

**ДЕРЖАВНІ
НАГОРОДИ УКРАЇНИ
КАВАЛЕРИ ТА ЛАУРЕАТИ**

ІНСТИТУТ БІОГРАФІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
УКРАЇНЬСЬКА КОНФЕДЕРАЦІЯ ЖУРНАЛІСТІВ
УКРАЇНЬСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО КРАЄЗНАВСТВА, ГЕРАЛЬДИКИ ТА ФАЛЕРИСТИКИ

КИЇВ 2008

УДК 351.856.2(477)
ББК 67.9(4УКР)301
Д-49

Довідково-енциклопедичне видання "Державні нагороди України. Кавалери та лауреати" має на меті всебічно інформувати громадськість про діяльність Президента України щодо нагородження державними нагородами України, а також широке висвітлення досягнень осіб, відзначених ними.

На сторінках книги можна ознайомитися з системою державних нагород України, яку складають: звання Герой України; орден; медаль; відзнака "Іменна вогнепальна зброя"; почесне звання України; Державна премія України; президентська відзнака. У виданні надано зображення всіх державних нагород та атрибутів, статuti і положення, які визначають підстави для нагородження, містять опис державної нагороди, встановлюють порядок нагородження, вручення, носіння державних нагород та інші правила, станом на 30 травня 2008 р. Зображення нагород подано згідно з їх описами, в натуральному розмірі.

Співробітниками редакції підготовлено біографічні дані 224 осіб, відзначених державними нагородами України, упорядковано перелік нагороджених (6599 осіб) у період з 1 листопада 2006 р. по 31 грудня 2007 р.

Видання розраховане на широкий читачий загал і буде корисним фахівцям у галузі нагородної справи, історикам, колекціонерам-фалеристам, політичним та громадським діячам, діловим людям, службовцям тощо.

У наступних томах заплановано подальше інформування читачів про розвиток нагородної справи в Україні та розповідь про осіб, які мають державні нагороди України.

Відповідно до статті 75 (розділ IV) Конституції України "Єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент - Верховна Рада України". За статтею 92 державні нагороди встановлюються виключно законами України.

Згідно зі статтею 106 (розділ V) Конституції України, Президент України "нагороджує державними нагородами; встановлює президентські відзнаки та нагороджує ними".

Державні нагороди України. Кавалери та лауреати: Довідково-енциклопедичне видання /Уклад.:
Д-49 Болгов В.В., Болгов І.В. - К.: Інститут біографічних досліджень, 2008. - с. 784
ISBN 978-966-8178-24-5

ISBN 978-966-8178-24-5
Київ, 2008

ББК 67.9(4УКР)301

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції № 1612 серія ДК

© Автор-упорядник - **Болгов В.В.**,
2008 р.
© Авторський дизайн - **Болгов І.В.**,
2008 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО ДЕРЖАВНІ НАГОРОДИ УКРАЇНИ

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2000, № 21, ст. 162)

Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 2420-III (2420-14) від 17.05.2001, ВВР, 2001, № 33, ст. 173
№ 2775-III (2775-14) від 15.11.2001, ВВР, 2002, № 8, ст. 62
№ 580-IV (580-15) від 20.02.2003, ВВР, 2003, № 24, ст. 157
№ 662-IV (662-15) від 03.04.2003, ВВР, 2003, № 27, ст. 209
№ 1705-IV (1705-15) від 11.05.2004, ВВР, 2004, № 35, ст. 414
№ 1765-IV (1765-15) від 15.06.2004, ВВР, 2004, № 37, ст. 449
№ 2876-IV (2876-15) від 08.09.2005, ВВР, 2005, № 52, ст. 563
№ 3200-IV (3200-15) від 15.12.2005, ВВР, 2006, № 14, ст. 116
№ 3428-(3428-15) IV від 09.02.2006, ВВР, 2006, № 26, ст. 215
№ 3475-IV (3475-15) від 23.02.2006, ВВР, 2006, № 30, ст. 258
№ 169-V (169-16) від 21.09.2006, ВВР, 2006, № 45, ст. 442
№ 258-VI (258-17) від 10.04.2008

Цей Закон відповідно до Конституції України (254к/96-ВР) встановлює державні нагороди України для відзначення громадян за особисті заслуги перед Україною.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Державні нагороди України

Державні нагороди України (далі - державні нагороди) є вищою формою відзначення громадян за видатні заслуги у розвитку економіки, науки, культури, соціальної сфери, захисті Вітчизни, охороні конституційних прав і свобод людини, державному будівництві та громадській діяльності, за інші заслуги перед Україною.

Державні нагороди встановлюються виключно законами України.

Стаття 2. Законодавство про державні нагороди

Законодавство про державні нагороди складається з Конституції України, цього Закону та указів Президента України, що видаються відповідно до нього.

Стаття 3. Види державних нагород

Державними нагородами є: звання Герой України; орден; медаль; відзнака "Іменна вогнепальна зброя"; почесне звання України; Державна премія України; президентська відзнака.

Стаття 4. Статут і положення про державні нагороди

Президент України затверджує: статут - для звання Герой України та кожного ордена; положення - для інших державних нагород.

Статуті і положення про державні нагороди визначають підстави для нагородження, містять опис державної нагороди, а також встановлюють порядок нагородження, вручення, носіння державних нагород та інші правила.

Стаття 5. Нагородження державними нагородами

Державними нагородами можуть бути нагороджені громадяни України, іноземці та особи без громадянства. Нагородження державними нагородами проводиться указом Президента України. Нагородженому вручається державна нагорода та документ, що посвідчує нагородження нею.

Нагородження державними нагородами може бути проведено посмертно.

Громадяни України можуть бути удостоєні нагород іноземних держав.

Розділ II

ДЕРЖАВНІ НАГОРОДИ

Стаття 6. Звання Герой України

Вищим ступенем відзнаки в Україні є звання Герой України.

Звання Герой України присвоюється громадянам України за здійснення визначного героїського вчинку або визначного трудового досягнення.

Герою України вручається орден "Золота Зірка" за здійснення визначного героїського вчинку або орден Держави - за визначні трудові досягнення.

Стаття 7. Ордені України

В Україні встановлюються такі ордени:

орден Свободи - для відзначення видатних та особливих заслуг громадян в утвердженні суверенітету та незалежності України, консолідації українського суспільства, розвитку демократії, соціально-економічних та політичних реформ, відстоювання конституційних прав і свобод людини і громадянина. (Статтю 7 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 258-VI (258-17) від 10.04.2008);

орден князя Ярослава Мудрого I, II, III, IV, V ступеня - для нагородження громадян за видатні заслуги перед Україною в галузі державного будівництва, зміцнення міжнародного авторитету України, розвитку економіки, науки, освіти, культури, мистецтва, охорони здоров'я, за визначні благодійницьку, гуманістичну та громадську діяльність;

орден "За заслуги" I, II, III ступеня - для відзначення видатних заслуг громадян в економічній, науковій, соціально-культурній, військовій, державній, громадській та інших сферах суспільної діяльності;

орден Богдана Хмельницького I, II, III ступеня - для нагородження громадян України за особливі заслуги у захисті державного суверенітету, територіальної цілісності, у зміцненні обороноздатності та безпеки України;

орден "За мужність" I, II, III ступеня - для відзначення військовослужбовців, працівників правоохоронних органів та інших осіб за особисті мужність і героїзм, виявлені при рятуванні людей, матеріальних цінностей під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, у боротьбі зі злочинністю, а також в інших випадках при виконанні військового, службового, громадянського обов'язку в умовах, пов'язаних з ризиком для життя;

орден княгині Ольги I, II, III ступеня - для відзначення жінок за визначні заслуги в державній, виробничій, громадській, науковій, освітній, культурній, благодійницькій та інших сферах суспільної діяльності, вихованні дітей у сім'ї;

орден Данила Галицького - для нагородження військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, Державної спеціальної служби транспорту, а також державних службовців за значний особистий внесок у розбудову України, сумлінне та бездоганне служіння Українському народу. (Статтю 7 доповнено абзацом згідно із Законом № 580-IV (580-15) від 20.02.2003; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3428-IV (3428-15) від 09.02.2006)

Стаття 8. Медалі України

В Україні встановлюються такі медалі:

"За військову службу Україні" - для нагородження військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, а також Державної спеціальної служби транспорту, інших осіб за мужність і відвагу, самовіддані дії, виявлені у захисті державних інтересів України; (Абзац другий статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3428-IV (3428-15) від 09.02.2006)

"За бездоганну службу" I, II, III ступеня - для нагородження осіб офіцерського складу і прапорщиків Збройних Сил України, рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, військ Цивільної оборони, які досягли високих показників у бойовій і професійній підготовці, є взірцем вірності присязі та виконання військового (службового) обов'язку, успішно керують підлеглими, зразково виконують інші військові обов'язки; (Абзац третій статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законами № 662-IV (662-15) від 03.04.2003, № 3200-IV (3200-15) від 15.12.2005, № 3428-IV (3428-15) від 09.02.2006, № 3475-IV від 23.02.2006)

"Захиснику Вітчизни" - для нагородження ветеранів війни, осіб, на яких поширюється Закон України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (3551-12), осіб, які брали участь у визволенні України від фашистських загарбників, та інших громадян України за виявлені у захисті державних інтересів особисті мужність і відвагу, зміцнення обороноздатності та безпеки України

"За врятоване життя" - для нагородження громадян за врятування життя людини, активну благодійну, гуманістичну та іншу діяльність у справі охорони здоров'я громадян, запобігання нещасним випадкам з людьми. (Стаття 8 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом № 258-VI (258-17) від 10.04.2008)

Стаття 9. Відзнака "Іменна вогнепальна зброя"

Відзнака "Іменна вогнепальна зброя" встановлюється для нагородження офіцерського складу Збройних Сил України, Державної прикордонної служби України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, органів Міністерства внутрішніх справ України, а також Державної спеціальної служби транспорту та державних службовців, які мають офіцерське звання, за визначні заслуги у забезпеченні обороноздатності України, недоторканності її державного кордону, підтримці високої бойової готовності військ, зміцненні національної безпеки, боротьбі зі злочинністю, захисті конституційних прав і свобод громадян, за бездоганну багаторічну службу, зразкове виконання військового та службового обов'язку, виявлені при цьому честь і доблесть. (Стаття 9 із змінами, внесеними згідно із Законами № 662-IV (662-15) від 03.04.2003, № 3200-IV (3200-15) від 15.12.2005, № 3428-IV (3428-15) від 09.02.2006, № 3475-IV від 23.02.2006)

Стаття 10. Почесні звання України

Встановлюються такі почесні звання України:

"Народний артист України";
"Народний архітектор України";
"Народний вчитель України";
(Частина першу статті 10 доповнено абзацом згідно із Законом № 169-V (169-16) від 21.09.2006)
"Народний художник України";
"Заслужений артист України";
"Заслужений архітектор України";
"Заслужений будівельник України";
"Заслужений винахідник України";
"Заслужений вчитель України";
"Заслужений діяч мистецтв України";
"Заслужений діяч науки і техніки України";
"Заслужений донор України";
"Заслужений економіст України";
"Заслужений енергетик України";
"Заслужений журналіст України";
"Заслужений лікар України";
"Заслужений лісник України";
"Заслужений майстер народної творчості України";
"Заслужений машинобудівник України";
"Заслужений металург України";
"Заслужений метролог України". (Частина першу статті 10 доповнено абзацом двадцять першим згідно із Законом № 1765-IV (1765-15) від 15.06.2004)

"Заслужений працівник ветеринарної медицини України"; (Стаття 10 доповнено абзацом згідно із Законом № 2775-III (2775-14) від 15.11.2001)
"Заслужений працівник культури України";
"Заслужений працівник освіти України";
"Заслужений працівник охорони здоров'я України";
"Заслужений працівник промисловості України";
"Заслужений працівник транспорту України";
"Заслужений працівник сільського господарства України";
"Заслужений працівник соціальної сфери України";
"Заслужений працівник сфери послуг України";
"Заслужений працівник фармації України"; (Частина першу статті 10 доповнено абзацом згідно із Законом № 2876-IV (2876-15) від 08.09.2005)
"Заслужений працівник фізичної культури і спорту України";
"Заслужений природоохоронець України";
"Заслужений раціоналізатор України";
"Заслужений художник України";
"Заслужений шахтар України";
"Заслужений юрист України";
"Мати-героїня". (Частина першу статті 10 доповнено абзацом згідно із Законом № 1705-IV (1705-15) від 11.05.2004)

Почесні звання України присвоюються особам, які працюють у відповідній галузі економічної та соціально-культурної сфери, як правило, не менше десяти років, мають високі трудові досягнення і професійну майстерність, якщо інше не встановлено положенням про почесне звання України.

Почесне звання "Народний артист України", "Народний архітектор України", "Народний вчитель України", "Народний художник України" може присвоюватися, як правило, не раніше ніж через десять років після присвоєння відповідно почесного звання "Заслужений артист України", "Заслужений архітектор України", "Заслужений вчитель України", "Заслужений художник України". (Частина третя статті 10 в редакції Закону № 169-V (169-16) від 21.09.2006)

Стаття 11. Державні премії України

Встановлюються такі Державні премії України:

1) Національна премія України імені Тараса Шевченка - за найвидатніші твори літератури і мистецтва, публіцистики

і журналістики, які є вершинним духовним надбанням Українського народу, утверджують високі гуманістичні ідеали, збагачують історичну пам'ять народу, його національну свідомість і самобутність, спрямовані на державотворення і демократизацію українського суспільства;

2) Державна премія України в галузі науки і техніки: за видатні наукові дослідження, які сприяють дальшому розвитку гуманітарних, природничих і технічних наук, позитивно впливають на суспільний прогрес і утверджують високий авторитет вітчизняної науки у світі;

за розроблення та впровадження нової техніки, матеріалів і технологій, нових способів і методів лікування та профілактики захворювань, що відповідають рівню світових досягнень;

за роботи, які становлять значний внесок у вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища та забезпечення екологічної безпеки;

за створення підручників для середніх загальноосвітніх, професійних навчально-виховних, вищих навчальних закладів, що відповідають сучасним вимогам і сприяють ефективному опануванню знань, істотно впливають на поліпшення підготовки майбутніх спеціалістів;

3) Державна премія України в галузі архітектури - за створення видатних житлово-цивільних та промислових архітектурних комплексів, будівель і споруд, роботи в галузі містобудування, ландшафтної архітектури, упорядкування міст і селищ, реставрації пам'яток архітектури і містобудування, наукові праці з теорії та історії архітектури, що мають важливе значення для дальшого розвитку вітчизняної архітектури і містобудування та здобули широке громадське визнання;

4) Державна премія України імені Олександра Довженка - за видатний внесок у розвиток українського кінематографу. (Стаття 11 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 2420-III (2420-14) від 17.05.2001)

5) Державна премія України в галузі освіти - за видатні досягнення в галузі освіти за номінаціями: дошкільна і позашкільна освіта; загальна середня освіта; професійно-технічна освіта; вища освіта; наукові досягнення в галузі освіти. (Стаття 11 доповнено пунктом 5 згідно із Законом № 169-V (169-16) від 21.09.2006)

Стаття 12. Президентські відзнаки

Президент України відповідно до Конституції України встановлює президентські відзнаки та нагороджує ними.

Стаття 13. Попередній розгляд питань щодо нагородження

Для попереднього розгляду питань, пов'язаних з нагородженням державними нагородами, при Президенті України утворюється Комісія державних нагород та геральдики, яка є дорадчим органом і працює на громадських засадах. Персональний склад зазначеної Комісії та порядок її роботи визначаються Президентом України.

Розділ III

ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ НАГОРОДЖЕНИХ

Стаття 14. Порядок зберігання державних нагород

Особи, удостоєні державних нагород, повинні дбайливо ставитися до їх схоронності. У разі втрати нагород нагороджені зберігають свої права на них відповідно до закону.

Нагородженому можуть бути видані дублікати нагороди або документів про нагородження, якщо Комісією державних нагород та геральдики буде визнано, що втрата державної нагороди сталася внаслідок стихійного лиха, бойових дій або з інших причин, що не залежать від нагородженого.

Стаття 15. Права нагороджених на пільги

Особи, нагороджені державними нагородами, користуються пільгами, передбаченими законами України.

Стаття 16. Позбавлення державних нагород

Позбавлення державних нагород може бути проведено Президентом України лише у разі засудження нагородженого за тяжкий злочин за поданням суду у випадках, передбачених законом.

Стаття 17. Поновлення у правах на державні нагороди

Поновлення у правах на державні нагороди осіб, які були позбавлені цих нагород, здійснює Президент України у випадках, передбачених законом.

Після набрання чинності Указом Президента України про поновлення у правах на державні нагороди нагородженому повертаються його нагороди і документи про нагородження.

Стаття 18. Зберігання державних нагород після смерті нагородженого
Після смерті нагородженого, за наявності спадкоємців, нагорода залишається у сім'ї померлого.
За згодою спадкоємців державні нагороди можуть бути передані на тимчасове або постійне зберігання музеям. Державні нагороди передаються музеям на підставі рішення Комісії державних нагород та геральдики за наявності відповідного клопотання музейного закладу.

Передані музеям на постійне зберігання державні нагороди спадкоємцям померлого або нагородженого помертворо повертаються. У разі відсутності у померлого нагородженого спадкоємців державні нагороди і документи про нагородження мають бути передані на зберігання державі.

Стаття 19. Порядок вивезення державних нагород за межі України
Громадяни України, іноземці та особи без громадянства, нагороджені державними нагородами, або їх спадкоємці у разі виїзду за межі України мають право вивозити державні нагороди, а також документи про нагородження ними.
Вивіз державних нагород, право на які не підтверджено відповідними документами, забороняється.
Порядок вивезення за межі України державних нагород з дорогоцінних металів визначається Кабінетом Міністрів України.

Вилючені правоохоронними і митними органами державні нагороди України в осіб, які незаконно ними володіють, передаються відповідним органам державної влади.

Розділ IV

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ДЕРЖАВНІ НАГОРОДИ

Стаття 20. Відповідальність за порушення законодавства про державні нагороди
Особи, винні у порушенні законодавства про державні нагороди, несуть відповідальність відповідно до законів України.

Розділ V

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

- Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.
- До приведення законодавства України у відповідність з цим Законом законодавчі та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.
- Установити, що дія цього Закону поширюється на правовідносини, пов'язані з нагородженням: громадян України, іноземців та осіб без громадянства, нагороджених державними нагородами Української РСР (Почесною Грамотою, Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР, удостоєних почесних звань Української РСР), а також нагороджених Державними преміями Української РСР; осіб, нагороджених відзнаками Президента України до набрання чинності цим Законом.
- Кабінету Міністрів України у тримісячний строк: подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.
- Рекомендувати Президентів України привести свої укази у відповідність із цим Законом.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ,
16 березня 2000 року
№ 1549-III

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ВДОСКОНАЛЕННЯ НАГОРОДНОЇ СПРАВИ В УКРАЇНІ

З метою вдосконалення нагородної справи в Україні, забезпечення її розвитку на засадах демократичності, відкритості, гласності та прозорості, підвищення соціального значення державних нагород, комплексного розв'язання правових, організаційних та інших проблем у цій сфері постановляю:

- Підтримати пропозиції Комісії державних нагород та геральдики щодо: проведення нагородження державними нагородами України з нагоди Дня соборності України 22 січня, Дня Перемоги 9 травня, Дня Конституції України 28 червня, Дня незалежності України 24 серпня, річниці підтвердження всеукраїнським референдумом Акта проголошення незалежності України 1 грудня та в інших випадках, що визначаються Президентом України; заснування ордена Свободи для відзначення особливих заслуг громадян в утвердженні суверенітету та незалежності України, розвитку демократії, а також медалі "За врятоване життя" - за врятування життя людини, активну благодійну, гуманістичну та іншу діяльність у справі охорони здоров'я громадян.
- Покласти персональну відповідальність за неухильне додержання вимог нагородного законодавства за добір кандидатур до нагородження і належну підготовку відповідних документів на керівників органів, яким надано право вносити подання про нагородження державними нагородами України.
- Схвалити Концепцію вдосконалення нагородної справи в Україні (додається).
- Комісії державних нагород та геральдики з урахуванням положень схвалені Концепції: підготувати разом із Кабінетом Міністрів України та подати в установленому порядку у двомісячний строк пропозиції про:
  - удосконалення порядку вирішення питань щодо присвоєння почесних звань України, передбачивши підвищення вимог до осіб, які представляються для такого відзначення;
  - підвищення рівня якості виготовлення орденів, медалей, нагрудних знаків та інших державних нагород України з урахуванням досвіду інших держав;
  - подати у двомісячний строк в установленому порядку пропозиції щодо вдосконалення діяльності Комісії державних нагород та геральдики, процедури здійснення нагородження державними нагородами, внесення необхідних змін до статутів і положень про державні нагороди України;
  - провести у тримісячний строк всеукраїнський конкурс з розроблення проєктів знака ордена Свободи та медалі "За врятоване життя" і з урахуванням його результатів подати законопроект про внесення змін до Закону України "Про державні нагороди України" (1549-14).
- Кабінету Міністрів України забезпечити вирішення питань фінансового та матеріально-технічного забезпечення реалізації Концепції, проведення зазначеного всеукраїнського конкурсу.
- Кабінету Міністрів України, іншим органам, яким надано право вносити Президенту України подання про нагородження державними нагородами України, посилити контроль за додержанням вимог законодавства під час підготовки таких пропозицій, об'єктивністю визначення особистих заслуг осіб, яких пропонується відзначити.
- Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечувати широке висвітлення в засобах масової інформації заходів, які здійснюються з метою вдосконалення нагородної справи в Україні, а також діяльності осіб, відзначених державними нагородами України.

Президент України

В. ЮЩЕНКО

м. Київ,
18 серпня 2005 року
№ 1177/2005

КОНЦЕПЦІЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ НАГОРОДНОЇ СПРАВИ В УКРАЇНІ

СХВАЛЕНО
Указом Президента України
від 18 серпня 2005 року № 1177/2005

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

За роки незалежності відповідно до Конституції України на основі історичної національної нагородної спадщини та міжнародного досвіду в Україні створено нагородну систему України. Сформовано відповідне законодавство, визначено організаційні засоби та створено матеріально-технічні основи забезпечення його реалізації.

Система державних нагород України стала важливим фактором утвердження української державності, морального заохочення громадян за активну діяльність у розвитку економіки, науки, культури, у соціальній сфері, захисті Вітчизни, охороні конституційних прав і свобод людини, державному будівництві та громадській діяльності.

Концепція вдосконалення нагородної справи в Україні розроблена відповідно до Конституції України, Закону України "Про державні нагороди України", актів Президента України з урахуванням досвіду іноземних держав з метою забезпечення в умовах демократизації суспільного життя реалізації повною мірою конституційних повноважень Президента України з питань нагородження державними нагородами, визначення основних цілей, напрямів удосконалення державної нагородної політики, правових, організаційних та інших засобів розв'язання проблем та подолання негативних явищ у цій сфері.

2. ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ НАГОРОДНОЇ ПОЛІТИКИ

Основні проблеми реалізації державної нагородної політики останніми роками спричинені насамперед відходом від демократичних принципів нагородження і полягають у необ'єктивності оцінки в деяких випадках заслуг відзначених державними нагородами осіб, невідповідності кількості нагороджених реальним показникам економічного, соціального розвитку держави, масовому відзначенні всупереч законодавству осіб з нагоди різних дат адміністративно-територіальних одиниць, окремих населених пунктів, підприємств, організацій та установ, нерідко без погодження та обговорення в установленому порядку пропозицій, без додержання вимог щодо послідовності та періодичності відзначення, що призвело до безпідставно різкого зростання кількості нагороджень.

Непоодинокими були факти суб'єктивізму, допущені деякими керівниками центральних та місцевих органів виконавчої влади у визначенні кандидатур для нагородження, що посилювало недовіру до органів державної влади, ставило під сумнів об'єктивність оцінки заслуг кандидатів, поданих до нагородження, уможливило зловживання та корупцію. Серед нагороджених необґрунтовано високою була частка керівників, державних службовців, що не відповідає соціальній структурі суспільства.

Організація нагородної справи залишалась значною мірою непрозорою та закритою для широкої громадськості, не було створено умов для належного контролю з боку суспільства за вирішенням питань у цій сфері.

3. ЗАСАДИ ВДОСКОНАЛЕННЯ НАГОРОДНОЇ СПРАВИ

Дальший розвиток і вдосконалення нагородної справи в Україні мають здійснюватися на засадах: конституційності і законності; демократичності і прозорості вирішення питань щодо нагородження, максимального врахування при цьому пропозицій трудових колективів, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, громадськості; об'єктивності, справедливості, відповідності нагороди заслугам особи, яка нагороджується; неупередженості, чесності та професійності посадових осіб державних органів та органів місцевого самоврядування, що забезпечують нагородний процес.

Підставою для подання клопотання про нагородження державною нагородою мають бути виключно вагомі особисті заслуги перед народом і державою, високі здобутки у професійній, політичній та громадській діяльності, розвитку економіки, науки, культури, соціальної сфери, захисті Вітчизни, охороні конституційних прав і свобод людини, державному будівництві та громадській діяльності, широке визнання цих заслуг суспільством, здійснення подвигу або особливо мужнього вчинку, високі моральні якості особи. При цьому мають забезпечуватись послідовність у нагородженні осіб відповідно до системи державних нагород, додержання встановлених законодавством строків представлення нагороджених осіб до наступного нагородження.

4. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ НАГОРОДНОЇ СПРАВИ В УКРАЇНІ

Пріоритетними напрямками вдосконалення нагородної справи в Україні є:

1) у сфері правового забезпечення:

вдосконалення правового регулювання нагородної справи відповідно до завдань демократизації українського суспільства з метою забезпечення прозорості і відкритості нагородного процесу, посилення гарантій захисту прав нагороджених державними нагородами України та колишнього СРСР, підвищення престижу державних нагород у суспільстві, вдосконалення критеріїв оцінки заслуг кандидатур, які представляються до нагородження;

розширення системи державних нагород і встановлення нових відзнак, зокрема для відзначення особливих заслуг громадян в утвердженні суверенітету та незалежності України, розвитку демократії, а також у врятуванні життя людини, благодійній та іншій діяльності у сфері охорони здоров'я громадян;

удосконалення порядку вирішення питань видачі дублікатів нагород та документів про нагородження замість утрачених; посилення відповідальності за порушення законодавства про державні нагороди України;

2) у сфері організаційного забезпечення:

здійснення нагородження з нагоди державних свят, визначних подій в історії України та в інших випадках, що визначаються Президентом України;

удосконалення процедури внесення клопотань про нагородження, забезпечення ефективної взаємодії органів державної влади, які забезпечують реалізацію нагородної політики в Україні, утворення при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях, центральних органах виконавчої влади комісій з питань нагородження як дорадчих органів, широке залучення до роботи в таких комісіях найбільш авторитетних представників державних органів, органів місцевого самоврядування, громадськості;

удосконалення організації діяльності Комісії державних нагород та геральдики, перегляд її складу, запровадження періодичної ротації членів Комісії, забезпечення регулярного проведення засідань, удосконалення організаційного і матеріально-технічного забезпечення її діяльності;

запровадження прозорого механізму визначення кількості осіб, які можуть бути нагороджені, з урахуванням, зокрема, чисельності працюючих у регіонах, галузях господарства та інших сферах діяльності, суспільної значущості відповідної діяльності, забезпечення внесення центральними та місцевими органами виконавчої влади подань про нагородження після узгодження кандидатур зазначеними органами та органами місцевого самоврядування, які готуються на підставі клопотань трудових колективів підприємств, установ, організацій, а також творчих і професійних спілок, політичних партій та громадських організацій, що мають всеукраїнський статус;

удосконалення структури і повноважень органів та структурних підрозділів відповідних органів, які забезпечують реалізацію державної нагородної політики, поліпшення організації їх роботи, забезпечення поліпшення кадрового складу таких органів і структурних підрозділів, залучення до роботи у них найбільш компетентних фахівців з питань нагород та геральдики;

поліпшення роботи з питань підтвердження фактів відзначення державними нагородами, видачі дублікатів нагород та документів про нагородження замість втрачених, установлення фактів належності нагород та документів про нагородження, оформлення відповідних документів;

розширення практики проведення семінарів та інших заходів для підвищення кваліфікації працівників підрозділів центральних та місцевих органів виконавчої влади, які займаються питаннями нагородження;

удосконалення порядку виготовлення державних нагород України та поліпшення їх якості відповідно до світових стандартів; розроблення та запровадження більш досконалої церемонії вручення державних нагород Президентом України та за його дорученням іншими особами, посилення контролю за врученням державних нагород на місцях;

створення Реєстру відомчих заохочувальних відзнак центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, здійснення перевірки додержання вимог законодавства під час вирішення питань щодо заснування таких відзнак;

3) у сфері науково-методичного та інформаційного забезпечення:

організація систематичного глибокого вивчення вітчизняної та іноземної нагородної практики, історії її розвитку, забезпечення оперативного розроблення на основі результатів такого вивчення пропозицій щодо дальшого розвитку нагородної справи в Україні;

започаткування всебічного інформування громадськості про діяльність Президента України щодо нагородження державними нагородами, а також про заходи, здійснювані державними та іншими органами, які забезпечують реалізацію державної нагородної політики;

організація широкого висвітлення у засобах масової інформації досягнень осіб, відзначених державними нагородами України;

підготовка та видання збірника нормативно-правових актів та інших документів з питань державних нагород України, плакатів та інших друкованих матеріалів про державні нагороди України;

організація пересувних виставок державних нагород України для експонування у музеях України, регулярне поновлення на веб-сторінці Президента України інформації про державні нагороди України, державну нагородну політику та заходи з її реалізації;

4) у сфері забезпечення прозорості та відкритості вирішення питань нагородження:

забезпечення гласного висунення кандидатур для нагородження у трудових колективах підприємств, установ, організацій незалежно від типу і форми власності, максимальної відкритості проходження пропозицій щодо нагородження через відповідні комісії та державні органи з використанням можливостей відповідних веб-сторінок центральних та місцевих органів виконавчої влади;

організація оперативного інформування широкої громадськості про акти Президента України з питань нагородження, а також про діяльність Комісії державних нагород та геральдики.

6. ПОРЯДОК РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ ТА ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ

З метою реалізації положень цієї Концепції передбачається:

- внесення в установленому порядку відповідних змін до законодавства;
- запровадження постійного моніторингу стану реалізації державної нагородної політики, забезпечення оперативного розв'язання проблемних питань;
- удосконалення організаційного забезпечення реалізації державної нагородної політики, діяльності відповідних структурних підрозділів центральних та місцевих органів виконавчої влади, підвищення їх статусу;
- створення системи надання кваліфікованої консультативної допомоги кадровим службам підприємств, установ та організацій з питань підготовки нагородних документів.

Здійснення комплексу заходів, передбачених цією Концепцією, забезпечить дальший розвиток нагородної справи в Україні відповідно до сучасних вимог, підвищення її ролі у суспільстві, довіри громадськості до діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування у цій сфері.

Державний секретар України

О. ЗІНЧЕНКО

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ДЕЯКІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ НАГОРОДНОЇ СПРАВИ В УКРАЇНІ

1. Внести зміну до статті 1 Указу Президента України від 18 серпня 2005 року № 1177 "Про вдосконалення нагородної справи в Україні", виклавши абзац другий у такій редакції:

"проведення нагородження державними нагородами України з нагоди Дня соборності України 22 січня, Дня Перемоги 9 травня, Дня Конституції України 28 червня, Дня незалежності України 24 серпня, професійних свят та ювілейних дат, а також в інших випадках, що визначаються Президентом України".

2. Комісії державних нагород та геральдики вживати заходів до забезпечення прозорості та відкритості під час попереднього розгляду питань, пов'язаних із відзначенням державними нагородами України, об'єктивної оцінки заслуг осіб, які представляються до нагородження, максимального врахування при цьому пропозицій трудових колективів, громадськості, зокрема при вирішенні питань щодо присвоєння звання "Герой України" та почесного звання України "Мати-героїня".

Президент України

В. ЮЩЕНКО

6 лютого 2008 року
№ 102/2008

ЗВАННЯ
ГЕРОЙ УКРАЇНИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ

Відповідно до статей 4 та 6 Закону України "Про державні нагороди України" (1549-14) постановляю:

1. Затвердити Статут звання Герой України (додається).
2. Затвердити описи ордена "Золота Зірка" та ордена Держави звання Герой України і мініатюри до них (додаються).
3. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення знаків ордена "Золота Зірка" та ордена Держави, їх мініатюри, бланків Грамоти про присвоєння звання Герой України, посвідчення про присвоєння звання Герой України.
4. Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 23 серпня 1998 року № 944 (944/98) "Про встановлення відзнаки Президента України "Герой України".

Президент України

м. Київ,
2 грудня 2002 року
№ 1114/2002

Л. КУЧМА

СТАТУТ ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 2 грудня 2002 року № 1114/2002

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Звання Герой України присвоюється громадянам України за здійснення визначного героїського вчинку або визначних трудових досягнень.
2. Присвоєння звання Герой України провадиться указом Президента України.
3. Герою України вручається орден "Золота Зірка" за здійснення визначного героїського вчинку або орден Держави - за визначні трудові досягнення.
4. Герой України, удостоєний ордена "Золота Зірка", у разі здійснення ним визначних трудових досягнень може бути удостоєний ордена Держави, а Герой України, удостоєний ордена Держави, у разі здійснення ним героїського вчинку може бути удостоєний ордена "Золота Зірка".
5. Присвоєння звання Герой України вдруге з удостоєнням одного й того ж ордена не провадиться.
6. Звання Герой України може бути присвоєно посмертно.
7. Звання Герой України не присвоюється за заслуги, які мали місце в минулому і не пов'язані зі становленням та розвитком незалежної України.

ІІ. ПОРЯДОК ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДО ПРИСВОЄННЯ ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ

8. Подання про присвоєння звання Герой України вносять Президентів України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Конституційний Суд України, Верховний Суд України, Вищий господарський суд України, Генеральна прокуратура України, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, Верховна Рада та Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, а також Комісія державних нагород та геральдики при Президентів України.
9. Органи, яким надано право представляти до присвоєння звання Герой України, надсилають на ім'я Президента України подання про присвоєння звання Герой України та нагородний лист установленого зразка.
У нагородному листі зазначаються конкретні заслуги особи, що стали підставою для порушення клопотання про присвоєння звання Герой України.
10. Висунення кандидатури до присвоєння звання Герой України здійснюється гласно за місцем роботи особи, яку представляють до нагородження, у трудових колективах підприємств, установ, організацій незалежно від типу та форми власності.
Клопотання про присвоєння звання Герой України порушується перед відповідним органом чи організацією вищого рівня.
11. Клопотання про присвоєння звання Герой України, які порушуються органами місцевого самоврядування, подаються Президентів України через Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідні обласні, Київську та Севастопольську міські державні адміністрації.
12. Клопотання про присвоєння звання Герой України, які порушуються центральними органами творчих спілок, товариств, об'єднаннями громадян, подаються через Раду міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київську та Севастопольську міські державні адміністрації або відповідні центральні органи виконавчої влади.
13. Клопотання про присвоєння звання Герой України керівникам міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, головам обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій вносяться Кабінетом Міністрів України.

ІІІ. ПОРЯДОК ВРУЧЕННЯ НАГОРОДНИХ АТРИБУТИВ ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ

14. Особі, удостоєній звання Герой України, вручаються орден "Золота Зірка" або орден Держави, Грамота про присвоєння звання Герой України, мініатюра ордена, посвідчення про присвоєння звання Герой України (далі - нагородні атрибути звання Герой України).
15. Вручення нагородних атрибутів звання Герой України провадиться в обстановці урочистості і широкої гласності. Перед врученням оголошується указ Президента України про присвоєння звання Герой України.

16. Нагородні атрибути звання Герой України вручає Президент України або за його дорученням Голова Верховної Ради України, заступники Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, Голова Конституційного Суду України, Голова Верховного Суду України, Голова Вищого господарського суду України, Генеральний прокурор України, міністри, інші керівники відповідних центральних органів виконавчої влади, Голова Комісії державних нагород та геральдики при Президентові України, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голови обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

17. Про вручення нагородних атрибутів звання Герой України складається протокол за встановленою формою. Протокол направляється до Управління державних нагород та геральдики Адміністрації Президента України не пізніше як через тиждень після здійснення вручення.

IV. ПОРЯДОК НОСІННЯ І ЗБЕРІГАННЯ НАГОРОДНИХ АТРИБУТІВ ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ

18. Орден звання Герой України носить на лівому боці грудей. За наявності у відзначеного інших державних нагород України орден звання Герой України розміщується вище них.

19. У разі коли Герой України удостоєний ордена "Золота Зірка" і ордена Держави, їх носять обидва.

20. Замість ордена особа, удостоєна звання Герой України, може носити мініатюру ордена, яка розміщується вище мініатюр і планок інших державних нагород України.

21. Особа, удостоєна звання Герой України, повинна дбайливо ставитися до схоронності нагородних атрибутів звання Герой України. У разі їх втрати (псування) Герою України може бути видано дублікати, якщо Комісією державних нагород та геральдики при Президентові України буде визнано, що втрата нагородних атрибутів звання Герой України сталася внаслідок стихійного лиха, бойових дій або з інших причин, які не залежать від нагородженого.

22. Після смерті Героя України, за наявності спадкоємців, нагородні атрибути звання Герой України залишаються у сім'ї померлого як пам'ять.

23. За згодою спадкоємців нагородні атрибути звання Герой України можуть бути передані на тимчасове або постійне зберігання музеям. Нагородні атрибути звання Герой України передаються музеям на підставі рішення Комісії державних нагород та геральдики при Президентові України за наявності відповідного клопотання музейного закладу.

Передані музеям на постійне зберігання нагородні атрибути звання Герой України спадкоємцям померлого не повертаються.

24. У разі відсутності у померлого Героя України спадкоємців нагородні атрибути звання Герой України передаються на зберігання до Комісії державних нагород та геральдики при Президентові України.

25. Ордени, мініатюра орденів звання Герой України у вигляді копій можуть бути передані за окремою угодою музейним закладам України та іноземним держав для експонування на підставі рішення Комісії державних нагород та геральдики при Президентові України.

Глава Адміністрації
Президента України

В. МЕДВЕДЧУК

ОПИС ОРДЕНА "ЗОЛОТА ЗІРКА" ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 2 грудня 2002 року № 1114/2002

Орден "Золота Зірка" звання Герой України виготовляється із золота і має форму п'ятикутної зірки, накладеної на вінок із дубового листа. Промені зірки поліровані.

Розмір ордена між протилежними вершинами зірки 35 мм.

Зворотний бік ордена плоский, з написом рельєфними літерами "Герой України" та порядковим номером ордена.

У верхньому промені зірки є кільце з вушком, яке сполучається з фігурною колодкою, обтягнутою стрічкою. Довжина колодки - 45 мм, ширина - 28 мм. На зворотному боці колодки є застібка для прикріплення ордена до одягу.

Стрічка ордена шовкова муарова зі смужками синього і жовтого кольорів. Ширина стрічки - 28 мм, ширина кожної смужки - 14 мм.

ОПИС ОРДЕНА ДЕРЖАВИ ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ

Орден Держави звання Герой України виготовляється із золота і має форму Знака Княжії Держави Володимира Великого (тризуба) в обрамленні двох дубових гілок. Зображення рельєфні.

Розмір ордена: довжина - 35 мм, ширина - 36 мм.

Зворотний бік ордена плоский, з написом рельєфними літерами "Герой України" та порядковим номером ордена.

На верхівці середнього вістря тризуба є кільце з вушком, яке сполучається з фігурною колодкою, обтягнутою стрічкою. Довжина колодки - 45 мм, ширина - 28 мм. На зворотному боці колодки є застібка для прикріплення ордена до одягу.

Стрічка ордена шовкова муарова зі смужками синього і жовтого кольорів. Ширина стрічки - 28 мм, ширина кожної смужки - 14 мм.

ОПИС МІНІАТЮРИ ОРДЕНІВ "ЗОЛОТА ЗІРКА" ТА ДЕРЖАВИ ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ

Мініатюра орденів "Золота Зірка" та Держави звання Герой України виготовляється із золота і має форму п'ятикутної зірки з гладкими двограними променями з лицьового боку. У центрі зірки вміщено рельєфне зображення Знака Княжії Держави Володимира Великого.

Діаметр кола, описаного навколо зірки, - 33 мм.

Зворотний бік мініатюри плоский з написом рельєфними літерами "Герой України".

Зірка за допомогою кільця з вушком з'єднується з колодкою, яка має форму прямокутної металеві пластинки висотою 19 мм і шириною 27 мм. Верхня і нижня частини колодки мають прорізи, через які поверхню колодки обтягнуто муаровою стрічкою шириною 24 мм зі смужками синього та жовтого кольорів.

На зворотному боці колодки є застібка для прикріплення мініатюри до одягу.

Глава Адміністрації
Президента України

В. МЕДВЕДЧУК

*Знак ордена "Золота Зірка"
звання Герой України*

ПРИСВОЄНО ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ З ВРУЧЕННЯМ ОРДЕНА "ЗОЛОТА ЗІРКА"

2007 рік

ДЕРЕВ'ЯНКО
Кузьма Миколайович
(1904-1954 рр.)

генерал-лейтенант (помертю)

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 387

ГЕРАСИМОВ ІВАН ОЛЕКСАНДРОВИЧ

**Присвоєно звання Герой України
із врученням ордена "Золота Зірка"
за мужність і відвагу, виявлені у боротьбі
з фашистськими загарбниками
під час Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр.,
визначний особистий внесок
у розвиток ветеранського руху в Україні.
Указ Президента України
від 27 жовтня 1999 року № 1403**

*Ордени:
Богдана Хмельницького
I (1999 р.), II (1997 р.), III (1995 р.) ступенів
"За заслуги" III ступеня (1994 р.)
Леніна (1986 р.), (1980 р.)
Жовтневої Революції (1986 р.)
Червоного Прапора
(1961 р.), (1956 р.), (1944 р.)
Вітчизняної війни I ступеня (1985 р.)
Червоної Зірки (1961 р.), (1942 р.)
За службу Батьківщині III ступеня (1975 р.)
Почесна Грамота Президії ВР України
(1984 р.), (1981 р.)*

Генерал армії, Голова ради Організації ветеранів України, керівник головної редколегії "Книга Пам'яті України", народний депутат ВР України трьох скликань, учасник ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС.

Народився 8 серпня 1921 року в с. Пястрівка Стерлитамацького району Башкирської АРСР у селянській сім'ї. Закінчив Військову академію бронетанкових і механізованих військ (1955 р.), академію Генштабу Збройних Сил СРСР (1966 р.).

В армії - з 1938 року. У роки Великої Вітчизняної війни служив у танкових військах: командир взводу, роти, батальйону, полку, начальник штабу бригади. У післявоєнні роки проходив службу на штабних та командних посадах. Командував танковим полком, моторизованою і танковою дивізіями, танковою армією, Північною групою військ. З 1975 р. - командуючий військами Червонопрапорного Київського військового округу, був головнокомандуючим Південно-Західного напрямку (1984-1989 рр.). Понад 30 років його армійська служба і громадсько-політична діяльність проходила на теренах України. Обирався депутатом Верховної Ради СРСР 8-11 скликань.

Напередодні Вітчизняної війни старший лейтенант Іван Герасимов командував на теренах Бессарабії танковим взводом. З перших днів війни разом з прикордонниками його рота, відступаючи від Дністра, мужньо стримувала натиск противника.

Через бої на Північному Кавказі, Курській дузі рухалися на захід танкісти, а з ними і 59-й Гвардійський важкий танковий полк прориву. Великі бої біля Великої Букрини, штурмували Київ, визволяли Коростинів, Тетерів...

У 22 роки майора Герасимова було затверджено на посаду командира окремого важкого танкового полку прориву. Війну Іван Герасимов закінчив начальником штабу 32-ї окремої танкової бригади, що брала участь у боях на Далекому Сході.

Іван Олександрович - селянський син, ставши військовим, переживши війну, був певен: він і його фронтівий досвід мають знадобитися державі. І справді, вони були затребувані у мирний час. Найбільш повно талант воєначальника розкрився у період керування військами Червонопрапорного Київського військового округу, який займав найпомітніше місце серед військових формувань колишнього СРСР. Тут, у тому числі й за ініціативи генерала Герасимова, одержали путівку в життя сучасні тактичні новини, зразки озброєння, найперше - ракетні.

Всі навчальні заклади, зокрема дві академії, генерал закінчив з відзнакою. Тривалі роки Іван Олександрович був членом Політбюро ЦК Компартії України, товаришував з Володимиром Щербинським.

Люди, котрі близько знають генерала, відгукуються про нього і як про визначного громадського діяча. В особистому архіві І.О. Герасимов азберігаються матеріали про зустрічі з виборцями Північного Кавказу і Чернігівщини, котрі чотири рази послали генерала до Ради Національностей Верховної Ради СРСР від українських виборців, про те, як уважно і з великим бажанням виконував він їх накази.

І.О. Герасимов - автор книги "Спокій нам лише сниться. Від з'їзду до з'їзду", яка вийшла у світ в 2007 р.

Іван Олександрович - хороший сім'янин, люблячий батько. Його син Олександр - генерал-лейтенант, був начальником кафедри академії Генштабу Росії, доньки - полковник міліції Ольга і генеральша, вчителька Наталя - вбачають у ньому не тільки турботливого батька, а й великого друга і порадника.

Не переведеться рід Герасимових. Три внуки і два правнуки не осоромлюють заслуженого діда і прадіда.

Валентина Верченко

МОМОТЕНКО ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ

Присвоєно звання Герой України
з врученням ордена "Золота Зірка"
за мужність і самопожертву, виявлені у боротьбі
з фашистськими загарбниками
у період Великої Вітчизняної війни (1941-1945 рр.),
визначний особистий внесок
у розвиток ветеранського руху в Україні.
Указ Президента України
від 7 травня 2005 року № 775

Ордени
Богдана Хмельницького III ступеня (2003 р.)
"За заслуги" II (2004 р.), III (2002 р.) ступенів
Вітчизняної війни
I (1985 р.), II (1945 р.) ступенів
Червоної Зірки (1945 р.)
Трудового Червоного прапора
I (1973 р.), II (1971 р.), III (1958 р.) ступенів
"Знак Пошани" (1966 р.)
Медаль "За трудову доблесть"

Голова Миколаївської обласної організації ветеранів України.

Народився 15 січня 1915 року в м. Новий Буг Миколаївської області.

Трудову діяльність розпочав у 1931 р. вчителем молодших класів. Потім працював у редакції районної газети по комсомольській та партійній лінії.

У 1941 р. О.І. Момотенка призвали до лав Радянської армії і направили в 10-ту Гвардійську повітрянодесантну дивізію, яка дислокувалася в м. Дмитрове Московської області. Після короткої підготовки направили на Північно-Західний фронт у район Старої Русі, потім на Харківський напрямок, служив у батальйоні 24-го повітрянодесантного полку. 10-та Гвардійська повітрянодесантна дивізія разом з частинами і з'єднаннями 37-ї армії під командуванням генерал-лейтенанта М.Н. Шорохіна в жорстоких боях визволяла міста і села. О.І. Момотенко брав участь у визволенні рідного міста Новий Буг.

У районі Бендер, Молдавська Республіка, Олександра Івановича було важко поранено і до лав Збройних сил він більше не повернувся. Після лікування у шпиталі в 1944 р. повернувся до м. Миколаїв, де живе і працює сьогодні.

Після війни Олександр Іванович очолював комітет народного контролю, який був найвпливовішим органом того часу. КНК був наділений великими правами, його рішення ніхто не міг відмінити. Коли поступив сигнал, що в Ново-одеському районі почали знищувати красиву лісопалосу, О.І. Момотенко відразу послав працівників для перевірки. Факти підтвердилися. Його розпорядженням було призу-

плено вирубку дерев, тому лісопалоса росте і нині, приносячи велику користь людям.

Згодом працівники комітету народного контролю, перевіряючи заготівлю та зберігання овочів в області, викрили факти псування картоплі, огірків, помідорів. Вирішили результати перевірки розглянути на засіданні союзного комітету. Олександр Іванович попросив розглянути це питання на засіданні обласного комітету і посприяти усуненню проблеми. До О.І. Момотенка прислухалися, уважно розглянули це питання, і директора овочевої бази П.Г. Григоренка суворо покарали, призначивши термін для усунення недоліків. Були прийняті всі міри з наведення порядку, і в подальшому овочі зберігалися в належному стані.

На союзному комітеті П.Г. Григоренка, безумовно, звільнили б від займаної посади, а так він залишився працювати і далі. Часто при зустрічі з О.І. Момотенком директор овочевої бази з вдячністю говорить: "Як Ви мені тоді допомогли".

Яку б посаду не обіймав Олександр Іванович, завжди старанно і добросовісно відносився до своїх обов'язків, йому завжди довіряли найважливіші справи, його роботу високо цінували. Двадцять років очолює Миколаївську обласну організацію ветеранів України, яка веде контроль за виконанням Закону України про статус ветеранів, про їх соціальний захист, про захист людей похилого віку.

Валентина Верченко

О.О. Момотенко і Герой Радянського Союзу М.Ф. Шишков

СМИРНОВ ВІКТОР СЕРГІЙОВИЧ

Присвоєно звання Герой України
з врученням ордена "Золота Зірка"
за виняткові спортивні досягнення
на XII літніх Паралімпійських іграх в Афінах,
виявлені мужність, самовідданість і волю до перемоги,
піднесення спортивного авторитету України в світі.
Указ Президента України
від 19 жовтня 2004 року № 1259

Паралімпійський спортсмен, п'ятиразовий чемпіон, срібний та бронзовий призер XII літніх Паралімпійських ігор, член спортивного клубу "Індустріальний союз Донбасу".

Народився 2 серпня 1986 року в м. Донецьк, де і проживає нині.

Історія життя Віктора така: дев'ятирічним хлопчиком він разом зі своїми товаришами вирішили дізнатися, з чого складаються вибухонебезпечні саморятівники, яких дуже багато знаходилося без охорони біля будинку, де проживала родина хлопця (поруч із шахтою). Взавши з собою п'ять штук, встигли розібрати тільки один, як... пролунав вибух. Усі хімічні речовини, які були в середині саморятівника, потрапили саме в очі Віктора. З того часу почалося для хлопця зовсім інше життя - життя в темряві. Довгі роки лікування ні до чого не привели, хоча всі сили і сімейний бюджет були направлені на відновлення зору. Тоді сім'я вирішила трохи відпочити від лікування. З'явилася потреба чимось зайняти вільний час, якого у Віктора було дуже багато. Оскільки хлопець уже міг трохи плавати у басейні, він захопився серйозно зайнятися плаванням, і неабияким поштовхом для цього було існування паралімпійського спорту.

У цьому ж році однак познайомився із тренерами Казначеевими Андрієм Вікторовичем та Світланою Михайлівною, які й подали йому руку допомоги.

Старт на дистанції 100 м - батерфляй

Вільний стиль на дистанції 400 м

І вже в 2001 р. Віктор вперше виїжджав до Таганрогу на змагання з плавання, де виконав розряд кандидата у майстри спорту. У травні 2002 р. на Чемпіонаті України з плавання В.С. Смирнов став майстром спорту і кандидатом до Національної паралімпійської збірної команди України; виступив на Чемпіонаті світу в Аргентині на 7-ми дистанціях у класі S-11 і виборов 2 срібні та 4 бронзові медалі; став майстром спорту міжнародного класу.

У 2003 р. спортсмен виїжджав на відкритий чемпіонат в Німеччину на змагання, де знову став переможцем і виборов 4 золоті медалі, а в 2004 р. поїхав на XII літні Паралімпійські ігри до Афін, де виборов свої 5 золотих, 1 срібну та 1 бронзову нагороди. Став заслуженим майстром спорту, встановив чотири рекорди Європи.

На Відкритому Чемпіонаті у Чехії в 2004 р., 2005 р., 2006 р., 2007 р. Віктор виборов перші місця. У 2005-2007 рр. став володарем Паралімпійського Кубка світу у Манчестері. В 2006 р. одержав нагороду "Ukrainian sport awards" у номінації "Через терни до зірок". На Чемпіонаті світу-2006 в ПАР спортсмен виборов 4 золотих і 3 срібні медалі. Три роки поспіль у Донецьку проводять змагання серед дітей-інвалідів на честь Героя України у рамках спартакіади "Повір у себе". У 2006-2007 рр. Віктор Смирнов встановив нові рекорди Європи та світу з плавання.

Валентина Верченко

*Знак ордена Держави
звання Герой України*

ПРИСВОЄНО ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ З ВРУЧЕННЯМ ОРДЕНА ДЕРЖАВИ

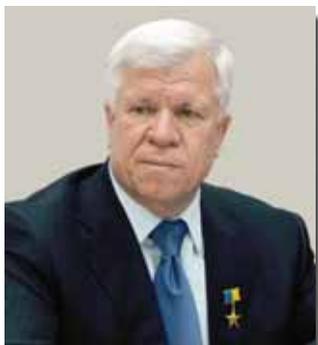
2006 рік

ЛАНДИК Валентин Іванович	народний депутат України, президент акціонерного товариства "НОРД" та Групи НОРД.	Указ Президента України від 21 листопада 2006 року № 989
МАСЕЛЬСЬКИЙ Олександр Степанович (помертв.)	голова Харківської обласної державної адміністрації у 1995-1996 рр.	Указ Президента України від 5 грудня 2006 року № 1030
СТАШИС Володимир Володимирович	перший прореktor Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого, академік Академії правових наук України, професор, м. Харків	Указ Президента України від 1 листопада 2006 року № 925

2007 рік

БАГРОВ Микола Васильович	ректор Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського, доктор географічних наук, професор, член-кореспондент НАН України, Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 738
БАЛЮК Іван Махтейович	директор приватної агрофірми "Україна" Великобагачанського району, Полтавська область	Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 734
БЕРЕЗОВСЬКИЙ Георгій Васильович	директор Сторожинського сільськогосподарського кооперативу "Колос", Чернівецька область	Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 735
БИСТРОВ Сергій Іванович	бригадир гірників очисного вибою шахти "Довжанська-Капітальна" державного підприємства "Свердловантрацит", Луганська область	Указ Президента України від 23 серпня 2007 року № 767
БРЮХОВЕЦЬКИЙ В'ячеслав Степанович	президент Національного університету "Києво-Могилянська академія", доктор філологічних наук	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 559
ВАДАТУРСЬКИЙ Олексій Опанасович	генеральний директор сільськогосподарського підприємства "НІБУЛОН", м. Миколаїв	Указ Президента України від 15 листопада 2007 року № 1098
ВАКАРЧУК Іван Олександрович	ректор Львівського національного університету імені Івана Франка, доктор фізико-математичних наук, професор	Указ Президента України від 5 березня 2007 року № 175
ВОРОНОВСЬКИЙ Геннадій Кирилович	голова правління акціонерного товариства "Харківська ТЕЦ-5", доктор технічних наук, професор, член-кореспондент НАН України	Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 732
ПІРНИК Олексій Миколайович (помертв.)		Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 28
ГРЕЧИХА Юрій Михайлович	слюсар-складальник акціонерного товариства "Мотор Січ", Запорізька область	Указ Президента України від 10 вересня 2007 року № 844
ЖАУРОВ Микола Єгорович	машиніст гірничих виймових машин орендного підприємства "Шахта імені О.Ф. Засядька", Донецька область	Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 581
ІВЧУК Василь Якович	директор Дударківської школи у 1932-1938 роках, Київська область (помертв.)	Указ Президента України від 21 листопада 2007 року № 1133
КОСТЮК Платон Григорович	радник Президії НАН України, директор Інституту фізіології імені О.О. Богомольця НАН України, доктор біологічних наук, академік НАН України, м. Київ	Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 409
КРИЖОВАЧУК Олег Петрович	директор товариства "Україна" Півдочинського району, Тернопільська область	Указ Президента України від 23 серпня 2007 року № 765
ЛІТВАК Борис Давидович	голова правління Одеського обласного благодійного фонду реабілітації дітей-інвалідів "Майбутнє", директор спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву № 2, м. Одеса	Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 733
МИТРОПОЛЬСЬКИЙ Юрій Олексійович	радник Президії НАН України, доктор технічних наук, академік НАН України, м. Київ	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 30

ОРОБЕЦЬ Юрій Миколайович (помертв.)	народний депутат України	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 29
ПАЛІЙ Іван Єгорович	директор будівельного комплексу товариства "Проектно-будівельне підприємство "Азовіттек", Донецька область	Указ Президента України від 21 листопада 2007 року № 1132
РОГОВЦЕВА Ада Миколаївна	народна артистка України, м. Київ	Указ Президента України від 12 липня 2007 року № 635
РОМАНЧУК Микола Павлович	генеральний директор акціонерного товариства "Дамен Шпілдрде Океан", м. Миколаїв	Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 737
РУДЕНКО Сергій Євсейович	начальник дільниці з видобутку вугілля шахти "Відродження" державного підприємства "Львіввугілля"	Указ Президента України від 23 серпня 2007 року № 766
СТЕЛЬМАХ Володимир Семенович	Голова Національного банку України	Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 736
ШЕВЧЕНКО Тарас Григорович	генеральний директор акціонерного товариства "Алчевський металургійний комбінат", Луганська область	Указ Президента України від 21 листопада 2007 року № 1132
ШУЖЕВИЧ Роман Осипович (помертв.)	головний командир Української повстанської армії у 1942-1950 роках, генерал-хорунжий	Указ Президента України від 12 жовтня 2007 року № 965

ВАДАТУРСЬКИЙ ОЛЕКСІЙ ОПАНАСОВИЧ

**Присвоєно звання "Герой України"
з врученням ордена Держави
за видатний особистий внесок у зміцнення потенціалу
агропромислового комплексу, організацію і забезпечення
досягнення стабільно високих показників
у виробництві сільськогосподарської продукції,
розвиток соціальної сфери.
Указ Президента України
від 15 листопада 2007 року № 1098**

Генеральний директор товариства з обмеженою відповідальністю сільськогосподарського підприємства "НІБУ-ЛОН", віце-президент Української зернової асоціації.

За видатні досягнення в роботі О.О. Вадатурського відзначено міжнародною премією "Золотий Меркурій" за значний внесок у розвиток інтеграційних процесів і зміцнення національної економіки та Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України за значний особистий внесок у підвищення ефективності аграрного сектору України (2001 р.). За підсумками загальнономіського конкурсу "Людина року", визнаний "Городянином року - 2002" у номінації "Підприємство", "Городянином року - 2004" у номінації "Благодійність", "Людиною року - 2005", "Людиною року - 2007". Нагороджений дипломом Всеукраїнського конкурсу "Успішний керівник" та Почесною орденською відзнакою "Суспільне визнання" III ступеня (2004 р.). За вагомий внесок і творче рішення при будівництві перевантажувального терміналу для зернових та олійних культур О.О. Вадатурський і очолюване ним підприємство нагороджені Почесною Грамотою Державного комітету України з питань будівництва та архітектури (2004 р.). Відзначений Почесною Грамотою ВР України, орденом "За патріотизм" II ступеня Української Православної Церкви та Грамотою Митрополита Київського і всієї України Предстоятеля УПЦ Блаженнішого Володимира (2005 р.). Лауреат загальнономіського конкурсу "Імена" в номінації "Ім'я в агробізнесі - 2004" (2005 р.); переможець загальнонаціональної програми "Людина року" в номінації "Аграрій року" (2006 р.). Нагороджений Першою українською незалежною премією за найвищі професійні та громадські досягнення "Прометей-Престиж" (2006 р.). Переможець міжнародного конкурсу "Підприємець року - Україна 2006" у номінації "Мастер бізнесу". Володар спеціальної премії "Вибір ділового Інтернету - 2006" від інформаційної компанії ЛІГАБізнесІнформ. За вагомий внесок у розвиток України, заслуги перед українським народом і Українською Православною Церквою та добродійну діяльність нагороджений Митрополитом Київським і всієї України Предстоятелем УПЦ Блаженнішим Володимиром медаллю святого рівноапостольного князя Володимира

II ступеня (2007 р.). Товариство визнане переможцем Національного конкурсу "Благодійник року" в номінації "Благодійник року у Миколаївській області" (2007 р.).

Народився 8 вересня 1947 року в с. Бендзари Балтського району Одеської області. У 1971 р. закінчив Одеський технологічний інститут ім. М.В. Ломоносова за спеціальністю "Автоматизація і комплексна механізація хіміко-технологічних процесів" та здобув кваліфікацію інженера-електромеханіка. Працював на Триратському комбінаті хлібопродуктів на посадах головного енергетика, головного інженера. З 1980 р. обіймав посади начальника виробничого відділу, заступника начальника Миколаївського обласного управління хлібопродуктів.

З 1991 р. О.О. Вадатурський - засновник і беззмінний генеральний директор ТОВ СП "НІБУЛОН".

ТОВ СП "НІБУЛОН" - ровесник незалежній Україні і за 16 років пройшло шлях від невеликої фірми до компанії з широкою мережею філій та вертикально інтегрованою структурою, що здійснює власними силами виробництво, зберігання і переробку та експорт сільгосппродукції. Товариство є одним із найбільших сільгосптоваровиробників та національним інвестором, що дозволяє підприємству бути одним із основних вітчизняних операторів зернового ринку України. Як національний сільськогосподарський товаровиробник "НІБУЛОН" має широку мережу виробничих філій, розташованих у Вінницькій, Луганській, Миколаївській, Полтавській, Харківській, Хмельницькій, Черкаській, а з осені 2007 р. в Сумській областях. Сьогодні ведеться робота з укладання договорів оренди земель у Житомирській області. Кожна з філій ТОВ СП "НІБУЛОН" посідає лідируючі позиції у своєму районі за обсягами сільгоспвиробництва. Всі виробничі бази філій належним чином реконструйовані; створено відповідні умови для роботи працівників та для обслуговування сільгосптехніки.

Для забезпечення передових інтенсивних технологій вирощування зернових, олійних культур та одержання стабільно високих врожаїв "НІБУЛОН" використовує сучасну високопродуктивну сільськогосподарську техніку як вітчизняного, так і імпортованого виробництва провідних

світових компаній. Регулярно здійснюється оновлення техніки, зокрема в 2007 р. витрачено понад 21 млн грн на оновлення машино-тракторного парку, в т. ч. і зарубіжного виробництва. Компанія має налагоджені зв'язки із всесвітньо відомими американськими, німецькими, голландськими, угорськими, датськими, бельгійськими, французькими та іншими фірмами - виробниками техніки і засобів захисту рослин.

На підприємстві працюють більше 3100 осіб. Середньомісячна заробітна плата одного працівника СП "НІБУЛОН" у сільській місцевості становить понад 1100 грн, що більше в 2,5 раза, ніж у середньому в тих районах, де знаходяться філії компанії.

Товариство виховало свій кадровий склад фахівців. Середній вік керівного складу компанії в аграрному секторі становить 29 років, середній вік усіх робітників підприємства на селі - 34 роки. Займаючись сільгоспвиробництвом, підприємство не користується пільгами, передбаченими чинним законодавством для сільгоспвиробників, не одержує дотацій, як це роблять інші товаровиробники, та сплачує податки і збори до державних цільових фондів на загальних підставах. "НІБУЛОН" - найбільший платник податків серед підприємств аграрного сектору України. Тільки за 2007 р. сплачено 30 млн грн податків.

Несприятливі природно-кліматичні умови 2007 р. не позначилися на співпраці товариства з державою, і підприємство першим надало допомогу у створенні аграрного фонду в цілому по Україні.

"НІБУЛОН" є національним інвестором та здійснило найбільші інвестиції в аграрний сектор вітчизняної економіки, які за роки незалежності України склали понад 1 млрд грн. Створено нове виробництво, нові робочі місця та нову базу оподаткування. Загальна сума інвестицій в аграрний сектор у 2007 р. склала понад 30 млн дол. США.

У м. Миколаїв "НІБУЛОН" здійснив наймасштабніші будівництво за останні 5 років. В результаті реалізації інвестиційного проекту підприємства збудовано найсучасніший у Європі, унікальний для України високотехнологічний перевантажувальний термінал для зернових та олійних культур, який було визнано найкращим промисловим об'єктом року в Україні. Підприємство продовжує вкладати кошти у капітальне будівництво. У 2007 р. за

короткі терміни збудовані і пущені в експлуатацію елеватори "Золотоніський" у Черкаській області та "Решетилівський" у Полтавській. А в 2008 р. розпочато будівництво шостого елеватора - "Смолчич" у Кам'янць-Подільському районі Хмельницької області. Враховуючи великі обсяги заготівлі зерна, потребу в терміновому визначенні якості, всі філії підприємства оснащені найсучаснішими лабораторіями з обладнанням та устаткуванням іноземного виробництва, що дає змогу в найкоротший строк з високою точністю визначити якісні параметри.

Постійне нарощування обсягів сільгоспвиробництва та здійснення великомасштабних інвестиційних програм дозволило "НІБУЛОНУ" зайняти надійні позиції на аграрному ринку та стати національним зернотрейдером України. За підсумками 2004-2005, 2005-2006 та 2006-2007 маркетингових років товариство посідає перше місце серед українських експортерів зерна та було нагороджене Почесними Грамотами Міністерства агропромислового комплексу України в номінації "Зернотрейдер року". Обсяг реалізації зерна в 2006-2007 рр. склав понад 1,7 тис. тонн.

ТОВ СП "НІБУЛОН" є взірцем соціальної відповідальності бізнесу в регіонах роботи підрозділів компанії. Підприємство надає матеріальну допомогу сільським школам у районах, де розташовані філіали компанії, та загальноосвітнім школам № 51 і 57 у м. Миколаїв, у Матвіївці, інтернату на Алядах та іншим навчальним закладам, оснащуючи їх найкращими комп'ютерними класами і комп'ютеризованими бібліотеками. Для медичних закладів закуповується найсучасніше унікальне високотехнологічне обладнання, що дозволяло впровадити провідні технології діагностики та проведення складних операцій на корі головного мозку. На виконання цих програм тільки в 2006-2007 рр. виділено понад 3 млн грн. 1 вересня 2007 р., до Дня знань, всі першокласники Миколаєва і ще 47 шкіл України (в районах, де підприємство обробляє землі) отримали в подарунок першу краєзнавчу книгу для дітей "Моє улюблене місто Миколаїв".

За роки незалежності України були різні періоди розвитку держави, але, незважаючи на будь-які труднощі, ТОВ СП "НІБУЛОН" стабільно розвивалося і стало успішною компанією з надійною репутацією як в Україні, так і у світі.

Відкриття комп'ютерного класу
в ЗОШ № 51 м. Миколаїв

Перевантажувальний термінал
ТОВ СП "Нібулон"

ВОЗІАНОВ ОЛЕКСАНДР ФЕДОРОВИЧ

**Присвоєно звання Герой України
з врученням ордена Держави
за визначні особисті заслуги
перед Українською державою
в розвитку охорони здоров'я та медичної науки.
Указ Президента України
від 21 серпня 2000 року № 998**

*Орден
князя Ярослава Мудрого V ступеня (1998 р.)
"За заслуги" III ступеня (1996 р.)
Почесне звання
"Заслужений діяч науки" (1986 р.)
Державна премія України в галузі науки і техніки
(1983 р., 2001 р.)*

Президент Академії медичних наук України, директор Інституту урології АМН України, доктор медичних наук, професор, академік НАН України та АМН України, видатний український учений-медик, хірург, один з лідерів європейської та світової урології.

У 2005 р. Американський біографічний інститут визнав його одним з найвидатніших учених світу (дослівно його названо "Медичним Генієм України").

У 2007 р. він був нагороджений американського золотого медаллю за внесок в українську медицину, хірургію та урологію.

Наукову, лікувальну та громадську діяльність О.Ф. Возіанова відзначено високими державними та іноземними нагородами, серед яких: медаль Папи Римського Іоанна Павла II (1996 р.), нагорода США - "Американський Орден Відзнаки" (2001 р.), нагорода Російської Федерації - "Орден Петра Великого" I ступеня (2006 р.), російський орден М.І. Пирогова (зі стрічкою) (2007 р.). Є командором ордена "За заслуги" Італійської Республіки (1999 р.), йому вручено американський орден Високої Гідності, грецький орден Гіпократа за досягнення в медицині.

О.Ф. Возіанов народився 2 жовтня 1938 р. у м. Мелітополь Запорізької області. Життя з самого початку жорстоко поставалося до нього, бо саме цього року під час сталінських репресій було безпідставно заарештовано його батька, якого він так ніколи і не побачив. Згодом мати разом з ним і старшим братом Віталієм переїхала до Димера на Київщині. Тут пройшли його шкільні роки.

Успішно закінчивши школу у 1956 р., Олександр вступив до Київського медичного інституту на лікувальний факультет. Обрати професію лікаря було його власним рішенням. Вчився він наполегливо, був знаним волейболістом

в інституті. Вивчаючи різні предмети, ознайомлюючись із різними медичними спеціальностями і думаючи про свій майбутній фах, студент-медик зацікавився урологією і нефрологією. Він бачив, яка велика кількість хворих страждає на урологічні захворювання, що потребують і консервативних, і хірургічних методів лікування. Юнак став членом наукового студентського гуртка при кафедрі урології, почав відвідувати кафедру в позанавчальний час, брати участь у нічних чергуваннях, а згодом йому навіть дозволяли асистувати під час хірургічних операцій.

Отже, закінчуючи інститут, майбутній лікар був твердо переконаний, що саме урологія - його життєвий вибір. Але доля приготувала йому дещо несподіваний поворот у житті. У 1962 р. Олександра призвали до лав армії і направили служити військово-морським лікарем на Північному флоті. І так сталося, що в Північнодніпровську, де проходила служба, він виявився єдиним урологом.

Після служби в армії у 1965 р. О.Ф. Возіанов повернувся в міську лікарню, а з 1968 р. почав працювати на кафедрі урології Київського медичного інституту (тепер Національного медичного університету ім. О.О. Богомольця), де пройшов шлях від асистента до завідувача кафедри. Саме на кафедрі він сформувався як глибокий і оригінальний учений, яскравий педагог і блискучий клініцист-хірург.

Олександр Федоровичу пощастило мати хороших учителів. На кафедрі працював талановитий хірург-уролог, генерал-майор медичної служби професор Андронік Архипович Чайка. Згодом на посаді завідувача кафедри його змінив професор Соломон Давидович Голігорський, також відома постать у медичному світі. Надзвичайно плідним виявилось спілкування з досвідченим фахівцем, чудовим хірургом і педагогом доцентом Валентином Миколайовичем Скляром.

Опановуючи професію викладача, О.Ф. Возіанов виявив неабиякі здібності педагога. Природа наділила його і світлим розумом, і працелюбністю, і цілеспрямованістю. Надзвичайно плідним організований, не втрачаючи даремно жодної хвилини, він швидко опановував глибини науки і тонкощі хірургічної майстерності. Вже у 1970 р. Олександр Федорович з успіхом захистив кандидатську дисертацію, а у 1978 р. - дисертацію на ступінь доктора медичних наук.

У 1987 р. О.Ф. Возіанова було призначено директором Інституту урології і нефрології (нині Інститут урології АМН України). Це набагато розширило можливості вченого відстоювати свої ідеї в житті. Всі ці роки в інституті плідно розвиваються найактуальніші наукові проблеми, присвячені розкриттю механізмів і розробці нових ефективних методів діагностики, профілактики і лікування захворювань сечостатевої системи, тут отримують медичну допомогу хворі з найскладнішою урологічною патологією.

Наукові дослідження О.Ф. Возіанова є вагомим внеском у фундаментальну та прикладну медицину. Головними напрямками його наукової діяльності є розробка функціональних методів діагностики та хірургічного лікування основних урологічних захворювань. Загального визнання набули його роботи з проблем пухлин передміхурової залози. Він уперше розробив класифікацію передпухлинних станів і раку передміхурової залози та сечового міхура, розробив оригінальну методику операції та запропонував спеціальний інструментарій при вилученні доброякісної пухлини передміхурової залози, вперше в країні широко впроваджено радикальну операцію при злоякісних пухлинах передміхурової залози. За ці дослідження йому було присуджено у 1983 р. Державну премію України в галузі науки і техніки.

О.Ф. Возіановим розроблено принципи клінічної дистанційної термодіагностики і засновано першу в Україні лабораторію термодіагностики, відкрито перше відділення екстракорпорального дроблення каменів нирок.

Велике значення мають дослідження О.Ф. Возіанова з вивчення клітинних і молекулярно-генетичних механізмів розвитку раку сечового міхура і впливу на цей процес радіаційного забруднення середовища після аварії на Чорнобильській атомній електростанції.

Результати своїх досліджень О.Ф. Возіанов опублікував більш як у 400 наукових працях, у тому числі майже у 40 монографіях, присвячених найважливішим проблемам урології. Серед його публікацій можна назвати "Основи дetskой урології і нефрології" (1973), "Основи практичeskой урології дetskого вoзrаcтa" (1985), "Клінічна секcологія і андрологія" (1996), "Атлас - руководcтво по урології" у 3 томах (2002) та інші. Окремо треба сказати про підручник для студентів медичних вузів "Урологія" (1993), який був відзначений Державною премією України.

О.Ф. Возіанов створив авторитетну вітчизняну школу урологів, підготувавши близько 50 докторів і кандидатів наук. Багато хто з його учнів є професорами, керівниками клінік, наукових лабораторій.

Олександр Федорович відомий в Україні та інших країнах світу не тільки як видатний учений, а й як блискучий хірург, який своїми руками врятував життя десяткам тисяч хворих. І хоча зараз професія лікаря стає все більш технологічною, і вже говорять не про мистецтво лікування, а про медичні технології, все ж таки успіх у лікаря багато в чому залежить від його досвіду, його таланту, його інтуїції, бо кожна жива істота, тим більше людина - це велика таємниця, яку, на думку О.Ф. Возіанова, має щоразу намагатися розгадати лікар.

О.Ф. Возіанов - визначний організатор науки, один із фундаторів Академії медичних наук України. Олександр Федорович провів велику роботу з її створення у 1993 р. і був обраний її першим президентом. До складу академії увійшли провідні наукові установи, що представляють різні галузі медицини. За роки, що минули від дня її заснування, в академії активно проводяться фундаментальні і прикладні дослідження, присвячені вирішенню найактуальніших проблем сучасної медицини, розробляються і впроваджуються в практику нові методи профілактики, діагностики і лікування найпоширеніших захворювань людини. Під керівництвом О.Ф. Возіанова АМН України стала авторитетною науковою установою, широковідомою за межами нашої країни. Її науковці є почесними членами наукових товариств та асоціацій багатьох країн Європи й Америки, співпрацюють із Всесвітньою організацією охорони здоров'я, ЮНЕСКО та іншими міжнародними організаціями. У 2007 р. О.Ф. Возіанова переобрано президентом АМН України на наступний п'ятирічний термін.

Заслуги О.Ф. Возіанова в розвитку медичної науки широко визнані в Україні і за кордоном. Він неодмінний учасник усіх найвагоміших міжнародних наукових форумів урологів і нефрологів, де неодноразово виступав з програмними доповідями. Олександра Федоровича обрано головою Української урологічної асоціації, членом Міжнародної, Європейської та Американської асоціацій урологів. Про високий авторитет О.Ф. Возіанова за кордоном свідчить і той факт, що його ім'ям Асоціація американських урологів назвала ряд у залі, де щорічно збираються кращі урологи світу.

О.Ф. Возіанов є членом зарубіжних академій: Російської академії медичних наук, Академії медичних наук Бразилії, Польської медичної академії, Академії медичних наук Республіки Білорусь, почесним членом Експертної ради Міжнародного біографічного центру (Кембридж, Великобританія). У 1996 р. Міжнародний біографічний центр та Американський біографічний інститут визнали О.Ф. Возіанова одним із 500 найвпливовіших та найвидатніших учених світу, а у 1997 р. його визнали Людиною року.

Розповідь про видатного вченого буде неповною, якщо не сказати про найближчих і найдорожчих йому людей - його родину, дружину й сина. Жінка Іванівна Возіанова - відомий у нашій країні вчений, клініцист і педагог, дійсний член Академії медичних наук, заслужений діяч науки і техніки, доктор медичних наук, професор. Уже багато років вона очолює кафедру інфекційних хвороб Національного медичного університету ім. О.О. Богомольця. Син Сергій Олександрович став продовжувачем династії Возіанових - також закінчив медичний інститут і, як і батько, захопився урологією та науковими дослідженнями. Нині доктор медичних наук, професор, член-кореспондент АМН України С.О. Возіанов є керівником відділу в Інституті урології АМНУ. Отже, життя родини Возіанових є яскравим прикладом творчого служіння інтересам науки, здоров'я людей, служіння своїй країні, українському народові, і це викликає почуття великої поваги до цієї родини.

КОРОСТАШОВ ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ

Присвоєно звання "Герой України"
з врученням ордена Держави
за визначні особисті заслуги перед Українською
державою у розвитку сільського господарства,
впровадження сучасних форм господарювання.
Указ Президента України
від 19 січня 2002 року № 47

Орден "За заслуги" III ступеня (1999 р.)
Почесне звання "Заслужений працівник
сільського господарства України" (1989 р.)

Голова правління СВК "Батьківщина".

Академік Української академії наук національного прогресу (1992 р.), почесний член УААН (2001 р.), почесний професор Полтавської державної аграрної академії (1998 р.), член Національної спілки журналістів України (2003 р.), лауреат обласної премії імені Панаса Мирного (2002 р.).

Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України (2007 р.), орденом "За патріотизм" II ступеня (2003 р.), двома медалями (1970 р., 1975 р.), орденами Миколи Чудотворця (2001 р.) та "Почесний Хрест" (2003 р.).
Занесений до Книги Пошани Полтавської обласної ради. Почесний громадянин смт Котельви (2002 р.).

Народився 22 січня 1942 року в с. Камічне Котельвського району Полтавської області в селянській родині.

З 1981 р. обраний до представницьких органів селян району, області, держави. У 1982 р. закінчив Полтавський сільськогосподарський інститут, за фахом - інженер-механік. Трудову діяльність розпочав у 1955 р. причіплювачем колгоспу "Маяк" Котельвського району. Працював комбайнером, трактористом, бригадиром. У 1978 р. обраний головою колгоспу імені XV з'їзду ВКП(б) Котельвського району, вивів його в передові в області. Веде багатогранну громадську діяльність.

Упродовж 1998-2006 рр. - голова постійної комісії з питань аграрної політики та земельних відносин обласної ради.

З 2006 р. - депутат районної ради, очолює постійну аграрну комісію.

Одружений. Має двох синів, п'ятьох онуків.

О.Г. Коросташов входить до авторських колективів книг, виданих Інститутом аграрної економіки УААН, зокрема "Ціни, витрати, прибутки агровиробництва та інфраструктура продовольчих ринків" (2000 р.); "Внутрішньогосподарські організаційно-економічні механізми забезпечення прибутковості сільськогосподарських підприємств" (2003 р.). Під його редакцією вийшла книга "Я люблю тебе, земле, я люблю вас, люди" (2002 р.).

Надає перевагу історичній, мемуарній літературі, сприяє

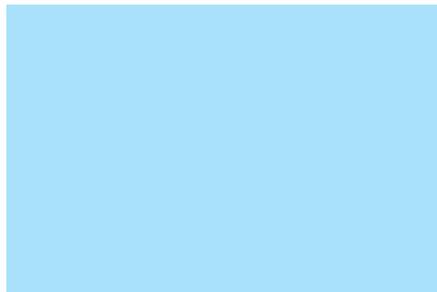
розвитку фізкультури і спорту, сам є гравцем волейбольної команди, захоплюється спортивним полюванням, риболовлю.

Кооператив "Батьківщина" на сьогодні - це високоорганізоване багатогалузеве господарство на приватній основі молочно-зерно-бурюкового напрямку з розвинутим м'ясним тваринництвом. Він є наслідком з виробництва репродукційного насіння озимих і ярих культур, має племінні ферми великої рогатої худоби української червоно-рябої породи, тонкорунних овець прекокс і полтавських глинястих курей. Кооператив є засновником СТОВ "Правда", інвестує його діяльність. Створено спеціалізований лісгосподарський підрозділ, який доглядає ліси на площі 1148,22 га.

З ініціативи О.Г. Коросташова запроваджено енерго-ресурсозберігаючі технології, комплексну механізацію виробничих процесів, повний внутрішньогосподарський розрахунок, чекову форму контролю затрат зі стимулюванням за кінцеві результати роботи, комп'ютеризовано бухгалтерський облік.

Олександр Григорович успішно вирішує соціальні питання. За час його роботи побудовано 262 квартири, розвинуто побутово-торгівельну і соціально-культурну сфери, малі переробні підприємства. Надається благодійна і спонсорська допомога дітям і лікувальним закладам, бюджетним організаціям.

У кооперативі створено народний музей історії господарства, працюють народні самодіяльні колективи - фольклорний ансамбль "Надвєч'я" та "Козаки з "Батьківщини".

Зелені лани Котельвищини надихають до праці і творчості

МАЛА ЛЮБОВ ТРОХИМІВНА (1919-2003)

Присвоєно звання Герой України
з врученням ордена Держави
за визначні особисті заслуги перед Україною
у розвитку медичної науки,
фундаментальні дослідження в галузі кардіології
Указ Президента України
від 12 січня 1999 року № 7

Ордени
князя Ярослава Мудрого V ст. (1998 р.)
Богдана Хмельницького III ст. (1995 р.)
Державна премія України в галузі науки і техніки
(посмертно 2003 р.)
Звання
Герой Соціалістичної праці (1979 р.)
Ордени
Трудового Червоного Прапора (1960 р.)
Вітчизняної війни II ст. (1985 р.)
Почесне звання
Заслужений діяч науки і техніки УРСР (1968 р.)
Державна премія СРСР (1980 р.)

Професор, доктор медичних наук. Видатний вчений, відомий кардіолог і терапевт. Академік Академії медичних наук СРСР (1974; з 1991 р. - Російської АМН), академік Національної академії наук (1992) і Академії медичних наук (1993) України.

Наукова, педагогічна, клінічна та організаційна діяльність Л.Т. Малої отримала вітчизняне та світове визнання. Була членом Міжнародної асоціації інтерністів (1977 р.), дійсним членом Міжнародного товариства з кардіоваскулярної фармакоterapiї (1993), членом Міжнародного товариства з артеріальної гіпертонії (1997), членом редакційної ради 11 російських та українських наукових медичних часописів, Головою Харківського обласного товариства терапевтів, заступником голови Українських товариств терапевтів і кардіологів.

Почесний Громадянин (за №1) м. Харкова.

Народилась 13 січня 1919 р. в селі Копані Оріхівського району Запорізької області. У 1933-1938 рр. навчалась на лікувальному факультеті Харківського медичного інституту. Трудовий шлях у медицині розпочала лікарем амбулаторії та лікарні села Петровеньки Іванківського району Луганської області. Л.Т. Мала - учасник ВВВ. Працювала заступником начальника в адміністративно-медичній роботі евакогоспітало, заступником начальника лікувального відділу Харківського військового округу. 1946-1949 - клінічний ординатор, 1949-1952 - асистент, 1952-1954 -

докторант, 1954-1955 - доцент кафедри внутрішніх хвороб. З 1955 р. - професор, з 1955 р. і до кінця життя - завідувач кафедрою госпітальної терапії Харківського державного медичного університету. Засновник і директор Інституту терапії АМН України (1981-2003 рр.).

Засновник сучасної провідної школи терапевтів та кардіологів. Підготувала 36 докторів та 188 кандидатів наук. Основні наукові праці присвячені вивченню серцево-судинної системи при атеросклерозі, ролі нейро-гуморальних механізмів регуляції у виникненні та прогресуванні захворювань серцево-судинної системи, в тому числі гіпертонічної хвороби серця, гострого інфаркту міокарда, недостатності кровообігу; проблемам клінічної фармакоterapiї. Першою в Україні організувала кардіологічні відділення для хворих на гострий інфаркт міокарда, започаткувала й впровадила в практику систему поетапного лікування хворих на інфаркт міокарда, яка включає стаціонарний, санаторно-курортний та амбулаторно-поліклінічний етапи.

Під її керівництвом в Інституті терапії АМН України почалися активні дослідження проблем гастроентерології, пульмонології, нефрології, клінічної фармакології. З 2004 року Інституту присвоєно ім'я Любові Трохимівни Малої.

Автор понад 700 наукових праць, у тому числі 24 монографій, серед яких загальновідомі: "Рак легкого" (1965), "Ишемическая болезнь сердца у молодых" (1978), "Инфаркт миокарда" (1981), "Хроническая недостаточность кровообращения" (1994), "Сердечные гликозиды" (1996), "Эндотелиальная дисфункция при патологии сердечно-сосудистой системы" (2000), "Терапия" (2001), "Хроническая сердечная недостаточность" (2002). Наукові розробки Л.Т. Малої захищені 25 охоронними документами, у тому числі 5 авторськими свідоцтвами, 15 патентами України та 5 патентами Росії. Вона була нагороджена медалями "За бойові заслуги" (1942), "За участь в героїчній обороні Кавказу" (1944), "За Перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр." (1945), "Золотою медаллю Польської Академії медичних наук" (1999). Присуджено премії ім. С.І.Вавілова (1989 р.), ім. М.Д. Стражеска (1983, 1997), ім. П.І. Шатілова (1981, 1983, 1987), академічну премію з клінічної медицини АМН України (1995).

РОІК ВІРА СЕРГІЙВНА

**Присвоєно звання "Герой України"
з врученням ордена Держави
за визначний особистий внесок у розвиток культури України,
утвердження традицій національного
декоративно-прикладного мистецтва,
багаторічну самовіддану творчу та педагогічну діяльність.**

**Указ Президента України
від 19 серпня 2006 року № 700**

*Орден княгині Ольги III ступеня (2001 р.).
Почесне звання "Заслужений майстер народної
творчості УРСР" (1967 р.).*

Член Національної спілки художників України.

Член Національної спілки майстрів народного мистецтва України, член Спілки художників СРСР, почесний член Товариства вчених Криму і Товариства "Просвіта" ім. Т.Г. Шевченка; лауреат Асоціації національних товариств і обшин Криму та Кримського фонду культури; лауреат премії АР Крим; лауреат премії ім. В.Г. Короленка; лауреат премії ім. Опанаса Славського; почесний громадянин м. Кобеляки та м. Лубни Полтавської області.

Майстриня нагороджена золотими медалями престижних республіканських виставок (1967-1972 рр.); медалями "За доблесну працю" (1970 р.), "Богдан Хмельницький" (1996 р.), "Будівничий України" (2001 р.); почесними знаками ВЦРПС (1981 р.), II Міжнародного фестивалю мистецтв у Гереджі Ізмір (Туреччина) (2002 р.), громадської редколегії "ЖВЛ Криму" - "Во славу Криму" (2006 р.); дипломом та грошовими преміями ВДНГ УРСР (1978 р.).

У 2003 р. нагороджена міжнародним орденом Миколи Чудотворця "За примноження добра на землі", котрий занесено у Женевський реєстр найпрестижніших нагород світу; у 2004 р. - Почесною грамотою Кабінету Міністрів України; Почесною грамотою "За вагомий особистий внесок у розвиток культури і мистецтва та високий професіоналізм"; у 2005 р. - Почесною відзнакою Міністерства культури і мистецтв України; у 2006 р. - Орденом святої великомучениці Варвари Української Православної Церкви.

Вірі Роїк як видатному діячеві культури і мистецтв України розпорядженням Президента України у 2002 р. призначено пожиттєву стипендію.

У квітні 2006 р. запроваджена Міжнародна премія ім. В. Роїк, яку Вірі Сергіївні було присуджено рішенням президії Фонду міжнародних премій за значний внесок у примноження національних досягнень і традицій української вишивки із врученням золотої медалі № 1 та диплома.

Майстриня удостоєна багатьох дипломів, почесних грамот, подяк (близько 200 нагород).

Віра Сергіївна Роїк народилася 25 квітня 1911 року в м. Лубни Полтавської області. Її батьки - Сосюрко Сергій Онуфрійович та Сосюрко Лідія Еразівна - були освіченими людьми, приятелювали з Антоном Макаренком, письменниками Панасом Мирним і Володимиром Короленком, їхнім родичем.

Родина Сосюрків була велика і дружна: в ній зростали двоє синів - Борис та Євген і дочка Віра. Ранні дитинство і юність Віри були радісними та безтурботними.

Віра навчалася у Полтавській Марійській гімназії та балетній студії, на робітфаци Полтавського інституту сільськогосподарського будівництва.

У січні 1935 р. виїшла заміж за Роїка Михайла Стратоновича, а в 1938 р. у молодій сім'ї народився син Вадим. Шлюб видався на рідкість міцним, роки війни тільки ще більше зміцнили його. Її чоловіка привезли додому важкопораним з-під Варшави у 1944 р. Завдяки Вірі та її матері Михайло встав на ноги. Віра Сергіївна з коханим чоловіком жили душа в душу аж до самої його смерті в 1974 р.

Всі негаразди розпочалися у 1941 р.: спочатку заарештували батька Віри, за звинуваченням у шпигунстві, а сама дівчина потрапила під бомбардування і була контужена та скалічена. 25 років у гіпсі. Як результат, спочатку 2-а, а потім 1-а групи інвалідності. Але Віра вистояла і знову почала вишивати, але вже лівою рукою.

В.С. Роїк з матір'ю Лідією Сосюркою, чоловіком Михайлом та сином Вадимом, м. Сімферополь, 1938 р.

У Ставропольському краї, куди сім'я переїхала в 1944 р., вона відновила свою вишивальну техніку, яку освоїла, ще працюючи у вишивальній артілі м. Лубни. З 1945 р. по 1952 р. працювала інспектором соцзабезу, викладачем рукоділля у Невинномиській середній школі Ставропілля.

У Сімферополі проживає з 1952 р. Вчительювала у кількох середніх школах міста і керувала курсами вишивки в обласному Будинку вчителя. На творчій роботі - з 1962 р. як методист образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва. В.С. Роїк працювала на громадських засадах у Будинках народної творчості та художньої самодіяльності профспілок, у відділі культмасової роботи обласної ради профспілок Криму. Її належить заслуга у створенні музею народних умілців і салону живопису самодіяльних художників Криму. Володіючи рідкісними організаторськими здібностями, талантом педагога і майстерністю художника, Віра Сергіївна створила в Криму справжню школу української народної вишивки. На кримській землі вона зуміла підняти такі глибокі пласти декоративно-прикладного мистецтва України, без яких художнє життя півострова було б далеко не таким повним і цікавим. З чуйністю талановитого педагога і художника вона вміє передати людям не лише професійні навички, а й любов до мистецтва українського народу.

В.С. Роїк - авторка вишивок як суто традиційних, що розкривають багатівікову творчість українського народу, так і новаторських, сучасних, в яких зберігається живий зв'язок з українською народною творчістю. Все це незмінно привертає до її робіт увагу глядачів. З творами Віри Роїк вони

Сім'я Сосюрків: батьки, два брати та Віра Роїк у формі гімнастки Полтавської Марійської гімназії (1919 р.)

ознайомилися на 265 виставках, учасницею яких вона була. Особисто мисткиня організувала у різних містах України та за кордоном 125 персональних виставок. Її роботи зберігаються у 38 музеях різних країн. Про творчість В.С. Роїк опубліковано статті у книгах, довідниках, журналах, в Українській енциклопедії. Понад 800 статей надруковано в газетах різних країн світу. У 2003 р. Віра Сергіївна написала книгу про своє життя і творчість "Мелодії на полотні!".

Народну творчість майстриня пропагує різними засобами. Один з них - виставкові тури з її неповторними роботами в Україні та за кордоном.

Персональні виставки В.С. Роїк відбулися в усіх обласних центрах нашої країни. З серпня 2006 р. всі її виставки проводяться під патронатом Президента України.

У 2006-2007 рр. Віра Сергіївна у віці 96 років проїхала понад 33 тис. км, організувавши показ власної колекції і робіт двох своїх учениць - Аліни Воронової (внучки) та Юлії Абрамової (правнучки) у 20 містах України.

Віра Сергіївна своєю творчою працею, наснагою продовжує підносити на ще вищий рівень нашу національну культуру, нашу духовність, поповнюючи її скарбницю своїми нецінінними полотнами, вишитими серцем і ніжною душею жінки-трудівниці. Її світлий розум, почуття гумору, невичерпна енергія, висока інтелігентність не перестають дивувати усіх, хто хоча б раз відчув магнетизм цієї особистості.

Вишиті нитками, як промінням сонця і ясною зорею, крилаті рушники, мов лебеді, летять над плесом вічної ріки життя Віри Роїк - життя, яке стало подвигом і легендою.

Віра Роїк із внучками: Юлія, Вадим, Аріна, Аліна, Марина (2003 р.)

ОРДЕН
СВОБОДИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ОРДЕН СВОБОДИ

Відповідно до статей 4 та 7 Закону України "Про державні нагороди України" постановляю:

1. Затвердити Статут ордена Свободи (додається).
2. Затвердити малюнок ордена Свободи (додається).
3. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення знаків ордена Свободи, орденських книжок та футлярів.

Президент України
м. Київ,
20 травня 2008 року
№ 460/2008

Віктор ЮЩЕНКО

СТАТУТ ОРДЕНА СВОБОДИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 20 травня 2008 року № 460/2008

1. Орден Свободи встановлено для відзначення громадян за видатні та особливі заслуги в утвердженні суверенітету та незалежності України, консолідації українського суспільства, розвитку демократії, соціально-економічних та політичних реформ, відстоюванні конституційних прав і свобод людини і громадянина.
2. Орденом Свободи можуть бути нагороджені громадяни України, іноземці та особи без громадянства.
3. Нагородження орденом Свободи провадиться указом Президента України.
4. Нагородження орденом Свободи вдруге не провадиться.
5. Нагородження орденом Свободи може бути проведено посмертно.
6. Нагороджений орденом Свободи іменується кавалером ордена Свободи.
7. Представлення до нагородження орденом Свободи та вручення цієї нагороди провадиться відповідно до Порядку представлення до нагородження та вручення державних нагород України, затвердженого Указом Президента України від 19 лютого 2003 року № 138.
8. Особі, нагородженій орденом Свободи, вручаються знак ордена та орденська книжка встановленого зразка.
9. Знак ордена Свободи виготовляється з позолоченого срібла і має форму рівностороннього хреста з розбіжними сторонами. Сторони хреста покрито білою емаллю та прикрашено чотирма прямокутними штучними кристалами "сваровські". У центрі хреста - круглий емалевий медальйон синього кольору із золотим зображенням Знака Княжої Держави Володимира Великого, який обрамлений лавровим вінком. Медальйон облямований подвійною декоративною пружкою. Сторони кутів хреста обрамлено стилізованим рослинним орнаментом. Усі зображення рельєфні.
Зворотний бік знака ордена плоский з вигравіруваним номером знака.
Розмір знака ордена між протилежними кінцями хреста - 54 мм.
Знак ордена за допомогою кільця з вушком сполучений з декоративною планкою, яка є основою стрічки для носіння знака ордена на шії.
Планка стрічки виготовляється з того ж металу, що і знак ордена. Стрічка ордена шовкова муарова білого кольору з поздовжніми смужками - посередині широкими синього і жовтого кольорів, облямованими з країв вузькими смужками відповідно жовтого і синього кольорів, та з країв стрічки вузькими смужками жовтогогарячого кольору. Ширина стрічки - 28 мм, ширина широких смужок синього і жовтого кольорів - по 6 мм кожна, вузьких смужок жовтого і синього кольорів, а також смужок жовтогогарячого кольору - по 2 мм кожна.
Планка ордена являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту стрічкою. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 28 мм.
10. Орден Свободи носять на шийній стрічці і за наявності у нагородженого інших орденів України, які носять на шийній стрічці, розміщують вище них.
11. Особи, нагороджені орденом Свободи, повинні дбайливо ставитися до схоронності знака ордена та орденської книжки. У разі втрати (псування) знака ордена та орденської книжки нагородженому може бути видано їх дублікати, якщо Комісією державних нагород та геральдики буде визнано, що втрата сталася з причин, які не залежать від нагородженого.
12. Після смерті нагородженого орденом Свободи, за наявності спадкоємців, знак ордена та орденська книжка залишаються у сім'ї померлого як пам'ять.
13. За згодою спадкоємців знак ордена Свободи та орденська книжка можуть бути передані на тимчасове або постійне зберігання музеям. Знак ордена Свободи та орденська книжка передаються музеям на підставі рішення Комісії державних нагород та геральдики за наявності відповідного клопотання музейного закладу.
14. У разі відсутності у померлого, нагородженого орденом Свободи, спадкоємців знак ордена та орденська книжка мають бути передані на зберігання до Комісії державних нагород та геральдики.

Глава Секретаріату
Президента України

В. БАЛОГА

*Малюнок
ордена Свободи*

ОРДЕН

КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ЗАСНУВАННЯ ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ "ОРДЕН КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО"

(Із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 662/98 (662/98) від 19.06.98)

Враховуючи численні звернення органів центральної державної виконавчої та судової влади, Національної академії наук України, Академії правових наук України, громадських організацій та відповідно до пункту 9-2 статті 114-5 Конституції України (888-09), постановляю:

1. Заснувати для нагородження громадян за видатні особисті заслуги перед українською державою в галузі державного будівництва, зміцненні міжнародного авторитету України, розвитку економіки, науки, освіти, культури, мистецтва, охорони здоров'я, за благодійну, гуманістичну та громадську діяльність відзнаку Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого" (далі - орден князя Ярослава Мудрого) I, II, III, IV і V ступеня.
2. Затвердити Статут ордена князя Ярослава Мудрого та Опис знака ордена V ступеня (додаються).
3. Комісії по державних нагородах України при Президентові України на конкурсній основі розробити проект і опис знаків ордена князя Ярослава Мудрого I, II, III і IV ступеня.
4. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення знаків ордена князя Ярослава Мудрого та документів до нього.

Президент України

м. Київ,
23 серпня 1995 року
№ 766/95

Л. КУЧМА

СТАТУТ ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ "ОРДЕН КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 23 серпня 1995 року № 766/95

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Відзнаку Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого" (далі - орден князя Ярослава Мудрого) засновано для нагородження громадян за видатні особисті заслуги перед українською державою в галузі державного будівництва, зміцненні міжнародного авторитету України, розвитку економіки, науки, освіти, культури, мистецтва, охорони здоров'я, за благодійну, гуманістичну та громадську діяльність.
2. Орденом князя Ярослава Мудрого нагороджуються громадяни України, іноземні громадяни, особи без громадянства.
3. Нагородження орденом князя Ярослава Мудрого здійснюється Указом Президента України.
4. Орден князя Ярослава Мудрого має п'ять ступенів:
орден князя Ярослава Мудрого I ступеня,
орден князя Ярослава Мудрого II ступеня,
орден князя Ярослава Мудрого III ступеня,
орден князя Ярослава Мудрого IV ступеня,
орден князя Ярослава Мудрого V ступеня.
Вищим ступенем ордена є I ступінь.
5. Нагороджений орденом князя Ярослава Мудрого будь-якого ступеня іменується кавалером ордена князя Ярослава Мудрого.
6. Орден князя Ярослава Мудрого I і II ступеня має знак ордена та зірку ордена, III, IV і V ступеня - тільки знак ордена.
7. Девіз ордена князя Ярослава Мудрого - "Мудрість, честь, слава".
8. Орденом князя Ярослава Мудрого нагороджуються громадяни України, удостоєні однієї з державних нагород України або відзнак Президента України.
9. Нагородження орденом князя Ярослава Мудрого провадиться послідовно, починаючи з V ступеня.
10. Нагородження орденом князя Ярослава Мудрого наступного ступеня можливе не раніш як через 3 роки після нагородження орденом попереднього ступеня. (Пункт 10 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 662/98 (662/98) від 19.06.98)
11. Іноземні громадяни і особи без громадянства нагороджуються:
орденом князя Ярослава Мудрого I ступеня - глави суверенних держав;
орденом князя Ярослава Мудрого II ступеня - глави урядів і парламентів суверенних держав, видатні державні і громадські діячі;
орденом князя Ярослава Мудрого III ступеня - міністри закордонних справ, керівники інших зовнішньоекономічних відомств, посли іноземних держав в Україні;
орденом князя Ярослава Мудрого IV і V ступеня - відомі вчені, митці, письменники, релігійні діячі, бізнесмени, правознавці, спортсмени та інші особи.
12. Нагородження орденом князя Ярослава Мудрого може бути проведено посмертно.
13. Ніхто не має права позбавити кавалера ордена князя Ярослава Мудрого його нагороди.

ІІ. ПОРЯДОК ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДО НАГОРОДЖЕННЯ ОРДЕНОМ КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

14. Нагородження орденом князя Ярослава Мудрого провадиться за поданням Комісії по державних нагородах України при Президентові України на ім'я Президента України на підставі рішення Комісії.
Рішення про нагородження особи орденом князя Ярослава Мудрого приймається двома третинами голосів членів Комісії таємним голосуванням.
15. Голова Комісії по державних нагородах України при Президентові України може вносити від свого імені пропозиції щодо нагородження громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства орденом князя Ярослава Мудрого всіх ступенів.

16. Подання про нагородження орденем князя Ярослава Мудрого громадян України вносять до Комісії по державних нагородах України при Президентів України Голова Верховної Ради України, Прем'єр-міністр України, керівники міністерств та інших центральних органів державної виконавчої влади, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій, Уряду Автономної Республіки Крим, Генеральний прокурор України, перші керівники громадських організацій, глави релігійних конфесій.

17. Клопотання про нагородження особи орденем князя Ярослава Мудрого порушуються перед вищестоящим органом або організацією. Висунення кандидатур здійснюється, як правило, в трудовому колективі, де працює особа, яку представляють до відзначення. Пропозиції про нагородження можуть вносити також місцеві органи державної виконавчої влади, окремі громадяни.

18. Клопотання про нагородження орденем князя Ярослава Мудрого осіб офіцерського складу Збройних Сил України, військ і органів внутрішніх справ, Служби безпеки України, Національної гвардії України, Прикордонних військ України, Цивільної оборони України порушуються відповідно військовими радами округів, флоту, Міністерством внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Національної гвардії України, Прикордонних військ України та Штабом Цивільної оборони України.

19. Пропозиції щодо нагородження орденем князя Ярослава Мудрого іноземних громадян та осіб без громадянства подаються главами дипломатичних представництв України в іноземних державах у Міністерство закордонних справ України, яке вносить подання до Комісії по державних нагородах України при Президентів України відповідно до пунктів 14, 16 цього Статуту.

20. До подання додається нагородний лист встановленого зразка.

III. ПОРЯДОК ВРУЧЕННЯ ОРДЕНА КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

21. Вручення ордену князя Ярослава Мудрого провадиться в обстановці урочистості і широкої гласності.

22. Орден князя Ярослава Мудрого всіх ступенів, як правило, вручає Президент України.

23. За уповноваженням Президента України орден князя Ярослава Мудрого II, III, IV і V ступеня можуть вручати Голова Верховної Ради України, Прем'єр-міністр України, Голова Комісії по державних нагородах України при Президентів України, перші керівники міністерств та інших центральних органів державної виконавчої влади, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій, Уряду Автономної Республіки Крим.

24. Нагородженому орденем князя Ярослава Мудрого вручається комплект атрибутів відзнаки:

до I ступеня - знак ордену, дві зірки ордену, плечова нагородна стрічка з бантом, мініатюра знака ордену, грамота про нагородження;

до II ступеня - знак ордену, зірка ордену, мініатюра знака ордену, орденська книжка;

до III, IV, V ступеня - знак ордену, мініатюра знака ордену, орденська книжка.

IV. ПОРЯДОК НОСІННЯ НАГРУДНИХ ЗНАКІВ ОРДЕНА КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

25. Знак ордену князя Ярослава Мудрого I ступеня носять на шийній стрічці, одну зірку ордену - з лівого боку грудей, другу - на плечовій нагородній стрічці нижче банта, плечову нагородну стрічку - через праве плече.

26. Знак ордену князя Ярослава Мудрого II ступеня носять на шийній стрічці, зірку ордену - з лівого боку грудей.

27. Знак ордену князя Ярослава Мудрого III ступеня носять на шийній стрічці.

28. Знак ордену князя Ярослава Мудрого IV і V ступеня носять на орденській колодці з лівого боку грудей.

29. Знак ордену князя Ярослава Мудрого I, II, і III ступеня розміщується вище відзнаки Президента України "Орден Богдана Хмельницького" I ступеня.

Зірка ордену князя Ярослава Мудрого I і II ступеня розміщується вище відзнак Президента України "Орден Богдана Хмельницького" II і III ступеня, хреста "За мужність", нагород іноземних держав та нагород колишнього СРСР.

30. Знак ордену князя Ярослава Мудрого IV ступеня розміщується перед відзнаками Президента України "Орден Богдана Хмельницького" II і III ступеня, хрестом "За мужність", нагородами іноземних держав та нагородами колишнього СРСР.

31. Знак ордену князя Ярослава Мудрого V ступеня розміщується після відзнаки Президента України "Орден Богдана Хмельницького" II ступеня, але перед відзнаками Президента України "Орден Богдана Хмельницького" III ступеня, хрестом "За мужність", нагородами іноземних держав та нагородами колишнього СРСР.

32. Мініатюру знака ордену князя Ярослава Мудрого носять замість знака ордену та зірки ордену і розміщують з лівого боку грудей у послідовності, зазначеній вище.

V. ВИДАЧА ДУБЛІКАТІВ АТРИБУТІВ ОРДЕНА КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

33. У разі втрати (псування) атрибутів ордену князя Ярослава Мудрого дублікати, як правило, не видаються. Їх може бути видано, як виняток, за умови, що нагороджений не міг запобігти втраті (псуванню) нагрудних знаків та документів до ордену.

34. Дублікати знака ордену, зірки ордену, мініатюри знака ордену князя Ярослава Мудрого та орденської книжки видаються Комісією по державних нагородах України при Президентів України на її розсуд за кошти нагородженого або безплатно.

VI. ПОРЯДОК ЗБЕРІГАННЯ АТРИБУТІВ ОРДЕНА КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

35. Атрибути ордену князя Ярослава Мудрого зберігаються в Орденській коморі Адміністрації Президента України.

36. Атрибути ордену князя Ярослава Мудрого можуть бути передані музейним закладам України та іноземних держав для тимчасового експонування.

Порядок передачі, обов'язки сторін, строк експонування атрибутів ордену та інші умови визначаються окремою угодою.

37. У разі нагородження особи орденем князя Ярослава Мудрого посмертно комплект атрибутів відповідного ступеня ордену передається сім'ї нагородженого.

38. Після смерті нагородженого атрибуту відзнаки можуть бути передані спадкоємцями померлого до Комісії по державних нагородах України при Президентів України на постійне зберігання без права повернення.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ОПИСУ ЗНАКІВ ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ "ОРДЕН КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО" I, II, III, IV СТУПЕНЯ ТА ВНЕСЕННЯ ЗМІНИ ДО СТАТУТУ ЦЬЄЇ ВІДЗНАКИ

Відповідно до статті 3 Указу Президента України від 23 серпня 1995 року № 766 (766/95) "Про заснування відзнаки Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого" постановляю:

1. Затвердити Опис знаків відзнаки Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого" I, II, III, IV ступеня (додається).
2. Внести зміну до пункту 10 Статуту відзнаки Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого", затвердженого Указом Президента України від 23 серпня 1995 року № 766 "Про заснування відзнаки Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого", замінивши слова і цифру "не раніш як через 5 років" словами і цифрою "через 3 роки".

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ,
19 червня 1998 року
№ 662/98

ОПИС ЗНАКІВ ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ "ОРДЕН КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО" I, II, III, IV СТУПЕНЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 19 червня 1998 року № 662/98

Знак відзнаки Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого" (далі - орден князя Ярослава Мудрого) I ступеня виготовляється зі срібла і являє собою рівносторонній хрест із заокругленими кінцями, увінчаними мініатюрними хрестиками. Сторони хреста покриті білою і блакитною емаллю, між ними розходяться фігурні промені. На верхньому кінці знака розміщено дужку у вигляді вінка з дубового листа, на який накладено старослов'янську літеру "У" (Україна) з синьої емалі.

Посередині знака - круглий емалевий темно-синій медальйон з позолоченим рельєфним зображенням профілю князя Ярослава Мудрого. Медальйон обрамлено двома пружками, між якими по колу, покритому білою емаллю, напис: "Ярослав Мудрий". Пружки, напис, хрестики, промені, дужка позолочені.

Зворотний бік знака плоский, з вигравіруваним номером знака та словами: "Мудрість, честь, слава".

Розмір знака - 60 мм.

Знак ордену за допомогою дужки і двох кілець прикріплюється до орденського ланцюга, що носить на шії. Орденський ланцюг складається з 17 медальйонів (4 - овальні з зображенням Державного Герба України і Державного Прапора України, 5 - круглі з зображенням стилізованої старослов'янської літери "ять", 8 - круглі з рослинним орнаментом), розміщених у відповідній послідовності. Медальйони з'єднані між собою кільцями. Орденський ланцюг виготовляється з позолоченого срібла, покривається блакитною, синьою і жовтою емаллю.

Зірка ордену князя Ярослава Мудрого виготовляється зі срібла і має форму восьмикутної випуклої зірки з позолоченими і срібними розбіжними променями.

Посередині зірки - круглий медальйон з зображенням на темно-синьому емалевому тлі старослов'янської літери "ять". Медальйон обрамлено двома пружками, між якими на позолоті - декоративний орнамент із блакитної і темно-синьої емалі. Пружки, орнамент, літера "ять" - позолочені, рельєфні. На зворотному боці - застібка для прикріплення зірки до одягу (плечової стрічки).

Розмір зірки між протилежними кінцями: 80 мм - для носіння на грудях, 65 мм - для носіння на плечовій стрічці.

Знак ордену князя Ярослава Мудрого II і III ступеня той самий, що і знак ордену I ступеня. У верхній частині хреста до дужки прикріплене фігурне кільце, через яке протягується стрічка для носіння знака ордену на шії.

Знак ордену князя Ярослава Мудрого IV ступеня той самий, що і знак ордену I ступеня, але рельєфне зображення профілю князя Ярослава Мудрого срібне.

Знак ордену за допомогою кільця з'єднується з орденською колодкою, обтягнутою шовковою муаровою стрічкою синього кольору шириною 30 мм. У центрі колодки - срібне рельєфне зображення дубової гілки. Рамка колодки позолочена. На зворотному боці колодки - застібка для прикріплення знака ордену до одягу. Довжина колодки - 45 мм, ширина - 34 мм.

Стрічка ордену князя Ярослава Мудрого шовкова муарова синього кольору з двома поздовжніми жовтими смужками з країв.

I ступінь. Ширина плечової стрічки - 100 мм, ширина жовтих смужок - 8 мм кожна, відстань від краю стрічки - 5 мм. Ширина стрічки для банта - 70 мм, ширина смужок - 5 мм кожна, відстань від краю - 3 мм.

II і III ступінь. Ширина стрічки - 30 мм, ширина смужок - 4 мм кожна, відстань від краю - 2 мм.

Планка ордену князя Ярослава Мудрого I ступеня виготовляється з позолоченого срібла і являє собою прямокутну рамку, яка обрамляє орденську стрічку. По периметру планки - рельєфне зображення гірлянди з дубового листа. Ширина стрічки - 24 мм, ширина жовтих смужок - 3 мм кожна. Розмір планки: довжина - 18 мм, ширина - 30 мм.

ОПИС ЗНАКА ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ "ОРДЕН КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО" V СТУПЕНЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 23 серпня 1995 року № 766/95

Знак відзнаки Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого" V ступеня виготовляється з срібла і являє собою рівносторонній хрест із заокругленими кінцями, увінчаними мініатюрними хрестиками. Сторони хреста покриті білою і блакитною емаллю, між ними розходяться фігурні промені. На верхньому кінці знака розміщено дужку у вигляді вінка з дубового листа, на який накладено старослов'янську літеру "У" (Україна).

Посередині знака - круглий емалевий темно-синій медальйон з посрібленим рельєфним зображенням профілю князя Ярослава Мудрого. Медальйон обрамлено двома пружками, між якими по колу на білому тлі - напис: "Ярослав Мудрий". Пружки, напис, хрестики, промені, вінки позолочені.

Зворотний бік знака плоский, з вигравіруваним номером знака та словами: "Мудрість, честь, слава".

Розмір знака - 60 мм.

Знак ордену за допомогою кільця з'єднується з прямокутною орденською колодкою, обтягнутою шовковою муаровою стрічкою синього кольору. Довжина колодки - 45 мм, ширина - 34 мм.

На зворотному боці колодки - застібка для прикріплення знака до одягу.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ОПИС МІНІАТЮРИ ЗНАКА ОРДЕНА КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Мініатюра знака ордену князя Ярослава Мудрого виготовляється з позолоченого срібла і являє собою знак ордену у зменшеному вигляді. Мініатюра за допомогою дужки та кільця з'єднується з прямокутною колодкою. Колодка виготовляється з позолоченого срібла, покрита блакитною емаллю. На зворотному боці колодки - застібка для прикріплення мініатюри до одягу. Розмір мініатюри: довжина - 36 мм, ширина - 32 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

Є. КУШНАРЬОВ

Знак ордену
князя Ярослава Мудрого
I ступеня

*Зірка ордена
князя Ярослава Мудрого*

*Зірка ордена
князя Ярослава Мудрого
для носіння на плечовій нагородній стрічці*

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО І СТУПЕНЯ

2006 рік

МАЛРУНІ
Брайан Мартін

Прем'єр-міністр Канади у 1984-1993 роках

Указ Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1027

2007 рік

КАЧИНСЬКИЙ
Лех

Президент Республіки Польща

Указ Президента України
від 6 грудня 2007 року № 1185

МЕСИЧ
Степан

Президент Республіки Хорватія

Указ Президента України
від 24 травня 2007 року № 466

ПЕРЕС
Шимон

Президент Держави Ізраїль

Указ Президента України
від 12 листопада 2007 року № 1089

ПЛАВ'ЮК
Микола Васильович

громадський і політичний діяч, президент Української
Народної Республіки в екзилі у 1988-1992 роках

Указ Президента України
від 5 червня 2007 року № 498

Зірка ордена
князя Ярослава Мудрого
бант, плечова нагородна стрічка
(зображення зменшено)

*Знак ордена
князя Ярослава Мудрого
II і III ступеня*

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО II СТУПЕНЯ

2007 рік

КРАВЧУК
Леонід Макарович

Президент України у 1991-1994 роках

Указ Президента України
від 9 січня 2007 року № 4

Знак ордена
князя Ярослава Мудрого
IV ступеня

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО III СТУПЕНЯ

2006 рік

ВАЙТЕКУНАС
Пйтрас

Міністр закордонних справ Литовської Республіки

Указ Президента України
від 14 листопада 2006 року № 959

БЛАТТЕР
Джозеф (Зеппа)

президент Міжнародної федерації
футбольних асоціацій (ФІФА)

Указ Президента України
від 29 листопада 2006 року № 1006

ЙОХАНССОН
Леннарт

президент Союзу європейських
футбольних асоціацій (УЄФА)

Указ Президента України
від 29 листопада 2006 року № 1005

ЮРШЕНАС
Чесловас

Перший заступник Голови Сейму
Литовської Республіки

Указ Президента України
від 14 листопада 2006 року № 959

2007 рік

ІАЛЯ II
(ГУДУШВАРІ-ШИОЛАШВІЛ
Іраклій Георгійович)

Католикос - Патріарх всієї Грузії

Указ Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 959

ПОТЕБЕНЬКО
Михайло Олексійович

радник Генеральної прокуратури України

Указ Президента України
від 16 лютого 2007 року № 116

УДОВЕНКО
Геннадій Йосипович

Міністр закордонних справ України
у 1994-1998 роках, народний депутат України
III-V скликань

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1226

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО IV СТУПЕНЯ

2006 рік

НЯКРОШЮС
Еймутас

директор театру "Мяно форгас", м. Вільнюс

Указ Президента України
від 14 листопада 2006 року № 959

2007 рік

КАСЬЯН

Микола Андрійович

лікар, м. Кобеляки, Полтавська область

Указ Президента України
від 6 квітня 2007 року № 282

КІНАХ

Анатолій Кирилович

народний депутат України

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ЛЕСНІЧЕВСЬКИЙ

Аркадій Олексійович

генеральний директор товариства "Компанія "Транспеле",
м. Луганськ

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МАРЧЕНКО

Володимир Олександрович

головний науковий співробітник Фізико-технічного
інституту низьких температур
імені Б.І. Веркіна НАН України

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

НАУМОВЕЦЬ

Антон Григорович

віце-президент НАН України, доктор
фізико-математичних наук, академік НАН України

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ПАСІЧНИК

Ігор Демидович

ректор Національного університету "Острозька академія",
Рівненська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ПЛОУЦ

Іван Степанович

народний депутат України I-IV скликань

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Орден князя Ярослава Мудрого V ст. (1999 р.).
Почесне звання
"Заслужений працівник
народної освіти України" (1991 р.).

Директор Інституту міжнародних відносин Київського
національного університету імені Тараса Шевченка.

Надзвичайний і Повноважний Посол (2001 р.).

Нагороджений орденом святого Нестора Літописця
Української Православної Церкви. Має державні нагороди
Болгарії (1997 р.), Італії (1998 р.), Португалії (1999 р.),
Грузії (2004 р.). Лауреат премії ім. Д.І. Чижевського
НАН України (2003 р.). Почесний доктор Благоевград-
ського університету (Болгарія, 2000 р.). Почесний грома-
дянин м. Миргород.

Народився 4 жовтня 1941 року в м. Миргород Пол-
тавської області.

У 1961 р. закінчив Миргородський керамічний тех-
нікум. Працював інженером цукрового комбінату в Хар-
ківській області.

З 1961 р. по 1964 р. служив у лавах Радянської армії.

У 1969 р. закінчив філософський факультет Київсько-
го державного університету ім. Т.Г. Шевченка. Навчався
в аспірантурі. Захистив кандидатську (1975 р.) та док-
торську (1992 р.) дисертації.

З 1973 р. працює у Київському державному універси-
теті ім. Т.Г. Шевченка: асистентом, старшим викладачем,
доцентом, професором, завідувачем кафедри, заступником де-
кана філософського факультету.

Протягом 1976-1978 рр. - радник Центрального уні-
верситету Республіки Куба.

У 1982-1988 рр. - проректор з міжнародних зв'язків
Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка,
з 1988 р. - проректор з навчальної роботи, з 1994 р. -
проректор та одночасно директор Інституту міжнародних
відносин Київського національного університету імені
Тараса Шевченка. У 1997 р. обраний членом-кореспон-
дентом Національної академії наук України, в 2003 р. -
академіком Національної академії наук України. З 1999 р. -
член-кореспондент Академії педагогічних наук України.

ГУБЕРСЬКИЙ ЛЕОНІД ВАСИЛЬОВИЧ

Нагороджений орденом
князя Ярослава Мудрого IV ступеня
за заслуги у розвитку національної освіти,
підготовку висококваліфікованих фахівців, багаторічну
плідну наукову і педагогічну діяльність та з нагоди
170-річчя Київського національного університету
імені Тараса Шевченка.
Указ Президента України
від 9 вересня 2004 року № 1057

Автор понад 200 наукових публікацій, у т. ч. 50 інди-
відуальних та колективних монографій, підручників і на-
вчальних посібників. Підготував 6 докторів та 16 канди-
датів наук. Головний редактор наукових вісників "Міжна-
родні відносини", "Актуальні проблеми міжнародних відно-
син", колегій журналів "Політика і час", "Пам'ять століть",
"Трибуна", наукових збірників "Український часопис між-
народного права", "Проблеми філософії" та ін.

Член Комітету з державних премій України в галузі
науки і техніки, член Національної комісії України у спра-
вах ЮНЕСКО, член експертної ради Комітету Верховної
Ради України у закордонних справах, віце-президент
товариства "Знання України", заступник академіка-секре-
таря відділення історії, філософії та права НАН України,
голова навчально-методичної комісії Міністерства освіти
і науки України зі спеціальності "Міжнародні відносини".

Факультет міжнародних відносин (пізніше Інститут)
Київського національного університету імені Тараса Шев-
ченка було створено в 1944 р. У 1995 р. Інститут було
визначено головним навчально-методичним центром з під-
готовки фахівців для роботи у сфері міжнародних відносин
і зовнішньої політики нашої держави. Всього за роки існу-
вання факультету, а згодом Інституту, підготовлено понад
11 тис. фахівців, серед яких громадяни України та пред-
ставники більш як 90 країн світу.

Президент Національної академії наук України Б.Є. Патон
на Алеї дружби Інституту після посадки дерева

МУРАТОВА КІРА ГЕОРГІЇВНА

Нагороджена орденом
князя Ярослава Мудрого IV ступеня
за визначні особисті заслуги
перед Українською державою
у розвитку культури і мистецтва,
багаторічну плідну діяльність у галузі кінематографії.
Указ Президента України
від 4 листопада 2004 року № 1370

Орден
князя Ярослава Мудрого V ступеня (1999 р.).
Почесне звання
"Народна артистка України" (1990 р.).
Національна премія України імені Тараса Шевченка
(1993 р.).
Державна премія України імені Олександра Довженка
(2002 р.).

Кінорежисер Одеської кіностудії.
Академік Академії мистецтв України (1998 р.). Лауреат
Головної премії Мистецтв Берлінської Академії мистецтв
(1999 р.). Лауреат премії "Свобода" від Анджее Вайди і
Філіппа Моріса за утвердження ідеалів свободи в кіномис-
тцтві (2000 р.). Лауреат Російської незалежної премії
"Триумф-95". Лауреат премії "Ника" (1990 р., 1994 р.).

Народилася 5 листопада 1934 року в м. Сороки (Мол-
дова). У 1952-1953 рр. навчалася на філологічному
факультеті Московського державного університету.
У 1959 р. закінчила режисерський факультет ВДІКу
(майстерня С. Герасімова і Т. Макарової). З 1962 р. -
режисер Одеської кіностудії. Як сценарист і режисер Кіра
Георгіївна Муратова дебютувала в 1962 р. разом з Олек-
сандром Муратовим, поставивши короткометражний фільм
"Біля Крутого Яру", а через два роки з ним же зняла пов-
нометражну стрічку "Наш чесний хліб". Першими своїми
фільмами "Короткі зустрічі" і "Довгі проводи" заявила про
свій інтерес до сучасної моральної проблематики та неод-
нозначних людських характерів. У фільмах Кіри Мурато-
вої заявили про себе Володимир Висоцький, Зінаїда Шар-
ко, Ніна Русланова, Рената Литвінова.

Кіра Георгіївна Муратова виступала також і як актри-
са. Вона знялася у фільмах "Небезпечні гастролі", "Актор-
ка", "Сторонній", "Жираф".

За роки своєї творчості у кінематографі К.Г. Мурато-
ва створила близько 15 художніх фільмів. І кожен її фільм
ставав подією у кінематографічному світі. Це такі фільми:
"Біля крутого яру" (1961 р.), "Наш чесний хліб" (1964 р.),
"Короткі зустрічі" (1967 р.), "Довгі проводи" (1971 р.). Та-
кож у 1978 р. було знято стрічку "Пізнаючи білий світ".

У 80-х роках були зняті фільми: "Серед сірого каменія"
(1983 р.), "Я тебе пам'ятаю" (1985 р.), "Зміна долі" (1987 р.)
та стрічка "Астенічний синдром" (1989 р.). У 90-х роках
були створені не менш захоплюючі фільми: "Чутливий
мільйонер" (1992 р.), "Три історії" (1997 р.), "Лист до Аме-
рики" (1999 р.). У 2001 р. Кіра Георгіївна відзняла стрічку
"Другорядні люди". У 2002 р. вийшла стрічка "Чеховські
мотиви". У 2003 р. вийшов фільм "П'ята пора року", а в
2004 р. - "Настроювач". Великою подією в сучасному
кінематографі стала стрічка "Два в одному" (2007 р.), що
отримала Російську Національну кінематографічну премію
"Ника" за 2006 р. (м. Москва, 2007 р.) як найкращий
фільм СНД і Балтії.

Кіра Георгіївна Муратова - великий режисер, неймо-
вірно талановита жінка. В неї абсолютно окреме творче
обличчя, вона не схожа ні на кого, вона завжди різна. Її
фільми можуть подобатися, можуть не подобатися, але
найголовніше, що Кіра Георгіївна завжди специфічна і їй
є завжди що сказати. Вона в усьому знаходить свою рідну,
художню форму, тому її фільми не схожі на інші, але,
безумовно, можна впізнати її стиль з першого ж кадру.

Кіра Георгіївна завжди націлена на експеримент,
пошук і на політ. Її не сплутаєш ні з ким... Вона не грає
з публікою, критиками, у неї своє кіно.

Софія Кузьменко

На знімальному майданчику

Знак ордена
князя Ярослава Мудрого
V ступеня

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО V СТУПЕНЯ

2006 рік

БАБЕНКО Станіслав Григорович	голова правління Центральної спілки споживчих товариств України, м. Київ	Укаа Президента України від 28 грудня 2006 року № 1138
ВАКУЛЕНКО Микола Іванович	перший проректор, кандидат економічних наук, професор	Укаа Президента України від 14 листопада 2006 року № 960
ДАШКЕВИЧ Ярослав Романович	керівник Львівського відділення Інституту української археографії та джерелознавства імені М.С. Грушевського НАН України, доктор історичних наук, професор	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1069
ДОБРЯНСЬКИЙ Віктор Леонітович	генеральний директор товариства "Авангард-Д" Овідіопольського району, Одеська область	Укаа Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
ЛУЦЕНКО Юрій Віталійович	Міністр внутрішніх справ України у 2005-2006 роках	Укаа Президента України від 14 грудня 2006 року № 1073
МОРР Дієго Суарес	президент Асоціації християнських справ, громадянин Королівства Іспанія	Укаа Президента України від 27 листопада 2006 року № 1003
ОСТАПЕНКО Дмитро Іванович	народний артист України, генеральний директор Національної філармонії України, м. Київ	Укаа Президента України від 2 листопада 2006 року № 931
ПАСІЧНИК Ігор Демидович	ректор Національного університету "Острозька академія", Рівненська область	Укаа Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
СОХАНЬ Павло Степанович	директор Інституту української археографії та джерелознавства імені М.С. Грушевського НАН України, м. Київ	Укаа Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
СТУПКА Богдан Сильвестрович	народний артист України, художній керівник Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, м. Київ	Укаа Президента України від 4 листопада 2006 року № 933
ФІШБЕЙН Мойсей Абрамович	письменник, громадянин Держави Ізраїль	Укаа Президента України від 1 грудня 2006 року № 1017
ХОЛОМЕНЮК Іван Олександрович	художник-живописець, народний художник України, м. Чернівці	Укаа Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
2007 рік		
АРАБАДЖИ Георгій Іванович	заступник голови Одеської обласної ради	Укаа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183
БАРАМІЙ Нугзар Миколайович	завідувач відділення Українського науково-практичного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф Міністерства охорони здоров'я України, м. Київ	Укаа Президента України від 11 червня 2007 року № 521
БАТАЛІН Олександр Сергійович	голова правління акціонерного товариства "Завод "Фюелент", м. Сімферополь	Укаа Президента України від 30 січня 2007 року № 57
БОРОДАЙ Василь Захарович	скульптор, народний художник України	Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ВАСАДЗЕ Таріел Шаврович	народний депутат України	Укаа Президента України від 5 листопада 2007 року № 1063
ВЕРХОЛЯК Дмитро Кузьмич	голова Богородчанської районної організації Братства УПА, Івано-Франківська область	Укаа Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958
ГАБСБУРГ Отто фон	член Європейського парламенту, Міжнародний Президент Плану європейського Союзу, громадянин Республіки Австрія	Укаа Президента України від 18 червня 2007 року № 536
ГАЙДУК Віталій Анатолійович	президент консорціуму "Індустріальна група"	Укаа Президента України від 18 липня 2007 року № 647
ГВОЗДЬ Микола Петрович	генеральний директор - художній керівник Національної заслуженої капели бандуристів України імені Г.Г. Майбороди, м. Київ	Укаа Президента України від 8 червня 2007 року № 514

ГЛАДИК
Степан Іванович

голова організаційного комітету "Лемківської ватри" у місті Ждів

ГРИГОРОВИЧ
Лілія Степанівна

народний депутат України

генеральний директор у 1986-2005 роках акціонерного товариства "Харківський трубний завод"

ДЕРМЕНТІ
Федір Семенович

архієпископ Перемишльський і Новосагітський, громадянин Республіки Польща

ДУБЕЦ
Александр Адамович

голова Київського міськвиконкому у 1979-1990 роках, Герой Соціалістичної Праці

ЗІГУРСЬКИЙ
Валентин Арсентійович

президент корпорації "Столиця", м. Київ

ІСАК
Валентин Михайлович

голова Нововолинської міської організації братства ветеранів ОУН - УПА Волинського краю імені Кліма Савура

КАЛІЩУК
Сергій Романович

президент Російського єврейського конгресу, президент фонду "Всесвітній форум пам'яті Голокосту", м. Москва

КАНТОР
В'ячеслав Володимирович

народний депутат України II-IV скликань, голова Партії захисників Вітчизни, м. Київ

КАРМАЗІН
Юрій Анатолійович

Надзвичайний і Повноважний Посол Грузії в Україні

КАТАМАДЗЕ
Григол Шалвович

почесний голова Федерального об'єднання бессарабських німців, громадянин Федеративної Республіки Німеччина

КЕЛЬМ
Едвін

начальник Головного управління - командування внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України, генерал-полковник

КІХТЕНКО
Олександр Тимофійович

завідувач кафедри Національного університету "Києво-Могилянська академія", суддя Конституційного Суду України у 1996-2003 роках

КОЗЮБРА
Микола Іванович

заступник голови Південно-східного наукового інституту, член Головної управи Об'єднання українців у Польщі, громадянин Республіки Польща

КОЛЯНЧУК
Александр

президент корпорації "Укробуд", м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим

КОНСТАНТИНОВ
Володимир Андрійович

художник-живописець, м. Ужгород, Закарпатська область

КОНТРАТОВИЧ
Ернест Рудольфович

директор Інституту, заслужений діяч науки і техніки України, доктор медичних наук, професор

КОРЖ
Микола Олександрович

завідувач кафедри буріння нафтових і газових свердловин

КОЦКУЛИЧ
Ярослав Степанович

генеральний директор Новоїсського гірничо-металургійного комбінату, громадянин Республіки Узбекистан

КУЧЕРСЬКИЙ
Микола Іванович

заступник директора Національного інституту серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова Академії медичних наук України, м. Київ

ЛАЗОРИШИНЕЦЬ
Василь Васильович

член Львівського Крайового братства ветеранів національно-визвольної боротьби

ЛЕВКОВИЧ
Василь Михайлович

голова правління акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе", Герой України

ЛУК'ЯНЕНКО
Володимир Матвійович

громадський і політичний діяч, Герой України

ЛУК'ЯНЕНКО
Левко Григорович

голова правління сільськогосподарського кооперативу "Радиська земля" Белозерського району, Херсонська область

МАКСИМОВ
Павло Дмитрович

митрополит Перемишльський і Варшавський, громадянин Республіки Польща

МАРТИНЯК
Іван Васильович

народний артист України, генеральний директор - художній керівник Державного підприємства "Національний палац мистецтв "Україна", м. Київ

МОЗГОВИЙ
Микола Петрович

народний артист України, генеральний директор - художній керівник Державного підприємства "Національний палац мистецтв "Україна", м. Київ

Укаа Президента України
від 17 липня 2007 року № 644

Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Укаа Президента України
від 11 липня 2007 року № 627

Укаа Президента України
від 23 лютого 2007 року № 140

Укаа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Укаа Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

Укаа Президента України
від 30 січня 2007 року № 58

Укаа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 885

Укаа Президента України
від 7 вересня 2007 року № 835

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 550

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 28 вересня 2007 року № 929

Укаа Президента України
від 20 вересня 2007 року № 899

Укаа Президента України
від 17 липня 2007 року № 645

Укаа Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

Укаа Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

Укаа Президента України
від 16 жовтня 2007 року № 975

Укаа Президента України
від 22 листопада 2007 року № 1334

Укаа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Укаа Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України
від 1 вересня 2007 року № 809

НАЛИВАЙЧЕНКО
Валентин Олександрович

тимчасово виконуючий обов'язки
Голови Служби безпеки України

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ПЕДЕНКО
Віктор Михайлович

генеральний секретар Світового конгресу українців,
громадянин Канади

Указ Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

ПЕРЕБИЙНІС
Петро Мойсейович

письменник, м. Київ

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ПИРОГ
Любомир Антонович

завідувач кафедри Київської медичної академії
післядипломної освіти імені П.А. Шупика

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ПОРОШЕНКО
Олексій Іванович

генеральний директор акціонерного товариства
"Укрпромінвест", Вінницька область

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ПОХОДНЯ
Ігор Костянтинівич

академік-секретар Відділення фізико-технічних проблем
матеріалознавства НАН України, доктор технічних наук,
академік НАН України

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ПРОБИЙ-ГОЛОВА
Валерій Борисович

заступник Постійного Представника Президента України
в Автономній Республіці Крим

Указ Президента України
від 30 січня 2007 року № 57

СЕМЧИК
Віталій Іванович

завідувач відділу Інституту держави і права
ім. В.М. Корецького НАН України,
член-кореспондент НАН України

Указ Президента України
від 18 липня 2007 року № 648

СІЛЬВЕСТРОВ
Валентин Васильович

композитор, народний артист України, м. Київ

Указ Президента України
від 25 вересня 2007 року № 915

СКЛЯРЕНКО
Віталій Григорович

академік-секретар НАН України, директор Інституту
мовознавства імені О.О. Потебні НАН України,
академік НАН України

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

СТАНШЕВСЬКИЙ
Юрій Олександрович

секретар Національної всеукраїнської музичної спілки,
м. Київ

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

СТРИЖАК
Андрій Андрійович

Голова Конституційного Суду України

Указ Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1124

ТАРАСОВ
Володимир Павлович

соліст опери, народний артист України

Указ Президента України
від 20 вересня 2007 року № 908

ТОВАЖНЯНСЬКИЙ
Леонід Леонідович

ректор Національного технічного університету
"Харківський політехнічний інститут"

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

УДОВИЧЕНКО
Володимир Петрович

Славутський міський голова, Київська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ФАЛЬЦ-ФЕЙН
Едуард Олександрович

громадянин Княвства Ліхтенштейн

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 864

ХМАРА
Степан Ількович

громадський і політичний діяч, Герой України

Указ Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 961

ХОРИШКО
Володимир Дмитрович

директор товариства "Корпорація "Агро-Союз"
Дніпропетровського району, Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

ЧЕРВОНОПИСЬКИЙ
Сергій Васильович

народний депутат України, перший заступник Голови
Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів,
ветеранів та інвалідів

Указ Президента України
від 14 лютого 2007 року № 110

ЧЕРНИХ
Валентин Петрович

ректор Національного фармацевтичного університету,
член-кореспондент НАН України, м. Харків

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

ЧУБАРОВ
Рефат Абдурахманович

народний депутат України III-V скликань

Указ Президента України
від 20 вересня 2007 року № 906

ШИЛЮК
Петро Степанович

голова правління - президент холдингової компанії
"Київськабуд"

Указ Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

ШКОДОВСЬКИЙ
Юрій Михайлович

начальник управління містобудування та архітектури
Харківської обласної державної адміністрації,
народний архітектор України

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

САЙКО ВІКТОР ФЕДОРОВИЧ

Нагороджений орденом
Ярослава Мудрого V ступеня
за особистий внесок у розвиток аграрної науки,
вагою здобутки в галузі землеробства України.
Указ Президента України
від 25 травня 2000 року № 720

Ордени:

"За заслуги" III ступеня (2006 р.)

"Знак Пошани" (1965 р., 1987 р.)

Трудового Червоного прапора (1976 р.)

Почесне звання:

"Заслужений діяч науки і техніки України" (1995 р.)

Державна премія України в галузі науки і техніки

(1992 р.)

Державна премія УРСР в галузі науки і техніки

(1977 р.)

Директор Національного наукового центру "Інституту
землеробства" Української академії аграрних наук.

Народився 7 березня 1936 року в с. Дейманівка
Пирятинського району Полтавської області.

У 1957 р. закінчив сільськогосподарський технікум,
а в 1965 р. - агрономічний факультет Української сіль-
ськогосподарської академії (нині НАУ).

З 1957 р. по 1973 р. працював на Полтавщині:
головним агрономом колгоспів (1957-1965 рр.), заступ-
ником начальника і начальником районного виробничого
управління сільського господарства в Пирятині і Гребінках
(1965-1966 рр.), першим заступником голови виконкому
Гребінківської райради (1970-1973 рр.).

У 1973 р. перейшов на наукову роботу в Миронівський
інститут пшениці ім. В.М. Ремесла УААН (Київська область),
обійнявши посаду завідувача відділу агротехніки, а з 1976 р. -
заступника директора з наукової роботи цього інституту.

З січня 1983 р. Віктор Федорович - директор Інсти-
туту землеробства УААН (с/мт Чабани Київської області).
Кандидатську дисертацію "Вплив агротехнічних прийомів
на врожай озимої пшениці в умовах лівобережного Лісосте-
пу УРСР" захистив у 1972 р., докторську дисертацію
"Наукові основи вирощування озимої пшениці по інтен-
сивній технології" - у 1987 р. і здобув науковий ступінь
доктора сільськогосподарських наук за спеціальністю "Рос-
лиництво". Членом-кореспондентом ВАСГНІЛ за спе-
ціальністю "Загальне землеробство" обраний у 1987 р.,
звання професора за спеціальністю "Рослиництво" при-
своєно в 1991 р.

В.Ф. Сайко обраний академіком 5 академій: Україн-
ської академії аграрних наук за спеціальністю "Загальне
землеробство" (1990 р.), зарубіжним членом Російської ака-
демії сільськогосподарських наук за спеціальністю "Загаль-
не землеробство" (1992 р.), Академії наук Вищої школи
України (1994 р.), Української екологічної академії наук
(1995 р.), Академії інженерних наук України (1998 р.).

Відомий вчений у галузі землеробства й рослинництва.
Провів численні дослідження з теорії і практики систем
грунтозахисного землеробства. Йому належить ініціатива
стабілізації землекористування на основі зменшення землі в
обробітку шляхом переведення еродованих ґрунтів на схи-
лах, нечорноземних та забруднених радіонуклідами, гідро-
графічної зони, інших земель, на яких неефективно вирощу-
вати сільськогосподарські культури, в природні кормові
угіддя та під заліснення, що сприяє відновленню екологічної
рівноваги агроландшафтів, їх охорони і збереження для май-
бутніх поколінь.

Заходи зі стабілізації землекористування покладені в
програму дії Уряду України на ближчі роки та втілені в
Земельному кодексі України. Йому належить пріоритет у
необхідності інтенсивного використання землі, що залиша-
ється в обробітку, шляхом інтенсифікації технологій вирощу-
вання сільськогосподарських культур. Здійснив значний
внесок у розвиток зернового господарства, один із фунда-
торів нового напрямку в агрономічній науці - сортової
агротехніки, що забезпечило, на основі максимальної ре-
алізації генетичного потенціалу сортів, отримання високої
виробничої ефективності.

Провідний вчений з розроблення інтенсивних техноло-
гій вирощування озимої пшениці та інших зернових куль-
тур, наукових основ ведення зернового господарства, що
сприяло різкому зростанню валових зборів зерна і поліп-
шенню його якості. Вперше запропонований метод біологіч-
ного контролю за розвитком елементів продуктивності рос-
лин виявився новим напрямом досліджень у рослинництві.

Обирався депутатом Верховної Ради України одинадця-
того скликання, членом виконкому Київської обласної ради
народних депутатів (1988-1991 рр.), членом колегії при го-
лові Київської обласної адміністрації (1991-1994 рр.).

ЧЕРНИХ ВАЛЕНТИН ПЕТРОВИЧ

**Нагороджений орденом
князя Ярослава Мудрого V ступеня
за вагомий особистий внесок у розвиток
охорони здоров'я, підвищення якості медикаментозного
забезпечення населення, високий професіоналізм
та з нагоди Дня фармацевтичного працівника.**

**Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858**

Ордени:

"За заслуги" I (2004 р.), II (2000 р.), III (1996 р.) ступенів;

"Знак Пошани" (1971 р.);

Трудового Червоного Прапора (1986 р.).

Почесні звання:

"Заслужений діяч науки і техніки України" (1991 р.);

"Заслужений винахідник УРСР" (1982 р.).

Державна премія України в галузі науки і техніки (2000 р.).

Ректор Національного фармацевтичного університету - одного із найстаріших навчальних закладів України, історичне коріння якого сягає 1805 року. Доктор фармацевтичних наук, доктор хімічних наук, професор, член-кореспондент НАН України (з 1997 р.), завідувач кафедри органічної хімії.

Відзначений Почесною Грамотою Верховної Ради України, нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України "Петро Могила", знаком "Відмінник охорони здоров'я", Почесними Грамотами Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства освіти і науки України та багатьма іншими.

Народився 5 січня 1940 року в с. Речиця Лівенського району Орловської області в сім'ї вчителів.

У 1957-1959 рр. навчався в Харківському медичному училищі, який закінчив з відзнакою; в 1959-1964 рр. - у Харківському фармацевтичному інституті; в 1964-1967 рр. - в аспірантурі цього ж закладу.

Трудову діяльність розпочав у 1960 р. дежурантом аптеки. З 1967 р. працює у Харківському фармацевтичному інституті (нині - Національний фармацевтичний університет): спочатку асистентом, доцентом, старшим науковим співробітником, професором, завідувачем кафедри органічної хімії, заступником декана, деканом факультету, проректором з навчальної роботи, а з 1980 р. обіймає посаду ректора університету.

У творчому доробку вченого - 1125 наукових і науково-методичних праць, серед яких 645 наукових статей, 17 монографій, підручник "Органічна хімія" (у 3-х томах), 38 навчальних посібників. Новизну і пріоритетність наукових досліджень підтверджують 100 патентів, 348 ав-

торських свідоцтв, більшість з яких не підлягає опублікуванню у відкритих виданнях. Наукова школа - 14 докторів і 41 кандидат наук. Особисто та за участю учнів Валентина Петровича створено 21 лікарський препарат.

В.П. Черних зробив вагомий внесок у розвиток фармацевтичної галузі та фармацевтичної освіти України. За його ініціативою відкрито 20 фармацевтичних факультетів у системі вищих навчальних закладів Міністерства охорони здоров'я України; ліцензовано 13 нових спеціальностей для фармацевтичної галузі та фармацевтичної освіти України; впроваджено професійне свято "День фармацевтичного працівника" та почесне звання "Заслужений працівник фармації України". За період існування університету підготовлено понад 45 тис. фахівців для вітчизняної фармгалузі та понад 5 тис. магістрів фармації для 85 країн світу.

Сьогодні в університеті навчаються понад 17,5 тис. студентів за 17 спеціальностями, в тому числі близько 1,5 тис. іноземних студентів з 36 країн світу.

В університеті функціонують 10 факультетів, 49 кафедр, Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації, коледж, 15 наукових лабораторій; працюють понад 700 викладачів, серед них - 16 академіків галузевих академій наук, 17 заслужених діячів науки і техніки України, 84 доктори наук, професори, 410 кандидатів наук, доцентів.

Наукова спадщина вчених університету налічує понад 2100 підручників, посібників, монографій.

Активну наукову, педагогічну й адміністративну роботу В.П. Черних успішно поєднує з громадською діяльністю. Він є членом Вченої ради ДП "Державний фармакологічний центр" Міністерства охорони здоров'я України, Вченої медичної ради Міністерства охорони здоров'я України, членом експертної ради ВАК України в галузі органічної і фармацевтичної хімії, членом секції хімії та хімічної технології Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки, головою Республіканської ПК "Фармація" Міністерства охорони здоров'я України та Міністерства освіти і науки України, головою Науково-методичної комісії з фармації Міністерства освіти і науки України, головою хімічного товариства ім. Д.І. Менделєєва м. Харкова, членом 7 редколегій науково-практичних та наукових журналів.

ОРДЕН

"ЗА ЗАСЛУГИ"

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ"

СТАТУТ ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 22 вересня 1996 року № 870/96

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

На збереження традицій і розвиток державного нагородотворення та відповідно до пункту 25 статті 106 Конституції України (254к/96-ВР), з метою відзначення громадян за видатні особисті досягнення в галузі економічного, науково-технічного, соціально-культурного розвитку і державного будівництва України постановляю:

1. Встановити відзнаку Президента України - орден "За заслуги" (далі - орден "За заслуги") I, II, III ступеня.
2. Затвердити Статут та описи ордену "За заслуги" I, II, III ступеня (додаються).
3. Ордену "За заслуги" нагороджуються особи за видатні досягнення в економічній, науковій, соціально-культурній, військовій, державній, громадській та інших сферах суспільної діяльності на благо України.
4. Установити, що з дня набрання чинності цим Указом до нагороджених ордену "За заслуги" прирівнюються особи, нагороджені Почесною відзнакою Президента України.
5. Особи, нагороджені Почесною відзнакою Президента України, іменуються кавалерами ордену "За заслуги" і зберігають право носіння вручених їм знаків Почесної відзнаки Президента України.
6. У зв'язку із встановленням ордену "За заслуги" припинити нагородження Почесною відзнакою Президента України.
7. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення знаків ордену "За заслуги" I, II, III ступеня та орденських книжок.
8. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ,
22 вересня 1996 року
№ 870/96

1. Відзнакою Президента України - ордену "За заслуги" (далі - орден "За заслуги") нагороджуються громадяни України за видатні особисті досягнення в економічній, науково-технічній, соціально-культурній, військовій, державній, громадській та інших сферах діяльності.

2. Орден "За заслуги" має три ступені:

- орден "За заслуги" I ступеня,
- орден "За заслуги" II ступеня,
- орден "За заслуги" III ступеня.

Вищим ступенем ордену є I ступінь.

3. Нагородження ордену "За заслуги" громадян України здійснюється послідовно, починаючи з III ступеня.

4. Ордену "За заслуги" можуть бути нагороджені іноземні громадяни та особи без громадянства:

ордену "За заслуги" I ступеня - глави суверенних держав, керівники урядів та парламентів, міністри суверенних держав; ордену "За заслуги" II ступеня - заступники керівників урядів і парламентів, міністри та керівники інших центральних органів виконавчої влади, посли іноземних держав в Україні;

ордену "За заслуги" III ступеня - працівники посольств іноземних держав в Україні, відомі державні, політичні, громадські діячі, митці, науковці, бізнесмени та інші особи.

5. Нагороджений ордену "За заслуги" будь-якого ступеня іменується кавалером ордену "За заслуги".

6. Нагородження ордену "За заслуги" наступного ступеня можливе, як правило, не раніше як через три роки після нагородження ордену попереднього ступеня.

7. Нагородження ордену "За заслуги" може бути проведено посмертно.

8. Орден "За заслуги" I ступеня має знак ордену та зірку ордену, II і III ступеня - тільки знак ордену.

9. Позбавлення ордену "За заслуги" може бути проведено Указом Президента України у разі засудження нагородженого за тяжкий злочин - за поданням суду та в порядку, встановленому законодавством.

ІІ. ПОРЯДОК ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДО НАГОРОДЖЕННЯ ОРДЕНОМ "ЗА ЗАСЛУГИ"

10. Подання про нагородження ордену "За заслуги" вносять Президентіві України центральні органи виконавчої влади, Конституційний Суд України, Верховний Суд України, Вищий арбітражний суд України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, а також за погодженням з місцевими органами виконавчої влади центральні керівні органи творчих спілок, товариств, об'єднань громадян. Погодження має бути документально оформлено.

11. Нагородження ордену "За заслуги" може здійснюватися за поданням Комісії по державних нагородах України при Президентіві України.

12. клопотання про нагородження ордену "За заслуги" порушують перед вищим органом або організацією. Висунення кандидатур здійснюється гласно, як правило, за місцем роботи особи, яку представляють до відзначення.

13. Вносити пропозиції про нагородження ордену "За заслуги" можуть також органи самоврядування, юридичні та фізичні особи.

14. Пропозиції щодо нагородження ордену "За заслуги" іноземних громадян та осіб без громадянства подають глави дипломатичних представництв України в іноземних державах до Міністерства закордонних справ України, яке вносить відповідне подання Президентіві України.

15. До подання додається нагородний лист встановленого зразка, в якому визначаються конкретні заслуги особи, що стали підставою для порушення клопотання про нагородження ордену "За заслуги".

III. ПОРЯДОК ВРУЧЕННЯ ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ"

16. Вручення ордена "За заслуги" провадиться в обстановці урочистості і гласності.
17. Орден "За заслуги", як правило, вручає Президент України.
18. За дорученням Президента України орден "За заслуги" можуть вручати керівники центральних органів виконавчої влади та судової влади, послы України, Голова Комісії по державних нагородах України при Президентові України, Голова Верховної Ради та Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голови обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, інші особи.
19. Нагородженому орденом "За заслуги" вручаються:
  - до ордена I ступеня - знак ордена, зірка ордена, мініатюра знака ордена, орденська книжка;
  - до ордена II та III ступеня - знак ордена, мініатюра знака ордена, орденська книжка.

IV. ПОРЯДОК НОСІННЯ ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ"

20. Знак ордена "За заслуги" I ступеня носять на шийній стрічці, зірку ордена - на грудях зліва.
21. Знак ордена "За заслуги" II і III ступеня носять на грудях зліва.
22. Знак ордена "За заслуги" I ступеня розміщують після знака відзнаки Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого I, II і III ступеня, зірку ордена "За заслуги" - після зірки відзнаки Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого".
- Знак ордена "За заслуги" II і III ступеня розміщують після знаків відзнаки Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого" IV і V ступеня.
- За наявності у особи інших відзнак Президента України, нагород іноземних держав і нагород колишнього СРСР знак ордена "За заслуги" розміщують перед ними.
23. Військовослужбовці Збройних Сил України, Прикордонних військ України, Національної гвардії України, нагороджені орденом "За заслуги" II і III ступеня, мають на колодці знака ордена зображення схрещених мечів.
24. Мініатюру знака ордена "За заслуги" носять на грудях зліва замість знака ордена і розташовують у порядку, зазначеному в пункті 22 цього Статуту.

V. ВИДАЧА ДУБЛІКАТИВ ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ"

25. У разі втрати (псування) нагородних знаків ордена "За заслуги" (знак ордена, зірка ордена, мініатюра знака ордена) та орденської книжки дублікати, як правило, не видаються. Їх може бути видано, як виняток, за умови, що нагороджений не міг запобігти втраті (псуванню) нагрудних знаків та документів до ордена.
26. Дублікати нагородних знаків ордена "За заслуги", орденської книжки видаються відповідно до рішення Комісії по державних нагородах України при Президентові України за кошти нагородженого або безплатно.

VI. ПОРЯДОК ЗБЕРІГАННЯ ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ"

27. Нагородні знаки ордена "За заслуги" та орденська книжка зберігаються у Відділі нагород Адміністрації Президента України.
28. У разі нагородження особи орденом "За заслуги" посмертно нагородні знаки та орденська книжка передаються сім'ї нагородженого.
29. Після смерті нагородженого нагрудні знаки ордена "За заслуги" та орденська книжка залишаються у сім'ї померлого як пам'ять.
30. Нагородні знаки ордена "За заслуги" та орденська книжка після смерті нагородженого можуть бути передані спадкоємцями померлого до Комісії по державних нагородах при Президентові України на постійне зберігання без права повернення.
31. Нагородні знаки ордена "За заслуги" та орденська книжка, що належали особі, позбавленій ордена, підлягають поверненню до Адміністрації Президента України.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ" I СТУПЕНЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 22 вересня 1996 року № 870/96

Знак ордена "За заслуги" I ступеня виготовляється зі срібла і має форму хреста із заокругленими кінцями, накладеного на медальйон із зображенням рослинного орнаменту. Сторони хреста покриті емаллю малинового кольору, пружки хреста - позолочені. З-під медальйона в напрямку сторін хреста розходяться пучки променів. Посередині хреста у вінку з дубової та лаврової гілок на блакитному фоні зображення малого Державного Герба України - тризуба. Усі зображення рельєфні. До верхнього пучка променів кріпиться кільце з вушком, через яке протягується стрічка для носіння на ший.

Розмір знака між протилежними кінцями - 55 мм.

Зворотний бік знака плоский, з викарбуваним номером знака ордена.

Стрічка до ордена "За заслуги" шовкова муарова малинового кольору з двома вузькими смужками кольорів Державного Прапора України (синьою та жовтою) з правого краю. Ширина стрічки 30 мм. Ширина синьої та жовтої смужок - по 2 мм.

Мініатюра знака виготовляється в масштабі 1:2.

Зірка ордена виготовляється з позолоченого срібла і має форму восьмикутної зірки з розбіжними променями. Посередині зірки - круглий медальйон з пружкою, у центрі якого на синьому емалевому тлі зображення малого Державного Герба України. Медальйон обрамлений рельєфним рослинним орнаментом. По колу медальйона, покритому емаллю малинового кольору, розміщено напис позолоченими літерами "За заслуги", у нижній частині - "Україна".

Розмір зірки між протилежними кінцями - 77 мм.

Зворотний бік зірки плоский, з викарбуваним номером та шпилькою для кріплення до одягу.

Планка ордена "За заслуги" I ступеня являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту стрічкою. На стрічці - накладний хрестик жовтого металу. Розмір планки: висота - 22 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ" II СТУПЕНЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 22 вересня 1996 року № 870/96

Знак ордену "За заслуги" II ступеня виготовляється зі срібла і має форму хреста із заокругленими кінцями, накладеного на медальйон з зображенням рослинного орнаменту. Сторони хреста покриті емаллю малинового кольору, пружки хреста - позолочені. З-під медальйона по діагоналі розходяться пучки променів. Посередині хреста у вінку з дубової та лаврових гілок на блакитному фоні зображення малого Державного Герба України - тризуба. Вінок, тризуб, промені позолочені. Медальйон - з оксидованого срібла. Усі зображення рельєфні.

Розмір знака між протилежними кінцями променів - 50 мм.

Зворотний бік знака плоский, з викарбуваним номером ордену.

До верхнього кінця хреста кріпиться кільце з вушком, яке сполучається з фігурною колодкою, обтягнутою стрічкою. Розмір колодки: довжина - 45 мм, ширина - 28 мм. Нижня частина колодки - позолочена. На колодці розміщена шпилька для кріплення до одягу.

Стрічка ордену "За заслуги" шовкова муарова, з двома вузькими смужками кольорів Державного Прапора України (синьою та жовтою) з правого краю. Ширина стрічки - 28 мм. Ширина синьої та жовтої смужки - по 2 мм.

Планка ордену "За заслуги" II ступеня являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту стрічкою. На стрічці - накладний хрестик білого металу. Розмір планки: висота - 22 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ" III СТУПЕНЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 22 вересня 1996 року № 870/96

Знак ордену "За заслуги" III ступеня виготовляється з нейзильберу і має форму хреста з заокругленими кінцями, накладеного на медальйон з зображенням рослинного орнаменту. Сторони хреста покриті емаллю малинового кольору, пружки хреста - позолочені. Посередині хреста у вінку з дубової та лаврових гілок на блакитному фоні - зображення малого Державного Герба України - тризуба. Вінок, тризуб позолочені. Медальйон - з оксидованого срібла. Усі зображення рельєфні.

Розмір знака між протилежними кінцями променів - 50 мм.

Зворотний бік знака плоский, з викарбуваним номером ордену.

До верхнього кінця хреста кріпиться кільце з вушком, яке сполучається з фігурною колодкою, обтягнутою стрічкою. Розмір колодки: довжина - 45 мм, ширина - 28 мм. Нижня частина колодки - посріблена. На колодці розміщена шпилька для кріплення одягу.

Стрічка ордену "За заслуги" шовкова муарова, з двома вузькими смужками кольорів Державного Прапора України (синьою та жовтою) з правого краю. Ширина стрічки - 28 мм. Ширина синьої та жовтої смужки - по 2 мм.

Планка ордену "За заслуги" III ступеня являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту стрічкою. На стрічці - накладний хрестик з нейзильберу. Розмір планки: висота - 22 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

Знак ордену
"За заслуги"
II ступеня

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ" І СТУПЕНЯ

2006 рік

АДАМКУС
Валдас

КОНСТАНТИНОВ
Володимир Андрійович

НОВИКОВ
Анатолій Григорович

ПОЛЯКОВ
Микола Вікторович

РАХАНСЬКИЙ
Анатолій Варфоломійович

Президент Литовської Республіки

президент корпорації "Укрросбуд", м. Сімферополь,
Автономна Республіка Крим

генеральний директор - художній керівник Кримського
академічного російського драматичного театру імені М. Горького

ректор Дніпропетровського національного університету

народний депутат України II-IV скликань

Указ Президента України
від 14 листопада 2006 року № 958

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 24 листопада 2006 року № 997

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АНАТИЧУК
Лук'ян Іванович

БАГРОВ
Юрій Андрійович

БАЛАБАНОВ
Костянтин Васильович

БОНДАР
Григорій Васильович

ВАСИЛЕНКО
Володимир Андрійович

ГОЛУБЕНКО
Олександр Леонідович

ГОРБАТКО
Валерій Степанович

ГОРБАТОВ
Валерій Миронович

ГУБСЬКИЙ
Григорій Єлисейович

ГУЦАЛ
Віктор Омелянович

ДАНИЛОВ
Вачеслав Костянтинович

ДЕ МАРКО
Гвідо

ЗАЙЦЕВ
Олексій Борисович

ЗАЄЦЬ
Іван Олександрович

КОЛЕСНИК
Костянтин Іванович

КОНОНЕНКО
Віктор Іванович

КОНОХОВ
Станіслав Миколайович

директор Інституту термoeлектрики НАН України і
МОН України, доктор фізико-математичних наук,
академік НАН України, м. Чернівці

голова Українського національного Фонду допомоги
інвалідам Чорнобиля, м. Київ

ректор Маріупольського державного гуманітарного
університету, Донецька область

Герой України, генеральний директор Донецького
обласного протитухлинного центру, доктор медичних наук,
академік АМН України

радик департаменту секретаріату Міністерства закордонних
справ України

ректор Східноукраїнського національного університету
імені Володимира Дала, доктор технічних наук,
член-кореспондент АПН України, м. Луганськ

голова правління акціонерного товариства
"Одеський припортовий завод"

доцент Університету економіки і управління, народний
депутат України II-IV скликань, м. Сімферополь,
Автономна Республіка Крим

генеральний директор приватного сільськогосподарського
підприємства "Маяк" Валківського району, Харківська область

генеральний директор - художній керівник
Національного оркестру народних інструментів України

генеральний директор державного підприємства
"Торезантрацит", Донецька область

Президент Республіки Мальта у 1999-2004 роках

генеральний директор агрофірми "Сади України", м. Харків

народний депутат України I-IV скликань

голова правління - президент акціонерного товариства
"Чернігівський завод радіоприладів"

суддя Верховного Суду України у відставці в органах
судової влади

генеральний конструктор - генеральний директор
Державного конструкторського бюро "Південне"
імені М.К. Янгеля, м. Дніпропетровськ

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

Указ Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 20 квітня 2007 року № 330

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 134

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 10 квітня 2007 року № 287

Зірка ордена
"За заслуги"
I ступеня

КОЦЬ
Мар'ян Павлович
почесний член Асоціації дослідників голодоморів в Україні

КОЧЕРГА
Василь Михайлович
голова правління - керуючий акціонерним товариством "Трест Київпідземшлябуд-2"

КРЕМЕНЬ
Василь Григорович
президент Академії педагогічних наук України, доктор філософських наук, академік АПН України і НАН України

КРИЖАНІВСЬКИЙ
Євстахій Іванович
ректор Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, доктор технічних наук, професор

КУБЦЬКИЙ
Роман Миколайович
голова Івано-Франківської обласної спілки

КУНЦІН
Сергій Володимирович
голова Кримської республіканської організації Української спілки ветеранів Афганістану, голова Севастопольської міської державної адміністрації

ЛАНДАР
Олександр Михайлович
голова правління акціонерного товариства "Полтавтрансбуд"

ЛІПКАН
Анатолій Васильович
генеральний директор акціонерного товариства "Уманьферммаш", Черкаська область

ЛУКІВ
Микола Володимирович
головний редактор журналу "Діпро", м. Київ

ЛЮБОНЕНКО
Юрій Вікторович
Криворізький міський голова

МАРКОВЧИН
Роман Володимирович
вибійник структурного підрозділу "Шахтоуправління імені В.І. Леніна" державного підприємства "Артемвугілля", Донецька область

ОНІЦЬУК
Микола Васильович
народний депутат України II-V скликань, перший заступник голови Спілки юристів України, м. Київ

ПОВАЖНИЙ
Станіслав Федорович
ректор Донецького державного університету управління

ПОПЛАВСЬКИЙ
Михайло Михайлович
ректор Київського національного університету культури і мистецтва

РЕВА
Олександр Олександрович
Артемівський міський голова

РИЖЕНКОВ
Олександр Миколайович
генеральний директор - голова правління акціонерного товариства "Донецьксталь" - металургійний завод

САВЧУК
Євген Герасимович
народний артист України, генеральний директор - художній керівник Національної заслуженої академічної капели України "Думка", м. Київ

СЕРПЕНКО
Іван Васильович
академік-секретар відділення НАН України, директор Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України, доктор фізико-математичних наук, м. Київ

СУХАН
Олександр Васильович
президент Закарпатського обласного благодійного фонду допомоги та реабілітації інвалідів "Суєспільство для всіх"

ТИМОШЕНКО
Олег Семенович
академік-секретар відділення музичного мистецтва Академії мистецтв України, народний артист України, м. Київ

УСКОВ
Аркадій Геннадійович
член Міжнародної громадської організації "Промінь 5-2", м. Київ

ФЕЛЬДМАН
Олександр Борисович
голова Харківського міського благодійного фонду "АВЕК"

ФРАНКО
Петро Михайлович
голова Львівського обласного товариства політичних в'язнів і репресованих

ФРІДМАН
Артур Давидович
генеральний директор акціонерного товариства "Об'єднання "Прогрес", м. Славута

ХИЛАЯ
Георгій Анатолійович
голова Рівненського обласного об'єднання "Союз Чорнобиль"

ХМЕЛЬНЮК
Валерій Якович
Іллічівський міський голова

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 411

Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 411

Указ Президента України від 10 квітня 2007 року № 286

Указ Президента України від 14 лютого 2007 року № 110

Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 582

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 7 лютого 2007 року № 94

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України від 27 грудня 2007 року № 1258

Указ Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 134

ЧЕБИКІН
Андрій Володимирович

ЧЕПЕЛАК
Володимир Андрійович

ШАЙДЕРОВ
Володимир Олександрович

ШАПОВАЛОВ
Анатолій Васильович

ШЕЙКО
Василь Миколайович

ШУТЕНКО
Леонід Миколайович

ректор Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, м. Київ

професор, народний художник України, м. Київ

Феодосійський міський голова, Автономна Республіка Крим

перший заступник Голови Національного банку України, м. Київ

ректор Харківської державної академії культури

ректор Харківської національної академії міського господарства

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1223

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 418

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 135

БАЛАБАНОВ КОСТЯНТИН ВАСИЛЬОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" I ступеня за вагомий особистий внесок у розвиток конституційних засад української державності, багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм та з нагоди Дня Конституції України.
Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Орден
"За заслуги" II (2002 р.), III (1999 р.) ступенів
Почесне звання
"Заслужений працівник освіти України" (2004 р.)

Ректор Маріупольського державного гуманітарного університету, доктор політичних наук, професор. Почесний консул Республіки Кіпр у Маріуполі.

Нагороджений орденами "Слава і Честь" (Греція) (1998 р.), Української Православної Церкви "Рівноапостольного князя Володимира" II ступеня (2003 р.), "Зірка італійської солідарності" (Італія) (2008 р.). Посланник елінізму (2004 р.). Почесний громадянин м. Аскліпіон (Греція) (2000 р.) та м. Маріуполя (2001 р.).

Народився 4 жовтня 1949 року в с. Куйбишеве Донецької області.

Після закінчення середньої школи навчався у Донецькому державному університеті, який закінчив у 1970 р. З 1982 р. - асистент, старший викладач, доцент кафедри історії ДонДУ. У 1989-1992 рр. - докторант Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. З 1992 р. - ректор Маріупольського гуманітарного інституту ДонДУ, який у 2004 р. відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України № 401-р від 17 червня 2004 р. отримав статус Маріупольського державного гуманітарного університету.

За рейтингом американського журналу "Time" (1997 р.), К. Балабанов - один із 8 найвидатніших греків зарубіжжя, які своєю діяльністю в галузях освіти, культури та економіки здобули світове визнання. З 1998 р. - член правління Асоціації європейських університетів "ЕМОС". У 2006 р. обраний до Ради директорів Європейського центру публічного права. При активному сприянні ректора МДГУ в листопаді 2006 р. Україна була обрана до складу Європейського центру публічного права - авторитетної міжнародної організації.

Член виконкому Маріупольської міської ради, заступник голови Федерації грецьких товариств України.

Відповідно до рішення Президента Республіки Кіпр Т. Пападопулоса та Уряду цієї країни, за підтримки МЗС України 4 липня 2006 р. на базі МДГУ відкрито Почесне консульство Республіки Кіпр у м. Маріуполі. Почесним

консулом призначено ректора МДГУ К.В. Балабанова.

У 2007 р. за великий особистий внесок у розвиток науки й освіти, зміцнення дружніх зв'язків між Україною та Грецією К. Балабанова обрано членом-кореспондентом Філологічного товариства "Парнас" Афінівської академії - першим серед громадян країн СНД.

Становлення Маріупольського державного гуманітарного університету нерозривно пов'язане з діяльністю К.В. Балабанова. Самовіддана й сумлінна праця ректора дозволила створити сучасний авторитетний вищий навчальний заклад, у якому на 17 спеціальностях 6 факультетів навчаються понад 3600 студентів. Навчальний процес забезпечують понад 320 викладачів, з яких 36 докторів наук, професорів, понад 120 кандидатів наук, доцентів. До послуг студентів - 5 сучасних навчальних корпусів, 8 комп'ютерних класів, три тренажерні зали, комфортабельний гуртожиток, сучасна бібліотека.

МДГУ успішно співпрацює з міністерствами освіти, міністерствами закордонних справ, дипломатичними представництвами, обласними адміністраціями, меріями, провідними університетами, фондами та громадськими організаціями Греції, Італії, Кіпру, Німеччини, Польщі, США, Великої Британії, Нідерландів, Росії тощо.

МДГУ двічі відвідували Президенти Грецької Республіки К. Стефанопулос (у 1997 р.) і К. Папулос (у 2008 р.). Вони дали високу оцінку діяльності МДГУ з підготовки висококваліфікованих спеціалістів, зміцнення дружніх зв'язків між українським та грецьким народами.

У 2004 р. МДГУ одним із перших в Україні підписав Велику Хартію Університетів. За останні 14 років МДГУ відвідало 400 делегацій загальною чисельністю понад 1450 осіб, серед яких - керівники іноземних держав, міністри, губернатори, мері, ректори провідних університетів. Щорічно понад 250 студентів та викладачів закладу беруть участь в освітніх, наукових і культурних програмах за кордоном.

МДГУ сьогодні - це багатогалузевий навчально-науковий комплекс, що забезпечує підготовку висококваліфікованих конкурентоспроможних фахівців із широкого спектру гуманітарних та соціально-економічних спеціальностей за всіма освітньо-кваліфікаційними рівнями.

КОЛЕСНИК КОСТЯНТИН ІВАНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" I ступеня за значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Ордени
"За заслуги" II (2004 р.), III (2001 р.) ступенів
Трудового Червоного прапора (1987 р.)
"Знак Пошани" (1980 р.)

Голова правління, президент ВАТ "Чернігівський завод радіоприладів (ВАТ "ЧеЗаРа)". Академік, дійсний член Академії інженерних наук України. Голова регіонального відділення УСПП, керівник ПППУ та член Політвиконкому.

Нагороджений орденом Дружби (2000 р.), медаллю "Ветеран праці" (1988 р.), медаллю ім. Ю.В. Кондратюка (2001 р.), є почесним зв'язковцем України.

Народився 31 січня 1944 року в м. Чернігові в сім'ї робітника. З 1961 р. по 1964 р. навчався в Київському технікумі легкої промисловості. Після закінчення технікуму, до 1967 р. служив у лавах Радянської армії в Грузинській РСР. З 1967 р. по 1970 р. працював на Чернігівському комбінаті хімічних волокон слосарем, помічником майстра. Закінчив Київський політехнічний інститут за спеціальністю "Технологія машинобудування, металорізальні станки та інструменти". З 1970 р. працює на Чернігівському заводі радіоприладів. Пройшов шлях від майстра до заступника генерального директора з виробництва.

Одружений, разом з дружиною Мінною Олександрівною виховали двох дітей.

З 1994 р. і на сьогодні - голова правління - президент ВАТ "Чернігівський завод радіоприладів" (ВАТ "ЧеЗаРа").

Константин Іванович знає роботу підприємства із середини, бо пройшов усі кар'єрні щаблі. Здобутий досвід допомагає організувати роботу підприємства, яка постійно вимагає відповідальності як до виробничого процесу, так і до працівників. Під його безпосереднім керівництвом підприємство за останні 5 років постійно підвищує обсяги випуску і реалізації продукції на 8%, працює з прибутком, опанувало серійне виробництво і постачання великого спектру апаратури для космічної галузі за такими пріоритетними напрямками, як: телеметрія, навігація, зовнішньо-траєкторні виміри, датчики і перетворювачі, контрольні-випробувальні станції. Датчиками і перетворювачами ВАТ "ЧеЗаРа" комплектується номенклатура "Південмаш",

забезпечується збір і контроль телеметрії "Морський старт". Апаратура БСКІНТ, АІ-001, АІ-006, "Парус", "Ураган", "Квант" - забезпечує практично кожний запуск і супровід космічних апаратів.

На сьогодні ВАТ "ЧеЗаРа" успішно конкурує на ринку космічної обладнання не тільки України, а й Російської Федерації, за що Константин Іванович був нагороджений орденом Дружби (2000 р.) та багатьма іншими урядовими нагородами. Як голова правління, приклав і прикладає багато уваги для диверсифікації виробництва підприємства.

Виробництво апаратури зв'язку - напрям, який з'явився досить недавно, але стрімко розвивається. Освоєно виробництво радіорелейних станцій, системи ущільнення телефонних каналів, вимірювальних приладів, обладнання високошвидкісного цифрового абонентського доступу до бази даних і мультимедіа МП-30.

Відповідно до проекту створення Єдиної Національної Системи Зв'язку України (ЄНСЗ) на ВАТ "ЧеЗаРа" проведена підготовка до серійного виробництва цифрової системи комутації "Схід", яка успішно пройшла сертифікаційні випробування і за висновками провідних спеціалістів Українського науково-дослідного інституту зв'язку (м. Київ) визнана однією з кращих серед аналогічних систем.

З 2004 р. підприємство займається виробництвом контактної-поверхневих водонагрівачів для систем опалення. КПВ мають високий КПД 98-104% і забезпечують значну економію природного газу.

Під безпосереднім керівництвом К.І. Колесника розроблено та впроваджено комплекс організаційно-технічних заходів щодо підвищення рівня організації та технологічності виробництва, якості, експлуатаційної надійності продукції. Він докладає чимало зусиль для налагодження безперервної діяльності підприємства, підвищення соціальної сфери працівників та їх добробуту. Працівники ВАТ "ЧеЗаРа", керівники міста, колективів інших підприємств України та Росії шанують та поважають Константина Івановича Колесника як вімілого керівника та чуйну людину.

КОЧЕРГА ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" I ступеня за великий особистий внесок у розвиток конституційних засад української державності, багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм та з нагоди Дня Конституції.
Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Орден
"За заслуги" II (1999 р.), III (1996 р.) ступенів
Почесне звання
"Заслужений будівельник України" (1995 р.)

Голова правління - керуючий трестом ВАТ "Трест Київпідземлябуд-2" Холдингової компанії "Київміськбуд".

Народився 11 січня 1950 року в с. Остапівка Лубенського району Полтавської області. У 1972 р. закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю "Промислове та цивільне будівництво". Розпочав трудову діяльність заступником командира роти Забайкальського військового округу. Після служби в армії з 1974 р. пов'язав свою долю з "Головківміськбудом". Пройшов трудові сходинки від виконавця робіт будуправління №12 тресту "Київміськбуд-3", начальника виробничо-технічного відділу, начальника управління КМБУ-47, заступника керуючого до керуючого трестом ВАТ "Трест Київпідземлябуд-2".

У зв'язку зі зміною форми господарювання в 1985 р. В.М. Кочерга був обраний головою правління ВАТ "Трест Київпідземлябуд-2". У складні часи переходу будівельної галузі до роботи в ринкових умовах Василь Михайлович як досвідчений будівельник і керівник знайшов ефективні рішення економічних проблем: збільшив обсяги будівельно-монтажних робіт, розширив виробничу базу, впровадив нові технології, які допомогли пережити фінансові труднощі, зберегти колектив та підприємство.

В.М. Кочерга брав активну участь у ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС.

ВАТ "Трест Київпідземлябуд-2" - сучасний спеціалізований будівельно-монтажний комплекс, що виконує роботи з будівництва інженерних мереж: теплопостачання, газопостачання, зливостоків, водопроводів, каналізації та будівництва житла.

До його структури входять 5 спеціалізованих будівельно-монтажних управлінь, управління підготовки будівництва та управління механізації. Високий рівень кваліфікації робітників, інженерно-технічних працівників дозволяє швидко та ефективно вирішувати будівельні завдання

з високою якістю на сучасному технічному і технологічному рівнях. Сьогодні опановано нову технологію - зведення каркасно-монолітного житла, що дає змогу скоротити термін будівництва, здешевити його і виконувати роботи в центрі міста на обмежених будівельних майданчиках.

На карті сучасної столиці милують око будівлі, зведені за участю або під керівництвом Василя Михайловича. Побудовано інженерні мережі та шляхи всієї лівобережної частини міста Києва, під'їзди до Західного павільйону залізничного вокзалу, торговельного центру "Метро Кеш енд Кері" та Прозорівського колектору в центральній частині міста. Реконструйовано шляхи та інженерні мережі вулиць Хрещатик, О. Теліги, Косіора, бульвару Лесі Українки, Михайлівської та Московської площ, універмагу "Україна", Міжнародного дитячого центру "Артек"; споруджено житловий будинок по вулиці Срібнокільській, 22, будинок №8 на житловому масиві Позняки другого мікрорайону.

Сьогодні ВАТ "Трест Київпідземлябуд-2" здобув авторитет надійного партнера. За високу якість будівельних робіт неодноразово відзначався державними преміями та нагородами.

33 роки будівельного досвіду, 33 роки відповідальності за кожен об'єкт, за колектив - у цьому сенс життя Василя Михайловича Кочерги.

Парк Перемоги, м. Київ

ПАНАСЮК ВОЛОДИМИР ВАСИЛЬОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" I ступеня за значний особистий внесок у зміцнення науково-технічного потенціалу України, вагомі досягнення в галузі теорії міцності матеріалів і конструкцій, багаторічну плідну науково-громадську діяльність.
Указ Президента України від 3 березня 2006 року № 193

Орден
"За заслуги" II (2001 р.), III (1998 р.) ступенів
Почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України" (1994 р.)
Державна премія України в галузі науки і техніки (1995 р.)
Державні премії УРСР (1977 р.), СРСР (1986 р.)
у галузі науки і техніки

Директор Фізико-механічного інституту (ФМІ) ім. Г.В. Карпенка Національної академії наук України.

Відомий український учений у галузі механіки та фізики міцності матеріалів і конструкцій. Доктор технічних наук (1967 р.), професор (1968 р.), академік НАН України (1978 р.), дійсний член Наукового товариства ім. Т. Шевченка у Львові (1992 р.), лауреат трьох премій імені видатних учених України (1977 р., 1992 р., 2002 р.), які присуджує НАН України вченим за вагомі наукові досягнення, головний редактор міжнародного науково-технічного журналу "Фізико-хімічна механіка матеріалів" (з 1978 р.), президент Львівського крайового товариства "Рідна школа" (1991-2003 рр.).

Нагороджений орденами СРСР та України.

Народився 27 лютого 1926 року в с. Красне на Холмщині (тепер територія Республіки Польща).

Закінчив Львівський державний університет ім. І. Франка (1951 р.) і відтоді працює у ФМІ НАН України, з 1971 р. - директор інституту.

Основні наукові досягнення вченого опубліковані у понад 500 працях, зокрема 15 монографіях, серед яких перша монографія у Східній Європі з проблем механіки міцності тіл із тріщинами. Особливе місце посідає підготовлена під його керівництвом багатотомна монографія-довідник "Механіка руйнування і міцність матеріалів" (1988-2006 рр.). Ці праці та почесна лекція на 8-й Міжнародній конференції з механіки руйнування матеріалів та міцності конструкцій (ICF-8, м. Київ, 1993 р.), а також інші наукові здобутки Володимира Панасюка стали важливим внеском української науки у формування, розвиток та утвердження нового напрямку у світовій науці - механіки руйнування та міцності матеріалів.

Володимир Панасюк створив свою наукову школу, відому в Україні та за її межами, підготував 17 докторів і 47 кандидатів наук.

Вагомую є й науково-організаційна діяльність академіка Володимира Панасюка, його внесок у міжнародну співпрацю українських учених. Він став організатором і головою (з 1992 р.) Українського товариства за механіки руйнування матеріалів, яке представляє цю галузь науки у Європейському товаристві за цілісності конструкцій (ESIS); є представником України в Раді цього товариства (з 1992 р.) і членом редколегії міжнародного наукового журналу ESIS. Володимир Панасюк є одним із засновників українсько-польсько-німецьких Літніх шкіл з механіки руйнування матеріалів і міцності конструкцій, що успішно функціонують з 1995 р. У 2002 р. ці школи набули статусу Європейських літніх шкіл з даної проблеми згідно з ухвалою Ради ESIS.

За значні наукові досягнення та активну науково-організаційну діяльність в ESIS Володимир Панасюк відзначений найвищою нагородою ESIS - медаллю Гріффітса (2000 р.), а також удостоєний почесного титулу "Почесний доктор" Вроцлавської політехніки (1998 р.).

Володимир Панасюк зробив вагомий внесок у розбудову ФМІ НАН України, який тепер є найбільшою установою НАН України в західних областях нашої держави, у зміцнення зв'язків інституту з виробництвом.

Володимир Панасюк як голова оргкомітету відкриває роботу ICF-8 (м. Київ, 1993 р.)

ПОЛЯКОВ МИКОЛА ВІКТОРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" I ступеня за вагомий особистий внесок у соціально-економічний і культурний розвиток України, вагомі досягнення у професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю та з нагоди річниці підтвердження всеукраїнським референдумом 1 грудня 1991 року Акта проголошення незалежності України.
Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Орден
"За заслуги" II (2003 р.), III (2000 р.) ступенів
Медаль
"Захиснику Вітчизни" (1999 р.)
Почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України" (1998 р.)

Ректор Дніпропетровського національного університету. Народився 1 травня 1946 року в м. Дніпропетровську. У 1966 р. Микола Поляков вступив на механіко-математичний факультет Дніпропетровського державного університету, який закінчив з відзнакою в 1971 р. Після аспірантури залишився працювати в ДДУ, і в подальшому вся його діяльність пов'язана з флагами університетської освіти Придніпров'я. З 1989 р. працював деканом механіко-математичного факультету, у 1996 р. був призначений проректором з навчальної роботи. З осені 1998 р. був затверджений на посаді ректора Дніпропетровського державного університету, який у 2000 р. згідно з Указом Президента України отримав статус Національного.

М.В. Поляков є авторитетним ученим у галузі механіки рідини та газу. Він одним із перших в Україні розпочав систематичне застосування методу граничних інтегральних рівнянь до нелінійних задач механіки. Загалом М.В. Поляков є автором і співавтором близько 300 друкованих праць, що вийшли як в Україні, так і за кордоном. Микола Вікторівч - член секретаріату Національного комітету України з теоретичної та прикладної механіки, член Американського математичного товариства, голова двох спеціалізованих рад із захисту докторських дисертацій, обраний академіком АН вищої школи України, Української екологічної академії наук, двох російських - Академії соціальних технологій і місцевого самоврядування та Академії інформатизації освіти. Доктор фізико-математичних наук, професор, лауреат премії ім. М.К. Янгеля, президент ДВ МАН, член комісії з державних нагород при голові облдержадміністрації.

Нагороджений орденами Святого князя Володимира та Всесвітнім лицарським орденом Святого Станіслава IV ступеня, французькою урядовою нагородою "Академічна

пальмова гілка", медаллю "За заслуги перед вітчизняною космонавтикою" та золоту медаллю "За заслуги в образотворенні". Микола Вікторівч - переможець регіонального конкурсу "Світло Придніпров'я - 2002" в номінації "Кращий діяч освіти Придніпров'я" та лауреат Міжнародного академічного рейтингу популярності "Золота Фортуна". Микола Поляков нагороджений відзнакою Голодержслужби України "За сумлінну працю", знаком обласної ради "За розвиток місцевого самоврядування" та відзнакою голови облдержадміністрації "За розвиток регіону".

Дніпропетровський національний університет було створено у 1918 р. Сьогодні це потужний багатогалузевий навчально-науковий комплекс, у якому функціонує 20 факультетів, 3 науково-дослідних інститути, 110 кафедр, 56 лабораторій, кілька ВНЗ I-II рівнів акредитації, ліцеї інформаційних технологій та фізико-математичного профілю, працює 1300 викладачів, серед них 38 академіків, 130 докторів наук, професорів, майже 600 кандидатів наук, доцентів.

У ДНУ навчається понад 15 тисяч студентів за 84 спеціальностями. Здійснюється підготовка близько 500 іноземних студентів з 49 країн світу.

В університеті успішно працюють понад 20 наукових шкіл, відомих далеко за межами нашої держави. Сьогодні реалізується 35 двосторонніх угод про співробітництво в галузі освіти, науки і культури між ДНУ та вищими навчальними закладами та науковими установами Німеччини, Польщі, Франції, Італії, Іспанії, Великої Британії, Росії, США, Китаю, Туреччини та інших країн. Протягом 1999-2006 рр. в університеті успішно виконано понад 30 міжнародних проектів.

Велика увага приділяється соціальному захисту студентів, аспірантів та співробітників, поліпшенню умов їх навчання та праці, оздоровленню, житлово-побутовому забезпеченню. Майже півтори тисячі студентів користуються житловими субсидіями, а сиротам надається безкоштовна кімната в гуртожитку та обід в університетській їдальні. До послуг студентів санаторій-профілакторій Дніпропетровського національного університету та спортивно-оздоровчий табір "Сосновий бір".

ЧЕБИКІН АНДРІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" I ступеня за заслуги у державному будівництві, вагомий внесок у розвиток і зміцнення демократичної, соціальної і правової України та з нагоди Дня Соборності.
Указ Президента України від 18 січня 2007 року №21

Орден
"За заслуги" II (2004 р.), III (1997 р.) ступенів
Почесне звання
"Народний художник України" (1992 р.)
Національна премія України імені Тараса Шевченка (2007 р.)
Почесне звання
"Заслужений діяч мистецтв УРСР" (1979 р.)

Дійсний член (академік) і президент Академії мистецтв України, ректор Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, професор.

Нагороджений Почесною Грамотою Верховної Ради України, Золотою медаллю ім. М. Грекова; лауреат премій ім. І. Огієнка і Ленінського комсомолу; член атестаційної колегії Міністерства освіти і науки України; в. о. члена Президії НАН України; голова Комітету з премій ім. І. Огієнка; член колегії Міністерства культури і туризму України; член президії ВАК України; член Національної ради з питань культури і духовності.

Народився 14 квітня 1946 року в м. Гайсин Вінницької області. У 1970 р. закінчив Київський державний художній інститут.

Видатний український художник-графік працює у галузі станкової і книжкової графіки, монументального мистецтва.

Академія мистецтв України

Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури

ПОПОВ ВІКТОР ПЕТРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" І ступеня за значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток Української держави, вагомих трудових досягнення та з нагоди 15-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України від 18 серпня 2006 року № 694

*Орден
"За заслуги" III (1997 р.), II (2001 р.) ступенів
Медаль
"Ветеран праці"*

Президент "Камвольно-суконної компанії "Чексіл".
 Академік Інженерної академії НАУ.

Нагороджений срібною медаллю ВДНГ СРСР, Грамотою Міністерства промислової політики України. За велику раціоналізаторську роботу В.П. Попову присвоєно звання "Заслужений раціоналізатор УРСР".

Народився 3 жовтня 1946 року в м. Суражі Брянської області в родині військовослужбовця. У 1961 р. вступив до Клинцовського технікуму легкої промисловості - провідного середнього спеціального навчального закладу з підготовки фахівців для текстильної галузі, який готував кадри для підприємств Радянського Союзу, Кореї, Угорщини і Монголії. У 1965 р. закінчив технікум за спеціальністю "Устаткування і технологія вовно-прядильного виробництва".

Трудову діяльність В.П. Попов розпочав у 1964 р. слюсарем 1-го розряду апаратнопрядильного виробництва Чернігівського камвольно-суконного комбінату. З 1965 р. він - помічник майстра цого виробництва.

У 1966-1972 рр. навчався у Київському політехнічному інституті на заочному відділенні за спеціальністю "Технологія машинобудування, металорізальні станки і інструменти". У 1969 р. В.П. Попова призначили старшим майстром, у 1971 р. - заступником начальника виробництва, а в 1972 р. - головним механіком. У 25 років він очолює ключовий структурний підрозділ комбінату, від якого повністю залежали технічний стан та продуктивність роботи устаткування. Завдяки його послідовній і копіткій роботі відділ головного механіка став зразковим підрозділом комбінату.

У 1978 р. Віктора Петровича обрали секретарем парткому комбінату. В 1981 р. він вступив до вищої партійної школи при ЦК КПУ. Керуючи протягом п'яти років партійною організацією комбінату, він оволодів формами та методами управління, що лягли в основу його подальшої роботи на керівних посадах.

У 1983 р. В.П. Попова призначили на посаду головного інженера. Розробка нового асортименту продукції, технічне переозброєння, модернізація, впровадження нових технологій, забезпечення високопродуктивної роботи устаткування, виконання планів, культура виробництва, енергетика, кадри, праця - напрями роботи, якими він ефективно керував. Завдяки його самовідданій праці комбінат став флагманом вовняної галузі. Річні обсяги випуску дозволили забезпечити потребу в камвольних та суконних тканинах все населення України.

У 1990 р. Віктора Петровича обрали на посаду генерального директора комбінату. Працюючи на цій посаді, він доводив річні обсяги виробництва пряди до 12,5 тис. тонн, тканин - до 24,5 млн погонних метрів, виручку від реалізації продукції - до 720 млн радянських рублів.

Після розпаду Радянського Союзу розпочалася криза текстильної галузі, основна причина якої - крах централізованої планової економіки. Перехід до ринкової економіки вимагав іншого світогляду і структурної перебудови управління підприємством. Самооцінює, конкурентна боротьба, ринкове ціноутворення, маркетинг, виживання найбільш пристосованих стали головними чинниками, що визначили нову економічну реальність. Державне забезпечення підприємств фінансами, сировиною, матеріалами, кадрами, ринками збуту припинилося. В результаті, обсяги виробництва і реалізації текстильної продукції стрімко впали. Без обігових коштів і ринків збуту на комбінат чекала доля більшості текстильних підприємств України - припинення діяльності та банкрутство. Без роботи і засобів існування могли залишитися майже 9 тис. працівників. Але завдяки неординарним діям і проголошеній Поповим антикризовій стратегії розвитку спад виробництва вдалося зупинити. Протягом 1995 р. він впровадив антикризові заходи і провів реструктуризацію комбінату шляхом поділу на 15 окремих підприємств. З метою координації діяльності створили об'єднання підприємств - Концерн "Чексіл".

З 1995 р. В.П. Попов - президент Концерну "Чексіл". Освоєння ринків вимагає постійного оновлення існуючого та розробки нового асортименту продукції. Тому він створив нову десинаторську службу, головним завданням якої

стала розробка тканин, що відповідають кращим світовим зразкам. За роки роботи в ринкових умовах асортимент продукції повністю оновився. Запроваджені до виробництва камвольні тканини з використанням високоомерної пряди, пряди муліне, волокон бавовни, льону, тревіри і лайкри, велюри, твиди, букле, інші тканини, які за якістю не поступаються найкращим світовим аналогам. Постійному вдосконаленню асортименту сприяла робота з фахівцями Міжнародного Секретаріату Вовни, в результаті якої 35 зразкам камвольних тканин присвоєно знак "Woolmark", 20 зразкам - знак "Woolblendmark". Велике значення для поліпшення якості продукції мала співпраця з такими постачальниками сировини, барвників і хімікатів, як австрійський концерн "Klariant", швейцарський концерн "Ciba", американська компанія "DuPont", німецький концерн "Henkel". Співробітники цих фірм надавали постійну допомогу фахівцям підприємства.

З 1996 р. Концерн розпочав активно освоювати ринки збуту. В рекордно короткі строки на території України відкрито 24 філії та 40 торговельних представництв. Через власну збутову мережу продається майже 90% виготовленої продукції. Одночасно В.П. Попов організував роботу з освоєння закордонних ринків і створення агентської мережі в різних країнах світу. Він особисто відвідав більшість країн світу і встановив довгострокові відносини з покупцями і замовниками. В результаті продукція з маркою "Чексіл" поставляється в Росію, США, Канаду, Францію, Італію, Швецію, Німеччину, Англію, Іспанію, Китай, Мексику, Туреччину, Сирію, Естонію, Молдову та інші країни. Освоєння нових ринків здійснюється шляхом участі у виставках і широкого використання інтернет-технологій. В останні роки компанія перейшла до активного маркетингу. Такий перехід продиктовано структурними змінами у виробництві та ринках збуту вовняного текстилю, які сталися останнім часом. Домінуючою на світових ринках стала продукція китайських виробників. Більшість текстильних підприємств Америки і Європи припинили свою діяльність. Залишилися одиниці. В цих умовах В.П. Попов знайшов неординарне рішення - продавати продукцію на ринку Китаю. Колекція тканин була представлена на виставках у Пекіні і Шанхаї.

В.П. Попов велику увагу приділяє комп'ютеризації управління. Під його керівництвом розроблено унікальний програмно-технічний комплекс, до складу якого входять програмні модулі, що дозволяють керувати виробництвом, маркетингом, фінансами та кадрами підприємства. У режимі реального часу здійснюється планування виробництва, контроль за переміщенням продукції на всіх технологічних переходах, її якість та термінами поставки. Розрахунок собівартості, норм праці, чисельності, підготовку норм технології, отримання довідкової інформації забезпечує комп'ютерна система компанії.

Постійну увагу В.П. Попов приділяє підготовці кадрів. Навчальні заклади, які б готували фахівців у галузі вовняного текстилю, відсутні. Тому професійною підготовкою кадрів займається підприємство. Первинна професійна підготовка, виробничо-технічні курси, курси цільового призна-

чення, школи робітничої майстерності, курси бригадирів, постійно діючі семінари, тренінги - форми навчання, якими охоплені всі працівники компанії.

У 2000 р. з ініціативи В.П. Попова розпочато роботу із впровадження системи менеджменту якості ISO 9001. У червні 2003 р. система пройшла сертифікацію і признана відповідною до вимог міжнародного стандарту. Одночасно він впровадив у процес виробництва безвідходні технології і створив систему управління навколишнім середовищем. У 2004 р. система сертифікована на відповідність вимогам міжнародних стандартів ISO-14001. У 2005 р. компанія одержала сертифікат відповідності продукції вимогам Європейського Союзу - ЕКО-ТЕКС 100.

З січня 2004 р. В.П. Попов - президент Камвольно-суконної компанії "Чексіл", яка стала правонаступницею Концерну "Чексіл". Він керує розробкою та впровадженням у життя нову стратегію розвитку підприємства. Комплексне технічне переозброєння, розробка на цій основі новітніх технологій, скорочення витрат, впровадження енергозберігаючих технологій - основні напрями розвитку підприємства, започатковані новою стратегією.

В.П. Попов особисто займається технічним переозброєнням і впровадженням новітніх технологій. Він закупив в Італії 132 види текстильного устаткування. Завдяки цілеспрямованій та чіткій організації робіт у рекордно короткі терміни було демонтовано старе устаткування, перекладено інженерні комунікації, проведено будівельно-монтажні роботи, встановлено нове устаткування. До цих робіт і до підготовки робітників та інженерно-технічних працівників були залучені фахівці з Італії та інших країн.

Одночасно В.П. Попов впроваджує програму скорочення матеріальних, енергетичних і трудових витрат шляхом проведення організаційних змін та нових технологічних рішень. За його безпосереднім керівництвом реалізована програма зниження енергоспоживання та енергоємності виробництва; проведено роботи зі скорочення витрат в електричних, парових і водяних мережах підприємства, роботи з реконструкції освітлення, раціонального використання виробничих приміщень, теплоізоляції будівель і споруд.

Нова технічна база в сукупності із застосуванням сучасних методів і форм організації праці дозволили за рекордно короткий період суттєво скоротити затрати та підвищити продуктивність праці.

В.П. Попов - талановитий інженер, на рахунок якого 91 раціоналізаторська пропозиція та 4 винаходи.

Віктор Петрович є визнаним лідером вітчизняної легкої промисловості, організатором і звитязцем реформ виробництва та маркетингу. Він створив підприємство, що здатне гнучко реагувати на зміни економічного середовища та успішно конкурувати на всіх ринках.

Високий професіоналізм персоналу, новітні технології в поєднанні із традиційними методами виробництва, високий дух винахідництва та майстерності визначають філософію компанії. Марка з ім'ям "Чексіл" стала синонімом високої якості, постійних інновацій і виняткового сервісу для своїх клієнтів.

*Знак ордена
"За заслуги"
II ступеня*

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ" II СТУПЕНЯ

2006 рік

Знак ордена
"За заслуги"
II ступеня
(нагороджуються військовослужбовці)

БАБАК Віталій Павлович	ректор Національного авіаційного університету, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
БАЛЮКОНИС Вальтеріс	Радник Президента Литовської Республіки, Керівник Групи зовнішньої політики Канцелярії Президента Литовської Республіки	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 959
БУГАР Михайло Іванович	директор державного підприємства "Шахтоуправління "Південнодобаське № 1", Донецька область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КАРПОВ Анатолій Євгенович	багаторазовий чемпіон світу з шахів, президент Міжнародної асоціації фондів миру, громадянин Російської Федерації	Указ Президента України від 11 листопада 2006 року № 955
КОСЕНКО Іван Семенович	директор Національного дендрологічного парку "Софіївка" НАН України, м. Умань, Черкаська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КРАВЕЦЬ Микола Григорович	генеральний представник авіакомпанії "АероСвіт - Українські авіалінії" у США	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КРУПЧАН Олександр Дмитрович	директор Інституту приватного права і підприємництва Академії правових наук України, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КУЛЬЧИЦЬКИЙ Станіслав Владиславович	заступник директора з наукової роботи, завідувач відділу, доктор історичних наук, професор	Указ Президента України від 22 грудня 2006 року № 1116
ЛЕВИТАС Ілля Михайлович	президент Ради національних товариств України, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЛІСОВИЙ Володимир Миколайович	ректор Харківського державного медичного університету	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
МОРОЗ Іван Федорович	директор державного підприємства дослідного господарства "Агрофірма" "Лосипівська", Чернігівська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
МОЦІК Олександр Федорович	Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Польща	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
НАЗАРЕНКО Василь Васильович	голова Всеукраїнської організації інвалідів "Союз організації інвалідів України", м. Київ	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
ПОПОВ Олександр Павлович	Комсомольський міський голова, Полтавська область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
ПОТІПКО Григорій Павлович	полковник міліції у відставці	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
РЕЗНІКОВИЧ Михайло Ієрухмінович	генеральний директор - художній керівник Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ	Указ Президента України від 30 листопада 2006 року № 1009
РОГОВИЙ Євген Дмитрович	перший заступник голови правління - головний інженер акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"	Указ Президента України від 7 грудня 2006 року № 1045
САЛЬДО Володимир Васильович	Херсонський міський голова	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
СМОЛІЙ Валерій Андрійович	директор, академік НАН України, доктор історичних наук, професор	Указ Президента України від 22 грудня 2006 року № 1116
СНПІНСЬКИЙ Володимир Васильович	ректор Львівського державного аграрного університету	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
ТВЕРДИЙ Сергій Вячеславович	оператор акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"	Указ Президента України від 7 грудня 2006 року № 1045
ТКАЧЕНКО Анатолій Олексійович	старший черговий електромонтер Южно-Української АЕС, Миколаївська область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ФЕДОСОВ Віктор Михайлович	завідувач кафедри, доктор економічних наук, професор	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 960
ЧАЙКА Віктор Анатолійович	Рівненський міський голова	Указ Президента України від 6 листопада 2006 року № 934

2007 рік

АЗАРОВ
Михайло Володимирович
начальник Управління Національного банку України в Одеській області

АМЕЛЬКІН
Дмитро Микитович
заступник голови, м. Київ

АРТЕМЕНКО
Федір Федорович
директор Галяцького геріатричного будинку-інтернату, Подтавська область

АРТЮХ
Володимир Миколайович
генерал-майор

БАБАЄВ
Володимир Миколайович
перший заступник голови Харківської обласної державної адміністрації

БАКА
Михайло Макарович
голова Ради ветеранів фізичної культури і спорту України, м. Київ

БАЛАБАНОВ
Василь Васильович
директор акціонерного товариства "Рассвет", Володарський район

БАЛАГУРА
Олег Вікторович
директор державного підприємства "Дослідне господарство "Шевченківське", Тетіївський район

БАРАНОВ
Валерій Олександрович
Бердянський міський голова, Запорізька область

БЕЗСМЕРТНИЙ
Роман Петрович
народний депутат України

БІЛОВОЛ
Олександр Миколайович
перший заступник Міністра охорони здоров'я України

БОНДАР
Володимир Налькович
депутат Волинської обласної ради

БОРИМСЬКИЙ
Іван Арсенович
директор сільськогосподарського товариства "Промінь" Калинівського району, Вінницька область

БРИЖ
Олександр Михайлович
головний редактор газети "Донбас", м. Донецьк

БРОВУН
Марк Матвійович
генеральний директор - художній керівник Донецького обласного академічного українського музично-драматичного театру

БРЮХОВЕЦЬКИЙ
Олександр Федорович
генерал-лейтенант в органах прикордонної служби

ВАСИЛЬЄВ
Віталій Євгенович
директор структурного підрозділу "Шахта "Степова" акціонерного товариства "Павлоградвугілля", Дніпропетровська область

ВЕЛИЧКО
Олександр Григорович
ректор Національної металургійної академії України, доктор технічних наук, професор, м. Дніпропетровськ

ВОЗНЮК
Степан Тихонович
професор, доктор сільськогосподарських наук, радник ректора Національного університету водного господарства та природокористування, м. Рівне

ВОЙТЕНКО
Борис Іванович
генеральний директор акціонерного товариства "Запорожжюк"

ВОЛКОВ
Анатолій Анатолійович
голова правління акціонерного товариства "Племзавод "Степовий", Кам'янсько-Дніпровський район

ВОРОТИНСЬКИЙ
Сергій Євгенович
голова правління товариства "Добро", м. Одеса

ВУЖИЛОВСЬКА
Віра Василівна
директор Анапійського дитячого будинку-інтернату

ГАВРИЛОВСЬКИЙ
Петро Ілліч
голова селянського фермерського господарства "Великофосфорніське" Овруцького району, Житомирська область

ГАЦЬКО
Анатолій Федорович
голова Змішської районної державної адміністрації, Харківська область

ГНАТЮК
Ніна Юхимівна
письменниця, м. Київ

ГОЛОВКО
Володимир Михайлович
голова правління акціонерного товариства "Запоріжтранспродукт"

Указа Президента України від 16 травня 2007 року № 418

Указа Президента України від 10 квітня 2007 року № 286

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Указа Президента України від 2 липня 2007 року № 582

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 2 червня 2007 року № 492

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 16 травня 2007 року № 411

Указа Президента України від 7 вересня 2007 року № 834

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 134

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 9 листопада 2007 року № 1086

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

ГОЛУБНИЧИЙ
Володимир Степанович

ГОРОХОВ
Євген Васильович

ГРЕБЕНЕВ
Володимир Павлович

ГРИГОРОВ
Михайло Анатолійович

ГРИЦАК
Василь Сергійович

ГУБЕНКО
Інна Яківна

ГУРТОВИЙ
Григорій Олександрович

ДЕНИСЕНКО
Євген Іванович

ДОВГИЙ
Тарас Олександрович

ДРОНЬ
Анатолій Андрійович

ЄВДОКИМЕНКО-РОТАРУ
Софія Михайлівна

ЄВТЕЄВ
Юрій Олександрович

ЄВТУШЕНКО
Володимир Олександрович

ЖИТІЛЬОНОК
Дмитро Мусійович

ЗАВІЙСЬКИЙ
Ігор Михайлович

ЗАПІРНЯК
Михайло Васильович

ЗАХАР'ЄВ
Микола Йосипович

ЗЛАТКІН
Юрій Михайлович

ІВАНИЩУК
Анатолій Петрович

ІВАНОВА-ІВАНЧЕНКО
Раїса Петрівна

КАВЕЛІН
Сергій Сергійович

КАДОЧНИКОВА
Лариса Валентинівна

КАЛЕНЯК
Віталій Петрович

КАЛІН
Петро Савелійович

КАРАВАНСЬКИЙ
Олег Іванович

КАРПЕНКО
Виктор Михайлович

КАЦ
Сергій Олександрович

КОВАЛЕНКО
Олександр Борисович

олімпійський чемпіон, заслужений тренер України

ректор Донбаської національної академії будівництва і архітектури

полковник Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

начальник Служби автомобільних доріг в Одеській області

генерал-майор

директор Черкаського медичного коледжу

директор Торчинського історико-краєзнавчого музею, Волинська область

директор Донецького обласного краєзнавчого музею

народний депутат України V скликання

радник Першого віце-прем'єр-міністра України

співачка, Герой України, народна артистка України

заступник начальника управління Секретаріату Кабінету Міністрів України

голова Нікопольської районної державної адміністрації, Дніпропетровська область

генеральний директор державного підприємства "Дзержинськвугілля", Донецька область

начальник Служби автомобільних доріг у Львівській області

ректор Кременчуцького державного політехнічного університету

директор приватного сільськогосподарського підприємства "Маяк", Ширяїнський район

генеральний директор - головний конструктор науково-виробничого підприємства Хартрон-Аркос, м. Харків

голова Апеляційного суду Херсонської області

завідувач кафедри Київського міжнародного університету

головний спеціаліст Державного конструкторського бюро "Тітанденне" імені М.К. Янгеля, м. Дніпропетровськ

народна артистка України, артистка Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки

член Ради Українського козацтва при Президентіві України, м. Київ

голова правління акціонерного товариства "Партизан" Симферопольського району, Автономна Республіка Крим

депутат Тернопільської обласної ради, голова правління акціонерного товариства "Тернопільгаз"

генеральний директор аграрно-виробничого товариства "Агроентр К", м. Дніпропетровськ

генеральний директор приватного підприємства "СК "Севішест", м. Севастополь

декан факультету Чернігівського державного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 12 жовтня 2007 року № 968

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 134

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 23 липня 2007 року № 663

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 6 серпня 2007 року № 682

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 12 жовтня 2007 року № 964

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

КОВАЛЬОВ
Василь Олександрович
заступник голови Чернігівської обласної ради

КОВАЛЬЧУК
Володимир Федорович
голова правління сільськогосподарського кооперативу "Промінь" Краснеліського району, Хмельницька область

КОЛЕСНИКОВ
Борис Вікторович
народний депутат України

КОНЬКОВ
Василь Олександрович
голова Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років при Верховній Раді України

КОРНЄЄВ
Альберт Васильович
радник Секретаріату Президента України

КОСТЕВИЧ
Олена Дмитрівна
чемпіонка Олімпійських ігор та чемпіонка світу зі стрільби кульовою, м. Чернігів

КОСТЕНКО
Юрій Іванович
народний депутат України I-IV скликань

КОСТИЦЬКИЙ
Василь Васильович
народний депутат України I-III скликань

КОЩИНЕЦЬ
Василь Васильович
Голова Державного департаменту України з питань виконання покарань

КРИЩЕНКО
Вадим Дмитрович
поет-пісняр, м. Київ

КРОЛЕНКО
Юрій Якович
голова спостережної ради акціонерного товариства "Житлобуд-2", м. Харків

КРУЦІК
Роман Миколайович
голова Київської міської організації товариства "Меморіал" імені Василя Стуса

КУРАТОВ
Володимир Ілліч
директор акціонерного товариства "Кіровоградська швейна фабрика "Зорянка"

КУЦІН
Володимир Семенович
голова правління, генеральний директор акціонерного товариства "Нікопольський завод феросплавів", Дніпропетровська область

КУЧЕРОВ
Анатолій Андрійович
директор Донецького вищого училища олімпійського резерву імені С. Бубки

ЛІВІК
Петро Євтихійович
президент акціонерного товариства "Зелений Гай", Вознесенський район

ЛІСОГОР
Олег Володимирович
багаторазовий чемпіон світу та Європи з плавання, м. Київ

ЛОПУХОВ
Олександр Миколайович
професор Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, м. Київ

ЛУК'ЯНЧЕНКО
Олександр Олександрович
Донецький міський голова

МАДЗІГОН
Василь Миколайович
перший віце-президент Академії педагогічних наук України, м. Київ

МАЙДАНСЬКИЙ
Всеволод
архієпископ Української православної церкви в США

МИГАЛИНА
Юрій Вікентійович
ректор Мукачівського технологічного інституту, доктор хімічних наук, професор, Закарпатська область

МОСКАЛЕНКО
Володимир Васильович
Коростенський міський голова

МОТРЕНКО
Тиморій Валентинович
начальник Головного управління державної служби України

МУЛЯВА
Володимир Савович
член Ради Українського козацтва при Президентіві України, м. Київ

МУНТЯН
Володимир Федорович
тренер команди

НІКІТЕНКО
Микола Павлович
генеральний директор агрофірми "Вата", Краснопукотського району, Харківська область

НОВІК
Євген Борисович
керуючий - голова правління акціонерного товариства "Трест Донецькшахтопроходка"

Укаа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Укаа Президента України від 12 січня 2007 року № 10

Укаа Президента України від 14 лютого 2007 року № 109

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України від 19 квітня 2007 року № 326

Укаа Президента України від 22 вересня 2007 року № 910

Укаа Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Укаа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 2 липня 2007 року № 582

Укаа Президента України від 17 вересня 2007 року № 889

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Укаа Президента України від 11 грудня 2007 року № 1206

Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 411

Укаа Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 12 жовтня 2007 року № 964

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 823

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

НОВІКОВ
Микола Васильович

ОВЧАРУК
Анатолій Онисимович

ПИЛИПЕНКО
Олександр Сергійович

ПИЛИПЧУК
Петро Пилипович

ПЛЕХАНОВ
Дмитро Олександрович

ПЛАТМАН
Яків Ісакович

ПОЛАТАВЕЦЬ
Василь Іванович

ПОЯРКОВ
Юрій Михайлович

ПРОЦЕНКО
Валентин Михайлович

РЕВА
Віталій Михайлович

РОМАНЕНКО
Дмитро Васильович

РОМАНІВ
Стефан Ількович

РЯБИЧ
Василь Андрійович

САЛИГІН
Василь Вікторович

САЧУК
Степан Федорович

СВЯТОЦЬКИЙ
Олександр Дмитрович

СЕМЕНЮК
Юрій Степанович

СЕМКІВ
Петро Васильович

СЕРГЕЄВ
Юрій Анатолійович

СИЧ
Мирон

СОКУР
Іван Павлович

СОРОКА
Михайло Михайлович

СУХОМАІН
Микола Олександрович

ТЕРЕНТЬЄВ
Микола Васильович

ТЕРЕЩЕНКО
Віктор Кирилович

ТІНДЮК
Микола Андрійович

ТКАЧЕНКО
Борис Іванович

ТКАЧУК
Володимир Ілліч

директор Інституту надтвердих матеріалів імені В.М. Бакула НАН України, доктор технічних наук, академік НАН України, м. Київ

голова спостережної ради акціонерного товариства "Будівельно-монтажне управління по газифікації", м. Хмельницький

голова правління - генеральний директор акціонерного товариства "Завод залізобетонних конструкцій імені С. Ковальської", м. Київ

перший заступник Голови Верховного Суду України

голова ради директорів товариства "Відродження" Покровського району, Дніпропетровська область

голова сільськогосподарського підприємства "Велідицьке" Овруцького району, Житомирська область

генеральний директор Національного історико-культурного заповідника "Чигирин", Черкаська область

завідувач кафедри Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

генеральний директор об'єднання "Луганськблагробуд"

президент Всеукраїнської асоціації автомобільних перевізників, м. Київ

бригада прохідників державного підприємства "Шахтоуправління "Південнодобаське № 1", Донецька область

голова Союзу українських організацій Австралії

генеральний директор українсько-австрійського підприємства "Фішер-Мукачеве"

голова Харківської обласної ради

головний редактор газети "Волинь-нова", м. Луцьк

головний редактор журналу "Право України", м. Київ

лікар, завідувач центру лапароскопії та малоінвазивної хірургії Рівненської обласної клінічної лікарні

директор бази відпочинку "Карпати", м. Яремча

Постійний представник України при Організації Об'єднаних Націй

голова Сеймику Вармінсько-Мазурського воєводства, громадянин Республіки Польща

головний лікар Броварської центральної районної лікарні

головний редактор газети "Урядовий кур'єр", м. Київ

голова Кіровоградської обласної ради

директор вищого професійно-технічного училища № 17, м. Дніпропетровськ

завідувач кафедри аграрної соціології та розвитку села Національного аграрного університету, м. Київ

заступник голови Одеської обласної ради

письменник, краєзнавець, Сумська область

начальник Житомирського обласного управління лісового та мисливського господарства

Укаа Президента України від 6 квітня 2007 року № 283

Укаа Президента України від 17 вересня 2007 року № 887

Укаа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Укаа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 410

Укаа Президента України від 6 лютого 2007 року № 84

Укаа Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Укаа Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002

Укаа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Укаа Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 135

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України від 11 червня 2007 року № 521

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226

Укаа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 133

Укаа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Укаа Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Укаа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 134

Укаа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Укаа Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

ТРАНДАФІЛ
Кирило Іванович

ТРОФИМ'ЯК
Маркіян Миколайович

ФАЛЮШ
Валерій Борисович

ХАНДОГІЙ
Володимир Дмитрович

ХАРЧЕНКО
Олександр Іванович

ХОСТІКОВЕВ
Анатолій Георгійович

ЦИМБАЛЮК
Віталій Іванович

ЧАЙКА
Володимир Кирилович

ЧАЛИЙ
Олександр Олександрович

ЧЕРКАСЬКИЙ
Давид Янович

ЧУМАК
Сергій Андрійович

ШЕВЧЕНКО
Анатолій Якович

ШКРОБОТ
Володимир Васильович

ШЛАЙФЕР
Леонід Йосипович

ШУКАЛО
Роман Васильович (Ладірон)

ЯКИМЕНКО
Юрій Іванович

голова Красноперекоської районної державної адміністрації,
Автонома Республіка Крим

керуючий Луцького дієцезією Римсько-католицької церкви
начальник Служби автомобільних доріг
у Дніпропетровській області

перший заступник Міністра закордонних справ України

начальник Служби автомобільних доріг
у Чернігівській області

артист Національного академічного драматичного театру
імені Івана Франка, м. Київ

заступник директора Інституту нейрохірургії імені академіка
А.П. Ромоданова АМН України, доктор медичних наук,
член-кореспондент АМН України

генеральний директор Донецького регіонального центру
охорони материнства та дитинства

заступник Голови Секретаріату Президента України

режисер анімаційних фільмів, м. Київ

голова Полтавської обласної організації інвалідів
"Союз організації інвалідів України"

письменник, м. Київ

головний лікар Тернопільської обласної комунальної клінічної
психоневрологічної лікарні

директор товариства "Добробут", Кіровоградська область

митрополит Донецький і Маріупольський, керуючий
Горлівською єпархією Української православної церкви

перший проректор Національного технічного університету
України "Київський політехнічний інститут"

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 132

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1226

Указ Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1226

Указ Президента України
від 7 вересня 2007 року № 836

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Орден "За заслуги" III ступеня (2001 р.)
Почесне звання "Заслужений шахтар України"
(1995 р.)
Державна премія України в галузі науки і техніки
(1995 р.)
Медаль "За безупречний труд" (1970 р.)

Директор Інституту фізики гірничих процесів НАН
України.

Член-кореспондент НАН України; академік Академії
гірничих наук України; професор; доктор технічних наук.
Іноземний член Російської академії природознавчих наук.
Академік Міжнародної академії наук, промисловості, освіти
та мистецтва США.

Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради
України "За особливі заслуги перед українським народом"
(2005 р.), Почесною Грамотою НАН України, відзнакою
Держнадзорохоронпраці "За доблесну службу" (2003 р.),
Лауреат премії ім. А.А. Скочинського (1990 р.), лауреат
премії ім. І. Пулюя НАН України за видатні досягнення в
галузі експериментальної фізики (2001 р.). Повний кавалер
відзнаки "Шахтарська доблесть" та відзнаки "Шахтарська
слава" Міністерства вугільної промисловості України.

Визнаний Міжнародним біографічним центром
(Кембридж, Великобританія) "Міжнародною людиною
року - 1999/2000". У 1999 р. Анатолій Дмитрович став
лауреатом Всеукраїнського рейтингу "Золота Фортуна", а в
2003 р. - лауреатом регіональної акції "Золотий скіф".

Народився у 1940 році в м. Донецьк. У 1963 р., після
закінчення Донецького політехнічного інституту, розпочав
наукову діяльність. Після захисту в 1967 р. кандидатської
дисертації Анатолій Дмитрович перейшов до Донецького
фізико-технічного інституту Національної академії наук
України, де працював завідувачем лабораторії, завідувачем
відділу. У 1998 р. обійняв посаду директора Відділення
фізико-технічних гірничих проблем НАН України, а в
2002 р. - директора Інституту фізики гірничих процесів
НАН України.

Інститут фізики гірничих процесів НАН України є
провідною науковою організацією України і країн СНД

АЛЕКСЕЄВ АНАТОЛІЙ ДМИТРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня
за високий професіоналізм, значний особистий внесок
у формування та реалізацію пріоритетних напрямів
інноваційної діяльності у вугільній промисловості.
Указ Президента України
від 26 серпня 2004 року № 1002

у таких наукових напрямках, як фізика вугілля та гірничих
процесів на великих глибинах, створення способів активного
керування станом гірничого масиву, розробка технології
переводу пластів у безпечний стан, розробка методик
прогнозування стану гірничого масиву та земної поверхні
при затопленні вугільних шахт. Тут більше 30 років
виконуються роботи, спрямовані на дослідження напру-
жено-деформованого стану вугілля і гірничих порід на
великих глибинах, фазового стану метану у вугіллі та
розробку способів активного управління станом вугле-
породного масиву, що основані на фізико-хімічній обробці
вугілля водними розчинами поверхнево-активних і хімічно-
активних речовин.

Під керівництвом Анатолія Дмитровича в Інституті
була заснована Наукова школа фізики вугілля та гірничих
процесів, де згуртувалися науковці, які на базі досліджень
структури вугільної речовини та фізичних властивостей
гірничих порід розробили нові методи і способи управління
станом гірничого масиву при розробці вугільних пластів
Донбасу, що дозволило поліпшити умови праці шахтарів
та запобігти аварійним ситуаціям.

А.Д. Алексєєв є автором 12 монографій, понад 50
патентів і близько 300 наукових праць. Під його
керівництвом вперше в СРСР і за кордоном була
розроблена і створена в 1972 р. унікальна установка
нерівнокомпонентного тривісного стиснення, яка дозволяє
моделювати зовнішній стан гірничого масиву для глибин до
3000 м.

За період з 1996 р. Анатолієм Дмитровичем роз-
роблений та впроваджений комплексний спосіб оцінки
викликобезпеки вугільних пластів і методи їх без-
печного розкриття та відробки. За його ініціативи зроблено
одне з перших в країні наукове відкриття, яким доведено,
що метан міститься у вугіллі в такій кількості, що можливий
його промисловий видобуток в Україні.

Анатолій Дмитрович Алексєєв - заступник голови
Донецького наукового центру НАН України, голова
Донбаського наукового центру Академії гірничих наук
України, голова та член наукових рад і редакційних колегій
багатьох наукових видань.

БУРЯК СЕРГІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за вагомий особистий внесок у розвиток України, вагомі досягнення у професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 29 жовтня 2004 № 1329

Орден "За заслуги" III ступеня (2003 р.)
Почесне звання "Заслужений економіст України" (1998 р.)

Голова Державної податкової адміністрації України. Народний депутат України II, III, IV та V скликань. Член політичної партії "ВО "Батьківщина". Нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Народився 1 квітня 1966 року в м. Донецьку в сім'ї службовців. У 1989 р. закінчив Київський інститут народного господарства ім. Д.С. Коротченка, за фахом - економіст. Кандидат економічних наук.

У 1984-1986 рр. проходив службу в лавах Радянської армії. З 1988 р. по 1991 р. - секретар комітету комсомолу Київського інституту народного господарства, аспірант, викладач на кафедрі фінансів цього ж інституту.

Упродовж 1991-1996 рр. обіймав посаду голови правління "Орендокоопбанку УРСР", був головою правління та головою спостережної ради АБ "Брокбізнесбанк".

З 1996 р. - народний депутат Верховної Ради України. Член постійної Комісії з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку, з 1998 р. - член Комітету, а з червня 2002 р. по травень 2006 р. - голова Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Верховної Ради України. Комітет, очолюваний С.В. Буряком, провів велику роботу з реформування існуючих та побудови нових правових відносин у сфері фінансової системи України.

Обирався членом Ради Національного банку України, Спостережної Ради ВАТ "Державний Ощадбанк України", Колегії ДПА України, правління Союзу економістів України. Працював експертом у складі урядових делегацій.

Сергій Васильович доклав багато зусиль для прийняття і втілення в життя багатьох законів України, які сприяли економічному розвитку країни та банківській справі зокрема. Не обходять народного депутата і конкретні проблеми та потреби людей, чутливістю до яких відзначена його робота як на мажоритарному окрузі, так і після виборів 2006 р. за партійними списками. Про це свідчать реальні справи: реалізація програми газифікації ряду населених пунктів Шепетівського та Славутського районів; ремонт залізничного вокзалу

в м. Шепетівка та десятків кілометрів доріг з твердим покриттям; будівництво житла в містах Славута і Шепетівка для 140 сімей; надання матеріальної допомоги майже 40 церквам, інвалідам, ветеранам війни і праці, багатодітним сім'ям, дітям-сиротам; покращення соціально-побутових умов та матеріально-технічної бази навчальних закладів та багато іншого, про що з добром згадують люди.

Одружений. Виховує доньку Анну, 8 років, та сина Олександра, 13 років. Захоплюється колекціонуванням старовини, театром, літературою, образотворчим мистецтвом.

Життєве кредо: "З минулим погодься, в теперішньому живи, про майбутнє піклуйся".

Відкриття церкви в с. Дятилівка
Славутського району Хмельницької області

ГРИГОРОВ МИХАЙЛО АНТОНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за вагомий особистий внесок у соціально-економічний та культурний розвиток Одеської області, значні професійні здобутки, багаторічну сумлінну працю та з нагоди 75-річчя утворення області.
Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 134

Орден "За заслуги" III ступеня (2004 р.)
Почесне звання
"Заслужений будівельник України" (2003 р.)

Член-кореспондент Академії будівництва України. Автор наукових праць. Кандидат технічних наук.

Начальник Служби автомобільних доріг в Одеській області.

Нагороджений Почесною Грамотою Верховної Ради України, Великою Золотою Зіркою України, Знаками "Почесний дорожник", "Почесний працівник транспорту України", "Почесний працівник транспорту Росії та СНД", Знаком "Лідер України", Знаком Пошани "За добросовісну службу України", орденом Української Православної Церкви святого Рівноапостольного князя Володимира III ступеня, орденом Архистратига Михаїла, медаллю Хреста Благочестя, Грамотою Митрополита Київського і всієї України, Предстоятеля Української Православної Церкви Блаженнішого Володимира, Хрестом Шанування "Святий князь Олександр Невський" та іншими.

Народився 24 січня 1958 року в м. Сватове Луганської області. У 1985 р. закінчив Харківський автомобільно-дорожній інститут, у 2002 р. - Харківський національний автомобільно-дорожній університет. З 1977 р. працював інженером-геодезистом, майстром, виконавцем робіт у Сватівському райавтодорі. Більше п'ятнадцяти років очолював Новопокровське районне дорожнє підприємство.

На початку нового тисячоліття був призначений на посаду генерального директора Луганського обласного об'єднання державних дорожніх підприємств. Враховуючи високий професіоналізм енергійного керівника, його здатність генерувати цікаві ідеї, уміння працювати з людьми, у 2002 р. Михайло Антонович був призначений начальником Служби автомобільних доріг в Одеській області.

Метою діяльності Служби автомобільних доріг в Одеській області є організація утримання в належному стані і розвиток автомобільних доріг загального користування, мостів і штучних споруд на них, створення умов для безперервного і безпечного руху транспорту на них,

забезпечення потреб народного господарства і населення України у вдосконаленні і раціональному розвитку дорожньої інфраструктури.

В Одеській області протяжність доріг загального користування складає 8297,3 км.

За 2007 р. по дорогах загального користування виконано ремонтно-будівельних робіт на 1064621,3 тис. грн; введено в експлуатацію 12,8 км доріг. Зокрема, обсяг робіт по ділянці реконструкції (від Жашкова до Червонознам'янки) автодороги Київ - Одеса становить 60681,1 тис. грн, введено в дію 11,4 км. По автомобільній дорозі "Обхід м. Одеса" завершена реконструкція шляхопроводу на км 19+385, введена в експлуатацію транспортна роз'їзка в різних рівнях та шляхопровід через автомобільну дорогу на станції Усадове на км 19+905; введено в експлуатацію шляхопровід через залізницю на км 19+807. У 2007 р. побудовано та введено в експлуатацію 8 під'їздів з твердим покриттям до сільських населених пунктів загальною протяжністю 14,4 км, у тому числі: під'їзд до с. Благоеве, під'їзд до с. Касяни (Комінтернівський район); під'їзд до с. Єлизаветівка (Гарутинський район); під'їзд до с. Миколаївка Перша (Котовський район); під'їзд до с. Єлизаветівка (Фрунзівський район); під'їзд до с. Антонівка і під'їзд до с. Парканці (Роздільнянський район).

За рахунок кредитних коштів продовжено капітальний ремонт автомобільної дороги Київ - Одеса на ділянці від Червонознам'янки до Одеси. На ділянці км 426+000 - 464+122 проведено поширення проїжджої частини з улаштуванням 6 смуг руху в обох напрямках; для забезпечення перетину автомобільної дороги Київ - Одеса в різних рівнях з дорогами місцевого значення продовжено будівництво шляхопроводів у місцях перетину.

Виконано робіт з поточного ремонту та експлуатаційного утримання в обсязі 139792,3 тис. грн, у тому числі по дорогах державного значення - 48688,8 тис. грн.

На об'єктах комунальної власності, будівництво, реконструкція та ремонт яких здійснюється за рахунок субвенцій з державного бюджету, місцевим бюджетом виконано робіт на суму 17543,00 тис. грн.

ГЛАДІЙ МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня
за визначні трудові досягнення,
вагомий особистий внесок
у розвиток агропромислового виробництва,
високий професіоналізм і самовіддану працю.
Указ Президента України
від 13 листопада 2001 року № 1078

Орден "За заслуги" III ступеня (1998 р.)
Почесне звання "Заслужений працівник
сільського господарства України" (2006 р.)

Народний депутат України IV та V скликань, голова Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин. Доктор економічних наук, академік Української академії аграрних наук.

Нагороджений орденом Дружби народів (1989 р.), вищою нагородою Ватикану - орденом Святого Георгія (2001 р.), вищою нагородою Бразилії - орденом Сонця (2000 р.), Почесною грамотою Верховної Ради України (2003 р.), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2002 р.), орденом Святого рівноапостольного князя Володимира Великого II ступеня (1999 р., УПЦ КП).

Він належить до тих людей, які своє життя робили самі. Без фінансової підтримки близьких, без протекції впливових людей. Тому своїм нинішнім становищем він завдячує лише собі, своїм знанням, своїй наполегливості у досягненні мети, своєму досвіду, якого він набував поступово, піднімаючись по службовій драбині.

Народився на Львівщині 6 листопада 1952 р. у с. Стрілків Стрийського району. Родина Гладіїв завжди вважалася у селі еталоном добрпорядності і працьовитості. Невипадково у 30-ті роки минулого століття діда Михайла односельчани обирали старостою (війтом) села. Громада шанувала його, а тому й довірила спільне майно, яким він розпоряджався по-хазяйськи.

Батьки М.В. Гладіїв теж мали хазяйську жилку. Їх господарство завжди було в зразковому стані. І ще одна деталь. Родина Гладіїв належить до тих християнських родин, які активно сприяли церковному життю краю, допомагали розбудові храмів. Цю справу продовжив і Михайло Гладій. Зокрема, за його фінансового сприяння в рідному селі зведено чудовий храм. Сучасна церква за його участю виросла і в селі Корещина Глобинського району Полтавської області.

Свою трудову біографію Михайло Гладій розпочав у Росії. Там у 1975 р. після закінчення Омського ветеринарного інституту він починав свою кар'єру як головний ветеринарний лікар радгоспу "Венгеровський" Новосибірської області.

Через три роки повернувся в Україну на рідну Стрийщину, звідки й почалося його сходження як господарника, державного службовця і політика.

Він пройшов усі сходинки - від директора радгоспу до віце-прем'єр-міністра. А в проміжку між ними був і головою Стрийського райвиконкому, заступником голови Львівської обласної державної адміністрації, заступником голови обласної ради народних депутатів, працюючи в команді В'ячеслава Чорновола.

Як губернатор Львівщини багато зробив для економічного зростання та політичної стабільності. Працюючи віце-прем'єр-міністром в уряді Віктора Ющенка, Михайло Гладій започаткував реформи в аграрному секторі і, зокрема, підняв на новий рівень птахівничу галузь, зернове господарство, дав поштовх розвитку ринкової інфраструктури. Саме за його наполягання річне валове виробництво зерна в Україні зросло з 26 млн до 35-40 млн тонн.

Потім була робота в Кабінеті Міністрів на посаді начальника відділу з питань агропромислового комплексу, віце-прем'єр-міністра з питань аграрної політики, тимчасове, дворазове повернення на Львівщину на посаду голови обласної держадміністрації.

Саме в цей період яскраво розкрився талант Михайла Гладія як керівника високого рангу, громадського діяча та політика (з 1999 р. - голова Аграрної партії України).

Конференція Української академії аграрних наук (УААН) за участю В.А. Ющенка та М.В. Гладія, 2000 р.

Зустріч з президентом НАН України Б.Є. Патеном, 2001 р.

На зустрічі з народною артисткою України Раїсою Кириченко, 2000 р.

Нагородження орденом "За заслуги" II ступеня 2001 р.

Відкриття садиби Івана Франка Наушівчів, 2001 р.

Зустріч Папи Римського Івана Павла II, Львів, 2001 р.

ГРИЩЕНКО ВАЛЕНТИН ІВАНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за вагомі особисті заслуги в розвитку вітчизняної науки, створення національних наукових шкіл, зміцнення науково-технічного потенціалу України.
Указ Президента України
від 15 травня 2002 року № 460

Орден
"За заслуги" III ступеня (1997 р.)
Почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України" (1992 р.)
Державна премія України в галузі науки і техніки (2002 р.)
Ордени:
"Знак Пошани" (1994 р.)
"Жовтневої Революції" (1986 р.)
Медаль "За доблесну працю" (1970 р.)
Державна премія в галузі медицини СРСР (1986 р.)
Державна премія в галузі науки і техніки УРСР (1977 р.)

Директор Інституту проблем кріобіології і кріомедицини НАН України. Директор ДП "Міжвідомчий науковий центр кріобіології та кріомедицини" НАН України, АМН України та МОЗ України. Голова наукового товариства з кріобіології і кріомедицини України. Професор, член-кореспондент, академік Національної академії наук України.

Нагороджений медалями НАН України "За заслуги в охороні здоров'я ім. акад. М.Д. Стражеска" (2001 р.) та Польської академії медицини (1999 р.), трьома медалями ВДНГ СРСР. Лауреат премії АН України ім. А.А. Богомольця. Удостоєний Премії АМН СРСР ім. В.Ф. Снегірєва за книгу "Антенатальна смерть плоду".

Народився 27 листопада 1928 року у м. Харків у родині відомого лікаря акушера-гінеколога, професора І.І. Грищенка.

Трудову діяльність розпочав у 1943 р. кіномеханіком в евакогоспіталі. Після закінчення з відзнакою лікувального факультету Харківського медичного інституту в 1951 р. був прийнятий у клінічну ординатуру відділу акушерства і гінекології Харківського науково-дослідного інституту охорони материнства і дитинства ім. Н.К. Крупської. У 1954 р. зарахований молодшим, а в 1956 р. - старшим науковим співробітником цього інституту. З 1956 р. В.І. Грищенко займається педагогічною роботою. Протягом 18 років (з 1965 р.) був проректором з наукової роботи Харківського медичного інституту. З 1966 р. і понині - професор, а з 1968 р. - завідувач кафедри акушерства і гінекології Харківського

державного медичного університету. З 1983 р. одночасно є директором і завідувачем відділу кріобіології систем репродукції Інституту проблем кріобіології і кріомедицини НАН України. У 1954 р. захистив кандидатську, а в 1964 р. - докторську дисертації. У 1979 р. обраний членом-кореспондентом, а в 1988 р. - академіком Академії наук України.

Під його керівництвом проведені широковідомі багатогранні фундаментальні дослідження, що збагатили науку працями першорядного значення. Це роботи з вивчення впливу низьких температур на організм, органи, тканини, клітини і субклітинні структури; дослідження характеру дії різних кріопротекторів, швидкостей охолодження, процесів кристалізації в об'єктах, що заморожуються.

Валентин Іванович - творець і керівник нового актуального напрямку в кріобіології, присвяченого кріоконсервуванню статевих клітин, що дозволило організувати в Україні службу екстракорпорального запліднення, отримати першу дитину "з пробірки". За роки керівництва інститутом він зробив вагомий внесок у розвиток робіт із клітинної і тканинної трансплантації, що дозволило колективу інституту зайняти передові позиції у світовій трансплантології. Під керівництвом В.І. Грищенка проводяться дослідження з кріоконсервування меристемальних тканин, насіння рідкісних і зникаючих видів рослин для збереження їхнього генофонду; створюються препарати, що підвищують остійкість і врожайність сільськогосподарських культур. Наукові розробки Валентина Івановича Грищенка і керованого ним колективу лягли в основу створення кріопаратури і технічних засобів. Винахідницька і раціоналізаторська робота В.І. Грищенка висвітлена в більш ніж 100 авторських свідоцтвах і патентах на винаходи. Він є автором понад 900 наукових праць, у тому числі 21 монографії і 4 підручників; підготував 33 докторів і 129 кандидатів медичних і біологічних наук. В.І. Грищенко - редактор розділу "Акушерство і гінекологія" ВМЕ, член редколегії журналів "Акушерство і гінекологія", "Педіатрія, акушерство та гінекологія", головний редактор журналу "Проблеми кріобіології", член редколегії журналів "Cryoobiology", "Cryoletters".

Академік В.І. Грищенко - видатний учений зі світовим ім'ям.

ДЕНИСЕНКО ЄВГЕН ІВАНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Орден
"За заслуги" III ступеня (1999 р.)
Почесне звання
"Заслужений працівник культури України" (1985 р.)

Директор Донецького обласного краєзнавчого музею. Митрополитом Київським та всієї України Володимиром за заслуги перед Українською Православною Церквою нагороджений орденом "Преподобного Нестора Літописця" Української Православної Церкви (2004 р.).

Народився 19 вересня 1944 року в м. Зугрес Донецької області.

Одружений, має сина. Володіє іспанською мовою. З 1969 р. по 1973 р. навчався у Ленінградському інституті театру, музики та кінематографії. Після здобуття вищої освіти працював директором Палацу культури Зуєвської ГРЕС, потім директором Палацу культури Донецького металургійного заводу і завідувачем відділу культурно-виховної роботи Донецької обласної ради профспілок.

Є.І. Денисенко постійно здійснює постановку спектаклів у театрах України, Росії (м. Санкт-Петербург), режисуру фольклорних фестивалів у Європі (Іспанія, Німеччина, Фінляндія) та США, творчих заходів, присвячених Олімпійським іграм. Є автором сценаріїв творчих звітних концертів майстрів мистецтв і художніх колективів Донецької області у м. Києві - всього понад 300 концертів та постановок.

З 1998 р. працює на посаді директора Донецького обласного краєзнавчого музею та здійснює наукове керівництво всіма напрямками науково-дослідних робіт музею. Є головою Вченої ради музею та науковим консультантом наукових збірок музею: "Археологічний альманах", затверджений Вищою атестаційною комісією НАН України; "Літопис Донбасу", присвячений історії краю, його заселенню, промисловою освітленою і сучасному розвитку; та фотоальбомів: "Легенди степу", "Скарби землі Донецької", "Ми з України", "Музеї Донецької області" та багато інших.

З 1998 р. на базі музею було проведено три міжнародні конференції, міжнародний конгрес "Палеоліт Лівобережжя України" та п'ять міжнародних експедицій на території Донецької області.

Донецький обласний краєзнавчий музей, один з найбільших краєзнавчих музеїв в Україні, було засновано у грудні 1924 р. Візитною карткою є кам'яна статуя скіфської культури. Фондове зібрання музею є справжньою скарбницею, де зберігаються понад 130 тисяч музейних предметів. Природа, історія та культура краю з найдавніших часів до сьогодення репрезентуються у 30-ти експозиційних залах. Музей відомий як значний науково-дослідний центр України. Наукові дослідження проводяться у контакті з провідними науковими центрами України, Росії, країн Західної Європи та США.

Щорічно музей відвідують понад 200 тисяч осіб. Сьогодні у музеї, поряд із традиційними, впроваджуються нові оригінальні заходи просвітницької й виховної роботи. Дитячий музейний проект "Музейляндія" став переможцем конкурсу на кращий музейний проект 2006 р. та лауреатом Програми підтримки музейних працівників 2007-2008 рр. Міжнародного благодійного фонду "Україна 3000". У 2000 р. Донецький обласний краєзнавчий музей нагороджено грамотою Міжнародного фестивалю "Золотий скіф" у номінації "За розвиток культури регіону", а в 2002 р. одержав регіональну нагороду "Золотий скіф" у номінації "За внесок в духовне виховання регіону".

З 1998 р. працює на посаді директора Донецького обласного краєзнавчого музею та здійснює наукове керівництво всіма напрямками науково-дослідних робіт музею. Є головою Вченої ради музею та науковим консультантом наукових збірок музею: "Археологічний альманах", затверджений Вищою атестаційною комісією НАН України; "Літопис Донбасу", присвячений історії краю, його заселенню, промисловою освітленою і сучасному розвитку; та фотоальбомів: "Легенди степу", "Скарби землі Донецької", "Ми з України", "Музеї Донецької області" та багато інших.

Зала експозиції відділу природи краєзнавчого музею

ДІЕСПЕРОВ ВАЛЕРІЙ ВАЛЕНТИНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за значний особистий внесок у захист державних інтересів, регулювання міжнародних відносин у сфері боротьби з відмиванням доходів, отриманих злочинним шляхом, сумлінне виконання службових обов'язків, високий професіоналізм

Указ Президента України
від 17 березня 2004 року № 332

Орден
"За заслуги" III ступеня (2000 р.)
Медаль "За бездоганну службу" III ступеня (1999 р.)
Почесне звання "Заслужений юрист України" (2002 р.)

Перший заступник начальника податкової міліції - начальника Головного управління податкової міліції ДПА України, генерал-майор податкової міліції.

Народився 12 лютого 1957 року в с. Рибновськ Сахалінської області в Росії. У 1979 р. закінчив Київський автодорожній інститут. Того ж року розпочав службу в органах внутрішніх справ інженером по організації дорожнього руху Управління ДАІ УВС у м. Києві.

З 1983 р. займається викриттям злочинів у економічній сфері. Проїшов шлях від інспектора БРСВ до заступника начальника відділу по боротьбі з кримінальним приховуванням прибутків від оподаткування в комерційних структурах УБКППО ГУВС м. Києва. У 1993 р. закінчив Академію МВС України.

Утворення незалежної України заклало фундамент побудови в нашій країні ринкової економіки. Перші кроки проведення реформ в економічній сфері показали, що розбудова нової держави неможлива без міцної податкової служби. Для вдосконалення та підвищення ефективності в діяльності податкової служби було проведено об'єднання державних податкових адміністрацій з підрозділами органів внутрішніх справ по боротьбі з кримінальним приховуванням прибутків від оподаткування і створено підрозділ податкової міліції.

Валерій Валентинович Дієсперов є одним із тих, хто безпосередньо розбудовував підрозділ податкової міліції в складі Державної податкової служби України. З 1996 р. працює в податковій службі України. Обіймав посади заступника начальника відділу, начальника відділу, першого заступника голови - начальника управління податкової міліції ДПА у м. Києві. На цій посаді працював з 2001 р. по 2002 р. та з 2004 р. по 2005 р. Зарекомендував себе як висококваліфікований фахівець, відданий справі офіцер ДПА України.

На сьогодні на податкову міліцію покладені специфічні

функції, а саме: виявлення правопорушень і злочинів, пов'язаних з несплатою податків, розшук платників, що ухиляються від сплати податків, запобігання корупції в органах податкової служби і забезпечення безпеки діяльності працівників податкових органів.

Від початку створення податкова міліція розкрила понад 90 тисяч злочинів у сфері оподаткування. За час існування податкової міліції в складі Державної податкової служби рівень доходів, мобілізованих ДПС до зведеного бюджету, збільшився з 21,5 млрд грн у 1996 р. до 96,1 млрд грн у 2007 р., тобто в 4,5 раза.

Протягом усього часу перебування на службі, В.В. Дієсперов дбає про ефективність роботи податкової міліції, бо результати її роботи безпосередньо відбиваються на добробуті пенсіонерів, забезпеченні студентів, інвалідів, вчителів, лікарів. Адже, здійснюючи захист податкових інтересів держави, податкова міліція забезпечує фінансові надходження до держбюджету, а також веде правоохоронну діяльність для протистояння кримінальним ухиленням від сплати податків. І все ж основним пріоритетом її роботи є захист сумлінних платників податків та посилення боротьби зі злочинами у сфері оподаткування.

Враховуючи заслуги та набутий досвід керівної роботи, у 2006 р. В.В. Дієсперов призначений на посаду начальника Головного управління податкової міліції ДПА України.

В.В. Дієсперов з колегами на святкуванні 10-ї річниці Державної податкової служби України

ДУМА ІГОР МИХАЙЛОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за значний особистий внесок у соціально-економічний та культурний розвиток України, вагомі трудові здобутки та з нагоди 12-ї річниці незалежності України.

Указ Президента України
від 22 серпня 2003 року № 876

Орден "За заслуги" III ступеня (2001 р.)
Почесне звання
"Заслужений працівник транспорту України" (1996 р.)

Голова правління - президент Львівської обласної галузевої організації роботодавців автомобільного транспорту. Депутат Львівської обласної ради у 2002-2006 рр. Кандидат технічних наук.

Автор 10 наукових статей та монографій. Народився у 1951 р. Трудову діяльність розпочав у 1969 р. Після служби в армії з 1972 р. по 2000 р. працював у ВАТ "Львівське АТП-14631" бригадиром електриків, начальником майстерні, заступником директора, директором і головою правління. З 2000 р. протягом п'яти років очолював ДП "Львівське обласне автотранспортне управління".

З травня 2005 р. - голова правління - президент Львівської обласної галузевої організації роботодавців автомобільного транспорту. За період керівної роботи забезпечив своєчасне виконання завдань державної програми приватизації, формування ринкових механізмів діяльності, мобілізації колективу на ефективне використання транспортного потенціалу, економії тепла, енергоресурсів, стабільності виконання планових завдань з перевезення пасажирів. Вирішив проблему значного розширення маршрутної автобусної мережі області, покращення автотранспортного

Крита стоянка автобусів у Львівському АТП-14631

обслуговування населення, забезпечив виконання програми "Сільський автобус". Як депутат обласної ради був ініціатором та організатором забезпечення 67 сіл Турківського району автотранспортним сполученням. Велику роботу проведено із забезпечення належних дорожніх умов до сіл, збудовано нову дорогу від с. Буковинка до хутора Дівче, до якого забезпечено автобусне сполучення. Вирішено питання будівництва й відкриття нових шкіл у селах Боберка та Либихора, оснащення шкіл і дитячих сиротинців комп'ютерною технікою та їх матеріального забезпечення, розвитку спортивних баз шкіл та оснащення інвентарем. Брав активну участь і надавав допомогу в проведенні спортивних, культурно-просвітницьких заходів у районі. За участі І.М. Думи обстежено умови та за його клопотанням надано матеріальну допомогу 243 багатодітним та особливо бідним сім'ям, ветеранам війни, ОУН-УПА, політ'язням, репресованим.

Львівська обласна галузева організація роботодавців автомобільного транспорту захищає інтереси роботодавців, допомагає їм вирішити проблеми забезпечення ефективності роботи підприємств транспорту в ринкових умовах через вирішення питань тарифної політики, відшкодування втрат від пільгових перевезень, створення нових робочих місць, недопущення недобросовісної конкуренції, покращення автотранспортного законодавства та автостанційного обслуговування як перевізників, так і пасажирів.

Автовокзал у м. Львів

ЕДЕР ТАДЕЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення та з нагоди 15-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України від 18 серпня 2006 року № 694

Орден "За заслуги" III ступеня (2000 р.)
Почесне звання
"Заслужений працівник культури України" (1993 р.)

Генеральний директор, художній керівник Львівського національного академічного театру опери та балету ім. С. Крушельницької.

Нагороджений Хрестом Офіцерським ордена Заслуг Республіки Польща.

Народився 17 лютого 1943 р. у м. Львів.

Закінчив Львівське музичне училище ім. М. Шашкевича (1968 р.) та юридичний факультет Львівського національного університету ім. І. Франка (1974 р.).

Упродовж 1967-1968 рр. - артист оперної студії Львівської консерваторії ім. М. Лисенка, артист Державної заслуженої хорової капели "Трембіта". У 1972 р. - заступник директора Львівського театру опери та балету; у 1988 р. - директор Львівської обласної філармонії. З 1998 р. - директор Львівського державного академічного театру опери та балету ім. І. Франка (з 2000 р. ім. С. Крушельницької). У філармонії та оперному театрі провів дев'ять міжнародних фестивалів "Віртуози", три міжнародні конкурси оперних співаків ім. С. Крушельницької.

Тадей Едер - один з організаторів міжнародного проекту "Гранди мистецтв". Здійснив сміливі творчі проекти,

які привернули увагу громадськості. Серед них - відомий проект замовлення музики і постановка опери "Мойсей" М. Скорика.

Тадей Олександрович бере активну участь у громадському житті Львова. Він є членом Ліги творчих спілок Львівщини (2002 р.), головою ради директорів театрів Львівщини (2001 р.), членом вченої ради Львівської музичної академії ім. М. Лисенка (з 2002 р.) та членом НСТД України (з 1975 р.).

Наполегливо працює над відродженням духовності, відтворенням та оновленням багатих культурних традицій рідного народу.

Опублікував у співавторстві фотонарис "Львівський театр опери та балету імені Івана Франка" (Львів: Каменяр, 1987 р. Текст українською, польською та англійською мовами). Опубліковано численні інтерв'ю Т. Едера львівським газетам з питань гастролей і театральної діяльності.

Тадей Олександрович - лауреат міжнародної премії Лео Вітошинського (Австрія), лауреат міжнародної премії Ріхарда Стріхаржа (Німеччина).

Ініціатор встановлення бюстів видатних митців, які в різний час творили славу театрові (С. Крушельницька, О. Мишуга, М. Мендінський, Я. Воцак, С. Лисик), у зеркальному залі театру, а також скульптурного портрета С. Крушельницької - у музеї театру "Ла Скала" (Мілан, Італія).

Львівський національний академічний театр опери та балету ім. С. Крушельницької

Вручення нагороди Президентом України

ЗЛАТКІН ЮРІЙ МИХАЙЛОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за вагомий і значний внесок у зміцнення ракетно-космічного потенціалу України, досягнення у створенні та впровадженні космічних систем і технологій, високу професійну майстерність.
Указ Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

Орден "За заслуги" III ступеня (2002 р.)
Почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України" (1995 р.)
Орден "Знак Пошани" (1976 р.)
Медаль
"За доблесну працю. На ознаменування 100-річчя від дня народження В.І. Леніна" (1970 р.)

Генеральний конструктор систем керування ракетно-космічної техніки України, генеральний директор Науково-виробничого підприємства "Хартрон-Аркос".

Почесний працівник космічної галузі України (2000 р.), лауреат премії Уряду Російської Федерації в галузі науки і техніки (2004 р.).

Кандидат технічних наук, дійсний член Міжнародної академії навігації та керування рухом, дійсний член Академії космонавтики Російської Федерації.

Народився 26 жовтня 1938 р. в м. Харкові.

Трудовий шлях після закінчення Харківського авіаційного інституту ім. М.Є. Жуковського розпочав в ОКБ-692 (згодом Конструкторське бюро електроприладобудування, НВО "Хартрон"). Пройшов шлях від інженера до генерального директора та генерального конструктора НВП "Хартрон-Аркос".

Науково-виробниче підприємство "Хартрон-Аркос" ВАТ "Хартрон"

Старт ракети-носія "Дніпр" з системою керування розробки НВП "Хартрон-Аркос"

Ю.М. Златкін - один з основоположників створення промислової технології розробки програмно-математичного забезпечення (ПМЗ) бортових обчислювальних машин (ОМ) і ОМ стартового комплексу. Особливий внесок ним зроблено в розробку та впровадження операційних систем бортових ЦОМ, що забезпечують ефективну організацію обчислювального процесу в реальному масштабі часу та підтримку складальної технології проектування програмного забезпечення.

За його особистої участі та під його керівництвом були створені системи керування космічних апаратів "Целина", 71Х6, "Аркон", "Січ-1", "Океан", базових керованих космічних орбітальних станцій АУОС "Коронас", транспортних кораблів постачання типу ТКС, ТКМ, ФГБ, базових керованих цільових модулів міжнародної космічної орбітальної станції "Альфа".

Протягом 1992-2002 рр. під керівництвом Ю.М. Златкіна були розроблені, випробувані та здані в експлуатацію системи керування конверсійних ракет-носіїв "Дніпр", "Рокот", "Стрела".

Досвід роботи НВП "Хартрон-Аркос", яким керує Ю.М. Златкін, викликав зацікавлення і країн далекого зарубіжжя - в останні роки підписано, виконуються та завершено низку контрактів з італійськими та китайськими замовниками.

ЗІМІН ОЛЕГ ПЕТРОВИЧ

**Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за заслуги у державному будівництві, вагомй трудові здобутки, особистий внесок у соціально-економічний розвиток столиці України та з нагоди Дня Соборності.
Указ Президента України від 20 січня 2006 року № 40**

*Орден
"За заслуги" III ступеня (2001 р.)*

Президент Національної акумуляторної корпорації "ISTA".

Кандидат економічних наук. Дійсний член-кореспондент Транспортної академії України. Академік Міжнародної академії наук екології та безпеки життєдіяльності.

Нагороджений грамотою Верховної Ради України.

Народився 28 вересня 1964 року у с. Тамбовка Нижньогірського району Кримської області.

Покликанням Олега Петровича завжди була техніка, тому після школи він навчався у Сімферопольському автомобільно-транспортному технікумі, який закінчив з відзнакою. До армії працював диспетчером автомобільної колони Білогірського АТП у рідному Нижньогірському районі.

Відслуживши у лавах Радянської армії, у 1983-1985 рр. навчався на факультеті економіки та експлуатації Київського автомобільно-дорожнього інституту, отримав диплом з відзнакою, за фахом - інженер з економіки та експлуатації транспорту.

Під час навчання в інституті О.П. Зімін проявив себе як здібний організатор, не байдужий до суспільно-політичного життя. Він брав участь у студентському русі, працював у міському штабі студентських загонів, був головою профспілкового комітету студентів Київського автомобільно-дорожнього інституту та у 25-річному віці обраний депутатом Печерської районної ради в м. Києві.

З 1993 р. - віце-президент Українського промислово-інвестиційного концерну.

У 2002 р. О.П. Зімін обраний народним депутатом України IV скликання. Був членом Постійної делегації в міжпарламентській організації "Постійна делегація у Міжпарламентській асамблеї держав - учасниць Співдружності Незалежних Держав", членом груп з міжпарламентських зв'язків із Французькою Республікою, Канадою, Королівством Швеція тощо. Працював у Комітеті Верховної Ради України з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій.

Працюючи у комітеті, Олег Петрович зробив гідний

внесок у розбудову незалежної держави, був ініціатором ряду законопроектів, серед яких найбільш відомі - Закон України "Про хімічні джерела струму" та Внесення змін до Закону України "Про металобрухт".

Внаслідок здійснення запропонованих пропозицій, змін та доповнень до діючого законодавства створено систему збалансованого управління процесами раціонального використання відходів виробництва та споживання на державному, галузевому, регіональному та місцевому рівнях.

При безпосередній участі Олега Петровича розроблено та зареєстровано "Інвестиційну програму виробництва акумуляторних батарей нового покоління ТОВ "Дніпропетровський дослідний завод "Енергоавтоматика". Ця програма сприяє утворенню нових виробництв, запровадженню нових технологічних процесів, створенню екологічно безпечних умов для життєдіяльності населення, забезпеченню структурної перебудови національної економіки та розвитку регіонів, залученню інвестицій у пріоритетні напрями економічної діяльності.

О.П. Зіміна завжди вирізняли відданість справі, високий професіоналізм, прагнення до досконалості. Тому в 2004 р. він закінчив Національну академію управління за спеціальністю "Фінанси", здобувши кваліфікацію магістра з фінансового менеджменту, а в 2007 р. - Національну академію державного управління при Президентіві України, здобувши кваліфікацію магістра за спеціальністю "Управління суспільним розвитком".

На церемонії вручення "100 кращих товарів України"

Олег Петрович відомий як учений та винахідник, автор багатьох наукових праць, визнаних в Україні та багатьох країнах світу. У його творчому доробку - понад 15 авторських патентів, серед них: "Стан і перспективи розвитку свинцевих акумуляторів нового покоління в Україні", "Дослідження можливостей створення малообслуговуваних свинцево-кислотних акумуляторів", "Перспективи виробництва необслуговуваних свинцево-кислотних акумуляторів на підприємствах корпорації "ISTA", "Основні напрямлення розвитку виробництва свинцевих акумуляторів в Україні", "Дослідження можливостей створення малообслуговуваних та герметизованих свинцево-кислотних акумуляторів" та інші.

Все життя О.П. Зіміна пов'язане із транспортною галуззю, її модернізацією та удосконаленням. Талановитий керівник Національної акумуляторної корпорації "ISTA" - лідера акумуляторобудівної галузі України, продукція якого займає провідні позиції не тільки на вітчизняному ринку, але й має величезний попит в інших країнах, - це людина з величезними організаторськими здібностями, аналітичним складом розуму.

НАК "ISTA" є найбільшим на території України, країн СНД та єдиним в Україні виробником свинцево-кислотних акумуляторних батарей (АКБ) з повним циклом.

У складі НАК "ISTA" функціонує власний науково-дослідний центр. До складу Корпорації входять: ЗАТ "ISTA-Центр", ТОВ "Дніпропетровський дослідний завод "Енергоавтоматика", ТОВ "Укрсплав", ТОВ "Інтерпласт" та маркетингово-збутова структура ТОВ "Торговий Дім ISTA".

ЗАО "ISTA-центр", цех лиття струмовідвідів

ТОВ "Укрсплав". Шахтно-плавильний комплекс з вежами охолодження

Сьогодні НАК "ISTA" по праву вважається флагманом акумуляторної індустрії в Україні та відома як у близько-му, так і в далекому зарубіжжі.

Значну увагу керівництво корпорації приділяє фінансуванню наукових розробок та досліджень, підвищенню кваліфікації працівників і фахівців, постійній роботі над зниженням трудовитрат. Система управління якістю заводу в листопаді 2003 р. була сертифікована Нідерландською організацією прикладних наукових досліджень і сертифікації TNO на відповідність вимогам міжнародних стандартів ISO 9001-2000, ISO/TS 16949, тобто вся продукція має найвищий рівень якості та надійності.

Національна акумуляторна корпорація "ISTA" досягла великих успіхів та відзначена такими високими нагородами: диплом Міжнародного академічного Рейтингу популярності та якості товарів і послуг "Золота Фортуна"; диплом учасника виставки "Україна. Десять років незалежності"; відзнаки підприємств ОКА, СеАЗ, МТЗ та АвтоВАЗ "Кращий постачальник"; відзнака "За якість і професіоналізм" рейтингу "Золоті торгові марки"; Почесний диплом "Бізнес-Олімп"; визнана кращим за рейтингом "ТОП-100"; переможець у регіональному конкурсі "100 кращих товарів України"; переможець конкурсу Глобал-Рейтингу "Leaders Club" тощо.

У 2006 р. збудовано та запущено в експлуатацію завод з виробництва моноблоків "Інтерпласт", у 2008 р. - з виробництва регрануляту поліпропілену "Ековторпласт".

У планах виробництва НАК "ISTA" є збільшення виробництва продукції до 5 млн АКБ на рік.

ТОВ "Укрсплав". Дільниця рафінування та легування свинцю та свинцевих сплавів

ТОВ "ДОЗ "Енергоавтоматика"

КАДОЧНИКОВА ЛАРИСА ВАЛЕНТИНІВНА

Нагороджена орденем "За заслуги" II ступеня за значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Орден
"За заслуги" III ступеня (1997 р.)
Почесні звання:
"Народна артистка України" (1992 р.)
"Заслужена артистка України" (1977 р.)
Державна премія України ім. Т.Г. Шевченка (1991 р.)

Провідна актриса Національного академічного театру російської драми ім. Лесі Українки. Член Спілки кінематографістів України.

Нагороджена орденем "Знак Пошани" Київського міського голови (2007 р.); присвоєно звання народної артистки Російської Федерації (2004 р.).

Народилася 30 серпня 1937 року в м. Москва у сім'ї видатної актриси Нини Лісової.

У 1961 р. закінчила Всесоюзний державний інститут кінематографії (ВДІК) у м. Москва (майстерня Ольги Іванівни Піжової).

Зніматися почала рано, хоча її педагог, не вітаючи активні зйомки, "лякала" учнів: "Ой, дивіться! Це може закінчитися тим, що потрапите на студію Довженка!" І як у воду дивилася: пропрацювавши три роки в театрі "Современник", вийшовши заміж за режисера Юрія Ілєнка, Лариса Кадочникова стала актрисою Київської кіностудії ім. Олександра Довженка. Будучи російською актрисою, в Україні вона знялася в картинах, які принесли їй не лише всеосягну, а й світову славу.

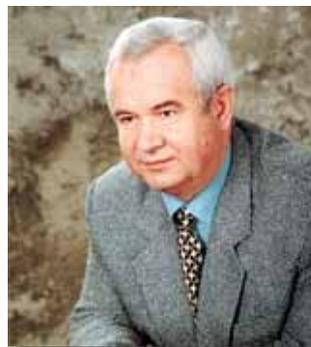
З 1964 р. Кадочникова - актриса Національного академічного театру російської драми ім. Лесі Українки, де зіграні помітні ролі в п'єсах Шекспіра, Чехова, Островського, Кокто. Основна фільмографія актриси: "Василь Суриков", "Мічман Панін", "Вулиця Ньютона, дім 1", "Тіні забутих предків", "Джерело для спраглих", "Час, уперед", "Вечір на Івана Купала", "Комісари", "Білий птах з чорною ознакою", "Мрії та життя", "Море", "Зліт", "Чорна курка, або Підземні мешканці", "Про кохання", "Нехай він виступить". Останнім часом вийшли у світ нові фільми, серіали за участю Лариси Кадочникової, серед них - "Сьоме небо" В. Криштофовича, "У пошуках кохання" О. Гойди. За плечима музи поетичного кіно України - 35 фільмів і 45 вистав.

Ірина Подолян

За понад чотири десятиліття Лариса Валентинівна створила найрізноманітніші образи та характери: від класики до сучасних героїнь. Але славу їй приніс не театр, який вона обожнює, а кінематограф. Строчки "Тіні забутих предків" і "Білий птах з чорною ознакою" стали знаковими у її долі, вони принесли актрисі любов мільйонів глядачів не лише колишнього СРСР, а й усього світу. "Українське поетичне кіно", як його нині називають критики, вже невід'ємне від прізвища Кадочникової. Про особливі очі, чарівну вроду, фантастичний талант говорили і сьогодні говорять її шанувальники.

Лариса Валентинівна - особистість. Вона прекрасно малює. Першим цей дар помітив легендарний кінорежисер Сергій Параджанов. За словами Лариси Валентинівни, коли у театрі або кіно не було ролей, то свій вільний час вона заповнювала малюванням картин. Її виставки проходили не лише у Києві, а й у Росії та Швеції. І хоча Лариса Кадочникова не вважає себе професійним художником, та вона знайшла свою особливу нішу, почерк і на полотнах уміє передати багатобарвне життя. Вона малює світ театру, людей, тварин, квіти і світ мрій та снів... А кілька років тому, після написання п'єси про Жорд Санд та Фредеріка Шопена, можна говорити, що у неї є ще один талант - драматурга. Актрису завжди цікавила проблема - чи сумісні у повсякденному житті дві геніальні людини. Час від часу проходять виставки її живопису, і незабаром упродовж 2008 року у світ вийде книга "Сторінки життя" - про стрічку "Тіні забутих предків", що принесла Україні понад сто міжнародних премій, а відповідно - про роботу із Сергієм Параджановим, Юрієм Ілєнком, у Москві - зі Савою Кулішем. А це - про зустрічі з прекрасним художником Іллею Глазуновим, поетом Євгеном Євтушенком, з багатьма чудовими акторами, про людей, які зробили великий внесок у світове мистецтво і тим прославили Україну, Росію, Грузію, Вірменію. Є в цій книзі аналіз фільмів і п'єс, в яких актриса грала. Ця актриса - а подібне трапляється в історії театру і кіно нечасто і далеко не з усіма - це в молодості стала символом, оскільки втілювала на екрані (а потім і на сцені) надзвичайний жіночий тип: з вишуканим чуттєвим аражуванням, із неповторним інтонуванням власних тем і долі.

Ірина Подолян

КИРИЛЮК МИКОЛА ПЕТРОВИЧ

Нагороджений орденем "За заслуги" II ступеня за вагомий особистий внесок у соціально-економічний розвиток столиці України - міста Києва, багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм.
Указ Президента України від 19 січня 2005 року № 53

Орден
"За заслуги" III ступеня (1998 р.)
Почесне звання
"Заслужений будівельник України" (1997 р.)

Нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Народився 23 жовтня 1949 р. у с. Васильківці Погребищенського району на Вінниччині. По закінченні школи навчався в Київському технологічному інституті харчової промисловості. Здобувши диплом інженера-механіка, молодий спеціаліст у 1966 р. почав працювати на Київському м'ясокомбінаті.

Його глибокі знання, працелюбність - він не цурався будь-якої роботи, вміння ладнати з людьми швидко були оцінені колективом: за короткий час Микола Петрович з робітника виріс до начальника відділу капітального будівництва, а невдовзі починає працювати в системі рад. Він - голова Осокорківської селищної ради, перший заступник голови виконкому Харківської районної ради в м. Києві. А далі - представник Президента України в Харківському районі, голова Харківської районної державної адміністрації. Після утворення Дарницького району обраний головою Дарницької районної ради.

З 1984 р. - перший заступник голови виконкому Харківської районної ради від дня заснування самого району.

Упродовж 2001-2006 рр. - голова Дарницької райдержадміністрації.

М.П. Кирилюк з тієї когорти керівників, яких люди не просто поважають, а й щиро люблять - за доступність, вміння бути уважним до кожної людської долі, готовність простягти руку допомоги, чого б це не коштувало. Кредо Миколи Петровича: "Влада повинна діяти так, щоб мешканці району не помічали її".

До Дарницького району м. Києва входять потужні житлові масиви: Харківський, Осокорки, Позняки, Нова Дарниця, Рембаза та селище Бортирки. М.П. Кирилюк визначив економічний вектор розвитку району: стратегія прагматичної доцільності та неухильне збільшення питомої ваги інноваційних та екологічно безпечних виробництв.

У районі більше половини підприємств по праву називаються інноваційно активними. Майже 45 відсотків промислової продукції району має інноваційний характер. Сягнути такого показника - це мрія кожного керівника - від державного рівня до регіонального. Не дивно, що у зразковому столичному місті України Дарниця неодноразово посідала перше місце в цьому вимірі.

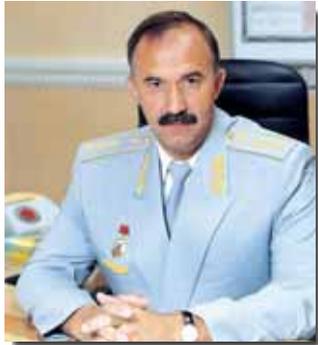
За рахунок інноваційної діяльності, впровадження нових технологій середньорічні обсяги продукції, виготовленої промисловим комплексом, сягають понад мільярд гривень. У виробництво впроваджено 125 прогресивних технологічних процесів.

Завдяки вмілому керівництву Миколи Кирилюка та його команди темпи розбудови Дарницького району стали блискавичними. Не останню роль у змінах на краще відіграла будівельна галузь. Тільки у 2004 р. в експлуатацію введено 250 тис. кв. м житла. Запрацювали торговельні центри "Метро", "Алладин", "Піраміда". У 2006 р. до Дня Незалежності відкрито нову станцію метро "Бориспільська". Розпочато будівництво Дарницького вокзалу. Квітує парк "Позняки" - перший київський парк, створений за останні тридцять років.

У районі зареєстровано майже 32 тис. суб'єктів підприємницької діяльності, кількість яких постійно зростає.

Особливим напрямом розвитку району є охорона здоров'я. Медичні та соціальні послуги дарничанам надають вісім поліклінік, три лікарні, Центр сімейної медицини, територіальний центр соціального обслуговування пенсіонерів та інвалідів. Дарницький район - єдиний у Києві з найбільшим природним приростом населення протягом останніх чотирьох років.

Сьогодні тут мешкають 83 тис. молодих людей віком від 15 до 30 років, тому до молодіжної політики в Дарниці ставляться особливо. Надзвичайно важливим і далекоглядним для влади є спрямування зусиль на духовний та культурний розвиток громадян. Осередком творчості є Палад культурний "Дарниця", що слугує зразковим ансамблем бального та спортивного танцю "Фантазія", народним ансамблем танців народів світу "Забаганка", театральною студією "Асорті", Культурно-мистецьким центром.

КРИВОПІШИН ОЛЕКСІЙ МЕФОДІЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за вагомий особистий внесок у державне будівництво, утвердження конституційних прав і свобод громадян, соціально-економічний і духовний розвиток України.

Указ Президента України
від 26 червня 2006 року № 578

Орден
"За заслуги" III ступеня (2003 р.)
Почесне звання
"Заслужений працівник транспорту України" (2001 р.)

Начальник Південно-Західної залізниці.
Депутат Київської міської ради.
Почесний член вченої ради Київського університету економіки і технології транспорту.

Нагороджений знаком "Почесному залізничнику" (1998 р.), знаком "Почесний працівник транспорту України" (2007 р.), орденом Святого Володимира III та II ступенів, срібною Георгіївською медаллю "Честь, Слава, Труд", нагородами Рейтингу "ТОП 100" як кращий менеджер у транспортній галузі, Міжнародного відкритого Рейтингу популярності та якості "Золота Фортуна" (2004 р.) як краще підприємство транспортної галузі, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2006 р.), Почесною грамотою Ради по залізничному транспорту держав-учасниць Співдружності (2006 р.), почесним дипломом Організації співробітництва залізниць (2006 р.), відзнакою МВС України "За сприяння органам внутрішніх справ" (2006 р.).

Народився 29 жовтня 1955 р. у с. Волинцево Путівльського району Сумської області.

У 1984 р. закінчив Харківський інститут інженерів залізничного транспорту за спеціальністю "Управління процесами перевезень на залізничному транспорті"; у 1989 р. - Київський державний інститут фізичної культури за спеціальністю "Фізична культура і спорт".

Трудову діяльність розпочав у 1978 р. помічником скадача поїздів на станції Київ-Волинський. Пройшов шлях до заступника начальника Головного пасажирського управління - начальника Українського центру по обслуговуванню пасажирів на залізничному транспорті.

З жовтня 2002 р. - начальник Державного територіально-галузевого об'єднання "Південно-Західна залізниця".

За час роботи на обійманих посадах Олександр Мефодійович Кривошшин виявив себе висококваліфікованим фахівцем. Його досвід, неординарні здібності керівника та

організатора, високий рівень компетентності, вміння працювати, відчувати сьогодні інтересам очолюваного ним підприємства.

Південно-Західна залізниця - головна транспортна артерія держави. За обсягами перевезень вона посідає провідне місце серед залізниць України. Усі позитивні досягнення за цей час зобуто завдяки вмідлі та організованій роботі начальника залізниці О.М. Кривошшина і всього 70-тисячного колективу.

Під керівництвом Кривошшина Олександра Мефодійовича на Південно-Західній залізниці було впроваджено швидкісні поїзди за маршрутами: Київ - Дніпропетровськ, Київ - Харків, Київ - Хмельницький, Київ - Кам'янець-Подільський, Київ - Могилів-Подільський; відбудовано близько 50 залізничних вокзалів. У м. Києві розбудовано транспортні розв'язки: Видубичі, Караваєві Дачі, Сирець. Проведено електрифікацію 150 км ділянки Коростень - Новоград-Волинський - Шепетівка, будівництво і введення в дію першої черги пасажирського вокзалного комплексу станції Дарниця в м. Києві.

Багато зусиль докладається для покращення можливості достойного життя непрацюючих пенсіонерів ветеранів-залізничників. За ініціативою керівництва Південно-Західної залізниці стало доброю традицією проводити спільні зустрічі працівників залізниці з ветеранською громадськістю з нагоди державних свят та ювілеїв. Відповідно до колективного договору ветеранам залізниці надається матеріальна допомога на лікування, відновлено добровільне медичне страхування ветеранів-залізничників, завдяки чому ветерани мають змогу двічі на рік безкоштовно лікуватися у відомчих медичних закладах залізниці.

Значну увагу О.М. Кривошшин приділяє ефективності виробництва, запровадженню нових прогресивних технологій, що позитивно впливають на економічні показники роботи Південно-Західної залізниці.

За останні чотири роки суттєво покращились показники роботи залізниці щодо обсягів, якості та фінансів. Доходи від перевезень зросли у 2,1 раза, при цьому фінансовий результат поліпшився у 2,4 раза.

МЕЛЬНИК ПЕТРО ВОЛОДИМИРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за вагомий особистий внесок у соціально-економічний, науковий та духовний розвиток України, зразкове виконання службового і військового обов'язку, багаторічну сумлінну працю

та з нагоди 13-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 21 серпня 2004 року №951

Орден
"За заслуги" III ступеня (2001 р.)
Почесне звання
"Заслужений економіст України" (1998 р.)

Ректор Національного університету державної податкової служби України. Доктор економічних наук, професор.

Нагороджений орденом "За трудові досягнення" IV ступеня, орденами святого князя Володимира II ступеня та "Святий Дмитро Солунський" III ступеня, медаллю "За трудову відзнаку", Кришталевим мечем Справедливості та срібним мечем у петлицю. Відзначений нагрудними знаками "Відмінник освіти України", "Почесний працівник податкової служби України", "Відмінник податкової міліції України" та "За честь і службу". Був обраний народним депутатом України III та V скликань.

П.В. Мельник - керівник нової генерації, сформований умовами незалежності України. Завдяки його науковотворчій ініціативі та високим організаторським здібностям навчальний заклад за 16 років із середнього спеціального зріс до сучасного вищого навчального закладу IV рівня акредитації, в якому нині на 7 факультетах на денній та заочній формах навчання займаються понад 12 тисяч юнаків та дівчат з усіх регіонів України. Петро Володимирович як далекоглядний науковий та політичний діяч

вивів університет на рівень міжнародної співпраці.

П.В. Мельник сприяв створенню у структурі навчального закладу Науково-дослідного центру з проблем оподаткування, Науково-дослідного інституту фінансового права, Інституту післядипломної освіти для працівників державної податкової служби.

В університеті створена потужна матеріально-технічна база: сучасні навчальні корпуси, гуртожитки, спортивний комплекс із тренажерними залами, бібліотеки, ідальні, молодіжні кафе, телестудія, медико-санітарна частина, фітнес-центр, житловий комплекс для викладачів, конференц-комплекс тощо.

Петро Володимирович Мельник проводить активну громадську діяльність. Він обраний до Науково-консультативної ради при Верховному Суді України, є заступником голови Спілки юристів України, членом Колегії ДПА України, представником Весесвільної Асоціації юристів в Україні. Його обрано співголовою ради Міжнародної громадської організації "Ліга захисту прав платників податків", членом координаційної ради Всеукраїнської громадської організації "Антикорупційний форум", першим віцепрезидентом Асоціації платників податків України, співзасновником Української асоціації експортерів та імпортерів, заступником голови Науково-методичної комісії з економічної освіти Міністерства освіти та науки України.

Факультет податкової міліції університету

П.В. Мельник серед студентів

ОМЕЛЬЧЕНКО МИКОЛА ГРИГОРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за вагомий особистий внесок у державне будівництво, утвердження конституційних прав і свобод громадян, соціально-економічний і духовний розвиток України.

**Указ Президента України
від 26 червня 2006 року № 578**

Ордени:

"За заслуги" III ступеня (2002 р.)

Трудового Червоного прапора (1971 р.)

"Знак Пошани" (1976 р.)

Жовтневої Революції (1986 р.)

Медалі:

"За доблесну працю" (1970 р.)

"Ветеран праці" (1985 р.)

Почесне звання

"Заслужений будівельник УРСР" (1988 р.)

Голова Правління Дніпропетровської обласної організації роботодавців, Генеральний директор обласного союзу промисловців і підприємців. Член колегії Міністерства економіки України.

Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України "За особливі заслуги перед українським народом" (2007 р.), та Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР (1986 р.).

Народився 16 червня 1936 року в с. Задінецьке Зміївського району Харківської області. Трудову діяльність розпочав після закінчення Харківського інженерно-будівельного інституту в 1959 р. майстром будівельного управління у м. Кривий Ріг Дніпропетровської області, де потім працював виконавцем робіт, начальником дільниці до переведення у 1963 р. в м. Дніпропетровськ на посаду головного інженера будівельно-монтажного управління "Мінмонтажспецбуду" України.

Протягом 1964-1972 рр. Микола Григорович обіймав посаду начальника будівельно-монтажного управління "Мінмонтажспецбуду". За цей період під його безпосереднім керівництвом управління наросло обсяги робіт і стало одним із найпотужніших управлінь системи міністерства; зросла культура виробництва; покращилася якість будівельно-монтажних робіт; одержала подальший розвиток соціальна сфера.

Завдяки грамотному і творчому підходу, вмілій організації праці, ініціативі М.Г. Омелченка очолюване ним управління систематично у намічені строки виконувало обсяги робіт і вводило об'єкти в експлуатацію, постійно

перемагало у змаганнях серед управлінь "Мінмонтажспецбуду" міста та області, а сам керівник неодноразово нагороджувався почесними грамотами, орденами та медалями.

Знання будівельного виробництва, принципів і на-полегливість у досягненні мети, вміння працювати з людьми та організаторські здібності виділяли М.Г. Омелченка серед колег, і це визначило його затвердження у 1972 р. завідувачем відділу будівництва і міського господарства Дніпропетровського комітету Комуністичної партії України. За короткий час Микола Григорович створив дружний творчий колектив професіоналів, які своєю діяльністю активно впливали на процеси будівельного виробництва. Особлива увага була приділена кадровому забезпеченню будівельного виробництва, реконструкції і нарощуванню потужностей будівельної індустрії. З ініціативи М.Г. Омелченка була створена система організації будівництва і системи контролю, що дозволяла постійно нарощувати обсяги робіт будівельно-монтажних організацій, вчасно та якісно вводити в експлуатацію об'єкти виробничого, соціально-культурного і побутового призначень.

У 1975 р. М.Г. Омелченко був обраний першим секретарем Бабушкінського районного комітету партії. Очолити одну з найбільших районних організацій, він зумів домогтися виконання усіма виробничими колективами основних економічних показників, вирішувати найважливіші соціально-економічні завдання району (реконструкція основних транспортних магістралей, відкриття нових трамвайних і тролейбусних ліній, будівництво житла, забезпечення району питною водою, благоустрій, ремонт доріг та багато іншого), за що район був нагороджений спочатку Перехідним Червоним Прапором ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ЦК ВЛКСМ і ВЦСПС, а потім за високі виробничі показники цей Всесоюзний Прапор був залишений у районі на вічне збереження як символ високої довіри, визнання заслуг і впевненості у стабільній роботі колективів району.

У 1977 р. був обраний секретарем Дніпропетровського міського комітету Компартії України з питань організації і координації роботи будівельних організацій, підприємств промисловості, транспорту, зв'язку і комунального господарства.

Маючи результативний досвід попередньої роботи, гарні організаторські здібності і високий авторитет, М.Г. Омелченко створив систему високої відповідальності, ініціативи та творчості в роботі, опрацював схему організації роботи без відстаючих не тільки виробничих колективів, але й цехів і дільниць на окремих підприємствах, а потім упровадив цю систему в усіх виробничих колективах міста, у тому числі домігся 100-відсоткового виконання договірних зобов'язань щодо термінів постачань продукції. Методика організації, результати цієї роботи були схвалені Постановою Ради Міністрів України і ЦК Компартії України, а місто за результатами в цілому було нагороджено Всесоюзним Червоним прапором ЦК КПРС, Ради Міністрів, ЦК ВЛКСМ та ВЦСПС і Пам'ятним знаком.

У березні 1980 р. сесією обласної ради М.Г. Омелченко був обраний першим заступником голови обласної ради народних депутатів, що відає питаннями будівництва, промисловості, транспорту, зв'язку і комунального господарства. Під його керівництвом і при особистій участі розроблялися проекти, вирішувалося фінансування об'єктів соціальної сфери, житла, реконструкції виробничих потужностей, будівництва нових виробництв, мостів і доріг, метрополітену в м. Дніпропетровськ, великих тваринницьких комплексів, ліквідувалися довгобуд, вирішувалося безліч різних побутових питань жителів Дніпропетровської області.

У 1980 р. Микола Григорович обраний депутатом Верховної Ради України, упродовж 2-х скликань очолював Комітет Верховної Ради України по будівництву і промисловості будівельних матеріалів.

У 1983 р. М.Г. Омелченко як досвідчений і перевірений на конкретних справах керівник був одногослобно обраний на посаду Першого секретаря Дніпропетровського міського комітету Комуністичної партії України. Глибоке знання справи, принципів і наполегливість, підтримка розвитку всього нового, прогресивного, твердість і рішучість у досягненні наміченої мети дозволили активно впливати на досягнення бажаних результатів - і місто в короткий термін завоювало гідну славу.

Колективи підприємств і організацій знову виийшли на передові рубежі, зайнявши провідні місця в Україні. Будівництво житла, шкіл, дитячих садочків, об'єктів торгівлі, побуту, охорони здоров'я збільшилося у півтора-два рази. Щорічно нарощувалися обсяги промислової продукції, товарів народного споживання, зростали заробітна плата і реальна купівельна спроможність. За результати роботи на посаді першого секретаря міського комітету М.Г. Омелченко був нагороджений орденом Жовтневої Революції.

У 1988 р. в скрутний для країни час, коли перебудова паралізувала діяльність державних інституцій, величезну частину роботи з координації, контролю та функціонування всього господарства регіону взяв на себе обком партії, а Микола Григорович, як надійний керівник, був обраний другим, потім Першим секретарем Дніпропетровського обласного комітету Комуністичної партії України.

Завдяки досвіду, знанням конкретної справи і потенційних можливостях підприємств, організаторським умінням

та авторитету Омелченка Микола Григорович вдалося у складному перехідному періоді не тільки утримувати лідерські позиції, але й розвинути економіку області, нарощувати обсяги як промислової, так і сільськогосподарської продукції, уміло трансформуючи в економіку області нові ринкові відносини. А найголовніше досягнення М.Г. Омелченка полягає у створенні завдяки його зусиллям системи високої відповідальності, ініціативи і творчості в роботі керівних кадрів усіх рівнів, які згодом успішно працювали і нині працюють на різних посадах державного рівня.

У 1991 р. Микола Григорович був обраний народним депутатом України і працював на постійній роботі у Верховній Раді України на посаді голови підкомісії, де активно займався законотворчою роботою.

З 1996 р. - генеральний директор Дніпропетровського обласного союзу промисловців і підприємців, який було утворено з метою консолідації дій, спрямованих на якісне покращення економіки регіону, вирішення суттєвих проблем економічних та правових напрямів. До складу обласного союзу та його структури входять 138 колективних членів, які визначають промисловий потенціал області.

Сьогодні Дніпропетровський обласний союз промисловців і підприємців є впливовим та найавторитетнішим представником промисловців і підприємців у регіоні, успішно представляє інтереси роботодавців у конструктивних відносинах із державними установами. Основним принципом роботи союзу є сприяння створенню умов для реалізації прогресивних та актуальних проектів і програм стабільного розвитку регіону, підтримки вітчизняного товаровиробника, залучення інвестицій в економіку області, розвитку експортного потенціалу краю та безлічі інших актуальних питань, що сприяють стабільній роботі підприємства і забезпеченню економічної незалежності України. За плідну роботу в цьому напрямі Українським союзом промисловців і підприємців Микола Григорович нагороджений іменним годинником і Золотим знаком УСПП, а рішенням колегії Дніпропетровської обласної державної адміністрації - орденом "За розвиток регіону".

У 2003 р. за ініціативою М.Г. Омелченка створено всеукраїнську громадську організацію "Союз споживачів України", де він був обраний першим заступником голови Правління. У 2004 р. за активну роботу із захисту прав споживачів нагороджений Почесним знаком "За заслуги" Державного комітету України з питань технічного регулювання і споживчої політики.

За час роботи Микола Григорович Омелченко постійно обирався депутатом районної, міської, обласної рад народних депутатів, членом райкому, міському, обкому і Центрального Комітету Компартії; був обраний народним депутатом X, XI, XII скликань Верховної Ради УРСР та I скликання Верховної Ради України; удостоєний багатьох державних нагород.

Таким чином, багаторічна діяльність Омелченка Микола Григоровича, як і його особисті людські якості, переконливо свідчать, що він - керівник сучасного стилю, длової й управлінської культури, масштабних рішень і справ, справжній патріот України.

ЯЛОВИЙ ВОЛОДИМИР БОРИСОВИЧ

**Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня за вагомий особистий внесок у соціально-економічний та культурний розвиток міста Києва, багаторічну працю та вагомі трудові здобутки.
Указ Президента України
від 10 листопада 2003 року № 1285**

*Орден "За заслуги" III ступеня (1998 р.)
Почесне звання "Заслужений працівник промисловості України" (2001 р.)*

Заступник керівника апарату Верховної Ради України. Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України (2002 р.), орденом Честі, Грузія (2007 р.) та відзначений багатьма іншими нагородами. Повний кавалер ордена святого Володимира УПЦ Київського Патріархату, нагороджений орденом Архістратига Михаїла та численними церковними нагородами.

Має дипломатичний ранг радника першого класу, є державним службовцем третього рангу. Депутат Київради I, III та IV скликань.

Народився 2 вересня 1953 року в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області в сім'ї залізничників.

У 1976 р. закінчив Криворізький гірничорудний інститут. Трудову діяльність розпочав на Київському верстатобудівному об'єднанні, де з 1976 р. працював на посадах інженера-технолога та начальника цеху.

Після служби у Збройних силах у 1983 р. був обраний заступником секретаря парткому Київського верстатобудівного об'єднання, а в 1987 р. - секретарем парткому.

У 1987 р. закінчив Вищу партійну школу при ЦК КПУ.

З 1989 р. - на конкурсній основі обраний головою виконкому Радянської районної ради народних депутатів. У 1990 р. обраний заступником голови виконкому Київської міської ради народних депутатів.

З квітня 1992 року - начальник відділу, начальник управління розвитку і забезпечення дипломатичних установ Міністерства закордонних справ України. За період роботи в Міністерстві закордонних справ України зарекомендував себе досвідченим, висококваліфікованим спеціалістом, здібним організатором. Брав безпосередню участь у створенні розгалуженої системи представництв України за кордоном, забезпеченні їх матеріально-технічних потреб.

З 1996 р. по 1999 р. - заступник голови Київської міської державної адміністрації. Особливу увагу приділяв залученню іноземних інвестицій для розвитку промисловості столиці та міського господарства у цілому.

У 1998-2006 рр. - голова Спілки секретарів місцевих рад Асоціації міст України.

З 1999 р. по 2006 р. - заступник Київського міського голови - секретар Київради. За участі Володимира Борисовича заходи, проведені у м. Києві, повною мірою сприяли закріпленню тенденції зростання обсягів промислового виробництва, житлового будівництва, підвищення якості життєвого рівня киян. Дієвість політики, яка проводилася депутатами Київради і особисто В.Б. Яловим, була спрямована на створення єдиного промислового комплексу міста, підтримку вітчизняного виробника, розвиток соціальної сфери, основні напрями якої відображені в 11-ти регіональних програмах м. Києва. Серед них - "Турбота", "Здоров'я киян", "Столична освіта", "Молодь міста Києва на 2001-2005 роки" та ін.

Опікуючись проблемами Києва, Володимир Борисович казав: "Гадаю, рано чи пізно Київ стане центром столичного округу на кшталт Парижа, Лондона чи Стокгольма..."

З 2002 р. - заступник голови і голова Київської організації Української партії "Єдність". З 2005 р. по 2007 р. - голова Української партії "Єдність".

Одружений. Дружина Лариса Миколаївна - заслужений працівник охорони здоров'я України. Донька Олена - перший секретар Департаменту кадрів МЗС України, кандидат політичних наук. Син Костянтин закінчив Інститут

З дружиною Ларисою Миколаївною

міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка, за фахом юрист-міжнародник.

Володимир Борисович є ініціатором удосконалень нормативного муніципального права України, вважає, що влада, яка стосується безпосередніх інтересів людей, мусить бути максимально до них наближена, а самі громадяни просто зобов'язані якнайповніше розширювати свою участь у цій владі. "Національна ідея - це жива річ, яка може змінюватися з плином часу як за акцентами, так і за змістом. Сьогодні національна ідея, на мій особистий погляд, полягає в тому, щоб на основі розвитку самоврядності, місцевого самоврядування об'єднати українське суспільство. За рахунок

децентралізації влади, кардинальної зміни системи управління суспільством і наближення влади до кожної конкретної людини, до кожного громадянина України необхідно консолідувати українське суспільство й тим самим досягти значно вищого рівня демократії", - вважає В.Б. Яловий.

Володимир Борисович має великий практичний досвід керівника, ініціативний, наполегливий у досягненні поставлених завдань. Завдяки комунікативним здібностям та вмінню вести переговори він завжди знаходить необхідні компроміси у конфліктних ситуаціях, маючи політичну сміливість, бере ініціативу на себе у момент прийняття резонансних політичних рішень.

Вручення ордена святого Князя Володимира I ступеня (2004 р.)

В.Б. Яловий веде бесіду з Б.Є. Патonom

Мітинг з нагоди закладення парку на честь 60-річчя ООН

З батьком Борисом Костянтиновичем на святкуванні Дня Перемоги

Уроцисте відкриття багатопверхового будинку на масиві Оболонь

МОРОЗ ПЕТРО МИКИТОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" II ступеня
за значний особистий внесок у соціально-економічний,
науковий та культурний розвиток України,
вагомні здобутки та активну громадську діяльність.
Указ Президента України
від 23 серпня 2005 року № 1193

Орден
"За заслуги" III ступеня (2000 р.)
Почесне звання
"Заслужений будівельник України" (1998 р.)

Генеральний директор ТОВ "СП "Укрінтерм".

Нагороджений орденом Української Православної Церкви Святого рівноапостольного Великого князя Володимира III ступеня (2000 р.).

За заслуги перед м. Біла Церква Київської області ім'я П.М. Мороза внесено до "Золотого Фонду міста" (2000 р.).

Визнаний "Людиною року Волинського краю" (2002 р.).

Відзначений Почесною грамотою Держбуду України (2000 р., 2004 р.).

За розпорядженням Київського міського голови № 1685 нагороджений нагрудним знаком "Знак Пошани" (2004 р.).

За активну громадську позицію, гуманність, милосердя, сердечне ставлення до людей, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи рішенням Президії Центральної Ради ВГО "Союз Чорнобиль України" нагороджений орденом "Чорнобильський хрест. Мужність. Честь. Гуманність" (2006 р.).

Нагороджений медаллю "За активну громадську позицію" (2006 р.).

Народився 1 серпня 1950 року в с. Ставки Турійського району Волинської області в родині селян. Від самого дитинства зростав у великій пошані до людей, їх праці та рідної землі. Після школи вступив до Володимир-Волинського технікуму гідромеліорації, який закінчив з відзнакою у 1970 р.

У 1972 р., пройшовши військову службу в Далекосхідному окрузі, за комсомольською путівкою приїхав на будівництво Білоцерківського шинного комбінату. Трудовий шлях розпочав з посади муляра, а вже за кілька місяців став майстром будівельно-монтажного управління № 2 тресту "Білоцерківхімбуд". Працював секретарем комітету комсомолу, головою профспілкового комітету Білоцерківського домобудівельного комбінату, інструктором промислово-транспортного відділу Білоцерківського міськкому Компартії України.

Без відриву від виробництва закінчив Київський інженерно-будівельний інститут.

З 1985 р. по 1996 р. обіймав посаду головного інженера Білоцерківського ДБК. У цей період, за активної участі Петра Микитовича, було введено нову серію житлових будинків покращеного планування, що відіграло велику роль у подальшому розвитку будівництва житла в країні.

Враховуючи багатий досвід П.М. Мороза в галузі будівництва, в травні 2005 р. його визнано дійсним членом Академії будівництва України.

З 1996 р. донині П.М. Мороз - беззмінний генеральний директор ТОВ "СП "Укрінтерм", що активно впроваджує новітні енергоефективні технології на теренах України.

Продукція підприємства відповідає кращим європейським стандартам, має високий ступінь технологічної та екологічної безпеки й адаптована до специфічних місцевих умов.

У 2002 р. підприємство першим в Україні в галузі виробництва теплогенеруючого обладнання отримало міжнародний та український сертифікати Системи менеджменту якості ISO 9001:2000, а в 2005 р. сертифіковано Систему екологічного менеджменту відповідно до міжнародного стандарту ISO 14001.

Петро Мороз, як генерал Українського козацтва, активно працює над відтворенням історико-культурних традицій українського народу. За підтримки ТОВ "СП "Укрінтерм" зводиться храм св. Петра і Павла в м. Біла Церква та церква на батьківщині гетьмана Івана Мазепи (с. Мазепинці Київської області).

Захоплюється мисливством і нумізматикою.

Має доньку Світлану, яка успішно допомагає батькові на посаді **заступника директора з маркетингу та реклами** ТОВ "СП "Укрінтерм" і виховує Ганнусю - улюбленицю дідуся.

Петро Мороз - справжній патріот, з честю несе високе звання Українця. Обирався депутатом Білоцерківської міської ради 4-х скликань. Упродовж 1994-1998 рр. був депутатом Київської обласної ради і в 2006 р. знову обраний депутатом обласної ради.

Знак ордена
"За заслуги"
III ступеня

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА "ЗА ЗАСЛУГИ" ІІІ СТУПЕНЯ

2006 рік

Знак ордена
"За заслуги"
ІІІ ступеня
(нагороджуються військовослужбовці)

АВДІЄНКО Микола Миколайович	електрослюсар Дніпропетровських електричних мереж	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
БАБЕНКО Віктор Миколайович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
БАМБУРОВ Володимир Євстафійович	член правління Горалієвського міського товариства інвалідів "Товариш", Донецька область	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
БАНЬКО Петро Тихонович	Григорівський сільський голова, Запорізька область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
БАРТКОВСЬКИЙ Ігор Ілліч	президент Асоціації українських виробників морозива "Українське морозиво", м. Київ	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
БАРЧУК Іван Іванович	заступник голови фермерського господарства "Прометей" Коломийського району, Івано-Франківська область	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
БАЩЕНКО Михайло Іванович	директор Черкаського інституту агропромислового виробництва, доктор сільськогосподарських наук, академік УААН, професор	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1100
БОЙЧЕНКО Микола Іванович	Кагарлицький міський голова, Київська область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
БОНДАРЧУК Володимир Петрович	заступник голови Президії Всеукраїнської організації інвалідів війни та Збройних сил, м. Київ	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
БОРИСЕНКО Роман Анатолійович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
БОРОВИЧ Богдан Карлович	заступник голови Івано-Франківської обласної державної адміністрації	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
БОЧКАРЬОВ Анатолій Борисович	Великодимерський селищний голова, Київська область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
БРОДА Дмитро Іванович	Брацлавський селищний голова, Вінницька область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
БРЯНЦЕВ Василь Володимирович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ВДОВИЧЕНКО Любов Олександрівна	інженер Южно-Української АЕС, Миколаївська область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ВОЛЛЕР Юрій Леопольович	слюсар-інструментальник акціонерного товариства "Запорізький автомобілебудівний завод"	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ВОЛЧАНСЬКИЙ Іван Петрович	голова громадської організації "Союз Чорнобиль" Луганської області	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
ВОЛЬВАЧ Петро Васильович	голова Кримської філії Наукового товариства імені Тараса Шевченка, м. Сімферополь	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ВТОРНІКОВ Віктор Євгенович	начальник змін реакторного цеху 4-го блоку Державного спеціалізованого підприємства "Чорнобильська АЕС" у 1987-2006 роках, Київська область	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ГНАТЕНКО Андрій Васильович	суддя Верховного Суду України	Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1078
ГОРЕБУШИН Олександр Миколайович	полковник внутрішньої служби у відставці, м. Київ	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ГРИЦІНІЯК Ігор Іванович	директор Інституту рибного господарства, м. Київ	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1100
ГУМЕНЮК Василь Іванович	суддя Верховного Суду України	Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1078
ГУМЕНЮК Микола Петрович	начальник змін електричного цеху Державного спеціалізованого підприємства "Чорнобильська АЕС", Київська область	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070

ГУРВІЦ Едуард Йосипович	Одеський міський голова	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
ДАВИДЕНКО Ольга Володимирівна	директор Лубенського учбово-виробничого підприємства України товариства глухих, Полтавська область	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
ДАНИЛЕНКО Володимир Григорович	член Центральної ради Всеукраїнської громадської організації "Союз Чорнобиль України", м. Київ	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ДАНИЛІЧУК Микола Нічпорович	комішій голова Кам'янської сільської ради, Рівненська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ДАНИЛОК Дмитро Дмитрович	завідувач кафедри історії України Ужгородського національного університету, Закарпатська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ДЕМ'ЯНЕНКО Микола Якович	заступник директора Національного наукового центру "Інститут аграрної економіки", доктор економічних наук, академік УААН, професор, м. Київ	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1100
ДЕРМАНЕЦЬ Володимир Іларіонович	заступник директора Департаменту ринків тваринництва з Головною державною племенною інспекцією Міністерства аграрної політики України	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
ДЕГОВЕЦЬ Яків Володимирович	заступник директора акціонерного товариства "АТП-15106", м. Одеса	Указ Президента України від 20 листопада 2006 року № 984
ДИКИЙ Мирон Петрович	заступник голови Збаразької районної ради, Тернопільська область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
ДИЧИЧ Тарас Тарасович	Дмитрівський сільський голова, Київська область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
ДИДКІВСЬКИЙ Анатолій Олександрович	суддя Конституційного Суду України	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ДОЛБНЯ Раїса Михайлівна	директор учбово-виробничого підприємства Центр соціально-трудової та професійної реабілітації інвалідів "Біатрон-3", м. Харків	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
ДУКА Ірина Михайлівна	артистка Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ	Указ Президента України від 30 листопада 2006 року № 1009
ДЯЧЕНКО Євгеній Ілліч	голова Корольовської районної ради, м. Житомир	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
ЗАГОРОДНИЙ Володимир Петрович	заступник голови Державного агентства України з інвестицій та інновацій	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЗІНИЧ Петро Миколайович	викладач Київської православної богословської академії, священник Володимирського кафедрального собору, протодієєп., м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КІБІЧ Ігор Степанович	директор приватного підприємства "Колос", м. Чернівці	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
КІНДЗЕРСЬКИЙ Андрій Анатолійович	провідний спеціаліст головного управління праці та соціального захисту населення Хмельницької області державної адміністрації	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
КІР'ЯКОВ Олег Костянтинович	заступник голови Деснянської районної організації міста Києва Всеукраїнської Чорнобильської Народної Партії "За добробут та соціальний захист народу"	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
КЛИМЕНКО Василь Іванович	заступник начальника Управління координації здійснення аграрної політики Секретаріату Кабінету Міністрів України	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
КОЗЛОВА Тетяна Василівна	скадавальник електричних машин і апаратів акціонерного товариства "Фірма Селма", м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КОЛІСНИК Сергій Олександрович	механізатор товариства "Тайчур" Новомиколаївського району, Запорізька область	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
КОЛОМІЄЦЬ Василь Васильович	Канівський міський голова, Черкаська область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
КОЛЯДІН Анатолій Федорович	голова громадського об'єднання "Фонд інвалідів Чорнобиль" міста Києва та Київської області	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
КОНДРАТЮК Нестор Павлович	артист Вишньовського обласного українського академічного музично-драматичного театру імені М.К. Садовського, народний артист України	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

КОРОЛЬОВ Валентин Семенович	головний конструктор спеціального конструкторського бюро турбокомпресорних машин акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"	Указ Президента України від 7 грудня 2006 року № 1045
КОРΠΑН Микола Миколайович	директор Міжнародного інституту кріохірургії, професор клініки Рудольфгінггаус, м. Відень (Австрійська Республіка)	Указ Президента України від 23 грудня 2006 року № 1120
КОСТЮК Олег Васильович	водій, м. Київ	Указ Президента України від 20 листопада 2006 року № 984
КОШОВИЙ Виктор Сергійович	пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1977-1994 роках, Київська область	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
КРАВЧЕНКО Раїса Іванівна	виконавчий директор Всеукраїнської громадської організації "Коаліція захисту прав інвалідів та осіб із інтелектуальною недостатністю", м. Київ	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
КРИКУНОВ Юрій Володимирович	радник директора виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, м. Київ	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
КУЛЬБІДА Володимир Іванович	заступник начальника Головного управління з питань реування на надзвичайні ситуації та застосування сил Головного управління МНС України в Київській області, полковник внутрішньої служби	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
КУМЖА Львівдас	Надзвичайний і Повноважний Посол Литовської Республіки в Україні	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 959
ЛІСЕНКО Микола Григорович	член Проводу Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих, Київська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЛІСЕНКО Юрій Васильович	голова Всеукраїнської спілки ветеранів ядерних випробувань, м. Київ	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ЛІСЮК Володимир Васильович	голова Дніпропетровського відділення Всеукраїнського благодійного фонду "Сприяння державній пожежній охороні"	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ЛИТВИНЕНКО Микола Антонович	заступник директора, завідувач відділу Селекційно-генетичного інституту - Національного центру насінництва та сортовивчення, доктор сільськогосподарських наук, академік УААН, м. Одеса	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1100
ЛОПАТУ Раймундас	директор Інституту міжнародних відносин та політичних наук при Вільнюському університеті	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 959
ЛУЗАН Юрій Якович	заступник Міністра аграрної політики України	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
ЛУК'ЯНЕНКО Дмитро Григорович	декан Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, доктор економічних наук, професор	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 960
ЛУКАУСКАС Казімерас	директор Державної служби продукції та ветеринарії Литовської Республіки	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 959
МАКАРЕНКО Герман Георгійович	художній керівник і головний диригент оркестру "Київ-класик"	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
МАКУХА Володимир Миколайович	член Міжнародної громадської організації "Промінь 5-2", м. Київ	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
МАЛЬЦЕВ Олександр Миколайович	Маківський міський голова, Донецька область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
МАРИНКЕВИЧ Вячеслав Якович	водій, м. Київ	Указ Президента України від 20 листопада 2006 року № 984
Маріо Енріке ДЕ АЛМЕЙДУ САНТУШ ДАВІД	депутат Асамблеї Республіки, громадянин Португалії	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 961
МАСЛЯКОВ Александр Васильович	президент Міжнародного союзу Клуба весельх і находчивих і телевізійного творческого об'єднання "АмІК", громадянин Російської Федерації	Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1077
МІРОНОВ Михайло Матвійович	слосар акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"	Указ Президента України від 7 грудня 2006 року № 1045
МІШКІНІС Гедімінас	Державний секретар Міністерства господарства Литовської Республіки	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 959

НАВРОЦЬКИЙ
Віктор Миколайович

НАЗАРОВ
Володимир Адамович

НЕХАЙ
Микола Борисович

ОЛЕШКО
Микола Васильович

ПАВЛЕНКО
Зоя Миколаївна

ПАРУБІЙ
Андрій Володимирович

ПАТЮТА
Володимир Васильович

ПЕРЕБИЙНІС
Леонід Григорович

ПЕТРАКОВ
Віктор Васильович

ПІНЧУК
Андрій Михайлович

ПІТЦІК
Мирослав Васильович

ПОДГОРНОВ
Павло Максимович

ПРОСКУРІН
Володимир Станіславович

ПРУДКІЙ
Іван Іванович

РЕЄНТ
Олександр Петрович

РЕЙХТМАН
Григорій Ісаевич

РОМАНОВСЬКИЙ
Олександр Олександрович

РОМАНЮХА
Олександр Юрійович

РУКАВЦІН
Ольга Миколаївна

САВЧУК
Анатолій Анатолійович

САЙКО
Віктор Федорович

САНІН
Віктор Іванович

СВАРНИК
Микола Іванович

СВЯТИШЕНКО
Володимир Григорович

СЕ КАЙСИН
генеральний директор товариства "Інститут східної медицини", м. Київ

СЕНЧИК
Олександр Васильович

народний артист України Кримського академічного російського драматичного театру імені М. Горького

голова Новоград-Волинського заготівально-відгодівельного кооперативу, Житомирська область

Старобілоуський сільський голова, Чернігівська область

машиніст філії "Чичинський райавтодор" дочірнього підприємства "Чернігівський облгавтор"

Кислякський сільський голова, Дніпропетровська область

депутат Львівської обласної ради

Кіровський міський голова, Луганська область

Красноліманський міський голова, Донецька область

начальник управління Федеральної служби нагляду за дотриманням законодавства у сфері масових комунікацій та охорони культурної спадщини Міністерства культури і масових комунікацій Російської Федерації

голова Київського апеляційного господарського суду

виконавчий директор Асоціації міст України та громад, м. Київ

член Міжнародної громадської організації "Промінь 5-2", м. Київ

голова правління Харківського міського комітету ветеранів Чорнобилья

провідний анестезіолог Інституту серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова, м. Київ

заступник директора з наукової роботи, завідувач відділу, доктор історичних наук, член-кореспондент НАН України, професор

пенсіонер, заступник начальника реакторного цеху 4-го блоку Державного спеціалізованого підприємства "Чорнобильська АЕС" у 1986-1997 роках, Київська область

ректор Українсько-американського гуманітарного інституту Вісконсинський міжнародний університет (США) в Україні, м. Київ

полковник міліції

начальник зміни Теплоелектроцентралі № 5 Київенерго

директор Білоцерківського учбово-виробничого підприємства Українського товариства сліпих, Київська область

директор Національного наукового центру "Інститут землеробства", доктор сільськогосподарських наук, академік УААН, професор, Київська область

тракторист-машиніст товариства "Торговий дім "Доліньське" Чаплинського району, Херсонська область

голова ради Всеукраїнської громадської організації "Коаліція захисту прав інвалідів та осіб із інтелектуальною недостатністю", м. Львів

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1976-1990 роках, Київська область

генеральний директор товариства "Інститут східної медицини", м. Київ

голова правління акціонерного товариства "Парафівський цукровий завод", Чернігівська область

Указ Президента України від 24 листопада 2006 року № 997

Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України від 20 листопада 2006 року № 984

Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1078

Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 22 грудня 2006 року № 1116

Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022

Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095

Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016

Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1100

Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016

Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

СИМОЧКО
Олексій Іванович

СИНЕЛЬНИКОВ
Володимир Захарович

СИРИЙ
Володимир Остапович

СКОРОХОД
Володимир Михайлович

СМОЛЯРОВА
Олександра Захарівна

СОКИРКО
Микола Васильович

СТАДНИК
Богдан Іванович

СТОЛЯРЕВСЬКИЙ
Володимир Миколайович

СЯЛУРСЯВІЧЮС
Аударос

ТАЛАЛАЄНКО
Олександр Миколайович

ТАРАСЕНКО
Леонід Аврамович

ТЕРЕШКУН
Роман Ярославович

ТЕТЕРІНА
Ганна Іванівна

ТКАЧЕНКО
Іван Федорович

ТКАЧУК
Павло Петрович

ТУРЧИН
Ігор Володимирович

УНГУРЯН
Василь Петрович

ФЕДОСЄЄВ
Михайло Миколайович

ФЛИСНИК
Михайло Степанович

ХМЕЛЕНКО
Віктор Іванович

ХОРОНЖУК
Леонід Андрійович

ЧАБАН
Микола Никифорович

ЧЕКІТА
Геннадій Леонідович

ЧЕМЕРИС
Анатолій Олександрович

ЧОЛІЙ
Євген Ярославович

ШАЛІГ
Олександр Григорович

заступник начальника управління - начальник відділу головного управління праці та соціального захисту населення Закарпатської обласної державної адміністрації

директор Спеціального проектно-конструкторсько-технологічного бюро Українського товариства глухих, м. Київ

член ради Деснянської районної організації міста Києва Всеукраїнської Чорнобильської Народної Партії "За добробут та соціальний захист народу"

завідувач кафедри Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка

артистка Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ

народний депутат України

завідувач кафедри Інституту комп'ютерних технологій, автоматизації та метрології Національного університету "Львівська політехніка"

начальник зміни, старший інженер реакторного цеху 4-го блоку Державного спеціалізованого підприємства "Чорнобильська АЕС" у 1986-1995 роках, Київська область

ведучий програми "Прес-клуб" Литовського телебачення

перший проректор Донецького державного медичного університету імені М. Горького

перший заступник голови Львівської обласної асоціації інвалідів Всеукраїнської організації інвалідів "Союз організації інвалідів України"

Угріньський сільський голова, Івано-Франківська область

токарь акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"

Дзвинківський сільський голова, Київська область

генерал-майор

голова Дніпропетровської міської спілки "Союз Чорнобиль України"

Маршинецький сільський голова, Чернівецька область

директор-розпорядник Кримського академічного російського драматичного театру імені М. Горького

Дрогомишлянський сільський голова, Львівська область

полковник міліції

почесний голова Товариства ветеранів та інвалідів ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС, м. Київ

директор Горбанівського геріатричного пансіонату ветеранів війни та праці, Полтавська область

віце-президент товариства "Панком-Юн", м. Одеса

віце-президент Національної академії державного управління при Президентові України, м. Київ

перший віце-президент Світового конгресу українців, громадянин Канади

директор Київської дитячої музичної школи № 35

Указ Президента України від 2 листопада 2006 року № 930

Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016

Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 30 листопада 2006 року № 1009

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 959

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016

Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України від 7 грудня 2006 року № 1045

Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024

Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016

Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України від 24 листопада 2006 року № 997

Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022

Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України від 2 листопада 2006 року № 930

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1028

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

ШЕВЧЕНКО
Тарас Григорович
генеральний директор акціонерного товариства "Алчевський металургійний комбінат", Луганська область

ШЕВЧУК
Іван Іванович
Гіванський міський голова, Вінницька область

ШИЦЬКИЙ
Іван Богданович
голова Судової палати Верховного Суду України

ШМАКОВ
Віктор Вікторович
заступник начальника Головного управління МНС України в Київській області, полковник внутрішньої служби

ШПАК
Володимир Якович
заступник начальника управління Секретаріату Кабінету Міністрів України

ШПОРТЬКО
Віктор Михайлович
народний артист України, професор Київського національного університету культури і мистецтв

ЮЗИШИН
Станіслав Васильович
заступник начальника Головного управління МНС України в Київській області, полковник внутрішньої служби

ЮРКЕВИЧ
Ігор Васильович
полковник внутрішньої служби у відставці, м. Київ

ЮРЧЕНКО
Віктор Васильович
агасмератик акціонерного товариства "Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча", Донецька область

Указ Президента України
від 21 грудня 2006 року № 1114

Указ Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України
від 14 грудня 2006 року № 1078

Указ Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АБРАМЧУК
Микола Миколайович
стропальник Вальцеліварного заводу Лутугинського державного науково-виробничого валькового комбінату, Луганська область

АВДЕЄВ
Олександр Олексійович
член правління благодійного фонду "Чорнобиль-86", м. Житомир

АВРАМЕНКО
Юрій Володимирович
завідувач відділу Національного історико-етнографічного заповідника "Перезяслав", Київська область

АГАРКОВ
Віктор Васильович
заступник генерального директора державного підприємства "Харківський регіональний науково-виробничий центр стандартизації, метрології та сертифікації"

АДАМЕНКО
Олег Максимович
завідувач кафедри екології Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу

АДАМОВСЬКИЙ
Микола Григорович
перший проректор Національного лісотехнічного університету України, м. Львів

АЖУБАЛІС
Аудронос
заступник голови Комітету Сейму Литовської Республіки у закордонних справах

АКУЛОВ
Василь Володимирович
генеральний директор сільськогосподарського підприємства "Виселок", Дворічанський район

АЛЕКСАНДРІН
Олександр Сергійович
керуючий справами Білозерської районної ради, Автономна Республіка Крим

АЛЕКСЄВ
Валентин Павлович
голова комісії Херсонської обласної ради ветеранів

АЛЕКСЄНКО
Валерій Іванович
шліфувальник

АНДРЕЄВ
Володимир Олексійович
генеральний директор акціонерного товариства Міжнародна космічна компанія "Космос-Трас", громадянин Російської Федерації

АНДРІЙШИН
Андрій Петрович
дворазовий срібний і бронзовий призер з лижних перегонів, Тернопільська область

АНДРОСЕНКО
Іван Васильович
полковник запасу

АНДРУСИШИН
Омеян Михайлович
оператор асфальтобетонного заводу філії "Городоцький райавтодор" дочірнього підприємства "Львівський облгавтодор"

АНДРУШКІВ
Богдан Миколайович
президент Тернопільського інституту соціальних та інформаційних технологій (на громадських засадах)

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 8 жовтня 2007 року № 949

Указ Президента України
від 20 вересня 2007 року № 899

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України
від 29 листопада 2007 року № 1169

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України
від 19 квітня 2007 року № 319

Указ Президента України
від 10 квітня 2007 року № 287

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

Указ Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

АНОДІН
Тетяна Григорівна
голова Міждержавного авіаційного комітету, громадянка Російської Федерації

АНТАЛОВСЬКИЙ
Іван Андрійович
заступник голови Бобовищенської первинної організації ветеранів, Закарпатська область

АНТКО
Юрій Володимирович
складальник-додобувник суднового акціонерного товариства "Херсонський суднобудівний завод"

АНТОНІВ
Василь Федорович
завідувач кафедри Російського державного університету дружби народів, керівник ради Московської регіональної громадської організації "Товариство української культури Славутин"

АНТОНОВ
Геннадій Михайлович
голова ради Бердянської міської організації ветеранів України, Запорізька область

АРДАН
Володимир Миколайович
член правління Львівської обласної організації Всеукраїнського товариства "Лемківщина"

АХЕКЯН
Тетяна Луківна
балетмейстер-репетитор Національного заслуженого академічного ансамблю танцю України імені Павла Вірського, м. Київ

БАБІЄНКО
Володимир Михайлович
радник президії Академії мистецтв України, м. Київ

БАБІЧ
Тамара Іванівна
завідувач відділу редакції газети "Київська правда"

БАБЮК
Федір Костянтинович
директор Вінницького казенного експериментального протезно-ортопедичного підприємства

БАКАНЧУК
Михайло Антонович
член ради Тернопільської обласної організації Спілки політязів і репресованих України

БАКША
Тібор Тіборович
Чомоніський сільський голова, Закарпатська область

БАЛАНДА
Хорхе Анхель Владіміро
голова Української центральної репрезентації в Аргентинській Республіці

БАЛЕНКО
Ігор Миколайович
голова наглядової ради акціонерного товариства "Фуршет", м. Київ

БАЛИНСЬКИЙ
Петро Павлович
інвалід, ветеран праці, житель с. Грушівка, Первомайський район

БАЛУТА
Ігор Миронович
начальник головного управління Харківської обласної державної адміністрації

БАНИК
Михайло Іванович
майстер народного мистецтва, м. Ужгород

БАННІКОВ
Юрій Григорович
заступник генерального директора Українського державного науково-технічного центру технології та обладнання, обробки металів, захисту навколишнього середовища та використання вторинних ресурсів для металургії та машинобудування "Енергосталь", директор науково-дослідного і проектного інституту металургійної промисловості "Діпросталь", Харківська область

БАРАБОЛЯ
Вітослав Григорович
начальник відділу - державний реєстратор виконавчого комітету Одеської міської ради

БАРРЕЙРУШ
Дамар да Сілву Гомеш
начальник департаменту Лісабонського патріархату, громадянин Португальської Республіки

БАСАРАБ
Петро Михайлович
генеральний директор товариства "Едельвейс-Лего", м. Мукачеве, Закарпатська область

БАСАЙ
Віктор Давидович
директор Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, Івано-Франківська область

БАТАРЕЄВ
Олександр Сергійович
начальник шахти імені Фрунзе акціонерного товариства "Суша Балка", Дніпропетровська область

БАХОВЕЦЬ
Олександр Силевич
кошійний полтв'язень, член Черкаського обласного товариства політичних в'язнів і репресованих

БАХТІН
Анатолій Михайлович
директор Інституту історії та права Миколаївського державного університету імені В.О. Сухомлинського

Указ Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України
від 5 липня 2007 року № 599

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 133

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України
від 29 листопада 2007 року № 1169

Указ Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 21 листопада 2007 року № 1132

Указ Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

БАЧИК
Александр
власник фірми "Пвотрусь Пан", м. Перемишль, громадянин Республіки Польща

БЕЗСОЛОВА
Ганна Володимирівна
багаторазова чемпіонка світу та Європи з художньої гімнастики, м. Київ

БЕЗУГЛІЙ
Микола Дмитрович
віце-президент Української академії аграрних наук, м. Київ

БЕЛЕНДИК
Валентин Васильович
член громадської організації "Пожежні Чорнобіля", м. Київ

БЕЛЕЙ
Петро Іванович
член Київської міської організації товариства "Меморіал" імені Васяка Стуса

БЕНЮК
Богдан Михайлович
артист Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, м. Київ

БЕНЬ
Зиновій Антонович
член Львівського обласного товариства політичних в'язнів і репресованих

БЕРЕЖИНСЬКИЙ
Володимир Ізраїлевич
завідувач відділу державного Науково-дослідного інституту з безпеки робіт у гірничій промисловості, м. Макіївка, Донецька область

БЕРЕЖНИЙ
Леонід Вікторович
Чемужівський сільський голова

БЕРЕЗНЯК
Марія Іванівна
колишній політв'язень, член Здолбунівського районного товариства політичних в'язнів та репресованих, Рівненська область

БЕРЕЗОВСЬКИЙ
Микола Давидович
завідувач відділу Інституту свинарства імені О.В. Квасницького Української академії аграрних наук

БЕРЯ
Марк Львович
начальник команди баскетбольного клубу "Дніпро", м. Дніпропетровськ

БЕРМЕС
Зеновій Миколайович
президент Асоціації роботодавців Львівської області

БЕРНАДСЬКИЙ
Валентин Давидович
художник-живописець, м. Сімферополь

БЕССЧАСТНИЙ
Володимир Васильович
голова комітету Миколаївської обласної ради ветеранів

БЕСЧАСТНИЙ
Віктор Миколайович
начальник Донецького юридичного інституту Луганського державного університету внутрішніх справ МВС України

БЕТЕР
Микола Степанович
начальник Служби автомобільних доріг у Херсонській області

БЕШЕНКОВ
Олександр Іванович
голова громадської організації інвалідів війни та Збройних сил Солом'янського району міста Києва

БЕЛІКОВА
Надія Сергіївна
оператор машинного доїння приватного підприємства "Могучий" Мелітопольського району, Запорізька область

БЕЛІНСЬКИЙ
Григорій Онуфрійович
викладач Житомирського музичного училища імені В.С. Косенка

БЕЛОКРАЇНСЬКА
Людмила Петрівна
перший заступник голови Спілки інвалідів Чорнобиля Святошинського району міста Києва

БИКОВ
Ігор Андрійович
виробничий відокремленого підрозділу "Шахта Торезька" державного підприємства "Дзержинськвугілля", Донецька область

БИЧЕНКО
Віталій Васильович
голова Гадяцької районної громадської організації "Союз Чорнобіля", Полтавська область

БИГУН
Марія Іванівна
заступник директора акціонерного товариства Мукачівська трикотажна фабрика "Мрія", Закарпатська область

БЛАНЮК
Олекаса Петрович
президент Української вільної академії наук у США в 1998-2006 роках, доктор наук, громадянин США

БІНДУСОВ
Сергій Родіонович
член організації ветеранів України міста Чоп Закарпатської області

БІЧУРІН
Амір Імамович
перший заступник голови Севастопольської міської організації ветеранів України

Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 582

Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 164

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

БЛАЖКО
Микола Герасимович

БОГУЦЬКИЙ
Олександр Андрійович

БОЙКО
Василь Федорович

БОЙКО
Володимир Ярославович

БОЙКО
Юрій Миколайович

БОЙЧЕНКО
Олександр Максимович

БОНДАР
Мирослава Ільківна

БОНДАРЕНКО
Микола Михайлович

БОРДАКОВ
Юрій Вікторович

БОРОВЕЦЬ
Микола Петрович

БОТТЕ
Валерій Генріхович

БОТУШАНСЬКИЙ
Василь Меродійович

БРЕНЗОВИЧ
Василь Іванович

БРЕУС
Сергій Петрович

БРИЦЬКИЙ
Петро Павлович

БРОВКО
Олександр Степанович

БРЮХНО
Віктор Миколайович

БУДНИК
Сергій Іванович

БУЗЬКО
Юрій Іванович

БУЙВОЛ
Микола Михайлович

БУНЬ
Михайло Федорович

БУРЯ
Юрій Володимирович

БУРЯК
Петро Юрійович

БУСАРЕВ
Вачеслав Валентинович

БУТЕНКО
Євген Павлович

БУТЕНКО
Олександр Васильович

БУТКІВСЬКИЙ
Віктор Володимирович

БУХАЛО
Гурій Васильович

голова ради Таалаївської районної організації ветеранів, Чернігівська область

генеральний директор Міжнародної комерційної телерадіокомпанії "ICTV"

капітан міліції

бригадир прохідників ділянки № 7 акціонерного товариства "Вугільна компанія "Шахта "Красноармійська-Західна № 1", Донецька область

голова ради Чорнухінської районної організації ветеранів, Полтавська область

голова Токмацької районної організації ветеранів України, Запорізька область

директор Черкаського обласного притулку для неповнолітніх

художник-графік, Сумська область

кінооператор, м. Київ

Новоград-Волинський міський голова, Житомирська область

почесний консул України в Австралії

професор Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

заступник голови Закарпатської обласної ради

чемпіон з плавання, м. Київ

професор Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

майстер Харківського учбово-виробничого підприємства № 1 Українського товариства глухих газоелектроваріальників акціонерного товариства "Меліоратор", Київська область

генерал-майор міліції

генеральний директор товариства "Глобус-Юг", м. Іллічівськ

голова Васильківської районної ради у 1998-2002 роках

член Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих, м. Київ

начальник цеху акціонерного товариства "Мотор Сін", Запорізька область

ректор Львівської державної фінансової академії

державний радник податкової служби 3 рангу в органах державної податкової служби

завідувач народного краєзнавчого музею Очеретуватської сільської ради, Полтавська область

голова Запорізького обласного громадського об'єднання "Союз Чорнобіля"

начальник Головного управління МНС України в Дніпропетровській області

член ради Рівненського обласного відділення Всеукраїнського об'єднання ветеранів

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 7 вересня 2007 року № 836

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України від 2 червня 2007 року № 490

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 13 вересня 2007 року № 861

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указ Президента України від 5 листопада 2007 року № 1061

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

ВАЙТАНИК
Костянтин Олександрович

ВАКУЛИШИН
Сергій Миколайович

ВАРФАЛОК
Володимир Олександрович

ВАСИЛАШКО
Василь Федорович

ВАСИЛЕНКО
Сергій Борисович

ВЕГЕШ
Микола Миколайович

ВЕРЕТЕНСЬКИЙ
Ігор Вікторович

ВЕРСТЮК
Владислав Федорович

ВЕСЕЛОВ
Павло Якович

ВЕСЕЛЬСЬКИЙ
Броніслав Флоріанович

ВЕДЕНЄЄВ
Дмитро Валерійович

ВІДРЕНКО
Андрій Євгенович

ВІКАЛЮК
Віктор Васильович

ВІЛЬЧИНСЬКИЙ
Василь Онуфрійович

ВІЛЬЯМС
Морган

ВІРАСТЮК
Василь Ярославович

ВІРАЧ
Август Ернстович

ВЛАДИМИРОВ
Артем Олександрович

ВЛАСОВ
В'ячеслав Всеволодович

ВОЙТЕНКО
Марія Василівна

ВОЛИНЕЦЬ
Валентин Годосович

ВОЛИНЕЦЬ
Михайло Якович

ВОЛОВЕНКО
Віктор Васильович

ВОЛОДИМИРСЬКИЙ
Фотій Миколайович

ВОЛОШИН
Олексій Іванович

ВОРОБІЄНКО
Петро Петрович

В'ЯЗІВСЬКИЙ
Володимир Михайлович

ГАЗІЙ
Тамара Олександрівна

керуючий справами виконавчого комітету
Запорізької міської ради

методист Центру позашкільної роботи Святошинського
району міста Києва

керівник агрокорпорації "Крупець" Радивилівського району,
Рівненська область

учений секретар правління Товариства
"Знання" України, м. Київ

начальник дільниці відокремленого підрозділу
НАН України, м. Київ

ректор Ужгородського національного університету,
Закарпатська область

полковник міліції

завідувач відділу Інституту історії України
НАН України, м. Київ

голова прес-групи Севастопольської міської організації
ветеранів України

член спілки інвалідів Чорнобиль Святошинського
району міста Києва

начальник спеціальної кафедри Національної академії
Служби безпеки України, м. Київ

голова Ради старшин Львівського обласного відділення
Всеукраїнського об'єднання ветеранів

заступник голови Вінницької обласної ради

радник юстиції в органах прокуратури

голова виконавчого комітету Ділової ради Україна - США,
громадянин США

атлет Федерації найсильніших атлетів України
з перетягування канату, м. Київ

член Херсонської обласної організації Всеукраїнського
товариства політичних в'язнів та репресованих

радник Департаменту консульської служби Міністерства
закордонних справ України

директор Національного наукового центру "Інститут
виноградарства і виноробства імені Таїрова", м. Одеса

директор середньої загальноосвітньої школи № 76

адвокат, м. Київ

народний депутат України

машиніст екскаватора акціонерного товариства "Меліоратор",
Київська область

член Івано-Франківського обласного відділення
Всеукраїнського об'єднання ветеранів

головний інженер акціонерного товариства
"Новокраматорський машинобудівний завод", Донецька область

ректор Одеської національної академії зв'язку
імені О.С. Попова

народний депутат України

соціальний робітник Ужгородського територіального
центру по обслуговуванню пенсіонерів та одиноких
непрацездатних громадян, Закарпатська область

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1224

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1226

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України
від 5 листопада 2007 року № 1061

Указа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 2 червня 2007 року № 490

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

ГАЙДАЙ
Олексій Дмитрович

ГАЙОВИЙ
Григорій Титович

ГАЛАЙ
Віктор Миколайович

ГАЛАЙ
Олександр Юрійович

ГАЛІНА
Ірина Віталівна

ГАЛУШКО
Юрій Володимирович

ГАЛЬЧИШАК
Микола Іванович

ГАМАГА
Іван Миколайович

ГАМОВ
В'ячеслав Георгійович

ГАРГЕР
Євген Костянтинович

ГАРДЕЦЬКИЙ
Олександр Степанович

ГАРМАШ
Олексій Миколайович

ГАРМАШ
Петро Петрович

ГАШИЦЬКИЙ
Олександр Васильович

ГАЙ
Анатолій Іванович

ГВЕТАДЗЕ
Іван Георгійович

ГЕЛЯ
Володимир Михайлович

ГЕРАСИМОВИЧ
Михайло Васильович

ГЛИНЧАК
Степан Іванович

ГНАТЮК
Богдан Іванович

ГНУСОВА
Надія Іванівна

ГОЛИК
Лев Антонович

ГОЛІКОВ
Володимир Антонович

ГОЛОБОРОДЬКО
Павло Арсентійович

ГОЛОВАЦЬКИЙ
Іван Дмитрович

ГОЛОВЕНЧИЦЬ
Станіслав Філісович

ГОЛУБНИЧИЙ
Василь Васильович

слюсар-електрик акціонерного товариства
"Запорізький електроавтомобільний завод"

письменник, член громадської організації
"Київське товариство полів'язнів та жертв репресій"

директор державного підприємства
"Центральне конструкторське бюро машинобудування
Донець" м. Луганськ

заступник Мукачівського міського голови, керуючий
справами виконавчого комітету Мукачівської міської ради

заступник голови ради Всеукраїнської громадської організації
"Коаліція захисту прав інвалідів та осіб із інтелектуальною
недостатністю", м. Одеса

начальник відділу казенного підприємства
"Харківське конструкторське бюро з машинобудування
імені О.О. Морозова"

голова Волинської обласної добровільної громадської
організації "Союз Чорнобиль"

машиніст державного підприємства "Вугільна компанія
Краснолиманська", Донецька область

голова Комітету з фізичного виховання та спорту
Міністерства освіти і науки України

завідувач відділу Інституту проблем безпеки атомних
електростанцій НАН України, м. Київ

прокурор Кіровоградської області

директор з охорони праці, виробничої та екологічної
безпеки акціонерного товариства
"Концерн Стирол", м. Горлівка

голова Полтавської обласної організації профспілки
працівників агропромислового комплексу

перший заступник Голови Державної судової
адміністрації України

головний редактор Київського обласного
літературно-мистецького альманаху "Буква"

президент товариства "Миське будівництво", м. Донецьк

голова правління сільськогосподарського товариства
"Світланок" Обухівського району, Київська область

голова Львівського обласного товариства "Любачівщина"

перший заступник голови правління - головний інженер

член ради Асоціації дослідників голодоморів в Україні,
м. Київ

член Українського фонду пошуку "Пам'ять", м. Київ

полюковник медичної служби у Збройних силах України

проректор Одеської національної морської академії

директор Інституту дуб'яних культур Української академії
аграрних наук, м. Глухів

член Львівського Крайового братства
ветеранів ОУН - ІУПА

генеральний директор акціонерного товариства
"Будінвест", м. Харків

командир відділення 2-ї самостійної державної
пожежної частини

Указа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України
від 4 вересня 2007 року № 821

Указа Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1164

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України
від 5 липня 2007 року № 599

Указа Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1009

Указа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України
від 5 листопада 2007 року № 1061

ГОЛУБЧАК
Олексій Іванович
начальник Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства

ГОЛУБЧЕНКО
Віктор Костянтинович
ветеран праці акціонерного товариства "Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча", Донецька область

ГОЛУМБЕВСЬКИЙ
Роман Камільович
гірник акціонерного товариства Шахта "Білоріченська" державної холдингової компанії "Луганськвугілля"

ГОЛЯНИК
Валентин Платонович
член Асоціації дослідників голодоморів в Україні, Полтавська область

ГОНЗА
Володимир Михайлович
генеральний директор спільного українсько-польського підприємства "Укрпольшестарвація"

ГОНЧАР
Віктор Васильович
президент виробничо-комерційного товариства "Арго", Хотинський район

ГОРДЄЄВ
Андрій Іванович
вальцовальник стану гарячої прокатки акціонерного товариства "Електрометалургійний завод "Дніпрспецсталь" імені А.М. Кузьміна", м. Запоріжжя

ГОРІЛИЙ
Володимир Іванович
прохідник акціонерного товариства "Трест Луганьшахтопроходка", м. Олександрівськ

ГОРОВИЙ
Петро Павлович
голова правління акціонерного товариства "Етергія", м. Обухів, Київська область

ГРИВІНСЬКИЙ
Василь Пилипович
член Івано-Франківської обласної організації Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих

ГРИГОР'ЄВ
Станіслав Васильович
перший заступник голови ради Київської міської організації ветеранів

ГРИГОР'ЯН
Володимир Рубенович
заступник директора Інституту стародавніх рукописів "Матендаран" імені М. Мапшога, громадянин Республіки Вірменія

ГРИНЬКО
Олександр Олександрович
слюсар орендного підприємства "Новоград-Волинськтеплокомуненерго"

ГРИНЮК
Степан Іванович
оператор з видобутку нафти та газу державного акціонерного товариства "Чорноморнафтогаз", Автономна Республіка Крим

ГРИНЬ
Григорій Федосійович
головний редактор всеукраїнської громадсько-політичної газети "Зоря Полтавщини", м. Полтава

ГРИНЯК
Олексій Тихонович
пенсіонер, м. Збарж, Тернопільська область

ГРИЦЕНКО
Валерій Михайлович
голова Ялтинської міської ради ветеранів війни, праці та військової служби, Автономна Республіка Крим

ГРИШИН
Михайло Олександрович
професор кафедри Одеської національної академії харчових технологій

ГРИЩЕНКО
Марія Онисимівна
голова Дубенської райміської організації ветеранів України, Рівненська область

ГРИНЧЕНКО
Анатолій Юрійович
головний диспетчер

ГРУШКО
Ігор Олегович
директор Другого територіального управління Міністерства закордонних справ України

ГУБАНОВ
Віктор Олександрович
голова правління сільськогосподарського акціонерного товариства "Гур'ївка", Новоодеський район

ГУБАР'ЄВ
Анатолій Олександрович
заступник голови Харківської міської громадської організації "Союз Чорнобиль"

ГУБАР'ЄВ
Володимир Вікторович
генеральний директор акціонерного товариства "Трест Дніпродорбуд", м. Дніпропетровськ

ГУБКА
Іван Миколайович
літератор, колишній політ в'язень, м. Львів

ГУБСЬКИЙ
Павло Васильович
член Організаційного комітету з підготовки та проведення в області заходів щодо вшанування та увічнення пам'яті жертв голодоморів та політичних репресій, Харківська область

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України від 23 серпня 2007 року № 770

Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 820

Указ Президента України від 2 червня 2007 року № 492

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 889

Указ Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 220

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

ГУДИМА
Андрій Дмитрович
письменник-публіцист, Київська область

ГУЗІК
Йосип Михайлович
прокурор відділу прокуратури Тернопільської області

ГУЗЧЕНКО
Сергій Вікторович
полковник у Збройних силах України

ГУЛЬ
Валерій Данілович
директор Донецької обласної філармонії

ГУМЕНЮК
Володимир Іванович
голова ради Організації ветеранів Саратського району Одеської області

ГУМЕНЮК
Олександр Нілович
художник, майстер ковальського мистецтва, м. Одеса

ГУНЬКО
Микола Митрофанович
заступник Вінницького міського голови

ГУСАК
Богдан Іванович
директор колективного підприємства виробничо-будівельної фірми "МЖКБуд", м. Київ

ГУСАКОВСЬКИЙ
Броніслав Антонович
апаратник-гідрометалург товариства "Миколаївський глиноземний завод"

ГУЦАЛОК
Сергій Борисович
отаман громадської організації "Чорноморське гайдамацьке з'єднання", м. Одеса

ДАВИМУКА
Степан Антонович
народний депутат України

ДАНЕВИЧ
Олександр Степанович
перший заступник голови Державного казначейства України

ДАНІЄЛЯН
Єрванд Жоресович
віце-президент Спілки вірмен України

ДАНЧИН
Олександр Георгійович
полковник медичної служби

ДАНЮК
Василь Васильович
голова Хустського районного суду Закарпатської області

ДАРЧУК
Семен Іванович
голова правління - генеральний директор акціонерного товариства "Подільський цемент", Хмельницька область

ДАШЕВСЬКИЙ
Іван Йосипович
плавильник мливарного цеху акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

ДАШЕВСЬКИЙ
Олександр Миколайович
учасник бойових дій в Афганістані, член ради громадської організації "Київське міське відділення української асоціації звільнених у запас кадрових військовослужбовців"

ДВОЙНОС
Олексій Григорович
полковник внутрішньої служби в органах кримінально-виконавчої служби

ДЕКО
Олександр Абрамович
головний редактор літературно-публіцистичного журналу "Соборність", громадянин Держави Ізраїль

ДЕМЧУК
Володимир Дмитрович
гірник відокремленого підрозділу "Шахта імені Ф.Е. Дзержинського" державного підприємства "Ровенькинтрайст", Луганська область

ДЕНИСОВ
Володимир Наумович
завідувач відділу Інституту держави і права імені В.М. Корецького НАН України, м. Київ

ДЕРИЗЕМЛЯ
Андрій Васильович
перший призер чемпіонату світу з біатлону у м. Антхольц (Італійська Республіка)

ДЕЯКО
Юрій Михайлович
перший заступник голови Закарпатської крайової організації Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих

ДЖУРИНСЬКИЙ
Віталій Олександрович
директор підприємства "Автострада Київ", Київська область

ДЗИКО
Євстафій Васильович
перший заступник голови Чернівецької обласної ради ветеранів

ДЗІРУН
Анатолій Васильович
директор приватного сільськогосподарського підприємства імені Т.Г. Шевченка Васильківського району, Київська область

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 226

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 889

Указ Президента України від 12 жовтня 2007 року № 964

Указ Президента України від 07 лютого 2007 року № 93

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182

Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України від 14 лютого 2007 року № 110

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Указ Президента України від 6 лютого 2007 року № 83

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

ДИДЕНКО
Микола Федорович
голова Броварської районної державної адміністрації,
Київська область

ДІР
Ігор Юрійович
Керівник Головної служби зовнішньої політики
Секретаріяту Президента України

ДИМИТРУК
Володимир Григорович
член Волинського обласного відділення Всеукраїнського
об'єднання ветеранів

ДИМИТРУК
Олександр Володимирович
депутат Житомирської обласної ради, секретар постійної
комісії з питань охорони здоров'я та соціального
захисту населення

ДОВГОВИЧ
Левко
заступник голови Європейського конгресу українців,
громадянин Словачької Республіки

ДОКУКІН
Ігор Олександрович
прісний відокремленого підрозділу "Шахта "Комсомольська"
державного підприємства "Антрацит", Луганська область

ДОЛГОВ
Ігор Олександрович
Надзвичайний і Повноважний Посол України
у Федеративній Республіці Німеччина

ДОМАРАЦЬКИЙ
Віктор Григорович
пенсіонер, м. Дніпропетровськ

ДОМБРОВСЬК
Іван Петрович
Голова Конституційного Суду України
у 2006-2007 роках

ДОНЧИК
Віталій Григорович
головний науковий співробітник Інституту літератури
імені Т.Г. Шевченка НАН України, доктор
філологічних наук, академік НАН України, м. Київ

ДОРОШ
Володимир Ілліч
голова правління акціонерного товариства "Завод "Антена",
м. Чернівці

ДОРОШЕНКО
Віктор Дмитрович
голова ради Канівської районної організації ветеранів,
Черкаська область

ДОЦЕНКО
Ростислав Іванович
колишній політв'язень, член Національної спілки
письменників України, м. Київ

ДРАГАН
Орест Маркіянович
голова правління - генеральний директор акціонерного
товариства "Ватра", м. Тернопіль

ДУБАС
Богдан Йосипович
керівник секретаріату Центральної контрольно-ревізійної
комісії Народного Союзу "Наша Україна"

ДУБОВСЬКИЙ
Григорій Степанович
голова ради старійшин Черкаської обласної
організації ветеранів

ДУБОВСЬКИЙ
Віктор Олександрович
голова правління Південно-східного відділення
Міжнародного благодійного фонду Української
православної церкви "Святого Великомученика
Георгія Побідоносця", м. Донецьк

ДУДАР
Михайло Іванович
генеральний директор товариства "Броварський
заводобудівельний комбінат", Київська область

ДУДКО
Тарас Миколайович
заступник голови культурного товариства українців
в Москві "Славутич", громадянин Російської Федерації

ДУДНИК
Віра Йосипівна
бригадир державного підприємства "Смілянське лісове
господарство", Черкаська область

ДУСАР
Олександр Іванович
заступник голови Вінницького обласного об'єднаного
товариства колишніх політичних в'язнів,
репресованих та їх дітей

ДЯКІВ
Михайло Михайлович
член Братства ОУН - УПА Залізничного району
міста Львова

ЕДЛІНГЕР
Рудольф
президент Австрійсько-українського товариства,
громадянин Республіки Австрія

ЕЙСМОНТ
Валентин Сеvastiнович
директор державного підприємства
"Короштинське лісове господарство"

ЕККЕЛЬ
Геійо Йоганнес Фрідріх
голова благодійного Фонду "Діти Чорнобіля"
федеральної землі Нижня Саксонія,
громадянин Федеративної Республіки Німеччина

ЕСАУЛОВ
Олександр Юрійович
технічний директор Інституту підтримки
експлуатації АЕС, Київська область

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 24 грудня 2007 року № 1252

Указа Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1226

Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 13 квітня 2007 року № 301

Указа Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

ЕСПНОЛА
Арmando Вісенте Віезел
сенадор Республіки Парагвай

ЄГОРОВ
Володимир Леонтійович
бригадир мулярів будівельного управління
"Блок" товариства "Стікон", м. Одеса

ЄМЕЦЬ
Володимир Сергійович
складальник електричних машин та апаратів
державного підприємства завод "Електроважмиш", м. Харків

ЄРЕМЕЄВ
Валерій Миколайович
генеральний директор Океанологічного центру
НАН України, м. Севастополь

ЄРЕМЕЙЧУК
Раїса Арсентівна
начальник Головного управління Державного казначейства
у Харківській області

ЄРИМЕЙ
Ярослав Григорович
начальник Кіцманського району електричних мереж,
Чернівецька область

ЕСАУЛОВ
Геннадій Олександрович
голова правління - генеральний директор
акціонерного товариства "Нижньодніпровський
трубопрокатний завод"

ЖАРОВ
Віктор Павлович
технічний директор акціонерного товариства
"Будівельно-монтажна фірма "Азовстальбуд", Донецька область

ЖЕДУБОВ
Федір Паліпович
голова виконкому Васильківської районної ради
у 1971-1980 роках

ЖИГУН
Олександр Іванович
художній керівник народної хорової капели "Почайна"
Національного університету "Києво-Могилянська академія"

ЖМУД
Микола Павлович
директор агрофірми "Золотий колос", м. Умань

ЖУКОВ
Іван Андрійович
голова ради Івано-Франківської громадської обласної
асоціації інвалідів

ЖУКОВА
Альбіна Григорівна
відроджувальник секретар ради Доминської районної
організації ветеранів України, Кіровоградська область

ЖУРАВСЬКИЙ
Геннадій Антонович
голова Ровенської міської ради ветеранів, Луганська область

ЖУРБА
Олексій Михайлович
директор товариства "Агрофірма "Гришки"
Глобинського району, Полтавська область

ЗАБОЛОТНИЙ
Григорій Михайлович
голова Вінницької обласної ради

ЗАБОЛОТНИЙ
Дмитро Ілліч
директор Інституту отоларингології
імені професора О.С. Коломійченка Академії медичних наук
України, член-кореспондент АМН України

ЗАВАЛЬНЮК
Андрій Федорович
голова Смілянської районної організації ветеранів,
Черкаська область

ЗАВРАЖИН
Олександр Олександрович
голова Миколаївської обласної спілки воїнів-інтернаціоналістів
та запасу Української спілки ветеранів Афганістану

ЗАГУРСЬКИЙ
Володимир Іванович
директор Кримського українського музичного театру,
м. Сімферополь

ЗАДОРІН
Юрій Миколайович
голова правління акціонерного товариства "Верстатонормаль",
м. Одеса

ЗАЙЦЕВ
Олександр Михайлович
головний режисер Національного цирку України, м. Київ

ЗАЙЦЕВА
Тетяна Григорівна
учителька Шепетівського навчально-виховного комплексу № 1
у складі "Загальноосвітня школа I-II ступенів та ліцей",
Хмельницька область

ЗАЙЧУК
Олександр Євгенович
заступник голови громадської організації "Одеський комітет
ветеранів війни в Афганістані"

ЗАЛІСКО
Ігор Ігорович
голова наглядової ради акціонерного товариства
"Дрогобицький завод автомобільних кранів"

ЗАПОВТЯРНА
Антоніна Василівна
реставратор меблів Київського державного
художньо-виробничого комбінату

ЗАСЛАВСЬКИЙ
Аркадій Йосипович
член всеукраїнської громадської організації
"Всеукраїнська організація інвалідів війни
та Збройних сил", м. Київ

Указа Президента України
від 29 листопада 2007 року № 1169

Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 132

Указа Президента України
від 21 листопада 2007 року № 1132

Указа Президента України
від 13 вересня 2007 року № 861

Указа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 7 листопада 2007 року № 1073

Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України
від 14 лютого 2007 року № 110

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 218

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 134

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 19 вересня 2007 року № 897

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

ЗВЕРЄВ Володимир Вікторович	гірник відокремленого підрозділу "Шахта Доробільська" державного підприємства "Доброліллявугілля", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ЗДОРОВИЙ Анатолій Кузьмич	член організації ветеранів, м. Харків	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
ЗЕЙФМАН Михайло Михайлович	член Ради Київської організації колишніх в'язнів гетто та нацистських концтаборів	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163
ЗЕЛЕНЮК Іван Юхимович	Славутський станициний Хмельницької обласної управи, член Головної Булави Всеукраїнського братства ОУН - УПА імені генерала Р. Шухевича - Т. Чупринки	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958
ЗИХОР Федір Андрійович	головний агроном приватного підприємства "Ардовецьке" Виноградівського району, Закарпатська область	Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095
ЗІНАКОВ Віталій Анатолійович	старший майстер Лебединського району електричних мереж, Сумська область	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1225
ЗІНГЕРІС Емануеліс	голова підкомітету з політики сусідства Комітету Сейму Литовської Республіки у закордонних справах	Указ Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169
ЗОЛЯ Іван Володимирович (Євстратій)	священослужитель Української православної церкви Київського патріархату, прес-секретар Київської патріархії	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ЗРОБКО Дмитро Іванович	член Львівського обласного товариства політичних в'язнів і репресованих	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
ЗУБАЧ Василь Анатолійович	виконроб акціонерного товариства "Лубинводбуд"	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ЗУБКО Григорій Іванович	голова правління акціонерного товариства "Житомирський завод огорожувальних конструкцій"	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ІВАНИЦЯ Володимир Олександрович	проректор, завідувач кафедри Одеського національного університету імені І.І. Мечникова, доктор біологічних наук, професор	Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 411
ІВАНУЩЕНКО Геннадій Михайлович	директор Державного архіву Сумської області	Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123
ІВАНЦОВ Володимир Опанасович	голова Білодерізької міської районної організації Всеукраїнського товариства "Промісія" імені Т.Г. Шевченка, Київська область	Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123
ІВАНЧЕНКО Володимир Михайлович	заступник генерального директора Черкаської обласної державної телерадіокомпанії	Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1092
ІВАНЧЕНКО Сергій Михайлович	голова Волецької районної спілки "Союз Чорнобиль України", Закарпатська область	Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207
ІВАНЯКОВ Валерій Якович	дослідник Голодомору в Україні у 1932-1933 роках, с. Селедіна, Мамівський район	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ІВАСЮК Василь Корнелійович	директор товариства "Валаське" Кіцманського району, Чернівецька область	Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095
ІОРГАЧОВ Дмитро Васильович	генеральний директор акціонерного товариства Одеський кабельний завод "Одескабель"	Указ Президента України від 21 вересня 2007 року № 909
ЙОВБАК Іван Іванович	директор малого приватного підприємства "Колосок", м. Мукачеве, Закарпатська область	Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 797
КАЗАКОВ Олег Дмитрович	член громадської організації "Пожежні Чорнобиля", Київська область	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163
КАЗАЧЕКО Іван Іванович	учитель загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 29, м. Севастополь	Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940
КАЗАЧЕНКО Сергій Васильович	голова ради отаманів козацьких організацій Криму, м. Сімферополь	Указ Президента України від 12 жовтня 2007 року № 964
КАЛАШНИКОВ Володимир Васильович	тракторист сільськогосподарського товариства "Ауга" Володимир-Волинського району, Волинська область	Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095
КАЛЕНИК Дмитро Захарович	член Асоціації дослідників голодоморів в Україні, м. Київ	Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123
КАЛЕНИЧ Павло Євгенійович	директор сільськогосподарського товариства "Агрофірма Ольгопіль", Чечельницький район	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

КАЛІКА Семен Еммануїлович	директор сільськогосподарського підприємства "Векка" Комітернівського району	Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 134
КАМАЧО Емліо Передес	сенатор Національного конгресу Республіки Парагвай	Указ Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169
КАПУСТІН Анатолій Трохимович	соліст опери, народний артист України	Указ Президента України від 20 вересня 2007 року № 908
КАРАТАШ Володимир Михайлович	колішній політв'язень, смт Побузьке, Голованівський район	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КАРВАЦЬКИЙ Юрій Михайлович	президент корпорації будівельних підприємств "Карпатбуд", м. Львів	Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681
КАРЕТА Олександр Панасович	головний лікар комунального лікувально-профілактичного закладу "Чернігівська обласна дитяча лікарня"	Указ Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962
КАРЛЕНКО Василь Павлович	директор департаменту Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту	Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 821
КАРЛОВА Віра Захарівна	майстер державного підприємства завод "Електроважмаш", м. Харків	Указ Президента України від 21 вересня 2007 року № 909
КАРАЛОТТО Ремо Херардо	депутат Національного Конгресу Аргентини	Указ Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169
КАРПАЧОВА Ніна Іванівна	Уповноважений Верховної Ради України з прав людини	Указ Президента України від 11 серпня 2007 року № 697
КАРПЕНКО Віталій Опанасович	письменник, народний депутат України І скликання, м. Київ	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
КАРПА Іван Петрович	голова Яворівської районної ради, Львівська область	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183
КАРПЮК Леонід Вікторович	начальник відділу Житомирської обласної державної адміністрації	Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 886
КАРЮЧЕНКО Дмитро Миколайович	чемпіон з фехтування, м. Харків	Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826
КАСПРУК Степан Дмитрович	голова Івано-Франківського обласного історико-просвітницького товариства "Меморіал" імені Василя Стуса	Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123
КАТЕРИНЧУК Микола Дмитрович	народний депутат України	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
КАТРУЦА Юрій Олександрович	завідувач лабораторії Державного науково-дослідного інституту будівельних конструкцій, м. Київ	Указ Президента України від 19 вересня 2007 року № 897
КАЧАН Анатолій Іванович	начальник Слов'янського управління по газопостачанню та газифікації акціонерного товариства "Донецькоблгаз"	Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 820
КЕЙВАН Іван Васильович	почесний голова Івано-Франківської обласної організації Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958
КЕЛЕМБЕТ Сергій Володимирович	обрубник ливарного цеху Запорізького машинобудівного заводу	Указ Президента України від 10 вересня 2007 року № 845
КИРИЛЕНКО Олег Павлович	директор Закарпатського обласного центру професійної, медичної, соціальної реабілітації осіб з обмеженими фізичними можливостями	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163
КИРИЛЮК Ігор Михайлович	соліст балету	Указ Президента України від 27 листопада 2007 року № 1147
КИРИЯЗОВ Анатолій Дмитрович	докер-механізатор Іллічівського морського торговельного порту	Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 134
КІВТКІН Лев Володимирович	начальник комплексу машинних технологій - заступник головного інженера Державного Дніпровського проектного інституту, м. Дніпропетровськ	Указ Президента України від 10 квітня 2007 року № 287
КІЙКО Сергій Геннадійович	перший заступник голови правління	Указ Президента України від 9 жовтня 2007 року № 950
КІЦАЙ Іван Степанович (Єфрем)	керуючий Криворізького єпархією Української православної церкви	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КІЧКОВСЬКИЙ Михайло Михайлович	голова Закарпатської обласної ради	Указ Президента України від 13 квітня 2007 року № 300

КІЯН
Григорій Олександрович
голова ради Кобеляцької районної організації ветеранів

КЛИМ
Андрій Васильович
голова Тернопільського обласного відділення Конгресу української інтеграції

КЛИМОВИЧ
Ярослав Іванович
генеральний директор Львівської обласної державної телерадіокомпанії

КЛАПІН
Вячеслав Михайлович
головний конструктор відділу акціонерного товариства "Головний спеціалізований конструкторсько-технологічний інститут", Донецька область

КЛОК
Микола Іванович
Кулинцівський селищний голова, Харківська область

КЛЮШКЕ
Станіслав Миколайович
заступник Голови Державного комітету фінансового моніторингу України

КОБЗУР
Тарас Іванович
автор монумента жертвам Голодомору в Україні 1932-1933 років (м. Лос-Анджелес), громадянин США

КОВАЛЕНКО
Сергій Олександрович
член наглядової ради акціонерного товариства "Дрогобицький завод автомобільних крапів", Львівська область

КОВАЛЬЧУК
Олександр Григорович
голова ради Житомирської районної організації ветеранів

КОВАЛЬ
Павел
Державний секретар Міністерства закордонних справ Республіки Польща

КОДЕБСЬКИЙ
Олександр Іванович
Петропавлівсько-Борщатівський сільський голова, Київська область

КОЖУРІН
Анатолій Федорович
заступник голови Васильківської районної державної адміністрації у 1996-2004 роках

КОЗАК
Андрій Михайлович
почесний голова Виноградівської районної ради Організації ветеранів України, Закарпатська область

КОЗАК
Василь Миколайович
голова Товариства румунської культури імені Петра Могили, завідувач кафедри Аерокосмічного інституту

КОЗАК
Василь Петрович
голова правління акціонерного товариства Трудовий колектив "Уманьхліб", Черкаська область

КОЗЛОВ
Олег Євгенович
начальник прокатного цеху

КОКУШ
Анатолій Акимович
директор компанії "Фільмотехнік", кіноінженер-конструктор, м. Київ

КОЛЕСНИКОВ
Геннадій Миколайович
перший заступник голови громадської організації "Союз Чорнобиль" Лутанської області

КОЛІБАБА
Анатолій Васильович
голова Ужгородської районної державної адміністрації, Закарпатська область

КОЛОМЕЙЦЬ
Василь Петрович
балетмейстер

КОЛОТІЛОВА
Любов Миколаївна
начальник управління Державного архіву Міністерства закордонних справ України

КОЛОША
Валерій Петрович
директор приватного сільськогосподарського підприємства "Пісківське", Бахмацький район

КОМАР
Іван Михайлович
муляр, бригадир товариства "БМУ-3", м. Вінниця

КОМАРНИЦЬКИЙ
Зиновій Андрійович
голова Хмельницької обласної управи, член Головної Бузави Всеукраїнського братства ОУН - УПА імені генерала Р. Шухевича - Т. Чупринки

КОНОНЕНКО
Валентин Федорович
голова Київської обласної ради профспілок

КОНОНЕНКО
Віталій Григорович
генеральний директор акціонерного товариства "Київське автотранспортне підприємство - 2240"

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1092

Указ Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 13 вересня 2007 року № 861

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979

Указ Президента України від 9 жовтня 2007 року № 950

Указ Президента України від 7 вересня 2007 року № 836

Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України від 27 листопада 2007 року № 1147

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226

Указ Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962

Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 133

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

КОНОНЧУК
Тетяна Іванівна

КОПИЛОВ
Леонід Володимирович

КОПИСЬ
Володимир Васильович

КОПОТІЄНКО
Ігор Йосипович

КОРБУТ
Анатолій Миколайович

КОРЖ
Микола Олександрович

КОРКУН
Іван Іванович

КОРНІЄНКО
Валентин Миколайович

КОРОТИНСЬКИЙ
Вадим Олександрович

КОСТЮЧЕНКО
Леонід Михайлович

КОЧУБЕЙ
Гліб Петрович

КОЧУБЕЙ
Юрій Миколайович

КОШОВИЙ
Дмитро Анатолійович

КРАВЦОВ
Роберт Андрійович

КРАВЕЦЬ
Олександр Павлович

КРАВЧЕНКО
Анатолій Іванович

КРАВЧЕНКО
Віктор Віталійович

КРАВЧЕНКО
Микола Іванович

КРАВЧЕНКО
Ніна Володирівна

КРАК
Петро Васильович

КРАСНИЙ
Анатолій Петрович

КРАНОШАПКА
Василь Григорович

КРАСНОЯРСЬКИЙ
Володимир Миколайович

КРИВИЧ
Тетяна Євгенівна

КРИВОНІС
Юрій Георгійович

КРИВУЦА
Володимир Георгійович

КРИВЦОВ
Володимир Станіславович

КРИЖАНІВСЬКИЙ
Андрій Львович

завідувач кафедри Академії адвокатури України, м. Київ

начальник Красноградської дистанції коалі Південної залізниці, Харківська область

заступник голови Бориславської станції ОУН - УПА, Львівська область

історик, дослідник Голодомору 1932-1933 років в Україні

голова правління акціонерного товариства "Хмельницькзалобетон"

голова ради Харківської обласної організації колишніх партизанів і підлітків

завідувач кафедри Львівського інституту банківської справи

голова правління акціонерного товариства "Радгосп "Весна", Нижньогірський район

голова Полонської районної ради організації ветеранів України, Хмельницька область

президент Асоціації міжнародних автомобільних переміщувачів України, м. Київ

голова Суворовської районної організації ветеранів міста Херсона

професор Дипломатичної академії України при Міністерстві закордонних справ України

перший заступник директора

відповідальний секретар Ради організації ветеранів Шевченківського району міста Києва

викладач Станіславської дитячої музичної школи, Білозерський район

письменник, м. Донецьк

перший заступник виконавчого директора Асоціації міст України та громад, м. Київ

директор Кіровоградської обласної філармонії

директор з обліку та фінансів акціонерного товариства "Шполянський завод продуктів"

директор Монастирищенського приватного підприємства "Райськомунгосп", Черкаська область

голова правління акціонерного товариства "Чернігубуд"

електромонтер Харківських магістральних електричних мереж

начальник дільниці товариства "Миколайівський глиноземний завод"

майор міліції

заступник директора з наукової роботи, доктор фізико-математичних наук, член-кореспондент НАН України

ректор Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій, м. Київ

ректор Національного аерокосмічного університету імені М.Є. Жуковського "Харківський авіаційний інститут"

начальник відділу виконавчої дирекції акціонерного товариства "Львівобленерго"

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226

Указ Президента України від 23 листопада 2007 року № 1138

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 226

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1227

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 133

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1225

КРИЖАНІВСЬКИЙ
Володимир Петрович президент Асоціації народних депутатів України, народний депутат України 4 скликання, м. Київ

КРИСАН
Федір Васильович голова правління акціонерного товариства "Ліктран", м. Житомир

КРИСТОФФЕРСЕН
Інгеборг Надвичайний і Повноважений Посол Королівства Бельгія в Україні у 1992-1995 роках

КРОТІК
Микола Михайлович тракторист Національного дендрологічного парку "Софіївка" НАН України, м. Умань

КРОТОК
Володимир Леонідович заступник Голови Національного банку України, м. Київ

КРУГЛОВ
Анатолій Георгійович голова президії Авіаційного реєстру Міждержавного авіаційного комітету, громадянин Російської Федерації

КРЮЧКОВ
Леонід Яковлевич директор товариства "Стікон", м. Одеса

КРЯЧКО
Дмитро Панасович перший заступник голови ради Харківської обласної організації ветеранів України

КУГАЙ
Іван Захарович член Калинівської районної організації ветеранів України

КУДЕЛКО
Тетяна Захарівна голова Радивилівського районного товариства політичних в'язнів та репресованих, Рівненська область

КУДРА
Сергій Георгійович молодший науковий співробітник Інституту філософії НАН України, м. Київ

КУДРЯШОВА
Олена Павлівна дільничний педіатр поліклініки № 1 Нікопольської міської дитячої лікарні

КУЗНЕЦОВ
Юрій Борисович головний редактор газети "Освіта України", м. Київ

КУЗНЕЦОВ
Олександр Михайлович начальник доменного цеху акціонерного товариства "Єнакієвський металургійний завод", Донецька область

КУКСЕНКО
Борис Андрійович налагоджувальник автоматів і напівавтоматів механічного цеху

КУЛІК
Іван Павлович бригадир бетонярів акціонерного товариства "КриворізькаГоблуд", Дніпропетровська область

КУЛЬЧИНСЬКИЙ
Микола Георгійович голова Полтавського обласного об'єднання "Просвіта" імені Тараса Шевченка, народний депутат України

КУЛЬЧИЦЬКИЙ
Петро Павлович голова Галицької районної організації Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих, Івано-Франківська область

КУЛЯС
Анатолій Іванович учений секретар, кандидат технічних наук

КУПЕРМАН
Володимир Євсійович голова Северодонецької міської ради ветеранів, Луганська область

КУПРІЯНОВИЧ
(ВОЙЦЕХОВИЧ)
Григорій голова Українського товариства у м. Любліні, громадянин Республіки Польща

КУРИЛО
Віталій Семенович народний депутат України

КУРПІЛЬ
Степан Володимирович секретар Національної спілки журналістів України, народний депутат України V скликання

Курт ШМІД головний диригент академічного симфонічного оркестру Луганської обласної філармонії, громадянин Австрійської Республіки

КУРТИК
Януш голова Інституту національної пам'яті, громадянин Республіки Польща

КУСЬНЄЖ
Роберт науковий працівник Краківського відділення Інституту національної пам'яті, Республіка Польща

КУТАНА
Людмила Робертівна директор акціонерного товариства "Кондитерська фабрика "А.В.К.", м. Луганськ

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 418

Укаа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Укаа Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Укаа Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Укаа Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 25 квітня 2007 року № 354

Укаа Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Укаа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1227

Укаа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Укаа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 19 квітня 2007 року № 328

Укаа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169

Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

КУХАР
Василь Іванович голова Харківського апеляційного господарського суду

КУХІЦІНСЬКИЙ
Марек голова Польсько-Української парламентської групи в Сеймі та Сенаті Республіки Польща

КУЦЕКОНЬ
Петро Федорович голова Закарпатського обласного товариства інвалідів Всеукраїнської організації інвалідів "Союз організацій інвалідів України"

КУЦОВОЛ
Володимир Миколайович заступник директора філіалу "Промінь" акціонерного товариства "Укргротехніка" Семенівського району, Полтавська область

КУЧЕР
Олег Григорович начальник головного управління Генеральної прокуратури України

КУШЛАКО
Василь Васильович голова Тячівської районної ради

КУШНІР
В'ячеслав Григорович декан Одеського національного університету імені І.І. Мечникова

ЛАВРЕНЧУК
Віктор Іванович начальник Департаменту Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, полковник

ЛАНОВИК
Богдан Дмитрович завідувач кафедри Тернопільської філії Європейського університету

ЛЕБЕДІВ
Олександр Іванович заступник начальника відділення федерального державного унітарного підприємства "Російський федеральний ядерний центр - Всеросійський науково-дослідний інститут експериментальної фізики" Федерального агентства з атомної енергії, м. Саров

ЛЕБЕДИНСЬКИЙ
Віктор Омелянович голова Георгіопольської районної ради Організації ветеранів України, Хмельницька область

ЛЕВІН
Давид Михайлович голова Об'єднання вихідців з України в Ізраїлі

ЛЕВІН
Сандер Мартін член Палати представників Конгресу США

ЛЕВЧЕНКО
Валерій Іванович директор з виробництва акціонерного товариства "Металургійний комбінат "Азовсталь", Донецька область

ЛЕВЧЕНКО
Микола Григорович директор товариства "Олександрівка" Приязовського району, Запорізька область

ЛЕГА
Юрій Григорович ректор Черкаського державного технологічного університету

ЛЕГУН
Віктор Антонович голова наглядової ради акціонерного товариства "Вінниця-мил"

ЛЕЖЕБОВИЧ
Іван Васильович голова Дзержинської районної ради організації ветеранів України, м. Харків

ЛЕСІВ
Петро Степанович член Одеської обласної організації Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих

ЛЕСНІК
Олександр Семенович директор Науково-дослідного проектно-конструкторського інституту морського флоту України з дослідним виробництвом, м. Одеса

ЛИСЯК
Володимир Іванович директор товариства "Комбінормовий завод", Близнюківський район

ЛИТВІНЕНКО
Анатолій Андрійович артист

ЛИТВІНЕНКО
Михайло Галактіонович почесний громадянин міста Переяслав-Хмельницький

ЛИТВІНЕНКО-ОРЛОВА
Наталія Георгіївна голова Національно-культурної автономії українців міста Мурманська та Мурманської області, громадянка Російської Федерації

ЛІВІНСЬКИЙ
Віктор Федорович головний спеціаліст з енергоблоків - начальник енергоблока Запорізької АЕС

Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Укаа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Укаа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Укаа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1092

Укаа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Укаа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Укаа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Укаа Президента України від 12 листопада 2007 року № 1090

Укаа Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169

Укаа Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Укаа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 27 червня 2007 року № 565

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 25 жовтня 2007 року № 1017

Укаа Президента України від 14 вересня 2007 року № 873

Укаа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1225

ЛІНЧЕВСЬКИЙ
Анатолій Адамович

завідувач відділу Селекційно-генетичного інституту -
Національного центру насінництва
та сортовивчення УААН, м. Одеса

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 134

ЛІСНЯНСЬКИЙ
Олександр Васильович

шліфувальник інструментального цеху

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 845

ЛІСОВИЙ
Микола Олександрович

кріпильник шахти "Родина" акціонерного товариства
"Криворізький залізничний комбінат",
Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764

ЛОГАЗА
Василь Ярославович

майстер служби підстанцій філії акціонерного товариства
"Прикарпаттяобленерго", Івано-Франківська область

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

ЛОЗИЦЬКИЙ
Володимир Сергійович

директор Центрального державного архіву громадських
об'єднань України

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЛОКАЙЧУК
Валерій Федорович

президент юридичної фірми "Комерсант", м. Одеса

Указ Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946

ЛОПАТА
Михайло Макарович

голова ради Софійської районної організації ветеранів
України, Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

ЛОСТЕН
Василь

єпископ Української католицької єпархії
у м. Стемфорд у 1997-2005 роках, громадянин США

Указ Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

ЛУБЧЕНКО
Ігор Федорович

голова Національної спілки журналістів України, м. Київ

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 939

ЛУГАНСЬКИЙ
Василь Андрійович

член ради Павлоградської міської організації ветеранів
України, Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

ЛУКАС
Філіпе

депутат Законодавчої Асамблеї штату Парана,
Федеративна Республіка Бразилія

Указ Президента України
від 29 листопада 2007 року № 1169

ЛУКТА
Федір Васильович

начальник Закарпатського лінійного виробничого
управління магістральних газопроводів

Указ Президента України
від 4 вересня 2007 року № 820

ЛУЧКОВСЬКИЙ
Олександр Вікторович

голова правління акціонерного товариства
"Шляхово-будівельне управління № 41", м. Київ

Указ Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002

ЛЯХ
Володимир Васильович

директор Українського науково-дослідного,
проектно-випробувального та конструкторсько-технологічного
інституту "Укрспільенергопроект", м. Київ

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

МАДЯР
Ариад Йосипович

президент представництва Міжнародної благодійної
організації "Тріумф серця"

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МАЄВСЬКИЙ
Борис Йосипович

завідувач кафедри геології та розвідки нафтових
і газових родовищ Івано-Франківського національного
технічного університету нафти і газу

Указ Президента України
від 4 вересня 2007 року № 820

МАЗУР
Василь Костянтинівич

Бердичівський міський голова, Житомирська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

МАЗУР
Микола Іванович

художник-монументаліст, м. Хмельницький

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

МАЙДАНЮК
Юрій Васильович

учасник бойових дій в Афганістані, член організації ветеранів
Уманського району Черкаської області

Указ Президента України
від 14 лютого 2007 року № 110

МАЙКОВ
Юрій Іванович

голова ради ветеранської організації Управління
МВС України у Вінницькій області

Указ Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

МАЙМЕСКУА
Микола Іванович

заступник Міністра закордонних справ України

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МАЛЕХ
Петро Іванович

голова акціонерного товариства "Фірма "Львів-Петроль"

Указ Президента України
від 4 вересня 2007 року № 820

МАЛІК
Борис Миколайович

голова правління акціонерного товариства
"Виробниче будівельно-монтажне об'єднання "Одесбуд"

Указ Президента України
від 19 вересня 2007 року № 897

МАЛОТА
Станіслав Васильович

капітан - змішаний механік морського буксира
"Новатор" портового флоту Державного підприємства
"Одеський морський торговельний порт"

Указ Президента України
від 27 червня 2007 року № 565

МАНДЮК
Олег Семенович

голова наглядової ради товариства
"Віденська кав'ярня", м. Львів

Указ Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797

МАРТИН
Михайло Михайлович

заступник голови Закарпатської обласної ради

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МАРТИНЯК
Сергій Васильович

голова товариства "Агропромислова група
"Пан Курчак", м. Луцьк, Волинська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

МАРТИШКО
Геннадій Григорович

головний інженер вагонного депо Куп'янськ
Південної залізниці

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 135

МАРУЩАК
Віктор Семенович

художній керівник заслуженого ансамблю танцю
України "Поліссянка" Рівненського міського будинку культури

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МАРЧЕНКО
Василь Михайлович

письменник-публіцист, Київська область

Указ Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

МАРЧЕНКО
Володимир Іванович

директор акціонерного товариства "Рудківське"
Бобринського району, Чернігівська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

МАСЮК
Григорій Григорович

горновий доменної печі акціонерного товариства
"Дніпропетровський металургійний завод імені Петровського"

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

МАТВІЄНКО
Анатолій Сергійович

народний депутат України

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

МАХЛАЙ
Володимир Олександрович

член президії Херсонської обласної ради ветеранів

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

МАЦЬКО
Віталій Петрович

доцент Хмельницького економічного університету

Указ Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

МАЦЮК
Анатолій Романович

керівник Головного науково-експертного управління
Апарату Верховної Ради України у 1990-2006 роках

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

МАШНЯГУЦА
Леонід Йосипович

муляр будівельно-монтажного управління № 11
акціонерного товариства "Трест "Житлобуд-1", м. Харків

Указ Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

МЕЛЬНИКОВ
Віктор Федорович

підполковник внутрішньої служби у відставці, м. Київ

Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

МЕЛЬНИКОВ
Михайло Михайлович

перший проєктор Національного аграрного
університету - директор Південного філіалу
"Кримський агротехнічний університет" Національного
аграрного університету, Автономна Республіка Крим

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

МЕЛЬНИЧЕНКО
Михайло Григорович

головний державний санітарний лікар Шевченківського
району міста Києва

Указ Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

МЕЛЬНИЧУК
Тетяна Василівна

генеральний директор товариства "Лібра",
Овідіопольський район

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МЕНТЕНКО
Сергій Степанович

електроварник акціонерного товариства
"Сумське машинобудівне науково-виробничє об'єднання
імені М.В. Фрунзе"

Указ Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

МИКИТЧЕНКО
Віктор Миколайович

директор товариства "Вікторія Агроекспо",
Шпичарський район

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

МИКІЙЧУК
Володимир Пилипович

голова правління акціонерного товариства "Видавництво
"Полтава"

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

МИРОНЮК
Андрій Якович

член правління громадської організації "Союз Чорнобиль
України" Дніпропетровської області

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

МИРОНЮК
Петро Миколайович

пенсіонер, м. Заліщики, Тернопільська область

Указ Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

МИХАЙЛОВСЬКИЙ
Володимир Вікторович

генеральний директор товариства "Силкатобетон",
м. Суми

Указ Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

МІКЛОВШ
Славомир

голова Ординариату Крижевської єпархії Греко-католицької
церкви, громадянин Республіки Хорватія

Указ Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

МІТРАЄВ
Олександр Іванович

член президії Уманської міської ради ветеранів,
Черкаська область

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

МІЩЕНКО
Володимир Кузьмич

тракторист акціонерного товариства імені Фрунзе,
Старобілівський район

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

МІЩЕНКО
Микола

голова Фондації українського Голодомору,
громадянин США

Указ Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

МІЩЕНКО
Микола

голова Фондації українського Голодомору США

Указ Президента України
від 29 листопада 2007 року № 1169

МОЗГОВИЙ
Іван Миколайович

водій акціонерного товариства "Пересувна
механізована колона № 55", Київська область

Указ Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

МОІСЕЙКІН
Олександр Миколайович

МОЛОЦЬКИЙ
Михайло Якович

МОНУКАЛО
Євген Вікторович
(посмертно)

МОРОЗОВСЬКИЙ
Руслан Юрійович

МОРОЗОК
Федір Іванович

МУЗИКА
Богдан Миронович

МУЛБТЯН
Владислав Володимирович

МУРАШИН
Геннадій Олександрович

НАВОЙЧЕНКО
Євген Антонович

НАПРНИЙ
Олександр Іванович

НАГОРНИЙ
Віктор Іванович

НАГОРЯНСЬКИЙ
Анатолій Олексійович

НАЗАР
Іван Васильович

НАЛИВАЙКО
Дмитро Сергійович

НАЛИВАЙКО
Дмитро Сергійович

НАУМЕНКО
Анатолій Вячеславович

НАУМЕНКО
Кім Єлсейович

НЕГОДА
Микола Тодосійович

НЕГРЕБЕЦЬКИЙ
Вячеслав Васильович

НЕМЕШ
Василь Юрійович

НЕПОМНЯЩИЙ
Михайло Михайлович

НЕПП
Вячеслав Іванович

НЕСТЕРОВ
Роман Григорович

НЕСТУЛЯ
Олексій Олексійович

НЕЧЕПОРЕНКО
Сергій Михайлович

НИКИФОРУК
Роман Іванович

генеральний директор товариства "Інкерманський завод марочних вин" м. Севастополь

професор кафедри селекції та насінництва Білозерківського державного аграрного університету, Київська область

програміст Науково-дослідного інституту інтелектуальної власності Академії правових наук України, президент Спілки громадських організацій інвалідів міста Києва

член ради Асоціації дослідників голодоморів в Україні, м. Київ

член Асоціації дослідників голодоморів в Україні, Херсонська область

голова сільськогосподарського фермерського господарства "Серпанок" Лубенського району, Рівненська область

адвокат Вінницької обласної колегії адвокатів

провідний науковий співробітник Інституту держави і права імені В.М. Корецького НАН України, м. Київ

голова Переяслав-Хмельницької районної організації ветеранів, Київська область

начальник Державного підприємства "Дніпро-Бузький морський торговельний порт" м. Миколаїв

майстер електролізного цеху акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

директор державного підприємства "Санаторій "Кочка-Заспа"

Галицинівський сільський голова, Миколаївська область

завідувач відділу Інституту літератури імені Т.Г. Шевченка НАН України, доктор філологічних наук, член-кореспондент НАН України, м. Київ

завідувач відділу Інституту літератури імені Т.Г. Шевченка, доктор філологічних наук, член-кореспондент НАН України, м. Київ

генерал-майор міліції в органах внутрішніх справ

науковий співробітник Інституту українознавства імені І. Крип'якевича, м. Львів

письменник, м. Черкаси

директор виробництва акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"

член президії Березівської міської організації ветеранів України, Закарпатська область

голова ради Джанкоїської районної організації ветеранів війни, праці та військової служби, Автономна Республіка Крим

депутат Київської міської ради

відповідальний секретар Миронівської районної організації Товариства охорони пам'яток історії та культури, Київська область

ректор Полтавського університету споживчої кооперації України

голова Харківської міської громадської організації "Союз Чорнобиль України"

член громадської організації "Всеукраїнське товариство політичних в'язнів і репресованих", м. Київ

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 131

Указа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України від 27 червня 2007 року № 565

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 9 листопада 2007 року № 1086

Указа Президента України від 9 листопада 2007 року № 1086

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

НИКІТОРОВИЧ
Олександр Володимирович

НИКОЛАЄВ
Валерій Дмитрович

НИКОЛАЄЦЬ
Володимир Іванович

НОВИЦЬКИЙ
Володимир Станіславович

НОВОХАТСЬКИЙ
Геннадій Григорович

НОМІРОВСЬКИЙ
Дмитро Анатолійович

ОБЕРИШИН
Лія Степанович

ОБРАЗЦОВ
Михайло Варфоломійович

ОВЧАРЕНКО
Петро Олексійович

ОВЧИНКІН
Костянтин Олексійович

ОВЧИНКОВ
Павло Віталійович

ОДЕГОВ
Олександр Іванович

ОЛЕКСІЙКО
Микола Миколайович

ОЛІЙНИК
Петро Михайлович

ОЛФЕРУК
Віктор Миколайович

ОЛЬШИНСЬКИЙ
Володимир Павлович

ОМЕЛЬЧЕНКО
Олексій Петрович

ОНЧУЛ
Петро Єпіфанович

ОРЛОВ
Віталій Григорович

ОРОБЧЕНК
Павло Андрійович

ОРЯПКО
Василина Василівна

ОСАДЧИЙ
Олександр Володимирович

ОСПІЛОВА
Євгенія Василівна

ОСТАШЕВСЬКИЙ
Микола Дмитрович

ПАВЛОВ
Василь Володимирович

ПАВЛЮК
Василь Пилипович

ПАВЛЮК
Георгій Іванович

президент зовнішньоекономічної асоціації "Новосвіт", м. Вінниця

старший виконавчий спеціалізований управління "Механомонтаж-218" акціонерного товариства "Будівельно-монтажна фірма "Добасмеханомонтаж", м. Маріуполь, Донецька область

підполковник Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

заступник Міністра промислової політики України

голова громадської організації "Союз Чорнобиль України" м. Котовськ, Одеська область

учитель Українського фізико-математичного ліцею Київського національного університету імені Тараса Шевченка

пенсіонер, Підволочиський район, Тернопільська область

заступник голови Черкаської обласної організації ветеранів

підполковник міліції

голова ради Ріпкинської районної організації ветеранів, Чернігівська область

директор "Шахти "Відродження" державного підприємства Львівугілля"

учасник бойових дій в Єгипті, заступник голови ради ветеранів Кааланчацького району Херсонської області

заступник Керівника Головної служби гуманітарної політики та з питань збереження національного культурного надбання Секретаріату Президента України

голова Львівської обласної державної адміністрації

бригадир відокремленого підрозділу "Шахтоуправління "Луганське" державного підприємства "Луганськвугілля"

гінник відокремленого підрозділу "Шахта "Комсомольська" державного підприємства "Антрацит", Луганська область

директор Луганського будівельного технікуму транспортного будівництва

професор Донецької державної музичної академії імені С.С. Прокоф'єва

генеральний директор орендного сільськогосподарського підприємства "Таранг", Лозівський район

член Асоціації дослідників голодоморів в Україні, м. Київ

Новоселицький сільський голова, Закарпатська область

генеральний директор державного підприємства "Виробниче об'єднання "Київприлад"

начальник відділу державної податкової адміністрації у місті Севастополі

директор - головний редактор товариства "Редакція "Український пасічник", м. Львів

член ради Луганської обласної організації ветеранів України

тракторист сільськогосподарського товариства "Корин" Коломийського району, Івано-Франківська область

тракторист філії "Сторожинецький райавтодор" дочірнього підприємства "Чернівецький облавтодор"

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 131

Указа Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України від 12 жовтня 2007 року № 968

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 218

Указа Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 14 лютого 2007 року № 110

Указа Президента України від 24 грудня 2007 року № 1252

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 610

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 2 липня 2007 року № 582

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України від 2 липня 2007 року № 583

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002

ПАК Імре голова ради директорів компанії "IRM-HUNGARY"

ПАЛАМАРЧУК Олександр Олександрович авіатехнік

ПАЛІЧУК Микола Васильович Яремчанський міський голова, Івано-Франківська область

ПАНЬБУДЬЛАСКА Володимир Федорович завідувач кафедри Київського національного університету будівництва і архітектури

ПАНЧЕНКО Володимир Григорович директор сільськогосподарського акціонерного товариства "Начало", Чорноморський район

ПАНЧЕНКО Григорій Володимирович старший майстер дільниці механічного цеху акціонерного товариства "Мотор Січ"

ПАНЧЕНКО Олександр Іванович заступник голови правління з виробництва - генеральний директор

ПАНЧУК Май Іванович голова експертної ради ВАК України з історії, завідувач відділу Інституту політичних і етнонаціональних досліджень імені І.Ф. Кураса НАН України, доктор історичних наук, професор

ПАНЬКО Василь Михайлович голова Рокитнівської районної організації Української спілки ветеранів Афганістану, Рівненська область

ПАППО-КОРИСТІН Вадим Миколайович провідний науковий співробітник Державного конструкторського бюро "Південне" імені М.К. Янгеля, м. Дніпропетровськ

ПАРСЕНЮК Борис Федотович член Донецької обласної організації Всеукраїнського товариства політичних в'язнів та репресованих

ПАСІЧНИК Василь Васильович директор департаменту Національного банку України, м. Київ

ПАСІЧНИК Володимир Михайлович проректор Інституту сходознавства і міжнародних відносин "Харківський колегіум"

ПАТРОК Микола Васильович суддя Верховного Суду України

ПАЩУК Іван Григорович голова Рівненського обласного краєзнавчого товариства

ПЕКАНОВ Олександр Михайлович дворазовий чемпіон світу з богатирського багатоборства, м. Чернігів

ПЕНЬКОВ Володимир Іванович начальник навчального та методичного центру Академії внутрішніх військ, полковник

ПЕНЬКОВ Олександр Миколайович директор державного підприємства "Український державний центр залізничних рефрижераторних перевезень "Укррефтранс", Київська область

ПЕРЕВАЛЬСЬКИЙ Василь Євдокимович член Асоціації дослідників голодоморів в Україні, м. Київ

ПЕРШИН Володимир Володимирович голова Асоціації ветеранських організацій Управління МВС України в Миколаївській області

ПЕТРАУСКАС Айтонас Аугустинович директор Черкаської обласної філармонії

ПЕТРЕНКО-КУХАРЧУК Галина Петрівна член ради Рівненського міського відділення Всеукраїнського об'єднання ветеранів

ПЕТРУК Петро Володимирович керівник товариства "Інтеграціоніст", смт Ставище, Київська область

ПИЖИК Іван Михайлович начальник відділу Вищої ради юстиції

ПИЛИПЕНКО Іван Ісакович ректор Державної академії статистики, обліку та аудиту Державного комітету статистики України

ПИРОГ Руслан Якович головний науковий співробітник Інституту історії України НАН України, м. Київ

ПИСАНЕНКО Віктор Васильович слюсар філії "Придніпровські магістральні нафтопроводи" акціонерного товариства "Укртранснафта", Сумська область

Указа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 609

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

Указа Президента України від 9 жовтня 2007 року № 950

Указа Президента України від 16 травня 2007 року № 411

Указа Президента України від 14 лютого 2007 року № 110

Указа Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 16 травня 2007 року № 418

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 222

Указа Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1213

Указа Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 4 вересня 2007 року № 820

ПИСАРЕВСЬКИЙ Іван Петрович

ПИСАРЕНКО Анатолій Аркадійович

ПІДГОРСЬКИЙ Валентин Степанович

ПІДЛУБНИЙ Василь Іванович

ПІРОЖОК Тадей Степанович

ПЛЕГУЦА Матвій Дмитрович

ПЛЮВАКА Володимир Олександрович

ПОБІРЧЕНКО Семен Павлович

ПОДЛЯВСЬКИЙ Микола Іванович

ПОЛАПА Микола Олександрович

ПОЛІЩУК Феодосій Борисович

ПОНОМАРЕНКО Анатолій Георгійович

ПОНОМАРЕНКО Володимир Степанович

ПОРОШЕНКО Яків Аранасійович

ПРИБОР Іван Григорович

ПРИДВОРОВ Вадим Анатолійович

ПРИСТЕР Борис Самуїлович

ПРОЗОРОВ Віктор Іванович

ПРОКОПІВ Василь Михайлович

ПРОХОРЕНКО Іван Костянтинович

ПРУДНИК Михайло Васильович

РАДЕЛЬЧУК Степан Ілліч

РАДОВЕЦЬ Арнольд Анатолійович

РАЄВСЬКИЙ Валентин Юліанович

РАЗСКАЗОВСЬКИЙ Вадим Борисович

РЕДЛІХ Шимон

РЕЙНІЛЯ Лаура

бригадир ковбасного цеху акціонерного товариства "Луганський м'ясокомбінат"

член Центральної виборчої комісії

директор Інституту мікробіології і вірусології імені Д.К. Заболотного НАН України, доктор біологічних наук, академік НАН України

перший віце-президент Міжнародної науково-промислової корпорації "Веста", м. Дніпропетровськ

голова Старосамбірського районного відділення Всеукраїнського об'єднання ветеранів, Львівська область

головний лікар Старожиницької центральної районної лікарні

бригадир відокремленого підрозділу Шахтоуправління "Луганське" державного підприємства "Луганськвугілля"

голова ради Корсунь-Шевченківської районної організації ветеранів, Черкаська область

головний лікар Скадовської районної санітарно-епідеміологічної станції, Херсонська область

керівник Секретаріату Верховної Ради Автономної Республіки Крим

голова Львівського міського товариства інвалідів

директор департаменту Міністерства закордонних справ України

ректор Харківського національного економічного університету

член Одеської обласної організації Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих

голова ради Васильківської районної організації ветеранів, Дніпропетровська область

голова правління, директор акціонерного товариства "Слов'янський механічний завод"

головний науковий співробітник Інституту проблем безпеки атомних електростанцій НАН України, м. Київ

начальник - головний конструктор державного підприємства "Центральне конструкторське бюро Чорноморець"

голова Калузької районної ради, Івано-Франківська область

голова Сумської обласної ради організації ветеранів України

головний редактор

член Братства ОУН - УПА, м. Львів

народний депутат України

художник-живописець, голова авторського колективу культурної місії "Нове творче об'єднання, арт", м. Київ

старший науковий співробітник Інституту радіофізики та електроніки імені О.Я. Усикова НАН України, доктор технічних наук, професор, м. Харків

почесний професор університету імені Д. Бен-Гуріона в Нетені

Надзвичайний і Повноважний Посол Фінляндської Республіки в Україні

Указа Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979

Указа Президента України від 12 листопада 2007 року № 1087

Указа Президента України від 16 травня 2007 року № 411

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 19 вересня 2007 року № 896

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України від 30 березня 2007 року № 256

Указа Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957

Указа Президента України від 16 травня 2007 року № 411

Указа Президента України від 12 листопада 2007 року № 1090

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 763

РЕЧИЦЬКИЙ
Владислав Захарович

РИБАК
Тимотрій Іванович

РИБІНОВ
Володимир Артеміїнович

РИНДІН
Олексій Васильович
(помертв)

РИСЬ
Анатолій Іванович

РІБЕЙРА
Луїш Мігел де Матуш

РОВТ
Алекс

РОДИЧЕВ
Євген Михайлович

РОЖКО
Віктор Вікторович

РОМАНЕНКО
Михайло Іванович

РОССИ
Карлос Альберто

РУДЕНКО
Андрій Іванович

РУДИЦЬКИЙ
Петро Петрович

РУДИЙ
Василь Михайлович

РУЖИН
Юрій Миколайович

РУСНАК
Юрій Іванович

РЯБЕНКО
Володимир Дмитрович

САБАДАШ
Микола Андрійович

САВІНІН
Анатолій Степанович

САВАДОВ
Арсен Володимирович

САВАРИН
Петро Семенович

САВКІН
Володимир Федорович

САВЧЕНКО
Григорій Тимофійович

САВЧУК
Петро Степанович

САКОВСЬКИЙ
Григорій Андрійович

САЛО
Сергій Архипович

САЛЬНІКОВ
Віктор Миколайович

директор товариства "Липовецьке"
Липовецького району

колишній політв'язень, прокурор,
завідувач кафедри Тернопільського державного
технічного університету імені Івана Пулюя

начальник відділу акціонерного товариства
"Алчевський металургійний комбінат", Луганська область

пожежний 11-ї підпорядкованої державної пожежної
частини Головного управління МНС України
в Київській області, молодший сержант внутрішньої
служби

машиніст технологічних компресорів Шебекинського
лінійного виробничого управління УМГ "Харківтрансгаз"

португальський дослідник Голодомору 1932-1933 років
в Україні

президент компанії "IWE Trade Corp", громадянин США

інженер-конструктор Київського дослідно-виробничого
підприємства "Контакт" Українського товариства глухих

токарь Южно-Української АЕС, Миколаївська область

правознавець, президент Вінницької обласної організації
"Корпорація працюючих у несприятливих умовах"

сенатор Національного Конгресу Аргентини

голова правління акціонерного товариства
"Хлібзавод Салтівський", м. Харків

радник голови Житомирської обласної
державної адміністрації

член Асоціації дослідників голодоморів в Україні,
Вінницька область

голова ради засновників товариства "Запорізький
виробничий комбінат "Спецгазпром"

член Міжнародної громадської організації
"Промінь 5-2", м. Київ

директор сільськогосподарського підприємства
"РВД-Агро", Черкаський район

голова Шполянської районної ради, Черкаська область

голова Ужгородської міської ради ветеранів війни України,
Закарпатська область

художник-живописець, м. Київ

президент Світового конгресу вільних українців
у 1983-1988 роках, громадянин Канади

електроварник акціонерного товариства "Азовгазальмаш",
Донецька область

генеральний директор обласного комунального
лісгосподарського підприємства "Сумноблатроліс"

член Івано-Франківської обласної організації
Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих

генерал-лейтенант

начальник філії "Зацепилівський райавтодор"
державного підприємства "Харківський облавтодор"

голова Балакавської районної державної адміністрації,
м. Севастополь

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 21 листопада 2007 року № 1132

Указа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 884

Указа Президента України
від 4 вересня 2007 року № 820

Указа Президента України
від 29 листопада 2007 року № 1169

Указа Президента України
від 18 липня 2007 року № 649

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 29 листопада 2007 року № 1169

Указа Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797

Указа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 957

Указа Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Указа Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

САМСІН
Ігор Леонівич

САМУСЄВ
Юрій Миколайович

САНДЕР
Мар'ян Левін

САНДУЛОВА
Галина Давидівна

САНДУЛЯК
Леонтій Іванович

САННІКОВ
Віктор Федорович

САПОЖНИКОВ
Віктор Борисович

САРВАШ
Антон Георгійович

СВІЖЕНКО
Віктор Олексійович

СЕЛЕЗНЬОВ
Михайло Сергійович

СЕЛІВАНОВ
Віктор Веніамінович

СЕМЕНЮК
Григорій Фоківич

СЕМЕРЕНКО
Володимир Олександрович

СЕМИКОПОВ
Володимир Іванович

СЕМИРЯДЧЕНКО
Олександр Віталійович

СЕМІХОД
Марія Василівна

СЕНИК
Мирослав Петрович

СЕРБІН
Віктор Миколайович

СЕРГЕЄВ
Сергій Гаврилович

СЕРГІЄНКО
Олександр Федорович

СЕРГІЙКО
Ольга Олексіївна

СЕРПІЧУК
Володимир Іванович

СЕРПЮК
Володимир Іванович

СЕРДУНИЧ
Любов Андріївна

СЕРЕДА
Володимир Миколайович

СЕРЕДА
Григорій Порфирівич

СЕРЕДЮК
Зіновій Степанович

Указа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України
від 21 листопада 2007 року № 1132

Указа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 218

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України
від 27 червня 2007 року № 565

Указа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

Указа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030

Указа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України
від 24 грудня 2007 року № 1252

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України
від 2 листопада 2007 року № 1059

Указа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 133

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 979

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України
від 5 липня 2007 року № 599

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

суддя Верховного Суду України

керуючий трестом "Промбуд" акціонерного товариства
"Будівельно-монтажна фірма "Азовстальбуд",
Луганська область

член Палати представників Конгресу США,
громадянин США

заступник голови Спілки інвалідів Чорнобилья
Святошинського району міста Києва

прокурор Бориспільського інституту муніципального
менеджменту, Київська область

викладач Центру науково-технічної творчості
учнівської молоді, м. Севастополь

Новоолинський міський голова, Волинська область

директор товариства "Маріупольська ітахо-фабрика",
Донецька область

директор департаменту науково-технологічного розвитку
Міністерства освіти і науки України

голова комісії Дніпропетровської обласної ради ветеранів

заступник начальника Державного підприємства
"Ялтинський морський торговельний порт",
Автономна Республіка Крим

директор Інституту філології Київського національного
університету імені Тараса Шевченка, доктор філологічних
наук, професор

машиніст крана відновного поїзда № 3501 станції
Здолбунів відокремленого підрозділу "Рівненська дирекція
залізничних перевезень"

член Міжнародної громадської організації
"Промінь 5-2", м. Київ

радник Голови Секретаріату Президента України

голова Івано-Франківської міської ради ветеранів
працівників освіти

голова Львівської обласної ради

голова приватно-орендного сільськогосподарського
підприємства "Красна Баштанка", Новобузький район

генеральний директор акціонерного товариства "Борек",
Бородянський район

член Всеукраїнського товариства політичних в'язнів
і репресованих, м. Київ

апаратник акціонерного товариства
"Шосткинський міськомкомбінат", Сумська область

директор центру українознавства, м. Київ

машиніст відокремленого підрозділу "Шххта
"Бутанська" державного підприємства "Волин вугілля"

керівник Старосинівської районної дитячої літературної
студії "Муза Надківщина", Хмельницька область

голова Львівського регіонального суспільно-культурного
товариства "Надсяння"

державний радник юстиції 2 класу в органах прокуратури
співголова Тернопільської районної спілки політв'язнів
і репресованих

СЕТТАРОВ Раєт Рефатович міністр праці та соціальної політики Автономної Республіки Крим

СИДОРЕНКО Володимир Миколайович командир загону Державної воєнізованої гірничортувальної служби у пугільній промисловості, Луганська область

СИДОРЕНКО Іван Андрійович голова Тернопільської обласної ради ветеранів

СИДОРСЬКИЙ Віктор Федорович заступник голови Приднізької міської Спілки офіцерів - ветеранів арганської війни та воєнних конфліктів в інших державах, Чернігівська область

СИЛКА Василь Макарович заступник голови Лубенського товариства "Союз Чорнобиль", Полтавська область

СИСЮК Оксана Романівна головний державний податковий ревізор - інспектор відділу державної податкової адміністрації у Тернопільській області

СИСЮК Вадим Миколайович віце-президент Федерації хокею України, м. Київ

СІАРРА Едуардо депутат Національного Конгресу Бразилії

СІВКОВ Віталій Семенович перший віце-президент футбольного клубу "Динамо "Київ"

СІДЕРСЬКИЙ Володимир Зіновійович член громадської організації "Київське товариство відділу державної податкової адміністрації

СЛАДІ Стефан засновник благодійної організації "SARA", громадянин США

СІНЕЛЬНИКОВ Борис Дмитрович токарь-розточувальник цеху акціонерного товариства "НІМЗ-БУР", Донецька область

СІРИЙ Василь Іванович голова Дніпропетровського обласного товариства політичних в'язнів і репресованих

СІТАК Олександр Петрович президент товариства "Бердичівська солодова компанія"

СІЧКАРЕНКО Сергій Вадимович голова спостережної ради холдингової компанії "Системні інвестиції"

СКАЛІВСЬКИЙ Олександр Ілліч заступник голови Долинської районної громадської організації інвалідів "Товариш", Кіровоградська область

СКЛЯР Ірина Вільвіна учителька Українського фізико-математичного ліцею Київського національного університету імені Тараса Шевченка

СКУПНИЙ Володимир Матвійович заступник директора - вчений секретар Національного наукового центру "Інститут аграрної економіки" УААН, м. Київ

СЛАВОВСЬКИЙ Володимир Леопардович президент Всеукраїнської асоціації пекарів, м. Київ

СЛЕПЧЕНКО Володимир Павлович художник-живописець

СЛИШ Віктор Михайлович голова Великобурульської районної державної адміністрації, Харківська область

СЛОБОДЯНЮК Петро Якович директор Державного архіву Хмельницької області

СЛБЗКО Олег Іванович спеціаліст першої категорії Посольства України в Республіці Австрія

СЛЮСАРЕНКО Михайло Антонівич терміст акціонерного товариства "Пресмаш", м. Одеса

СЛЮСАР Анатолій Павлович викладач Луганського державного коледжу економіки і торгівлі

СМЕРДОВ Володимир Олексійович голова координаційної ради Асоціації пошукових загонів Запорізької області при Запорізькому обласному краєзнавчому музеї

СНІСАРЕНКО Володимир Іванович завідувач лабораторії Науково-дослідного інституту будівельного виробництва, м. Київ

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України від 14 лютого 2007 року № 110

Указа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України від 2 липня 2007 року № 583

Указа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Указа Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169

Указа Президента України від 4 вересня 2007 року № 823

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Указа Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 218

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 23 липня 2007 року № 664

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 16 травня 2007 року № 410

Указа Президента України від 19 вересня 2007 року № 897

СОКИРКО Петро Олександрович

СОЛДАТЕНКО Микола Олексійович

СОЛОВІЙОВ Микола Анатолійович

СОЛОВІЙОВА Віра Йосипівна

СОЛОВЕЙ Микола Петрович

СОЛОНСЬКИЙ Борис Петрович

СОННИК Євген Гаврилович

СОРОПТОК Вікторіо

СТАДНІК Микола Дмитрович

СТАРІНА Валентин Єгорович (Адріан)

СТАРОВ Михайло Олексійович

СТАРУХ Олександр Васильович

СТАРЧЕНКО Ольга Артемівна

СТАУРІН Микола Вікторович

СТАШКІВ Богдан Михайлович

СТЕПАНКОВ Валерій Степанович

СТЕПАНЮК Володимир Петрович

СТЕРКІН Григорій Львович

СТЕРПУЛ Григорій Іванович

СТОЛЯРУК Анатолій Мусійович

СТРАТОНОВ Сергій Анатолійович

СТРЕЛЬЦОВ Євген Львович

СТРЕЛЬЧЕНКО Валерій Васильович

СТРІГАНОВ Валерій Миколайович

СТРОМЕЛЮК Олексій Йосипович

СТУПАК Володимир Федорович

СУДАРЕВ Віктор Олексійович

директор Миронівського м'ясопереробного заводу "Легко", Київська область

заступник Міністра праці та соціальної політики України

ритуальник Державного підприємства "Мобільний ритуальний центр МНС України"

директор Виданичного дому "Києво-Могилянська академія"

голова Сумської районної ради, Сумська область

заступник директора структурного підрозділу "Шахта імені М.І. Сташкова" акціонерного товариства "Павлоградвугілля", Дніпропетровська область

голова Чернігівського обласного відділення Українського національного фонду допомоги інвалідам Чорнобіля

голова Українсько-бразильської центральної репрезентації

провідний інженер Криворізького району електричних мереж, Хмельницька область

керуючий Дніпропетровською єпархією Української православної церкви Київського патріархату

багаторазовий чемпіон світу з багатборства, м. Харків

Керівник Головної служби регіональної політики Секретаріату Президента України

голова Тернопільської міської ради Організації ветеранів України

головний спеціаліст Управління ядерної та радіаційної безпеки Федерального агентства з атомної енергії, м. Москва

генеральний директор Івано-Франківської мистецької агенції "Захід-шоу", м. Тисмениця

професор Кам'янець-Подільського державного університету

член Полтавської обласної організації Всеукраїнського товариства політичних в'язнів та репресованих

член громадської організації інвалідів війни та Збройних сил Солом'янського району міста Києва

голова правління акціонерного товариства "Житлопромбуд-8", м. Миколаїв

директор державного підприємства "Дослідне господарство "Іванівна" Чернігівського інституту агропромислового виробництва УААН, Борзнянський район

голова наглядової ради акціонерного товариства "Банк Універсальний", м. Львів

завідувач кафедри Одеського національного університету імені І.І. Мечникова

директор державного підприємства "Балаклійський ремонтний завод"

начальник управління Секретаріату

голова Ізяславської районної ради організації ветеранів України, Хмельницька область

депутат Чернігівської міської ради

заступник директора Державного департаменту морського і річкового транспорту Міністерства транспорту та зв'язку України

Указа Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 5 листопада 2007 року № 1061

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1225

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Указа Президента України від 24 грудня 2007 року № 1252

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 17 вересня 2007 року № 887

Указа Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962

Указа Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 12 листопада 2007 року № 1087

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962

Указа Президента України від 27 червня 2007 року № 565

СУЛТАНОВ
Васи́т Таги́рович
прохідник відокремленого підрозділу "Шахта імені С.М. Кірова"
державного підприємства "Макіїввугілля", Донецька область

СУСАЛЕНСЬКИЙ
Яків Михайлович
голова Товариства єврейсько-українських зв'язів,
громадянин Держави Ізраїль

СУХІНІН
Володимир Миколайович
голова правління акціонерного товариства
"Донецькбудматеріали"

СУХОРЕБСЬКИЙ
Олег Степанович
голова сільськогосподарського виробничого кооперативу
імені М. Грушевського Рогатинського району, Івано-Франківська область

СЯДРИСТИЙ
Микола Сергійович
народний художник України, завідувач відділу
мікромініатюр Національного Києво-Печерського
історико-культурного заповідника, м. Київ

ТАЛАЛАЙ
Віктор Іванович
бригадир тракторної бригади товариства
"Агрофірма "Маяк", Котелевський район

ТЕНЮХ
Ігор Йосипович
віце-адмірал у Збройних силах України

ТЕРАЛЕЦЬКИЙ
Олександр Олександрович
заступник голови Судової палати Верховного Суду України

ТЕРНАВСЬКИЙ
Юрій Іванович
заступник генерального директора - начальника
управління акціонерного товариства "Маріупольський
металургійний комбінат імені Ілліча"

ТИМОФЕЄВ
Ігор Володимирович
Надзвичайний і Повноважений Посол України
в Державі Ізраїль

ТОКАР
Ілля Іванович
голова Мукачівської районної державної адміністрації,
Закарпатська область

ТОЛМАЧОВ
Микола Григорович
генеральний директор фірми-товариства
"Т.М.М.", м. Київ

ТОПАЛ
Георгій Іванович
голова Тарутинської районної ради, Одеська область

ТОПОЛОВ
Віктор Семенович
народний депутат України

ТРАКСЛЕР
Петро Петрович
голова Рахівської міської організації "Всеукраїнське товариство
політ'язів і репресованих", Закарпатська область

ТРИГУБ
Петро Микитович
завідувач кафедри Миколаївського державного гуманітарного
університету імені Петра Могили

ТРОФИМЕНКО
Леонід Миколайович
художній керівник та головний диригент хору

ТРОЦЕНКО
Володимир Іванович
голова Охтирської міської організації ветеранів,
Сумська область

ТРОЯН
Валерій Миколайович
голова Олевської районної ради

ТРУШ
Андрій Михайлович
черговий по Львівській дирекції залізничних перевезень

ТУБІНШЛАК
Анатолій Самойлович
завідувач приймального відділення Вінницького обласного
госпітала для інвалідів Вітчизняної війни

ТУМАНОВ
Олег Леонідович
сталеяр акціонерного товариства "Електromеталургійний завод
"Дніпросталь" імені А.М. Кузьміна", м. Запоріжжя

УЛЯНИЧ
Володимир Іванович
член ради Асоціації дослідників голодоморів
в Україні, м. Київ

УСАЧЕНКО
Лариса Михайлівна
народний депутат України IV скликання

УШИНСЬКИЙ
Олександр Євгенович
член Асоціації дослідників голодоморів в Україні, м. Київ

ФЕДАК
Володимир Михайлович
член ради Львівського регіонального суспільно-культурного
товариства "Надсяння"

ФЕДОРЕНКО
Сергій Миколайович
президент агропромислової асоціації
"Група компаній "УКПРОС", м. Київ

ФЕДОРОВ
Іван Олександрович
голова Запорізького апеляційного господарського суду

Указа Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України
від 1 вересня 2007 року № 810

Указа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1213

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030

Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 5 липня 2007 року № 599

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

ФЕДОРУК
Анатолій Петрович
Бучанський міський голова, Київська область

ФЕДОТОВ
Юрій Дмитрович
голова наглядової ради акціонерного товариства
"Південнрефтрансфлот", м. Севастополь

ФЕДЕЛОВ
Михайло Сергійович
начальник газоземного цеху акціонерного товариства
"Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

ФІЛІНЮК
Володимир Романович
голова правління акціонерного товариства
"Славута-Папір", м. Славута

ФРІДМАН
Микола Абрамович
генеральний директор Рівненської АЕС

ФУРМАН
Володимир Олександрович
начальник Кременчуцького будівельно-монтажного експлуатаційного
управління Південної залізниці, Полтавська область

ХАЛТАГАРОВ
Костянтин Омелянович
голова правління Спілки бурятської культури

ХИЖНЯК
Микола Григорович
водій автомобіля акціонерного товариства "Автотранспортне
підприємство № 7" асоціації "Київбудтранс"

ХІМІЧУК
Любов Іванівна
начальник відділу державного підприємства
"Донецький дослідний завод "Еталон"

ХОДАКОВСЬКИЙ
Сергій Миколайович
генеральний директор спільного підприємства
"Інтергехнодрук"

ХОДАЛЄВ
Геннадій Федорович
заступник головного інженера, начальника відділення федерального
державного унітарного підприємства "Російський федеральний ядерний
центр - Всеросійський науково-дослідний інститут експериментальної
фізики" Федерального агентства з атомної енергії, м. Саров

ХОДАН
Анатолій Євгенійович
голова Уманської міської ради ветеранів війни і праці,
Черкаська область

ХОМ'ЯКОВ
Анатолій Олександрович
заступник директора - начальника ділянки акціонерного
товариства "Ветропак Гостомельський склозавод"

ХОМЕНКО
Віктор Миколайович
начальник Державної інспекції з контролю якості
лікарських засобів в Донецькій області

ХОМЕНКО
Лев Григорович
член Київського товариства політ'язів та жертв репресій

ХОМРАЧ
Петро Петрович
головний лікар Мейської центральної районної лікарні,
Чернігівська область

ХОРОШУН
Борис Іванович
завідувач кафедри Національного транспортного
університету, м. Київ

ХУСКІВАДЗЕ
Михайло Кронідович
тренер зі стрільби з лука збірної команди України серед
інвалідів, м. Львів

ЦАП
Микола Михайлович
полковник податкової міліції

ЦАР
Галина Василівна
Чопський міський голова, Закарпатська область

ЦАРУК
Ярослав Васильович
член редакційно-видавничої групи обласної редколегії
"Реабілітовані історією", м. Луцьк, Волинська область

ЦИБУЛЬСЬКИЙ
Олександр Григорович
майстер ділянки дочірнього підприємства "Річне хліб"

ЦИКУРА
Валентин Федорович
акціонерного товариства "Концерн "Хлібпром"

ЦІННИК
Петро Олександрович
заступник головного конструктора акціонерного товариства
"Мотор Сін"

ЦОМАРТОВ
Юрій Муратович
перший заступник голови Святошинської районної
у місті Києві державної адміністрації

ЦОПА
Віктор Григорович
заступник голови Полтавського обласного відділення
Української спілки ветеранів Афганістану

ЦОПКА
Олександр Григорович
директор Кам'янець-Подільського планово-економічного
технікуму-інтернату для дітей-інвалідів, Хмельницька область

ЧАБАНЕНКО
Віктор Антонович
полковник Державної служби спеціального зв'язку
та захисту інформації України

ЗАБАЧЕНКО
Віктор Антонович
завідувач кафедри Запорізького національного університету

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України
від 8 жовтня 2007 року № 949

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

Указа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1224

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 979

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 845

Указа Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України
від 14 лютого 2007 року № 110

Указа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указа Президента України
від 12 жовтня 2007 року № 968

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЧАЙКА
Раїса Михайлівна

ЧЕРЕВКО
Олександр Іванович

ЧЕРНИШОВ
Олександр Павлович

ЧЕРНОБАЙ
Валерій Ілліч

ЧЕРНОКУЛЬСЬКИЙ
Борис Іванович

ЧЕРНОМАЗ
Люділа Александрівна

ЧИГРИНЕЦЬ
Віктор Петрович

ЧИКАЛІКЧИ
Георгій Гаврилович

ЧМУТ
Алеся Вікентіївна

ЧОРНИЙ
Анатолій Миколайович

ЧОРНИЙ
Степан Савич

ЧОРНУХА
Віктор Григорович

ЧУНІХІН
Олександр Натанович

ЧУПРИНІН
Кирило Сергійович

ЧУХІАЛ
Василь Олександрович

ЧУХТА
Петро Семенович

ШАБАЛА
Олексій Романович

ШАВАРИН
Микола Михайлович

ШАЛЯ
Михайло Андрійович

ШАМШУР
Олег Владиславович

ШАПОВАЛ
Анатолій Васильович

ШАПОВАЛ
Юрій Іванович

ШАПОВАЛОВ
Олексій Петрович

ШАРАПОВ
Олександр Дмитрович

ШАФРАН
Петро Михайлович

ШАШК
Мілан

ШВЕЦЬ
Микола Олександрович

ШЕВЧЕНКО
Анатолій Васильович

заступник голови Львівської обласної організації ветеранів України

ректор Харківського державного університету харчування та торгівлі

голова Ясинуватської районної ради ветеранів війни та праці Донецької області

гірник відокремленого підрозділу "Шахта "Червоный партизан" державного підприємства "Свердловантрацит", Луганська область

арист Севастопольського академічного руського драматичного театру імені А.В. Луначарського

головний спеціаліст Посольства України в Республіці Польща

начальник Сумського обласного управління лісового господарства

голова сільськогосподарського кооперативу "Дружба", Саратський район

головний державний податковий інспектор відділу державної податкової адміністрації у Житомирській області

Приозерненський сільський голова, Автономна Республіка Крим

голова ради Тетіївської районної організації ветеранів, Київська область

голова правління акціонерного товариства "Лугдьясантехмонтаж № 536", Волинська область

віце-президент, головний режисер Асоціації діячів естрадного мистецтва

дворазовий чемпіон світу з багатирського багатоборства, Київська область

машиніст філії "Пісочинське дорожньо-експлуатаційне підприємство" дочірнього підприємства "Харківський облгавтодор"

член організаційного комітету "Лемківської ватри" у місті Жданія

член Хмельницької обласної управи Всеукраїнського братства ОУН - УПА імені генерала Р. Шухевича - Т. Чупринки

митрофорний протоієрей Української греко-католицької церкви

голова ради організації ветеранів Голосіївського району міста Києва

Надзвичайний і Повноважний Посол України в Сполучених Штатах Америки, Надзвичайний і Повноважний Посол України в Ангитуга і Барбуда за сумісництвом

головний інженер державного підприємства "Український науково-дослідний інститут вагонобудування", м. Кременчук, Полтавська область

керівник центру Інституту політичних і етнонаціональних досліджень НАН України, м. Київ

головний державний податковий ревізор - інспектор Департаменту Державної податкової адміністрації України

декан, завідувач кафедри Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана

головний редактор часопису "Ватра"

єпископ, Апостольський адміністратор Мукачівської греко-католицької єпархії

учитель загальноосвітньої школи I-III ступенів № 14 міста Дружківки, Донецька область

генеральний директор акціонерного товариства "Енергоспецмонтаж", м. Москва

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 583

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002

Указ Президента України від 17 липня 2007 року № 644

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 583

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 17 липня 2007 року № 644

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 875

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

ШЕВЧЕНКО
Михайло Васильович

ШЕВЧЕНКО
Станіслав Миколайович

ШЕВЧУК
Ярослав Степанович

ШЕЙКО
Олександр Петрович

ШЕЛІВАНОВА
Ганна Василівна

ШЕЛУДЬКО
Андрій Григорович

ШЕРДЦІ
Костянтин Костянтинівич

ШЕСТОПАЛОВ
Валентин Микитович

ШИНКАРЕНКО
Олексій Артемович

ШИПІЛОВ
Василь Васильович

ШИПІНІВСЬКИЙ
Валерій Миколайович

ШИТЮК
Микола Миколайович

ШИШАЦЬКИЙ
Андрій Володимирович

ШИШОВ
Іван Якович

ШКВАРЧУК
Володимир Михайлович

ШКЕЛЕБЕЙ
Михайло Іванович

ШКРІБА
Володимир Іванович

ШКУТЯК
Зіновій Васильович

ШЛЯНТА
Василь Іванович

ШМІДТ
Марія

ШОВЧОК
Микола Прокопович

ШПГЕЛЬ
Генріх Давидович

ШПІКА
Олександр Миколайович

ШТГОДЕМАНН
Дітмар Герхард

ШУМСЬКИХ
Василь Павлович

ШУР
Юрій Олександрович

ЩЕРБИНА
Микола Григорович

член президії правління фонду, письменник, м. Київ

голова ради Дніпропетровської обласної організації ветеранів України

член Братства ОУН - УПА Дрогобицького району, Львівська область

заступник Голови

голова Нетішинської міської ради Організації ветеранів України, Хмельницька область

соліст балету

генеральний директор Культурно-просвітницького центру "Палац студентів" Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого

народний артист України, артист Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ

дослідник Голодомору в Україні у 1932-1933 роках

гірник відокремленого підрозділу "Шахта "Вергелієвська" державного підприємства "Луганськвугілля"

приватний підприємець, Житомирська область

директор Миколаївського навчально-наукового інституту Одеського національного університету імені І.І. Мечникова

генеральний директор акціонерного товариства "Харцизький трубний завод", Донецька область

письменник, громадський діяч, громадянин Російської Федерації, м. Москва

письменник-публіцист, м. Чернігів

Довжанський сільський голова, Закарпатська область

депутат Закарпатської обласної ради

Івано-Франківський міський голова у 1998-2006 роках, народний депутат України V скликання

член президії Світової федерації лемківських - українських об'єднань

директор Музею терору в місті Будапешт, Угорська Республіка

оператор з добування нафти й газу газопромислового управління "Шебелинкагазвидобування", Харківська область

генеральний директор акціонерного товариства "Фірма "Фундамент", м. Київ

спосар акціонерного товариства "Полтавський автоагрегатний завод"

Радник Президента України, Надзвичайний і Повноважний Посол Федеративної Республіки Німеччина в Україні у 2000-2006 роках

член президії організації ветеранів міста Одеси

заступник генерального директора акціонерного товариства "Алчевський металургійний комбінат", Луганська область

генеральний директор виробничого підприємства "Сірюч", м. Київ

Указ Президента України від 11 квітня 2007 року № 290

Указ Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 551

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 27 листопада 2007 року № 1147

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 135

Указ Президента України від 13 вересня 2007 року № 859

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 22 вересня 2007 року № 764

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 17 липня 2007 року № 644

Указ Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169

Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 820

Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 980

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 21 листопада 2007 року № 1132

Указ Президента України від 27 листопада 2007 року № 1148

ЩЕРБА
Антоній
ЮВЧЕНКО
Олександр Петрович
ЮРІЙ
Сергій Ілліч
ЮРКЕВИЧ
Михайло Олександрович
ЮРЧЕНКО
Віктор Анатолійович
ЮХНОВСЬКИЙ
Юрій Михайлович
ЮЩЕНКО
Олександр Миколайович
ЯГУПОЛЬСЬКИЙ
Лев Мусійович
ЯКИМОВ
Василь Павлович
ЯКУБА
Анатолій Олександрович
ЯНЕНКО
Звіада Павлина
ЯНОВСЬКИЙ
Поліктин Дмитрович
Янош ТОТ

голова Консисторії Української православної церкви
у Сполучених Штатах Америки, громадянин США
член правління Представництва Міжнародної громадської
організації "Промінь 5-2", м. Москва
ректор Тернопільського національного економічного
університету
лікар Івано-Франківського обласного клінічного
онкологічного диспансеру
дворазовий чемпіон світу з багатборства, м. Черкаси
радник керуючого Тернопільської єпархії Української
православної церкви Київського патріархату
генеральний директор підприємства "Меблева фабрика
"Мірт", м. Новоград-Волинський
головний науковий співробітник Інституту органічної хімії
НАН України
заступник голови правління - виробничий
директор акціонерного товариства "Іллічівськзовніштранс",
Одеська область
провідний науковий співробітник, кандидат
технічних наук
член Полтавської міської організації Всеукраїнського
товариства "Просвіта" імені Т.Г. Шевченка
батько-вихователь Хмельницького дитячого будинку
сімейного типу
Надзвичайний і Повноважний Посол
Угорської Республіки в Україні

Указа Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739
Указа Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337
Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Указа Президента України
від 4 вересня 2007 року № 821
Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379
Указа Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002
Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1227
Указа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123
Указа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 887
Указа Президента України
від 30 січня 2007 року № 48

БАННИКОВ ЮРІЙ ГРИГОРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за значний внесок у розвиток металургійної
промисловості, спорудження і введення в дію
киснево-конвертерного цеху
Алчевського металургійного комбінату,
високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 21 листопада 2007 року № 1132

Директор державного НДПІМП "Діпросталь"
УкрДНТЦ "Енергосталь".

За трудові заслуги Ю.Г. Банніков нагороджений
орденом Трудового Червоного прапора СРСР (1975 р.);
Державною премією СРСР в галузі науки і техніки
(1984 р.), Почесною Грамотою Верховної Ради України
(2004 р.).

Народився 1 вересня 1939 року в м. Алчевськ Лу-
ганської області.

Закінчив Алчевський металургійний інститут за спе-
ціальністю "Металургія чорних металів" (1963 р.).

У 1967-1970 рр. - навчання у Харківському інженер-
но-економічному інституті, здобув фах інженера-економіста.

Протягом 1963-1983 рр. - головний інженер проекту
інституту "Діпросталь" (м. Харків).

У 1983-1987 рр. - заступник начальника Управління
капітального будівництва Мінчормету УРСР.

З 1987 р. по 1992 р. - головний інженер інституту
"Укрдіпромет" (м. Дніпропетровськ).

У 1992-1996 рр. - генеральний директор СП "Інмет"
(у складі "Укрдіпромет", "Фест Альпіне", Мінчормет
України).

Впродовж 1996-1997 рр. - заступник керівника філіалу
Першого українського міжнародного банку (м. Дніпро-
петровськ).

Киснево-конвертерний цех
Алчевського металургійного комбінату

Машина безперервного лиття сляків
Алчевського металургійного комбінату

БЕЛІК ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за значний особистий внесок у формування нових економічних засад суспільства, вагомі здобутки у професійній діяльності.
Указ Президента України від 17 жовтня 1997 року № 1154

*Почесне звання
"Заслужений будівельник України" (1981 р.)*

Голова правління ТОВ "Броварський домобудівний комбінат "Меркурій".

Почесний громадянин м. Бровари (2001 р.). Нагороджений дипломом Міжнародного відкритого рейтингу популярності та якості товарів і послуг "Золота фортуна" у номінації "Кращий керівник підприємства" (2001 р.), Почесною грамотою Міністерства охорони здоров'я України (1999 р.), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України з врученням пам'ятного знака (2004 р.), срібною Георгіївською медаллю "Честь, Слава, Труд" IV ступеня (2001 р.), орденом "Почесний Хрест", Почесною нагородою "Золотий ягуар" в номінації "За високі професійні досягнення, бездоганну репутацію у бізнесі", орденом Української Православної Церкви святого рівноапостольного князя Володимира (2001 р.), Міжнародною нагородою "Нагорода тисячоліття" за заслуги перед людством (2006 р.), медаллю Митрополита Київського "Святий князь Володимир" за благодійну діяльність (2007 р.), міжнародною нагородою "Меморіальна медаль королеви Вікторії" за підтримку традиційних цінностей доброчесності, хоробрості та гідності.

Народився Володимир Іванович на Сумщині. Після закінчення Львівського будівельного технікуму та Київського інженерно-будівельного інституту працював виконавцем - керівником дільниці Закарпатського обласного будівельного тресту, керівником Дарницького ремонтно-будівельного управління, керуючим Республіканським будівельним трестом "Укргадспрембуд".

З 1988 р. очолює ТОВ "Броварський ДБК "Меркурій". Висококваліфікований спеціаліст, талановитий організатор, мудрий керівник, сучасний управлінець.

ТОВ "Броварський домобудівний комбінат "Меркурій" було засновано у 1986 р. Сьогодні "Меркурій" входить до складу Української державної будівельної корпорації "Укрбуд" та є одним із найкращих стабільно працюючих будівельних підприємств у Київській області.

Головними напрямками діяльності товариства є житлове

та промислове будівництво, ремонт і реконструкція будівель, транспортні послуги та проектно-вишукувальні роботи.

Броварський ДБК "Меркурій" виконує будівництво великопанельних і цегляних будинків, котеджів та інших житлових і нежитлових об'єктів; має ліцензію на проектування житлових будинків до 5-ти поверхів та будівництво житлових будинків. Власними силами виконуються всі види будівельних робіт, включаючи інженерні мережі.

Домобудівний комбінат "Меркурій" будує сучасні житлові будинки та інші об'єкти соціальної сфери не тільки у Броварах - місті, яке стало своєрідною візиткою комбінату і де третина житла, що знаходиться в комунальній власності, побудована "меркурійцями", а й у м. Києві та містах Бориспіль, Ірпінь, Гостомель, Буча, Обухів, Вишгород Київської області, Канів, Золотоноша Черкаської області та інших регіонах України.

Комбінат постійно здійснює маркетингові дослідження ринку нерухомості та моніторинг новітніх технологій у галузі будівництва й архітектури. Силами Броварського ДБК збудовано і введено в експлуатацію 570869 м² житла. У 2007 р. ТОВ "Домобудівний комбінат "Меркурій" планує виготовити 13800 м² залізобетонних виробів, виконати будівельно-монтажних робіт на суму 118 млн грн і ввести в дію 80000 м² житла. Домобудівний комбінат "Меркурій" постійно розширює спектр своїх послуг.

Офісний центр по вул. Кірова, 90 у м. Бровари

БИЧКОВ КОСТЯНТИН КОСТЯНТИНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомі досягнення у професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України від 9 жовтня 2000 року № 1123

*Почесне звання
"Заслужений будівельник України" (2004 р.)*

Заступник керуючого справами Апарату Верховної Ради України.

Народився 27 вересня 1950 року в с. Хашувате Гайворонського району Кіровоградської області в сім'ї робітника. Дружина - Бичкова Ніна Миколаївна (1950 р. н.) - вчитель математики. Сини - Віталій (1973 р. н.) - директор підприємства та Юрій - студент КНУ імені Тараса Шевченка.

Сестра - Бичкова Ніна Костянтинівна - провідний економіст НДІ вугільної промисловості м. Києва, проживає в м. Ірпіні Київської області. Брат - Бичков Михайло Костянтинович - слюсар станції технічного обслуговування, працює й мешкає в селищі Южний Одеської області.

У 1957-1967 рр. навчався в Хашуватській середній школі. У 1967 р. вступив до СПТУ № 1 м. Києва, після закінчення якого був направлений на завод автоматики ім. Г.І. Петровського слюсаром. У 1969 р. призваний до лав Радянської армії. Після демобілізації повернувся на завод. З 1972 р. працював на ДБК № 1 м. Києва комендантом-адміністратором гуртожитку, а в 1980 р. - заступником директора житлово-комунальної контори. З 1975 р. по 1981 р. навчався в Київському інженерно-будівельному інституті на сантехнічному факультеті, де здобув кваліфікацію інженера-

будівельника за спеціальністю "Теплогазопостачання та вентиляція". З 1982 р. - директор житлово-комунальної контори, у 1987 р. - заступник голови об'єднаного комітету профспілки ДБК № 1. З 1987 р. по 1990 р. - заступник директора заводу залізобетонних конструкцій № 2 ДБК-1.

З 1990 р. - начальник управління адміністративними будинками Верховної Ради України. З 2002 р. - заступник керуючого справами Апарату Верховної Ради України.

Управління справами є структурним підрозділом Апарату Верховної Ради України, до відання якого входять питання матеріально-технічного і фінансового забезпечення та господарського обслуговування діяльності парламенту. На посаді заступника керуючого справами К.К. Бичков відповідає за вирішення питань будівництва, капітального ремонту та організації технічного нагляду в адміністративних будинках ВР України; будівництво житла для народних депутатів України та працівників апарату; забезпечення засобами зв'язку і телерадіосистем; виготовлення друкованої продукції.

У 2003 р. за неймовірно короткий термін було завершено будівництво адмінбудинку на вул. Садовий, 3а. А у 2004 р. за парламентські літні канікули безпосередньо під керівництвом К.К. Бичкова було проведено повну реконструкцію сесійної зали по вул. Грушевського, 5. У 2006 р. збудовано дитячий комплекс у м. Скадовськ Херсонської області. Нині реконструюється стара будівля на вул. Садовий, 3.

Колектив Управління справами Апарату Верховної Ради України під час вручення державних нагород

Роботи з реконструкції сесійної зали Верховної Ради України

БУЗЬКО ЮРІЙ ІВАНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток Української держави, вагоми трудові досягнення та з нагоди 16-ї річниці незалежності України. Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Генеральний директор ТОВ "Глобус-Південь".

За заслуги перед Українською Православною Церквою та за благодійність Юрій Іванович нагороджений орденами святого рівноапостольного князя Володимира III (2005 р.), II (2007 р.) ступенів, Різдва Христового I ступеня (2008 р.), Нестора Літописця III (2002 р.), II (2004 р.), I (2006 р.) ступенів. Удостоєний Почесних відзнак Одеської обласної державної адміністрації "75 років утворення Одещини" (2007 р.) та голови Одеської обласної державної адміністрації (2008 р.). Лауреат премій "Людина року очима дітей" (2008 р.) та газети "Вечірня Одеса" - "Людина справи" (2007 р.). Переможець конкурсу "Кращий підприємець року Одещини - 2007" у номінації "Меценат року".

Народився 15 серпня 1963 року в м. Одеса.

Упродовж 1970-1980 рр. навчався у середній школі № 62 м. Одеси. У 1982-1984 рр. - строкова служба у збройних силах СРСР. З 1985 р. по 1993 р. обіймав посади в автотранспортних підприємствах м. Одеси.

З 1993 р. по 1995 р. - керівник КМЦ "Охорона", управління Державної служби охорони МВС в Одеській області, а з 1995 р. - директор фірми "Нептун" м. Одеса. За час роботи на підприємстві Юрій Іванович зарекомендував себе як висококваліфікований та досвідчений фахівець, завдяки чому успішно вирішує проблеми виробничої діяльності у складних економічних умовах сучасності.

У 2005 р. під його керівництвом був побудований найбільший у м. Ілчівськ супермаркет електроніки, який став однією з візитних карток міста. У ньому створено всі умови для професійного функціонування підприємства, на якому працює молоді до 35 років, підвищення кваліфікації працівників, їх побуту та відзначення лідерів цієї сфери. Невичерпна енергія, компетентність, талант знаходити спільну мову з людьми, зміцнення трудового колективу забезпечують йому авторитет та повагу на підприємстві.

Юрій Іванович за роки своєї діяльності у м. Ілчівськ найактивніше проявив себе у громадсько-політичному та соціально-культурному житті міста, а також як благодійник та меценат.

З власної ініціативи Ю.І. Бузько щороку для дітей-сиріт, дітей з малозабезпечених родин, дітей-інвалідів заку-

пує новорічні подарунки, проводить Новорічні ялинки з виставами. На міжнародне свято День захисту дітей запроваджує акції, спрямовані на підтримку дітей із малозабезпечених сімей, здійснює адресну допомогу - придбання одягу для дітей.

Також допомагає і співпрацює з ветеранськими організаціями. До свят Захисника Вітчизни, 8 Березня, 9 Травня, Дня людей похилого віку Юрій Іванович виділяє кошти на придбання подарунків, квітів, святкових обідів. Заснував адресну допомогу потребуючим ветеранам медикаментами та медичним обладнанням, придбав глюкометри, тонометри.

Надає матеріальну допомогу школам, дитячій незалежній асоціації "ДЮНА" у м. Ілчівськ, будинку творчості, недільній школі Свято-Преображенського храму, дитячому народному ансамблю "Дана", дитячому театру "Ангел", школі-інтернату № 93 м. Одеси для незрячих дітей.

Ю.І. Бузько є засновником та генеральним спонсором різноманітних чемпіонатів та змагань міста й області, засновником двох іменних стипендій для талановитих дітей з малозабезпечених сімей.

Допомагає ветеранській організації воїнів-інтернаціоналістів, родинам загинув та багатьом іншим родинам, медичним установам міста, лікарні, дитячій поліклініці. Неодноразово закуповував перев'язочний матеріал та медикаменти, спеціальну холодильну техніку.

Постійно співпрацює з мерією м. Ілчівськ та Одеською обласною державною адміністрацією.

Юрій Іванович бере участь у заходах, проектах на благо міста та області, зокрема у благоустрою парків, висадці зелених насаджень, освітленні вулиць, мощенні тротуарної плитки на вулицях міста. У міській програмі з виявлення злочинів на вулицях міста фінансував установку централізованої системи відеонагляду, брав участь у підготовці та організації саміту мерів міст України. Надає постійну допомогу правохоронним органам.

Радість визнання суспільної діяльності Юрія Івановича Бузька щиро розділяють його дружина Тетяна Олександрівна, син Олександр та батьки Іван Андрійович і Марія Григорівна - учасники Великої Вітчизняної війни.

БУРЯК ПЕТРО ЮРІЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток Української держави, вагоми трудові досягнення та з нагоди 16-ї річниці незалежності України. Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

*Почесне звання
"Заслужений економіст України" (2003 р.).*

Ректор Львівської державної фінансової академії. Доктор економічних наук, професор, академік Академії економічних наук України.

Нагороджений Подякою прем'єр-міністра України, нагрудним знаком "Петро Могила" Міністерства освіти і науки України, Почесною Грамотою Міністерства фінансів України.

Народився 7 червня 1950 року в с. Погірці Самбірського району на Львівщині у сім'ї повоєнних переселенців з Польщі (операція "Вісла") пані Марії Дябач (1909 р. н.) та Юрія Буряка (1900 р. н.). У дитинстві Петро Юрійович дуже любив музику, літературу. Однак покиданням життя стала діяльність у сфері економіки. У 1968 р. П.Ю. Буряк вступив до Львівського фінансового технікуму, здобув кваліфікацію фінансиста. У 1971-1976 рр. навчався у Тернопільському державному фінансово-економічному інституті за спеціальністю "Фінанси і кредит".

Протягом десяти років (1971-1981 рр.) працював старшим ревізором-інспектором державних доходів Львівського обласного фінансового управління. У 1981-1984 рр. працював на посаді заступника керуючого Львівським відділенням Банку для зовнішньої торгівлі СРСР (нині - Укресімбанк), з 1984 р. по 1988 р. - завідувача Галицького райфінвідділу м. Львова.

У 1988 р. повернувся до рідного Львівського фінансового технікуму на посаду директора.

З 1993 р. - директор Львівського фінансово-економічного коледжу, з 1998 р. - ректор Львівського державного фінансово-економічного інституту, який у 2004 р. реорганізовано у Львівську державну фінансову академію. У 2003 р. захистив докторську дисертацію.

Професор Буряк Петро Юрійович започаткував наукову школу з напрямку досліджень "Інтеграційні процеси у сфері фінансів і підприємства". Є членом спеціалізованих вчених рад. Очолює кафедру фінансів Львівської державної фінансової академії. Головний редактор збірника наукових праць "Вісник Львівської державної фінансової академії",

який є фаховим виданням у галузі економічних наук. Всього ним опубліковано понад 130 наукових праць, серед яких - 17 монографій, підручників, навчальних посібників.

Петро Юрійович Буряк очолює навчальний заклад 20 років (1988-2008 рр.), півжиття присвятив становленню Львівської державної фінансової академії, великий професіонал, мудрий керівник і прекрасна людина. Під його керівництвом Львівська державна фінансова академія стала потужним видимим навчальним закладом IV рівня акредитації, який здійснює підготовку фахівців для державних органів фінансової системи та фінансової сфери галузей економіки України і входить у систему навчальних закладів Міністерства фінансів України.

У структурі академії функціонують 4 факультети: фінансовий; обліково-економічний; заочний; післядипломної освіти та доузівської підготовки. Підготовка фахівців здійснюється за спеціальностями: "Фінанси і кредит"; "Облік і аудит"; "Економічна кібернетика". Діє аспірантура за спеціальністю 08.00.08. - "Гроші, фінанси і кредит".

Академія розвиває наукові та ділові контакти із зарубіжними вищими навчальними закладами та науковими установами економічного профілю, зокрема з Технічним університетом м. Лодзь (Польща), Вищою школою економіки та адміністрування ім. професора Е. Ліпінського (м. Кельце, Польща), Державною вищою фаховою школою м. Ярослав (Польща), Державним університетом м. Щецін (Польща), Вищою фаховою школою Університету прикладних наук м. Люзіц (Німеччина), Університетом м. Гьор (Угорщина).

Матеріально-технічна база академії забезпечує сучасний рівень здійснення освітньої та наукової діяльності: два навчальні корпуси академії (вул. Коперника, 3; вул. Медової печери, 53) оснащені сучасною комп'ютерною технікою, всі адміністративні та структурні підрозділи об'єднані локальною комп'ютерною мережею, викладачі та студенти мають доступ до глобальної комп'ютерної мережі INTERNET. До послуг студентів та персоналу академії - зал засідань Вченої ради, актовий зал, спортивний та тренажерний зали, дві бібліотеки з читальними залами, студентське кафе, гуртожиток полішеного планування з блоком обслуговування, медпункт.

ВАЙСФЕЛЬД ЛЕОНІД АРОНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомі досягнення у професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України від 4 червня 2002 року № 511

Медалі
"Захиснику Вітчизни" (1999 р.)
"За військову доблесть в ознаменування 100-ліття з дня народження В.І. Леніна" (1970 р.)
"Ветеран Збройних Сил СРСР" (1992 р.)
Ювілейні медалі
"50 років Збройних Сил СРСР" (1968 р.)
"60 років Збройних Сил СРСР" (1978 р.)
"70 років Збройних Сил СРСР" (1988 р.)

Генеральний директор ТОВ "Інститут інвестиційної стратегії регіонального розвитку".

Нагороджений медалями "За бездоганну службу у Збройних Силах СРСР" I (1987 р.), II (1982 р.), III (1977 р.) ступенів, Жукова (1998 р.); дипломом номінанта видання "Золота книга ділової еліти України" та пам'ятною медаллю за заслуги в розбудові економіки України та вагомий внесок у створення гідного міжнародного іміджу нашої держави (2000 р.); відмінник освіти України (2002 р.); медаллю Степана Олійника "За благодійну діяльність" (2003 р.); міжнародною премією "Золотий Орфей" за особистий внесок у розвиток культурних, економічних, політичних, духовних зв'язків між народами (2003 р.); сертифікатом "Золотий Меркурій" Європейської бізнес-асамблеї за особистий внесок у відродження економіки та розвиток інтеграційного процесу в Україні (2003 р.); Почесною грамотою "За багаторічну сумлінну працю на державній службі, зразкове виконання службових обов'язків та у зв'язку із Днем державної служби" (2003 р.); Почесною грамотою "За активну благодійницьку діяльність на ниві відродження і розвитку національної культури" (2004 р.); орденом Преподобного Нестора Літописця II ступеня Української Православної Церкви; титулом "Людина року - 2004"; Почесною відзнакою МНС України за особистий внесок у вирішення завдань попередження і ліквідації надзвичайних ситуацій, соціального захисту постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи (2004 р.); дипломом лауреата та нагрудним знаком загальноукраїнського рейтингу професійних досягнень "Лідер України" (2007 р.).

Народився 28 травня 1947 року в м. Бар Вінницької області. Освіта - вища. Закінчив Ульяновське вище військово-училище зв'язку, за фахом - інженер зв'язку.

Пройшов навчання за спеціальною програмою "Хабітат" ООН - менеджер регіонального управління; курс навчання в Інституті підвищення кваліфікації керівних кадрів Української академії державного управління при Президентові України.

Служив у Збройних силах СРСР та України, військове звання - полковник.

У березні 1990 р. був обраний депутатом Броварської районної ради народних депутатів.

З травня 1993 р. працював на посадах заступника голови Броварської районної ради, заступника голови Броварської районної державної адміністрації, першого заступника голови Броварської районної державної адміністрації.

З березня 1999 р. по березень 2005 р. був головою державної адміністрації Броварського району Київської області. Леоніду Вайсфельду вдалося вивести район за комплексними показниками в число кращих в області та України. На той час у Броварському регіоні працювали інвестори з 23 країн світу.

З 2002 р. по 2006 р. - депутат Київської обласної ради.

Одружений. У родині Леоніда Ароновича та Галини Дмитрівни Вайсфельд дві доньки - Вікторія та Інна, підростають дві внучки.

У серпні 2005 р. Л.А. Вайсфельд став одним з ініціаторів створення та очолює Інститут інвестиційної стратегії регіонального розвитку - першу спеціалізовану українську компанію, яка здійснює комплексний супровід та управління проектами. Інститут надає повний комплекс послуг з реалізації інвестиційних проектів від передпроектного аналізу та оцінки інвестиційних ризиків до розробки й узгоджень проектно-кошторисної документації без залучення інших компаній (бізнес "під ключ").

Об'єднання зусиль усіх департаментів інституту втричі скорочує тривалість проходження проектів на стадії розробки та реалізації. Відсутність необхідності залучення сторонніх підрядних організацій суттєво зменшує ризики витоків конфіденційної інформації клієнтів.

ВОЛОШИН ПЕТРО ВЛАСОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий внесок у розвиток медичної науки, багаторічну плідну наукову діяльність.
Указ Президента України від 7 травня 1997 року № 401

Державна премія України в галузі науки і техніки (1993 р.)

Почесне звання "Заслужений діяч науки і техніки УРСР" (1986 р.)

орден Дружби народів (1981 р.)

Медаль "Захиснику Вітчизни" (1999 р.)

Директор Інституту неврології, психіатрії та наркології Академії медичних наук України. Доктор медичних наук, професор. Учасник Великої Вітчизняної війни.

Народився 13 січня 1928 року в с. Любарці Київської області.

У 1946 р. закінчив Харківську спецшколу Військово-Повітряних Сил України; в 1951 р. - Харківський заочний політехнічний інститут; у 1959 р. - з відзнакою Харківський медичний інститут (ХМІ), лєнінський стипендіат; у 1962 р. - аспірантуру. Тоді ж захистив кандидатську дисертацію, а в 1973 р. - докторську. У 1974 р. присвоєно вчене звання професора. Працював доцентом кафедри нервових хвороб ХМІ (1966-1972 рр.), завідувачем кафедри, деканом (1973-1977 рр.) і проректором з наукової роботи (1974-1977 рр.) Чернівецького медичного інституту.

Визнанням заслуг П.В. Волошина, знаного вченого, лікаря, організатора науки, та його великого внеску у розвиток вітчизняної медичної науки й охорони здоров'я, у зростання престижу й авторитету України в світовій спільноті в галузі медицини є численні державні та міжнародні нагороди, відзнаки, почесні звання: академік Української екологічної академії наук, Академії наук Вищої школи, дійсний член Американської Академії медицини та психіатрії, академік Нью-Йоркської Академії наук.

П.В. Волошин вже понад 25 років обирається президентом Науково-практичного товариства неврологів, психіатрів та наркологів України. У червні 2007 р., під час роботи III Національного конгресу неврологів, психіатрів та наркологів України його знову обрано президентом на наступні 5 років. Член Наукової ради Міністерства охорони здоров'я України, голова Спеціалізованої ради із захисту докторських дисертацій з неврології, психіатрії та наркології ВАК України, голова Експертної комісії МОЗ та АМН

України з неврології, член правління Європейської асоціації неврологів.

П.В. Волошин - засновник великої наукової школи психоневрологів: під його керівництвом виконано 20 докторських і 65 кандидатських дисертацій. Серед учнів Петра Власовича - народний лікар СРСР, Герой України, багато заслужених діячів науки і техніки України та заслужених лікарів України.

Автор 20 винаходів і патентів, понад 500 наукових праць, у т. ч. 12 монографій та 26 навчальних посібників, серед яких - "Патологія нервної системи при ожоговій хворобі", "Лечение сосудистых заболеваний головного и спинного мозга" (1991 р., 1999 р., 2005 р.), "Нейробиология патологических влечений: алкоголизма, токсико- и наркоманий" (1993 р.), "Наркотики: особая опасность" (2003 р.) та ін. Очолює редакційні ради двох фахових періодичних видань: "Українського вісника психоневрології" та українського видання одного з найстаріших зарубіжних медичних спеціалізованих часописів "The Lancet Neurology", член редакційних рад ще восьми фахових медичних часописів.

Діяльність Петра Власовича як відомого вченого, авторитетного керівника, досвідченого фахівця і громадського діяча високо оцінена суспільством, відзначена вітчизняними і зарубіжними державними та громадськими нагородами: орденом "Морський Хрест" III ст., знаком "Відмінник охорони здоров'я", 6 медалями, у т. ч. медаллю Міля Федерації Космонавтики СРСР; Почесною відзнакою Чехословацького "За заслуги в розвитку советско-чехословацких связей" I ст., Почесною Грамотою Товариства радянсько-американської дружби і співробітництва, Почесними Грамотами ВР України, Академії медичних наук України, МОЗ України. Представлений на Алеї Трудової Слави України. Лауреат у рейтингу-конкурсі "Харків'янин року" (2005 р.). Міжнародним біографічним центром (Кембридж, Велика Британія) був обраний "Міжнародним фахівцем року з охорони здоров'я" (2004 р.), представлений до нагороди "Дипломом досягнень у медицині та охороні здоров'я" (2005 р.). У 2005 р. Американським біографічним інститутом (Рейлі, Північна Кароліна, США) ім'я П.В. Волошина включено до міжнародного довідника "Видатні уми XXI ст."

ГЕСЬ ВАЛЕРІЙ МИХАЙЛОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у розвиток податкової служби України, забезпечення виконання завдань щодо мобілізації коштів до бюджетів усіх рівнів, високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 23 жовтня 2004 року № 1307

Почесне звання

*Заслужений діяч науки і техніки України (2000 р.)
Державна премія України в галузі науки і техніки (2002 р.)*

Директор Державної установи "Інститут економіки та прогнозування НАН України".

Доктор економічних наук, професор, академік НАН України. Лауреат премії ім. В.С. Міхалевича за видатні досягнення в галузі інформатики, теорії оптимізації і системного аналізу (2005 р.). Академік-секретар Відділення економіки НАН України (з 1998 р.), член Президії НАН України.

Учений-економіст, який започаткував і розвиває наукову школу в галузі макроекономіки (теорія і моделі економічного прогнозування) та фінансів (фінансова безпека, бюджетна і боргова політика, оподаткування та податкове стимулювання розвитку економіки); ним висунуто нову концепцію економічного зростання в умовах нестабільності та суспільних трансформацій, які мають забезпечувати формування суспільства та економіки знань як стратегічного виклику XXI століття, що постав перед Україною як незалежною державою. За результатами наукових досліджень опублікував близько 260 робіт, серед яких 33 авторські монографії та у співавторстві. Головний редактор журналу "Економіка і прогнозування" та член наукових рад низки вітчизняних і зарубіжних журналів. Валерій Михайлович з 1991 р. є представником України у Міжнародному проекті LINK при ООН (США); наукову діяльність поєднує із суспільно-науковою та громадською.

АЛЕКСАНДРОВА ВАЛЕНТИНА ПЕТРІВНА

(09.03.1921-17.07.2007) - доктор економічних наук, професор. Відомий вчений в галузі економічних проблем науково-технологічного розвитку країни. Ветеран Великої Вітчизняної війни, ветеран праці. Воювала у Червонопрапорному зенітно-артилерійському полку на Воронежському, Південно-Західному, Першому Українському фронтах. У повенні роки закінчила Харківський інженерно-економічний інститут й 55 років її роботи на ниві економічної

науки були присвячені вдосконаленню методів програмування та прогнозування науково-технічного розвитку країни. Її перу належать понад 200 наукових праць. Підготовлені нею понад 50 кандидатів і докторів економічних наук працюють у наукових та державних установах, вищих навчальних закладах України та за її межами.

Гідним підтвердженням заслуг Валентини Петрівни перед Вітчизною стало нагородження орденами і медалями за участь у бойових діях; вона була лауреатом Республіканської премії ім. Шліхтера, одержувала стипендію Президента України.

БАЛАКІРЄВА ОЛЬГА МИКОЛАЇВНА

Почесне звання

"Заслужений діяч науки і техніки України" (1999 р.)

Кандидат соціологічних наук; завідувач відділу моніторингових досліджень соціально-економічних трансформацій ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України".

Основними напрямками її наукових досліджень є моніторингові соціологічні опитування, моніторинг та оцінка соціальної політики, розробка індикаторів соціальної політики, соціально-економічні наслідки епідемії ВІА-інфікування, поведінкові дослідження серед груп ризику, трансформації ціннісних орієнтацій. Автор понад 150 наукових праць.

БАРАНОВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ

Почесне звання

"Заслужений економіст України" (2007 р.)

Доктор економічних наук, професор.

Трудову діяльність розпочав в Українському науково-дослідному інституті торгівлі та громадського харчування. Упродовж 1992-1994 рр. - вчений секретар Відділення економіки НАН України; у 1994-2005 рр. - працював у Секретаріаті РНБО України, Рахункової палати України, в Українському центрі економічних і політичних досліджень.

З 2005 р. - завідувач відділу досліджень розвитку і регулювання фінансових ринків ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України".

ГОЛОВЕНЬКО ВАЛЕРІЙ АНТОНОВИЧ

Почесне звання

"Заслужений працівник народної освіти України" (1998 р.)

Кандидат політичних наук; провідний науковий співробітник відділу моніторингових досліджень соціально-економічних трансформацій ДУ "Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук України". Основними напрямками наукових досліджень є стан та проблеми розвитку молоді, молодіжного руху, громадянського суспільства в Україні, питання взаємодії політичних та економічних процесів. Автор понад 100 наукових праць, серед яких авторські монографії та у співавторстві.

ДАНИЛЕНКО АНАТОЛІЙ ІВАНОВИЧ

Почесне звання

"Заслужений економіст України" (1999 р.)

Доктор економічних наук, професор, член-кореспондент НАН України; заступник директора ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України". Належить до числа провідних вчених-економістів України, який комплексно розвиває такі наукові напрям у вітчизняній економічній науці, як дослідження проблем фінансово-кредитного регулювання економіки. Його праці здобули широке визнання в наукових колах. Результати наукових досліджень кандидата опубліковано у понад 100 наукових працях, серед яких авторська та 17 монографій у співавторстві.

ЛУНІНА ІННА ОЛЕКСАНДРІВНА

Почесне звання

"Заслужений діяч науки і техніки України" (2004 р.)

Доктор економічних наук, професор; завідувач відділу фінансового та бюджетного прогнозування ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України". Основними напрямками наукових досліджень є державні фінанси, методологія бюджетного прогнозування, сучасна концепція реформування міжбюджетних відносин та місцевих бюджетів України. Автор понад 100 наукових праць, серед яких 3 авторські монографії та 16 у співавторстві, а також співавтор підручника "Мікроекономіка і макроекономіка", який вже витримав три видання (1998, 2001, 2003 рр.).

МОЛДАВАН ЛЮБОВ ВАСИЛІВНА

Почесне звання

"Заслужений економіст України" (2006 р.)

Доктор економічних наук; головний науковий співробітник відділу форм і методів господарювання в агропродовольчому комплексі ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України". Основні напрями наукових досліджень - комплексність і системність аграрних перетворень як фактор подолання економічної кризи та забезпечення продовольчої безпеки країни; способи і механізми державної підтримки розвитку сільського господарства;

основи формування вітчизняного організованого сільсько-господарського ринку; розвиток кооперативних та інших форм об'єднання сільськогосподарських товаровиробників та їх роль в оптимізації каналів просування продукції до споживача та зміцнення економіки господарств. За результатами досліджень опублікувала понад 70 наукових праць, серед яких 2 авторські монографії та у співавторстві, 6 навчальних посібників.

ОВЕРЧЕНКО БОРИС ПАВЛОВИЧ

Почесне звання

"Заслужений економіст України" (2004 р.)

Кандидат сільськогосподарський наук; провідний науковий співробітник відділу економіки та політики аграрних перетворень ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України".

За пільну добросовісну працю нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора (1973 р., 1976 р.), медаллю "Ветеран праці" (1984 р.).

ТОЧИАН ВІКТОР ОЛЕКСАНДРОВИЧ

Почесне звання

"Заслужений економіст України" (2004 р.)

Доктор економічних наук, професор; завідувач відділу секторальних прогнозів та кон'юнктури ринків ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України". Автор та співавтор 104 наукових праць, зокрема двох авторських монографій і 21 у співавторстві. Автор фундаментальної наукової розробки "Методологія і методи коректних економіко-математических оптимізаційних моделей". Під його науковим керівництвом і з його співавторством вперше в Україні розроблені такі наукові концепції економічного розвитку: "Продовольча безпека як концепція ринкових реформ в аграрному секторі економіки України"; "Концепція розвитку внутрішнього ринку України"; а також розробляється наукове забезпечення (методологія та методи) створення "Енергобалансу України".

ЮРЧИШИН ВОЛОДИМИР ВАСИЛЬОВИЧ

Почесне звання

"Заслужений діяч науки і техніки України" (2004 р.)

Доктор економічних наук, академік УААН; головний науковий співробітник відділу економіки та політики аграрних перетворень ДУ "Інститут економіки та прогнозування НАН України". Винятково важливими для науки і практики є дослідження широкого кола питань щодо організації управління сільським господарством та агропромисловим комплексом. Він один з перших почав обґрунтовувати необхідність і невідкладність переходу від галузевого до функціонального управління аграрним сектором економіки. Особливе місце в його дослідженнях посідають питання становлення приватного сектору в сільському господарстві. Список наукових праць нараховує понад 500, з них 11 монографій, 20 рекомендацій, 42 брошури.

ГИЧ МИХАЙЛО МИКОЛАЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у соціально-економічний та культурний розвиток столиці України - міста Києва, багаторічну сумлінну працю, значні професійні здобутки.
Указ Президента України від 27 травня 2005 року № 855

*Почесне звання
"Заслужений юрист України" (2000 р.)*

Заступник генерального директора ЗАТ "Нова лінія".
Нагороджений Київським міським головою нагрудним знаком "Знак Пошани" (2002 р.), Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України (2003 р.), Почесною Грамотою Верховної Ради України (2005 р.), Почесною Грамотою Міністерства Внутрішніх Справ України (2001 р.). За вагомий внесок у розвиток Української Православної Церкви нагороджений орденами святого рівноапостольного Великого князя Володимира III ступеня (2002 р.), Преподобного Нестора Ліпівця III ступеня (2004 р.), Іллі Муромця II ступеня (2005 р.), Преподобного Агапіта Печерського II ступеня (2005 р.), "2000-ліття Різдва Христового" I ступеня (2000 р.).

Народився 7 листопада 1962 року в с. Єрковці, де й закінчив середню школу. З 1980 р. по 1982 р. служив у лавах Радянської армії. Після демобілізації Михайло Миколайович на два роки влаштувався працювати в столиці робітником-прохідником "Київметробуду".

З 1984 р. по 1988 р. - студент Харківського юридичного інституту ім. Ф.Е. Дзержинського, по закінченні якого повернувся працювати до Києва слідчим Харківського РВВС міста Києва. Тут Михайло Миколайович ре-

алізував себе вже не тільки як висококласний професіонал, а ще й активний громадський діяч.

У 1992-2001 рр. - заступник голови Харківської районної державної адміністрації м. Києва. Після проведення адміністративно-територіальної реформи з жовтня 2001 р. по квітень 2007 р. працював на посаді заступника голови Дарницької районної у м. Києві державної адміністрації.

У 1990 р. обирався депутатом Київської міської ради, заступником голови мандатної комісії. У травні 2000 р. під час довиборів був обраний депутатом Київради від 67 виборчого округу, а в березні 2002 р. був повторно обраний депутатом Київради та заступником голови постійної комісії з питань бюджету та соціально-економічного розвитку.

На посаді депутата Київської міської ради Михайло Миколайович зробив значний особистий внесок у становлення та розвиток місцевого самоврядування в Україні. Впродовж трьох скликань брав активну участь у нормотворчій діяльності Київради, всіляко сприяв становленню взаємодії представницького та виконавчого органів місцевого самоврядування столиці.

Докладав значних зусиль для соціально-економічного розвитку Дарницького району столиці, будівництва нових житлових масивів та об'єктів соціально-культурного призначення. За сприяння Михайла Гича та безпосередньої його участі як депутата були збудовані та введені в експлу-

атацію станції метро "Бориспільська" та "Вирлиця", електродропо Харківське.

Протягом депутатства було споруджено 42 приміщення для консьєржів у будинках. Щороку проводився благоустрій території мікрорайону, виділялися кошти для ремонту під'їздів будинків, встановлення дверей з кодовими замками, капітального ремонту покрівель у житлових будівлях. Були виконані роботи зі спорудження двох біоветів та в січні 2006 р. відкриті для користування населення мікрорайонів за адресами: вул. Драгоманова, 15-а та вул. Декабристів, 10. Були придбані меблі для облаштування конференц-залу Спільки воїнів-інтернаціоналістів (ветеранів Афганістану) Дарницького району. До Дня міліції Михайло Миколайович подарував шість нових комп'ютерів для Дарницького районного управління міліції, два копіювальних апарати, а для паспортного столу - спеціальний принтер для друкування внутрішніх та закордонних паспортів і проїзних документів. У 2003 р. придбані спецавтомобілі та спецтехніка для матеріально-технічної бази міліції району.

Найбільшу увагу Михайло Гич приділяв дітям, закладами освіти займався надзвичайно серйозно. Задля того, щоб у школах можна було проводити вечори, Свята першого та останнього дзвоника, для 266-ї, 296-ї, 302-ї загальноосвітніх шкіл та гімназії "Діалог" було придбано і передано радіоапаратуру та по одному факс-апарату. Випускники шкіл округу отримали від депутата можливість святкувати закінчення навчання на теплоході по Дніпру. Медалістам, як

стимул для подальшого успішного навчання, було подаровано по фотоапарату. Для учнів та педагогів неодноразово організовувалися екскурсії в історико-етнографічний заповідник "Переяслав" з врученням книги - навчального посібника "Обереги нашої пам'яті". За підтримки Михайла Миколайовича був відремонтований дитячий спортивний майданчик між школою № 296 і гімназією "Діалог" по вулиці Кошиця, а до 1 вересня побудував справжній диво-парк у чотирьох школах. Для дітей дитячого закладу № 147 спеціального комплексного типу були придбані килимові покриття та масажні доріжки в басейні. Громадська організація "Церебрал" для дітей, хворих на ДЦП, для лікування хвороб хребта отримала шість дошок Євмінова. Діти, хворі на цукровий діабет, отримали медичні тестори "Глюкофот-П" для вимірювання кількості цукру в крові. За сприяння Михайла Миколайовича був зроблений ремонт музею академіка Заболотного в місті Переяслав-Хмельницький. Де 6 не працював Гич Михайло Миколайович, він продовжує піклуватися про дітей, пенсіонерів, учасників війни.

У 2005 р. завдяки ініціативі та меценатству корінного ерковчанина М.М. Гича - справжнього патріота України, який віддано любить своє рідне село, глибоко поважає земляків, щиро пишається своєю батьківщиною та її талановитими людьми, - був надрукований нарис історії "Єрковці. Історія села Переяславського краю".

Одружений. Разом з дружиною Ольгою Василівною виховують двох дітей-двійнят: доньку Антоніну та сина Олексія.

Зустріч з героєм України М.І. Сікорським в Національному історико-етнографічному заповіднику "Переяслав"

Йосиф Кобзон та Михайло Гич при дружній зустрічі

Після освячення Свято-Ольгівської церкви

Вручення Почесної Грамоти Верховної Ради України Київським міським головою

Мар'ян Гаденко, Володимир Петренко, Михайло Гич, отець Кіріон під час вручення паспортів молоді Дарницького району

Після вручення спецавтомобілів працівникам Дарницької міліції

ГОЛОВАЦЬКИЙ МИХАЙЛО МИХАЙЛОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за значний особистий внесок у розвиток транспортно-дорожнього комплексу України, забезпечення якісної реконструкції швидкісної автомобільної дороги Київ - Одеса, високу професійну майстерність
Указ Президента України
від 21 жовтня 2004 року № 1295

*Почесне звання
"Заслужений працівник транспорту України" (2002 р.)*

Начальник Головного управління кадрової та соціальної політики "Укрзалізниця".

Народився 20 липня 1952 року в с. Козацькому Коно-тоського району Сумської області. Освіта вища, в 1980 році закінчив Дніпропетровський інститут інженерів залізничного транспорту за спеціальністю "Будівництво залізниць, коля і колійне господарство".

Свою трудову діяльність розпочав у 1970 р. бригадиром механізованої колони тресту "Західсіббудмеханізація". Пройшов шлях до головного інженера дорожньо-експлуатаційної дільниці. З 1981 по 1998 рік служив в органах Державної безпеки України, де організував контррозвідувальне забезпечення об'єктів залізничного транспорту. На залізничному транспорті безпосередньо в апараті Укрзалізниці працює з лютого 1999 року. За час роботи зарекомендував себе вмілим і наполегливим організатором, високопрофесійним фахівцем та вимогливим керівником.

За його безпосередньої участі проводиться робота по укомплектуванню посад апарату Укрзалізниці та залізниць, об'єднань, підприємств галузі кваліфікованими кадрами.

Під його особистим керівництвом систематизовано роботу щодо кадрового забезпечення і управління персоналом залізничного транспорту. Проведено значну роботу по розробці нормативних документів і методичних рекомендацій із зазначених питань, а також по роботі з резервом кадрів, діяльності залізничних вищих навчальних закладів, організації трудового змагання та конкурсів професійної майстерності. Запроваджені в практику кадрової роботи галузі оцінка ділових, професійних та особистих якостей працівників та кандидатів на посади шляхом професійного і психологічного тестування, стажування фахівців в структурних підрозділах вищих ланок управління. Розроблено і впроваджено на мережі всіх залізниць України автоматизовану систему кадрової роботи АСУ-Кадр. Розроблено нормативні документи і нові технології забезпечення галузі фахівцями з високою освітою, а також система професійного і технічного навчання основних професій залізничного транс-

порту. Проводиться робота по запровадженню методів професійного навчання із використанням новітніх комп'ютерних технологій і навчальних програм, перероблено навчальні плани з підготовки кадрів основних масових професій відповідно до вимог сьогодення. Значно покращено профорієнтаційну роботу шляхом розвитку і активізації роботи дитячих залізниць України. Ним приділяється велика увага питанням посилення соціального захисту працівників галузі. Його зусилля в цьому напрямку особливо відчули ветерани праці, одинокі пенсіонери. За безпосередньою ініціативою Головацького М.М. активізовано культурно-масову і спортивну роботу на залізничному транспорті, традиційними є огляди - конкурси художньої самодіяльності, спортивні змагання серед колективів залізниць і підприємств галузі.

Головацький М.М. організує роботу на підставі системного аналізу даних, що характеризують стан кадрової роботи, чіткої взаємодії з працівниками Головних управлінь та управлінь Укрзалізниці та залізниць, Мінтрансзв'язу України, громадських і владних структур.

Його відрізняють такі якості, як почуття нового, прагнення оперативно і ефективно вирішувати поставлені завдання, здатність забезпечити дієвий контроль за виконанням прийнятих рішень і розпоряджень керівництва Укрзалізниці.

Головацький М.М. користується заслуженою повагою і авторитетом у колективі. Відповідально ставиться до дорученої справи, надзвичайно вимогливий до себе та підлеглих. Разом з тим йому притаманні людяність та чуйне ставлення до колег по роботі.

За успіхи у праці нагороджений знаком "Почесному залізничнику" - 1998 р. годинником від Генерального директора Укрзалізниці, срібною Георгіївською медаллю "Чесць. Слава. Труд" Міжнародного відкритого академічного рейтингу популярності та якості "Золота Фортуна" - 2002 р., міжнародною нагородою "Золотий Меркурій" - 2002 р., нагородою УПЦ - орденом Преподобного Нестора Літписця - 2003 р., Почесною нагородою "Золотий Ягуар" - 2004 р.

Має почесне звання "Заслужений працівник транспорту України" - 2002 р. та орден "За заслуги" III ступеня - 2004 р., звання "Відмінник освіти України" - 2004 р., Почесний працівник транспорту України - 2007 р.

ГОЛУБОВ ОЛЕКСІЙ ГРИГОРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за значний особистий внесок у розвиток вітчизняної промисловості, вагомі трудові здобутки.
Указ Президента України
від 29 серпня 2001 року № 748

*Почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України"
(1996 р.)
Державна премія України в галузі науки і техніки
(2001 р.)*

Заступник міністра промислової політики України. Президент Союзу хіміків України.

Народився 3 вересня 1941 р. в м. Лисичанськ Луганської області. Трудову діяльність розпочав у хімічній промисловості з 1962 р., пройшовши шлях від апаратника Горлівського азотно-тукового заводу (нині Горлівський ВАТ "Концерн Стирол") до керівника хімічної промисловості України.

Після закінчення Дніпропетровського хіміко-технологічного інституту в 1969-1978 рр. працював на Рівненському хімічному комбінаті, Северодонецькому виробничому управлінні тресту "Оргхім" начальником зміни, заступником начальника цеху аміачної селітри. Як висококваліфікований інженер, який набув відповідного практичного досвіду, був відраджений до Республіки Куба для надання технічної допомоги під час пуску заводу азотних добрив. З 1980 р. продовжив працювати на Рівненському ВО "Азот" начальником цеху, начальником виробничого відділу, головним інженером. За високі організаторські здібності та виробничий досвід у 1987 р. його було призначено на посаду

Офіційний візит делегації України на чолі з міністром закордонних справ А.М. Зленком у Марокко, 2003 р.

генерального директора Чирчицького ВО "Електрохімпром" (Республіка Узбекистан).

З 1991 р. працював на посаді першого заступника голови Державного комітету України з хімічної та нафтохімічної промисловості, з червня 1992 р. - на посаді заступника міністра, першого заступника міністра промисловості України.

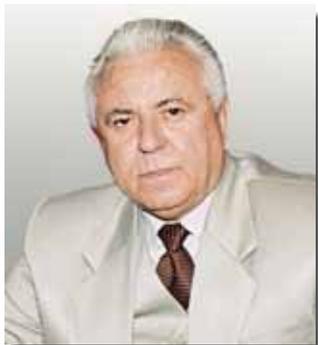
З 1997 р. О.Г. Голубов є президентом Союзу хіміків України, бере активну участь у роботі Українського союзу промисловців і підприємців.

Як керівник хімічної галузі України, заступник міністра промисловості України, перший заступник міністра промисловості України, заступник міністра промислової політики України, заступник голови Державного комітету промислової політики України О.Г. Голубов брав активну участь у розробці Концепції розвитку хімічної промисловості України та заходів щодо її реалізації.

Олексій Григорович Голубов бере активну участь у розробці та реалізації програм щодо збільшення випуску експортоспроможної продукції та забезпечення сільськогосподарських товаровиробників мінеральними добривами вітчизняного виробництва, освоєння виробництва нових видів продукції, нових ринків її збуту, залученні інвестицій для розвитку підприємств, ефективно здійснює заходи щодо захисту вітчизняного товаровиробника, організації співробітництва підприємств хімічної галузі із зарубіжними країнами.

Святкування 60-річчя у сімейному колі

ГРИЦЕНКО ВОЛОДИМИР ІЛЛІЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за вагомий особистий внесок
у розвиток наукових досліджень,
зміцнення науково-технічного потенціалу України
та з нагоди 80-річчя Національної академії наук України.
Указ Президента України № 1312
від 26 листопада 1998 року

*Почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України" (2007 р.)
Державна премія України в галузі науки
і техніки (1999 р.)
Державна премія СРСР в галузі науки
і техніки (1983 р.)
Державна премія УРСР в галузі науки
і техніки (1977 р.)*

Директор Міжнародного науково-навчального центру інформаційних технологій та систем НАН та МОН України, професор, член-кореспондент АТН України.

В.І. Гриценко - відомий вчений у галузі інформатики, інтелектуальних інформаційних технологій, систем управління та комп'ютерних технологій навчання. Під його керівництвом та за його участю виконано значний обсяг науково-дослідних розробок, результати яких успішно впроваджено у промисловість, економіку, транспорт, медицину, освіту.

Нагороджений орденом "Знак Почета" (1971 р.), медаллю "За доблесний труд" (1970 р.), грамотами Верховної Ради України "За заслуги перед Українським народом" (2004 р.) та "За особливі заслуги перед Українським народом" (2007 р.), Почесною грамотою Національної комісії України у справах ЮНЕСКО "За активну участь у міжнародній співпраці України на ниві освіти, науки й культури" (1999 р.), подякою Київського міського голови "За вагомий особистий внесок у розвиток вітчизняної науки, зміцнення науково-технічного потенціалу столиці та з нагоди Дня науки" (2004 р.). Народився 23 травня 1937 року в м. Платово, Росія. Закінчив Ростовський інститут інженерів залізничного транспорту (1960 р.), аспірантуру Інституту кібернетики Академії наук УРСР. Трудова діяльність В.І. Гриценка проходила у Кібернетичному центрі, де він працював понад 47 років, виконуючи відповідальну роботу завідувача відділу, вченого секретаря, заступника директора Інституту кібернетики.

Володимир Ілліч зробив значний внесок у створення та організацію Міжнародного науково-навчального центру інформаційних технологій та систем НАН та МОН Укра-

їни, формування пріоритетних напрямів та програм його діяльності.

Центральне місце у програмах робіт Центру займають проблеми інформатики, побудови нових інформаційних і комунікаційних технологій та систем, створення інформаційного суспільства та суспільства знань у інформаційну епоху. Під керівництвом В.І. Гриценка Центр успішно вирішує одну із ключових проблем інформатики - створення інтелектуальних інформаційних технологій. Одержані результати за основними науковими напрямками визнані в країні та за кордоном.

В.І. Гриценко - представник України у Міжурядовій раді Міжурядової програми ЮНЕСКО з інформатики, член Національної комісії України у справах ЮНЕСКО, член Консультативної ради з питань інформатизації при Верховній Раді України, голова Технічного комітету "Стандартизація інформаційних технологій Держспоживстандарту України". Він є головним редактором наукового журналу "Управляючі системи і машини", заступником головного редактора журналу "Кібернетика та обчислювальна техніка".

В.І. Гриценко - координатор ДНТП "Образний комп'ютер", у рамках якої здійснюється розробка і впровадження перспективних засобів обробки інформації та інформаційних технологій.

Науковий доробок В.І. Гриценка складають понад 400 наукових праць, у тому числі 19 монографій, присвячених актуальним проблемам інформатики та інформаційних технологій, технологіям навчання, мікро- та макроекономіці, інформаційним технологіям у біології та медицині, побудові комп'ютерно-телекомунікаційних середовищ в інформаційному суспільстві та ін. В.І. Гриценко успішно поєднує наукову та педагогічну діяльність: читає лекції в ряді ВНЗів України, здійснює значну роботу з розробки та впровадження нових навчальних програм з підготовки фахівців вищої кваліфікації за пріоритетними напрямками інформатики. Очолює Кафедру ЮНЕСКО "Нові інформаційні технології в освіті для всіх" (2002 р.). Робота Кафедри та її філій відзначена ЮНЕСКО у числі кафедр нового покоління, що відповідають стратегії ЮНЕСКО у цій галузі.

ГУЗЧЕНКО СЕРГІЙ ВІКТОРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за особливі заслуги у захисті державного суверенітету
та територіальної цілісності України,
охорону конституційних прав і свобод людини,
мужність і самовідданість, виявлені під час виконання
військового і службового обов'язку,
та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Командир 92 окремої механізованої бригади 6 гвардійського армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України, полковник.

Народився 5 жовтня 1966 року в смт Рогань Харківської області в сім'ї робітників.

З 1983 р. по 1987 р. - курсант Алма-Атинського вищого загальновійськового командного училища. Здобув вищу освіту за фахом інженера за експлуатації колісної і гусеничної техніки. Отримав військове звання "лейтенант", командир мотострілецького взводу.

Після закінчення училища був направлений для подальшого проходження служби в ЗаБВО військово частину 61605 Читинської області на посаду командира мотострілецького взводу, де проходив службу з 1987 р. по 1993 р. на посадах командира мотострілецького взводу, командира мотострілецької роти.

У 1993 р. був переведений для подальшого проходження служби на посади командира учбової роти у військово частину 2262 НГУ м. Чугуїв Чугуївського району Харківської області.

У 1994 р. був призначений на посаду начальника штабу мотострілецького батальйону військової частини 4117 НГУ м. Чугуїв.

У 1995 р. переведений для проходження служби у військово частину 4103 НГУ м. Харків на посаду начальника штабу мотострілецького батальйону.

У 1996 р. призначений на посаду командира учбового батальйону.

З 1997 р. по 1999 р. - слухач факультету підготовки фахівців оперативно-тактичного рівня Національної академії оборони України.

Після закінчення академії призначений на посаду першого заступника командира бригади військової частини 4103 м. Харків.

У 2000 р. призначений на посаду першого заступника командира бригади - начальника штабу військової частини 4103 м. Харків.

У 2000 р. призначений на посаду заступника командира військової частини А 0501 м. Чугуїв Харківської області.

У 2003 р. призначений на посаду командира військової частини А 1300. З лютого по жовтень 2004 р. виконував миротворчу місію в Республіці Ірак.

У 2004 р. призначений на посаду заступника командира, а в 2005 р. - командира військової частини А 0501 м. Чугуїв Харківської області.

Одружений, разом з дружиною Риммою Володимирівною виховали сина Сергія, який є курсантом факультету військової підготовки при НТУ ХПІ.

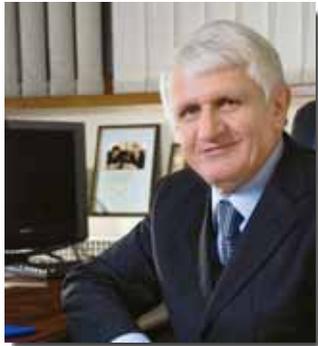
За час проходження служби Сергій Вікторович зарекомендував себе виключно з позитивного боку. Грамотний, вимогливий, дисциплінований офіцер. До виконання своїх службових обов'язків ставиться сумлінно, з почуттям відповідальності за їх виконання. Командирські навички та вольові якості розвинуті відмінно. Постійно і наполегливо працює над удосконаленням своїх військових знань та підготовки. За час командування бригадою зумів суттєво підвищити рівень військової дисципліни, бойової та мобілізаційної готовності. Завдяки зусиллям полковника С.В. Гузченка зроблена велика робота з відновлення та збереження бойової техніки, казарменої і паркової зон бригади.

У період з лютого по жовтень 2004 р. Сергій Вікторович очолював окремий механізований батальйон Українського миротворчого контингенту багатонаціональних сил у Республіці Ірак. Завдяки високому професіоналізму та організаторським якостям полковника С.В. Гузченка не було жодного зриву виконання поставлених перед батальйоном завдань. Батальйон отримав найвищі оцінки з боку старших начальників та представників коаліційних сил. Накопичені знання та досвід бойової роботи передає підлеглому особовому складу.

Тільки завдяки щоденній наполегливій праці Сергія Вікторовича бригада досягла значних успіхів у бойовій підготовці. Система роботи, запроваджена ним, забезпечила суттєве зміцнення військової дисципліни серед підлеглих.

Має високий рівень індивідуальної підготовки. За результатами підсумкової перевірки за 2007 навчальний рік особисто оцінений на "добре" та "відмінно", бригада оцінена на "добре". Спеціаліст І класу.

Амідан

ГУСАК БОГДАН ІВАНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за вагомий особистий внесок у розвиток
конституційних засад української державності,
багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм
та з нагоди Дня Конституції України.
Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

*Почесне звання
"Заслужений будівельник України" (2003 р.)*

Директор ТОВ "ВБФ "МЖКБуд".

Нагороджений Почесною грамотою Прем'єр-міністра України.

Народився 21 травня 1954 року в м. Львів. У 1976 р. закінчив Львівський лісотехнічний інститут, у 1997 р. - Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

Трудову діяльність розпочав у серпні 1976 р. майстром ремонтно-механічного цеху деревообробного комбінату №6 тресту "Буддеталь".

З квітня 1977 р. по липень 1987 р. працював на керівних посадах у Головкивськійбуді.

Організаторські здібності Богдана Івановича та вміння мобілізувати колектив на якісне і швидке виконання взятих зобов'язань не залишилися без уваги керівництва об'єднаної дирекції Київськійбуду: з липня 1987 р. по листопад 1990 р. він працював заступником начальника дирекції Київськійбуду з будівництва, зарекомендувавши себе перспективним керівником.

З листопада 1990 р. Богдан Іванович очолює виробничо-будівельну фірму "МЖКБуд", яка є асоційованим членом АТ ХК "Київськійбуд". За період з 1990 р. по 1997 р. колектив КП ВБФ "МЖКБуд" від його керівництва досяг значних успіхів у будівництві молодіжно-житлового комплексу та зробив вагомий внесок у поліпшення житлових умов сімей молодих будівельників Київськійбуду: із понад 4,5 тис. бажанчих 546 отримали право будувати комплекс, і всі вони отримали житло. І це в часи економічних перетворень, коли більшість колективів будівельної індустрії при переході на нові, ринкові умови господарювання втратили потужності, скоротили чисельність, а деякі зовсім ліквідувалися. Б.І. Гусак і колектив ВБФ "МЖКБуд" при великій підтримці з боку керівництва АТ ХК "Київськійбуд" вистояли, зберегли кадри.

Фірма "МЖКБуд" є дійсним членом Всеукраїнської асоціації "Укрмолодьжитло" і продовжує роботу із відлення у життя програми Уряду України з будівництва житла для молоді.

Сформувався кваліфікований трудовий колектив, спрможний виконувати серйозні програми у сфері будівництва. Про це свідчать будівлі, які ВБФ "МЖКБуд" ввела в експлуатацію за роки свого існування: комплекс житлових будинків загальною площею близько 50 тис. м² по вул. Горького, прибудова до загальноосвітньої школи № 130 по вул. Горького на 1200 учнів, міський центр з боротьби із захворюванням на СНІД, житлові будинки по вул. Січневого повстання, Чорновола, Драгоманова, Срібноокільський загальною площею близько 90 тис. м², міський центр по роботі з жінками по вул. Мельникова та міський центр по роботі з інвалідами по вул. І. Франка, Центр підвищення кваліфікації працівників ДПА в м. Ірпінь, митний комплекс Київської регіональної митниці по бульв. Лепсе, гуртожиток Академії прокуратури України по вул. Мельникова та інші.

Богдан Іванович та колектив фірми "МЖКБуд" починали свою самостійну діяльність на орендованому майні без власної виробничої бази та офісних приміщень.

Сьогодні це міцна, стабільно працююча будівельна організація, що нараховує у своєму складі близько 500 професіоналів-будівельників, у тому числі 49 інженерно-технічних працівників.

Фірма власними силами виконує загально-будівельні, оздоблювальні, електромонтажні та сантехнічні роботи; має у своєму розпорядженні повний набір будівельних механізмів та устаткування, а також власну виробничу базу й автомобільний парк, що дає змогу виконати будь-які види будівельних робіт без залучення інших організацій.

У розвитку спеціалізації з видів будівельних робіт на базі та за участю ВБФ "МЖКБуд" були створені нові підрозділи як окремі юридичні особи, а саме:

ТОВ "МЖК-БУДСЕРВІС", головна діяльність якого направлена на якісне та оперативне обслуговування інвесторів АТ ХК "Київськійбуд" з покращеного оздоблення та впорядкування їх помешкань;

ТОВ "МЖК-сервіс" - спеціалізована мобільна організація, головна діяльність якої - виконання повного комплексу електромонтажних робіт.

ДОБЖАНСЬКИЙ ВІТАЛІЙ БРОНІСЛАВОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за вагомий особистий внесок
у розбудову правової держави,
захист конституційних прав і свобод громадян,
високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 7 жовтня 2004 року № 1189

Генеральний директор державного підприємства "Інформаційний центр" Міністерства юстиції України.

За високий професіоналізм та великий особистий внесок у зміцнення міжнародного авторитету України нагороджений почесною відзнакою "Орден "За високий професіоналізм" (2006 р.).

За сумлінну працю, значний особистий внесок у розвиток інформаційного забезпечення Міністерства юстиції України нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2003 р.).

Народився 6 червня 1953 р. у м. Котовську Одеської області.

Після закінчення у 1972 р. Донецького технікуму промислової автоматики та захисту диплома отримав призначення на Черкаський телевізійний ретранслятор техніком.

Протягом 1975-1981 рр. навчався в Київському політехнічному інституті на електроакустичному факультеті за спеціальністю "Електроакустика та ультразвукова техніка". У цей час Віталій Броніславович активно займався громадською діяльністю: був проффоргом групи, секретарем профкому факультету, заступником голови профкому інституту.

Після закінчення Київського політехнічного інституту отримав призначення на Жулінський машинобудівний завод КВО ім. Артема інженером-конструктором. На цьому підприємстві В.Б. Добжанський пройшов шлях від інженера-конструктора без категорій до начальника конструкторського бюро.

Згодом працював у Республіканському виробничому об'єднанні "Укрдорв'язок".

Деякий час В.Б. Добжанський займався комерційною діяльністю: комерційний директор СП "Інтертек" (виготовлення і торгівля персональними комп'ютерами); директор СП "Біллербек" (розвиток мережі постачальників та покущів пухо-перових виробів); виконавчий директор НВКФ "Тотус" (торгівля медикаментами, промисловими товарами, соняшником).

На посаді комерційного директора Віталій Броніславович працював також в Інформаційно-видавничому центрі Українського нотаріату.

З 30 жовтня 2002 р. обіймає посаду генерального директора державного підприємства "Інформаційний центр" Міністерства юстиції України (скорочена назва - Держінформ'юст).

"Інформаційний центр" Міністерства юстиції України засновано у 1997 р. у формі державного підприємства, що входить до сфери управління Міністерства юстиції України.

Мета діяльності підприємства - створення та супроводження Єдиних та Державних реєстрів, у тому числі збирання, накопичення та надання інформації з реєстрів, призначених для захисту майнових прав та інтересів громадян та юридичних осіб.

Спеціалізацією підприємства є створення та збереження функціонування автоматизованих інформаційних систем, розробка та впровадження яких належить до компетенції Міністерства юстиції, створення та забезпечення функціонування інших інформаційних систем, надання технічних послуг та консультацій з питань сучасних інформаційних технологій.

Серед основних напрямів діяльності - інформатизація нотаріату країни, судової діяльності, органів реєстрації актів громадянського стану та відділів державної виконавчої служби.

*ДП "Інформаційний центр"
Міністерства юстиції України*

ДЕНИСЮК СТАНІСЛАВ ФЕДОРОВИЧ

**Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у зміцнення законності і правопорядку, зразкове виконання службового обов'язку у захисті конституційних прав і свобод громадян, високий професіоналізм.
Указ Президента України від 16 грудня 2004 року № 1489**

Почесне звання "Заслужений юрист України" (2007 р.)

Голова Державної податкової адміністрації у Харківській області. Депутат Харківської обласної ради V скликання, голова постійної комісії з питань забезпечення законності, громадського порядку, боротьби з корупцією та організованою злочинністю. Генерал-лейтенант міліції, дійсний член (академік) Інженерної академії України, кандидат юридичних наук, доцент кафедри криміналістики Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого.

Нагороджений відзнаками Міністерства внутрішніх справ України: "Хрест слави", "Закон і Честь", "За безпеку народу" II ступеня, Почесним знаком МВС України.

Народився 14 січня 1958 р. у м. Кривий Ріг Дніпропетровської області.

У 1985 р. закінчив Харківський інженерно-економічний інститут, у 1989 р. - Харківський юридичний інститут, за фахом - економіст, юрист.

Одружений. Має двох дітей та двох онуків: Станіслава та Владу.

З 1975 р. по березень 2005 р. служив в органах внутрішніх справ, зокрема працював на керівних посадах: заступника начальника Фрунзєнського районного відділу

внутрішніх справ м. Харкова; заступника начальника Управління по боротьбі з організованою злочинністю Управління МВС України в Харківській області; начальника Дзержинського районного відділу внутрішніх справ м. Харкова; першого заступника начальника - начальника Управління по боротьбі з організованою злочинністю; начальника кримінальної міліції Управління МВС України в Харківській області; радника - першого заступника керівника апарату Міністра внутрішніх справ України; начальника Національного центрального бюро Інтерполу в Україні; начальника Управління МВС України на Донецькій залізниці; начальника Управління МВС України в Харківській області.

Державну податкову адміністрацію у Харківській області очолює з 17 серпня 2006 р.

"Податки сплачуються не податковій службі, а народові України", - постійно наголошує С.Ф. Денисюк.

Харківщина - це регіон стабільності та процвітання. Таким його зробила самовіддана та невтомна праця мільйонів жителів Слобожанщини.

Розвиток Харківщини - значимий важіль у стабілізації економіки як східного регіону, так і всієї України. Промисловість і сільське господарство, подолавши кризу 90-х років минулого сторіччя, набирають темпів росту. Машинобудування, енергетика, видобувна та переробна промисловість -

це пріоритетні галузі виробництва, які зробили регіон відомим не лише в Україні, а й у світі. Ми живемо в часи великих змін і спроможні змінити життя на краще. Але починати кожному треба з себе, з усвідомлення власної значимості в світі, причетності до великих надбань великого народу. Тільки з любов'ю до рідної землі, з шаную до людей та їхньої праці можна вершити великі справи.

С.Ф. Денисюк очолює структуру, від якої залежить своєчасне й повне надходження платежів до бюджету і яка є одним з ключових елементів системи державного керування. Від ефективного функціонування податкової служби залежить дотримання конституційних прав і свобод громадян, розвиток підприємництва, зміцнення економіки, вирішення соціальних питань. Саме ці складові є запорукою послідовного і стабільного розвитку регіону. Батьківщина поставила перед податковою службою Харківщини головне завдання - наповнення державної скарбниці, аби забезпечити впевненість кожної людини та всієї країни у завтрашньому дні. Самовідданість та сумлінність, притаманні С.Ф. Денисюку, глибокі знання, набутий досвід і принциповість дозволили йому підняти роботу Державної податкової адміністрації у Харківській області на якісно новий рівень.

У 2006 р. Станіславом Федоровичем Денисюком покладено початок великій і кропіткій роботі з оптимізації структури і штатної чисельності податкової служби. Мета цієї роботи - створення сприятливих умов для забезпечення добровільного виконання платниками вимог податкового законодавства, повної та своєчасної сплати податків до бюджетів усіх рівнів. Посилено профілактичні й запобіжні заходи щодо боротьби з корупцією. Постійна увага приділяється співпраці з громадськістю, залученню широких кіл населення. Регулярно проводяться зустрічі з платниками податків, організуються "круглі столи" за різноманітною податковою тематикою. Ці заходи сприяють підвищенню авторитету Державної податкової служби у Харківській області.

Сьогодні ДПА у Харківській області під керівництвом С.Ф. Денисюка працює з платниками податків на ноті довіри та порозуміння як партнери, про що свідчить рівень добровільної сплати податків, який у Харківській області перевищує 96%. Значно збільшено показники з над-

ходжень до державного бюджету.

Велику увагу С.Ф. Денисюк приділяє роботі з виховання податкової культури у молоді. "Для того, щоб Україна досягла високого рівня економічного й соціального розвитку, стала цивілізованою державою - необхідно формувати податкову культуру населення ще зі шкільної партії", - вважає голова Державної податкової адміністрації у Харківській області.

З цією метою проводяться різноманітні конкурси, акції, дні відкритих дверей, у школах проходять практикуми та лекції на податкову тематику. Державна податкова адміністрація у Харківській області бере активну участь у Всеукраїнському конкурсі дитячої творчості "Податки очима дітей", де діти у своїх роботах висловлюють бачення майбутнього, своє місце у житті та роль податків у формуванні майбутнього.

З особливою відповідальністю Станіслав Федорович ставиться до своєї депутатської діяльності. Очолювана ним постійна комісія з питань забезпечення законності, громадського порядку, боротьби з корупцією та організованою злочинністю Харківської обласної ради активно працює над перешкоджанням та запобіганням негативним явищам у суспільстві, вирішує нагальні проблеми громадян з правових питань.

Життя громади у своєму окрузі перебуває під постійним контролем депутата. Регулярні зустрічі з мешканцями, місцевою владою дозволяють "тримати руку на пульсі", не залишаючи без уваги жодного звернення, жодного невирішеного питання. Поважне ставлення С.Ф. Денисюка до кожного пересічного громадянина особливо проявляється під час його особистих прийомів виборців. Він бере під свій особистий контроль неухильне виконання кожного звернення.

Не залишається байдужим Станіслав Федорович і до проблем дітей з особливими потребами. Надає благодійну допомогу Харківській обласній спеціальній гімназії інтернату для сліпих дітей ім. В.Г. Короленка. Для обдарованих дітей голова Державної податкової адміністрації в області заснував стипендію, а для дітей-сиріт виділяє кошти на оздоровлення під час літніх канікул.

С.Ф. Денисюк не випадково опікується підростачим поколінням, адже від того, як ми виховуємо дітей, чому навчимо їх, залежить майбутнє нашої країни.

Засідання Колегії ДПА у Харківській області (2007 р.)

Робоча зустріч у рамках проекту "Підтримка податкової реформи" (2007 р.)

Святковий концерт з нагоди річниці Державної податкової адміністрації у Харківській області (2006 р.)

Покладання квітів до пам'ятника загиблим співробітникам органів внутрішніх справ (2004 р.)

ДРОФА АНДРІЙ ГРИГОРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у державне будівництво, утвердження конституційних прав і свобод громадян, соціально-економічний і духовний розвиток України.

Указ Президента України
від 26 червня 2006 року № 578

*Почесне звання
"Заслужений будівельник України" (2001 р.)*

Генеральний директор колективного підприємства "Білоцерківський домобудівельний комбінат".

Народився у 1947 році в с. Кишенці Маньківського району Черкаської області. Після школи у 1966-1969 рр. проходив строкову службу в лавах Радянської армії.

Свою трудову діяльність розпочав після закінчення Уманського технікуму механізації в 1970 р. Працював інженером з техніки безпеки, головним інженером у рідному селі.

У 1984 р. закінчив Київський інститут народного господарства.

З 1976 р. по 1981 р. працював майстром, начальником відділу збуту, заступником директора Білоцерківського шинного заводу № 1. Упродовж 1982-1996 рр. обіймав посаду заступника генерального директора Білоцерківського домобудівельного комбінату.

З 1988 р. по 1990 р. працював в Іраку на посаді начальника управління виробничо-технічної комплектації з будівництва нафтопереробних заводів.

З 1996 р. - генеральний директор КП "Білоцерківський домобудівельний комбінат".

За безпосередню участю А.Г. Дрофи на комбінаті введено нові виробничі потужності. Без зупинки виробництва проведено реконструкцію заводу великопанельного домобудування та здійснено перехід на випуск дев'ятиповерхових будинків нової серії з полішеним плануванням квартир. Завдяки вмілому використанню ринкових методів господарювання, за роки існування домобудівельного комбінату у м. Біла Церква, містах Київщини та сусідніх областях побудовано 2,7 млн кв. м житла, що дало змогу значно покращити житлові умови громадян. Нині працює над модернізацією виробничої бази, використанням нових будівельних матеріалів, збереженням теплоенергоосів.

Сьогодні на ДБК працює 1,5 тис. осіб, середня заробітна плата становить дві тисячі п'ятсот гривень. Колектив працює стабільно й ритмічно, з кожним роком у 1,5-2 рази нарощує темпи житлового будівництва при високій якості будівельних робіт.

Держава високо оцінила трудові досягнення А.Г. Дрофи. За заслуги в розбудові економіки та вагомий внесок у створення гідного міжнародного іміджу України Андрій Григорович нагороджений орденом "За розбудову України ім. М. Грушевського" IV ступеня.

А.Г. Дрофа бере активну участь у благодійній діяльності - сприяє фондам допомоги дітям, надає шефську допомогу в проведенні будівельних і ремонтних робіт освітянських шкіл. Постійно надає допомогу пенсіонерам, інвалідам Великої Вітчизняної війни у вирішенні їх соціально-побутових проблем, бере участь у спорудженні храму св. Петра і Павла у м. Біла Церква. За вагомий особистий внесок у відродження духовності Українська Православна Церква нагородила Андрія Григоровича орденом Святого князя Володимира.

За вагомий внесок у відродження Українського козацтва в нашій державі у 2005 р. Андрія Дрофу призначено польовим гетьманом - верховним отаманом Гетьманського козацького округу Київщини. Він є повним кавалером ордена "Козацький Хрест з мечами". Нагороджений орденом Богдана Хмельницького IV ступеня та орденом мальтійських лицарів "Золотий Мальтійський Хрест".

Девіз Андрія Дрофи: більше будувати житла і високої якості.

Новобудова в м. Вишневе на Київщині

ЕЙСМОНТ ВАЛЕНТИН СЕВАСТЯНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у соціально-економічний та культурний розвиток Житомирської області, значні професійні здобутки, багаторічну сумлінну працю та з нагоди 70-річчя утворення області.

Указом Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

*Почесне звання
"Заслужений працівник
сільського господарства України" (1998 р.)*

Директор Коростишівського лісгоспу.

Нагороджений нагрудним знаком "Відмінник лісового господарства України" (2003 р.).

Народився Валентин Севастьянович 25 липня 1956 року в с. Табори Баранівського району Житомирської області у родині колгоспників.

Трудовий шлях розпочав у 1973 р. робітником місцевого фарфорового заводу, працював лаборантом у школі.

Після служби в армії навчався в Українській сільськогосподарській академії і в 1982 р. отримав фах інженера лісового господарства. Був направлений до Овруцького міжколгоспного лісгоспу, де працював лісничим, головним інженером.

У 1992 р. здібному й активному інженеру В.С. Ейсмонту запропонували очолити Ємільчинський держлісгосп - найвідсталіше тоді в області підприємство. Турбуючись про людей, оточений їх довірою та підтримкою, Валентин Севастьянович за декілька років вивів підприємство у лідери.

У 2000 р. очолив Державне підприємство "Коростишівський лісгосп". Своїми професійними якостями, умінням працювати з людьми та доброю вдачею він підтвердив право на керівництво підприємством, яке нараховує більше 620 робітників.

Основними напрямками Коростишівського лісгоспу є охорона та відтворення лісів, ведення мисливського господарства, заготівля лісу та переробка деревини.

До складу підприємства як структурні підрозділи підприємства входять 5 лісництв, два нижні склади, автотранспортний цех та лісопереробний комплекс.

У користуванні лісгоспу знаходиться 24,7 тис. га земель лісового фонду.

Річний обсяг лісовідновлювальних робіт у господарстві - близько 300 га. Щороку від усіх видів рубок підприємством заготовляється 100 тис. куб. м деревини; 30% заготовленої деревини переробляється у власних переробних цехах.

Уся продукція, яка виготовляється на підприємстві, за своєю якістю відповідає сучасним вимогам. Так, паркет як вид продукції - лауреат Всеукраїнського конкурсу якості продукції "100 кращих товарів України - 2004", дошка підлоги - "100 кращих товарів України - 2005". У 2007 р. на Всеукраїнський конкурс якості продукції "100 кращих товарів України - 2006" представлена дошка облицювальна.

Коростишівський лісгосп задовольняє потребу в деревині та виробач з деревини вітчизняних споживачів, а також проводить поставку лісопродукції на експорт.

Як добрий господарник Валентин Севастьянович вже вкотре поспіль обраний депутатом районної ради, очолює постійну комісію з питань соціально-економічного розвитку району, інвестиційної та підприємницької діяльності.

Колегі ж одним з найбільших досягнень В.С. Ейсмонта вважають створення ним династії лісників: син Валентин - лісничий Смолівського лісництва Коростишівського лісгоспу, донька Світлана - випускниця лісогосподарського факультету Національного аграрного університету.

Життєве кредо: "Безперервне удосконалення та поглиблення власних знань" і в повній мірі передавання цих знань та практичного досвіду майбутнім лісоводам втілюється у викладацькій діяльності Валентина Севастьяновича Ейсмонта у Житомирському агроєкологічному університеті.

В.С. Ейсмонт на ділянці

КОНОНЕНКО ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомі досягнення у професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України від 26 грудня 2001 року № 1255

*Почесне звання
"Заслужений працівник
промисловості України" (2004 р.)*

Заступник голови Святошинської районної у місті Києві ради.

Нагороджений орденом "Знак Пошани" Київського міського голови, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України та Почесною грамотою Київського міського голови.

Народився 10 жовтня 1944 р. в м. Черкаси. Трудову діяльність розпочав у 1961 р. слюсарем на заводі "Хімреактив" рідного міста.

У 1968 р. закінчив Київський політехнічний інститут за фахом інженер-механік. Відтак працював інженером-конструктором інституту "УкрНДІпластмаш" м. Києва, а протягом 1972-1974 рр. - старшим інженером Інституту автоматики. З 1974 р. по 1976 р. був завідувачем відділу технологій ВНДІЕКіелектрообутмашприлад. Наступні десять років обіймав посади заступника завідувача Конструкторсько-технологічного відділу Київського філіалу ВНДІТЕ, головного конструктора.

У 1986 р. призначений завідувачем відділу науки міського комітету народного контролю в м. Києві та головою Ленінградського районного комітету народного контролю. З 1991 р. по 1994 р. працював директором НТЦ "Київ-

метал" та заступником генерального директора інженерного підприємства "Поток" м. Києва. На наступні два роки Олександр Григорович був призначений першим заступником голови Фонду підтримки досліджень у сфері національної безпеки України.

З 1996 р. по 2006 р. - заступник голови Святошинської (Ленінградської) районної у місті Києві державної адміністрації.

Понад двадцять років О.Г. Кононенко віддав праці в науково-дослідних закладах м. Києва, ефективно впроваджуючи проектно-конструкторські та наукові розробки у виробництво. Автор багатьох свідоцтв на винаходи та промислові зразки.

Працюючи в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування, зарекомендував себе висококваліфікованим фахівцем. Брав участь у розробці та впровадженні районних програм соціально-економічного і культурного розвитку, боротьби з корупцією та злочинністю, дитячою бездоглядністю.

Опікувався проблемами допомоги Збройним Силам України, а саме Військово-морському флоту (підшефній військовій частині).

Значну увагу приділяє роботі з призвонниками. Як голова призвонної комісії району на високому рівні організував призов юнаків до Збройних Сил України.

Відзначення Дня партизанської слави

Зустріч з мешканцями Святошинського району м. Києва

КОРНІЄНКО ВАЛЕНТИН МИКОЛАЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення та з нагоди 16-ої річниці незалежності України.
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

*Почесне звання
"Заслужений працівник
сільського господарства України" (2005 р.)*

Голова правління ВАТ "Радгосп "Весна".

Нагороджений Почесною грамотою Ради Міністрів АР Крим за перемогу у Всеукраїнському конкурсі на звання "Кращий роботодавець 2006 року" по АР Крим, Почесними грамотами Президії Верховної Ради АР Крим (1999 р. та 2000 р.), Почесною грамотою Міністерства аграрної політики України (2004 р.), Почесною грамотою Ради Міністрів АР Крим (2003 р.). Присуджено почесне звання "Заслужений працівник агропромислового комплексу АР Крим" (2001 р.), премію Ради Міністрів АР Крим (2000 р.). Удостоєний подяки Президента України (2001 р.). Ім'я В.М. Корнієнка занесене у книгу "Крым. Первые лица" (2004 р.).

Народився 19 червня 1956 року у с. Новобогданівка Миколаївського району Миколаївської області.

Трудову діяльність розпочав у січні 1974 р. робітником у радгоспі "Радсад" Миколаївського району Миколаївської області. У 1975-1977 р. служив у лавах Радянської армії.

У 1977-1983 рр. навчався в ордену "Знак Пошани" Кримському сільськогосподарському інституті ім. М.І. Калініна на факультеті плодоовочівництва і виноградарства, здобувши кваліфікацію вченого агронома. З 1983 р. по 1986 р. працював за направленням у радгоспі ім. Фрунзе Березанського району Миколаївської області: спочатку агрономом-виноградарем, а з квітня 1983 р. - головним агрономом господарства. У травні 1986 р. перейшов на роботу в радгосп "Весна" Нижньогірського району Кримської області, де обіймав посаду старшого гідротехніка, а з вересня 1986 р. - агронома по багаторічних насадженнях. У лютому 1987 р. був призначений головним агрономом господарства. У вересні 1989 р. зборами трудового колективу господарства обраний директором радгоспу "Весна". Одружений, має двох доньок.

ВАТ "Радгосп "Весна", створене в 1921 р. у Нижньогірському районі, є одним із найстаріших садівничих підприємств України. Середньорічна чисельність праців-

ників сьогодні - 392 особи. Площа господарства становить 2264 га, з яких 578 га - багаторічні насадження. Породний склад садів: яблуня, айва, слива, черешня, персики, абрикос. У 2006-2007 рр. було проведено реконструкцію плодосховища та встановлено сучасне економічно ефективне устаткування, що дозволило збільшити ємність сховища від 1000 т до 1375 т. У своїй роботі підприємство широко використовує передові розробки вчених ПФ КАТУ "НАУ", Кримської дослідної станції садівництва, УКРДІПРОСАДу, що дозволяє одержувати врожайність плодів у межах 400-450 ц/га.

Завдяки високій якості фруктів ВАТ "Радгосп "Весна" займає лідируючі позиції на плодовоовочевому ринку України. Поряд із високорозвиненими галузями садівництва й виноградарства у господарстві велика увага приділяється також різнництву. Так, у посушливому 2007 р. урожайність зернових на площі 998 га отримана 39 ц/га, у той час як середня урожайність у районі склала лише 22,0 ц/га. На парках урожайність у господарстві досягла 66,5 ц/га. Підприємство постійно оновлює машинно-тракторний парк.

Не обділяє увагою товариство й соціальну сферу. Підприємство має два магазини із продажу працівникам господарства товарів загального споживання та власного виробництва. Надається спонсорська допомога школам, розташованим на території господарства, придбано автобус для школярів.

Підприємство має упорядкований стадіон на 3000 місць і фінансує місцеву аматорську футбольну команду "Весна", яка є кількаразовим чемпіоном району та призером Республіканського турніру з футболу серед сільських колективів АР Крим.

У 2000 р., 2002 р. та 2003 р. колектив ВАТ "Радгосп "Весна" був занесений на районну Дошку пошани; у 2002 р. отримав два дипломи "Ексоцентру України" на виставці-ярмарку "Регіони України пропонують". Спільним рішенням Президії Верховної Ради АР Крим та Ради Міністрів АР Крим у 2004 р. і 2005 р. за досягнення високих соціально-економічних показників ВАТ "Радгосп "Весна" було занесене на республіканську Дошку пошани.

КРАВЦІВ РОМАН ЙОСИПОВИЧ

**Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за вагомі досягнення у професійній діяльності,
багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 2 березня 2001 року № 130**

*Почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України" (1999 р.)*

Ректор Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького. Доктор біологічних наук, професор, академік Української академії аграрних наук, Академії наук вищої школи України та Української академії наук, академік Міжнародної академії аграрної освіти (Росія, 2003 р.), почесний професор Сумського національного аграрного університету (2001 р.), Харківської державної зооветеринарної академії (2001 р.).

Нагороджений трудовою відзнакою "Знак пошани" Міністерства аграрної політики України (2001 р.), орденом "За заслуги" Інтернаціонального біографічного центру (США, 2001 р.), ювілейною медаллю Краківської рільничої академії (Польща, 2003 р.), міжнародним орденом "За заслуги" (Великобританія, 2003 р.), міжнародним орденом "За заслуги" (Польща, 2007 р.).

Народився 6 березня 1941 р. в с. Вороблєвичі Дрогобицького району Львівської області. У 1948-1955 рр. навчався у Вороблєвичській семіричній, у 1955-1958 рр. - Ролівській середній школі Дрогобицького району Львівської області, у 1958-1962 рр. - Судовишнянській зооветеринарній школі і технікумі.

Протягом 1962-1965 рр. - служба в армії.
З 1965 р. по 1970 рр. - студент Львівського зооветеринарного інституту.

Як кращий випускник (іменний стипендіат) був зачислений для викладацької роботи в інституті і рік працював асистентом кафедри фізіології тварин. У 1971 р. вступив до аспірантури на кафедру фізіології, достроково захистив кандидатську дисертацію на тему: "Вікові особливості газоенергетичного обміну і окислювальних процесів у мітохондріях жуйних тварин" (1974 р.). Проводив значну організаторську роботу: обирався головою ради молодих учених (1974-1977 рр.), працював проректором з виховної роботи на громадських засадах (1974-1976 рр.), секретарем вченої ради із захисту докторських і кандидатських дисертацій (1978-1985 рр.).

З 1974 р. по 1991 р. - асистент, доцент кафедри мікробіології і ветеринарно-санітарної експертизи.

З 1985 р. по 1989 р. - проректор з наукової роботи інституту.

У 1989 р. на конкурсній основі (з 10 претендентів) був обраний на посаду ректора інституту. З 1991 р. - завідувач і професор кафедри ветеринарно-санітарної і радіологічної експертизи, стандартизації та сертифікації.

У 1992 р. захистив докторську дисертацію на тему: "Обмін речовин і м'яси якості молодянку великої рогатої худоби при оптимізації системи мікроелементного живлення".

З 1991 р. - завідувач науково-дослідної лабораторії біоекологічного моніторингу, а з 1996 р. - директор науково-дослідного інституту біоекологічного моніторингу (на громадських засадах).

За період роботи Р.Й. Кравців на посаді ректора навчального закладу було повернуто історичну назву - Львівська академія ветеринарної медицини, присвоєно їй видатного вченого-біохіміка світового рівня С.З. Гжицького, академії надано найвищий (IV) рівень акредитації, відкрито чотири нові факультети (харчових технологій, економіки та менеджменту, доакадемічної освіти; культури і громадських професій), доведено кількість спеціальностей з двох до дванадцяти і збільшено кількість спеціалізацій до п'ятнадцяти.

21 серпня 2003 р. Президентом України академії надано статус національної, а Указом Президента України від 28 липня 2007 р. національну академію реорганізовано в національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького.

Професор Р.Й. Кравців має 670 публікацій, у т. ч. 107 навчально-методичного характеру. Автор, керівник і член авторських колективів 5 монографій, 5 підручників, 24 посібників, 4 практикумів, 12 довідників, 47 патентів України.

Голова спеціалізованої вченої ради академії із захисту докторських і кандидатських дисертацій з фізіології і гігієни тварин, член спеціалізованої вченої ради з ветеринарної фармакології та токсикології, ветеринарного акушерства та

ветеринарно-санітарної експертизи. Під його керівництвом захищено 9 докторських і 23 кандидатських дисертацій, нині керує роботою ще 5 докторантів і 10 аспірантів та пошукачів.

Р.Й. Кравців проводить широку та змістовну громадсько-політичну роботу: двічі обирався депутатом Львівської міської ради, член Ради ректорів Львівського вузівського центру, керівник Західного відділення АН ВО України, член науково-технічної ради головного обласного управління сільського господарства, ініціатор відновлення і головний редактор журналу "Сільський господар". Під його редактуванням видається "Науковий вісник" Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького, а також є членом редколегій журналів: "Вісник аграрної науки", "Експериментальна і клінічна фізіологія та біохімія" та "Polish Journal of Veterinary Science" і засновником газети "Світ академії", співавтором розробки Програми національно-громадянського виховання студентської молоді, схваленої Львівською обласною державною адміністрацією. Є ініціатором створення в університеті низки громадських формувань ("Колегія студентів", "Студентське братство", "Союз Українок", "Молода провіта").

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького (ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького) - один з найстаріших вищих навчальних закладів даного профілю в Україні і п'ятий у Європі після Ліона, Альфорта (Франція), Ганновера (Німеччина) та Відня (Австрія).

Корні навчального закладу сягають 1784 року, коли в стінах Львівського університету було відкрито кафедру ветеринарії. У 1881 р. на її базі створено ветеринарну школу як окремий вищий ветеринарний заклад. У 1897 р. школі було надано статус академії.

Професорсько-викладацький склад університету представлений 350 працівниками, серед яких - 4 академіки УААН і АН ВШ України, 2 члени-кореспонденти УААН, 2 академіки УАН, 2 академіки УГА, 1 академік АЗУ, 1 член-кореспондент УАІ, 53 професори, доктори наук і понад 225 доцентів та кандидатів наук. За питомою вагою викладачів із науковими ступенями університет посідає перше місце серед 22 вищих навчальних закладів аграрного профілю України та перше місце за кількістю патентів на одного викладача.

Сьогодні в університеті функціонують п'ять факультетів денної форми навчання:

- ветеринарної медицини із спеціалізаціями: ветеринарна фармація; якість, стандартизація і сертифікація продукції АПК; іхтіопатології; хвороби дрібних тварин; лабораторна справа; ветеринарна екологія;

- біолого-технологічний факультет - спеціальність: технологія виробництва і переробки продукції тваринництва та спеціалізації: бджільництво; звіринництво; птахівництво; рибиництво; менеджмент; водні біоресурси;

- факультет харчових технологій із спеціальностями: технологія зберігання, консервування та переробки м'яса; технологія зберігання, консервування та переробки молока;

технологія жирів і жирозамінників; екологія та охорона навколишнього середовища та спеціалізаціями: ветеринарна санітарія і ветеринарно-санітарна експертиза; технологія шкіри і вугра; екобезпека харчових продуктів; якість, стандартизація та сертифікація;

- факультет економіки та менеджменту із спеціальностями: маркетинг; менеджмент зовнішньоекономічної діяльності; менеджмент організації;

- факультет доакадемічної освіти проводить підготовку молодших спеціалістів із правознавства.

Функціонує також факультет заочної освіти, на якому ведеться підготовка технологів виробництва і переробки продукції тваринництва, фахівців із маркетингу, менеджменту організації, менеджменту зовнішньоекономічної діяльності, технологій переробки, зберігання і консервування молока та м'яса і перерахованих вище спеціалізацій. В інституті післядипломної освіти та перепідготовки кадрів АПК проводиться перепідготовка спеціалістів загальнодержавного рівня.

Форми навчання в університеті: денна, заочна та екстернатна. Загальна кількість студентів - понад п'ять тисяч.

Нині в ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького діє 35 кафедр. Працює шість науково-дослідних інститутів:

- Науково-дослідний інститут біоекологічного моніторингу;
- Науково-дослідний інститут біотехнологічних основ підвищення продуктивності тварин;

- Науково-дослідний інститут скотарства, конярства та імуногенетики;

- Науково-дослідний інститут фізіології та екоімунології тварин і птиці;

- Інститут менеджменту та інформаційних технологій;
- Науково-дослідний інститут іхтіопатології, інтродукції та інтенсивних технологій у рибистві.

Університет має 59 філій кафедр на виробництві та в науково-дослідних установах. На його базі організовано навчально-науковий виробничий комплекс "Зооветеринарія і біотехнологія", до складу якого входить 32 учасники, в т. ч. два науково-дослідні інститути, центри та лабораторії УААН, 12 вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації, два обласних ліцеї, гімназія, дві загальноосвітні школи та два навчально-науково-виробничі центри, Рожищанський зооветеринарний технікум.

Один з корпусів Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького

КУЗНЕЦОВ ЮРІЙ БОРИСОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за вагомий особистий внесок
у розвиток національної освіти,
багаторічну сумлінну працю у високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

*Почесне звання
"Заслужений працівник народної освіти України"
(2000 р.)*

Головний редактор газети "Освіта України", директор-засновник державного видавництва "Педагогічна преса". Доктор філологічних наук, член-кореспондент Академії педагогічних наук України.

Нагороджений орденом Святого Володимира III ступеня, медаллю Міністерства освіти і науки України "За наукові досягнення" (2007 р.), почесним знаком Академії педагогічних наук України "Ушинський К.Д." (2007 р.), нагрудним знаком Федерації профспілок України "Профспілкова відзнака" (2007 р.), Почесною Грамотою Президії Національної академії наук України, Міжнародною медаллю Сократа (2005 р.), лауреат Всеукраїнських премій імені Олександра Гірнича та імені Дмитра Нитченка.

Юрій Борисович Кузнецов розробив і заснував унікальне на теренах СНД видавництво "Педагогічна преса", яке нещодавно відзначило своє десятиріччя.

Створивши видавництво за дорученням Міністерства освіти і науки України та за сприяння Академії педагогічних наук України, Ю.Б. Кузнецов започаткував п'ять всеукраїнських газет та понад двадцять журналів для вчителів, викладачів вищих навчальних закладів та науковців. Нині "Педагогічна преса" - багатопрофільний аналітичний науково-культурологічний центр освітньої роботи в Україні. Серед нагород видавництва - золота медаль конкурсу "Незалежність" Київської організації Національної спілки журналістів України.

Інноваційна ідея Ю.Б. Кузнецова, закладена в розвиток кожного журналу, - це поєднання новітніх наукових технологій із практичним досвідом учителів-предметників та кращими надбаннями загальнонаціональної та світової культур. Усі видання "Педагогічної преси" поєднують глибокий різноманітний зміст та європейський дизайн.

Юрій Борисович Кузнецов - головний редактор газети "Освіта України", що входить у десятку найбільш передплачуваних газет України. Він розробив концепцію і є також головним редактором унікальних науково-методичних та

літературно-мистецьких журналів нового покоління - "Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцей та колегіумах" та "Іноземні мови в навчальних закладах", шеф-редактором газет "Сільська школа", "Методичні діалоги - газета для вчителів української мови" і журналу "Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах", визначальною ідеєю яких є подання необхідного вчителю методичного матеріалу в найширшому культурологічному контексті. Член Національної спілки журналістів України з 1985 р.

Ю.Б. Кузнецов одним із перших почав ґрунтовно розробляти проблему філософського осмислення створення навчальної книжки. Зокрема з доповіддю "Філософія підручника" він виступав у 2003 р. на XXI Всесвітньому філософському конгресі у Стамбулі. Ідеї новітнього підручника із глибоко продуманою структурою, дизайном та евристичним методичним апаратом втілює в підручниках з української мови, математики, історії, географії, зарубіжної літератури та ін.

Ю.Б. Кузнецов - автор (разом із О.П. Глазовою) підручників з "Рідної мови" для 5, 6 та 7 класів, які стали переможцями на Всеукраїнських конкурсах підручників (2005 р., 2006 р., 2007 р.) і за якими навчається більше половини українських школярів. Ці підручники є якісно новим кроком у формуванні національної свідомості, навчання думанню та розвитку внутрішнього світу дитини.

Ю.Б. Кузнецов - відомий в Україні та за її межами літературознавець, багато років віддав роботі в Інституті літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України, зокрема над академічною Історією української літератури.

Автор шести монографій і понад 200 наукових та науково-методичних праць із проблем теорії та історії української та зарубіжної літератури, з досвіду педагогічної, організаційно-педагогічної та методичної роботи. Член експертної ради Всеукраїнської атестаційної комісії, заступник голови громадської колегії ВАКУ.

Переконалим у можливість створення вітчизняних підручників, періодичних та науково-популярних видань для освіти найвищої якості, що і реалізує у своїй щоденній діяльності.

КУХАР ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за значний особистий внесок
у розбудову правової держави,
здійснення правосуддя, високий професіоналізм
у захисті конституційних прав і свобод громадян.
Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212

*Почесне звання
"Заслужений юрист України" (2004 р.)*

Голова Харківського апеляційного господарського суду. Має перший кваліфікаційний клас судді. Почесний працівник господарського суду України. Член президії Ради суддів України, Ради суддів господарських судів України. Кандидат юридичних наук.

Нагороджений Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України, Почесною відзнакою Вищої ради юстиції України, відзнакою "Знак Пошани" Вищого господарського суду України, ювілейним знаком Вищого господарського суду України "15 років господарським судам України", Почесною Грамотою з пам'ятним знаком ВГСУ, Почесною Грамотою Спілки юристів України.

Народився 9 травня 1950 року на Хмельниччині.

Трудову діяльність розпочав після закінчення в 1977 р. юридичного інституту (нині - Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого), обравши фах судді, який, на його думку, дає людині можливість бути незалежною, формувати свій світогляд, спираючись на закон.

З червня 1978 р. по червень 1982 р. працював суддею Комінтернівського районного народного суду м. Харкова.

З червня 1982 р. протягом 5 років очолював Фрунзеньський районний суд м. Харкова.

З липня 2002 р. Кухар Василь Іванович працює у Харківському апеляційному господарському суді.

Нині Харківський апеляційний господарський суд за якісними показниками роботи посідає одне з провідних місць в Україні. Це великою мірою заслуга голови суду - високпрофесійного керівника, який у своїй організаторській діяльності завжди орієнтується на вимоги часу. В суді створені гідні умови праці для відправлення правосуддя на високому професійному рівні.

Щоденна практика судочинства традиційно поєднується з її науково-теоретичним осмисленням. В.І. Кухар як голова суду, член Ради суддів України і досвідчений юрист бере активну участь у вдосконаленні законодавчої бази. Зокрема під його керівництвом суддями Харківського апе-

ляційного господарського суду були розроблені та надані конкретні пропозиції до проекту Господарського процесуального кодексу України, проектів Законів України "Про внесення змін до Закону України Законів України "Про судову оцінку", "Про державну судову адміністрацію України" та "Про статус суддів України".

В.І. Кухар є автором ряду наукових публікацій, а також співавтором методологічного посібника для працівників господарських судів "Методологія та методика проведення узагальнень судової практики в Україні з господарських справ".

Колектив суду - єдиний закладжений організм, підпорядкований загальній меті - відправленню правосуддя. Велику увагу В.І. Кухар приділяє атмосфері, що панує в колективі, докладає чимало зусиль, аби кожен усвідомив свою причетність до цієї справи та відповідальність за неї, аби між колегами зберігалися найкращі стосунки. За його ініціативою виходить друком альманах "ALTER EGO" - Второе "Я". Спецпроект "Человек правосудия". На сторінках альманаху автори-аматори діляться своїми поглядами на життя, почуттями, демонструючи свої різнобічні таланти та відкриваючи читачам нові несподівані грані своєї особистості.

Працівники суду щиро поважають Василя Івановича за принциповість, чуйність, вміння згуртувати колектив.

*Учасники Науково-практичної конференції
"Господарське судочинство" (м. Харків, 2004 р.)*

ЛІВІНСЬКИЙ ВІКТОР ФЕДОРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за значний особистий внесок у розвиток вітчизняного електроенергетичного комплексу, вагомі трудові здобутки та з нагоди Дня енергетика. Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1225

Головний спеціаліст з енергоблоків - начальник енергоблоку 4 ВП "Запорізька АЕС".

Нагороджений грамотою Міністерства палма та енергетики України (1999 р.), знаком "Почесний працівник атомної енергетики України" (2003 р.); присвоєно почесне звання "Відмінник енергетики України" (2000 р.).

Народився 3 червня 1955 року в селищі Миронівське Дебальцевського району Донецької області.

У 1977 р. закінчив Івановський енергетичний інститут (Росія), здобувши кваліфікацію інженера-теплоенергетика.

Лівінський Віктор Федорович трудову діяльність розпочав у 1977 р. на Вуглегірській державній районній електростанції у виробничому енергетичному об'єднанні "Донбасенерго", де пройшов шлях від машиніста-обхідника до начальника зміни котлотурбінного цеху.

З 1983 р. працює на Запорізькій АЕС: спочатку на посаді старшого інженера з управління турбіною, а з 1985 р. - начальником зміни турбінного відділення електростанції.

Віктор Федорович брав активну участь у проведенні пускових робіт на енергоблоках №№ 1, 2, 4 Запорізької АЕС. За короткий час освоїв складне обладнання турбінного та реакторного відділень. У 1988 р. був призначений начальником зміни енергоблоку, в 1994 р. - головним спеціалістом з енергоблоків - начальником енергоблоку 4.

У 1999 р. В.Ф. Лівінський закінчив Одеський політехнічний інститут за спеціальністю "Атомні електростанції та установи".

Енергоблок, яким керує Віктор Федорович Лівінський, завдяки впровадженню технічних рішень, розробленим за безпосередньої участі начальника, відрізняється високими техніко-економічними показниками. За підсумками роботи 2007 року, на 4-му енергоблоці досягнуто найвищого на Запорізькій АЕС коефіцієнта використання встановленої потужності - 84,9% і найбільшого виробітку електроенергії - 7 млрд 441,17 мн кВт/год.

У процесі роботи у ВП "Запорізька АЕС" В.Ф. Лівінський зарекомендував себе не тільки як технічно грамотний фахівець, але й як умілий організатор та керівник.

У 2004 р. Віктор Федорович відповідав за підготовку та проведення на ВП "Запорізька АЕС" міжнародної

перевірки в рамках місії OSART МАГАТЕ; у короткий термін організував роботу технічних служб цієї електростанції; керував роботою персоналу станції та підрядних організацій. Завдяки його професіоналізму та хорошим організаційським здібностям Міжнародна перевірка ВП "Запорізька АЕС" у рамках місії OSART МАГАТЕ проведена на високому рівні.

Якісна оцінка ВП "Запорізька АЕС" дана керівництвом місії OSART МАГАТЕ, керівництвом НАЕК "Енергоатом" і Держінспекції України. Досвід підготовки і проведення місії OSART МАГАТЕ у ВП "Запорізька АЕС" сьогодні використовується на атомних електростанціях України для підготовки до аналогічних перевірок.

У 2007 р. В.Ф. Лівінський відповідав за підготовку та проведення на ВП "Запорізька АЕС" міжнародної перевірки в рамках WANO, яка теж була проведена на високому рівні.

Лівінський Віктор Федорович є наставником для молоді. За час роботи на Запорізькій АЕС він підготував 10 начальників зміни блоку, 8 провідних інженерів з управління енергоблоком, 9 начальників зміни турбінного відділення.

Віктора Федоровича вирізняють такі якості, як почуття нового, прагнення оперативного й ефективно вирішувати поставлені завдання, здатність забезпечити дієвий контроль за виконанням прийнятих рішень. Він користується заслуженими повагою й авторитетом у колективі, відповідально ставиться до дорученої справи, надзвичайно вимогливий до себе та підлеглих. Разом з тим йому притаманні людяність та чуйне ставлення до колег.

За високі досягнення у роботі В.Ф. Лівінський неодноразово відзначався адміністрацією та профспілковим комітетом ВП "Запорізька АЕС" і керівництвом НАЕК "Енергоатом".

Одружений. Дружина - Лівінська Галина Іванівна - працює на ВП "Запорізька АЕС". Донька - Лівінська Марія (1979 р. н.) - закінчила в 2001 р. Київський національний економічний університет, працює у м. Київ. Син - Лівінський Сергій (1982 р. н.) - закінчив у 2006 р. Національний технічний університет "КПІ", працює в м. Київ.

ЛУЧЕНКО ОЛЕГ ОЛЕКСІЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за значний особистий внесок у реалізацію Загальнодержавної (Національної) космічної програми України на 2003-2007 рр., вагомі трудові здобутки. Указ Президента України від 11 квітня 2005 року № 630

Почесне звання "Заслужений машинобудівник України" (1997 р.)

Генеральний директор, головний конструктор НВП "Хартрон-Плант".

Народився 1 серпня 1951 року в с. Петрашівка Теплицького району Вінницької області.

У 1965 р. разом з батьками переїхав на нове місце проживання в м. Цюрупинськ Херсонської області. У 1968-1974 рр. навчався в Харківському авіаційному інституті за спеціальністю "Авіаприладобудування" та здобув фах інженера-електромеханіка.

Удостоєний звання "Почесний працівник космічної галузі України" (2001 р.).

Має двох дітей.

Трудовий шлях Олег Олексійович розпочав у 1974 р. в конструкторському бюро заводу "Електроприладобудування" після закінчення Харківського авіаційного інституту.

Працюючи в комплексному підрозділі КБ, а надалі в одному з провідних підприємств ВАТ "Хартрон", пройшов шлях від інженера до заступника керівника підприємства, заступника головного конструктора.

Особливий внесок Олега Олексійовича у відпрацюванні створених ВАТ "Хартрон" систем керування на комплексних стендах, технічних і стартових позиціях полігонів. Він неодноразово представляв підприємство в міжвідомчих і урядових комісіях, а також при запусках ракетно-космічної техніки, до яких відносяться система "Енергія-Буран", модулі станції "Мир", модуль "Зоря" міжнародної космічної станції "Альфа", космічні апарати серії 71Х6 та багато інших.

Із січня 1998 р. О.О. Лученко призначається на посаду генерального директора, головного конструктора НВП "Хартрон-Плант", яке було створено на базі заводу "Електроприлад".

Об'єднавши навколо себе колектив однодумців, Олег Олексійович досяг стрімкого підвищення обсягів виробництва технічної і виконавчої дисципліни. На підприємстві були відновлені всі соціальні пільги та гарантії.

За короткий термін на заводі опановано виготовлення апаратури систем керування ракетноосіб "Рокот", "Днепр",

а також танковий балістичний обчислювач у рамках виконання Українсько-Пакистанського контракту із заводом ім. В.А. Малишева.

Відмінною рисою Олега Олексійовича є прагнення до нового та відчуття потреб завтрашнього дня. А це, перш за все, комп'ютеризація та реструктуризація виробництва під потенційних замовників. На підприємстві у 2002 р. була сформована програма технічного розвитку і економії енергоресурсів, основу яких склали діркопробивне та листо-згинальне обладнання фірми "TRUMPF", обладнання для гальванічного та лакофарбового виробництва. Успішне виконання задуманого дало змогу залучити замовників найрізноманітніших галузей - залізничної, енергетичної, харчової, систем керування енергоресурсами. На сьогодні на підприємстві заплановано до реалізації вже третя програма переозброєння, для вирішення якої була залучена також і молодь із новоствореного за ініціатииви О.О. Лученка конструкторського бюро.

Постійне покращення умов праці робітників підприємства, зростання кількості замовлень, підвищення заробітної плати, прагнення до нового і обов'язкове виконання зобов'язань перед замовниками дало змогу підприємству "Хартрон-Плант" стати одним із найкращих заводів ракетно-космічної галузі України, а її генеральному директору заслужити повагу всього колективу.

Міжнародна космічна станція "Альфа"

МОРОГОВСЬКА ТЕТЯНА ЮХИМІВНА

**Нагороджена орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у розвиток харчової та переробної промисловості, випуск високоякісної продукції, багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 14 жовтня 2004 року № 1247**

Директор з виробництва ЗАТ "Геркулес" (1998-2007 рр.).

Мороговська Тетяна Юхимівна - це ім'я знайоме багатьом працівникам харчової промисловості України, але в Донецьку й Донецькій області технолога-харчовика найвищого класу знають і в суміжних галузях. Її невтомна жага до професійного вдосконалення, її талант організатора і керівника виробництва, чуйне ставлення до людей віднайшли заслужений авторитет Тетяни Юхимівни тут, на донбаській землі, що стала для неї Батьківщиною, святиною серця, в ім'я якої були 33 роки трудової біографії Т.Ю. Мороговської.

Народилася вона 30 листопада 1946 року в м. Горлівка Донецької області у родині прибувчих на відновлення Донбасу ленинградських інтелігентів - Марії Миколаївни і Юхима Іпатійовича Алексєєнків. Її батьки - представники покоління істинних патріотів Батьківщини, які пройшли війну, злидні та голод, - стали у житті Тетяни Юхимівни яскравим прикладом самовіддачі та професійної майстерності, цілеспрямованості, самодисципліни і постійного самовдосконалення.

Юхим Іпатійович Алексєєнко належав до золоті короти яскравих вітчизняних майстрів холодильної промисловості, брав активну участь у програмі індустріалізації країни як професіонал своєї справи. Ці якості повністю наслідувала його донька - Тетяна Юхимівна Мороговська, яка змогла на все життя, як і її батько, зберегти вірність обраній одного разу справі, змогла стати для всіх, хто її знає, маяком виправданих надій і негаснучої віри в силу духу, людського розуму і невтомного прагнення добра.

Т.Ю. Мороговська - визнаний лідер. Там, де працює вона, завжди атмосфера високої відповідальності й дисципліни, чіткої відповідності всіх дій вимогам виробництва. Там, в першу чергу, думають про справу, її високі результати, складність, високу взаємодію в роботі. Там, що найголовніше, люди розуміють: керівник цінує їх за працю, за ставлення до справи, бажання бути кращим і в роботі, і в житті. І навколо Тетяни Юхимівни завжди однодумці, люди, які душою і серцем підтримують її ідеї у виробництві, завданням нею темп роботи. Один із показ-

ників продуктивності праці є почуття гумору. Мороговська і тут на висоті - завжди знайде потрібне слово, посміхнеться і пожартує з колегою, щоб на душі у тої потеплішало.

Завдяки своїй активній життєвій позиції Т.Ю. Мороговська завжди намагається підкорити нові й нові висоти. Працюючи на харчових підприємствах Донецька (Донецький холодильник, м'ясокомбінат № 2, Донецька фабрика морозива - нині ЗАТ "Вінтер"), Тетяна Юхимівна завжди впроваджувала інноваційні технології у виробничий процес, найпередовіші методики в роботу з трудовим колективом.

Так, вдосконалюючи свій досвід і професійну майстерність, Т.Ю. Мороговська стала одним із організаторів нині широковідомого в Україні та за її межами підприємства "Геркулес", яке спеціалізується на виробництві морозива і харчових напівфабрикатів. На посаді директора виробництва ЗАТ "Геркулес" Тетяна Юхимівна Мороговська разом із колективом підприємства активно залучалася до всеукраїнських конкурсів професійної майстерності і неодноразово ставали переможцями.

Протягом шести років поспіль ЗАТ "Геркулес" ставало переможцем Міжнародного конкурсу "Вибір року" з випуску заморожених напівфабрикатів і морозива. І, як наслідок цих перемог, Т.Ю. Мороговська отримала звання "Найкращий спеціаліст галузі".

Її багатий професійний досвід становить золоті сторінки науки майстерності, науки організації виробництва і науки роботи з людьми. Т.Ю. Мороговська щедро передає свої знання молоді. Вона виховала багатьох професіоналів своєї справи, допомогла молодим кадрам відбутися, повірити у себе, затвердитися в обраній професії.

В Національній академії харчових технологій Т.Ю. Мороговська викладає майстер-класи, затверджуючи славу вітчизняної холодильної промисловості і головну роль у ній Людини - господаря свого слова, своєї справи і власної долі.

І не випадково праця Тетяни Юхимівни Мороговської так високо оцінена Україною: орден "За заслуги" став непорушним доказом її високого професіоналізму, її прихильності до справи, обраної раз і назавжди.

НАТАЛІЯ ЗЕМНА (ЗУБИЦЬКА Н.П.)

**Нагороджена орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок в економічний, науково-технічний і соціально-культурний розвиток України та з нагоди Міжнародного жіночого дня 8 Березня.
Указ Президента України
від 5 березня 1997 року № 207**

Президент Українського товариства природолюбівання. Академік Української екологічної академії "Зелена планета" (1995 р.). Лауреат премії імені В.І. Вернадського, перший лауреат премії імені Євпраксії (поки що єдиний), лауреат премії "Дружба" Міжнародного гуманітарного фонду ім. О.С. Пушкіна.

Цілительську та просвітницьку діяльність Наталі Земної високо оцінила Українська Православна Церква Київського патріархату, нагородивши її орденом святого рівноапостольного князя Володимира III ступеня (2002 р.).

Ім'ям Наталі Земної названо одну з малих планет.

Народилася 5 січня 1942 року в с. Крехаїв на Чернігівщині. Наталія Земна - людина неординарна, обдарована, допитлива. Маючи неабиякий потяг до знань, закінчила три вищі навчальні заклади: Київський інститут культури (1979 р.), Московський інститут літератури (1981 р.), Інститут нетрадиційної медицини та курси при Українській асоціації з народної медицини (1993 р.).

Разом з іншими народними цілителями чимало зусиль доклала для відродження народної медицини. З 1991 р. по 1998 р. завідувала Аптекою народних ліків. Нині є засновником і керівником мережі аптек "Зелена планета". На практиці проводить прийом людей, які потребують зцілення. Її діагностичні методи базуються на багатоголому досвіді української народної медицини.

Квітуча моя земля

Постійно продовжує вивчати рослинний світ, досліджує лікувальні властивості рослин. Дослідницька робота дала змогу створювати лікарські засоби із цілющих трав. Наталія Земна є автором (у співавторстві та особисто) багатьох лікарських засобів, які визнані експертами науково-медичних установ високоєфективними.

Н. Земна - автор ряду анотацій, науково-популярних видань, зокрема: "Аптека народних ліків" (1992 р., у співавторстві), "Для Вашого здоров'я" (1993 р., у співавторстві), "Ребенка лечит природа" (2001 р., у співавторстві), "Аптека "Зелена планета" (2002 р.), "Усе знадобиться, що в землі коріниться" (2001 р.). Окрім того, в її творчому доробку 5 поетичних книжок: "Ранок на Десні" (1994 р.), "Серце у траві" (1995 р.), "Дзвони душі" (1996 р.), "Три любові" (2000 р.), "Покоси" (2003 р.).

Широко відома просвітницько-культурна діяльність Наталі Земної. Великої популярності набули її радіопередачі, зокрема авторська програма "Зелена планета", яку Наталія Петрівна веде з 1993 р., постійна передача щосуботи "Сім'я - фортеця моя" на Українському радіо. Понад 5 років школярі та дошкільнята з нетерпінням чекали на її радіопередачі "Зелений світ", "Барвісті сторінки". Започаткувала вона і бібліотеку "Зеленої планети", в якій у поетичній формі, цікаво й доступно розповідає малюкам про цілющі рослини.

Під час огляду пацієнта

ОМЕЛЬЧЕНКО ОЛЕКСІЙ ПЕТРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за значний особистий внесок
у розбудову національної освіти, підготовку фахівців,
впровадження сучасних форм навчання і виховання молоді.
Указ Президента України
від 22 червня 2007 року №549

*Почесне звання
"Заслужений працівник народної освіти України"
(1998 р.)
Орден Дружби народів (1986 р.)*

Директор Луганського будівельного технікуму транспортного будівництва.

Кандидат педагогічних наук, інженер-будівельник, юрист.

Нагороджений грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

Народився 23 липня 1948 року на Луганщині у сім'ї робітників. Трудову діяльність розпочав у 1966 р. робітником маркшейдерського відділу та машиністом електро-возу шахти "Миусинська" виробничого об'єднання "Донбас-антрацит". Після служби в армії був прийнятий на роботу в Краснолуцький гірничий технікум. З 1971 р. по 1988 р. працював у Ворошиловградському обкомі комсомолу.

З березня 1988 р. по грудень 1999 р. обіймав посаду директора Луганського технікуму транспортного будівництва.

У 2000 р. О.П. Омельченко був призначений начальником Головного управління освіти і науки Луганської облдержадміністрації, яке очолював по серпень 2005 р. За цей період він провів значну роботу з підвищення рівня роботи загальноосвітніх, професійних та вищих навчальних закладів Луганської області.

Завдяки турботі Олексія Петровича збільшено фінансування освітньої галузі, виконано великий обсяг ремонтних робіт в інтернатних закладах освіти, поліпшено умови проживання і навчання хворих дітей, дітей-сиріт та дітей-інвалідів.

Співпрацюючи з багатьма закордонними благодійними організаціями, О.П. Омельченко отримав від них значне фінансування різноманітних програм, спрямованих на соціальний захист молоді. Так, завдяки цим діям у Луганську було побудовано єдиний у країні центр для дітей-сиріт з психоневротичними відхиленнями.

Проведені реконструкція та переоснащення Ціотівської школи-інтернату.

Під керівництвом Олексія Петровича Омельченка виконано доручення Луганської обласної ради та облдержадміністрації щодо спорудження та оснащення дитячого оздоровчого комплексу "Южний" у Криму.

З метою формування гармонійно розвиненої, соціально активної, творчої особистості він усі свої зусилля спрямовує на відродження духовності в учнівському та студентському середовищі. При його безпосередній участі в області створено Інститут духовного розвитку людини.

У 2005 р. Олексій Петрович знову призначений директором технікуму. Він продовжує зміцнювати матеріально-технічну базу, удосконалювати навчально-виховний процес.

О.П. Омельченко ефективно займається громадською діяльністю. Він - людина активної життєвої позиції, член колегії обласного управління освіти і науки облдержадміністрації, заступник голови Луганського обласного комітету міжнародного руху "Педагоги за мир та взаєморозуміння". За велику роботу, ділову ініціативу йому присуджено звання "Почесний громадянин Кам'янобрідського району міста Луганська".

Олексій Петрович має понад 80 опублікованих досліджень та розробок з питань освіти. Він здійснює наукову діяльність на кафедрі педагогіки Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Дала, де працює на посаді доцента.

*Увага та турбота про молоді -
життєве кредо діяльності Олексія Петровича Омельченка*

ПЕТРОВСЬКИЙ ВІТАЛІЙ ГРИГОРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за сумлінну працю, вагомі досягнення
у професійній діяльності.
Указ Президента України
від 21 вересня 1998 року № 1046

Голова правління ВАТ "Страхова компанія "Оранта - Січ".

Народився 6 липня 1938 року в м. Орівіч Запорізької області. Закінчив Запорізький машинобудівний інститут ім. В.Я. Чубаря, за фахом - інженер-радіотехнік, та Вищу партійну школу. Після служби на Тихоокеанському Військово-Морському флоті працював на заводі "Іскра", а потім у партійних органах. З 1981 р. очолював виконком Комунарської районної ради народних депутатів, з 1985 р. - заступник голови Запорізької міськради.

У 1989 р. В.Г. Петровський очолив обласне управління Держстраху, у 1994 р. обраний головою правління ВАТ "Страхова компанія "Оранта - Січ".

Нагороджений орденом "За високий професіоналізм" Всеукраїнського фонду сприяння міжнародному спілкуванню "Українське народне посольство", медалями "60 років визволення України від фашистських загарбників", "За доблесну працю", "За трудову доблесть", срібною Георгіївською медаллю "Честь. Слава. Труд" IV ступеня Міжнародного академічного Рейтингу популярності та якості товарів і послуг "Золота Фортуна".

Завдяки особистим організацьорським здібностям В.Г. Петровського, умінню зосередити зусилля колективу на досягненні певної мети страхової компанії "Оранта - Січ" у 2001 р. вручено Почесний диплом Міжнародного відкритого Рейтингу популярності та якості товарів і послуг "Золота Фортуна", у 2004 р. - знак міжнародної нагороди "Золотий Меркурій" за внесок в оздоровлення економіки України і розвиток інтеграційних процесів.

ВАТ "Страхова компанія "Оранта - Січ" є правонаступником колишнього Укрдержстраху в Запорізькій області, працює на страховому ринку понад 85 років. Товариство має 29 філій в усіх містах та районних центрах області, м. Київ та інших містах України.

Компанія є членом Ліги страхових організацій України, медичного, моторно-транспортного страхових бюро України, Асоціації страхових "Страховий бізнес", членом Торгово-промислової палати України, Спілки промисловців і підприємців "Потенціал", членом Координаційної ради МТСБУ.

Страхова компанія має ліцензії на проведення всіх видів добровільного та обов'язкового страхування. Пріоритетними є страхування майна, транспортних засобів, медичне страхування, страхування сільськогосподарських культур. Широко застосовується комплексне страхування, що забезпечує страховий захист майнових інтересів, життя і здоров'я страхувальників.

Діловими партнерами страхової компанії "Оранта - Січ" є підприємства малого та середнього бізнесу всіх сфер економіки, промислові підприємства, банки, фінансові структури регіону. Завдяки розвинутій мережі страхова компанія одна з небагатьох надає послуги населенню з медичного страхування, страхування від нещасних випадків, страхування майна. Увага до клієнта, захист його інтересів - головне кредо в роботі компанії.

На практиці страхова компанія застосовує гнучку тарифну політику, що дозволяє повною мірою врахувати побажання і вимоги клієнта, забезпечує повний захист, своєчасну виплату відшкодування завданого збитку.

Тільки населенню в 2007 р. виплачено відшкодування по страхових збитках на суму понад 8 млн грн.

У цілому рівень виплат по страховій компанії за останні роки становить близько 40% від обсягу зібраних страхових платежів.

Проводячи збалансовану політику розподілу ризиків, "Страхова компанія "Оранта - Січ" активно співпрацює з українськими і закордонними страховими та перестраховальними компаніями. Це, в першу чергу, "Мюнхен Ре", "Willis", "Русское перестраховочное общество", "Росно", "Орадон", "Оранта-Лугань", "Провідна", "Добробут та Захист" тощо.

Сьогодні страхова компанія продовжує інтенсивно розвиватися, освоюючи нові сегменти ринку, удосконалюючи страхові продукти і послуги, розширюючи свою інфраструктуру, збільшуючи клієнтську базу та зміцнюючи позиції у страховому співтоваристві.

ТОВ "Страхова компанія "Оранта - Січ" постійно проводить благодійні акції щодо захисту інвалідів та учасників Великої Вітчизняної війни, самотніх громадян похилого віку, дітей-сиріт.

ПІНЧУК АНДРІЙ МИХАЙЛОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за значний особистий внесок у розбудову правової держави, здійснення правосуддя, високий професіоналізм у захисті конституційних прав і свобод громадян та з нагоди Дня працівників суду.

Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1078

*Почесне звання
"Заслужений юрист України" (2001 р.)*

Голова Київського апеляційного господарського суду.
Член Ради суддів України.

Член Президії та член Ради суддів господарських судів України.

Член ради Союзу юристів України.

Учасник трьох світових конгресів юристів-українців та декількох конгресів Всесвітньої спілки юристів.

Має перший кваліфікаційний клас судді.

Почесний працівник Господарського суду України, почесний працівник Арбітражного суду України, Почесний залізничник.

Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України, Почесною відзнакою Верховного Суду України "За вірність Закону", Почесною ювілейною відзнакою Вищого господарського суду України I ступеня, Почесною відзнакою Світової спілки юристів.

Має ордені Українського фонду науково-економічного та юридичного співробітництва "За відродження України" I та II ступенів, Хрест Пошани "За віру, вірність Державі".

Нагороджений медаллю "Незалежність України" III ступеня Міжнародного фонду "Золота Фортуна" та медаллю "В ознаменування 1500-річчя м. Києва".

На святкування Дня юридичного факультету КНУ імені Тараса Шевченка (в колі однокурсників, вип. 1970 р.), 2005 р. Зліва направо: А.М. Пінчук, О.В. Бачук та М.Ф. Стахурський

Велику увагу Андрій Михайлович приділяє відродженню та розвитку козацтва в Україні. За активну життєву позицію та вагомий внесок у відродження козацтва Міжнародна громадська організація (МГО) "Козацтво Запорозьке" нагородила його відзнакою Українського козацтва "Вірність козацьким традиціям" та орденом "Честь, віра, слава" III ступеня, Хрест пошани "Гетьман Сагайдачний".

За відродження духовності та особистий внесок у відродження Української православної церкви Андрій Михайлович нагороджений орденом Святого Архістратига Михаїла, орденом Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня та орденом Юрія Победоносця.

Народився Андрій Михайлович у тяжкі воєнні часи у вересні 1943 року в сім'ї робітника залізниці Пінчука Михайла Семеновича та Марії Георгіївни.

Хоча й працювали важко, батьки видавали всю свою любов діточкам, знаходили миті і можливості, щоб наповнити їх душі, розум та серця порядністю, доброзичливістю, працьовитістю, повагою до людей. У великому, дружньому сімейному колі Андрій був старшим сином, на якого покладалася велика відповідальність і за сестричку Олену, хоча й старшу, і за молодших братів Володимира та Сергія. Жила родина в широті та любові.

Проте зовсім не солодке дитинство гартувало хлопця,

Святкування 80-річчя журналу "Право України", м. Київ.

не даруючи часу на забави і втіхи.

Закінчуючи навчання у школі, став до роботи у рідному радгоспі "Кіровський", що на Чернігівщині, потім поїхав шукати "справжню" роботу й у 1961 р. почав працювати токарем на заводі №9 у м. Київ.

Пізніше пізнавав юридичні науки на славетному юридичному факультеті Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка.

Близьке закінчивши навчання у 1970 р., з енциклопедичними знаннями в юриспруденції, Андрій Михайлович розпочав шлях на теренах юридичної практики і з травня працював на посаді консультанта Державного арбітражу при Раді Міністрів УРСР. Рухаючись вперед, обіймав посаду старшого ревізора організаційно-інструкторського відділу Державного арбітражу при Раді Міністрів УРСР.

Пізніше за копітку працю та любов до своєї справи призначений державним арбітром Державного арбітражу при Раді Міністрів УРСР. За високі досягнення на ниві вирішення господарських спорів Андрій Михайлович у 1990 р. очолює відділ попередження порушень законності в господарській діяльності і контролю за додержанням договірної дисципліни Державного арбітражу УРСР.

Із становленням незалежної України Андрій Михайлович у серпні 1992 р. призначений Головою арбітражного суду міста Києва, який пізніше став господарським.

У зв'язку із проведенням судової реформи у 2001 р. створено систему апеляційних господарських судів, і по праву першу, голову, посаду в цій системі у липні того ж року зайняв Андрій Михайлович Пінчук.

Основними напрямками діяльності очолюваного суду є:

- вирішення спорів між господарюючими суб'єктами, що виникають під час виконання їх функцій та завдань;
- розгляд справ про банкрутство;
- вирішення інших господарсько-економічних спорів;
- надання правової допомоги;
- здійснення освітніх програм на базі суду та за межами суду із залученням найкращих, досвідчених фахівців суду - суддів та інших працівників апарату суду.

Особлива гордість - Чернігівське земляцтво, де знаходять відроду односельчани, однокрайня, словом, однодумці, мрією яких є незалежний, могутній народ України -

Під час вручення Почесної відзнаки "Український орден Морської Хрест"

усміхнені, щасливі, вільні, доброзичливі люди.

Вірне і щире серце покохало прекрасну дівчину - однокласницю Ганну, з якою і пов'язав свою долю юнак. Однією стежкою Андрій Михайлович і Ганна Федотівна йдуть пліч-о-пліч, серце до серця по життю, не схиляючись ні за якого смутку і бід.

Можна багато говорити про високі звання і регалії, що їх заслужив Андрій Пінчук невтомною працею, улюбленою справою, проте неодмінним є одне - любов до життя, до людей, жага нового, світлого майбутнього для своїх дітей - сина Олександра, доньки Єлизавети і сімейного сонечка - коханих онучок Тетянки та Мар'янки, а також і для всього народу України, для кожного з нас.

При всій зайнятості справами суду переймається питаннями естетичного виховання молоді. Зокрема, протягом декількох років є членом комітету проведення Всеукраїнського фестивалю духовної творчості молоді та юнацтва.

Також багато часу та сил Андрій Михайлович віддає підготовці фахівців юристів. За часів становлення незалежної України вів рубрику Правового всеобучу на українському радіо. Постійно співпрацював з вищими курсами підвищення кваліфікації Міністерства юстиції України та інших міністерств і відомств, чим сприяв підвищенню кваліфікації працівників юридичних підрозділів та керівництва підприємств, організацій та установ.

Більш ніж п'ять років Андрій Пінчук є головою Державної екзаменаційної комісії Ірпінської академії Державної податкової служби України та на юридичному факультеті Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Протягом багатьох років він плідно співпрацює з Українським фондом науково-економічного та юридичного співробітництва, є членом Вищої юридичної ради цього фонду.

Під час відпочинку А.М. Пінчук віддає перевагу грі в більярд, полюванню. Ще одне захоплення поклало його душу - це рослинні і квіти.

Андрій Михайлович Пінчук - воістину трудивник, фахівець своєї справи і просто красива людина з великим і добрим серцем, відкритим до людей.

Відвідання Почаївської лаври, 1994 р. Д.М. Притика, А.М. Пінчук, М.Ф. Стахурський, Ю.Л. Левандовський із друзями

ПЕТРУШЕВСЬКИЙ ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ

**Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за значний особистий внесок у соціально-економічний, культурний розвиток Української держави, вагомі трудові досягнення та з нагоди 15-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України від 18 серпня 2006 року № 694**

Голова правління обласпоживспілки, член рад Укоопспілки та обласпоживспілки, депутат Кіровоградської обласної ради.

Народився 7 березня 1962 р. в с. Городок Ружинського району Житомирської області. Здобув дві вищі освіти.

Петро Григорович із династії кооператорів. Увесь його трудовий шлях пов'язаний із системою споживчої кооперації, в якій він працює з 1979 р. На посаді голови правління Кіровоградської обласпоживспілки працює з травня 2002 р. Користується заслуженим авторитетом серед працівників системи споживчої кооперації області та України.

Обласпоживспілка бере свій початок від споживчого товариства "Загальна справа", установчі збори якого відбулися в Єлисаветградській області 11 вересня 1916 р. У 1923 р. була створена Єлисаветградська окружна спілка споживчої кооперації. На час створення Кіровоградської області 10 січня 1939 р. до складу обласпоживспілки входили 341 сілське споживче товариство та міськкоопторг, 4 оптові бази.

Сьогодні обласпоживспілка - це понад 26,5 тис. членів споживчих товариств, 13 сілських споживчих товариств, 4 споживчих товариств, 9 райспоживтовариств і 2 райспоживспілки. У системі діє 476 магазинів, 7 складів ресторанного господарства, понад 30 виробничих підприємств, цехів і підрозділів, мережа заготівельних пунктів.

Споживча кооперація області - це багатогалузеве господарство. Підприємства виробничої галузі системи виробляють хліб, хлібобулочки та кондитерські вироби, безалкогольні напої, одет, ковбасні, макаронні вироби, переробляють рибу. Діють млин, крупорушки, олійниці.

У значних обсягах проводяться заготівлі: це понад 30 видів сільськогосподарської продукції, вторинної сировини. Здійснюються вони у товаровиробників усіх форм власності та населення. Найбільшу питому вагу в заготівлях мають хлібопродукти, м'ясо, молоко, овочі, фрукти та картопля.

Діють два оптових підприємства обласпоживспілки, а в більшості райспоживтовариств, райспоживспілок створено оптові розподільні склади, дрібнооптові магазини для забезпечення товарами магазинів системи.

Розвивається і нова галузь - надання платних послуг населенню, нині діє понад 130 об'єктів. Це майстерні з ремонту взуття та побутової техніки, пошиття одягу, перукарні

та інші. Значні обсяги послуг надаються на 19 ринках, де налічується майже 12 тис. місць.

На сучасному етапі розгорнуто велику роботу з оновлення матеріально-технічної бази відповідно до нових вимог часу. Вже працює дев'ять магазинів типу "Маркет". У найкоротший період вони будуть відкриті в усіх районах області. Багато уваги приділяється приведенню роздрібної мережі до сучасних вимог. Магазини та підприємства ресторанного господарства оснащуються новим технологічним та холодильним обладнанням, у них запроваджується зручна для покупців схема торговельного обслуговування. Вже діє 75 таких об'єктів. Шляхом реконструкції до сучасних стандартів щомісячно доводиться 15-20 підприємств.

Значні капіталовкладення здійснюються у виробничу галузь системи обласпоживспілки. Так, на підприємстві "Іскра" змонтовано лінію з виробництва вакуумних макаронних виробів потужністю до 150 тонн у місяць. На цьому підприємстві придбано обладнання та організовано фасування круп, муки, солі, цукру та інших продовольчих товарів.

Нещодавно введено в дію сучасний цех з виробництва мучних кондитерських виробів на підприємстві "Лідер". Він здатний виробляти декілька десятків найменувань продукції, що користується високим попитом населення.

Нині проводяться роботи з монтажу найсучаснішої лінії випуску газованої води та напоїв, переробки м'яса тощо. У системі обласпоживспілки працює майже 3 тис. осіб. Це високоосвічені, кваліфіковані спеціалісти та інші працівники, які вміють організувати роботу і люблять це робити. Великий практичний досвід ветеранів дає змогу знаходити вихід із ситуацій різної складності.

Останнім часом іде процес омолодження колективу, до нього впливають люди з сучасними знаннями, більш пристосовані до роботи в нових умовах ринкових відносин. Значну допомогу в підготовці кадрів для системи споживчої кооперації області надає Кіровоградський кооперативний коледж економіки і права ім. М.П. Сая обласпоживспілки, який за час свого існування підготував близько 10 тис. фахівців різних спеціальностей.

Обласпоживспілка бере активну участь у громадському житті регіону.

РЕЧИЦЬКИЙ ВЛАДИСЛАВ ЗАХАРОВИЧ

**Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у соціально-економічний та культурний розвиток Вінницької області, значні професійні здобутки, багаторічну сумлінну працю та з нагоди 75-річчя утворення області.
Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 131**

*Почесне звання
"Заслужений працівник
сілського господарства України" (2003 р.)*

Директор ТОВ "Липовецьке".

Депутат районної ради, депутат обласної ради ІV скликання.

Народився в с. Скитка. У 1954 р. закінчив середню школу. Протягом 1956-1958 рр. - служба в армії. З 1959 р. - студент Уманського сільськогосподарського інституту. Пройшов усі іпостасі хліборобські: від гречкосія до бригадира. Працював секретарем парторганізації, а душею був щоразу там, де зористо пшениці та жита вигравали в розлогих полях. У 32 роки очолив господарство в сусідній Іваньці. З серпня 1983 р. працював на Липовецькому міжгосподарському підприємстві з виробництва свинини і комбікормів. Усі сили спрямовані на переведення виробництва на інтенсивні рейки, на впровадження противитратного механізму госпрозрахунку. Уже з 1985 р. розпочав зоряний час на підприємстві: придбано чимало різноманітної техніки, запровадили нові цехи, трудова дисципліна зростала, робітники відчували значну прибавку до своєї платні, розпочалося будівництво багатоквартирних будинків. Підприємство мало на відгодівлі 22 тисячі голів свиней кращих порід, продавали понад 25 тисяч центнерів м'яса. Американська Соєва асоціація разом із спеціалістами Вінницького НДІ кормів проводили спільні експерименти з відгодівлі свиней на вологому зерні кукурудзи з добавками сої.

Будучи здібним, ініціативним, вимогливим керівником, Владислав Захарович зумів за роки свого керівництва зробити господарство одним з кращих підприємств аналогічної системи (Українська корпорація "Тваринпром", засновником якої є з 1990 р.).

Атестаційна комісія Міністерства аграрної політики України надала ТОВ "Липовецьке" статус плезмозаводу.

Нинішній стабільний стан економіки господарства дає можливість оновити техніку, придбати нову, не мати заборгованості до бюджету, регулярно здійснювати розрахунки з усіма структурами, виплачувати працівникам щомісячно чималу заробітну плату. Як чудовий, вболівачий за справу

фахівець, прекрасна людина, В.З. Речицький з особливою турботою ставиться до молодих спеціалістів, виховавши не одне їх покоління. За його ініціативою регулярно надається спонсорська допомога школам, дитсадкам, медичним закладам міста. Він гідно виконує високу депутатську місію. Зустрічається з виборцями, дбає про задоволення їхніх запитів і потреб. Результатом працьовитості та наполегливості, компетентності і принципиовості, відданості улюбленій справі є урядові нагороди: орден "Знак Пошани", ювілейна медаль "За доблесну працю на ознаменування 100-річчя від дня народження В.І. Леніна", медаль "Ветеран праці", лауреат премії Ради Міністрів СРСР, лауреат ВДНГ, Почесна грамота Президента України Л.Д. Кучми, "Знак Пошани" Міністерства аграрної політики України. Ім'я Владислава Речицького занесено до книги "Подолія 2003. Ядро інтелігентності", про нього написано книги "Наперекір вітрам і грозам", "Океани загибки не люблять". В 2005 році нагороджений нагрудним знаком "Лідер України" і "Святої Софії". В 2007 році нагороджений орденом "лицар Вітчизни" з врученням золотого хреста честі і звитяги.

У 2006 р. ТОВ "Липовецьке" нагороджено дипломом Всеукраїнського конкурсу "Суспільне визнання", керівник - нагрудним знаком "Суспільне визнання"; за особистий внесок у розвиток підприємства та галузі В.З. Речицький нагороджений нагрудним знаком "Успішний керівник".

ТОВ "Липовецьке".
Племрепродуктор Волинської м'ясної породи

САФУЛЬКО СЕРГІЙ ФЕДОРОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у реалізацію державної правової політики, забезпечення захисту прав громадян, високий професіоналізм.
Указ Президента України від 21 листопада 2000 року № 1249

*Почесне звання
"Заслужений юрист України" (1992 р.)*

Голова Ради адвокатської компанії "Конфідент". Член Вищої ради юстиції України. Адвокат Волинської обласної колегії адвокатів.

Голова Волинської обласної колегії адвокатів, віцепрезидент Спідки адвокатів України, голова Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури при Кабінеті Міністрів України.

Голова редакційної ради газети "Адвокатура". Член редколегії журналу "Адвокат". Співавтор монографії "Адвокатура країн світу", двотомного видання "Енциклопедичний довідник майбутнього адвоката", збірника "Адвокатура в рішеннях українських судів", підручника для студентів юридичних факультетів вищих навчальних закладів України "Адвокатура України". Автор багатьох статей у періодичній пресі з питань адвокатури.

Народився 10 жовтня 1947 року в с. Брани Горохівського району Волинської області.

Закінчивши середню школу, працював на Кузязькому заводі селікатних виробів (м. Харків). Потім проходив службу в лавах Радянської армії.

У 1968-1973 рр. навчався на юридичному факультеті Львівського державного університету ім. І. Франка. Після закінчення ВНЗу отримав направлення до Волинської обласної колегії адвокатів, де і розпочала адвокатська практика. З лютого 1974 р. Сергій Федорович почав проводити адвокатські справи самостійно. Зазвичай це були справи, котрі не цікавили досвідчених адвокатів. Але цим вони й були цікаві та корисні для молодого добросовісного адвоката. Він намагався досконально розібратися в ситуаціях, знайти правильне рішення. Це були перші самостійні "університети" майбутнього метра адвокатури України.

З моменту проголошення Незалежності України Сергій Федорович разом зі своїми колегами приступив до розбудови основних принципів та засад адвокатури в незалежній державі. Брав безпосередню участь у розробці Закону України "Про адвокатуру", "Правил адвокатської етики" та цілого ряду корпоративних актів, що регулюють діяльність адвокатури та адвокатів.

У 1993 р. вперше в незалежній Україні С.Ф. Сафульком разом з колегами був розроблений Статут Волинської обласної колегії адвокатів, в якому було записано революційний принцип безпартійності членів колегії адвокатів. А вже на першому місці у висококваліфікованого фахівця повинна бути професійна діяльність без будь-якої партійної належності.

22 січня 1997 р. у День Злуки також уперше в Україні на Волині було зареєстровано приватне адвокатське об'єднання - Адвокатську компанію "Конфідент". Сьогодні компанія успішно працює в м. Луцьку. Це об'єднання висококваліфікованих адвокатів, яке надає правову допомогу у сфері економічної конкуренції, проводить захист у справах економічних правопорушень, бере участь у вирішенні корпоративних конфліктів та земельних спорів. Всі консультативні дії адвокати здійснюють безкоштовно, а також надають безкоштовну адвокатську допомогу інвалідам та малозабезпеченим верствам населення. Це чи не єдина на сьогодні в Україні адвокатська компанія, що надає безкоштовну адвокатську допомогу.

С.Ф. Сафулько проводить величезну громадську роботу. Він брав активну участь у підготовці та проведенні перших двох з'їздів адвокатів України, а останні два - III (у 2005 р.) та IV (у 2006 р.) - безпосередньо проводив. Ця подія стала знаковою у житті та діяльності Сергія Федоровича, адже цей форум є найвищим органом самоврядування адвокатів України.

Досвід та знання С.Ф. Сафулька передає своїм численним учням - студентам юридичного факультету Волинського національного університету, в якому викладає курс адвокатури з 1995 р.

Сергій Федорович має чудову сім'ю. Дружина Лариса Іванівна - науковий співробітник Волинського державного краєзнавчого музею. Син Сергій - адвокат компанії "Конфідент", донька Олеся - студентка юридичного факультету Львівського державного університету.

А ще Сергій Федорович Сафулько разом з колегами готує до друку велику системну енциклопедію "Адвокатура", де будуть зібрані історія, персоналії, поняття та головні принципи вітчизняної і зарубіжної адвокатури.

СИСЮК ВАДИМ МИКОЛАЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у розвиток і популяризацію фізичної культури і спорту в Україні, досягнення високих спортивних результатів, високу професійну майстерність.
Указ Президента України від 4 вересня 2007 року №821

Віцепрезидент Федерації хокею України. Член Національного олімпійського комітету України. Один із засновників розробки концепції державної цільової соціальної програми "Хокей України".

У 2007 р. нагороджений за сумлінне виконання службових обов'язків Хрестом Пошани "Святий князь Олександр Невський" (2007 р.).

Народився 12 травня 1965 року в м. Макіївка Донецької області.

Батько - Сисюк Микола Іванович - шахтар, мати - Сисюк Лідія Василівна - викладач у навчальному закладі. Одружений. Дружина - Сисюк Алла Володимирівна, син - Сисюк Андрій.

У 1982 р. вступив до Донецького інституту радянської торгівлі. У 1983 р. направлений у прикордонні війська КДБ СРСР, де працював інструктором служби собак. У 1984 р. був прийнятий у члени КПРС. У 1986 р. звільнився в запас.

Працював гірником шахтоуправління "Орджонікідзе" виробничого об'єднання "Макіївуголь".

У 1986 р. був поновлений на навчання у Донецький інститут радянської торгівлі. Під час навчання був партгрупоргом механічного факультету. У 2007 р. закінчив Національну академію державного управління при Президентові України за спеціальністю "Державне управління".

*Вручення ордена "За заслуги"
Президентом України В.А. Ющенком*

спеціалізація: політичні інститути й процеси, кваліфікація: магістр державного управління.

У 1990 р. призначений начальником комерційного відділу Малоого виробничого об'єднання "Юнекс". У 1991-1992 рр. прийнятий заступником директора зовнішньоекономічного відділу Малоого підприємства воїнів-інтернаціоналістів "ОКСВА". З 1992 р. по 1994 р. працював виконавчим директором Спільного Українсько-Польського підприємства "Семікс Юнайтед". У 1994-1995 рр. - віцепрезидент брокерської компанії "АМС". З 1995 р. за переведенням обіймає посаду головного фахівця відділу аналізу й прогнозування в Управлінні з товарів народного споживання й послуг Донецької облдержадміністрації. Прийняв присягу державного службовця. Згодом був призначений директором Державного комунального малого підприємства "Прогрес". З 1996 р. перебував у кадровому резерві на посаді заступника начальника управління з питань майна комунальної власності Донецької облдержадміністрації. З 1999 р. - Радник Головного Отамана Українського Козацтва.

Протягом 1997-2002 рр. працював на посаді голови правління Відкритого акціонерного товариства "Прогрес".

У 2002-2006 рр. - помічник народного депутата України. У 2006 р. - радник віцепрем'єр-міністра України.

З 2006 р. - радник першого віцепрем'єр-міністра України. Має 5-ий ранг державного службовця.

Збірна України з хокею

СКИПА МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у розвиток наукових досліджень, зміцнення науково-технічного потенціалу України.
Указ Президента України від 26 листопада 1998 року № 2290

*Почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України" (2003 р.)*

Директор Відділення гідроакустики Морського гідрофізичного інституту Національної академії наук України.

Нагороджений Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР (1988 р.), медаллю "За доблестний труд" (1970 р.), почесними грамотами голови Одеської обласної державної адміністрації (2003 р.), Одеського міського голови (2004 р.), Одеської обласної ради (2007 р.).

Лауреат першої премії "Люди дела" газети "Вечерняя Одесса" та громадського форуму "Одесса" (1994 р.).

Народився у 1937 р. в м. Одесі.

Закінчив Дніпропетровський металургійний інститут (1960 р.) і того ж року прийшов у Фізико-механічний інститут АН України (м. Львів), відтоді назавжди пов'язавши свою долю з Академією наук.

У 1969 р. захистив кандидатську дисертацію за актуальним напрямом в оборонній тематиці, у 1971 р. здобув вчене звання старшого наукового співробітника.

У період становлення наукових центрів Академії наук був переведений до м. Одеси вченим секретарем Південного наукового центру, де водночас здійснював керівництво науковою лабораторією гідросейсмоакустики, яка з 1974 р. стала Відділенням гідроакустики Морського гідрофізичного інституту Академії наук УРСР.

Відділення гідроакустики - багатопрофільна наукова установа, до складу якої входять наукові та конструкторсько-технологічні відділи, морські експериментальні бази.

Розгорнуті М.І. Скіпою дослідження в галузі фундаментальної та прикладної інформаційної гідроакустики були визнані Радою з гідрофізики Академії наук СРСР у 1987 р. новим науковим напрямом.

За програмою досліджень Світового океану під керівництвом М.І. Скіпи були розроблені нові спеціальні принципи та методи визначення неоднорідностей морського середовища та їх вплив на основні інформативні параметри каналів зв'язку, а також спеціальні автономні пристрої з командоуправлінням для дистанційного спостереження за

водним середовищем. За цикл робіт з розробки та впровадження методів інформаційної гідроакустики у 1988 р. був нагороджений Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

М.І. Скіпа проводить велику науково-організаційну роботу. Він один з організаторів у 1992 р. у м. Одесі Південного центру Українського відділення Всесвітньої лабораторії та його науковий керівник - координатор робіт. У Відділенні гідроакустики організував наукову школу "Інформаційна гідроакустика". Зробив значний науковий внесок у розвиток актуальних, важливих та перспективних досліджень і розробок, пов'язаних з принципово новим напрямом зв'язку - інформаційною гідроакустикою динамічних систем.

У 1993 р. обирається академіком Академії зв'язку, а у 1994 р. - членом-кореспондентом Міжнародної академії інформатизації, що стало визнанням заслуг М.І. Скіпи в цьому напрямі.

Автор понад 140 наукових праць, у т. ч. 6 монографій, 15 авторських свідоцтв та патентів (впроваджено 10 на підприємствах міністерств машинобудування, оборони СРСР та ін.).

Член вчених рад, наукових комісій різних рівнів: комісії Національної академії наук України з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій і мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи та однойменної комісії при Одеській обласній державній адміністрації (автор концепції створення науково-виробничого комплексу "Полігон надзвичайних ситуацій").

Нині М.І. Скіпа продовжує розвивати свої наукові дослідження, зосередив їх на вирішенні суттєвих питань сьогодення - створення систем захисту від несанкціонованого проникнення, розробки методів безпечного функціонування морських акваторій та споруд, освоєння морського середовища та його сировинних ресурсів, попередження надзвичайних ситуацій, пов'язаних зі змінами у навколишньому середовищі, розробки принципів будови новітньої акустичної апаратури медичного призначення з використанням найбільш безпечних методів обстеження стану здоров'я людини і терапії.

СЛОБОДЯН ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у державне будівництво, утвердження прав і свобод громадян, соціально-економічний і духовний розвиток України.
Указ Президента України від 26 червня 2006 року № 578

*Почесне звання
"Заслужений працівник
промисловості України" (2003 р.)*

Начальник Богородчанського лінійного виробничого управління магістральних газопроводів УМГ "Прикарпатрансгаз" ДП "Укртрансгаз" НАК "Нафтогаз України", член-кореспондент Української нафтогазової академії, почесний працівник Укртрансгазу.

Нагороджений орденом святого рівноапостольного князя Володимира Великого III ступеня, медалями "За трудову доблесть" та "10-а річниця Незалежності України", Почесною відзнакою Нафтогазпромпілля України II ступеня, Почесною відзнакою НАК "Нафтогаз України" III ступеня. Має численні відзнаки Богородчанської, Монастирської райдержадміністрацій, Івано-Франківської, Чернівецької та Тернопільської облдержадміністрацій.

За значні успіхи у праці на благо Української держави удостоєний пам'ятних знаків "Кращий за професією" (2000 р.), "Лідер паливно-енергетичного комплексу 2000" в номінації "Інноваційний проект".

Народився 8 січня 1951 року в с. Журавлинці Городоцького району Хмельницької області. У 1973 р. закінчив Івано-Франківський інститут нафти і газу та здобув кваліфікацію інженера-механіка.

Розпочав трудову діяльність Володимир Іванович у м. Сангар Якутської АРСР, де пройшов шлях від слюсаря з ремонту бурового обладнання Сангарської нафторозвідкової експедиції тресту "Якутнафтогазрозвідка" до головного механіка цієї експедиції.

У 1988 р. переїхав в Україну. Працював начальником лінійно-експлуатаційної служби Богородчанського лінійного виробничого управління магістральних газопроводів, а з квітня 1992 р. по сьогодні працює начальником цього управління.

Здібний, ініціативний, вимогливий і принциповий керівник. Уміло поєднує адміністративні та економічні методи управління, високу кваліфікацію та професіоналізм, постійно dbає про забезпечення позитивних кінцевих результатів.

На підприємстві велика увага приділяється зміцненню матеріальної бази. З 1992 р. побудовано і введено в експлуатацію 34 газорозподільчі станції та будинки оператора, вузол заміру газу, столярну майстерню, адміністративний корпус, газову заправку, вузол запуску очисного пристрою.

Тут dbають і про створення належних умов праці. Побудовано спортивний комплекс, медпункт, криту стоянку для автомобілів. На підприємстві панують зразкова культура виробництва, безпечні умови праці.

Підприємство не має заборгованості до бюджету, до Пенсійного фонду та по енергоносіях. Вчасно і в повному обсязі виплачується заробітна плата та соціальні виплати. У колективі панують висока організованість, дисципліна праці, не допущено порушень техніки безпеки та виробничого травматизму.

Володимир Іванович постійно dbає про розширення благодійної та спонсорської діяльності. З його ініціативи надана допомога в будівництві Похівської та Яблунківської шкіл Богородчанського району, двох адміністративних приміщень сільських рад, 14 церков. Надається допомога шкільним, культосвітнім, медичним закладам, одиноким престарілим громадянам, засобом масової інформації тощо.

В.І. Сlobodyan займається винахідницькою та раціоналізаторською роботами, питаннями ефективного використання паливно-енергетичних ресурсів та їх енергозбереження. Ним розроблено і впроваджено турбодетандерну установку на ГРС-Богородчани.

Володимир Іванович Сlobodyan користується великою повагою і заслуженим авторитетом серед колективу Богородчанського лінійного виробничого управління магістральних газопроводів, в області і за її межами. Йому притаманні такі риси керівника, як гарні організаторські здібності, високий професіоналізм, комунікабельність, вміння у складних умовах знаходити раціональні шляхи вирішення соціальних та економічних питань.

В.І. Сlobodyan активно підтримує всі демократичні процеси, що відбуваються у державі. Він обраний депутатом Богородчанської районної ради народних депутатів п'ятого демократичного скликання.

СМАЛЬ СТАНІСЛАВ МИКОЛАЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомі трудові здобутки, високий професіоналізм, значний особистий внесок у розвиток вітчизняного машинобудування та у зв'язку з 110-річчям підприємства.
Указ Президента України від 23 травня 2002 року № 484

Почесне звання

"Заслужений машинобудівник України" (1992 р.)

Медаль "За трудову відзнаку" (1981 р.)

Президент компанії - голова правління Державної акціонерної холдингової компанії "Артем".

Народився 14 червня 1948 р. в м. Макіївка Донецької області.

Закінчив Харківський авіаційний інститут, за фахом - інженер-механік літако- та ракетобудування (1972 р.).

У 1972 р. після закінчення інституту отримав призначення в Київське виробниче об'єднання (КВО) ім. Артема. Почав свою трудову діяльність у Красилівській філії (КВО) ім. Артема Міністерства авіаційної промисловості, де три роки пропрацював на посадах: майстер виробництва, заступник начальника цеху, начальник цеху, начальник виробництва.

З 1975 р. переведений у Жулянський машинобудівний завод філію КВО ім. Артема Міністерства авіаційної промисловості, де пропрацював на посадах: начальник цеху, заступник начальника з виробництва, заступник головного інженера з підготовки до виробництва, начальник виробництва, головний інженер заводу. У 1990 р. призначений на посаду заступника генерального директора з виробництва КВО ім. Артема Міністерства авіаційної промисловості.

Під час прийому іноземної делегації

З 2001 р. по вересень 2005 р. - віде-президент з питань технічної політики, виробництва та матеріально-технічного забезпечення ДАХК "Артем". Усі роки трудової діяльності нерозривно пов'язані з цією компанією.

У вересні 2005 р. за наказом міністра промислової політики України призначений на посаду президента компанії - голови правління ДАХК "Артем".

Державна акціонерна холдингова компанія "Артем", до складу якої входить 16 відкритих акціонерних товариств, - провідне підприємство авіаційної промисловості України та країн СНД. Компанія "Артем" виготовляє та постачає на експорт понад 120 найменувань спеціальної авіаційної техніки та озброєння, а також виробляє промислово та медичне обладнання, сучасні побутові товари. Працюючи в авіаційній промисловості понад 60 років, компанія освоїла виробництво багатьох виробів авіаційної техніки і накопичила значний досвід у виробництві високонадійних, технічно складних, наукоємних виробів оборонної продукції, громадського призначення та народного споживання.

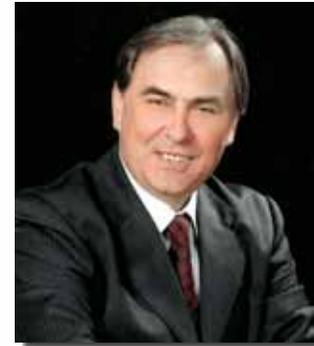
Компанія має весь необхідний комплект технологічного обладнання для виконання операцій з механообробки, холодної та гарячої штамповки металовиробів, лиття чорних та кольорових металів і сплавів, переробки пластмас, зварювання, нанесення гальванічних покриттів, деревообробки, виконання електромонтажних та складальних робіт.

На міжнародному авіакосмічному салоні "МАКС-2007"

СМИНТИНА ВАЛЕНТИН АНДРІЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомі особисті заслуги в розвитку вітчизняної науки, створення національних наукових шкіл, зміцнення науково-технічного потенціалу України та з нагоди Дня науки.
Указ Президента України від 14 травня 2004 року № 543

Почесне звання

"Заслужений діяч науки і техніки України" (2000 р.)

Державна премія України в галузі науки і техніки (2007 р.)

Ректор Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова.

Доктор фізико-математичних наук, професор. Академік Академії наук Вищої школи України. Президент Асоціації друзів Італії. Член Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки. Член Державної акредитаційної комісії України.

Нагороджений золотою медаллю "10 років незалежності України" I ступеня (2001 р.); релігійними нагородами: орденами "2000-річчя Різдва Христового" II ступеня, святого Володимира IV ступеня (2005 р.), святого Олександра Невського II ступеня (2005 р.); нагородами закордонних організацій: Золотою медаллю товариства сприяння промисловості (2002 р., Франція), орденом Золотого Хреста святих Петра і Павла (2003 р., Ватикан), Орденом Італійської Республіки "Зірка Італійської солідарності" (2007 р.) та ін.

Народився 8 березня 1948 року в с. Вишневе Татарбунарського району Одеської області у родині сільського вчителя. У 1966 р. вступив на фізичний факультет ОДУ. З того часу його життя і діяльність нерозривно пов'язані з Одеським національним університетом ім. І.І. Мечникова.

З 1995 р. - ректор Одеського державного університету. З 1996 р. - дійсний член Академії наук Вищої школи України. Автор понад 300 наукових робіт, у т. ч. підручників, та 12 винаходів у галузі фізики і техніки напівпровідників, сенсорної електроніки.

Почесний громадянин міста Очакова (1996 р.), почесний професор Херсонського державного технічного університету (1998 р.), почесний член Сенату Академічного Сегедського університету. Член Весівної асоціації президентів університетів при ЮНЕСКО, член Конференції ректорів Європи, Європейської університетської асоціації, Асоціації ректорів України та Євразійської асоціації університетів, Міжнародного програмного комітету "EURO SENSOR", Європейської ради "NEXUSPAN", наукової

ради "Сенсорні системи і технології" при Президії НАНУ, наукової ради "Фізика напівпровідників" НАНУ, координатор Гуманітарної міжнародної культурної асоціації "Італія - Україна". Член редакційного консультативного комітету енциклопедичного видання "Sensors Update".

Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова - один із чотирьох найстаріших університетів України. Університет розпочав свою діяльність у 1865 р. зі 175 студентів, а в 2008 р. має понад 21 000 тис. студентів.

Сьогодні університет - це 4 навчально-наукові інститути, 10 факультетів, 3 навчальних центри, технікум, коледж, 182 кафедри, 3500 викладачів і наукових співробітників, понад 176 докторів наук, професорів і понад 800 кандидатів наук, доцентів, 57 академіків, членів-кореспондентів НАН України і галузевих академій.

У 1965 р. за високі досягнення університет нагороджено орденом Трудового Червоного прапора; в 2000 р. - Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України; в 2001 р. - Міжнародним призом "Європейська якість"; у 2002 р. - почесною нагородою "100 кращих підприємств України" і бронзовою статуеткою "Богиня Фортуна зі срібним мечем".

З 2003 р. ОНУ - член Булонської Великої хартії Європейської асоціації університетів. У 2006 р. ОНУ в інтегральному рейтингу вищих навчальних закладів зайняв перше місце серед класичних університетів України.

Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова

СОЛОВІЙОВ ВАСИЛЬ ПИЛИПОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за значний особистий внесок у створення і реалізацію інноваційної моделі регіонального розвитку, вагомі досягнення у професійній діяльності та з нагоди 350-річчя заснування міста Харкова.
Указ Президента України від 19 серпня 2004 року № 929

Голова Правління АКБ "Меркурій". Народився 14 січня 1960 р. в Белгородській області у сім'ї фронтовика. У 1983 р. після закінчення Харківського політехнічного інституту розпочав трудову діяльність у виробничому об'єднанні "Завод ім. Малишева". Працював майстром, інженером-технологом, інженером-конструктором. Очолював раду молодих спеціалістів підприємства. З 1986 р. - завідувач відділу робітничої молоді Харківського міського ЛКСМУ. У 1986-1993 рр. служив в органах державної безпеки.

З 1993 р. перейшов на роботу до банківської системи. Працював у банку "Меркурій" на посадах заступника голови правління, першого заступника голови правління, а з травня 1996 р. обіймає посаду голови правління.

Завдяки зусиллям колективу на чолі з В.П. Соловйовим на сьогодні АКБ "Меркурій" - універсальний високотехнологічний банківський заклад, який надає широкий спектр послуг у національній та іноземній валюті як для юридичних, так і для фізичних осіб.

Банк бере активну участь у багатьох регіональних та загальнодержавних програмах економічного розвитку, що тісно пов'язані з Харківською областю та її відродженням. У рамках цих програм банк інвестує кошти в розвиток промисловості та сільського господарства, сприяє вирішенню важливих соціальних програм Харківщини. Тільки в минулому році на програму будівництва житла було інвестовано понад 40 млн грн.

За ініціативою Василя Пилиповича Соловйова четвертий рік в АКБ "Меркурій" успішно працює програма житлового будівництва. Вона передбачає застосування всіх законних механізмів залучення грошових коштів фізичних та юридичних осіб для фінансування житла, а саме: фонди фінансування будівництва, випуск безпроцентних цільових облігацій та інструменти інститутів спільного інвестування. У рамках житлової програми банк фінансує будівництво житла в різних районах м. Харкова.

Продовження співпраці з міжнародною системою фінансових транзакцій S.W.I.F.T. та інформаційно-дилінговою системою REUTERS забезпечило високий рівень послуг, що надаються банком, сприяло прискоренню розрахунків

в іноземних валютах та активізації операцій, що здійснювалися банком на міжнародних ринках.

Банк постійно розширює перелік послуг за операціями з цінними паперами: діяльність з торгівлі цінними паперами, депозитарну діяльність зберігача цінних паперів, надає послуги за операціями з цінними паперами, які не відносяться до професійної діяльності на ринку цінних паперів, послуги з підготовки документів для реєстрації емісій цінних паперів клієнтам банку, з випуску цільових облігацій для фінансування житла, консультує клієнтів з питань проведення операцій з цінними паперами.

Банк "Меркурій" підтримує талановиту молодь - виплачує стипендії школярам та студентам харківських вузів. Постійна підтримка надається дитячим будинкам та школам-інтернатам. Особлива турбота про ветеранів - банк установив довічні пенсії інвалідам Великої Вітчизняної війни одного з районів м. Харкова.

АКБ "Меркурій" входить до числа найбільш надійних банків країни.

В.П. Соловйов - неодноразовий переможець рейтингів "Харків'янин сторіччя" та "Харків'янин року". Народний посол України, віце-президент Харківської банківської спілки, член правління благодійного фонду "Правопорядок", займається благодійністю, підтримує розвиток культури, освіти та спорту.

Головний офіс АКБ "Меркурій"

СОРОНОВИЧ ЛЕВ ІВАНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у соціально-економічний, науковий та духовний розвиток України, зразкове виконання службового і військового обов'язку, багаторічну сумлінну працю та з нагоди 13-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України від 21 серпня 2004 року № 951

Почесне звання "Заслужений будівельник України" (2001 р.)
Медаль "За доблесну працю. В ознаменування 100-річчя від дня народження В.І. Леніна" (1970 р.)

Голова правління ВАТ "Пересувна механізована колона - 210".

Народився 5 лютого 1941 р. У 1968 р. закінчив Рівненський інститут інженерів водного господарства, за фахом - інженер-механік. Трудову діяльність розпочав водієм колгоспу. З 1968 р. працював інженером, головним механіком, старшим інженером лінійної служби, начальником управління осушувальних систем. З 1974 р. - начальник Котівської ПМК-210 тресту "Чернігівводбуд", з 1990 р. - головою ради орендного підприємства ПМК-210, у 1994 р. обраний головою ВАТ "ПМК-210".

У 1990 р. на базі Котівської ПМК-210 було створено орендне підприємство ПМК-210, яке в 1994 р. було реорганізовано у ВАТ "ПМК-210".

ВАТ "ПМК-210" під керівництвом Л.І. Сороневича було збудовано понад 60 житлових об'єктів у м. Чернігові та за його межами, адміністративні будинки Укрсодбанку та Ексімбанку, будівлі податкової інспекції (м. Чернігів), квартал житлових котеджів, центр управління Чорнобильською

Спасо-Преображенський монастир, м. Новгород-Сіверський

атомною електростанцією на випадок аварії (м. Славутич), спальний корпус санаторію "Десна" (с. Ладинка Чернігівської області). У м. Ніжині збудовано ремонтно-механічний завод, завод залізобетонних виробів у м. Чернігові, виробничу базу тресту "Чернігівводбуд" і власну базу.

За його ініціативою та безпосередньою участю було впроваджено нові технології "Теплий дім" із застосуванням австрійського будівельного матеріалу велокс, з використанням джерел поквартирного опалення. Це два 45- і 51-квартирні будинки (м. Чернігів). Один із них висунуто на здобуття Державної премії України.

З січня 2001 р. бере активну участь у реконструкції центральної частини міста: приміщення обласного музично-драматичного театру, обласної філармонії, обласної Державної податкової адміністрації, побудовано кілька автозаправних станцій.

З 2003 р. збільшилися обсяги виконаних будівельно-монтажних робіт, значно зросла кількість робочих місць.

Відреставровано Спасо-Преображенський монастир у м. Новгород-Сіверському, реконструйовано Будинок культури, збудовано готель та фельдшерсько-акушерський пункт, закінчується реконструкція школи в с. Чайкине Новгород-Сіверського району Чернігівської області. Будівельно-монтажні роботи виконуються у стислі строки та з високою якістю.

Вхід до Спасо-Преображенського монастиря, м. Новгород-Сіверський

СТЕБЛІНЕНКО ВІКТОР МИКОЛАЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у державне будівництво, значні трудові досягнення, високий професіоналізм та з нагоди 9-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 21 серпня 2000 року № 1000

*Почесне звання
"Заслужений будівельник України" (2003 р.)
Орден Трудового Червоного прапора (1986 р.)
Медаль "Ветеран праці" (1984 р.)*

Голова правління Відкритого акціонерного товариства "Чорномортехфлот".

Нагороджений орденом "На труд - золото" (1978 р., Болгарія), медалями "За доблесну працю" (1970 р.) та "За трудову доблесть" (1977 р.), а також відзнакою "Почесний транспортний будівельник" (1982 р.).

Народився 9 квітня 1933 року в с. Холодна Балка Одеської області.

Закінчив у 1953 р. Одеське морехідне училище технічного флоту, у 1959 р. - Одеське вище інженерне морське училище за фахом інженера-механіка.

У трудовій книжці Стебліненка Віктора Миколайовича єдиний запис 07.09.1953 р. про прийом на роботу - в управління "Чорномортехфлот", а потім лише записи про переведення з однієї посади на іншу. Тут він пройшов шлях від суднового машиніста до механіка, від караванного інженера до головного інженера; з 1976 р. - начальник управління, з 1994 р. по 2000 р. - голова правління ВАТ "Чорномортехфлот". З 2006 р. знову обраний головою правління ВАТ "Чорномортехфлот".

За особистої участі В.М. Стебліненка в "Чорномортехфлоті" здійснено програму технічного переозброєння днопоглиблювального флоту. Перебуваючи на посту першого керівника "Чорномортехфлоту", брав активну участь у вирішенні найскладніших виробничих завдань з будівництва портів Одеса, Новоросійськ, Ілчівськ, Южний і Керченського рибпорту; зведенні сухих доків і суднобудівних заводів; створенні магістральних газопроводів через річки Волга, Дніпро, Дунай; виконанні робіт на поромній переправі Ілчівськ - Варна та на Київському водосховищі, з усунення наслідків аварій на Чорнобильській АЕС; у спорудженні гідротехнічних споруд на території закордонних країн - в Аргентині, Болгарії, Туреччині.

У найважчий період часу для "Чорномортехфлоту" - роки так званої шоквої терапії, коли розпався Радянський

Союз, а з ним і вся система взаємодії з колишніми замовниками, керівництво та вирішення всіх питань, пов'язаних з діяльністю величезного господарства управління "Чорномортехфлот", лягло на плечі Стебліненка Віктора Миколайовича.

Віктор Миколайович був одним з ініціаторів приватизації та акціонування підприємства, що дозволило "Чорномортехфлоту" не тільки вижити в нових економічних умовах, а й довести свою ділову спроможність. Його стараннями було збережено унікальну техніку й передову технологію днопоглиблювальних робіт, а також основний кадровий склад фахівців; розширено та реконструйовано власну ремонтно-технічну базу перестрою суден днопоглиблювального флоту.

Управління "Чорномортехфлот" стало акціонерним товариством і знову зміцнило свої позиції, але вже в нових умовах ринкових відносин.

Таким чином, Віктор Миколайович очолював "Чорномортехфлот" понад чверть століття, і нині його виробничий стаж у цій організації становить 54 роки.

Сьогодні ВАТ "Чорномортехфлот" - конкурентоспроможна компанія, що розвивається, визнаний лідер у галузі днопоглиблювальних робіт, переможець низки міжнародних тендерів.

До складу флоту входять високопродуктивні земснаряди - багаточерпакові та одначерпакові, землесос, ґрунтовідвізні шаланди, буксири, плавкрани та інші плавзасоби, здатні виконувати роботи на морських і річкових акваторіях із глибиною розробки до 24 метрів у будь-яких ґрунтових умовах, у тому числі й скельних, і в будь-яких регіонах.

У компанії працюють висококваліфіковані фахівці, здатні виконати замовлення будь-якого ступеня складності.

Велика увага в "Чорномортехфлоті" приділяється питанням соціальної підтримки членів колективу, ветерани підприємства одержують добавку до пенсії.

Усе це стало можливим завдяки рішучій і послідовній політиці голови правління акціонерного товариства, творчому підходу до справи, ґрунтуючись на виробничому досвіді та наступності традицій.

ФЕДОРЕНКО ВАЛЕРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у впровадження високих технологій у виробництво серійної бортової навігаційної апаратури, високий професіоналізм та з нагоди 60-річчя заснування підприємства.
Указ Президента України
від 19 квітня 2004 року № 450

*Почесне звання
"Заслужений машинобудівник України" (1998 р.)
Державна премія України
в галузі науки і техніки (2005 р.)*

Директор казенного підприємства "Радіовимірювач", м. Київ з 1990 р., що належить до пріоритетного авіаційного комплексу України і є виробником бортових радіоелектронних систем, які забезпечують безпеку польотів літальних апаратів. Почесний авіабудівник України, доктор філософії, кандидат технічних наук, академік Української академії наук. Усе його трудове життя пов'язане з оборонною промисловістю України.

Народився в 1948 р. на Одещині. З раннього дитинства вирізнявся прагненням бути в усьому першим, завжди наполегливо удосконалював свої знання, і це стало його життєвим кредо. Із золотою медаллю закінчив Кам'янську школу-інтернат, а в 1971 р. - Одеський політехнічний інститут, де здобув кваліфікацію інженера електронної техніки.

Школою зрілості, становлення організатора виробництва, школою життя стало для В.М. Федоренка Поділля, Хмельницький радіотехнічний завод, куди він прибув як молодий спеціаліст. Тут помітили його цілеспрямованість, відчули міцний характер лідера, природні математичні здібності і тоді, коли він працював на підприємстві від майстра до начальника цеху, і коли став інструктором відділу оборонної промисловості Хмельницького обкому партії. У 1984 р., як ініціативний і системний у роботі, уважний до людей, був обраний секретарем парткому свого першого, і тому дорогого серцю, Хмельницького заводу. Він повернувся в трудову сім'ю, але в іншій якості, збагативши її новими підходами.

Досвід не залишився непоміченим. З 1987 р. він відповідальний працівник відділу оборонної промисловості ЦК Компартії України. Тут шліфувалися здібності, відпрацьовувався професіоналізм, здобувався державний рівень мислення, що і стало підставою для призначення його генеральним директором ВО "Радіовимірювач". Заводська "труба" в черговий раз покликана "в бій". Стало остаточно ясно - це його справа.

Сьогодні "Радіовимірювач" - підприємство високої культури відносин, відоме в світових авіаційних колах. Його продукція постійно удосконалюється відповідно до міжнародних вимог, користується стійким попитом, майже повністю її становить експорт. Вироби експонувалися на багатьох виставках, у т. ч.: "Америка-Україна", м. Лас-Вегас, 1992 р., "Авіасвіт XXI", м. Київ, 2000 р., "Високі технології XXI століття", м. Москва, 2004 р., "Аеро Індія-2007", м. Бангалор. Із року в рік безупинно ведеться цілеспрямована робота щодо створення конкурентного виробництва на основі прогресивних технологій, автоматизованих систем управління, сучасного обладнання і високопрофесійного персоналу. Безумовно, в цьому є вагома заслуга директора.

В.М. Федоренко - член ради асоціації "Укрaviaпром", експертно-консультативної ради науково-виробничого журналу "Арсенал-XXI", має 22 наукові праці.

А ще Валерій Миколайович любить життя, любить, щоб усе робилося гарно та якісно, цінує й підтримує щиросердечні стосунки з дорогими людьми й місцями, рідними школами й церквою, селом Цербанка, де пройшли дитячі та юнацькі роки, надає їм допомогу.

Нагороджений Почесною грамотою Київського міського голови, Золотим знаком Українського союзу промисловців і підприємців, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, Почесним хрестом Української Православної Церкви.

Науково-практична конференція

ФЕЩЕНКО АНАТОЛІ ЄВГЕНОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за вагомий особистий внесок у соціально-економічний та культурний розвиток Житомирщини, вагомий трудовий здобутки, високий професіоналізм та з нагоди Дня Соборності України.
Указ Президента України від 20 січня 2006 року № 31

Директор Житомирської обласної дирекції ВАТ "Райффайзен Банк Аваль".

Депутат обласної ради.

Нагороджений двома Почесними Грамотами Верховної Ради України, в тому числі однією - за заслуги перед Українським народом та вагомий особистий внесок у розвиток банківської системи.

Народився 1 травня 1950 року в с. Шершні Коростенського району Житомирської області.

У 1976 р. закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка, в 1992 р. - Київський інститут народного господарства, а в 1996 р. - Київську вищу банківську школу Міжнародного центру ринкових відносин та підприємництва Центру "Ринок".

Трудовий шлях Анато́лі Євге́нович розпочав у 1967 р. вчителем Злобницької восьмирічної школи Коростенського району.

В подальшому - служба у Збройних силах, комсомольська робота. Обіймав посади голови колгоспу, голови районного агропромислового об'єднання, голови райвиконкому, голови районної ради народних депутатів.

З 1994 р. А.Є. Фещенко працює у банківській системі.

З 1996 р. - директор Житомирської обласної дирекції Акціонерного поштово-пенсійного банку "Аваль", а з жовтня 2006 р. - Відкритого акціонерного товариства "Райффайзен Банк Аваль".

Становлення і розвиток дирекції як банківської установи в регіоні проходило в умовах досить жорсткої конкуренції. Разом з банківською системою України дирекція під керівництвом А.Є. Фещенко пройшла всі етапи становлення, пережила економічні, фінансові, політичні потрясіння та кризи. Це були роки наполегливої праці, пошуку, розвитку й успіху керуваного ним колективу. Правильно підібрана організаційно-управлінська структура давала змогу підвищувати з року в рік продуктивність праці та досягати кінцевих результатів, удосконалювати систему управління взаєминами з клієнтами.

Інтенсивне формування мережі, її технічне оснащення, модернізація відділень в аспектах комфортабельності та зручності для клієнтів дають змогу сьогодні обслуговувати понад 303 тис. приватних осіб, або кожного шостого

жителя області, а також більше 11,3 тис. юридичних осіб та приватних підприємців, або 24,2% від тих, що потребують банківського обслуговування в регіоні.

З 2001 р. дирекція стала головним кредитором для підприємств агропромислового комплексу як базової галузі на Житомирщині. Першою в області розпочала співпрацю з будівельними організаціями щодо іпотечного кредитування, з автодилерами - щодо придбання автомобілів населенням, з бюджетними організаціями - щодо обслуговування зарплатних проектів, надання послуг через Інтернет, мобільний банкінг, впровадження обслуговування рахунків фізичних осіб у будь-якому відділенні "Райффайзен Банк Аваль" через сучасну комунікаційну систему, яка використовується в більш як 130 країнах світу, та запровадила центри самообслуговування для клієнтів - власників платіжних карток.

Уже в 1999 р. з малопомітної банківської установи за основними фінансовими показниками дирекція вийшла до десятків найкращих обласних дирекцій системи ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" в Україні та зайняла із значним відривом від конкурентів лідируючі позиції на фінансовому ринку Житомирщини, які утримує і сьогодні.

Із 49 банківських установ, які мають 421 структурний підрозділ в області, частка "Райффайзен Банк Аваль" у ресурсній базі, в тому числі станом на 01.01.2008 р. складала 21,9%, а за поточними коштами фізичних осіб - 40,3%. Кредитні вкладення дирекції у загальному обсязі, виданих всіма банківськими установами області на розвиток підприємств та організацій, становлять 22,4%, фізичним особам - 33,9%. Обсяг позик фізичним особам лише за 2006 р. зріс у 2 рази, а за 2007 р. - на 1,7 рази.

Значна увага приділяється автоматизації технологічних процесів в обслуговуванні клієнтів, вдосконаленню роботи відділень у населених пунктах області, впровадженню європейських стандартів, створенню належних умов праці персоналу дирекції.

Капітальні інвестиції направлені на розвиток та модернізацію мережі дирекції за період роботи А.Є. Фещенко склали понад 60,1 млн грн. Сьогодні функціонують 47 відділень, 87 банкоматів та 4 центри самообслуговування.

ЦІНИК ПЕТРО ОЛЕКСІЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня за мужність, самовідданість, високий професіоналізм, виявлені під час ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, вагомий трудовий досягнення у реалізації важливих соціальних державних програм, багаторічну громадську діяльність.
Указ Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Почесне звання
"Заслужений будівельник України" (1993 р.)

Перший заступник голови Святошинської районної в м. Києві державної адміністрації.

За особливі заслуги перед українським народом відзначений Почесною грамотою Верховної Ради України (2005 р.).

За вагомі досягнення у професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю в житлово-комунальному комплексі Святошинського району м. Києва нагороджений Подякою голови районної ради, Подякою Київського міського голови, Подякою Кабінету Міністрів України, Почесною грамотою Київського міського голови, відзнакою "Знак пошани", Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Народився 14 вересня 1953 р. в с. Делева Тлумачького району Івано-Франківської області.

У 1972-1974 рр. проходив військову службу в лавах Радянської армії. Після закінчення служби повернувся працювати в будівельне управління № 35 КМБ-3 столярю.

У 1974 р. був обраний секретарем комсомольської організації управління, заступником секретаря комітету комсомолу тресту.

У 1976 р. обраний головою профспілкової організації управління, а з 1979 р. по 1990 р. був секретарем партійної організації БУ-35 КМБ-3.

Протягом 1974-1990 рр. обіймав у будівельному управлінні № 35 посади майстра, виконроба, старшого виконроба КМБ-3.

З 1990 р. по 1996 р. працював начальником будівельного управління № 9 тресту "Київміськбуд-3".

Без відриву від виробництва закінчив Київський будівельний технікум, Київський державний технічний університет будівництва та архітектури, здобувши спеціальність інженера-будівельника, та Міжрегіональну академію управління персоналом з присвоєнням кваліфікації магістра права.

У 2001 р. пройшов навчання за професійною програмою підвищення кваліфікації державних службовців IV категорії в Українській академії державного управління при Президентові України.

П.О. Ціник є учасником ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС I категорії. Згідно з дорученням Ленінградського райкому партії у 1986 р. у складі ТОВ "Трест Київміськбуд-3" працював старшим виконробом на будівництві в селі Товстий Ліс до початку та під час аварії на Чорнобильській АЕС.

У період з 14 травня по 21 жовтня 1986 р. при взаємодії з військовою частиною 01646 безпосередньо виконував роботи в населених пунктах Ілліці, Товстий Ліс, Діброва, де отримав дозу опромінення 23,4 рентген. Усі роботи здійснювались без вихідних та святкових днів, цілодобово.

Депутат Святошинської районної в м. Києві ради по виборчому округу № 59.

Нині - перший заступник голови Святошинської районної в м. Києві державної адміністрації.

Користується заслуженим авторитетом та повагою в колективі Святошинської районної в м. Києві державної адміністрації та на підприємствах Святошинського району м. Києва.

Бере активну участь у громадському житті району, обирався депутатом Ленінградської районної ради XXIII скликання та депутатом Святошинської районної ради XXIV скликання.

Після церемонії урочистого нагородження Президентом України

ЮР'ЄВ МИХАЙЛО ПАВЛОВИЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за значний особистий внесок в економічний
і соціально-культурний розвиток
Житомирської області.
Указ Президента України
від 6 листопада 1997 року № 1068

*Почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України" (1997 р.)
Орден
Дружби народів (1986 р.)*

Генеральний директор ВАТ БМЗ "Прогрес".
Почесний працівник Мінважмашу СРСР (посвідчення
№ 80, наказ № 83 від 05.02.1991 р.).

Нагороджений золотою медаллю МКА "За ефективне
управління" (2000 р.); Золотим знаком УСПП за знач-
ний внесок у захист інтересів вітчизняного виробника.

За вагомий внесок у розвиток міста присвоєно звання
"Почесний громадянин м. Бердичева".

Відзначений багатьма дипломами та грамотами.

Народився 6 серпня 1947 року в м. Бердичів.

Трудову діяльність розпочав на ВАТ БМЗ "Прогрес"
у 1969 р. Має вищу освіту, закінчив Київський інститут
народного господарства та здобув кваліфікацію економіста.

За понад 39 років роботи на рідному підприємстві
пройшов непростий шлях від робітника до керівника колек-
тиву. Працював спочатку фрезерувальником, потім обіймав
посади заступника начальника відділу праці, заступника
директора з виробництва, а в 1986 р. був призначений
генеральним директором підприємства, яке очолює понині.

У тяжкі 90-ті роки, у складний перехідний період,
завдяки особистим якостям М.П. Юр'єва: таланту про-
гнозування, принциповості, незаурядним організаторським
здібностям висококваліфікованого керівника, - було збере-
жено виробничо-технічний потенціал підприємства та за-
безпечено щорічне зростання обсягів виробництва і реалі-
зації товарної продукції.

За значні досягнення у галузі технологій та високо-
якісного обладнання ВАТ БМЗ "Прогрес" стало одним із
перших членів Клубу Лідерів міжнародного бізнесу,
лауреатом українських національних конкурсів з якості,
багаторазовим переможцем у конкурсі "100 кращих това-
рів України".

Михайло Павлович - людина діяльна. Йому прита-
манні жагуче бажання об'єднати навколо себе здорові
творчі сили на пошук шляхів з удосконалення процесів

виробництва, конкурентоспроможності продукції, взаємо-
відносин з партнерами по бізнесу. Логічний результат
такої цілеспрямованої діяльності - продукція ВАТ БМЗ
"Прогрес" znana та користується попитом у країнах СНД
(Росія, Білорусь, Казахстан, Узбекистан, Туркменістан,
Таджикистан, Молдова), країнах Прибалтики та в дале-
кому зарубіжжі (США, Німеччина, Фінляндія, Чехія,
Туреччина, Ізраїль, Індія, Южна Корея), а також інших
країнах Європи та Азії.

Фільтрувальне, сушильне, нафтопромислове, емкісне,
теплообмінне обладнання, виготовлене під маркою "Про-
грес", знайшло своє застосування у хімічній, горнорудній,
вугільній, металургійній, харчовій та інших галузях про-
мисловості.

Завдяки технологічним можливостям підприємство
виготовляє різне нестандартне обладнання спеціального
призначення, а також обладнання для очистки промислових
та побутових стічних вод, запірну арматуру з вуглецевих
і корозійностійких сталей для хімічної, нафтохімічної,
нафтодобувної та інших галузей промисловості.

Підприємство забезпечує швидку та якісну доставку
обладнання, його налагодження, запуск в експлуатацію,
навчання обслуговуючого персоналу замовника.

Діяльність ВАТ БМЗ "Прогрес" базується на прин-
ципах загального управління якістю та регламентована
системою управління якістю згідно з вимогами ДСТУ ISO
9001-2001. Головна мета підприємства полягає у задово-
ленні всіх зацікавлених сторін: споживачів, партнерів,
персоналу, акціонерів та держави.

Головний потенціал підприємства - це люди, завдяки
професіоналізму яких ВАТ БМЗ "Прогрес" отримало
репутацію надійного постачальника високоякісного та
ефективного обладнання.

Колективу ВАТ БМЗ "Прогрес" на чолі з генеральним
директором Юр'євим Михайлом Павловичем під силу
виконання завдань, які ставить перед ними життя.

*Основний принцип роботи бердичівських машино-
будівників:*

"Прогрес" - це якість, якість - це прогрес".

ЮРІЙ СЕРГІЙ ІЛЛІЧ

Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за вагомий особистий внесок у розвиток
конституційних засад української державності,
багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм
та з нагоди Дня Конституції України.
Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

*Почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України" (2004 р.)*

Ректор Тернопільського національного економічного уні-
верситету, завідувач кафедри фінансів.

Вчений-економіст, громадський діяч. Доктор економіч-
них наук, професор, дійсний член (академік) Академії еко-
номічних наук України (з 2002 р.), дійсний член Україн-
ської академії економічної кібернетики (з 2003 р.), голова
науково-координаційної ради Західного наукового центру
НАН України і МОН України у Тернопільській області.

У 2005 р. Міністерством освіти і науки України наго-
роджений знаком Петра Могили. У 2003 р. став лауреа-
том премії ім. С. Подолінського. Окрім того, у 2004 р. на-
городжений вищою відзнакою Фонду міжнародних премій
орденом Миколи Чудотворця, орденом святого Архистрати-
га Михаїла за віру і вірність, у 2005 р. - нагрудним знаком
"Почесна відзнака ДПА України", у 2006 р. присвоєно
звання Почесного професора Віденського університету.

Народився 30 січня 1950 р. в с. Шишківці Ново-
селицького району Чернівецької області.

У 1969 р. закінчив Чернівецький фінансовий технікум,
у 1975 р. - Тернопільський фінансово-економічний інсти-
тут, у 1981 р. - аспірантуру Московського економіко-
статистичного інституту. Кандидатська дисертація захис-
тив у 1982 р., докторську - "Спільне підприємництво
в Україні: фінансовий аспект розвитку" - у 1996 р.

Трудову діяльність розпочав економістом інспекції
держдохідів Новоселицького райфінвідділу Чернівецької
області (1969 р.). Після служби в армії (1969-1971 рр.)
працював викладачем (1975-1977 рр.), секретарем комітету
комсомолу (1977-1978 рр.) Тернопільського фінансово-
економічного інституту, асистентом, старшим викладачем,
доцентом кафедри грошового обігу і кредиту, деканом фін-
ансово-економічного факультету ТФЕІ (1982-1989 рр.),
доцентом Чернівецького державного університету (1989 р.),
завідувачем кафедри фінансів, директором Інституту
фінансів Тернопільської академії народного господарства
(1989-2002 рр.), в. о. ректора, першим проректором, заві-
дувачем кафедри фінансів ТАНГ (2002 р.).

З 2002 р. - ректор, завідувач кафедри фінансів Тер-
нопільського національного економічного університету.

Автор 112 наукових праць, у т. ч. 12 монографій,
8 навчальних посібників, 2 підручників. Керівник і розроб-
ник наукових тем: "Розробка основних напрямів стратегії
і тактики управління фінансами", "Реформування фінансо-
вого механізму вищої освіти", "Фінансова політика в стра-
тегії соціально-економічного розвитку України".

Сергій Юрій є співкерівником Спільного європейсько-
го проекту ТНЕУ з університетами Франкфурта-на-Майні
(Німеччина), Роттердама (Нідерланди), Ліона (Франція)
за програмою Комісії Європейського Союзу "Європейські
економічні відносини у сфері бізнесу". Брав участь у роботі
групи фахівців з підготовки Бюджетного кодексу України.
Підготував 24 кандидатів наук, 5 докторів наук.

Тернопільський національний економічний університет -
єдиний український нестатистичний вищий навчальний заклад,
який має свою філію за кордоном - у Єревані, столиці
Вірменії, де навчаються понад 300 студентів українського
походження. Вона створена п'ять років тому, але вже
успішно конкурує на кавказькому ринку освітніх послуг
з університетами США, Франції, Росії. Територіально від-
далені навчальні підрозділи ТНЕУ діють також у Вінниці,
Івано-Франківську, Луцьку, Калуші (Івано-Франківська
область), Кам'янці-Подільському (Хмельницька область),
Могилеві-Подільському (Вінницька область), Новово-
линську (Волинська область), Сваляві (Закарпатська
область), Фіоросі (Крим), Чорткові (Тернопільська область).

Професорсько-викладацький склад ТНЕУ налічує по-
над 1200 осіб, серед яких - 74 доктори наук, професори,
479 кандидатів наук, доцентів, 6 заслужених працівників
народної освіти України, 6 заслужених діячів науки і тех-
ніки України, 3 заслужених юристи України, заслужений
працівник сільського господарства, 5 відмінників освіти
України, 46 викладачів є дійсними членами, 23 - членами-
кореспондентами галузевих академії наук України, 3 заслу-
жених винахідників України, заслужений працівник освіти
України, заслужений працівник фізкультури, заслужений
працівник вищої школи Російської Федерації. Дві третини
кафедр очолюють доктори наук, діє 9 наукових шкіл.

ЮРОВ ВОЛОДИМИР СЕРГІЙОВИЧ

**Нагороджений орденом "За заслуги" III ступеня
за високий професіоналізм,
значний особистий внесок
у розвиток вугільної промисловості
та багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 26 серпня 2004 року № 1002**

*Почесне звання
"Заслужений шахтар України" (1999 р.).*

Управляючий - Голова правління відкритого акціонерного товариства "Трест Луганськшахтопроходка".

Нагороджений відзнакою "Шахтарська доблесть" III (1997 р.), II (1999 р.) та I (2000 р.) ступенів, знаком "Шахтарська слава" III (1983 р.), II (1988 р.) та I (1992 р.) ступенів, медаллю "За заслуги перед Луганщиною" III ступеня (2007 р.).

За великий внесок у розвиток вугільної промисловості В.С. Юров та колектив підприємства відзначені Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України (2003 р.).

Народився 10 серпня 1939 року в с. Дубки Лисогорівського району Тамбовської області.

У 1959 р. закінчив Лисичанський гірничий технікум (Луганська область), а в 1970 р. - Харківський інженерно-економічний інститут, здобувши фах гірничого інженера-економіста.

Трудову діяльність розпочав у 1959 р. Загальний трудовий стаж у вугільній промисловості становить 48 років.

Депутат Краснодонської міської ради народних депутатів (1985-1987 рр.).

Відмінною рисою В.С. Юрова є надзвичайні організаційні здібності у шахтному будівництві. Він пройшов трудовий шлях від робітника очисного вибою до управляючого трестом "Луганськшахтопроходка".

Завдяки високим професійним знанням і досвіду керівника, очолюване ним підприємство неодноразово досягало галузевих та світових рекордів з продуктивності праці та темпів проходження вертикальних стволів. Під його безпосереднім керівництвом на шахті ім. Леніна був впроваджений стволотвірний комбайн СК-1, яким у жовтні 1984 р. пройдено 181 м вертикального ствола та досягнуто продуктивність праці проходника 16,1 куб. м, що стало світовим досягненням. На шахті ім. 50-річчя СРСР пройдено 221,3 м вертикального ствола при нормативі 60 м.

В.С. Юров безпосередньо брав участь у будівництві таких вугільних шахт Донбасу: "Суходольська-Східна" (1980-1989 рр.), "Нагольчанська 1-2" (1980-1984 рр.),

"Довжанська-Капітальна" (1981 р.), "Молодогвардійська" (1971-1973 рр.), "Самсонівська-Західна" (1999 р.) та "Никанор-Нова" (1998 р.). Під його керівництвом нині будуються єдина шахта-новобудова № 10 "Новоолинська", а також шахта "Гірська", шахтоуправління "Луганське", шахта ім. Баракова та ін.

Незважаючи на скрутний фінансовий стан у 2000-2004 рр., відсутність коштів на капітальне будівництво, кероване В.С. Юровим підприємство збережене від неминучого економічного занепаду, збережена спеціалізація та кваліфіковані кадри при постійному виконанні державних замовлень.

Підприємство брало активну участь у створенні ядерного щита країни. Маючи висококваліфікованих робітників, воно стояло біля джерел створення космодрому "Байконур" та по 2001 р. здійснювало роботи з будівництва та реконструкції стартових комплексів космодрому, за що керівник товариства В.С. Юров нагороджений ювілейною медаллю "Будівник Байконура" (1991 р.).

Колектив підприємства - учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та будівництва житла для евакуйованого населення, має досвід роботи із закордонними компаніями Індії, Монголії, Єгипту. Сферою спілкування було виконання робіт з проходження та армування стволів.

За високий професіоналізм та великий особистий внесок у зміцнення міжнародного авторитету України ВАТ "Трест Луганськшахтопроходка" нагороджено орденом "За високий професіоналізм" Всеукраїнським фондом сприяння міжнародному спілкуванню "Українське народне посольство" (2006 р.).

Підприємство одержало диплом переможця національного бізнес-рейтингу "Лідер галузі" (2005 р.). Успішно вирішуються соціальні питання колективу товариства, що є результатом талановитого керування Юрова Володимира Сергійовича.

Трудову діяльність Володимир Сергійович з успіхом поєднує з громадською.

В.С. Юров має велику повагу серед колективу ВАТ "Трест Луганськшахтопроходка", ділових кіл області та України.

ОРДЕН

БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ОРДЕН БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

СТАТУТ ОРДЕНА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 30 січня 2004 року № 112/2004

Відповідно до статей 4 та 7 Закону України "Про державні нагороди України" (1549-14) постановляю:

1. Затвердити Статут ордена Богдана Хмельницького (додається).
2. Затвердити опис ордена Богдана Хмельницького (додається).
3. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення знаків ордена Богдана Хмельницького, орденських книжок та футлярів.
4. Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 3 травня 1995 року № 344 (344/95) "Про заснування відзнаки Президента України "Орден Богдана Хмельницького".

Президент України

м. Київ,
30 січня 2004 року
№ 112/2004

Л. КУЧМА

1. Орден Богдана Хмельницького встановлено для нагородження громадян України за особливі заслуги у захисті державного суверенітету, територіальної цілісності, у зміцненні обороноздатності та безпеки України.
2. Орден Богдана Хмельницького має три ступені:
орден Богдана Хмельницького I ступеня,
орден Богдана Хмельницького II ступеня,
орден Богдана Хмельницького III ступеня.
Вищим ступенем ордена є I ступінь.
Нагородження орденом Богдана Хмельницького здійснюється послідовно, починаючи з III ступеня.
3. Орденом Богдана Хмельницького I ступеня нагороджуються військовослужбовці та працівники Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, та інші особи за визначні особисті заслуги у захисті державного суверенітету, територіальної цілісності, у зміцненні обороноздатності та безпеки України.
4. Орденом Богдана Хмельницького II ступеня нагороджуються:
військовослужбовці та працівники Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, та інші особи за особисту хоробрість, самовідданість і мужність, виявлені у зміцненні обороноздатності та безпеки України;
учасники бойових дій у період Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років з нагоди 60-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні.
5. Орденом Богдана Хмельницького III ступеня нагороджуються військовослужбовці та працівники Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, та інші особи за бездоганне виконання військового та службового обов'язку, виявлену при цьому доблесть і честь.
6. Нагородження орденом Богдана Хмельницького провадиться указом Президента України.
7. Нагородження орденом Богдана Хмельницького може бути проведено посмертно.
8. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького іменується лицарем ордена Богдана Хмельницького.
9. Представлення до нагородження орденом Богдана Хмельницького та вручення цієї нагороди провадиться відповідно до Порядку представлення до нагородження та вручення державних нагород України, затвердженого Указом Президента України від 19 лютого 2003 року № 138 (138/2003).
10. Орден Богдана Хмельницького I ступеня носять на шийній стрічці і за наявності у нагородженого ордена князя Ярослава Мудрого I, II та III ступенів, ордена "За заслуги" I ступеня розміщують нижче них.
Орден Богдана Хмельницького II та III ступенів носять на грудях з правого боку.
11. Особи, нагороджені орденом Богдана Хмельницького, повинні дбайливо ставитися до схоронності знака ордена та орденської книжки. У разі втрати (псування) знака ордена та орденської книжки нагородженому може бути видано їх дублікати, якщо Комісією державних нагород та геральдики при Президенті України буде визнано, що втрата знака ордена та орденської книжки сталася внаслідок стихійного лиха, бойових дій або з інших причин, які не залежать від нагородженого.
12. Після смерті нагородженого орденом Богдана Хмельницького, за наявності спадкоємців, знак ордена та орденська книжка залишаються у сім'ї померлого як пам'ять.
13. За згодою спадкоємців знак ордена Богдана Хмельницького та орденська книжка можуть бути передані на тимчасове або постійне зберігання музеям. Знак ордена Богдана Хмельницького та орденська книжка передаються музеям на підставі рішення Комісії державних нагород та геральдики при Президенті України за наявності відповідного клопотання музейного закладу.
14. У разі відсутності у померлого нагородженого орденом Богдана Хмельницького спадкоємців знак ордена та орденська книжка мають бути передані на зберігання до Комісії державних нагород та геральдики при Президенті України.
15. Похорон лицаря ордена Богдана Хмельницького відбувається з військовими почесностями.

Глава Адміністрації
Президента України

В. МЕДВЕДЧУК

ОПИС ОРДЕНА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 30 січня 2004 року № 112/2004

Знак ордена Богдана Хмельницького I ступеня виготовляється зі срібла і має форму рівностороннього хреста з розбіжними сторонами, накладеного на два схрещені мечі вістрям угору і багатопроменеву зірку. Хрест покритий темно-червоною емаллю. Посередині знака, в колі жовтого металу, обрамленому вінком із дубового листа, - зображення геральдичної фігури "Абданк" герба гетьмана Богдана Хмельницького. Промені зірки, пружки хреста, мечі, вінок позолочені, геральдична фігура "Абданк" - з жовтої і білої емалі.

Всі зображення рельєфні.

Розмір знака між протилежними кінцями хреста - 50 мм. У верхній стороні хреста є вушко, сполучене з фігурним кільцем, крізь яке протягується стрічка для носіння знака ордена на шії.

На зворотному боці знака викарбувано порядковий номер ордена.

Знак ордена Богдана Хмельницького II ступеня такий самий, як і знак ордена Богдана Хмельницького I ступеня, але промені зірки і мечі срібні. Розмір знака між протилежними кінцями хреста - 45 мм.

На зворотному боці знака - застібка для прикріплення ордена до одягу.

Знак ордена Богдана Хмельницького III ступеня такий самий, як і знак ордена Богдана Хмельницького II ступеня, але виготовляється із нейзильберу, а зображення геральдичної фігури "Абданк" герба гетьмана Богдана Хмельницького - на колі білого металу.

Стрічка ордена Богдана Хмельницького шовкова муарова темно-малинового кольору з позовжніми смужками:

для I ступеня - з однією жовтою посередині. Ширина стрічки - 45 мм, ширина жовтої смужки - 10 мм;

для II ступеня - з білою посередині, синьою і жовтою - з боків. Ширина стрічки - 24 мм, ширина білої смужки - 4 мм, синьої і жовтої - по 2 мм кожна;

для III ступеня - із жовтою посередині, синьою, жовтою, білою - з боків. Ширина стрічки - 24 мм, ширина жовтої смужки посередині - 4 мм, синьої, жовтої, білої з боків - по 2 мм кожна.

Планка ордена Богдана Хмельницького являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту відповідною стрічкою. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

В. МЕДВЕДЧУК

Знак ордена
Богдана Хмельницького
I ступеня

У період з 01.11.2006 р. по 31.12.2007 р. нагороджених орденом Богдана Хмельницького I ступеня немає.

ЗАТИНАЙКО ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ

**Нагороджений орденом
Богдана Хмельницького I ступеня
за визначний особистий внесок у зміцнення
обороноздатності та національної безпеки України,
зразкове виконання військового обов'язку.**

**Указ Президента України
від 30 січня 2004 року № 114**

*Орден
Богдана Хмельницького
II (2002 р.), III (1998 р.) ступенів
Відзнака "Іменна вогнепальна зброя" (1995 р.)*

Радник Секретаря Ради національної безпеки та оборони України.

Народився 26 березня 1949 р. в мальовничому селищі Отрадне Гребінківського району на Полтавщині в сім'ї агронома.

У 1966 р., після закінчення школи, вступив до Київського вищого загальновоїнського командного двічі Червонопрапорного училища ім. М.В. Фрунзе за спеціальністю загальновоїнський командир. Після закінчення училища з 1970 р. успішно проходив службу на офіцерських посадах.

З 1970 р. по 1974 р. служив у Групі Радянських військ у Німецькій Демократичній Республіці. Зарекомендував себе як висококваліфікований фахівець, відданий своїй справі офіцер. Рота, якою командував молодий та енергійний лейтенант О.І. Затинайко, два роки утримувала високі звання "Краща в дивізії". Військовослужбовці активно реалізували на практиці свій потенціал, успішно виконували поставлені перед військовою частиною завдання. Командування округом гідно оцінило завзяття,

ентузіазм та добру професійну підготовку молодого офіцера. У 1973 р. йому достроково було присвоєно військово звання - старший лейтенант та нагороджено першою нагородою - медаллю "За бойові заслуги".

У 1974 р. О.І. Затинайко продовжив навчання у Військової ордену Леніна Червонопрапорній ордену Суворова академії ім. М. Фрунзе в м. Москва, яку успішно закінчив у 1977 р. Здобувши командно-штабну оперативно-тактичну вищу військову освіту, був призначений начальником штабу полку в м. Лубині Полтавської області. Досконало володіючи навичками командно-оперативної роботи, демонстрував витримку та професіоналізм, у будь-яких складних ситуаціях діяв рішуче та впевнено. Вдруге Олександр Затинайко достроково отримує чергове військово звання - майор. Його переводять командиром полку в м. Сміла Черкаської області. І на новій офіцерській посаді О.І. Затинайко демонструє відданість справі, високий професіоналізм та особисту відповідальність при виконанні поставлених завдань. Полк під командуванням майора О.І. Затинайка за результатами планових перевірок отримав прапор ЦК ВЛКСМ, а сам Олександр Іванович у 1984 р. був нагороджений орденом Червоної Зірки та призначений начальником штабу дивізії в м. Біла Церква.

У 1985 р. був направлений для проходження подальшої військової служби до Республіки Куба командиром окремої

бригади. Під час перевірки Головною інспекцією МО СРСР бригада отримує високу оцінку "відмінно". О.І. Затинайко втретє достроково присвоєно чергове військово звання - полковник.

Нелегка доля офіцера Радянської армії зазвичай передбачала службу в різноманітних кутках тодішнього Радянського Союзу. От і Олександр Іванович з 1987 р. отримав наказ командувати дивізією Сибірського військового округу. Не випадково командуванням було прийнято рішення саме в цій дивізії вперше у ЗС СРСР запровадити нову техніку - БМП-3 та САУ "МСТА"-С. Переозброєння проводилося протягом року. Дивізія успішно провела навчання на нових зразках бойового озброєння та воєнної техніки. У 1989 р. командир дивізії полковник Затинайко Олександр Іванович отримує звання - генерал та орден "За службу Батьківщині в Збройних Силах" III ступеня.

У 1991 р. О.І. Затинайко став слухачем Військової ордену Леніна Червонопрапорної ордену Суворова академії Генерального штабу (м. Москва). Успішно закінчивши її у 1993 р., здобув вищу командно-штабну оперативно-стратегічну освіту. Україна на цей час здобула незалежність. Ще навчаючись в Московській академії, Олександр Іванович розпочав працювати над стратегією розгортання Збройних Сил незалежної України. Захистив кандидатську дисертацію, де вперше було сформульовано ефективність та вартість стратегічного розгортання ЗС України. У той же час, Збройні Сили незалежної України потребували висококваліфікованих військових спеціалістів. Тому у 1993 р. О.І. Затинайко повернувся на Батьківщину. Він прийняв у своє командування 13 Армійський корпус м. Рівне. Цим легендарним у ЗС України Армійським корпусом у різний час командували майбутні начальники Генерального штабу ЗС України. Першим із них був Затинайко Олександр Іванович. Тут він теж проявив свої найкращі якості офіцера вищого військового складу - миттєво оцінюючи обстановку, приймав правильні рішення.

У 1996 р. Затинайко Олександр Іванович Указом Президента України був призначений начальником Генерального штабу Збройних Сил України - першим заступником Міністра оборони України. У 1997 р. під його керівництвом була розроблена "Програма будівництва ЗС України до 2010 року". За її розробку Затинайко

Олександр Іванович нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня, відзнаками "Доблесть та честь" та "Іменна вогнепальна зброя" МО ЗС України.

З 1998 р. продовжив службу командувачем Південного оперативного командування зі штабом у м. Одеса.

У 2001 р. призначений Головнокомандуючим Сухопутних військ ЗС України (м. Київ). Основні зусилля в той час були спрямовані на формування миротворчих підрозділів, що виконували миротворчі завдання в Південному Лівані, Ліберії, Сьєрра-Леоне та Косово.

У 2002 р. Олександр Іванович знову був призначений начальником Генерального штабу Збройних Сил України. У цей час розробляється програма подальшого розвитку ЗС України під назвою "Оборонна політика. Біла книга". Уперше було дано широкий аналіз стану техніки та озброєння ЗС України. У 2004 р. Олександр Іванович призначений головним інспектором Міністерства оборони України. З 2005 р. він радник Секретаря Ради національної безпеки та оборони України.

Головною метою своєї діяльності Затинайко Олександр Іванович вважає створення найсучасніших Збройних Сил, спроможних високпрофесійно виконувати покладені на них завдання, ефективно функціонувати в умовах поглиблення демократичних процесів. З огляду на євроатлантичні прагнення України, українське військо має піднятися до стандартів армій країн Північноатлантичного альянсу. Водночас воно повинно відповідати реальним економічним можливостям держави. З цього приводу Олександр Іванович бере активну участь у міжнародних конференціях з оборонної політики України, зустрічається з особовим складом Збройних Сил, проводить велику наукову роботу. Він - кандидат військових наук АН України.

Затинайко Олександр Іванович активно займається благодійною діяльністю в лавах Збройних Сил України, завжди відгукується на прохання про допомогу віруючих людей. Українська Православна Церква нагородила його орденом Святого рівноапостольного князя Володимира II та III ступенів.

Олександр Іванович дорожить своєю родиною. Має дружину, доньку, четверо онуків. Чотирнадцятирічний Олександр вирішив продовжити справу дідуся. Він - віце-сержант Київського військового ліцею ім. І. Богуна.

*Зустріч з ветеранами Одеського військового округу
(м. Одеса, 2004 р.)*

*Під час перевірки рівня підготовки курсантів
Харківського інституту танкових військ (м. Харків, 2002 р.)*

*Під час військових навчань на Південно-Західному ОСН
з участю ВМС України (Крим, 2003 р.)*

*Під час виконання завдань Окремою механізованою
бригадою в складі Коаліційних сил (Ірак, 2003 р.)*

*Знак ордена
Богдана Хмельницького
II ступеня*

ЛИЦАРІ ОРДЕНА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО II СТУПЕНЯ

2006 рік

ЛУК'ЯНОВ
Петро Михайлович

голова первинної Святошинської районної в місті Києві організації інвалідів війни і Збройних сил

Указ Президента України
від 1 грудня 2006 року № 1016

ПАВЛОВ
Михайло Павлович

почесний член президії Комітету Міжнародної Української спілки учасників війни, м. Київ

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

СТАСЮК
Єрміїшгелд Михайлович

ветеран війни, м. Київ

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

ТЕРЕЩЕНКО
Володимир Іванович

генерал-лейтенант запасу

Указ Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1024

2007 рік

БІЛАН
Микола Несторович

член ради Автозаводської районної організації ветеранів міста Кременчука, Полтавська область

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

ВОЛКОВ
Петро Миколайович

голова секції Дніпропетровської обласної ради ветеранів

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

ГОМОН
Василь Андрійович

член президії та голова комітету Київської міської організації колишніх партизанів і підпільників Великої Вітчизняної війни

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

ЖДАНЮК
Гаврило Родіонович

голова Рівненського міського братства вояків УПА імені генерал-хорунжого К. Савура

Указ Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

ЖИВИЦЯ
Георгій Володимирович

перший заступник начальника Головного штабу Міністерства оборони України у 1991-1992 роках, генерал-лейтенант у відставці

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ЗВЕРЄВ
Борис Олександрович

член первинної ветеранської організації "Бережанки-1" Дніпровської районної у місті Києві організації ветеранів України

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

КОВАЛЕНКО
Іван Степанович

голова ради Олександрівської районної організації ветеранів, м. Полтава

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

КОЖЕМ'ЯКІНА
Валентина Павлівна

заступник голови Київської міської організації колишніх партизанів і підпільників Великої Вітчизняної війни

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

КРАВЕЦЬ
Аркадій Миколайович

член Організації ветеранів Святошинського району міста Києва

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

МАНУЙЛИК
Олексій Трохимович

голова Рівненського обласного братства вояків УПА імені генерал-хорунжого К. Савура

Указ Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

МОЖАРОВСЬКИЙ
Володимир Миколайович

генерал-лейтенант

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

ОСЄЄВ
Микола Ігнатович

голова комісії Севастопольського комітету ветеранів війни і Збройних сил

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

ПЛОТНІКОВ
Михайло Іванович

член президії Одеської міської Секції ветеранів війни - одиолчан

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

СЕН
Михайло Олександрович

голова Овідіопольської районної організації ветеранів війни, праці та військової служби, Одеська область

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

ФОМЕНКО
Іван Тимофійович

заступник голови ради Зарічної районної організації ветеранів міста Сум

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

ШИШОЛІН
Павло Анатолійович

генерал-полковник

Указ Президента України
від 24 травня 2007 року № 464

ПАВЛОВ МИХАЙЛО ПАВЛОВИЧ

Нагороджений орденом

Богдана Хмельницького II ступеня

за вагомий особистий внесок у вирішення питань соціального захисту населення, відстоювання прав дітей і непрацездатних громадян похилого віку, високий професіоналізм та з нагоди Дня працівника соціальної сфери.

Указ Президента України

від 2 листопада 2006 року № 930

Ордени

Богдана Хмельницького III (1999 р.) ступеня

Трудового Червоного прапора (1968 р.)

Червоної зірки (1943 р., 1945 р.)

Вітчизняної війни I (1948 р.), II (1945 р.) ступенів

Генерал-майор юстиції у відставці.

Народився 3 листопада 1916 року в с. Репиново Опочецького району (нині Псковської області) у селянській родині. Батько Михайла Павловича був великим трудівником і з дитинства прищепив синові любов до праці. З 12 років хлопець допомагав батькові косити, орати, працював рахівником у колгоспі, завідував клубною бібліотекою.

Після 7 класів був направлений на річні педагогічні курси при Опочецькому педагогічному училищі.

З 1933 р. - завуч і вчитель Зуйківської початкової школи, секретар комсомольської сільської організації, голова первинної організації профспілки вчителів.

У 1938 р. розпочав навчання в Калінінській юридичній школі. Після її закінчення в 1939 р. - помічник прокурора Опочецького району. З 1940 р. - курсант полкової школи 729-го стрілецького полку 145-ї стрілецької дивізії Орловського військового округу. Обраний секретарем партії бюро полкової школи із присвоєнням звання "заступник політрука" та нагороджений нагрудним значком Міністерства оборони "Відмінник РККА". У 1941 р. направлений у розпорядження військового прокурора округу (ОРВО).

Призначений військовим слідчим військової прокуратури 222-ї стрілецької дивізії м. Унеч Брянської області з присвоєнням військового звання "військюрист".

На початку війни Михайлу Павловичу доводилося розслідувати справи під вогнем, в окопах, іноді братися до зброї. У 1941 р. дивізія потрапила в оточення противника на Смоленщині. Поранений і хворий, він вирішив пробратися до Калінінської області в тил до німців, щоб розшукати партизан. У підвалі в одного селянина підлікувався й організував невеликий партизанський загін з місцевих жителів й оточенців. У 1942 р. загін з'єднався з більшим партизанським загonom ім. Суворова 1-ї Калінінської бригади, а Михайла Павловича призначили політруком цього загону.

У 1942 р. з 14 партійних бригад Калінінського партизанського корпусу командування відібрало 100 партизан, командирів, політпрацівників, серед яких був і Михайло Павлович, в школу партизанського руху Калінінського фронту.

Після одужання Михайло Павлович був направлений у розпорядження воєнного прокурора Калінінського фронту генерал-майора юстиції Смирнова. Був зарахований у резерв військової прокуратури фронту й розслідував відокремлені справи. По представленню військового прокурора фронту Військовою радою фронту присвоєно військове звання "капітан юстиції" та призначено військовим слідчим 4-ї ударної армії. У 1944 р. призначений військовим слідчим військової прокуратури Калінінського фронту, незабаром перейменованого в Прибалтійський фронт.

За два місяці до закінчення війни в березні 1945 р. був відкликаний у Москву в Головну військову прокуратуру для розслідування запущеної справи про велике розкрадання зграєю злодіїв, очолюваної колишнім секретарем Комінтерну, полковником Бранденбурзьким. Розслідування цієї справи, яка складається з 93 епізодів у 36 томах, була закінчена 8 травня 1945 р.

У 1945 р. - помічник воєнного прокурора Радянських Військ у м. Відень (Австрія). У 1946 р. призначений заступником військового прокурора Віденського гарнізону. У 1949 р. за власною ініціативою був переведений на Батьківщину та призначений помічником воєнного прокурора Ленінградського воєнного округу, де працював зональним прокурором по слідству. У цьому ж році був спрямований на Вищі академічні курси при Військовій юридичній академії та заочне навчання в цій же академії. Після навчання призначений старшим помічником військової прокуратури Ленінградського воєнного округу по слідству.

У 1953 р. - військовий прокурор Тартуського стрілецького корпусу, пізніше Таллінського гарнізону, а згодом Естонії. Пізніше - військовий прокурор Забайкальського воєнного округу, а в 1961 р. Далекосхідного військового округу, де одержав військове звання "генерал-майор юстиції".

З 1965 р. по 1976 р. - військовий прокурор Червонопрапорного Київського військового округу.

Амідан

*Знак ордена
Богдана Хмельницького
III ступеня*

ЛИЦАРІ ОРДЕНА БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО ІІІ СТУПЕНЯ

2006 рік

БОГДАЛОВ Альберт Хайдарович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ВАСИЛЕНКО Василь Олександрович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ЗАДОРЖНИЙ Михайло Ярославович	інженер відділу Українського науково-дослідного інституту пожежної безпеки МНС України, полковник у відставці, м. Київ	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ФРОЛОВ Валерій Семенович	генерал-лейтенант	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
ЦИПКАЛО Костянтин Павлович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ЮДАКОВ Віктор Олександрович	генерал-лейтенант	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024

2007 рік

БАБЮК Віктор Борисович	підполковник	Указ Президента України від 24 травня 2007 року № 464
БЕЗКРОВНИЙ Дмитро Володимирович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ВИНОГРАДНИК Теодія Ілліч	голова Асоціації ветеранів війни і пенсіонерів органів внутрішніх справ Івано-Франківської області "Справедливість"	Указ Президента України від 23 квітня 2007 року № 337
ВОРОНКО Микола Іванович	голова Здолубівського районного братства вояків УПА імені генерал-хорунжого К. Савура, Рівненська область	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958
ДОМРАЧЕВ Олександр Захарович	полковник	Указ Президента України від 27 червня 2007 року № 567
ЕКНОДОС'ЯН Віктор Іванович	член правління Севастопольської Спідки ветеранів Афганістану	Указ Президента України від 14 лютого 2007 року № 110
КІЦУЛО Ярослав Степанович	член ради Чернівецького обласного товариства політ'язнів та репресованих	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958
КНЯЗЬ Ігор Володимирович	віце-адмірал	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
КОЛЯДЮК Кирило Іванович	член ради Чернівецького обласного товариства політ'язнів та репресованих	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958
КОНДРАТЮК Володимир Васильович	командир військової частини 3039, підполковник	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 222
КУЦЬ Микола Данилович	заступник голови ради організації ветеранів-прикордонників Солом'янського району міста Києва	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
ЛАЗОР Іван Максимович	член Івано-Франківської обласної Української спілки ветеранів Афганістану, полковник запасу	Указ Президента України від 14 лютого 2007 року № 110
МАРТИНЮК Микола Іванович	голова Млинівського районного братства вояків УПА імені генерал-хорунжого К. Савура, Рівненська область	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958
МЕДЕНЮК Микола Петрович	член ради Чернівецького обласного товариства політ'язнів та репресованих	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958
МІНІН Григорій Михайлович	полковник у відставці	Указ Президента України від 24 травня 2007 року № 464
МІШАКІН Микола Миколайович	генерал-майор	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
НАБОК Олександр Миколайович	полковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556

НУРУЛЛІН Рауф Шайхуллович	генерал-майор	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
ПОДОЛЯК Микола Сергійович	голова спортивного комітету Адміністрації Державної прикордонної служби України	Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 821
ПРОГНИМАК Олександр Володимирович	радник президента Київської міської спілки інвалідів, постраждалих від мін	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163
САЛЬВА Михайло Антонівч	начальник Управління Служби безпеки України у м. Севастополі, генерал-майор	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
САФРОНОВ Сергій Петрович	генерал-майор	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
СТАСЕНКО Ігор Вікторович	учасник бойових дій в Афганістані, Керівник Головної служби документального забезпечення Секретаріату Президента України, полковник у відставці	Указ Президента України від 14 лютого 2007 року № 110
СЬОМКІН Михайло Васильович	ветеран прикордонних військ, м. Львів	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
ТАШКЕВИЧ Микола Андрійович	полковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
ТОМКІВ Олег Орестович	полковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
ТРЕГУБЕНКО Станіслав Семенович	генерал-лейтенант	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
ТРУНОВСЬКИЙ Володимир Юрійович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
ЧЕРНОГУЗ Олександр Володимирович	полковник	Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 822
ШЕВЧЕНКО Володимир Іванович	заступник голови Товариства сприяння обороні України, народний депутат України ІІ скликання	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ШЕРДЕЦЬ Іван Павлович	голова Луганської обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану, полковник запасу	Указ Президента України від 14 лютого 2007 року № 110
ШЛЮХАРЧУК Тарас Володимирович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ЯЛОВЕНКО Віталій Олександрович	перший заступник начальника Управління Служби безпеки України у м. Києві, генерал-лейтенант	Указ Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

БЕЗКРОВНИЙ ДМИТРО ВОЛОДИМИРОВИЧ

**Нагороджений орденом
Богдана Хмельницького III ступеня
за особливі заслуги у захисті державного суверенітету
та територіальної цілісності України, охорону конституцій-
них прав і свобод людини, мужність і самовідданість,
виявлені під час виконання військового і службового
обов'язку, та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718**

Медаль "За військову службу України" (1999 р.)

Начальник штабу - перший заступник начальника Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України, полковник.

Народився 15 лютого 1953 року у м. Козел Пермської області.

У 1971 р. зарахований курсантом Горьківського зенітно-ракетного училища протиповітряної оборони.

З 1974 р., після закінчення училища, - командир взводу - старший офіцер батареї корпусу ППО. У 1975 р. призначений командиром батареї. У 1981 р. - командир зенітного ракетного дивізіону корпусу ППО.

Протягом 1983-1986 рр. навчався у Військовій командній академії ППО. У 1986 р. - заступник командира гвардійського зенітного ракетного полку дивізії ППО. З 1992 р. - командир гвардійського зенітного ракетного полку Південного району ППО. У 1996-2003 рр. - командир зенітної ракетної бригади корпусу ППО. З 2003 р. - командир гвардійського зенітного ракетного полку дивізії. З 2006 р. - начальник штабу - перший заступник начальника ДНВЦ Збройних Сил України.

Одружений, разом із дружиною Тетяною Вікторівною виховали доньку Галину.

Дисциплінований, виконавчий і грамотний офіцер. Впевнено керує штабом. Має високий рівень оперативно-тактичної та спеціальної підготовки. Здатний грамотно планувати і організувати всебічне забезпечення виконання поставлених завдань. Надає командирам та начальникам практичну допомогу в організації і проведенні занять, навчань, експлуатації і збереження озброєння, бойової та іншої техніки.

Перебуваючи на посаді командира зенітного ракетного полку повітряного командування "Південь", особисто організовував і брав активну участь у підготовці і проведенні навчань з бойовими стрільбами зенітних ракетних військ Протиповітряної оборони на полігонах країни та за її межами. Так, під час проведення тактичних навчань з бойовими стрільбами на полігоні Телемба навчального центру ВПС Російської Федерації восени 2006 р. бойові обслу-

зведеного підрозділу Повітряних Сил Збройних Сил України, який очолював полковник Д.В. Безкривний, здійснили успішні пуски ракет зенітних ракетних комплексів С-200 та С-300, показавши при цьому справжній професіоналізм і бойову загодованість.

Офіцер приділяє велику увагу роботі з підпорядкованим особовим складом. Постійно працює над підвищенням свого професійного рівня та професійного рівня підлеглих. За результатами підсумкової перевірки за 2007 навчальний рік отримав оцінку "відмінно". Особливий склад штабу план підготовки на 2007 навчальний рік виконав у повному обсязі та оцінений на "добре".

Д.В. Безкривний наполегливо й енергійно досягає поставленої мети. Володіє твердим командирськими навичками і добрими організаційними здібностями. Має великий практичний досвід роботи з людьми. Усвідомлення військового обов'язку захисника Вітчизни підтверджує своєю практичною діяльністю. Дорожить честю і гідністю військовослужбовця Збройних Сил України.

Державний науково-випробувальний центр Збройних Сил України є унікальною військовою установою. Сприятливі кліматичні умови дислокації Центру (м. Феодосія) та його структурних підрозділів, зокрема льотно-випробувального центру (смт Кіровське) та єдиного на теренах СНД комплексу "Нитка" (м. Саки), з наявністю сухопутних, морських і повітряних випробувальних зон, а також зосередження на відносно невеликій площі різних рельєфів місцевості дають реальну можливість для проведення випробувань різних видів озброєння і техніки в інтересах усіх видів Збройних Сил України.

На сьогодні ДНВЦ вирішує покладені на нього завдання у такому складі функціональних структур: командування, Управління забезпечення навчань військ, Управління наукових досліджень та випробувань озброєння і військової техніки, полігони "Чауда" і "Меганом", льотно-випробувальний комплекс на аеродромі "Кіровське".

Льотчики-випробувачі Центру встановили більше 60 світових авіаційних рекордів, а майже 50 інженерів-випробувачів стали кандидатами технічних наук.

Амідан

ДОМРАЧЕВ ОЛЕКСАНДР ЗАХАРОВИЧ

**Нагороджений орденом
Богдана Хмельницького III ступеня
за вагомий особистий внесок
у зміцнення обороноздатності України,
зразкове виконання військового обов'язку
та з нагоди Дня Військово-Морських Сил
Збройних Сил України.
Указ Президента України
від 27 червня 2007 року № 567**

Заступник командувача Військово-Морських Сил Збройних Сил України з авіації - начальник морської авіації, полковник.

Народився 8 травня 1954 року в с. Куженер Куженерського району Марійської АРСР в сім'ї вчителів.

У 1971-1975 рр. - курсант Оренбурзького вищого військового авіаційного училища льотчиків.

З 1975 р. - помічник командира корабля - правий льотчик, а згодом, з 1982 р., - командир корабля ракетно-носії авіаційної ескадрильї морського ракетно-носії авіаційного полку.

Протягом 1982-1986 рр. перебував на посадах заступника та командира загону ракетно-носії авіаційної ескадрильї морського ракетно-носії авіаційного полку ВПС.

У 1986-1989 рр. - слухач військово-морської академії (ОТР) у м. Ленінград.

З червня 1989 р. - заступник начальника відділу - старший інструктор-льотчик дослідного відділу бойового застосування протичовнової авіації центру бойового застосування і перепідготовки льотної складу морської авіації.

У 1989-1992 рр. - заступник начальника льотно-методичного відділу - начальник групи центру бойового застосування і перепідготовки льотної складу морської авіації.

З 1992 р. - командир морського ракетно-носії авіаційного полку центру бойового застосування і перепідготовки льотної складу морської авіації.

Упродовж 1994-1996 рр. - слухач Академії Збройних Сил України (ОСР).

Після закінчення академії з 1998 р. - начальник центру бойової перепідготовки Військово-Повітряних Сил, а в 2001 р. - старший інструктор - льотчик льотно-методичного відділу центру бойової підготовки.

По березень 2003 р. - заступник начальника штабу навчального авіаційного командування, а згодом - начальник штабу - перший заступник начальника Державного авіаційного науково-випробувального центру.

З 2004 р. по сьогодні - заступник командувача Військово-Морських Сил Збройних Сил України з авіації - начальник морської авіації Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

За час проходження служби О.З. Домрачев зарекомендував себе як дисциплінований, працездатний, вимогливий офіцер-керівник.

Олександр Захарович має високий рівень оперативно-стратегічної та військово-технічної підготовки. Службові обов'язки за займаною посадою знає і виконує в повному обсязі. На високому рівні розвинуті командирські навички та волевільності якості.

Досвідчений фахівець, має відмінну професійну підготовку та великий досвід практичної роботи. Освоїв літаки типу Л-29, Л-39, Л-28, ТУ-16, ТУ-22М, СУ-24. Має класну кваліфікацію "військовий льотчик-снайпер". Загальний наліт складає понад 2170 годин. Швидко орієнтується і вміло діє у складних обставинах. У надзвичайних ситуаціях здатний діяти впевнено та врівноважено. Як спеціаліст високого класу та офіцер-льотчик завжди готовий прийти на допомогу. Відмінно володіє знаннями методики організації і проведення польотів, має великий практичний досвід у забезпеченні польотів. Підготовлений до бойових дій цілодобово та в складних метеоумовах. У складних умовах не розгублюється, спроможний приймати оптимальні рішення та організувати виконання будь-яких складних завдань.

Олександр Захарович Домрачев свій багатий професійний досвід вміло застосовує у повсякденному житті. Постійно прагне до вдосконалення своїх професійних навичок, стилів та методів діяльності. Володіє високорозвиненим почуттям відповідальності за доручену справу, яку завжди доводить до якісного завершення.

До військової служби ставиться виключно сумлінно. До людей чуйний, має заслужений авторитет та повагу серед командування та особового складу Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

Індивідуальна підготовка офіцера за 2006 р. оцінена на "відмінно".

Присягу на вірність українському народові прийняв 14 квітня 1992 року.

Амідан

КУЗНЕЦОВ ЮРІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ

**Нагороджений орденом
Богдана Хмельницького III ступеня
за вагомий особистий внесок та зміцнення законності
та правопорядку, зразкове виконання військового
і службового обов'язку у захисті
державних інтересів України, високий професіоналізм
та з нагоди дня Служби безпеки України.
Указ Президента України
від 23 березня 2005 року № 531**

*Медаль "За бездоганну службу"
II (2005 р.), III (1987 р.) ступенів*

Провідний інспектор Управління планування та інспекторського контролю Служби безпеки України.

Народився 10 жовтня 1960 року в м. Стрий Львівської області у сім'ї службовців.

У 1977 р. закінчив Стрийську середню школу № 10 та у цьому ж році вступив до Харківського вищого військового авіаційного інженерного училища на факультет літальних апаратів і силових установок. У 1982 р. закінчив повний курс училища, здобувши фах авіаційного інженера-механіка з присвоєнням військового звання "лейтенант".

Для подальшого проходження служби був направлений в Армавірське вище військово-авіаційне училище льотчиків (761-й учбовий авіаційний полк, м. Казі-Магомед, Республіка Азербайджан) та призначений на посаду начальника техніко-експлуатаційної частини авіаційної ланки.

У 1983 р. був призначений на посаду помічника начальника інженерно-авіаційної служби ескадрильї, а в 1986 р. - заступником командира ескадрильї з інженерно-авіаційної служби - начальником інженерно-авіаційної служби ескадрильї 761-го учбового авіаційного полку Армавірського ВВАУЛ. У 1987 р. зарахований на військову службу в КДБ. У 1987-1988 рр. навчався на вищих курсах військової контррозвідки (м. Новосибірськ). З серпня 1988 р. по липень 1990 р. проходив службу на посаді оперуповноваженого на об'єктах особового відділу КДБ по 34-ій повітряній армії Закавказького військового округу (м. Шамхор, Республіка Азербайджан). З 1990 р. по 1992 р. проходив службу на посаді старшого оперуповноваженого відділу КДБ по ЗакВО (м. Тбілісі, Республіка Грузія). Отримав значний досвід роботи в умовах загострення політичної обстановки та міжнародних конфліктів у Закавказзі.

У серпні 1992 р. повернувся в Україну і проходив службу в Управлінні військової контррозвідки СБ України по Західному оперативному командуванню (м. Стрий). З 1996 р. - заступник начальника відділу, а з 2000 р. по 2003 р. - начальник відділу ГВ ВКР УСБУ у Львівській області (м. Львів).

У 1998-2001 рр. навчався в Національній академії Служби безпеки України, здобув кваліфікацію юриста за спеціальністю "Правознавство". З серпня 2003 р. проходив службу на посаді начальника відділу контррозвідки Служби безпеки України у Львівській області, а з грудня 2003 р. по червень 2005 р. - начальником відділу Департаменту контррозвідки СБ України.

З 2006 р. - провідний інспектор Управління планування та інспекторського контролю Служби безпеки України. За досягнуті позитивні результати в роботі та бездоганну службу відзначений державними нагородами.

Одружений, дружина Олена Михайлівна - пенсіонерка Міністерства оборони України. Донька - Збіглей (Кузнецова) Олександра Юріївна, 1983 р. н., працює помічником начальника Управління ризиків роздрібного бізнесу ВАБанку.

Служба безпеки України - державний правоохоронний орган спеціального призначення, який забезпечує державну безпеку України. На Службу безпеки України покладатися у межах визначеної законодавством компетенції захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного й оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпечення охорони державної таємниці. До завдань Служби безпеки України також входять попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів проти миру і безпеки людства, тероризму, корупції та організованої злочинної діяльності у сфері управління й економіки та інших протиправних дій, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України.

Діяльність Служби безпеки України, її органів і співробітників ґрунтується на засадах законності, поваги до прав і гідності особи, запартійності та відповідальності перед народом України.

В оперативно-службовій діяльності Служба безпеки України дотримується принципів поєднання єдиначальності та колегіальності, гласності та конспірації.

Амідан

ШЛЮХАРЧУК ТАРАС ВОЛОДИМИРОВИЧ

**Нагороджений орденом
Богдана Хмельницького III ступеня
за особливі заслуги у захисті державного суверенітету
та територіальної цілісності України, охорону конституційних
прав і свобод людини, мужність та самовідданість,
виявлені під час виконання військового і службового
обов'язку, та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718**

Командир 11-го окремого полку армійської авіації 79-ї окремої аеромобільної бригади Сухопутних військ Збройних Сил України, полковник.

Народився 18 липня 1964 року в м. Коростень Житомирської області у робітничій сім'ї.

У 1971 р., у зв'язку зі зміною місця проживання, переїхав з батьками до Киргизії, с. Кизил-Юлдуз, де розпочав навчання у середній школі. У 1974 р. сім'я переїхала до міста Дямбул Республіки Казахстан.

У 1981-1985 рр. навчався у Саратовському вищому військово-авіаційному училищі льотчиків (СВВАУЛ).

Після закінчення училища Т.В. Шлюхарчук був призначений на посаду льотчика-інструктора на вертольотах Мі-2 військової частини 45659 м. Озінки Саратовської області.

У 1986 р. був переведений у в/ч п. п. 95844 на посаду льотчика-оператора м. Марзбург, НДР.

У 1989 р. призначений на посаду командира вертольоту в/ч п. п. 31955 м. Брандис, НДР. З 1991 р. - старший льотчик тієї ж частини, з 1992 р. - помічник командира ескадрильї по роботі з особовим складом. З 1992 р. проходив службу на цій же посаді у в/ч 32029 с. Алакурті Мурманської області, Ленінградський військовий округ.

У березні 1993 р. був переведений у розпорядження Міністерства оборони України та в липні 1993 р. був призначений на посаду командира вертольота в/ч 19160 м. Херсон. З 1994 р. - старший методист-організатор соціально-психологічної служби вертолітної ескадрильї. У 1995 р. - заступник командира бригади з виховної роботи. У 1999 р. призначений заступником командира цієї ж частини.

Проходив службу в 20 ОВЗ місії ООН у Республіці Сьєрра-Леоне: в 2001 р. - на посаді заступника командира загону, протягом 2002-2003 рр. - на посаді заступника командира загону з льотної підготовки, а з 2004 р. - на посаді командира загону.

З 2005 р. - командир військової частини А 1604 у м. Херсон.

У 2006-2007 рр. проходив службу в 56 ОВЗ місії ООН у Республіці Ліберія на посаді командира загону.

На сьогодні є слухачем Національної академії оборони України.

Одружений, з дружиною Наталією Володимирівною виховує двох синів: Володимира і Тараса.

Тарас Володимирович є одним із найдосвідченіших та заслужених льотчиків армійської авіації Сухопутних військ Збройних Сил України, класна кваліфікація "Військовий льотчик 1-го класу". За своє плідне льотне життя на вертольотах Мі-8 та Мі-9 він налігав більше 3000 годин. Підготовлений до бойових дій як льотчик-інструктор - вдень та вночі, у простих і складних метеоумовах.

Держава високо цінує ставлення полковника Т.В. Шлюхарчука до виконання обов'язків військової служби. Неодноразово як відмінний фахівець був направлений на керівні посади до складу українських миротворчих підрозділів місії Організації Об'єднаних Націй: тричі - у Республіці Сьєрра-Леоне та один раз - у Республіці Ліберія.

Під його керівництвом була завершена одна з найвдаліших місій ООН за участю українських військових зі складу 20-го окремого вертолітного загону. І як результат його роботи - повернення з честю та славою, з гордістю виконаного обов'язку з Африканського континенту на батьківщину українських миротворців.

Під час виконання службових обов'язків з підтримки миру та стабільності на території Ліберії забезпечив належне виконання особовим складом виконання поставлених завдань місії ООН у Ліберії, чим ще раз підтвердив майстерність українських військовослужбовців, укріпив авторитет України та її Збройних Сил, зробив певні кроки щодо поглиблення міжнародного військового співробітництва.

На сьогодні полковник Тарас Володимирович Шлюхарчук очолює 11-й окремих полк армійської авіації 79-ї окремої аеромобільної бригади Сухопутних військ Збройних Сил України - кращий за результатами роботи в 2006 р. та 2007 р. полк, який гідно посідає поважне місце в числі трьох кращих полків Сухопутних військ Збройних Сил України.

Амідан

ОРДЕН

"ЗА МУЖНІСТЬ"

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ"

З метою державного відзначення громадян за особисту мужність і героїзм, що були виявлені за надзвичайних обставин і спрямовані на захист людини, її прав і свобод, суспільних інтересів, та відповідно до пункту 25 статті 106 Конституції України (254к/96-ВР) постановляю:

1. Установити відзнаку Президента України - орден "За мужність" (далі - орден "За мужність") I, II, III ступеня.
2. Затвердити Статут ордену "За мужність" і описи ордену "За мужність" I, II, III ступеня (додаються).
3. Ордену "За мужність" нагороджуються військовослужбовці, працівники правоохоронних органів та інші особи за особисту мужність і героїзм, виявлені при рятуванні людей, матеріальних цінностей під час ліквідації наслідків стихійного лиха, пожеж, за інших надзвичайних обставин, у боротьбі зі злочинністю, а також при виконанні військового, службового, громадянського обов'язку в умовах, пов'язаних з ризиком для життя.
4. Установити, що з дня набрання чинності цим Указом до нагороджених орденом "За мужність" прирівнюються особи, нагороджені відзнаками Президента України - зіркою "За мужність", хрестом "За мужність", які у зв'язку з цим визнаються кавалерами ордену "За мужність", зберігаючи право на носіння вручених їм відзнак.
5. У зв'язку із встановленням ордену "За мужність" припинити нагородження відзнаками Президента України - зіркою "За мужність" і хрестом "За мужність".
6. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення нагородних знаків ордену "За мужність" I, II, III ступеня та ордерських книжок.
7. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України

м. Київ,
21 серпня 1996 року
№ 720/96

Л. КУЧМА

СТАТУТ ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 21 серпня 1996 року № 720/96

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Відзнакою Президента України - орденом "За мужність" (далі - орден "За мужність") нагороджуються військово-службовці, працівники правоохоронних органів та інші особи за особисту мужність і героїзм, виявлені при рятуванні людей, матеріальних цінностей під час ліквідації наслідків стихійного лиха, пожеж та за інших надзвичайних обставин, у боротьбі зі злочинністю, а також при виконанні військового, службового, громадянського обов'язку в умовах, пов'язаних з ризиком для життя.
2. Ордену "За мужність" нагороджуються громадяни України, а також іноземні громадяни та особи без громадянства.
3. Нагородження орденом "За мужність" здійснюється Указом Президента України.
4. Орден "За мужність" має три ступені:
орден "За мужність" I ступеня,
орден "За мужність" II ступеня,
орден "За мужність" III ступеня.
Вищим ступенем ордену є I ступінь.
Нагородження орденом "За мужність" провадиться послідовно, починаючи з III ступеня.
5. Нагороджений орденом "За мужність" будь-якого ступеня іменується кавалером ордену "За мужність".
6. Орден "За мужність" I ступеня має знак ордену - хрест і зірку, а II і III ступеня - тільки знак ордену.
7. Нагородження орденом "За мужність" може бути проведено посмертно.
8. Позбавлення ордену "За мужність" може бути проведено Президентом України у разі засудження нагородженого за тяжкий злочин - за поданням суду на підставі та в порядку, встановленому законодавством.

ІІ. ПОРЯДОК ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДО НАГОРОДЖЕННЯ ОРДЕНОМ "ЗА МУЖНІСТЬ"

9. Подання про нагородження орденом "За мужність" вносять на ім'я Президента України Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Верховний Суд України, Конституційний Суд України, Генеральна прокуратура України, міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Уряд Автономної Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації.
- Нагородження орденом "За мужність" військовослужбовців та прирівняних до них осіб провадиться за поданням Міністерства оборони України, командування Прикордонних військ України, Національної гвардії України, керівництва Служби безпеки України, Управління державної охорони України, Міністерства внутрішніх справ України.
- Подання про відзначення орденом "За мужність" може вносити також Комісія по державних нагородах України при Президентіві України.
- У поданні зазначаються заслуги, що стали підставою для представлення особи до нагородження.
10. До подання додається нагородний лист встановленого зразка.
11. клопотання про нагородження особи орденом "За мужність" порушується перед вищестоящим органом, організацією, військовим командуванням. Висунення кандидатур здійснюється, як правило, в трудовому колективі (військовому формуванні), де працює (проходить службу) особа, яку представляють до відзначення.
Пропозиції про нагородження можуть вносити органи місцевого самоврядування.

III. ПОРЯДОК ВРУЧЕННЯ ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ"

12. Вручення ордена "За мужність" провадиться в обстановці урочистості і широкій гласності.
13. Орден "За мужність" вручає Президент України або за його уповноваженням Голова Верховної Ради України та його заступники, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністр України, Голова Верховного Суду України, Голова Конституційного Суду України, Генеральний прокурор України, Голова Комісії по державних нагородах України при Президентові України, керівник відповідного міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, голова обласної, Київської, Севастопольської міської державної адміністрації, командувач відповідного військового формування.
14. Нагородженому орденом "За мужність" вручаються:
- до I ступеня - знак ордена - хрест, зірка ордена, орденська книжка;
  - до II і III ступеня - знак ордена - хрест, орденська книжка.

IV. ПОРЯДОК НОСІННЯ НАГОРОДНИХ ЗНАКІВ ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ"

15. Знак ордена "За мужність" I ступеня - хрест носять на шийній стрічці, зірку ордена - з лівого боку грудей.
16. Знак ордена "За мужність" II і III ступеня - хрест носять з лівого боку грудей.

V. ВИДАЧА ДУБЛІКАТИВ НАГОРОДНИХ ЗНАКІВ ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ" ТА ОРДЕНСЬКОЇ КНИЖКИ ДО НЬОГО

17. У разі втрати (псування) нагородних знаків ордена "За мужність" та орденської книжки дублікати, як правило, не видаються. Їх може бути видано, як виняток, лише за умови, що народжений не міг запобігти втраті (псуванню) нагородних знаків, орденської книжки.
18. Дублікати нагородних знаків ордена "За мужність" та орденської книжки видаються відповідно до рішення Комісії по державних нагородах України при Президентові України за кошти нагородженого або безплатно.

VI. ПОРЯДОК ЗБЕРІГАННЯ НАГОРОДНИХ ЗНАКІВ ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ" ТА ОРДЕНСЬКИХ КНИЖОК ДО НЬОГО

19. Знаки ордена - хрести, зірки ордена "За мужність" та орденські книжки зберігаються у Відділі нагород Адміністрації Президента України.
20. У разі нагородження особи орденом "За мужність" посмертно нагородні знаки та орденська книжка відповідного ступеня ордена передаються сім'ї нагородженого.
21. Нагородні знаки ордена "За мужність" та орденська книжка після смерті нагородженого залишаються в сім'ї померлого як пам'ять. Якщо у померлого нагородженого немає сім'ї, нагородні знаки та орденська книжка підлягають поверненню до Адміністрації Президента України.
22. Нагородні знаки ордена "За мужність" та орденська книжка можуть бути передані сім'єю померлого або посмертно нагородженого державним музейним закладам України для тимчасового експонування. Порядок передачі, обов'язки сторін, строк експонування відзнаки та інші умови визначаються окремою угодою.
23. Нагородні знаки ордена "За мужність" та орденська книжка, що належала особі, позбавленій ордена "За мужність", підлягають поверненню до Адміністрації Президента України.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ" I СТУПЕНЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 21 серпня 1996 року № 720/96

Знак ордена "За мужність" I ступеня виготовляється з позолоченого срібла і має форму рівностороннього хреста, що накладений на лавровий вінок. Хрест покритий білою емаллю, по периметру облямований металевими позолоченими крапками під бісер. Із-під хреста розходяться два схрещені мечі вістрям униз. Посередині знака - синє емалеве коло із зображенням малого Державного Герба України. У верхньому кінці хреста є кільце з вушком, через яке протягується стрічка для носіння знака ордена на шні.

Всі зображення рельєфні. Пружки хреста, кола, вінок, мечі, малий Державний Герб України, вушко з кільцем позолочені. Розмір знака між протилежними кінцями хреста - 54 мм. Стрічка шовкова муарова синього кольору, ширина - 28 мм. На стрічці на відстані 1 мм від краю з обох боків - дві білі поздовжні смужки завширшки 3 мм.

Зворотний бік знака плоский, з вигравіруваним номером ордена.

Зірка ордена "За мужність" I ступеня виготовляється із срібла і має форму восьмикутної зірки з пучками розбіжних променів. Посередині зірки розміщено круглий медальйон, покритий темно-малиною емаллю, у центрі якого - синє емалеве коло із зображенням малого Державного Герба України. У верхній частині медальйона, над колом, - напис: "За мужність", у нижній частині, з боків, - дві лаврові гілки. Пружки медальйона і кола подвійні.

Усі зображення і напис - рельєфні, позолочені. Розмір зірки між протилежними кінцями променів - 63 мм.

Зворотний бік зірки плоский, з вигравіруваним номером та застібкою для прикріплення зірки до одягу.

Планка ордена "За мужність" I ступеня являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту відповідною стрічкою. На стрічці посередині - накладений маленький хрестик з жовтого металу. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ" II СТУПЕНЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 21 серпня 1996 року № 720/96

Знак ордена "За мужність" II ступеня виготовляється з позолоченого срібла і має форму хреста із широкими загостреними кінцями. Посередині знака - рівносторонній хрест, покритий білою емаллю, з-під якого розходяться два схрещені мечі вістрями униз. На цьому хресті розміщено круглий медальйон, залитий темно-малиною емаллю, у центрі якого - синє емалеве коло із зображенням малого Герба України. У верхній частині медальйона, над колом, - напис: "За мужність", у нижній частині, з боків, - дві лаврові гілки. Пружки хреста, медальйона і кола, напис, лаврові гілки і мечі позолочені. Всі зображення рельєфні. Розмір знака - 41x41 мм.

Знак за допомогою кільця та вушка з'єднується з прямокутною колодкою, обтягнутою шовковою муаровою стрічкою. На стрічці - поздовжні смужки: широкі - жовта посередині і дві сині з боків, вузькі - малинова, біла між ними та жовта по краях; у центрі - накладний лавровий вінок діаметром 16 мм з жовтого металу. Довжина стрічки - 45 мм, ширина - 28 мм; ширина смужок - 8 мм і 1 мм.

Зворотний бік знака плоский, з вигравіруваним номером ордена та застібкою для прикріплення знака до одягу.

Планка ордена "За мужність" II ступеня являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту відповідною стрічкою. На стрічці посередині - накладений маленький хрестик із білого металу. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ" ІІІ СТУПЕНЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 21 серпня 1996 року № 720/96

Знак ордена "За мужність" ІІІ ступеня виготовлений з нейзильберу і має форму хреста із широкими загостреними кінцями. Посередині знака - рівносторонній хрест, покритий білою емаллю, з-під якого розходяться два схрещені мечі вістрями униз. На цьому хресті розміщено круглий медальйон, залитий темно-малиновою емаллю, у центрі якого - синє емалеве коло із зображенням малого Державного Герба України. У верхній частині медальйона, над колом, - напис: "За мужність", у нижній частині, з боків, - дві лаврові гілки. Пружки хреста, медальйона і кола, напис, лаврові гілки позолочені. Всі зображення рельєфні. Розмір знака - 41х41 мм.

Знак за допомогою кільця та вушка з'єднується з прямокутною колодкою, обтягнутою шовковою муаровою стрічкою. На стрічці - позовжні смужки: широкі - жовта посередині і дві сині з боків, вузькі - малинова, біла між ними та жовта по краях. Довжина стрічки - 45 мм, ширина 28 мм; ширина смужок - 8 мм і 1 мм.

Зворотний бік знака плоский, з вигравіруваним номером ордена та застілкою для прикріплення знака до одягу.

Планка ордена "За мужність" ІІІ ступеня являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту відповідною стрічкою. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

Знак ордена
"За мужність"
ІІІ ступеня

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ" І СТУПЕНЯ

2006 рік

Зірка ордена
"За мужність"
І ступеня

БЕРДНИК Олесь (Олександр) Павлович (помертв.)	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
ВІНС Петро Георгійович	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
ГЕЙКО-МАТУСЕВИЧ Ольга Дмитрівна	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
ГОРБАЛЬ Микола Андрійович	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
ГОРИНЬ Михайло Миколайович	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
ЗІСЕЛЬС Йосип Самойлович	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
КАЛИНИЧЕНКО Віталій Васильович	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
КАНДИБА Іван Олександрович (помертв.)	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
КАРАВАНСЬКИЙ Святослав Йосипович	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
КЛИЧКО Володимир Володимирович	чемпіон, боксер-професіонал, м. Київ	Указ Президента України від 21 листопада 2006 року № 990
КРАСІВСЬКИЙ Зіновій Михайлович (помертв.)	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
ЛЕСІВ Ярослав Васильович (помертв.)	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
ЛИТВІН Юрій Тимонович (помертв.)	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
МАЛИНКОВИЧ Володимир Дмитрович	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
МАРИНОВИЧ Мирослав Франкович	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
МАРЧЕНКО Валерій Веніамінович (помертв.)	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
МАРЧЕНКО Ніна Михайлівна	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
МАТУСЕВИЧ Микола Іванович	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
МЕЛЬНИК Михайло Спридонович (помертв.)	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
МЕШКО Оксана Яківна (помертв.)	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
МИХАЙЛЕНКО Ганна Василівна	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937
НІКЛАУС Март-Олав	засновник та активіст Української Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод	Указ Президента України від 8 листопада 2006 року № 937

ОВСІЄНКО
Василь Васильович

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

ПЕТРАШ (СІЧКО)
Стефанія Василівна
(помертв.)

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

ПЛЯОЦЬ
Леонід Іванович

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

ПОПОВИЧ
Оксана Зеновівна
(помертв.)

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

ПЯТКУС
Вікторас

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

РЕБРИК
Богдан Васильович

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

РОЗУМНИЙ
Петро Павлович

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

РОМАНЮК
Василь Омелянович
(Патріарх УПЦ-
КП Володимир) (помертв.)

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

РУБАН
Петро Васильович

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

РУДЕНКО
Раїса Панасівна

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

СВІТЛИЧНА
Надія Олексіївна
(помертв.)

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

СЕНИК
Ірина Михайлівна

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

СІЧКО
Василь Петрович
(помертв.)

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

СІЧКО
Петро Васильович

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

СОКУЛЬСЬКИЙ
Іван Григорович
(помертв.)

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

СТРІЛЬЦІВ
Василь Степанович
(помертв.)

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

СТРОКАТА
(СТРОКАТОВА-
КАРАВАНСЬКА)

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

Ніна Антонівна (помертв.)

ТИХИЙ
Олексій Іванович
(помертв.)

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

ШАБАТУРА
Стефанія Михайлівна

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

ШЕВЧЕНКО
Олександр Євгенович

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

ШУМУК
Давид Лаврентійович
(помертв.)

засновник та активіст Української Громадської Групи
сприяння виконанню Гельсінкських угод

Указ Президента України
від 8 листопада 2006 року № 937

2007 рік

БЕРЕНШТЕЙН
Леонід Юхимович

ветеран Другої світової війни, член Центрального правління
Об'єднання вихідців з України, член Центрального комітету
інвалідів і партизанів Ізраїлю

Указ Президента України
від 12 листопада 2007 року № 1090

СЕЙМУРАТОВА
Айше

колишній політ'язень, директор Сімферопольського
геріатричного пансіонату для одиноких пенсіонерів
та інвалідів 1 і 2 груп з числа депортованих
кримських татар "Картлар еві"

Указ Президента України
від 30 січня 2007 року № 57

ТЕРЕШКО
Сергій Олександрович
(помертв.)

молодший сержант внутрішньої служби

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

ТКАЧЕНКО
Костянтин Олегович
(помертв.)

молодший сержант внутрішньої служби

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

*Знак ордена
"За мужність"
II ступеня*

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ" II СТУПЕНЯ

2007 рік

АКИМОВ Віктор Андрійович	голова ради організації ветеранів війни, праці та військової служби Железнодорожного району міста Сімферополя, Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
БОРОДЕНКО Іван Іванович	голова Глухівської районної ради організації ветеранів, Сумська область	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224
ВОВК Іван Панасович	член президії ради Миргородської міської організації ветеранів, Полтавська область	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
ГРИНЕВИЧ Володимир Станіславович	голова Жмеринської міськрайонної організації ветеранів України, Вінницька область	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
ДМИТРИЄВ Євгеній Іванович	голова правління акціонерного товариства "Кримський ТИТАН", м. Армянськ	Указ Президента України від 30 січня 2007 року № 57
ДРОБНИЦЬКИЙ Григорій Гаврилович	голова ради організації ветеранів Великомихайлівського району, Одеська область	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224
ЄВДОКИМЕНКО Микола Іванович	голова правління, генеральний директор Асоціації готельних об'єднань та готелів міст України, м. Київ	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
ЗАЙЦЕВ Яків Іванович	заступник голови Кролевецької районної ради організації ветеранів, Сумська область	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
ІВАШКО Анатолій Семенович	голова ради Диканської районної організації ветеранів, Полтавська область	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
КАМИШНІКОВА Валентина Трохимівна	член ради Автозаводської районної організації ветеранів міста Кременчука, Полтавська область	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
КОРПАЧОВ Микола Іванович	член президії Ковельської міської ради ветеранів війни, праці та Збройних сил України, Волинська область	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
МАТВЕЄВ Петро Іванович	член президії Ратнівської районної ради ветеранів війни і праці, Волинська область	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
МІЩЕНКО Григорій Петрович	пенсіонер, м. Севастополь	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
ПЕТРИШИН Олег Богданович	командир загону Державної воєнізованої гірничорудничої служби у вугільній промисловості, Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
РОМАНЕНКО Дмитро Васильович	бригадир державного підприємства "Шахтоуправління "Південнодонбаське № 1", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
РОМАНЮК Степан Назарович	член президії ради ветеранів війни, праці, Збройних сил та органів правопорядку Советського району, Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224
СІРОВЕЦЬ Олексій Петрович	перший заступник голови Київської обласної ради ветеранів	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224
САПЕЦЬ Микола Іванович	голова ради об'єднання ветеранів Управління МВС України в Одеській області	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
ФРАНКО Михайло Григорович	голова ради ветеранів с. Писарівки Ямпільського району, Вінницька область	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
ЧЕСНОКОВ Костянтин Петрович	голова Шацької районної ради ветеранів, Волинська область	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224
ШОВКУН Сергій Гордійович	голова президії ради Прилудської міської організації ветеранів, Чернігівська область	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224
ШУБОВИЧ Василь Митрофанович	голова Корольовської районної ради ветеранів, м. Житомир	Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

Знак ордена
"За мужність"
III ступеня

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА "ЗА МУЖНІСТЬ" ІІІ СТУПЕНЯ

2006 рік

АРАБЕЙ Денис Вячеславович	майор міліції	Укаа Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
БАТЕЧКО Микола Васильович	член Міжнародної громадської організації "Промінь 5-2", м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
БЕРЕЗАН Володимир Михайлович	член Міжнародної громадської організації "Промінь 5-2", м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
БЛОУС Віктор Степанович	полковник внутрішньої служби у відставці, Київська область	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
БОГДАНОВ Олександр Пантелейович	лейтенант внутрішньої служби у відставці, Київська область	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
БУТРИМЕНКО Микола Володимирович	полковник внутрішньої служби у відставці, Київська область	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ВАСИЛЬЄВ Борис Олександрович	підполковник внутрішньої служби у відставці, м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ВОРОНА Богдан Григорович	лейтенант внутрішньої служби у відставці, Київська область	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ГЕРАЩЕНКО Наталія Вікторівна	водій тролейбуса комунального підприємства "Горлівське трамвайно-тролейбусне управління", Донецька область	Укаа Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ГУТНИК Петро Григорович	полковник внутрішньої служби у відставці, Київська область	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ДОЛИННИЙ Олексій Анатолійович	полковник внутрішньої служби у відставці, м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ЗАБІРЧЕНКО Олександр Петрович	президент Міжнародного фонду "Альтаір", Київська область	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
КАМИШНИЙ Валерій Іванович	полковник внутрішньої служби у відставці, Київська область	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
КАНІВЕЦЬ Петро Іванович	полковник міліції	Укаа Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
КИРІЄНКО Павло Володимирович	підполковник внутрішньої служби у відставці, м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
КОВАЛЬЧУК Іван Дмитрович	майор внутрішньої служби у відставці, м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
КОВКРАК Михайло Григорович	лейтенант внутрішньої служби у відставці, м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
КОПИЧЕВ Анатолій Володимирович	полковник внутрішньої служби у відставці, Київська область	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ЛЕОНЕНКО Григорій Андрійович (помертло)	полковник внутрішньої служби	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
МАЛЬОВАНІЙ Володимир Олександрович (помертло)	капітан внутрішньої служби	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
МЕЛЬНИКОВ Андрій Федорович	підполковник внутрішньої служби у відставці, м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
МЕРЦ Сергій Сергійович	член ради Білоцерківської міської організації Всеукраїнської Чорнобильської Народної Партії "За добробут та соціальний захист народу", Київська область	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ПАВЛОВ Олег Петрович	пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1977-1999 роках, Київська область	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070

ПРИЩЕПА Сергій Михайлович	майор внутрішньої служби у відставці, м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ПРОЦЕНКО Анатолій Іванович	сержант внутрішньої служби у відставці, м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
РАДЧЕНКО Олександр Адамович	лейтенант внутрішньої служби у відставці, м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
СЛОВОДЯНИК Віктор Миколайович	член громадської організації "Набат", Київська область	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ШАВРЕЙ Петро Михайлович	підполковник внутрішньої служби у відставці, м. Київ	Укаа Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070

2007 рік

АРБУЗОВ Віктор Борисович	заступник командира Першого воєнізованого гірничорядувального загону	Укаа Президента України від 14 грудня 2007 року № 1221
БАЖЕРІН Павло Никитович	голова Чернівецької міської організації ветеранів України	Укаа Президента України від 4 травня 2007 року № 379
БЕРНАЦЬКИЙ Анатолій Іванович	пенсіонер, Київська область	Укаа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337
БЕССЕЛОВСЬКИЙ Анатолій Григорович	пенсіонер, м. Київ	Укаа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337
БОГДАНЕНКО Олександр Васильович	учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, м. Дніпропетровськ	Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 132
БОЙКО Микола Костянтинович	генеральний директор Національного виробничо-аграрного об'єднання "Масандра", м. Ялта	Укаа Президента України від 30 січня 2007 року № 57
БОЙКО Олег Миколайович	голова Товариства новітніх полів'язнів України, м. Київ	Укаа Президента України від 18 січня 2007 року № 21
ВАСИЛЬЄВ Анатолій Анатолійович	заступник командира загону Державної воєнізованой гірничорядувальної служби у вугільній промисловості, Донецька область	Укаа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ВАСЬКЕВИЧ Олександр Ілліч (помертло)	мешканець м. Дніпропетровськ	Укаа Президента України від 5 листопада 2007 року № 1061
ВОЛЧИНЕВСЬКИЙ Григорій Миколайович	респіраторник Третього воєнізованого гірничорядувального загону	Укаа Президента України від 14 грудня 2007 року № 1221
ГАБУРА Віталій Тимофійович	капітан міліції	Укаа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
ГНАТЕНКО Олексій Олексійович	шафувальник акціонерного товариства "Завод "Сімферопольськшмаш"	Укаа Президента України від 30 січня 2007 року № 57
ГОЛУБ Олег Миколайович	старшина міліції	Укаа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
ГОНЧАРОВ Володимир Миколайович	солдат строкової служби Збройних сил України	Укаа Президента України від 15 лютого 2007 року № 112
ГРИНЬ Олексій Степанович	член громадської організації "Набат", Київська область	Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207
ДАЦЮК Анатолій Іванович	член Міжнародної громадської організації "Промінь 5-2", м. Київ	Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207
ДОБРЯНСЬКИЙ Євген Васильович	голова комітету "Інваліди Чорнобіля" міста Кривого Рогу, Дніпропетровська область	Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163
ДОН Павло Миколайович	начальник охорони колективного підприємства "Кремів", м. Кременчук Полтавської області	Укаа Президента України від 2 квітня 2007 року № 260
ДОНІЧ Сергій Георгійович	міністр охорони здоров'я Автономної Республіки Крим	Укаа Президента України від 30 січня 2007 року № 57
ЗАЙЧЕНКО Руслан Петрович	член правління Черкаської міської громадської організації "Клуб "Сяючий шлях"	Укаа Президента України від 18 січня 2007 року № 21
ЗИРЯНОВ Ігор Миколайович	командир відділення Державної воєнізованой гірничорядувальної служби у вугільній промисловості, Дніпропетровська область	Укаа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ЗУБКОВ Володимир Володимирович	командир відділення Першого воєнізованого гірничорядувального загону	Укаа Президента України від 14 грудня 2007 року № 1221

КАЛАЧОВ
Микола Олександрович

КАМЕНЮК
Аксентій Михайлович

КАРПОК
Микола Андрійович

КАСІНЧУК
Петро Юрійович

КВЕЦКО
Дмитро Миколайович

КОЛОМІЄЦЬ
Віктор Андрійович

КОНОНЧЕНКО
Олександр Миколайович

КОРДОНЧИК
Сергій Семенович

КОСТЮК
Володимир Ніконович

КОШМЯКОВ
Владислав В'ячеславович

КРАЙНИК
Микола Михайлович

КУПРИН
Сергій Тимофійович

КУРІЛЯК
Степан Ярославович

КУШПІЛЬ
Анатолій Олександрович

ЛОМАКІН
Геннадій Іванович

ЛУПЕНТЧЕВ
Андрій Олександрович

МАГДІЙ
Сергій Михайлович

МАЗАНКОВ
Леонід Володимирович
(посмертно)

МАЗУР
Ігор Петрович

МАКАРІЩЕНКО
Юрій Володимирович

МЕЛЬНИК
Костянтин Олександрович

МЕЛЬНИКОВИЧ
Олександр Миколайович

МОГУРЕНКО
Сергій Петрович

МОРОЗОВ
Віктор Володимирович

МУСТАФАЄВ
Сервер Рустемович

НАГАЇВСЬКИЙ
Георгій Володимирович

член Охтирської організації ветеранів військової служби "Маю честь", Сумська область

колишній політ'язень, м. Тернопіль

член правління Товариства новітніх політ'язнів України, м. Київ

колишній політ'язень, м. Тернопіль

колишній політ'язень, с. Слобода-Бохівська, Івано-Франківська область

старший інспектор патрульної служби Полоцького районного відділу Управління МВС України в Хмельницькій області, лейтенант міліції

заступник голови Артемівської спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів)

командир загону Державної воєнізованої гірничорядувальної служби у вугільній промисловості, Луганська область

заступник керівника Енергодарської міської організації "Союз Чорнобиль"

майор міліції, м. Київ

колишній політ'язень, с. Солуків, Івано-Франківська область

голова Покровського районного відділення Української спілки в'язнів - жертв нацизму, Дніпропетровська область

срібний призер з лижних перегонів, Тернопільська область

старший інспектор патрульної служби Полоцького районного відділу Управління МВС України в Хмельницькій області, лейтенант міліції

перший заступник голови Харківської обласної Спілки інвалідів Афганістану

заступник командира загону Державної воєнізованої гірничорядувальної служби у вугільній промисловості, Луганська область

старший лейтенант внутрішньої служби

електрик акціонерного товариства "Чорноморгідробуд", м. Южне, Одеська область

заступник голови Товариства новітніх політ'язнів України, м. Київ

капітан 3 рангу

капітан внутрішньої служби

старший сержант внутрішньої служби

старший сержант внутрішньої служби

член координаційної ради громадського об'єднання "Союз Чорнобиль", м. Луганськ

тракторист групи обслуговування 28-ї підпорядкованої державної пожежної частини Феодосійського міського управління Головного управління МНС в Автономній Республіці Крим

полювник внутрішньої служби у відставці, Київська область

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 24 травня 2007 року № 471

Указа Президента України від 2 липня 2007 року № 582

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 24 травня 2007 року № 471

Указа Президента України від 14 лютого 2007 року № 110

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 27 червня 2007 року № 565

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 24 травня 2007 року № 464

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

НАГОРНИЙ
Юрій Олександрович

НЕВЕДЦІН
Ігор Юрійович

НЕСТЕРЧУК
Вадим Олександрович

НІЗЕНКО
Олег Васильович

ПАНАСЮК
Богдан Миколайович

ПАНТЕЛЄЄВ
Микола Сергійович

ПЕТРУШАК
Ярослав Костянтинович

ПІТІКОВ
Іван Никіфорович

ПІШНЯК
Володимир Степанович

ПІШНЯК
Іван Архипович

ПОЛІЩУК
Валентин Федорович

ПОНОМАРЬОВ
Анатолій Миколайович

ПОПОВА
Валентина Акимівна

ПРОНИК
Олександр Васильович

ПШЕННИКОВ
Андрій Євгенійович

РОТАЄНКО
Олександр Адамович

СЕРГІЄНКО
Анатолій Вікторович

СЛОБОДЕНЮК
Анатолій Анатолійович

СЛОБОДЕНЮК
Володимир Микитович

СОКОЛОВ
Олександр Павлович

СОКОЛЮК
Олександр Миконович

СОПІНСЬКИЙ
Микола Володимирович

СПІГІН
Анатолій Васильович

СТРИЖАК
Володимир Федорович

СУЩИК
Василь Олександрович

ТАТАРИНОВ
Євген Миколайович

ТАТОМИР
Мирослав Богданович

ТИТАРЧУК
Анатолій Олександрович

респіраторник Першого воєнізованого гірничорядувального загону

майор міліції

учень 8-го класу загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів села Головенка, Житомирська область

член Київської міської громадської організації "Союз Чорнобиль України"

електрослосар Квасилівського колективного підприємства "Житловик-1", Рівненська область

член Новомосковського міського відділення Української спілки в'язнів - жертв нацизму, Дніпропетровська область

підполковник міліції у відставці, м. Київ

ветеран прикордонних військ, м. Харків

дворазовий срібний призер з лижних перегонів, м. Київ

срібний призер з лижних перегонів, Київська область

голова комітету Західнодонбаської громадської організації "Союз Чорнобиль України", Дніпропетровська область

голова Горностаївської районної організації Української спілки ветеранів Афганістану, Херсонська область

ветеран прикордонних військ, м. Одеса

месканець м. Дніпропетровськ

лейтенант міліції

член правління громадської організації "Інститут економіко-соціальних проблем "Республіка", м. Київ

член правління Всеукраїнської асоціації "Афганці Чорнобиль", м. Київ

учень 8-го класу Покришівської загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів, Житомирська область

заступник голови Дніпропетровського відділення Всеукраїнської асоціації "Афганці Чорнобиль"

респіраторник Першого воєнізованого гірничорядувального загону

член Волинської обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану, заступник Начальника Управління МВС України у Волинській області

член громадської організації "Пожежні Чорнобиль", Київська область

член Чернігівської обласної організації Всеукраїнської громадської організації "Союз Чорнобиль України"

голова Магдалинівської районної організації "Союз Чорнобиль України", Дніпропетровська область

голова Нововолинської міської організації Української спілки ветеранів Афганістану, Волинська область

голова Макіївської міської організації ветеранів Донецької області

солдат строкової служби Збройних сил України

завідувач кафедри Черкаського державного технологічного університету

Указа Президента України від 14 грудня 2007 року № 1221

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 7 лютого 2007 року № 95

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України від 2 квітня 2007 року № 260

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України від 14 лютого 2007 року № 110

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 5 листопада 2007 року № 1061

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України від 1 листопада 2007 року № 1051

Указа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України від 14 грудня 2007 року № 1221

Указа Президента України від 14 лютого 2007 року № 110

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України від 14 лютого 2007 року № 110

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 15 лютого 2007 року № 112

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

ТКАЧ
Дмитро Олександрович

старшина внутрішньої служби

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

ТКАЧОВ
Михайло Михайлович

голова Київської районної організації
"Чорнобиль" міста Харкова

Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

ХАЛАБЕРДА
Ігор Григорович
(померло)

сержант міліції

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1224

ХМЕЛЬ
Іван Григорович

член громадської організації
"Пожежні Чорнобілля", Київська область

Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

ЧОРНИЙ
Богдан Віталійович

старший лейтенант внутрішньої служби

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

ЧОРНИЙ
Сергій Орестович

заступник командира загону Державного підприємства
"Мобільний рятувальний центр МНС України"

Указ Президента України
від 5 листопада 2007 року № 1061

ШЕВЧЕНКО
Григорій Миколайович

член правління Севастопольської спілки
ветеранів Афганістану

Указ Президента України
від 14 лютого 2007 року № 110

ШЕВЧУК
Володимир Романович

старший сержант внутрішньої служби

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

ШКОЛЬНИК
Володимир Ілліч

голова Чуднівської районної громадської спілки
"Чорнобильць-ліквідатор", Житомирська область

Указ Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

ШУБОВИЧ
Василь Митрофанович

голова Корольовської районної ради ветеранів
міста Житомира

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 224

ШУТОЧКІН
Михайло Миколайович

респіраторник Державної воєнізованої гірничорятувальної
служби у вугільній промисловості, Донецька область

Указ Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764

ЯНКОВ
Володимир Іванович

член Долинської первинної громадської організації
"Союз Чорнобиль", Кіровоградська область

Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

ЯРЕМІЙЧУК
Роман Семенович

декан спільного факультету нафтогазових технологій
Івано-Франківського національного технічного університету
нафти і газу та Національної академії природоохоронного
і курортного будівництва, м. Сімферополь

Указ Президента України
від 30 січня 2007 року № 57

АДОБАШ ВІКТОР ВІКТОРОВИЧ

**Нагороджений орденом "За мужність" III ступеня
за вагомий особистий внесок у зміцнення законності
та правопорядку, бездоганне виконання військового
і службового обов'язку у захисті державних інтересів
України та з нагоди дня Служби безпеки України.**

**Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 223**

Співробітник Центру спеціальних операцій з боротьби з тероризмом, захисту учасників кримінального судочинства та працівників правоохоронних органів Служби безпеки України.

Народився 29 червня 1977 року в м. Житомир.
У 1999 р. закінчив з відзнакою Національну академію внутрішніх справ України.

Проходив службу у відділі боротьби зі злочинністю та груповими злочинними проявами Управління карного розшуку Управління Міністерства внутрішніх справ України в Житомирській області на посаді оперуповноваженого.

У підрозділі спеціального призначення Служби безпеки України Адобаш Віктор Вікторович проходив військову службу з 2003 року. За цей час зарекомендував себе дисциплінованим, працелюбним, наполегливим офіцером. До виконання своїх службових обов'язків ставиться сумлінно, з почуттям відповідальності. Багато часу приділяє вдосконаленню професійних навичок з основних предметів професійної підготовки, намагається впроваджувати в практику роботи передові методи і форми навчання.

На високому методичному рівні проводить заняття з тактико-спеціальної та вогневої підготовки з особовим складом напруму. Швидко орієнтується у складних обставинах, діє сміливо й рішуче, здатний взяти на себе ініціативу і прийняти вірне організаційне рішення.

Неодноразово брав участь у проведенні оперативно-бойових заходів та тактико-спеціальних навчань, в ході яких показав себе співробітником, здатним професійно виконувати поставлені завдання. Так, під час проведення у грудні 2006 р. спеціального заходу з фізичного захоплення об'єкта, заведеного за класифікацією "терористичний акт", завдяки вмілью та виваженим діям Віктора Вікторовича вчасно вдалося затримати злочинця та попередити можливі наслідки його злочинної діяльності.

З жовтня 2004 р. по квітень 2005 р. у складі спеціальної групи Віктор Адобаш виконував бойове завдання із забезпечення безпеки Посольства України в Республіці Ірак та охорони дипломатичних осіб.

За високий професіоналізм та наполегливість, проявлені в ході виконання поставлених завдань, Віктор

Вікторович Адобаш був нагороджений відомчою відзнакою "Хрест доблесті" II ступеня.

Фізично розвинутий, відмінно й упевнено володіє табельною та спеціальною зброєю, приділяє достатньо часу її вивченню. Показує високі результати з усіх видів професійної підготовки. Має звання майстра спорту України з рукопашного бою та кікбоксингу. Володар чорного поясу (1 дан) з карате.

Неодноразово у складі національної збірної команди України брав участь у міжнародних змаганнях, де виборював призові місця. П'ятиразовий чемпіон України та міста Києва з кікбоксингу. Чемпіон світу 2006 року з кікбоксингу у розділі фул-контакт. Срібний призер чемпіонату України 2006 року з рукопашного бою. Срібний призер чемпіонату світу 2006 року з рукопашного бою у розділі фул-контакт. Бронзовий призер чемпіонату світу 2006 року з кікбоксингу у розділі лоу-кік. Багаторазовий призер змагань з рукопашного бою серед силових структур України.

Адобаш Віктор Вікторович за характером спокійний, врівноважений, стриманий, охайний, підтягнутий, скромний та ввічливий. У колективі має беззаперечну повагу та авторитет, взаємовідносини з товаришами по службі дружні. Є взірцем для молодшого складу органів Служби безпеки України.

За час служби в підрозділі спеціального призначення неодноразово заохочувався керівництвом Центру спеціальних операцій "А" та Служби безпеки України.

Одружений, виховує двох дітей: сина Марка (2002 р. н.) та доньку Вікторію (2005 р. н.).

Амідан

ГРАЧОВ ДМИТРО ОЛЕГОВИЧ

Нагороджений орденом
"За мужність" III ступеня
за виняткові спортивні досягнення
на XXVIII Олімпійських іграх.
Указ Президента України
від 18 вересня 2004 року № 666

Спортивний інструктор Спортивної команди Служби безпеки України.

За сумлінне виконання своїх службових обов'язків Дмитро нагороджений відомчими заохочувальними відзнаками Служби безпеки України - медаллю "За мужність і відвагу" та ювілейною медаллю "15 років Службі безпеки України". За видатні спортивні досягнення нагороджений Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України та грамотою Верховної Ради України.

Народився 5 грудня 1983 року у м. Львові. У 2005 р. закінчив Львівський державний інститут фізичної культури.

Спортивну діяльність Дмитро розпочав під час навчання у загальноосвітній школі № 45 м. Львів. У 1996 р. почав відвідувати секцію стрільби з лука в клубі "Золота стріла", який належить Львівській обласній організації ФСТ "Динамо" України. Першими тренерами спортсмена є Михайленко Наталя Дем'янівна та Михайленко Віктор Андрійович, під керівництвом яких Дмитро й сьогодні тренується.

У 2002 р. брав участь у першості України серед молоді, де виборов 2 місце.

З листопада 2003 р. по лютий 2005 р. проходив строкову військову службу.

У 2003 р. став володарем Кубка України.

У 2004 р. став чемпіоном України, чемпіоном Європи та бронзовим призером XXVIII літніх Олімпійських ігор. У цьому ж році йому було присвоєно звання заслуженого майстра спорту України зі стрільби з лука.

З лютого 2005 р. понині проходить військову службу в Спортивній команді Служби безпеки України на посадах прапорщиків та осіб офіцерського складу. Військове звання - старший лейтенант.

У 2005 р. став вдруге володарем Кубка України, чемпіоном України та переможцем Весесвітніх літніх студентських ігор (Універсиади).

По службі характеризується як дисциплінований, вимогливий до себе, працелюбний, відповідальний та сумлінний офіцер. Службові обов'язки виконує на високому професійному рівні.

Має великий досвід, теоретичні знання та практичні навички в обраному виді спорту. Дуже любить цей вид спорту, практично приділяє йому весь свій вільний час, віддає всю енергію. У колективі має заслужений авторитет і повагу.

На сьогодні Дмитро є реальним кандидатом на участь в Олімпійських іграх 2008 року.

Амідан

Дмитро Грачов на тренуванні

КАЛІФІЦЬКИЙ ОЛЕКСАНДР АНАТОЛІЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За мужність" III ступеня
за значний особистий внесок у соціально-економічний
і культурний розвиток України,
вагомі досягнення у професійній діяльності,
багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 16 липня 2004 року № 808

Старший слідчий в особливо важливих справах відділу з розслідування кримінальних справ про злочини проти особи управління з розслідування кримінальних справ слідчими Генеральної прокуратури України Головного управління з розслідування особливо важливих справ Генеральної прокуратури України.

Народився 10 листопада 1962 року у м. Котовськ Одеської області. Там же в 1980 р. закінчив середню школу № 2.

У листопаді 1981 р. призваний до лав Радянської армії. Службу проходив у військовій частині № 74291 у м. Верхня Пишма Свердловської області.

Після демобілізації у серпні 1983 р. вступив до Харківського вищого військового авіаційного училища ім. двічі Героя Радянського Союзу С.І. Грицевця. У липні 1987 р. демобілізувався з лав Збройних Сил СРСР.

З 1987 р. по 1998 р. працював слюсарем у колгоспі ім. Калініна в с. Великий Фонтан Котовського району. Після цього працював слюсарем в АТП - 15109 м. Котовськ Одеської області.

У серпні 1989 р. вступив до Волгоградської вищої слідчої школи МВС СРСР. У липні 1992 р. у зв'язку з розпадом СРСР переведений на четвертий курс Харківського інституту внутрішніх справ МВС України.

З 1993 р., після закінчення інституту, працював слідчим Котовського міжрайонного відділу УМВС України в Одеській області, заступником начальника слідчого відділення цього відділу, а в грудні 1997 р. призначений слідчим Котовської міжрайонної прокуратури Одеської області. З листопада 2002 р. працював в апараті Генеральної прокуратури України слідчим в особливо важливих справах відділу з розслідування кримінальних справ про злочини у сфері економіки.

З урахуванням ділових і особистих якостей, високого професіоналізму О.А. Каліфіцького у січні 2004 р. його висунуто на посаду старшого слідчого в особливо важливих справах третього слідчого відділу управління з розслідування особливо важливих справ Генеральної прокуратури України, а з липня 2007 р. він - старший слідчий в особливо важливих справах відділу з розслідування криміналь-

них справ про злочини проти особи управління з розслідування кримінальних справ слідчими Генеральної прокуратури України Головного управління з розслідування особливо важливих справ Генеральної прокуратури України.

Маючи великий досвід слідчої роботи, Олександр Анатолійович уміло використовує його у практичній діяльності. Сумлінним ставленням до роботи подає особистий приклад належного виконання службових обов'язків з розкриття і розслідування тяжких, особливо резонансних злочинів. Зокрема завдяки професійно грамотній і цілеспрямованій організації роботи слідчо-оперативної групи, очолюваної О.А. Каліфіцьким, у взаємодії з оперативними підрозділами правоохоронних органів України розкрито вбивство на замовлення генерального директора ІРТК "Тор" І.О. Александрова, вчинене в липні 2001 р. у м. Слов'янськ Донецької області. Успішній роботі щодо встановлення осіб, які вчинили цей тяжкий злочин, передувало розкриття ще трьох вбивств на замовлення та замаху на вбивство, скоєних на території Донецької області. До кримінальної відповідальності притягнуто 12 осіб, у тому числі замовника цих злочинів, організатора та виконавців, яких заарештовано. Досудове слідство по справі завершено.

У квітні 2004 року слідчо-оперативною групою на чолі з О.В. Каліфіцьким розкрито вбивства мешканців м. Краматорськ Донецької області братів Дениса та Дмитра Карпенків, викрадених у вересні 2002 р., та І.О. Жемова, викраденого у жовтні 2003 р.

Розкриття цих та інших злочинів, які набули широкого громадського резонансу, стало можливим виключно завдяки умілій організації слідчої та оперативно-розшукової роботи, високому професіоналізму та самовідданості старшого слідчого в особливо важливих справах О.А. Каліфіцького, у провадженні якого перебували зазначені кримінальні справи.

Олександр Анатолійович має заслужений авторитет серед працівників правоохоронних органів.

За сумлінне виконання службових обов'язків О.А. Каліфіцький неодноразово заохочувався прокурором Одеської області та Генеральним прокурором України.

Амідан

КОЛОМІЄЦЬ ВІКТОР АНДРІЙОВИЧ

Нагороджений орденом "За мужність" III ступеня за бездоганне виконання службових обов'язків, високу організованість і професіоналізм, мужність і героїзм, проявлені під час затримання озброєних злочинців.

Указ Президента України
від 24 травня 2007 року № 471

Старший інспектор ДПС - керівник групи ДПС відділення ДАІ з обслуговування Полонського району та автомобільно-технічної інспекції УДАІ УМВС України в Хмельницькій області, лейтенант міліції.

Нагороджений відзнакою МВС України нагрудним знаком "За відзнаку в службі" II ступеня, медаллю "За сумлінну службу" III ступеня.

Народився 27 травня 1970 року в с. Велика Березна Полонського району Хмельницької області.

У 1988 р. закінчив Великоберезнянську середню школу. Протягом 1988-1990 рр. служив у Збройних силах.

Після служби навчався в Новоушицькому технікумі механізації сільського господарства.

Трудову діяльність розпочав водієм Племптахорадгоспу "Полонський" м. Полонне.

З грудня 1994 р. - на службі в органах внутрішніх справ. У 2007 р. закінчив Відкритий міжнародний університет розвитку людини за спеціальністю "Правознавство".

Одружений, виховує сина.

В.А. Коломієць за період служби в органах внутрішніх справ зарекомендував себе з позитивної сторони, як добросовісний та дисциплінований працівник. До виконання службових обов'язків ставиться сумлінно. Має добру спеціальну підготовку та досвід роботи, почуття особистої відповідальності за доручену справу.

Рішучий, наполегливий, дисциплінований, старанний, відзначається високою працездатністю, готовністю працювати у найскладніших умовах, поступальною особистими інтересами. Своїм сумлінним ставленням до виконання службових обов'язків, турботою про громадян заслужив авторитет серед населення та працівників підрозділу.

У жовтні 2006 р., під час несення служби з нагляду за дорожнім рухом та охорони громадського порядку в м. Полонне по вул. Лесі України, нарядом у складі лейтенанта міліції Анатолія Кушпіль та Віктора Коломієця помічено автомобіль М-412, державний номерний знак 71638 КН, водій якого, побачивши наряд міліції, різко змінив напрямок руху та поїхав у протилежний від працівників міліції бік.

З метою перевірки документів працівники міліції служ-

бовим автомобілем ВАЗ 2106, державний номерний знак 230265 прослідкували за вказаним автомобілем.

У районі ринку, по вул. Низькій, А.О. Кушпіль зупинив вказаний автомобіль М-412. В.А. Коломієць підійшов до водія та наказав надати документи для перевірки підстав для керування автомобілем. У цей час із салону автомобіля вийшов один із трьох пасажирів, який сів на задньому сидінні, та направився в напрямку ринку. В свою чергу, А.О. Кушпіль заглянув в салон автомобіля, де на підлозі між сидіннями побачив біти та поліетиленовий пакет зі спортивними шапочками та скочем. Під час з'ясування мети перебування зазначених громадян в м. Полонне пасажир, який знаходився на передньому сидінні, вийшов із салону автомобіля на вулицю і з обріза мисливської рушніці зробив два постріли в напрямку працівників міліції. В свою чергу, В.А. Коломієць оголив табельну зброю, здійснив попереджувальний постріл вгору та наказав лягти на землю. Однак злочинці сіли в автомобіль та почали втікати. В.А. Коломієць здійснив ще один постріл по колесах автомобіля, після чого разом з О.А. Кушпільем розпочали переслідування.

У ході переслідування пасажир автомобіля М-412 через вікно правих дверей продовжував здійснювати постріли по службовому автомобілю. З метою зупинки транспортного засобу А.О. Кушпіль застосував табельну зброю та здійснив постріли по колесах переслідуваного автомобіля, використавши 16 набоїв. Однак автомобіль не зупинився, водій автомобіля, продовжуючи втечу, здійснив маневр та контактував із правого боку частинною службового автомобіля ВАЗ-2106.

Скориставшись ситуацією та замешканням злочинців, В.А. Коломієць та О.А. Кушпіль розпочали затримання злочинців. Водій, вихопивши обріз у пасажирів, здійснив постріл в напрямку В.А. Коломієця, який ухилився, однак отримав тілесні ушкодження у вигляді опіків обличчя порохами газами. Разом з тим, працівникам міліції вдалося роззброїти водія та, проявивши мужність, затримати злочинців.

Амідан

КУШПІЛЬ АНАТОЛІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ

Нагороджений орденом "За мужність" III ступеня за бездоганне виконання службових обов'язків, високу організованість і професіоналізм, мужність і героїзм, проявлені під час затримання озброєних злочинців.

Указ Президента України
від 24 травня 2007 року № 471

Начальник відділення ДАІ з обслуговування Славутського району та автомобільно-технічної інспекції УДАІ УМВС України в Хмельницькій області, лейтенант міліції.

Нагороджений відзнакою МВС України - нагрудним знаком "За відзнаку в службі" II ступеня.

Народився 22 лютого 1970 року в с. Понінка Полонського району Хмельницької області. У 1987 р. закінчив Понінківську середню школу. Протягом 1988-1990 рр. служив у лавах Збройних сил. Трудову діяльність розпочав механіком автомобільного гаража МП "Прогрес" м. Полонне. У 1993 р. закінчив Київський державний педагогічний інститут, за фахом - вчитель праці та автосправи.

З березня 1999 р. - на службі в органах внутрішніх справ.

Одружений, виховує чотирьох дітей.

А.О. Кушпіль за період служби в органах внутрішніх справ та на займаний посаді зарекомендував себе з позитивного боку. Дисциплінований, професійно грамотний, ініціативний працівник. До виконання службових обов'язків ставиться сумлінно. Має добру спеціальну підготовку та досвід роботи в органах внутрішніх справ, почуття особистої відповідальності за доручену справу. Законодавчу базу та нормативні документи, що регламентують діяльність органів внутрішніх справ, знає та правильно використовує у практичній діяльності. У жовтні 2006 р., під час несення служби з нагляду за дорожнім рухом та охорони громадського порядку в м. Полонне по вул. Лесі України, нарядом у складі лейтенанта міліції Анатолія Кушпіль та Віктора Коломієця помічено автомобіль М-412, державний номерний знак 71638 КН, водій якого, побачивши наряд міліції, різко змінив напрямок руху та поїхав у протилежний від працівників міліції бік. З метою перевірки документів працівники міліції прослідкували за вказаним автомобілем.

У районі ринку, по вул. Низькій, А.О. Кушпіль зупинив вказаний автомобіль М-412. В.А. Коломієць підійшов до водія та наказав надати документи для перевірки підстав для керування автомобілем. У цей час із салону автомобіля вийшов один із трьох пасажирів, який сів на задньому сидінні, та направився в напрямку ринку. В свою чергу, А.О. Кушпіль заглянув в салон автомобіля, де на підлозі

між сидіннями побачив біти та поліетиленовий пакет зі спортивними шапочками та скочем. Під час з'ясування мети перебування зазначених громадян в м. Полонне пасажир, який знаходився на передньому сидінні, вийшов із салону автомобіля на вулицю і з обріза мисливської рушніці зробив два постріли в напрямку працівників міліції. В свою чергу, В.А. Коломієць оголив табельну зброю, здійснив попереджувальний постріл вгору та наказав лягти на землю. Однак злочинці сіли в автомобіль та почали втікати. В.А. Коломієць здійснив ще один постріл по колесах автомобіля, після чого разом з О.А. Кушпільем розпочали переслідування.

У ході переслідування пасажир автомобіля М-412 через вікно правих дверей продовжував здійснювати постріли по службовому автомобілю. З метою зупинки транспортного засобу А.О. Кушпіль застосував табельну зброю та здійснив постріли по колесах переслідуваного автомобіля, використавши 16 набоїв, однак автомобіль не зупинився.

Скориставшись ситуацією та замешканням злочинців, В.А. Коломієць та О.А. Кушпіль розпочали затримання злочинців. Водій, вихопивши обріз у пасажирів, здійснив постріл в напрямку В.А. Коломієця, який ухилився, однак отримав тілесні ушкодження у вигляді опіків обличчя порохами газами. Разом з тим, працівникам міліції вдалося роззброїти водія та, проявивши мужність, затримати злочинців.

Амідан

А.О. Кушпіль з В.А. Коломієцем

ОРДЕН
КНЯГИНІ ОЛЬГИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - "ОРДЕН КНЯГИНИ ОЛЬГИ"

СТАТУТ ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ "ОРДЕН КНЯГИНИ ОЛЬГИ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 15 серпня 1997 року № 827/97

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- Відзнаку Президента України "Орден княгині Ольги" (далі - орден княгині Ольги) встановлено для нагородження жінок за визначні особисті заслуги в державній, виробничій, громадській, науковій, освітянській, культурній, благодійницькій та інших сферах суспільної діяльності, вихованні дітей у сім'ї.
- Орден княгині Ольги має три ступені:
орден княгині Ольги I ступеня,
орден княгині Ольги II ступеня,
орден княгині Ольги III ступеня.
Вищим ступенем ордена є I ступінь.
- Нагородження орденом княгині Ольги громадян України здійснюється послідовно, починаючи з III ступеня.
- Орденом княгині Ольги можуть нагороджуватися іноземні громадяни та особи без громадянства.
- Іноземні громадяни та особи без громадянства можуть бути нагороджені орденом княгині Ольги вищого ступеня залежно від їх заслуг.
- Нагородження орденом княгині Ольги наступного ступеня можливе не раніш як через три роки після нагородження орденом попереднього ступеня.
- Нагородження орденом княгині Ольги посмертно не проводиться.
- Орден княгині Ольги має знак ордена.
- Знаки ордена княгині Ольги кожного ступеня мають окрему нумерацію.
- Позбавлення ордена княгині Ольги може бути проведено Президентом України у разі засудження нагородженої особи за тяжкий злочин - за поданням суду та в порядку, встановленому законодавством.

ІІ. ПОРЯДОК ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДО НАГОРОДЖЕННЯ ОРДЕНОМ КНЯГИНИ ОЛЬГИ

- Подання про нагородження орденом княгині Ольги вносять на ім'я Президента України центральні органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, а також центральні органи творчих спілок, товариств, об'єднань громадян, релігійних конфесій за письмовим погодженням з місцевими органами виконавчої влади.
- Нагородження орденом княгині Ольги може проводитися за поданням Комісії по державних нагородах України при Президентові України.
- Клопотання про нагородження орденом княгині Ольги порушують перед вищими органом або організацією. Висунення кандидатур здійснюється гласно, як правило, за місцем роботи особи, яку представляють до відзначення.
- Пропозиції щодо нагородження орденом княгині Ольги іноземних громадян та осіб без громадянства подають глави дипломатичних представництв України в іноземних державах до Міністерства закордонних справ України, яке вносить подання Президентові України.
- До подання додається нагородний лист установленого зразка.

ІІІ. ПОРЯДОК ВРУЧЕННЯ ОРДЕНА КНЯГИНИ ОЛЬГИ

- Вручення ордена княгині Ольги проводиться в обстановці урочистості і гласності.
- Орден княгині Ольги вручає Президент України або за його уповноваженням керівник центрального органу виконавчої влади, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, посол України, голова обласної, Київської та Севастопольської міської державної адміністрації, Голова Комісії по державних нагородах України при Президентові України.
- Особі, нагородженій орденом княгині Ольги, вручається знак ордена та орденська книжка.

На відзначення заслуг жінок у розвитку Української держави, духовному відродженні нації, вихованні дітей та відповідно до пункту 25 статті 106 Конституції України (254к/96-ВР) постановляю:

- Встановити відзнаку Президента України "Орден княгині Ольги" (далі - орден княгині Ольги) I, II, III ступеня.
- Затвердити Статут і описи ордена княгині Ольги I, II, III ступеня (додаються).
- Орденом княгині Ольги нагороджувати жінок за визначні особисті заслуги в державній, виробничій, громадській, науковій, освітянській, культурній, благодійницькій та інших сферах суспільної діяльності, вихованні дітей у сім'ї.
- Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення знаків ордена княгині Ольги I, II, III ступеня та орденських книжок.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ,
15 серпня 1997 року
№ 827/97

IV. ПОРЯДОК НОСІННЯ ОРДЕНА КНЯГИНИ ОЛЬГИ

19. Знак ордена княгині Ольги носять з лівого боку грудей.
20. Знак ордена княгині Ольги розміщують після відзнак Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого", ордена "За заслуги", "Орден Богдана Хмельницького", ордена "За мужність".
За наявності у особи нагород іноземних держав і нагород колишнього СРСР знак ордена княгині Ольги розміщують перед ними.

V. ВИДАЧА ДУБЛІКАТІВ ОРДЕНА КНЯГИНИ ОЛЬГИ

21. У разі втрати (псування) знака ордена княгині Ольги чи орденської книжки дублікати не видаються, крім випадків, коли нагороджений не міг запобігти втраті (псуванню) знака чи орденської книжки.
22. Дублікати знака ордена княгині Ольги чи орденської книжки видаються відповідно до рішення Комісії по державних нагородах при Президенті України за кошти нагородженого або безплатно.

VI. ПОРЯДОК ЗБЕРІГАННЯ ОРДЕНА КНЯГИНИ ОЛЬГИ

23. Після смерті особи, нагородженої орденом княгині Ольги, знак ордена та орденська книжка залишаються у сім'ї померлої як пам'ять.
24. Знак ордена княгині Ольги та орденська книжка після смерті нагородженої особи можуть бути передані спадкоємцями померлої до Комісії по державних нагородах України при Президенті України на постійне зберігання без права повернення.
25. Знак ордена княгині Ольги та орденська книжка, що належали особі, позбавленій ордена, підлягають поверненню до Адміністрації Президента України.
26. Знаки ордена княгині Ольги та орденські книжки зберігаються в Орденській коморі Адміністрації Президента України.

Глава Адміністрації
Президента України

Є. КУШНАРЬОВ

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - "ОРДЕН КНЯГИНИ ОЛЬГИ" I СТУПЕНЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 15 серпня 1997 року № 827/97

Знак ордена княгині Ольги I ступеня виготовляється зі срібла і має форму овалу, з'єданого вгорі з декоративною колодкою у вигляді банта.

На лицьовому боці знака на білій емалі - зображення княгині Ольги, обрамлене орнаментом і прикрашене чотирма аметистами прямокутної форми. Розмір знака: висота - 45 мм, ширина - 40 мм.

На колодці - накладна кругла пластинка з зображенням малого Державного Герба України, з правого і лівого її боків - стилізоване зображення гілки калини та фігурно вигнуті скоби для закріплення банта. Діаметр пластинки - 15 мм.

Орнамент, зображення княгині Ольги, пластинка на банті - рельєфні позолочені.
Зворотний бік знака плоский, з вигравіруваним номером ордена; на зворотному боці колодки - шпилька для кріплення знака до одягу.

Стрічка до ордена княгині Ольги I ступеня муарова з поздовжніми смужками: білою посередині і двома бузковими з боків. Ширина стрічки - 22 мм. Ширина смужок: білої - 14 мм, бузкових - 4 мм.

Планка ордена княгині Ольги I ступеня являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту стрічкою. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

Є. КУШНАРЬОВ

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - "ОРДЕН КНЯГИНИ ОЛЬГИ" II СТУПЕНЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 15 серпня 1997 року № 827/97

Знак ордена княгині Ольги II ступеня виготовляється зі срібла і має форму овалу, з'єданого вгорі з декоративною колодкою у вигляді банта.

На лицьовому боці знака на білій емалі - зображення княгині Ольги, обрамлене орнаментом і прикрашене чотирма аметистами прямокутної форми. Розмір знака: висота - 45 мм, ширина - 40 мм.

На колодці - накладна кругла пластинка з зображенням малого Державного Герба України, з правого і лівого її боків - стилізоване зображення гілки калини та фігурно вигнуті скоби для закріплення банта. Діаметр пластинки - 15 мм.

Орнамент позолочений, зображення княгині Ольги і пластинка на банті - рельєфні срібні.
Зворотний бік знака плоский, з вигравіруваним номером ордена; на зворотному боці колодки - шпилька для кріплення знака до одягу.

Стрічка до ордена княгині Ольги II ступеня муарова бузкового кольору з білою поздовжньою смужкою посередині. Ширина стрічки - 22 мм, ширина білої смужки - 6 мм.

Планка ордена княгині Ольги II ступеня являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту стрічкою. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

Є. КУШНАРЬОВ

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - "ОРДЕН КНЯГИНИ ОЛЬГИ" ІІІ СТУПЕНЯ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 15 серпня 1997 року № 827/97

Знак ордена княгині Ольги ІІІ ступеня виготовляється з посрібленого томпаку і має форму овалу, з'єднаного вгорі з декоративною колодкою у вигляді банта.

На лицьовому боці знака на білій емалі - зображення княгині Ольги, обрамлене орнаментом і прикрашене чотирма аметистами прямокутної форми. Розмір знака: висота - 45 мм, ширина - 40 мм.

На колодці - накладна кругла пластинка з зображенням малого Державного Герба України, з правого і лівого її боків - стилізоване зображення гілки калини та фігурно вигнуті скоби для закріплення банта. Діаметр пластинки - 15 мм.

Усі зображення рельєфні.

Зворотний бік знака плоский, з вигравіруваним номером ордена; на зворотному боці колодки - шпилька для кріплення знака до одягу.

Стрічка до ордена княгині Ольги ІІІ ступеня муарова бузкового кольору з двома білими поздовжніми смужками посередині. Ширина стрічки - 22 мм. Ширина білих смужок - 2 мм, вузької бузкової смужки між ними - 2 мм.

Планка ордена княгині Ольги ІІІ ступеня являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту стрічкою. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

Є. КУШНАРЬОВ

Знак ордена
княгині Ольги
ІІІ ступеня

БУЛАВКА ГАЛИНА ІЛІВНА

**Нагороджена орденом княгині Ольги I ступеня
за вагомий особистий внесок у соціально-економічний
і культурний розвиток України, активну громадську
діяльність, багаторічну сумлінну працю.**

**Указ Президента України
від 3 березня 2008 року № 185**

*Орден
княгині Ольги II (2001 р.), III (2003 р.) ступенів.*

Депутат Дніпропетровської обласної ради.
Державний службовець із 25-річним стажем Галина Ілівна Булавка стала однією з небагатьох українок, яким громада довірила зайняти високу політичну посаду - очолити потужну промислову область - Дніпропетровщину.

До обрання на цю посаду Галина Булавка пройшла всі щаблі росту державного службовця: працювала завідувачем канцелярії та оргвідділу Дніпропетровського міськвиконкому, керуючою справами виконкому міськради, заступником голови - керівником апарату Дніпропетровської облдержадміністрації, - тобто управлінську науку вона знає не з підручників.

І все ж така довіра колег-депутатів вимагала більшого - самовідданості і самопожертви. Тим більше, що Дніпропетровська земля славиться своїми "вельнями" - політиками, такими як Л. Брежнев і В. Щербіцький, Є. Качаловський і О. Ватченко, В. Бойко і Ю. Бабич, В. Івашко і В. Богатир, Е. Дубінін, М. Швець і В. Ядуба.

Час показав, що колеги не помилилися. З-поміж сімдесяти поважних, авторитетних і високопрофесійних депутатів обрання IV скликання саме Галина Ілівна із властивими їй толерантністю й доброзичливістю стала тим

міцним стрижнем, навколо якого сконсолідувалася надійна команда однодумців. З її легкої жіночої руки владна політика області прийняла більш людяний стиль.

Галина Булавка завжди прагнула сама виникнути в проблему і знайти шляхи її вирішення. І не тому, що не довіряла численним документам і довідкам - просто, кожне прохання, з яким до неї зверталися, пропускала через власне серце. Тому однією з перших ініціатив керівниці області стало проведення візних засідань президії облради, візних прийомів громадян.

"Дніпропетровщині пощастило, бо наша земля має ні з чим не зрівнянне багатство - таких талановитих, працьовитих і щирих душою людей. Золотих людей, які творять історію Придніпров'я", - цими щирими словами Галина Ілівна завжди розпочинає свої зустрічі з людьми. І ці слова не протокольні - вона відчуває їх серцем. Її відкритість потужним магнетизмом притягує до жінки і простих людей, і відомих політиків.

Саме завдяки цим якостям за часів, коли Дніпропетровську обласну раду очолювала Галина Булавка, між регіональними депутатами і народними депутатами України існували тісні продуктивні зв'язки, яких ні до, ні після неї не було. Такі стосунки дозволяли нашому краю на рівні держави вирішувати найскладніші питання.

А ще саме з її ініціативи міцнішали міжрегіональні

зв'язки. На рівні обласних рад було підписано угоди про співпрацю із Закарпаттям, Донецщиною і Запоріжжям.

Галина Булавка є яскравим прикладом жінки-політика. Мудра, зворушливо лагідна і водночас надзвичайно сильна духом. Вона єдина з керівників областей не побоялася у дні політичної нестабільності висловити свою принципову позицію з трибуни Верховної Ради України. І це не дивно. Адже їй є на кого рівнитися. Це наші землячки: прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко та жінка з генеральськими погонами - заступник Генерального прокурора України Тетяна Корнякова.

Сьогодні Галина Ілівна є депутатом обласної ради і так само активно відстоює інтереси своїх виборців у владних кабінетах. А ще вона заступник голови благодійного фонду "Люди. Події. Час", який відроджує історію Дніпропетровщини, не дає забути тих, чіми іменами ще не так давно пишалися жителі Придніпров'я. Колишні Герої Радянського Союзу, Соціалістичної Праці, матері-героїні, найбільшою цінністю яких до цього часу залишаються їх заслужені нагороди, нині повинні відчувати себе оточеними любов'ю і турботою. Адже цих почуттів завжди було вдосталь у великому серці Галини Булавки, завжди вистачало на всіх, хто потребував її допомоги.

Найціннішою, найвищою нагородою для неї завжди були прості, щирі слова вдячності, з якими часто звертаються земляки. Адже і нині, як і протягом чверті

століття на державній службі, для Галини Ілівни немає другорядних справ. Кожне питання, порушене виборцями, - важливе і першочергове.

Високі професійні та людські її якості неодноразово відзначалися керівництвом області й міста. Свідчення тому - нагороди: відзнака "За розвиток регіону" і медаль "За вірну службу рідному місту".

Вдячні земляки виступили з ініціативою про нагородження Галини Ілівни Булавки Почесною Грамотою Верховної Ради України, - її регіональна керівниця представницької гілки влади отримала з рук Спікера українського парламенту Володимира Литвина.

Активна державницька позиція Галини Ілівни, її політична мудрість і вагомий внесок, зроблений нею у розвиток Дніпропетровщини, високо оцінені й нинішнім керівництвом країни.

Отримуючи з рук Президента України Віктора Андрійовича Ющенка орден княгині Ольги I ступеня, Галина Булавка зазначила, що розділює цю відзнаку як нагороду усім, хто разом з нею працює для рідного краю, для земляків.

Нині Галина Ілівна є першим і поки що єдиним на Дніпропетровщині повним кавалером ордена княгині Ольги. Можливо, сама не усвідомлюючи того, вона стала в ряд "золотих" людей, які творять славетну історію гордого козацького регіону - Придніпров'я.

*Регіональна нарада за участю
Президента України А. Кучми*

*З міністром внутрішніх справ України Ю. Смирновим
на урочистостях у Дніпропетровській юридичній академії*

Під час проведення сесії Дніпропетровської обласної ради

*Візит прем'єр-міністра України Ю. Тимошенко
до Дніпропетровського національного університету*

Зустріч з ветеранами Криворіжжя

Керівництво області на першотравневій демонстрації

НАГОРОДЖЕНІ ОРДЕНОМ КНЯГИНИ ОЛЬГИ І СТУПЕНЯ

2007 рік

БОЙКО
Олена Олександрівна
БОТУШАНСЬКА
Ольга Федорівна
ВОВЧЕНКО
Ольга Василівна
ДМИТРІЄНКО
Марія Федорівна
ЖУПІНА
Олена Григорівна
КОРДЮМ
Єлизавета Львівна

директор державного підприємства
"Спеціалізоване видавництво "Либідь", м. Київ
директор Одеської державної наукової бібліотеки
імені М. Горького
директор підприємства "Агрофірма "Промінь"
Біляївського району, Одеська область
старший науковий співробітник Інституту історії
України НАН України, доктор історичних наук, професор
кореспондент акціонерного товариства
"ТелеРадіоКомпанія "Алекс", м. Запоріжжя
завідувач відділу Інституту ботаніки
імені М.Г. Холодного НАН України, м. Київ

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21
Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Знак ордена
княгині Ольги
II ступеня

НАГОРОДЖЕНІ ОРДЕНОМ КНЯГИНИ ОЛЬГИ ІІ СТУПЕНЯ

2006 рік

ГЕРАСИМЕНКО
Лілія Петрівна
СУХОМІАІНСЬКА
Ольга Василівна

генеральний директор Київського міського дитячого санаторно-курортного медичного об'єднання
академік-секретар Академії педагогічних наук України,
м. Київ

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930
Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

ВАНТУХ
Валентина Володимирівна

директор дитячої хореографічної школи
при Національному заслуженому академічному ансамблю
танцю України імені Павла Вірського, м. Київ

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

ГОЛОВАТЮК-
ЮЗЕФПОЛЬСЬКА
Ірина Ліонелівна

головний лікар пологового будинку № 1, м. Одеса

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ГРЕБЕННИК
Наталія Іванівна

директор департаменту Національного банку України,
м. Київ

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 418

ГУЗУН
Тетяна Іванівна

художній керівник народного хореографічного ансамблю
"Сонечко", м. Житомир

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

ДОКТОРОВА
Жанна Павлівна

Керівник Головної державно-правової служби Секретаріату
Президента України

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ЕРМАКОВА
Людмила Захарівна

віце-президент громадської організації
"Центр творчої реабілітації інвалідів", м. Київ

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

КАЛАМУНЬЯК
Мирослава Михайлівна

голова правління - директор акціонерного товариства
"Ужгородська швейна фабрика", Закарпатська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

КРИВОШИЯ
Галина Василівна

начальник управління Секретаріату

Указ Президента України
від 12 листопада 2007 року № 1087

МОШКІНА
Наталія Вікторівна

полковник міліції

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

НАДЬОН
Зінаїда Гаврилівна

голова правління акціонерного товариства "Луганськміані"

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ПАВЛЕНКО
Раїса Іванівна

генеральний директор Національної наукової медичної
бібліотеки України, м. Київ

Указ Президента України
від 26 вересня 2007 року № 919

САВЧЕНКО
Олександра Яківна

віце-президент Академії педагогічних наук України,
доктор педагогічних наук, професор, м. Київ

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

СВИЩЕВА
Світлана Іванівна

керівник проекту "Сорочинський ярмарок", м. Полтава

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

СТАВНІЙЧУК
Марина Іванівна

член ЦВК у 1999-2007 роках, заступник Глави Секретаріату
Президента України - Представник Президента України
у Конституційному Суді України, Представник
Президента України у Центральній виборчій комісії

Указ Президента України
від 12 листопада 2007 року № 1087

ТРИФОНОВА
Лілія Федорівна

голова Харківської обласної ради Всеукраїнської організації
інвалідів "Союз організацій інвалідів України"

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

ШЕВЧЕНКО
Ярославна Миколаївна

завідувач відділу Інституту держави і права
імені В.М. Корецького НАН України, м. Київ

Указ Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946

Орден
княгині Ольги ІІІ ступеня (2000 р.)
Почесне звання
"Заслужений лікар України" (1998 р.)
Орден
"Знак Пошани" (1986 р.)

Генеральний директор Київського міського дитячого санаторно-курортного медичного об'єднання.

Нагороджена Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України, Почесною Грамотою Київського міського голови, Почесною Грамотою Міністерства охорони здоров'я України, Почесною Грамотою Державного комітету України у справах сім'ї та молоді, відзнакою "Знак Пошани" Київського міського голови, Почесним знаком Федерації профспілок України, орденом "За людяність та милосердя" Міжнародного благодійного фонду святої Марії та ін.; оголошені Подяки Президента України та Київського міського голови. Лауреат почесної нагороди "Свята Софія" та загальноукраїнського рейтингу професійних досягнень "Лідер України" Асамблеї ділових кіл України.

Займається науковою діяльністю. Автор 20 публікацій у наукових виданнях з питань фізіотерапії та курортології.

За ініціативи Л.П. Герасименко в 1990 р. було організовано Київське міське дитяче санаторно-курортне медичне об'єднання, до складу якого на сьогодні входять 12 дитячих спеціалізованих санаторіїв пульмонологічного, психоневрологічного, туберкульозного, ендокринологічного, кардіоревматологічного та гастроентерологічного профілів загальною потужністю 1425 ліжок. Це дало змогу організувати та проводити висококваліфіковану на сучасному рівні санаторно-курортну допомогу хронічно хворим дітям міста Києва, що сприяє профілактиці дитячої інвалідності.

Дитячі санаторії у своїй роботі тісно співпрацюють з Одеським та Євпаторійським НДІ курортології, Ялтинським НДІ фізіотерапії та кліматології ім. І.М. Сеченова, а також з НДІ харчування МОЗ України, НДІ ПАГ, Національною академією післядипломної підготовки лікарів, Київським міжрегіональним інститутом удосконалення вчителів.

ГЕРАСИМЕНКО ЛІЛІЯ ПЕТРІВНА

Нагороджена орденом княгині Ольги ІІ ступеня за вагомий особистий внесок у вирішення питань соціального захисту населення, відстоювання прав дітей і непрацездатних громадян похилого віку, високий професіоналізм та з нагоди Дня працівника соціальної сфери.
Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

Л.П. Герасименко неодноразово представляла дитяче санаторно-курортне медичне об'єднання, яке є членом Всеукраїнської асоціації фізіотерапевтів та курортологів, на міжнародних конгресах, симпозиумах, форумах.

Лілії Петрівні належить ідея щорічного проведення науково-практичних конференцій, семінарів, тренінгів з метою привертання уваги до актуальних проблем здоров'я дитячого населення в сучасних умовах.

Завдяки зусиллям генерального директора Герасименко Лілії Петрівни створений міжсанаторний інформаційно-діагностичний центр та міжсанаторне стоматологічне відділення. В санаторіях оновлено лікувально-діагностичну базу, запроваджено нові методики діагностики та лікування дітей, приведено в належний стан санаторне господарство, капітально відремонтовано лікувальні та господарські споруди.

На базі дитячих санаторіїв з високою ефективністю щорічно отримують санаторно-курортне лікування 20-22 тис. дітей. За роки незалежності України у Київському міському дитячому санаторно-курортному медичному об'єднанні було проліковано понад 300 тис. хворих дітей м. Києва.

Л.П. Герасименко бере активну участь у громадському житті. Вона очолює Київський міський осередок Всеукраїнської громадської організації "Жінки і діти України", обрана членом Конгресу ділових кіл України. Завдячуючи цьому їй за рахунок спонсорів для дитячих санаторіїв придбані автомобілі, два стоматологічних кабінети, ЕКГ-апаратура та проведені поточні ремонти.

Таких успіхів Київське міське дитяче санаторно-курортне медичне об'єднання досягло завдяки щоденній невтомній праці Лілії Петрівни Герасименко, людині великого серця, високопрофесійному керівникові, талановитому організаторові, що повністю присвячує себе лікуванню хворих дітей та проблемам підвищення його ефективності.

Самовідданість, активна громадська позиція, високий професіоналізм, ерудиція, постійне самовдосконалення і талант керівника Л.П. Герасименко заслужили повагу та визнання колег.

Ірина Подолья

ПОПЛАВСЬКА НЕЛЛІ ВОЛОДИМИРІВНА

Нагороджена орденом княгині Ольги II ступеня
за вагомий особистий внесок
у реалізацію державної політики щодо захисту прав дітей,
гуманність, відповідальність і турботу про дітей-сиріт
та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Указ Президента України
від 28 листопада 2005 року № 1656

Орден
княгині Ольги III ступеня (1999 р.)

Матір-вихователька дитячого будинку сімейного типу.
Українська Православна Церква нагородила Неллі
Володимирівну орденом святої Анни.

Народилася 9 липня 1954 року в с. Наоза Михетського
району, Грузія, у родині службовців. У 1982 р. пере-
їхала з сім'єю в с. Гоголів Київської області, де почала
працювати в радгоспі "Гоголівський" спочатку дояркою,
потім - технологом відтворення стада. Упродовж 1982-
1988 рр. була студенткою заочного відділення Української
сільськогосподарської академії у м. Київ.

Народила трьох дітей.

Світлана (1974 р. н.) закінчила у 2002 р. з червоним
дипломом Переяслав-Хмельницький педагогічний універси-
тет ім. Г. Сковороди.

Ніна (1977 р. н.) працює касиром у ТЦ "Термінал"
м. Бровари.

Микола (1988 р. н.) - водій у приватній фірмі.

У сім'ї постійно проживає небога Оксана (1977 р. н.),
вона закінчила 10 класів.

У 1990 р. у Вірменії сталася страшна трагедія - земле-
трус, який забрав багато людських життів. Прийняла цю
біду дуже близько до серця. В районній газеті було оголо-
шено, що будуть привезені дітки, які залишилися без
батьків. Неллі Володимирівна з чоловіком - Поплавським
Леонідом Миколайовичем - записалися на чергу. Але зна-
ючи "неписані закони" своїх земляків, які дуже беруть
народні традиції, дуже люблять дітей і не віддадуть малих
до чужої сім'ї, відчувала, що дітей не привезуть. Так і сталося.
Серце потребувало заповнення турботою про когось. Мабуть,
сам Господь вель, бо відразу тоді ж дізналася про нову фор-
му виховання дітей-сиріт. Так було вирішено створити дитя-
чий будинок сімейного типу родини Поплавських.

У 1991 р. у сім'ї з'явилося шестеро малюків.

Микола (1987 р. н.) закінчив 9 класів Гоголівської
СШ, Згурівський професійний ліцей, за фахом - тракто-
рист-машиніст широкого профілю. Нині працює різнорабо-
чим у приватній фірмі.

Юрій (1988 р. н.) - студент II курсу коледжу від
Національного авіаційного університету м. Слав'янськ
Донецької області.

Степан (1988 р. н.) - студент III курсу Згурівського
профліцею, за фахом - кухар-кондитер.

Юрій (1990 р. н.) - студент I курсу Броварського
профліцею, за фахом - кухар-кондитер.

Анастасія (1990 р. н.) - студентка I курсу Київського
технікуму готельного бізнесу.

Олена (1991 р. н.) - учениця 10 класу. Мріє бути
вихователем у дитячому садочку.

У 1994 р. в сім'ї з'явився ще один хлопчик - Ванюш-
ка (1988 р. н.). З червоним дипломом закінчив Переяс-
лав-Хмельницький ліцей.

У 2000 р. в сім'ю взяла ще двох дівчаток.

Марина (1984 р. н.) закінчила у 2004 р. професійний
ліцей м. Згурівка, за фахом - кухар-кондитер.

Катерина - рідна сестра Марини (1991 р. н.) - учени-
ця 9 класу. Мріє бути масажистом.

У 2005 р. взяли в сім'ю ще двох хлопчиків. Діма -
(2002 р. н.) у 2006 р. усиновлений за кордон. Анатолій
(2002 р. н.) відвідує дитсадок "Сонечко", с. Гоголів.

Неллі Володимирівна у житті керується словами В. Сухо-
млинського "Серце віддаю дітям!". Вона щаслива жінка!

Ірина Подолян

Родина Поплавських

СЕМЕНЮК НІНА МИКОЛАЇВНА

Нагороджена орденом княгині Ольги II ступеня
за вагомий трудовий здобуток, особистий внесок
у примноження матеріальних і духовних надбань
та активну громадську діяльність.

Указ Президента України
від 20 січня 2006 року № 40

Орден
княгині Ольги III ступеня (2000 р.)

Голова Київського дитячого фонду.

Народилася 19 червня 1936 року в с. Попільня
Попільнянського району Житомирської області.

Закінчила Київський державний університет
ім. Т.Г. Шевченка. Кандидат історичних наук.

Понад двадцять років працювала на відповідальних
державних посадах: першим секретарем Скалатського рай-
кому комсомолу, секретарем Тернопільського обкому ком-
сомолу по роботі серед шкільної молоді, інструктором відді-
лу науки і учбових закладів у Київському міському партії.

Відповідно до покладених на неї функцій здійснювала
керівництво з добору та розстановки керівних педагогічних
кадрів загальноосвітніх шкіл і позашкільних закладів та
програмою "Все краще - дітям".

З 1988 р. Ніна Миколаївна працює заступником і з
1991 р. головою Київського дитячого фонду.

За період роботи в дитячому фонді Н.М. Семенюк
створила творчий педагогічний колектив, відповідну
матеріальну базу.

Київський дитячий фонд зажив доброї слави одразу ж
після створення. Фонд став логічним втіленням найбільшої
мрії життя Ніни Семенюк - полегшити життя дітей, яким
батьки не змогли (чи не захотіли) дати любові, ласки і
турботи. До цієї мрії, вона ніколи й слова осудливого не
сказала про батьків, які прирекли дітей на сирітство.
Просто сприймала дитячі болі, як свої власні,
й залагоджувала, як могла.

За двадцять років Фонд допоміг тисячам дітей у
лікуванні та оздоровленні. Діти-сироти відпочивали в най-
кращих оздоровчих закладах України, за кордоном по запрошенню
української діаспори та скаутів Австралії, Греції, Словач-
чини, Бельгії, Голландії, Італії, Англії, Польщі, Німеччини,
Іспанії та інших країн світу. Н.М. Семенюк налагодила
зв'язки з українською діаспорою Бельгії, Англії, Німеч-
чини, православною церквою Афін.

Особливу увагу приділяє Фонд онкологічно хворим
дітям, які знаходяться на лікуванні у столиці.

Коли почалася війна в Іраку, Ніна Миколаївна разом з
головою фірми "Фармак" Філею Іванівною Жєбєрівською
першими в Україні відправили дітям Іраку ліки й вітаміни.

У такі свята, як Міжнародний день захисту дітей,
святого Миколая, Новий рік та Різдво Христове для дітей-
сиріт гостинно відчиняють двері найкращі концертні зали,
а після вистав кожен з дітей отримує чималий пакет
солодощів.

Серед календарних акцій Дитячого фонду - свято
Масляної в Пуші-Водиці, яке проводиться щороку. Друзі-
прикордонники частують дорослих і дітей смачною кашею
з м'ясом, духмяним чаєм, малих - ще й млинцями, моро-
зивом та лимонадом.

Не обділяє Ніна Миколаївна увагою й спеціалізовані
сирітські навчальні заклади - Київський правовий ліцей
Міністерства внутрішніх справ України та Київський
військовий ліцей імені І. Богуна. Запрошує дітей на
святкові вистави, до участі у концертах, пригощає соло-
дощами, шие випускні костюми.

До Київського дитячого фонду зі своїми болями й бідами
йдуть завжди - певних годин прийому немає. Ніна
Миколаївна кожного вислухає, як бажаного гостя, кожному
порадить, допоможе, у т. ч. стипендіями (їх небагато, адже
можливості у Дитячого фонду невеликі). Але чого вартий
успіх юнака з особливими потребами Юрія Титова?
З допомогою Ніни Миколаївни та друзів Фонду хлопчина,
котрий не може рухатися і власні вірші друкує на комп'ю-
тері носом, став членом міської та республіканської спілок
письменників. Таких підопічних у Дитячого фонду десятків.
Кожного з них Ніна Миколаївна знає особисто, залюбки
допомагає і вислуховує. Про один робочий день цієї
унікальної жінки та її відвідувачів можна написати цілу книгу.

На порозі - літо. Ніна Миколаївна вчасно подбає про
оздоровлення дітей-сиріт не лише в Україні, а й у Греції,
Словаччині, Австралії та інших країнах. Слава про добрі
справи Фонду шириться, допомагає й українська діаспора.
Змінюються пори року й самі роки, а любов директора
Київського дитячого фонду Ніни Семенюк до знедолених
діток незмінна.

Ірина Подолян

*Знак ордена
княгині Ольги
III ступеня*

НАГОРОДЖЕНІ ОРДЕНОМ КНЯГИНИ ОЛЬГИ ІІІ СТУПЕНЯ

2006 рік

АНТОНЕНКО Олександра Іванівна	Ковалівський сільський голова, Полтавська область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
АРТЕМОВА Антоніна Олександрівна	Новопапалівський сільський голова, Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
БОГАЧЕВСЬКА- ХОМЯК Марта	директор програми академічних обмінів імені Фулбрайта в Україні, громадянка Сполучених Штатів Америки	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ВИШНЕВСЬКА Марія Костянтинівна	заступник голови Харківської обласної ради	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
ВУС Світлана Михайлівна	суддя Верховного Суду України	Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1078
ГАРБАРЕЦЬ Валентина Олександрівна	начальник відділу акціонерного товариства "Юженергобуд", Миколаївська область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ГОРДИНСЬКА Ірина Василівна	директор командитного товариства "ЕГО" Жовківського району, Львівська область	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
ДЕНИСЕНКО Ганна Петрівна	заступник міського голови з питань діяльності виконавчих органів влади - керуючий справами виконавчому Донецької міської ради	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
ДУЛЕБА Світлана Яківна	директор Верхньодніпровського спеціального навчально-реабілітаційного центру для дітей з наслідками церебральних паралічів та дітей-інвалідів, Дніпропетровська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЄФИМОВИЧ Немаї Олександрівна	заступник голови Дарницької районної організації міста Києва Всеукраїнської Чорнобильської Народної Партії "За добробут та соціальний захист народу"	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ЄЩЕНКО Валентина Миколаївна	народний депутат України І скликання	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КОВАЛЬОВА Юлія Вікторівна	народний депутат України	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КОДЕНСЬКА Марія Юхимівна	головний науковий співробітник наукового центру "Інститут аграрної економіки" УААН, м. Київ	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
КОРНЕТА Галина Василівна	секретар Бережницької сільської ради, Кіровоградська область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
ЛЕВЧЕНКО Катерина Борисівна	народний депутат України	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
МОРГУНОВА Людмила Федорівна	мати-вихователька дитячого будинку сімейного типу, м. Славутич Київської області	Указ Президента України від 2 листопада 2006 року № 930
НЕСЕНКО Валентина Петрівна	Парутинський сільський голова, Миколаївська область	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
НОЧВАЙ Людмила Іванівна	завідувач секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ОМЕЛЬЯНЕНКО Світлана Віталівна	вчений секретар Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ПАВЛОВСЬКА Галина Миколаївна	заступник голови Дарницької районної організації міста Києва Всеукраїнської Чорнобильської Народної Партії "За добробут та соціальний захист народу"	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ПАЯДАЙТЕ- ВАСИЛЯУСКЕНЕ Людмила	старший науковий співробітник Шауляйського університету	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 959
ПЕРЕВАЛОВА Галина Іванівна	мати-вихователька дитячого будинку сімейного типу, м. Черкаси	Указ Президента України від 2 листопада 2006 року № 930

ПЕРЕЯСЛОВЕЦЬ
Любов Миколаївна
ПІВТОРАК
Ганна Петрівна
ПОЛАМАРЧУК
Надія Степанівна

РОГОВА
Валентина Іванівна
САЛЄЄВА
Антоніна Денисівна

САМОЙЛЕНКО
Марія Славейстрівна
СОРОКІНА
Тетяна Павлівна
СУПРУН
Олена Ярославівна

ТРАН
Юлія Миколаївна
ТВЕРДОХАЙ
Катерина Ігнатівна
ТКАЧЕНКО
Євгенія Володимирівна

ТКАЧУК
Олеся Олександрівна
ФАДЄЄВА
Ніна Миколаївна
ШАДРІНА
Тетяна Олександрівна

ШАЛАМОВА
Ніна Василівна
ШВИДАНЕНКО
Генерал Олександрівна

ШЕСТАКОВА
Олена Володимирівна

АБДУКАДИРОВА
Інна Григорівна

АВЕРКОВА
Ольга Михайлівна
АГЕНКО
Віра Юхимівна

АКИМОВА
Ірина Маратівна
АЛЕКСАНДРОВА
Тамара Дмитрівна

АНДРОНОВА
Ірина Федорівна

АНКІНА
Віра Василівна

АНТОНЕЦЬ
Тетяна Іванівна

АНТОНІН
Лідія Іванівна

головний бухгалтер товариства "Агрофірма "Маяк"
Золотоніського району, Черкаська область
керуюча відділом сільськогосподарського кооперативу
"Радянська земля" Білозерського району, Херсонська область

голова Донецької обласної організації інвалідів
Всеукраїнської організації інвалідів
"Союз організації інвалідів України"

голова комітету "Діти Чорнобиль" Всеукраїнської громадської
організації "Союз Чорнобиль України", м. Київ
директор Українського науково-дослідного інституту
протезування, протезобудування та відновлення
працездатності, м. Харків

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС
у 1980-1997 роках, Київська область

депутат Севастопольської міської ради
оператор машинного доїння фермерського господарства
імені Шевченка Здобувницького району, Рівненська область

Бугруватський сільський голова, Сумська область
Герой Соціалістичної Праці, ланкова колгоспу "Більшовик"
у 1943-1998 роках, Харківська область

генеральний директор акціонерного товариства
"Магнолія - ТВ", м. Київ

Городоцький сільський голова, Рівненська область

суддя Вищого адміністративного суду України
генеральний директор товариства "Телерадіокомпанія
"Ільдіана", м. Черкаси

член Всеукраїнської Чорнобильської Народної Партії
"За добробут та соціальний захист народу", м. Київ

завідувач кафедри Київського національного економічного
університету імені Вадима Гетьмана, кандидат економічних наук,
професор

начальник служби акціонерного товариства "Дніпроенерго",
Запорізька область

2007 рік

Гуменецький сільський голова, Хмельницька область

начальник відділу прокуратури Івано-Франківської області

лікар-терапевт поліклініки Васильківської центральної
районної лікарні

заступник начальника відділу Департаменту Державної
податкової адміністрації України

старша медична сестра Київської міської клінічної
психоневрологічної лікарні № 1

ректор Кримського університету культури, мистецтв
і туризму, м. Сімферополь

начальник відділення Головного військового
клінічного госпіталю

головний лікар Вінницької обласної дитячої клінічної лікарні
ректор приватного вищого навчального закладу
"Бердянський інститут підприємництва", Запорізька область

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 1 грудня 2006 року № 1016

Указ Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України
від 1 грудня 2006 року № 1016

Указ Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1034

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України
від 14 грудня 2006 року № 1078

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указ Президента України
від 14 листопада 2006 року № 960

Указ Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1095

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1164

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 861

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 583

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

Указ Президента України
від 30 січня 2007 року № 57

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797

АФЕНКІНА Ольга Гнатівна голова Тельманівської районної державної адміністрації, Донецька область

БАБІЙ Тетяна Федорівна перший заступник начальника управління охорони здоров'я Вінницької обласної державної адміністрації

БАБІЧ Надія Денисівна професор кафедри Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

БАРДІЯН Галина Миколаївна вчителька загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 17 Кіровоградської міської ради

БАРИШЕВА Наталя Зіславівна репетитор з балету, народна артистка України

БЕЗУЛИК Ганна Володимирівна ведуча авторських програм студії "1+1", м. Київ

БЕЛЯШОВА Ганна Павлівна начальник відділу виконавчого апарату Івано-Франківської обласної ради, депутат обласної ради

БЛАНТЮК Нісель Гаврилівна голова ради ветеранів

БОВТУН Наталя Миколаївна голова Спілки організації багатодітних сімей "Шанс" Святошинського району міста Києва

БОРУШЕВСЬКА Віра Григорівна член правління Черкаського обласного товариства політичних в'язнів і репресованих

БУРМАКА Марія Вікторівна співачка, м. Київ

ВАВРИНЧУК Маріана Геронимівна заступник начальника управління - начальник відділу державної податкової інспекції у місті Чернівці

ВАКУЛЕНКО Євдокія Пилипівна завідувач відділення комунального закладу "Київська обласна клінічна лікарня"

ВАНГУХ Галина Мирославівна головний диригент

ВАРИЧ Наталя Наумівна президент асоціації "Кореїці Києва"

ВАЩЕНКО Валентина Григорівна старша медична сестра Обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф

ВЕРБИЦЬКА Ірина Іванівна завідувач лабораторії акціонерного товариства "Мукачівський консервний завод", Закарпатська область

ВЕРЕМЧУК Ганна Володимирівна тепличниця акціонерного товариства "Агроконцерн", Рівненський район

ВИШНЕВСЬКА Ольга Семенівна завідувач відділу Секретаріату у Центральній виборчій комісії

ВОЛОШЕНКО Марія Федорівна голова Криворізького міського товариства політичних в'язнів і репресованих

ВОЛОЩЕНКО Ірина Василівна головний лікар Черкаського міського реабілітаційно-оздоровчого центру "Астра"

ВОРОБИЙОВА Ганна Захарівна голова Запорізького фонду соціально-правового захисту сімей військовослужбовців, які загинули у мирний час

ГАНЕЦЬ Ірина Федорівна Надєждівський сільський голова, Дніпропетровська область

ГАРБУЗ Галина Іванівна приймальник-здавальник цеху акціонерного товариства "Луганський лікєро-горілчаний завод "Луґа-Нова"

ПРЕНКО Любов Муссоївна учителька П'ятихатської середньої школи № 2 імені В.С. Шатрова, Дніпропетровська область

ГОЙДОШ Марія Юрївна регент-псаломщик Капітанівської Свято-Успенської церкви, мати семи дітей, Кіровоградська область

ГОЙДА Ніна Григорівна проєктор Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.А. Шупика, м. Київ

ГОЛОВКО Людмила Михайлівна голова Кременчуцької міської організації Товариства Чорного Хреста України, Полтавська область

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президєнта України від 21 лютого 2007 року № 131

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 20 вересня 2007 року № 908

Указа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1009

Указа Президента України від 1 листопада 2007 року № 1031

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президєнта України від 2 липня 2007 року № 583

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президєнта України від 27 листопада 2007 року № 1147

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 5 листопада 2007 року № 1061

Указа Президєнта України від 19 жовтня 2007 року № 979

Указа Президєнта України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президєнта України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президєнта України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президєнта України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президєнта України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президєнта України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президєнта України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президєнта України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указа Президєнта України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президєнта України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президєнта України від 1 листопада 2007 року № 1031

ГОМЕНЮК Валентина Михайлівна голова Овідіопольської селищної ради, Одеська область

ГОНЯК Галина Янівівна заступник голови комісії Одеської обласної ради з питань поновлення прав реабілітованих

ГОРОШКО Ольга Юхимівна пенсіонерка, м. Збараж, Тернопільська область

ГРАБОВА Ніна Степанівна головний зберігач фондів Національного музею літератури, м. Київ

ГРАЧОВА Вікторія Вікторівна начальник групи Головного управління Міністерства оборони України, майор

ГРЕБЕНЮК Людмила Василівна завідувач відділу Головної служби регіональної політики Секретаріату Президента України

ГРИГОРЄВА Лариса Андріївна директор з економіки та фінансових питань державного підприємства "Науково-виробниче об'єднання "Павлоградський хімічний завод", Дніпропетровська область

ГРИЦЕНКО Ганна Сергіївна стовбура відокремленого підрозділу "Шахта Комсомольська" державного підприємства "Антрацит", Луганська область

ГРОМОВА Антоніна Макаріівна завідувач кафедри вищого навчального закладу України "Українська медична стоматологічна академія", м. Полтава

ГУК Лідія Ларіонівна голова районної організації Суспільної служби України, колишній полтв'язень, м. Скадовськ

ГУРОВСЬКА Оксана Павлівна майор міліції

ДАВИДЕНКО Людмила Іванівна заступник голови - керівник апарату Донецької обласної державної адміністрації

ДАНИЛЮК Олена Василівна директор ІНПікс-Станівецького психоневрологічного будинку-інтернату, Чернівецька область

ДЕМБСЬКА Євгенія Михайлівна солистка-вокалістка Одеського академічного театру музичної комедії імені М. Водяного

ДЕНИСОВА Ольга Іванівна директор департаменту міжнародної благодійної організації "Міжнародний Чорнобильський фонд", м. Київ

ДЖАНКАРАШВІЛ Леся Олександрівна завідувач відділення Волинської обласної клінічної лікарні

ДИХОВИЧНА Наталя Олександрівна головний архітектор проєкту інституту "УкрНДПроекстрестарція", м. Київ

ДОУЛАДЕНКО Людмила Павлівна головний державний податковий ревізор - інспектор відділу державної податкової адміністрації у Харківській області

ДОРОФЕЄВА Інна Борисівна артистка балету

ДУПНА Людмила Іванівна лікар державного закладу "Клінічна поліклініка № 1" Державного управління справами, м. Київ

ДЯКУНЧАК Наталя Миколаївна головний зоотехнік сільськогосподарського товариства "Промінь" Ужгородського району, Закарпатська область

ЖУЛИНСЬКА Галина Степанівна голова Київського міського осередку міжнародної організації "Жіноча громада"

ЖУЛКОВСЬКА Ольга Андріївна член ради Тернопільської обласної організації Спілки полтв'язнів і репресованих України

ЖУРАВЕЛЬ Валентина Кирилівна начальник служби Південної залізниці

ЗАДОРОЖНА Наталя Максимівна лікар відділення Центральної поліклініки МВС України

ЗАЙЧЕНКО Віра Володимирівна науковий співробітник Чернігівського історичного музею імені В.В. Тарновського

ЗАХАРОВА Галина Михайлівна голова Маріупольського міського добровільного історико-просвітницького товариства "Меморіал", Донецька область

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президєнта України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президєнта України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указа Президєнта України від 16 травня 2007 року № 410

Указа Президєнта України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президєнта України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президєнта України від 10 квітня 2007 року № 287

Указа Президєнта України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президєнта України від 17 вересня 2007 року № 888

Указа Президєнта України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президєнта України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президєнта України від 2 липня 2007 року № 582

Указа Президєнта України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президєнта України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президєнта України від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президєнта України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президєнта України від 19 вересня 2007 року № 897

Указа Президєнта України від 2 липня 2007 року № 583

Указа Президєнта України від 3 жовтня 2007 року № 945

Указа Президєнта України від 11 червня 2007 року № 523

Указа Президєнта України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президєнта України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президєнта України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указа Президєнта України від 21 лютого 2007 року № 135

Указа Президєнта України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президєнта України від 16 травня 2007 року № 410

Указа Президєнта України від 20 листопада 2007 року № 1123

ЗАШИНСЬКА
Ольга Кіндратівна

ЗІМІНА
Надія Вікторівна

ЗУБРИЦЬКА
Марія Олександрівна

ІГНАТЮК
Любов Миколаївна

ІСАКОВА
Василина Назарівна

КАНДИБКА
Ольга Михайлівна

КАНЮКА
Людмила Іванівна

КАПУСТІНА
Надія Іванівна

КАРА-ГЯУР
Людмила Борисівна

КАРАКАЙ
Ольга Миколаївна

КІРІЧЕНКО
Людмила Олександрівна

КІРСА
Надія Василівна

КОВАЛЬОВА
Галина Василівна

КОВАЛЬОВА
Надія Костянтинівна

КОВАЛЬЧУК
Людмила Василівна

КОЖЕМЯКО
Антоніна Павлівна

КОЗЛОВА
Тетяна Іванівна

КОЗЬМИК
Ольга Василівна

КОЛНЬКО
Ольга Василівна

КОМАРНИЦЬКА-
МакКОННЕЛЛ
Надія

КОНЕВА
Наталія Григорівна

КОНОНЕНКО
Тамара Дмитрівна

КОПИЛ
Ольга Андріївна

КОХАНЕЦЬ
Людмила Степанівна

КРАВЧУК
Ірина Борисівна

КРИЖКО
Елеонора Іванівна

КРИКУН
Євгенія Павлівна

маляр Енергодарської діляниці акціонерного товариства "Дніпроенерго", Запорізька область

машиніст установок Центральної збагачувальної фабрики "Свердловська", Луганська область

професор Львівського національного університету імені Івана Франка

учителька Херсонського академічного ліцею при Херсонському державному університеті

начальник відділу Фонду сприяння місцевому самоврядуванню України, м. Київ

директор департаменту Національного банку України, м. Київ

голова правління громадської організації "Співачка жінок міста Чернігова"

директор Дніпропетровського історичного музею імені Д.І. Яворницького

артистка Севастопольського академічного російського драматичного театру імені А.В. Луначарського

начальник установи, директор підприємства Чорноморської виправної колонії управління у Одеській області (№ 74), підполковник внутрішньої служби

провідний інженер Інституту радіофізики та електроніки імені О.Я. Усикова Національної академії наук України

матір-вихователька дитячого будинку сімейного типу міста Бердянська, Запорізька область

голова Подільського районного осередку Київського відділення

голова Свердловської міської організації ветеранів, Луганська область

Кодимський сільський голова, Миколаївська область

завідувач Краєзнавчого музею у селі Ярополець Московської області, громадянка Російської Федерації

директор з економіки державного підприємства "Антрацит"

учитель спеціалізованої базової школи № 9 міста Чернівці

головний режисер Дирекції інформаційних програм Національної радіокомпанії України, м. Київ

президент фундації "Україна - США", громадянка США

начальник відділу державної податкової адміністрації в Автономній Республіці Крим

мати-вихователька Дунаєвського дитячого будинку сімейного типу

директор Музею космонавтики імені С.П. Корольова Житомирської обласної ради

політичний оглядач газети "Голос України", м. Київ

чергова по Одеській дирекції залізничних перевезень Одеської залізниці

директор навчально-виховного комплексу школи-ліцею "Відкритий космічний ліцей", м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим

солістка Черкаського академічного заслуженого українського народного хору

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 218

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 418

Указ Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 19 квітня 2007 року № 326

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 135

Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України від 10 квітня 2007 року № 286

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1092

Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 583

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 887

Указ Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 134

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1213

КРИЧУН
Єлизавета Петрівна

КРУШЕЛЬНИЦЬКА
Лідія Сильвестрівна

КУЛЕШ
Марина Петрівна

КУРОВИЦЬКА
Ірина

КУРОВСЬКА
Ірина Едуардівна

ЛАВРИНЕНКОВА
Євдокія Петрівна

ЛЕБЕДЄВА
Раїса Сергіївна

ЛЕБЕДИНЧЕНКО
Валентина Павлівна

ЛЕВИЦЬКА
Лідія Василівна

ЛЕГАСОВА
Любов Володимирівна

ЛИТВИН
Віра Пантеліївна

ЛИТВИН
Інна Анатоліївна

ЛІПТУГА
Тетяна Іванівна

ЛОГВИНЕНКО
Олена Михайлівна

ЛОЗЕНКО
Олена Валентинівна

ЛУЙК
Тетяна Миколаївна

ЛУКІНОВА
Тетяна Борисівна

ЛЮТА
Марія-Іванна (Оксана)
Григорівна

МАГРИЦЬКА
Ірина Василівна

МАДДЕН
Шеріл

МАЛЕХ
Лариса Євасівна

МАРЕНЧУК
Ольга Миколаївна

МАРУЩАК
Олена Олександрівна

МАРУЩЕНКО
Валентина Сергіївна

МАРЧЕНКО
Валентина Сергіївна

МАРЧЕНКО
Катерина Романівна

МИКАЛО
Галина Володимирівна

начальник управління державної податкової адміністрації у Донецькій області

режисер, художник керівник Студії мистецького слова, м. Нью-Йорк, громадянка США

срібна та дворазова бронзова призерка з лижних перегонів, м. Київ

голова Союзу українок Америки, громадянка США

головний консультант Служби Секретаріату Президента України

голова ради вдов фронтовиків, член президії Київської організації ветеранів війни

радник юстиції

начальник відділу акціонерного товариства "Дніпропетровський трубний завод"

голова першого осередку товариства "Холмщина" Личківського району, м. Львів

заступник генерального директора Меморіального комплексу "Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років", м. Київ

лікар відділення Чернігівської центральної районної лікарні

радник податкової служби 1 рангу

директор Одеського літературного музею

завідувач відділу

заступник Дніпропетровського міського голови

завідувач сектору Головної служби документального забезпечення Секретаріату Президента України

провідний науковий співробітник Інституту мовознавства імені О.О. Потебні НАН України, доктор філологічних наук, м. Київ

головний бібліограф Наукової бібліотеки Ужгородського національного університету

доцент кафедри української мови та літератури Східноукраїнського національного університету імені Володимира Дала, м. Луганськ

професор історії університету штату Род-Айленд, США

голова правління акціонерного товариства "Туристична фірма "Львів-Супутник"

директор Херсонської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 39

заступник директора Державного архіву Херсонської області

гальванік державного підприємства завод "Електровалжач"

майстер діляниці механічного цеху акціонерного товариства "Мотор Січ"

член Асоціації дослідників голодоморів в Україні, м. Київ

керуюча справами виконавчого комітету Енергодарської міської ради, Запорізька область

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України від 5 липня 2007 року № 599

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 134

Указ Президента України від 11 квітня 2007 року № 289

Указ Президента України від 5 листопада 2007 року № 1061

Указ Президента України від 24 грудня 2007 року № 1252

Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 995

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 135

Указ Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

МИХАЛЬЧУК
Ніна Григорівна

МІГАЧЕВА
Галина Іванівна

МІЛЕНТІЙ
Олія Мілаєнтіївна

МІЛАКІНА
Валентина Андріївна

МІСКОВЕЦЬ
Галина Фіногеївна

МОРОЗ
Лариса Захарівна

МУЗИЧЕНКО
Ярослава Степанівна

НЕБОГА
Віра Володимирівна

НЕГРЕБЕЦЬКА
Лариса Антонівна

НИЦЦІК
Галина Іванівна

НІКІПІНА
Надія Михайлівна

НОВОСАД
Леся Степанівна

ОРАЮК
Наталія Сергіївна

ПАНЬКОВА
Світлана Михайлівна

ПАШИНІНА
Тетяна Семенівна

ПЕЛІШЕНКО
Любов Єгорівна

ПІКУШ
Марія Іванівна

ПЛАХІНА
Лідія Семенівна

ПОДОПЛАЄЛОВА
Надія Леонідівна

ПОЛИВАНОВА
Галина Анатоліївна

ПОПОВСЬКА
Галина Михайлівна

ПОПОВА
Лідія Григорівна

ПРИСЯЖНИК
Тамара Іванівна

РАЙНСЬКА
Лариса Іванівна

РАЙОШ
Ольга Олександрівна

РІЗАНЕНКО
Валентина Михайлівна

театлистка сільськогосподарського приватного підприємства "Прогрес" Ратнівського району, Волинська область

начальник Головного управління статистики у Чернігівській області

художник декоративно-прикладного мистецтва, м. Київ

лікар-лаборант Житомирської обласної санітарно-епідеміологічної станції

машиніст крана державного підприємства "Дарницький вагоноремонтний завод", м. Київ

провідний науковий співробітник Інституту літератури імені Т.Г. Шевченка НАН України, доктор філологічних наук, професор, м. Київ

завідувач відділу газети "Україна молода", м. Київ

Дубовоградський сільський голова, Харківська область

голова Рубжанської міської ради ветеранів, Луганська область

перший заступник голови Федерації профспілок Вінницької області

директор комунального підприємства "Кінооб'єднання "Кіомир", м. Севастополь

Шпелєвський сільський голова, Волинська область

заступник начальника головного управління - начальник управління Вінницької обласної державної адміністрації

завідувач відділу "Історико-меморіальний музей Михайла Грушевського", філії Музею історії міста Києва

директор Центру підготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій Вінницької області

заступник начальника відділу прокуратури Автономної Республіки Крим

директор Петриківської районної дитячої художньої школи

майстер Хрестинського району електричних мереж, Черкаська область

заступник Криворізького міського голови - начальник управління Криворізької міської ради, Дніпропетровська область

голова Одеського обласного відділення фонду, народна артистка України

директор спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату № 11 для слабозорих дітей з поглибленим вивченням предметів художньо-естетичного циклу, м. Київ

артистка

суддя Верховного Суду України

старший прокурор відділу прокуратури Львівської області

директор Центру трудової реабілітації для розумово відсталих інвалідів міста Києва з відділенням соціальної адаптації

підполковник внутрішньої служби

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030

Указ Президента України від 9 листопада 2007 року № 1086

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Указ Президента України від 11 липня 2007 року № 626

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України від 11 квітня 2007 року № 290

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 408

Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

РОЗБІЦЬКА
Марія Бенедівна

РОМАНЮК
Тамара Павлівна

РЯБОКІНЬ
Галина Петрівна

САЛАСАР
Марія Єльвєсія Бальта

САЛЕВИЧ
Варвара Григорівна

САМОФАТ
Надія Іванівна

СЕМЕНЮК
Анна Богданівна

СЕМІКІНА
Тетяна Іванівна

СЕРЕДЮК
Марія Дмитрівна

СИДОРЕНКО
Олександра Борисівна

СИРОТЕНКО
Людмила Сергіївна

СКИБА
Марія Федорівна

СКРИПКА
Тамара Олександрівна

СКРИПНИК
Марія Василівна

СЛИВІНСЬКА
Діана Олександрівна

СМЕЛІК
Марія Іванівна

СМЕРЕЧИНСЬКА
Сідонія Євгенівна

СОКОЛОВСЬКА
Лариса Миколаївна

СОЛОМІЧЕВА
Лариса Анатоліївна

СОЛОНСЬКА
Алія Іванівна

СОПКО
Одарка Іванівна

СТАШЕНКО
Наталія Миколаївна

СУЛИМА
Олена Василівна

СУХОДОЛЬСЬКА
Наталія Костянтинівна

СУШКО
Орися Павлівна

ТАРПІНЬЯНЦЬ
Наталія Вікторівна

ТИМОШЕНКО
Лідія Михайлівна

голова районної планової комісії Васильківського району голови виконкому у 1977-1993 роках

голова секретаріату Міжнародної організації "Якіоча громада", м. Київ

оператор машинного доїння сільськогосподарського комплексу "Совки" державного підприємства "Науково-дослідний, виробничий агрокомбінат "Пуца-Водиця", м. Київ

депутат Конгресу Республіки Перу

член Чернівецького обласного товариства політ'язнів та репресованих

доярка товариства "Дружба-Казначейка", Магданівський район

голова провду мікререгіонального громадського об'єднання "Організація патріотів України", м. Львів

голова комісії Миколаївської обласної ради ветеранів

завідувач кафедри транспорту і зберігання нафти і газу

перший заступник голови Полтавського обласного відділення фонду

головний лікар комунальної установи "Міський геріатричний центр", м. Одеса

завідувач лабораторії акціонерного товариства "Куп'яський молочнокопсервний комбінат", Харківська область

працівник архіву Української вільної академії наук у США, громадянка України

начальник управління культури Вінницької міської ради

заступник директора Інституту кіно і телебачення Київського національного університету культури і мистецтв

голова ради Косівської районної асоціації інвалідів Івано-Франківської області

член Чернівецького обласного товариства політ'язнів та репресованих

перший заступник Луцького міського голови

директор Южноукраїнського міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, Миколаївська область

апаратник відокремленого підрозділу "Групова збагачувальна фабрика "Центросілка" державного підприємства "Свердловантрацит", Луганська область

художник-графік, викладач Закарпатського художнього інституту, м. Ужгород

голова ради Староміської районної організації ветеранів України, м. Вінниця

керуюча справами виконавчого апарату Вінницької обласної ради

виконавчий директор Асоціації дослідників голодоморів в Україні, м. Київ

президент Конгресу українців Канади

начальник технологічного бюро термічного цеху акціонерного товариства "Мотор Січ"

завідувач кафедри Дніпропетровського національного університету

Указ Президента України від 13 вересня 2007 року № 861

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 29 листопада 2007 року № 1169

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 20 вересня 2007 року № 899

Указ Президента України від 11 квітня 2007 року № 290

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 164

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 958

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 224

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

ТИМЧЕНКО
Марфа Ксенофонтівна
майстриня декоративного розпису, м. Київ

ТИТЯНЕВИЧ
Валентина Степанівна
заступник Новоград-Волинського міського голови

ТКАЧЕНКО
Дар'я Олександрівна
дворазова чемпіонка світу та Європи з шашок, м. Київ

ТКАЧУК
Ярослава Юрївна
директор Коломийського музею народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського, Івано-Франківська область

ТРОФІМЕНКО
Оксана Іларіонівна
голова Балаклійської районної громадської організації "Справедливість", Харківська область

ТРОХИМЕНКО
Валерія Францізна
директор обласної універсальної наукової бібліотеки Житомирської обласної ради

ТУЙСУЗОВА
Лариса Вільямівна
голова Чорноморської районної державної адміністрації, Автономна Республіка Крим

ТУЛІНА
Галина Іванівна
головний лікар центральної лікарні Орджонікідзевського району міста Запоріжжя

ТУМАНСЬКА
Олена Василівна
директор Київського індустріального технікуму

ТУРУКІНА
Тетяна Вікторівна
відповідальний секретар

ТУЦЬКА
Марія Миронівна
голова Перемишльського відділення Об'єднання українців Польщі

ФЕДОРОВА
Світлана Віталіївна
голова правління Чернігівського міського громадського об'єднання інвалідів "Шанс"

ФІЛЯК
Параска Антонівна
член Чернівецького обласного товариства політ'язнів та репресованих

ФІСУН
Любов Артемівна
вчителька Орхівського навчально-виховного комплексу № 2, Запорізька область

ФОРОСТЯНА
Валентина Михайлівна
голова Севастопольської міської організації Всеукраїнського жіночого народно-демократичного об'єднання "Дія"

ФРОЛ
Валентина Андріївна
голова Чернігівської обласної організації інвалідів Всеукраїнської організації інвалідів "Союз організацій інвалідів України"

Хайдемарі
СТЕФАНИШИН-
ПАЙФЕР
американська астронавтка українського походження

ХОМУГОВА
Ганна Коріївна
голова правління громадської організації "Центр жінок-інвалідів "Берегиня", Автономна Республіка Крим

ЦВЕТКОВА
Валентина Петрівна
народний художник України, м. Ялта, Автономна Республіка Крим

ЦІПЦІОРА
Людмила Федорівна
доцент Національного університету "Києво-Могилянська академія"

ЧЕГОДАР
Наталія Анатоліївна
голова Овідіопольської районної державної адміністрації, Одеська область

ЧЕЧУРО
Світлана Аркадіївна
директор Державного закладу "Київський коледж зв'язку"

ЧИКАЛО
Ганна Василівна
медична сестра Черкаського пансіонату ветеранів війни і праці

ЧОРНОВА
Валентина Максимівна
член Всеукраїнського товариства політичних в'язнів та репресованих, м. Київ

ЧУБ
Любов Миколаївна
голова постійної комісії з питань бюджету Харківської обласної ради

ЧУМАК
Ганна Федорівна
бригадир свинотоварної ферми товариства "Агрофірма "Маяк" Котелевського району, Полтавська область

ЧУХРАЙ
Марія Павлівна
член Чернівецького обласного товариства політ'язнів та репресованих

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 23 серпня 2007 року № 770

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 410

Укаа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Укаа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Укаа Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

Укаа Президента України
від 11 квітня 2007 року № 289

Укаа Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

Укаа Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Укаа Президента України
від 1 лютого 2007 року № 61

Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Укаа Президента України
від 19 квітня 2007 року № 327

Укаа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Укаа Президента України
від 9 липня 2007 року № 611

Укаа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Укаа Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

Укаа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 135

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 958

ШАШКОВА
Олена Олександрівна

ШЕЛЕГЕДА
Валентина Михайлівна

ШЕМЯКІНА
Яна Володимирівна

ШОЛУДЬКО
Надія Олександрівна

ЩУДЛО
Катерина Юліанівна

ЮЩЕНКО
Євгенія Олександрівна

ЯЛАНСЬКА
Любов Федорівна

ЯНЧУК
Катерина Павлівна

мати-вихователька дитячого будинку сімейного типу, м. Черкаси

радник податкової служби 2 рангу

дворазова чемпіонка з фехтування, м. Львів

головний інженер акціонерного товариства "Кременчуцька виробничо-торговельна фірма "Крементек", Полтавська область

член Львівського обласного товариства політичних в'язнів і репресованих

начальник державної податкової інспекції міста Нова Каховка, Херсонська область

старший майстер контрольного механічного цеху акціонерного товариства "Мотор Січ"

оператор машинного дойна сільськогосподарського виробничого кооперативу "Вільна Україна", Іваноличівський район

Укаа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України
від 2 липня 2007 року № 583

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 845

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ГУРОВСЬКА ОКСАНА ПАВЛІВНА

Нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня за високі показники в оперативно-розшуковій діяльності, бездоганне виконання службового обов'язку, високий професіоналізм та з нагоди 16-ї річниці незалежності України. Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Старший оперуповноважений в особливо важливих справах відділу кримінальної міліції у справах дітей ГУМВС України в Одеській області, майор міліції.

Нагороджена медаллю "За сумлінну службу" III ступеня, пам'ятними медалями "10 років МВС України", "15 років МВС України". Має відзнаки МВС України: нагрудний знак "За відзнаку в службі" I та II ступенів, "За протидію дитячій злочинності" I та II ступенів.

Народилася 3 січня 1962 року в сім'ї інтелігентів.

У 1979 р. закінчила Загітківську середню школу. Потім навчалася на факультеті прикладної математики в Одеському університеті ім. І.І. Мечникова, який закінчила у 1985 р.

У 2002 р. закінчила Одеський інститут внутрішніх справ за спеціальністю "Правознавство".

Трудову діяльність розпочала в УВС Одеської області у господарському відділі. З 1991 р. проходила службу в органах внутрішніх справ області. Обіймала посади інспектора у справах неповнолітніх Приморського РВ ОМУ УМВС, старшого інспектора у справах неповнолітніх відділу карного розшуку ОМУ УМВС, інспектора ВВІР ОМУ УВС, інспектора відділу кадрів ОМУ УВС, оперуповноваженого відділу кримінальної міліції у справах неповнолітніх (ВКМШН) УМВС, старшого оперуповноваженого ВКМШН ГУМВС.

Одружена, має доньку.

За час служби в органах внутрішніх справ зарекомендувала себе з позитивного боку як сумлінний, дисциплінований працівник. Вміє виділити головне, у складній оперативній обстановці здатна прийняти правильне рішення та належним чином організувати роботу щодо попередження, профілактики та розкриття злочинів, розшуку неповнолітніх, які зникли безвісти.

На високому рівні здійснює організаційні та практичні заходи щодо розшуку зниклих безвісти неповнолітніх, активно використовує нові методи та форми в даному напрямку роботи.

За підсумками одинадцяти місяців 2007 р., організовано та проведено 7 оперативно-профілактичних операцій "Розшук". З початку року "по гарячих слідах" розшукано

118 дітей, які самовільно залишили сім'ю або спеціальні навчальні заклади, 19 дітей, які зникли безвісти та знаходилися в державному розшуку, у тому числі 6 розшукано особисто.

Так, у ході опрацювання особи циганської національності, затриманої за втягнення неповнолітніх до жебракування, проведенням розшукових заходів з використанням результатів генетичного аналізу ДНК встановлено особу дитини - Менжерес Ольги, 1995 р. н., мешканки Київської області, - яка зникла безвісти в 2000 р. на залізничному вокзалі м. Києва.

У співробітників Оксана Павлівна має заслужений авторитет. Охоче передає свій досвід молодим працівникам. Постійно прагне над підвищенням свого професійного рівня.

Кримінальна міліція у справах неповнолітніх (КМШН) була створена 8 липня 1995 р. за Постановою Кабінету Міністрів України. У лютому 1996 р. Наказом МВС України затверджені Положення та Інструкція про організацію КМШН, яка є складовою частиною кримінальної міліції органів внутрішніх справ та існує на правах самостійного підрозділу. Служба проводить роботу з профілактики правопорушень з боку неповнолітніх, виявляє, попереджує та розкриває злочини, скоєні підлітками, яким не виповнилося 18 років.

Основне завдання служби - це попередження і недопущення скоєння неповнолітніми злочинів та їх розкриття. В кожному навчальному закладі Одеси та області співробітники КМШН постійно спілкуються з учнями, читають лекції на правову тематику, роз'яснюють підліткам їхні права та обов'язки.

Також співробітники КМШН займаються розшуком дітей, які залишили сім'ю та спеціальні заклади. Для цього налагоджено тісний контакт із дитячими притулками та відомчими службами. Ще однією лінією роботи є виявлення дорослих, які втягують молодь у протиправну діяльність (проституцію, жебракування, наркомафію тощо).

Амідан

КОВАЛЬЧУК ЛЮДМИЛА ІВАНІВНА

Нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня за вагомий особистий внесок у розвиток бібліотечної справи, високий професіоналізм. Указ Президента України від 28 вересня 2000 року № 1089

Орден

"Знак Пошани" (1976 р.)

Трудового Червоного прапора (1986 р.)

Почесне звання

"Заслужений працівник культури України" (1982 р.)

Директор Публічної бібліотеки імені Лесі Українки. Член президії Спілки жінок м. Києва, віце-президент Української бібліотечної асоціації, член колегії Головного управління культури і мистецтв Київської міської держадміністрації.

Народилася й виросла в селі Борівка Макарівського району Київської області. Вибір професії Людмилі підказала рідна тітка Ольга Клименко, котра все життя працювала в бібліотеці. Після закінчення Київського технікуму підготовки культосвітніх працівників працювала завідувачем бібліотеки у рідному селі. В той час у селі Борівка вперше в колишньому Радянському Союзі було впроваджено гарантовану грошову оплату праці в колгоспах.

У 1964 р. Людмила Іванівна закінчила Харківський державний бібліотечний інститут, отримала призначення в бібліотеку імені Лесі Українки м. Києва.

У 1974 р. вперше в Києві на базі цієї бібліотеки поставлено експеримент з централізації мережі державних масових бібліотек Шевченківського району м. Києва. Нова організація та нові методи роботи дали добрі результати - створено умови максимального задоволення запитів читачів на інформацію.

Наказом Головного управління культури Київського міськвиконкому бібліотеку імені Лесі Українки реорганізовано в Центральну міську (з 1998 р. - Публічна бібліотека імені Лесі Українки). Колектив бібліотеки працює над вдосконаленням роботи. Саме тут започатковано досвід роботи за угодами з трудовими колективами міста.

У 1981 р. бібліотека стала учасником ВДНГ СРСР, нагороджена срібною медаллю. Інформатизація суспільства поставила нові вимоги до бібліотечних установ. Публічні бібліотеки повинні стати центрами інформації для мешканців своїх регіонів, забезпечити вільний доступ усім громадянам до власних та світових інформаційних ресурсів.

Для цього потрібно мати добре укомплектовані фонди інформаційних ресурсів, впроваджувати нові бібліотечні технології.

У 1991 р. Публічна бібліотека імені Лесі Українки створила відділ зарубіжної україніки, поновила свої фонди цінними колекціями, новими документами на традиційних та електронних носіях інформації. Серед них - безцінна колекція майстра балету зі світовим ім'ям, киянина Сергія Лифаря.

З 1992 р. бібліотека наступально впроваджує нові технології. Вона активізує фандрейзингову діяльність. Проекти бібліотеки із впровадження нових технологій на конкурентній основі здобули фінансову підтримку Посольства США в Україні, Міжнародного фонду "Відродження", Інституту відкритого суспільства в м. Будапешт, інших благодійних фондів.

Бібліотека створила зведений електронний каталог нових книг (з 1992 р.), що надійшли до фондів публічних бібліотек міста. Другою в Україні, після Національної бібліотеки імені В.І. Вернадського, каталог виставлено в мережу Інтернет.

У 2007 р. за вагомий внесок у справу відродження духовності та патріотичного виховання молоді незалежної України нагороджена орденом Святого Володимира Великого.

Людмила Іванівна 15 років була депутатом Шевченківської райради м. Києва, очолювала постійну комісію з питань культури.

Ірина Подолян

Після урочистого нагородження в Секретаріаті Президента України А.Д. Кучми

ДАВИДОВА ЛЮДМИЛА ІВАНІВНА

**Нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня
за вагомий трудовий здобуток, особистий внесок
у примноження матеріальних і духовних надбань,
активну громадську діяльність.
Указ Президента України
від 5 березня 2004 року № 273**

Президент Харківської обласної громадської організації Фонд "Турбота". Народний депутат України IV скликання. Депутат Краснокутської районної ради.

Має почесну відзнаку Харківської обласної державної адміністрації "Слобожанська слава" та відзнаку МВС України "За сприяння органам внутрішніх справ України". Нагороджена орденом святої Великомучениці Варвари Української Православної Церкви. Має грамоти Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України.

Народилася 19 жовтня 1957 року у с. Хотімля Вовчанського району Харківської області.

Має дорослу дочку та трьох онуків.

У 1974 р. закінчила Хотімлянську середню школу, потім - Харківське професійно-технічне училище №6, у 1995 р. - Харківський педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди, в 2001 р. у цьому ж навчальному закладі здобула другу вищу освіту, за фахом - юрист, викладач правових дисциплін.

Трудову діяльність почала у 1975 р. Працювала на різних посадах у секретаріаті Харківської міської ради, Харківському міськкомі Компартії України. Керувала сектором помічників голови Харківської міської ради. У 1997-1998 рр. - головний консультант управління документального забезпечення та інформації Адміністрації Президента України. У 1999 р. повернулася на роботу до Харкова, де очолила відділ забезпечення діяльності голови Харківської облдержадміністрації.

У 2002 р. Людмила Іванівна була обрана народним депутатом України 4-го скликання від виборчого округу №181. Працювала в Комітеті з питань соціальної політики та праці Верховної Ради України. Власноруч ініціювала законопроект "Про основні засади державної підтримки обдарованих дітей та молоді в Україні", а разом із харківськими колегами-депутатами запропонувала законопроект, спрямований на підтримку і розвиток благодійності у нашій країні. Як голова підкомітету "З питань соціальних гарантій, рівня життя та повернення заощаджень громадян" Л.І. Давидова опікувалася питаннями державної допомоги малозабезпеченим сім'ям та сім'ям з дітьми. Тому, займаючись законотворчою діяльністю, виступила співтвором

Законів України "Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям", "Про державну допомогу сім'ям з дітьми". Сьогодні є президентом Харківської обласної громадської організації Фонд "Турбота".

Фонд "Турбота" пройшов свій шлях від Благодійного фонду до Харківської обласної громадської організації. Він був заснований у 2001 р. за ініціативи голови Харківської обласної державної адміністрації Євгена Петровича Кушнарєва. За його підтримки та безпосередньої участі відбулися й перші благодійні акції фонду. З першого дня заснування фонду його незмінним президентом є Людмила Іванівна Давидова.

Л.І. Давидова добре знає життя, проблеми державного управління та місцевого самоврядування. Особливо обізнана у соціальних питаннях діяльності громадських організацій. Обираючи Людмилу Іванівну президентом Харківського благодійного фонду "Турбота", його засновники врахували великий досвід роботи, а також її особисті якості - чесність, чуйність, відповідальність.

Під керівництвом Л.І. Давидової благодійний фонд "Турбота" зробив чимало для підтримки знедолених людей, багатодітних сімей, сільських шкіл та лікарень. За її ініціативи було розроблено програму фонду "Сільська школа", згідно з якою фонд зробив наголос на підтримці дітей у найвіддаленіших кутках Харківської області. Завдяки

Нагородження переможців першого турніру з міні-футболу "1000 команда", с. Шарівка Валківського району

цій програмі було реалізовано давню мрію багатьох сільських школярів в отриманні навичок роботи на комп'ютері. Для підвищення ефективності навчального процесу, зміцнення матеріально-технічного забезпечення сільських шкіл фондом було придбано оргтехніку, багато комп'ютерів, меблів, підручників, ігор та іграшок тощо.

Дуже велику увагу у своїй діяльності Людмила Іванівна приділяє дітям. Адже діти - це наше майбутнє, могутній потенціал нашої країни, і ми не повинні про це забувати. Про дітей треба дбати не тільки у День захисту дітей, у День знань. Турбота про наше майбутнє - праця кожного дня.

Л.І. Давидову не обходять проблеми і сільських районів Харківської області, зокрема вони вирішуються у рамках однієї з програм фонду - "Відродження села". Так, були придбані автобуси для перевезення дітей-школярів до віддалених шкіл, автомобілі швидкої медичної допомоги для декількох сільських лікарень, автомобіль для районного відділу освіти; надано матеріальну допомогу установам та організаціям для придбання оргтехніки; придбано спеодяг, а також одяг та велосипеди для районних територіальних центрів, м'який інвентар для лікарень. Значне місце у програмі "Відродження села" приділяється газифікації сільських населених пунктів. У рамках своїх можливостей фонд надавав фінансову допомогу на підведення газу до населених пунктів, на встановлення опалювальних котлів у домівках сімей, також багато сімей одержало від Фонду "Турбота" допомогу у придбанні балонів скрапленого газу.

Відвідування дитячого садка у с. Охоче Новоодолязького району Харківської області

Підтримка ветеранів Великої Вітчизняної війни в естафеті, присвяченій Дню Перемоги

Цей перелік можна ще продовжувати й продовжувати. Загалом фондом підтримуються чотири найпотужніші програми: це "Відродження села", "Сільська школа", "Милосердя" і "Культура та духовність".

Завдяки активній підтримці жителів області за шість років Фонд "Турбота" перетворився на справжній рух, який почав відігравати помітну роль у відродженні села, розвитку соціальних програм, поширенні культурної спадщини, розв'язанні освітянських проблем тощо. Тому в 2006 р. було прийнято рішення про реорганізацію фонду в обласну громадську організацію Фонд "Турбота".

І донині назва фонду повністю відповідає його діяльності: підтримка знедолених самотніх людей, багатодітних сімей, допомога дітям-сиротам, виділення коштів на складні операції, дієва підтримка талановитої молоді. Як людина віруюча Людмила Давидова зробила величезний внесок у відбудову храмів своєї батьківщини.

Людмила Іванівна завжди з турботою про майбутнє підходить до вирішення проблем кожного громадянина, регіону, країни. Вона впевнена, що девіз фонду: "Поспішаймо робити добро!" - з кожним роком буде об'єднувати все більше жителів Харківської області, представників різних галузей, фахівців із розвитку аграрного сектору, підприємців та громадських діячів, що дасть змогу захистити й підтримати законні соціальні, економічні та інші інтереси селян, оздоровити економіку і соціальну сферу села Харківської області та сприяти відродженню величі Слобожанщини!

Зустріч з ветеранами Великої Вітчизняної війни Валківського району Харківської області

НЕДАШКІВСЬКА РАЙСА СТЕПАНІВНА

**Нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня
за вагомий особистий внесок
у розвиток українського кіномистецтва,
творчі здобутки і високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 13 грудня 2000 року № 1333**

Почесні звання:

"Народна артистка України" (1993 р.)
"Заслужена артистка УРСР" (1970 р.)

Заступник голови Спілки театральних діячів України. Член правління Національної спілки кінематографістів України. Член правління акторської агенції СКУ "Гільдія кіноакторів".

Народилася 17 лютого 1943 року в с. Старі Воробі Малинського району Житомирської області в багатодітній працелюбній сім'ї. У шкільні роки навчалася в хореографічній, драматичній студії та студії художнього слова Київського паладу піонерів.

У 1965 р. закінчила Київський театральний інститут ім. І. Карпенка-Карого (майстерня видатного режисера, народного артиста України Віктора Івченка). З 1965 р. по 1980 р. - актриса Театру-студії кіноактора Кіностудії художніх фільмів ім. О.П. Довженка. Упродовж 1980-1993 рр. - актриса Київського молодіжного театру. У 1993-2003 рр. - художній керівник Театру "Під зоряним небом", заснованого Київським республіканським планетарієм, товариством "Знання" України та Культурним центром "Мир - Л".

Шлях Райси Недашківської до кіно розпочався в 17 років з поетичного образу Мавки у "Лісовій пісні" режисера В.І. Івченка - улюбленого вчителя. Це була роль, яка одразу стала класикою українського кіномистецтва.

Після театрального інституту актриса працювала в Театрі кіноактора. Зробила там виставу "Канте хондо" (глибинний спів) за твором Ф.Г. Лорки. Виставу приймали в Будинку кіно Леонід Осика, Микола Гринько, Іван Миколайчук - ось така компанія збиралася! Актриса двічі зіграла цю виставу з повним аншлагом, потім вона замовкла, бо ніде було грати.

Всебічно обдарована, талановита людина високої духовності та великого серця, Райса Степанівна все життя працює над удосконаленням своєї творчої майстерності і можливостей. Її прекрасний одухотворений образ вважається втіленням "обличчя українського кіно".

Райса Недашківська створила багато прекрасних образів

жінок різного віку і різних часів та різних національностей на багатьох студіях колишнього СРСР. Серед них такі шедеври, як Мавка ("Лісова пісня"), Міхрібан ("Телефоністка"), Маріуца ("Мандрівка у квітень"), Причинна ("Сон"), Марфа ("Царева наречена"), Помилка Оноре де Бальзака, характерна роль Лялечки ("Гадюка"), Марія ("Комісар"), ролі в "Народжена революцією", "Голос трави", "Чудо в краю забуття", "Роксолана" (мати Роксолани), "Мазепа" та багато інших.

Райса Степанівна активно працює у Спілці театральних діячів, викладає сценічну мову, представляє Україну на багатьох кінофестивалях, вчить молоду творчу генерацію і закохує її у вищий світ духовності - поезію.

Грала в театрі "Під зоряним небом" у Планетарії у виставі "На полі крові" Лесі Українки.

У цьому театрі підготувала також літературно-музичну композицію за творами Т. Шевченка "Не питайте свою долю", яку поставив режисер Олег Раєнко. Робила також акції, присвячені святим великомученицям Людмилі, Ларисі.

Із останніх робіт - вистава "Ангел мой, ты видишь меня?", що одержала срібний приз на міжнародному театральному фестивалі. Це дивовижна поезія Федора Тютчева, музику до вистави написав Володимир Губа.

Фільмографія: "Лісова пісня" (1961 р.), "Дмитро Горицвіт" (1961 р.), "Гадюка" (1965 р.), "Формула райдуги" (1966 р.), "Помилка Оноре де Бальзака" (1968 р.), "Лада з країни Берендів" (1971 р.), "Юлька" (1972 р.), "Запрошення до танцю" (1977 р.), "Народжена революцією" (10 серій) (1977 р.), "Вавилон ХХ" (1979 р.), "Вигідний контракт" (4 серії) (1979 р.), "Страх" (1980 р.), "Кармелюк" (1986 р.), "Меланхолійний вальс" (1990 р.), "Чудо в краю забуття" (1991 р.), "Народний Малахій" (1991 р.), "Феофанія, яка малює смерть" (1991 р.), "Голос трави" (1992 р.), "Сад Гетсиманський" (1993 р.), "Кайдашева сім'я" (1993 р.), "Об'єкт "Джей" (1995 р.), "Посмішка звіра" (10 серій) (1999 р.), "Чорна Рада" (9 серій) (2000 р.), "Молитва за гетьмана Мазепу" (2001 р.).

Своїм життєвим призначенням вважає допомогу всім людям, щоб перейти в епоху Гармонії, Любові, Серця.

Ірина Подолян

ОРДЕН

ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ОРДЕН ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Відповідно до статей 4 та 7 Закону України "Про державні нагороди України" (1549-14) постановляю:

1. Затвердити Статут ордена Данила Галицького (додається).
2. Затвердити опис та малюнок знака ордена Данила Галицького (додаються).
3. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення знаків ордена Данила Галицького, орденських книжок та футлярів.

Президент України
м. Київ,
30 липня 2003 року
№ 769/2003

Л. КУЧМА

СТАТУТ ОРДЕНА ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 30 липня 2003 року № 769/2003

1. Орден Данила Галицького встановлено для нагородження військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, а також державних службовців за значний особистий внесок у розбудову України, сумлінне та бездоганне служіння Українському народу.
2. Нагородження орденом Данила Галицького провадиться указом Президента України.
3. Орденом Данила Галицького можуть бути нагороджені виключно громадяни України.
4. Нагородження орденом Данила Галицького вдруте не провадиться.
5. Нагородження орденом Данила Галицького може бути проведено посмертно.
6. Нагороджений орденом Данила Галицького іменується кавалером ордена Данила Галицького.
7. Девіз ордена Данила Галицького - "Батьківщина і честь".
8. Порядок представлення до нагородження орденом Данила Галицького провадиться відповідно до пунктів 2-11 Порядку представлення до нагородження та вручення державних нагород України, затвердженого Указом Президента України від 19 лютого 2003 року № 138 (138/2003).
9. Особі, нагородженій орденом Данила Галицького, вручається знак ордена та орденська книжка встановленого зразка.
10. Порядок вручення ордена Данила Галицького провадиться відповідно до пунктів 13-19 Порядку представлення до нагородження та вручення державних нагород України, затвердженого Указом Президента України від 19 лютого 2003 року № 138 (138/2003).
11. Орден Данила Галицького носять на грудях зліва і за наявності у особи інших орденів України знак ордена Данила Галицького розміщують після них.
12. Військовослужбовці Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, нагороджені орденом Данила Галицького, мають на колодці знака ордена зображення двох схрещених мечів.
13. Особи, нагороджені орденом Данила Галицького, повинні дбайливо ставитися до схоронності знака ордена та орденської книжки. У разі втрати (псування) знака ордена та орденської книжки нагородженому може бути видано їх дублікати, якщо Комісією державних нагород та геральдики при Президенті України буде визнано, що втрата знака ордена та орденської книжки сталася внаслідок стихійного лиха, бойових дій або з інших причин, які не залежать від нагородженого.
14. Після смерті нагородженого орденом Данила Галицького, за наявності спадкоємців, знак ордена та орденська книжка залишаються у сім'ї померлого як пам'ять.
15. За згодою спадкоємців знак ордена Данила Галицького та орденська книжка можуть бути передані на тимчасове або постійне зберігання музеям. Знак ордена Данила Галицького та орденська книжка передаються музеям на підставі рішення Комісії державних нагород та геральдики при Президенті України за наявності відповідного клопотання музейного закладу.
16. У разі відсутності у померлого, нагородженого орденом Данила Галицького, спадкоємців знак ордена та орденська книжка мають бути передані на зберігання до Комісії державних нагород та геральдики при Президенті України.

Глава Адміністрації
Президента України

В. МЕДВЕДЧУК

ОПИС ЗНАКА ОРДЕНА ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 30 липня 2003 року № 769/2003

Знак ордена Данила Галицького виготовляється зі срібла і має форму рівностороннього хреста з розширеними сторонами, краї яких увігнуті всередину. Сторони хреста покриті синьою емаллю. У центрі хреста - круглий емальований медальйон світло-червоного кольору, із позолоченим зображенням профілю Данила Галицького та написом у нижній частині "Данило Галицький". Пружки медальйона у формі лаврового вінка. Хрест по периметру обрамлено стилізованим давньоруським орнаментом. Пружки хреста і медальйона позолочені. Усі зображення рельєфні.

Зворотний бік ордена плоский з вигравіруваним номером знака та словами "Батьківщина і честь".

Розмір знака - 45 мм.

Знак ордена за допомогою кільця з вушком сполучається з прямокутною колодкою, обтягнутою стрічкою. Нижня частина колодки фігурна, рельєфна. Розмір колодки: висота - 45 мм, ширина - 28 мм. На зворотному боці колодки розміщено шпильку для прикріплення знака ордена до одягу.

У нижній частині колодки знака ордена, яким нагороджуються військовослужбовці, вміщено зображення двох позолочених схрещених мечів.

Стрічка ордена Данила Галицького шовкова муарова світло-червоного кольору з позовжніми смужками: вузькими жовтими посередині та широкими синіми з боків. Ширина світло-червоної смужки - 12 мм, жовтих - по 1 мм, синіх - по 7 мм кожна.

Планка ордена Данила Галицького являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту стрічкою. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 24 мм

Глава Адміністрації
Президента України

В. МЕДВЕДЧУК

Знак ордена
Данила Галицького

КАВАЛЕРИ ОРДЕНА ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Знак ордена
Данила Галицького
(нагороджуються військовослужбовці)

2006 рік

БОТОВ Микола Федорович	генерал-лейтенант	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
ЩЕНКО Олександр Михайлович	генерал-лейтенант міліції у відставці	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
КОМИССАРОВ Сергій Анатолійович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ПАРХОМЕНКО Володимир Григорович	головний консультант Секретаріату Президента України	Указ Президента України від 6 грудня 2006 року № 1040
ПЛАХУТА Ігор Вікторович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
СЕРДЮК Микола Дмитрович	заступник голови Одеської обласної державної адміністрації	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

БАРИЛО Сергій Олександрович	полковник міліції	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
БУЗАЛО Віктор Йосипович	заступник Керівника Служби державних нагород та геральдики - завідувач відділу Секретаріату Президента України	Указ Президента України від 24 грудня 2007 року № 1252
ГАПИЧ Микола Миколайович	голова Добропільської районної ради, Донецька область	Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095
ДЯЧИШИН Микола Дмитрович	завідувач відділу Головної служби Секретаріату Президента України	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ЗОЛОТАРЕВСЬКИЙ Микола Федорович	перший заступник голови Комітету з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України	Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826
ІЛЬЧЕНКО Володимир Іванович	директор Департаменту Міністерства оборони України	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
КАРПОВ Віктор Васильович	начальник Центрального музею Збройних сил України, полковник, м. Київ	Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 410
КОТЛЯР Сергій Петрович	підполковник	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
КРАВЧЕНКО Микола Васильович	полковник міліції	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
КРАМАРЕНКО Олександр Олександрович	полковник податкової міліції	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
МАКОГОНЧУК Володимир Анатолійович	начальник управління у Волинській області, генерал-майор міліції	Указ Президента України від 19 квітня 2007 року № 326
МЕЗЕНЦЕВ Микола Леонідович	полковник	Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 822
МУРАВСЬКИЙ Олексій Олексійович	учасник бойових дій в Афганістані, Референт Президента України	Указ Президента України від 14 лютого 2007 року № 110
НАДТОЧІЙ Олексій Сергійович	полковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
НИКОЛЕНКО Олег Іванович	полковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
ОГРИЗЬКО Володимир Володимирович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ОДРОБІНСЬКИЙ Владислав Вікторович	начальник відділу Миколаївської обласної державної адміністрації	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

ОЛЕЩЕНКО Олександр Анатолійович	полковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
ОЛІЙНИК Ігор Петрович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
ПОЛЩУК Ігор Якович	підполковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
РОЗУМ Григорій Миколайович	полковник міліції	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
СОКОЛОВСЬКИЙ Сергій Анатолійович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
СТЕЦИК Віталій Васильович	підполковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
ФЕДАК Степан Володимирович	підполковник міліції	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
ЦИБУЛЬСЬКИЙ Віталій Вячеславович	полковник запасу	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
ЧУМАК Василь Васильович	полковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
ШАРІП Вадим Федорович	підполковник	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
ШИКУЛ Юрій Володимирович	начальник Першого управління Секретаріату Кабінету Міністрів України	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ШИРОКИХ В'ячеслав Петрович	заступник начальника управління Східного територіального командування, полковник	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 222

Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 222

БУЗАЛО ВІКТОР ЙОСИПОВИЧ

**Нагороджений орденом Данила Галицького
за вагомий особистий внесок у державне будівництво,
багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 24 грудня 2007 року № 1252**

*Почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України" (2002 р.)
Державна премія України в галузі науки і техніки
(1999 р.)*

Заступник керівника Служби державних нагород та геральдики - завідувача відділу підготовки матеріалів з питань нагородних документів Секретаріату Президента України. Відомий фахівець у галузі української фелеристики та нагородної справи. Державний службовець II рангу.

Народився 23 жовтня 1952 року в с. Катеринівка Лозовського району Харківської області. Після закінчення у 1975 р. з відзнакою історичного факультету Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка трудову діяльність розпочав учителем історії середньої школи № 102 м. Києва. Працював стажистом-дослідником, науковим, старшим науковим співробітником Інституту історії НАН України. У 1985 р. захистив кандидатську дисертацію, присвячену патріотичному вихованню молоді на ударних комсомольських будовах України і міжнародним відносинам. Маючи нахил до таких історичних дисциплін, як геральдика, фалеристика, уніформологія, вексилологія, з 1992 р. присвятив свою наукову і громадську діяльність поглибленому вивченню цих дисциплін у контексті їх практичного застосування до потреб розбудови Української державності. У 1992 р. виступив одним із співавторів концепції системи державних нагород незалежної України.

Реалізувати свій науковий та організаційний потенціал у справі створення сучасної системи державних нагород України В. Бузало зміг у повній мірі на державній службі. З 1993 р. він працює в Адміністрації Президента України та Секретаріаті Президента України, обіймаючи посади головного спеціаліста, заступника керівника Відділу державних нагород та геральдики Адміністрації Президента України, заступника керівника - завідувача відділу Служби державних нагород та геральдики Секретаріату Президента України.

Внесок Віктора Йосиповича в розбудову сучасної нагородної справи в Україні є вагомим і плідним. За його безпосередньою участю розроблялися не тільки ескізи

сучасних державних нагород України, а й нормативно-правові документи щодо їх функціонування, зокрема дизайни орденів "Золота Зірка" та Держави звання Героя України, князя Ярослава Мудрого п'яти ступенів, "За заслуги" трьох ступенів, Богдана Хмельницького трьох ступенів, "За мужність" трьох ступенів, киянин Ольги трьох ступенів, Данила Галицького, медалей "За військову службу України", "За бездоганну службу" трьох ступенів, "За працю і звитягу". Він став одним із ініціаторів запровадження нових нагород України - ордену Свободи і медалі "За врятоване життя", які 10 квітня 2008 р. встановлені Верховною Радою України. Окрім того, він є автором ювілейної медалі "60 років визволення України від фашистських загарбників" (2004 р.), якою нагороджено понад 460 тис. співвітчизників і громадян іноземних держав.

Високий науковий та творчий потенціал В. Бузала, розуміння ним нагальних потреб утвердження української державності спонукали до активної діяльності у справі запровадження офіційних символів Глави держави, організації державного регулювання геральдичної справи в Україні, запровадження Почесної варті Президента України (автор ескізів односторонньої варті), символіки центральних органів виконавчої влади та їх відомчих відзнак, популяризації нагородної спадщини у виданні серії марок "Нагороди України", науковій та публіцистичній діяльності.

У творчому доробку В. Бузала понад 70 наукових праць, присвячених історії та сучасності нагород України. Він є співавтором Закону України "Про державні нагоди України", прийнятому Верховною Радою України у березні 2000 р., тритомного видання "Нагороди України: історія, факти, документи" (1996 р.), видань "Відзнаки Президента України" (1999 р.), "Українська фалеристика: з історії нагородної спадщини" (2004 р.).

Володіє українською, російською, англійською мовами. Захоплення - уніформологія, військово-історична мініатюра, фалеристика. До речі, В. Бузало - відомий автор високохудожньої паперової військово-історичної мініатюри, колекція паперових "воєнів" Наполеонівської доби якого, як єдиного автора за пострадянського простору, увійшла до світової енциклопедії "Paper Soldiers", виданої у США.

СЕРДЮК МИКОЛА ДМИТРОВИЧ

**Нагороджений орденом Данила Галицького за вагомий особистий внесок у соціально-економічний і культурний розвиток України, вагомі досягнення у професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю та з нагоди річниці підтвердження всеукраїнським референдумом 1 грудня 1991 року Акта проголошення незалежності України.
Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004**

Голова Одеської обласної державної адміністрації.
Народився 6 грудня 1956 року в с. Хоружівка Недригайлівського району Сумської області.

Після закінчення Харківського вищого військового командного авіаційного училища в 1977 р. М.Д. Сердюк розпочав трудову діяльність командиром взводу. За період проходження військової служби обіймав посади командира роти, начальника зв'язку військової частини, командира військової частини.

У 1988 р. Микола Дмитрович здобув вищу військову освіту, закінчив Військову ордену Леніна Червонопрапорну академію зв'язку ім. С.М. Будьонного за спеціальністю "Автоматизовані системи зв'язку", кваліфікація - офіцер з вищою військово-спеціальною освітою, військовий інженер електронної техніки.

Служив у смт Озерне Житомирської області. З 1988 р. по 1989 р. - командир військової частини. Два роки прослужив в Естонії, з 1991 р. по 1997 р. - начальник зв'язку, а згодом - командир військової частини в смт Озерне.

З серпня 1997 р. М.Д. Сердюк - командир військової частини в місті Одеса.

Після закінчення військової служби у квітні 2005 р. Миколу Дмитровича Сердюка було призначено головою Київської районної адміністрації Одеської міської ради.

З Президентом України В. Ющенком на відкритті ВАТ "Лукойл-ОНЗ" після реконструкції 18 квітня 2008 року

роботи, опираючись на глибокі теоретичні знання, вміння на державному рівні підходити до вирішення актуальних проблем політичного життя, Микола Дмитрович зробив вагомий внесок у соціально-економічний розвиток міста Одеси, реформування та вдосконалення роботи житлово-комунальних підприємств. Його виважена та розумна позиція, високий організаційний хист помітно вплинули на досягнення результату і чіткої роботи районної адміністрації.

Вдумливий, творчий, системний підхід до вирішення складних проблем розвитку області, активна участь у реалізації заходів з питань стабілізації соціально-економічного становища області сприяли призначенню Миколи Сердюка у серпні 2005 р. на посаду заступника голови Одеської обласної державної адміністрації.

Робота на цій відповідальній посаді ще більше розкрила його організаторські та аналітичні здібності керівника.

Працюючи на посаді заступника голови обласної державної адміністрації, Микола Дмитрович забезпечує виконання повноважень щодо вирішення перспективних та поточних завдань розвитку галузей промисловості, транспорту та зв'язку, з організації обслуговування населення підприємствами, установами та організаціями житлово-комунального господарства, енерго- та газопостачання.

За активної участі Миколи Сердюка були створені необхідні умови для забезпечення стабілізаційних процесів

Вручення ключів від автомобіля "Славути" з нагоди Дня Соборності України

у морській галузі, росту обсягів перевезення та переробки вантажів, розвитку матеріально-технічної бази морського та річкового транспорту.

У 2006 р. Микола Дмитрович нагороджений Почесною відзнакою голови Одеської обласної державної адміністрації, а в 2007 р. - ювілейною медаллю "75 років утворення Одеської області", яку вручив голова Одеської обласної державної адміністрації.

2 листопада 2007 р. Президент України Віктор Ющенко своїм указом призначив Миколу Дмитровича Сердюка тимчасово виконуючим обов'язки голови Одеської обласної державної адміністрації. За період роботи на даній посаді Микола Дмитрович доклав багато зусиль для покращення економічних показників підприємств регіону. Так, відновлена позитивна динаміка щомісячного збільшення загальних обсягів промислового виробництва.

6 грудня 2007 року указом Президента України Микола Дмитрович Сердюк був призначений на посаду голови Одеської обласної державної адміністрації. Усі кроки Миколи Сердюка як губернатора Одеської області сприймаються позитивно як представниками економічної та політичної еліти, так і суспільством взагалі. За порівняно короткий термін він оволодів ситуацією в регіоні і складними процесами, які мають місце у соціально-політичному та економічному житті області. Важливими в цьому аспекті є дії голови облдержадміністрації, які спрямовані на соціальний захист найбільш незахищених верств населення (сироти, інваліди, учасники війни, хворі тощо). Докладає голова облдержадміністрації також значних зусиль на підтримку освітньої галузі, яка є визначальною для духовного та інтелектуального розвитку потенціалу регіону. Спираючись на підтримку Президента України і вирішуючи економічні проблеми Одещини, підтримуючи бізнесову еліту, Микола Сердюк залишається прихильником саме державних інтересів.

Миколі Дмитровичу вдалося створити команду, яку можна розглядати як своєрідний прообраз "широкої демократичної коаліції народної єдності" на місцевому рівні.

Завдяки зусиллям Одеської обласної державної адміністрації Одещина має стійкий статус інвестиційно привабливого регіону. Суспільно-політична ситуація в регіоні стабільна, прогнозована і цілком контрольована керівництвом

День шанування учасників бойових дій на території інших держав

області. Дякуючи наполегливій праці Миколи Дмитровича Сердюка, в області активізувалася робота з інвентаризації земель, упровадження прогресивних технологій зрошення, збільшення посівів цукрового буряка та відновлення тваринництва.

Проводяться комплексні заходи щодо підвищення ефективності експлуатації транспортних шляхів. Зокрема, планується будівництво в рамках "Чорноморського транспортного кільця" автомагістралі Одеса - Рені, залізничної вітки Ізмаїл - Рені, завершення днопоглиблювальних робіт на каналі Дунай - Чорне море, розвиток контейнерних терміналів і "сухих портів" в Одеському, Іллічівському і Южненському морських торговельних портах. Ці заходи дадуть поштовх для відкриття найкоротшого транспортного коридору до Балкан, Туреччини та країни Близького Сходу.

З метою забезпечення енергетичної безпеки регіону і уникнення залежності від енергосистеми Республіки Молдова реалізуються проекти будівництва Болградської та Ізмаїльської парогазових електростанцій, повітряних ЛЕП Аджалик - Усагово та Новоодеська - Ардиз.

Завдяки ретельному опрацюванню питань перспективного розвитку області, узгодження пріоритетів не тільки з місцевими органами влади, але й із політичними та економічними групами влади, в листопаді 2007 р. було прийнято консенсусне рішення Одеської обласної ради про затвердження Стратегії соціально-економічного розвитку області. Цей концептуальний документ заклад основні політики місцевої влади на період до 2015 року.

Як високоосвічена та широкообізнана людина голова Одеської облдержадміністрації постійно виступає в засобах масової інформації з роз'ясненням діяльності обласної державної адміністрації, питань регіональної політики, державотворення, соціально-економічного розвитку області.

Микола Дмитрович Сердюк - взірць самодисципліни і самовдосконалення, відрізняється активною громадською позицією, вимогливістю, високою відповідальністю та принциповістю. Йому притаманні шляхетність та толерантність у спілкуванні з людьми, чуїне й уважне ставлення до колег і підлеглих. Він опікується благополуччям одеситів, щиро прагне, щоб не в далекому майбутньому, а вже сьогодні вони жили краще й достойніше.

Вручення ключів від мікроавтобусів багатодітним сім'ям Одеської області

ОГРИЗЬКО ВОЛОДИМИР ВОЛОДИМИРОВИЧ

**Нагороджений орденом Данила Галицького
за особливі заслуги у захисті державного суверенітету
та територіальної цілісності України,
охорону конституційних прав і свобод людини,
мужність та самовідданість, виявлені під час виконання
військового і службового обов'язку,
та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718**

Заступник начальника штабу Командування Сухопутних військ Збройних Сил України, полковник.

Народився 18 листопада 1960 року в м. Гадяч Полтавської області в сім'ї робітників.

У 1978-1982 рр. навчався в Полтавському вищому військово-командному училищі зв'язку за спеціальністю "Командно-електропровідний вузол зв'язку і засекречений зв'язок". Був направлений для подальшого проходження служби у розпорядження Командувача військами Закарпатського військового округу (м. Батумі). У вересні був призначений на посаду командира взводу апаратних ЗАЗ військової частини 51818 (145-а мотострілкова дивізія). У 1982 р. в цій же частині призначений на посаду командира роти ЗАЗ. У 1984 р. відряджений для проходження подальшої служби у розпорядження Командувача ЦГВ у Чехословаччині, згодом призначений на посаду командира батареї управління і артилерійської розвідки військової частини м. Брунталь. У 1990 р. згідно з організаційними заходами разом зі своєю частиною передислокувався в м. Горький Московського ВО, а згодом обійняв посаду начальника зв'язку (1047-й самохідно-артилерійський полк 31-ї танкової дивізії МВО), м. Горький.

З 1990 р. - у розпорядженні голови КДБ СРСР, призначений на посаду заступника командира батальйону зв'язку по озброєнню військ КДБ СРСР, м. Чугуві.

У 1992 р. був призначений на посаду командира батальйону зв'язку Національної гвардії України, м. Чугуві; у 1994 р. - на посаду начальника відділення зв'язку 6-ї дивізії Національної гвардії України.

Присягну на вірність народу України прийняв 18 січня 1992 р.

З 1995 р. по 1997 р. - слухач факультету оперативно-тактичного рівня АЗСУ м. Київ. У 1997 р. - начальник штабу спеціального полку 6-ї дивізії Національної гвардії України. З 1998 р. - командир полку спеціального призначення 6-ї дивізії Національної гвардії України. У 2000 р. - командир бригади 6-ї механізованої дивізії Північного ОК ЗС України. З 2000 р. по 2002 р. - слухач факультету оперативно-стратегічного рівня НАОУ м. Київ.

З 2002 р. - начальник відділу територіальної оборони

оперативного управління Головного штабу Головного командування Сухопутних військ ЗС України. З 2003 р. - заступник начальника оперативного управління з Головного штабу Головного командування Сухопутних військ ЗС України. З березня 2005 р. - заступник начальника штабу Командування Сухопутних військ ЗС України.

Під час проходження служби Володимирівич зарекомендував себе ініціативним, дисциплінованим, відповідальним, грамотним офіцером, висококваліфікованим фахівцем. Маючи великий практичний досвід роботи, рішуче й безкомпромісно впроваджує в життя вимоги міністра оборони України, командувача Сухопутних військ ЗС України з питань збереження життя і здоров'я особового складу, підвищення бойової та мобілізаційної готовності.

Пройшов основні командирські та штабні посади: від командира взводу до заступника начальника штабу Командування Сухопутних військ ЗС України, є взірцем вірності присязі та виконання військового обов'язку, успішно керує підлеглими. До виконання службових обов'язків ставиться з почуттям високої відповідальності. Уміє правильно виділяти головний напрям під час вирішення поставлених завдань. Функціональні обов'язки та керівні документи відповідно до займаної посади знає досконало, вміло застосовує свої знання у повсякденній службовій діяльності. Під час вирішення службових питань проявляє наполегливість, принциповість. Здатний критично оцінювати свою діяльність.

За період проходження військової служби неодноразово подавав пропозиції щодо покращення міжнародного військового співробітництва у ЗС України. Особисто веде співпрацю з органами місцевої та державної влади, що сприяло збільшенню авторитету військовослужбовців частини в суспільному житті міста.

За результатами підсумкових перевірок 2006 навчального року рівень індивідуальної підготовки оцінюється на "відмінно", штаб, в якому він проходить службу, з питань забезпечення бойової та мобілізаційної готовності, планування і контролю за ходом бойової підготовки у військах, підготовки миротворчих контингентів, решти напрямів діяльності оцінюється на "добре".

Амідан

ЩУРОВСЬКИЙ АНАТОЛІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

**Нагороджений орденом Данила Галицького
за вагомий особистий внесок
у захист державних інтересів України,
зміцнення законності та правопорядку,
зразкове виконання військового і службового обов'язку,
високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 23 березня 2006 року № 255**

Керівник (заступник начальника, начальник, завідувач) кафедри філософії (суспільних дисциплін) у Національній академії (Інститут підготовки кадрів) Служби безпеки України.

Народився 27 червня 1940 року в с. Студенна Піщанського району Вінницької області в сім'ї учителів. У ранньому віці залишився сиротою - батьки померли від туберкульозу. Виховувався в Чорноминському дитячому будинку на Вінниччині.

Після закінчення семірички в 1954-1958 рр. навчався у Вінницькому агролісомеліоративному технікумі залізничного транспорту, по закінченні якого здобув фах молодшого агронома-агролісомеліоратора залізничного транспорту.

Протягом 1958-1959 рр. працював майстром лісових культур на Білоруській залізниці.

У 1959-1962 рр. - на строковій службі в армії.

У 1962 р. вступив на філософський факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка.

У 1963-1964 рр. працював гірничим робітником, секретарем комітету комсомолу в шахті № 6 "Червона зірка" у м. Донецьку.

Впродовж 1964-1965 рр. - секретар Пролетарського райкому комсомолу м. Донецька.

У 1965-1967 рр. - вчитель СШ № 138 м. Донецька.

З 1967 р. по 1976 р. - викладач, старший викладач кафедри філософії Донецького політехнічного інституту.

У 1975 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата філософських наук.

З 1976 р. - викладач Київських вищих курсів Комітету державної безпеки СРСР.

З 1977 р. по сьогодні - керівник (заступник начальника, начальник, завідувач) кафедри філософії (суспільних дисциплін) у Національній академії (Інститут підготовки кадрів) Служби безпеки України.

У 1979 р. отримав вчене звання доцента, а в 2000 р. - вчене звання професора.

Одружений, дружина Любов Олександрівна - економіст-програміст, працювала в НА СБ України викладачем фінансових дисциплін. Дочка Ольга - перекладач-референт арабської мови, співробітниця Департаменту ОТЗ СБ

України, молодший лейтенант. Дочка Майя - курсант І курсу Національної академії Служби безпеки України.

Педагогічний стаж А.М. Щуровського - 42 роки (з 1965 р.), у тому числі у вищих навчальних закладах IV рівня акредитації - 40 років (з 1967 р.); військова вислуга - від рядового до полковника - 32 роки, в органах Державної безпеки України - 31 рік (з 1976 р.).

Опублікував близько 200 наукових праць, у тому числі 4 монографії і 14 навчальних посібників, а також 4 поетичні збірки: "Дарунки долі" (2000 р.), "Живі зірки" (2003 р.), "Полум'яні серця" (2006 р.), "Святий вогонь" (2007 р.).

Нагороджений багатьма орденами та медалями.

Національна академія Служби безпеки України - це багатопрофільний спеціальний вищий навчальний заклад IV рівня акредитації. Всього за час існування навчального закладу в його стінах пройшли підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації більше 20 тисяч офіцерів Служби безпеки України. До складу Академії входить Інститут захисту інформації з обмеженим доступом, який на базі середньої та вищої освіти за контрактом готує фахівців для роботи у вказаній галузі.

У Національній академії Служби безпеки України функціонують також центр підвищення кваліфікації та перепідготовки кадрів, 5 факультетів, 35 кафедр, аспірантура і докторантура, видавництво.

Протягом останніх років упроваджено систему підготовки учасників антитерористичних та інших спеціальних операцій. Академія готує також фахівців для Управління державної охорони, Державної прикордонної служби, Головного управління військової розвідки Міністерства оборони України.

У Національній академії сформувалися нові наукові школи з історії національних спецслужб, теорії контррозвідувальної, оперативно-розшукової діяльності, психології праці в особливих умовах. Здійснюються фундаментальні та прикладні дослідження за участю науковців, серед яких - член-кореспондент Академії педагогічних наук, 26 докторів та 126 кандидатів наук, 31 професор, 60 доцентів, 17 старших наукових співробітників.

Амідан

МЕДАЛЬ

"ЗА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ
УКРАЇНІ"

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ВІДЗНАКУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛЬ "ЗА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ УКРАЇНИ"

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВІДЗНАКУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛЬ "ЗА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ УКРАЇНИ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 5 жовтня 1996 року № 931/96

Відповідно до пункту 25 статті 106 Конституції України (254к/96-ВР) постановляю:

1. Встановити відзнаку Президента України - медаль "За військову службу України" (далі - медаль "За військову службу України").
2. Затвердити Положення про медаль "За військову службу України", опис медалі "За військову службу України" (додається).
3. Медаллю "За військову службу України" нагороджуються військовослужбовці Збройних Сил України і військових формувань, утворених відповідно до законодавства України, інші особи за мужність і відвагу, самовіддані дії, виявлені у захисті державних інтересів України, зразкове виконання військового обов'язку.
4. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення медалі "За військову службу України" та посвідчень до неї.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ,
5 жовтня 1996 року
№ 931/96

1. Відзнакою Президента України - медаллю "За військову службу України" (далі - медаль "За військову службу України") нагороджуються військовослужбовці Збройних Сил України, Національної гвардії України, Служби безпеки України, Прикордонних військ України, внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України, Управління державної охорони України, Цивільної оборони України та інші особи.
2. Нагородження медаллю "За військову службу України" провадиться:
  - за особисту мужність і відвагу, самовіддані дії, виявлені у захисті державних інтересів України;
  - за досягнення високої бойової готовності військ і забезпечення обороноздатності України;
  - за зразкове виконання військового обов'язку;
  - за виконання спеціальних завдань щодо забезпечення державної безпеки України;
  - за заслуги в охороні державного кордону України;
  - за 25 років бездоганної військової служби.
3. Нагородження медаллю "За військову службу України" здійснюється Указом Президента України.
4. Медаллю "За військову службу України" можуть бути нагороджені іноземні громадяни та особи без громадянства.
5. Нагородження медаллю "За військову службу України" може бути проведено посмертно.
6. Нагородження медаллю "За військову службу України" військовослужбовців та привір'яних до них осіб провадиться за поданням Міністерства оборони України, командування Національної гвардії України, Прикордонних військ України, керівництва Служби безпеки України, Управління державної охорони України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій, голів обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.
- Клопотання про нагородження медаллю "За військову службу України" може порушувати Комісія по державних нагородах України при Президентові України.
7. Висунення кандидатур здійснюється, як правило, у військовому формуванні, де проходить службу особа, яку представляють до нагородження.
  - До подання додається нагородний лист установленого зразка.
8. Вручення медалі "За військову службу України" провадиться Президентом України або за його уповноваженням керівником відповідного міністерства, іншого органу виконавчої влади, командувачем відповідного військового формування, командиром військової частини, Головою Комісії по державних нагородах України при Президентові України.
9. Нагородженому медаллю "За військову службу України" вручаються медаль і посвідчення до неї.
10. Медаль "За військову службу України" носять на грудях зліва і за наявності у нагородженого відзнак Президента України - орденів князя Ярослава Мудрого, "За заслуги", "За мужність" - розміщують після них.
11. Позбавлення медалі "За військову службу України" може бути проведено Президентом України у разі засудження нагородженого за тяжкий злочин - за поданням суду на підставі та в порядку, встановленому законодавством України.
12. У разі втрати (псування) медалі "За військову службу України" та посвідчення до неї дублікати, як правило, не видаються. Їх може бути видано, як виняток, за умови, що нагороджений не міг запобігти втраті (псуванню) медалі та посвідчення.
13. Дублікати медалі "За військову службу України" та посвідчення до неї видаються відповідно до рішення Комісії по державних нагородах при Президентові України за кошти нагородженого або безплатно.
14. У разі нагородження особи медаллю "За військову службу України" посмертно медаль та посвідчення до неї передаються сім'ї нагородженого. Якщо у нагородженого посмертно немає сім'ї, медаль та посвідчення до неї залишаються у Відділі нагород Адміністрації Президента України.
15. Медаль "За військову службу України" та посвідчення до неї, що належали особі, позбавленій медалі, підлягають поверненню до Відділу нагород Адміністрації Президента України.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛІ "ЗА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ УКРАЇНИ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 5 жовтня 1996 року № 931/96

Відзнака Президента України - медаль "За військову службу України" виготовляється зі срібла і має форму вінка з дубового листа. На вінк наклadena композиція з зображенням військової зброї та символіки (ракета, гармата, шабля, бойова сурма, прапори та ін.). Усі зображення рельєфні. Діаметр вінка - 40 мм.

Зворотний бік медалі плоский, з рельєфним номером.

Вінок за допомогою кільця з вушком сполучається з прямокутною колодкою, обтягнутою стрічкою. Нижня частина колодки фігурна. Розмір колодки: довжина - 45 мм, ширина - 28 мм. На зворотному боці колодки - застібка для кріплення до одягу.

Стрічка медалі шовкова муарова блакитного кольору з синьою смужкою посередині і двома жовтими з боків. Ширина стрічки - 28 мм. Ширина смужок: синьої - 12 мм, жовтих - по 2 мм.

Планка медалі "За військову службу України" являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту відповідною стрічкою. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

Медаль
"За військову службу України"

НАГОРОДЖЕНІ МЕДАЛЮ "ЗА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ УКРАЇНІ"

2006 рік

АЛІПОВ Юрій Віталійович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
АНДРІЄВСЬКИЙ Олексій Анатолійович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
КОВАЛЬОВ Станіслав Віталійович	капітан 2 рангу	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
КОПАЧИНСЬКИЙ Віктор Миколайович	підполковник	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
ПУЗАНОВ Геннадій Вікторович	підполковник	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ТИТАРЕНКО Олександр Іванович	генерал-майор	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
ХАРЧЕНКО Олександр Володимирович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
ЯЦЕНКО Віктор Васильович	старший лейтенант	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022

2007 рік

АЛЬОШИН Павло Валерійович	капітан в органах державної охорони	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
АРТЕМОВ Микола Васильович	командир авіаційної ланки, майор	Указ Президента України від 2 червня 2007 року № 491
БАЛАН Микола Іванович	полковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
БАЛАНДІН Дмитро Павлович	підполковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
БІДИЛО Сергій Вікторович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
БОЖКО Олександр Іванович	командир військової частини 3021, полковник	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 222
БУЗИНСЬКИЙ Віктор Федорович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
БУЛКІН Володимир Опанасович	командир військової частини 3077, полковник	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 222
ВАСІЛЬЄВ Сергій Вікторович	заступник начальника управління - начальник частини Західного територіального командування, полковник	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 222
ВЕРЕТЬЛЬНИК Віталій Вікторович	підполковник	Указ Президента України від 24 травня 2007 року № 464
ВЕРХОВЕЦЬКИЙ Віктор Бальтазарович	полковник в органах державної охорони	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ВОЛОХОВ Вадим Павлович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ГЕСЬ Олег Анатолійович	командир, підполковник	Указ Президента України від 2 червня 2007 року № 491
ГОНЧАР Ксенія Володимирівна	капітан	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ДАНІЛАКОВИЧ Леся Василівна	начальник відділення прикордонного контролю "Краснодон" Луганського прикордонного загону, капітан	Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163
КАПШТИК Олег Іванович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

КИРИЛЮК Руслан Віталійович	учасник бойових дій в Афганістані, начальник служби Головного управління Міністерства оборони України, полковник	Указ Президента України від 14 лютого 2007 року № 110
КОЗАКЕВИЧ Олександр Вікторович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
КОЛЕЖНЮК Ігор Васильович	підполковник	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
КОЛПІКОВ Іван Миколайович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
КОНАРЬОВА-ШИЛЯЄВА Тетяна Миколаївна	штурман-льотчик вертолітної ескадрильї 456 авіаційної бригади транспортної Повітряних сил Збройних сил України, старший лейтенант	Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163
КУЧЕРЕНКО Анатолій Володимирович	начальник відділу служби військ та інспектування Головного управління, полковник	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 222
ЛАРІН Андрій Олександрович	полковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
ЛЯСКОВСЬКИЙ Михайло Вікторович	підполковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
МАКСИМШИН Станіслав Трохимович	полковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
МАЛОКОВ Олег Юрійович	полковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
МАРТИНЮК Василь Дмитрович	начальник управління бойової та спеціальної підготовки Головного управління, полковник	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 222
НАЗАРЕНКО Сергій Леонідович	прапорщик	Указ Президента України від 24 травня 2007 року № 464
НИШПОР Олег Петрович	полковник	Указ Президента України від 24 травня 2007 року № 464
ОРЛОВ Олег Анатолійович	капітан 1 рангу	Указ Президента України від 27 червня 2007 року № 567
ПАВЛАЮК Олександр Олексійович	підполковник	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
ПАНАС Анатолій Миколайович	капітан	Указ Президента України від 24 травня 2007 року № 464
ПЕКЕЛЬНИЙ Василь Леонідович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ПЕТРИЧЕНКО Олександр Миколайович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ПЛУЖНИК Василь Петрович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ПОГРЕБИЦЬКИЙ Микола Леонідович	генерал-майор	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ПОПОВИЧ Олексій Віталійович	підполковник	Указ Президента України від 24 травня 2007 року № 464
РАДАЄВ Анатолій Валерійович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
РЯБОКІНЬ Михайло Володимирович	майор	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
САЙЧУК Дмитро Анатолійович	старший лейтенант	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
СЕРПЕНКО Олександр Іванович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
СМИРНОВ Сергій Юрійович	майор	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
СУЛІМА Ігор Віталійович	полковник в органах державної охорони	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

ТЕЛЯТНИКОВ Вадим Вікторович	підполковник
ТЕРЕХОВ Ігор Миколайович	підполковник
ТІТОВ Сергій Васильович	підполковник
ФАРЕНІЙ Олег Анатолійович	полковник
ФАРІНА Володимир Володимирович	полковник
ФЕДІЧЕВ Валентин Миколайович	полковник
ЧЕРНЕНКО Василь Іванович	полковник
ЧУРІЛОВ Анатолій Олександрович	підполковник
ШВАЧКА Сергій Петрович	підполковник
ШУМНИК Михайло Анатолійович	підполковник

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

АРТЕМОВ МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ

**Нагороджений медаллю
"За військову службу Україні"
за вагомий особистий внесок у зміцнення
обороздатності України,
досягнення високих результатів
у бойовій і професійній підготовці.
Указ Президента України
від 2 червня 2007 року № 491**

Командир авіаційної ланки авіаційної ескадрильї 831 бригади тактичної авіації повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України, майор.

Народився в 1966 році у с. Катеринівка Петропавлівського району Дніпропетровської області.

У 1984 р. по 1988 р. - курсант Харківського вищого військового авіаційного училища льотчиків.

З 1988 р. - льотчик-інструктор учбового полку.

У 1995 р. - старший льотчик-інструктор учбового авіаційного полку, в листопаді цього ж року призначений льотчиком-інструктором авіаційної бази (учбової).

У 1996-1998 рр. - старший льотчик винищувального авіаційного полку.

З жовтня 1998 р. по вересень 2003 р. - командир авіаційної ланки винищувального авіаційного полку.

У 2003-2005 рр. - старший льотчик авіаційної ланки авіаційної ескадрильї авіаційної бригади винищувальної.

З листопада 2005 р. по листопад 2007 р. - командир авіаційної ланки авіаційної ескадрильї авіаційної бригади винищувальної.

З 19 листопада 2007 р. - командир авіаційної ланки авіаційної ескадрильї бригади тактичної авіації.

Одружений, разом з дружиною Оленою Анатоліївною виховують трьох дітей: сина Сергія та двох доньок - Яну і Марину.

Дисциплінований, грамотний, виключно працелюбний офіцер. Має високий рівень тактичної підготовки. Відмінно знає військову техніку, яка знаходиться на озброєнні бригади тактичної авіації.

Впевнено керує особовим складом авіаційної ланки. Літати любить, робить це сміливо та впевнено. За складних обставин приймає правильні та виважені рішення.

Має високу професійну підготовку, надає велику практичну допомогу командуванню підрозділу та частини з підтримання належного стану бойової та мобілізаційної готовності. У складі чергової ланки бригади постійно несе бойове чергування в системі протиповітряної оборони України.

У травні 2007 р. здійснював повітряне прикриття місця перебування Президента України. Поставлене завдання виконав на "відмінно".

Микола Васильович бере активну участь у розробці бойових документів, проведенні військових навчань та тренувань.

За результатами підсумкової перевірки за 2007 навчальний рік особисто та підпорядкований підрозділ оцінені на "добре". Усвідомлення військового обов'язку захисника народу України підтверджує своєю діяльністю.

Військово-Повітряні Сили України - один із головних носіїв бойового потенціалу Збройних Сил України. Цей високоманеврений вид Збройних Сил призначений, спільно з військами Протиповітряної оборони, для охорони повітряного простору держави, ураження з повітря об'єктів противника, авіаційної підтримки своїх військ (сил), висадки повітряних десантів, повітряного перевезення військ і матеріальних засобів та ведення повітряної розвідки.

Основні завдання Військово-Повітряних Сил України:

- завоювання переваги у повітрі;
- прикриття угруповань військ і об'єктів від ударів противника з повітря;
- авіаційна підтримка Сухопутних військ та забезпечення бойових дій Військово-Морських Сил;
- зрив маневру військ противника та його перевезень;
- висадка повітряних десантів та боротьба з десантами противника на землі й у повітрі;
- ведення повітряної розвідки;
- здійснення повітряних перевезень своїх військ і матеріальних засобів;
- руйнування та знищення військових, військово-промислових, енергетичних об'єктів, вузлів і комунікацій противника.

На сьогодні Повітряні Сили Збройних Сил України знаходяться на одному з найвідповідальніших і найскладніших періодів свого існування: завершується процес їхнього формування і починається бойове злагодження у новій організаційно-штатній структурі. Від успішного проведення цих заходів значною мірою залежить рівень ефективності подальшого функціонування Військово-Повітряних Сил України.

Амідан

БЕЛКОВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ВІКТОРОВИЧ

Нагороджений медаллю
"За військову службу Україні"
за вагомий особистий внесок у захист державних
інтересів України, зміцнення законності та правопорядку,
зразкове виконання військового і службового обов'язку,
високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 23 березня 2006 року № 255

Старший оперуповноважений на особливо важливих об'єктах Управління Служби безпеки України в Донецькій області.

Народився 29 липня 1976 року в м. Донецьк.

У вересні 1993 р. вступив на 1-й курс економіко-правового факультету Донецького державного університету за спеціальністю "Правознавство". Під час навчання з жовтня 1997 р. по листопад 1998 р. працював у ТОВ "Юридична компанія "Консалтинг-експрес" на посаді юрисконсульта. У липні 1998 р. закінчив навчання в університеті та отримав диплом з відзнакою.

У грудні 1998 р. був призваний на строкову військову службу до Національної гвардії України. Службу проходив у в/ч 4111 у м. Донецьк на посаді начальника радіостанції.

У листопаді 1999 р. був звільнений у запас Збройних Сил України у званні сержанта і відразу ж продовжив працювати в ТОВ "Юридична компанія "Консалтинг-експрес" юрисконсультом.

9 червня 2000 р. наказом голови Служби безпеки України Белковський Олександр Вікторович був прийнятий на військову службу в Службу безпеки України, а 21 червня 2000 р. призначений на посаду оперуповноваженого Управління Служби безпеки України в Донецькій області.

З серпня 2006 р. обіймає посаду старшого оперуповноваженого на особливо важливих об'єктах Управління Служби безпеки України в Донецькій області.

За період служби в Службі безпеки України виявив себе ініціативним, енергійним, наполегливим співробітником. Грамотно працює на дорученій ділянці роботи по лінії боротьби з корупцією в органах влади та управління. За час роботи (з 2000 р. по 2006 р.) досяг конкретних позитивних результатів в оперативно-службовій діяльності, а саме: особисто склав 201 протокол про адміністративні правопорушення стосовно державних службовців, посадових осіб органів місцевого самоврядування, співробітників митних органів, військовослужбовців, співробітників податкової служби.

За матеріалами капітана Белковського Олександра Васильовича в 2002 р. прокуратурою Донецької області

було порушено кримінальну справу стосовно адвоката за ознаками злочинів, передбачених ст. 15 ч. 2 - 190 ч. 4, ст. 190 ч. 3, ст. 27 ч. 4 - 369 ч. 2 КК України. У червні 2003 р. судом був винесений вирок, відповідно до якого особа визнана винною у здійсненні вищезазначених злочинів.

У 2005 р. по лінії боротьби з корупцією склав 66 протоколів про адміністративні правопорушення, один з яких - стосовно посадової особи органів місцевого самоврядування 3 категорії, 2 протоколи - згідно зі ст. 1 Закону України "Про боротьбу з корупцією". За матеріалами капітана Белковського Олександра Вікторовича прокуратурою Донецької області в порядку ст. 97 КПК України порушено кримінальну справу стосовно посадової особи органів місцевого самоврядування 3 категорії (Красноармійський міський голова) за ознаками складу злочину, передбаченого ст. 364 ч. 2 КК України.

У 2006 р. склав 17 адміністративних протоколів про адміністративні правопорушення, передбачені Законом України "Про боротьбу з корупцією", з яких 3 згідно зі ст. 1 ч. 2 п. "а" закону.

За час роботи по лінії боротьби з корупцією підвищилася якість складених протоколів. Так, за результатами розгляду суду, за всіма складеними капітаном О.В. Белковським у 2004-2006 рр. протоколами, прийняті рішення про визнання правопорушників винними та про притягнення їх до адміністративної відповідальності.

За характером Олександр Вікторович - ініціативна та наполеглива людина. Має організаторські здібності, повагу у колег. Патріот України, званням офіцера органів Служби безпеки України дорожить.

За час служби капітан Белковський Олександр Вікторович неодноразово заохочувався, в тому числі тричі правами керівництва Служби безпеки України.

Амідан

ГЕШ ОЛЕГ АНАТОЛІЙОВИЧ

Нагороджений медаллю
"За військову службу Україні"
за вагомий особистий внесок у зміцнення
обороноздатності України,
досягнення високих результатів
у бойовій і професійній підготовці.
Указ Президента України
від 2 червня 2007 року № 491

Командир авіаційної ескадрильї 831 бригади тактичної авіації повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України (в/ч А1356 м. Миргород), підполковник.

Народився в 1971 році у станиці Степ Олов'яницького району Читинської області.

У 1988 р. зарахований курсантом Харківського вищого військового авіаційного училища льотчиків.

З 1992 р. - льотчик-інструктор учбового полку.

З 1995 р. - старший льотчик-інструктор інструкторського бомбардувального авіаційного полку (учбового).

У 1995-1996 рр. - льотчик-інструктор авіаційної бази.

З 1996 р. по 1996 р. - командир авіаційної ланки авіаційної бази.

Протягом 1996-1998 рр. - слухач факультету (командно-штабного) Харківського інституту льотчиків Військово-Повітряних Сил.

З 1998 р. - заступник командира авіаційної ескадрильї винищувального авіаційного полку.

У 2003-2006 рр. - заступник командира ескадрильї - штурман авіаційної ескадрильї авіаційної бригади винищувальної.

З березня 2006 р. по жовтень 2007 р. - командир авіаційної ескадрильї авіаційної бригади винищувальної.

З 14 березня 2006 р. - командир авіаційної ескадрильї бригади тактичної авіації.

Одружений, разом з дружиною Ольгою Сергіївною виховують доньку Настю.

Дисциплінований, грамотний, виключно працелюбний офіцер. Має високий рівень оперативно-тактичної підготовки. Відмінно знає військову техніку, яка знаходиться на озброєнні бригади тактичної авіації.

Впевнено керує особовим складом авіаційної ескадрильї. Літати любить, літає сміливо та впевнено. За складних обставин діє впевнено, приймає правильні та виважені рішення.

Має високу професійну підготовку, надає велику практичну допомогу командуванню частини з підтримання належного стану бойової та мобілізаційної готовності. У складі чергової ланки бригади постійно несе бойове чергу-

вання у системі протиповітряної оборони України.

У травні 2007 р. здійснював повітряне прикриття місця перебування Президента України. Поставлене завдання виконав на "відмінно".

Бере активну участь у розробці бойових документів, проведенні військових навчань та тренувань.

За результатами підсумкової перевірки за 2007 навчальний рік особисто та підпорядкований підрозділ оцінені на "добре".

Усвідомлення військового обов'язку захисника народу України підтверджує свою діяльність.

На початку 2005 р. постало питання створення Повітряних Сил Збройних Сил України на базі Військово-Повітряних Сил та Військ Протиповітряної оборони, виходячи зі світової практики й історичного досвіду. Метою перетворень у військовій сфері стало створення сучасної моделі Збройних Сил України - оптимальних за чисельністю, мобільних, добре озброєних, всебічно забезпечених і навчених військ і сил, які спроможні були б виконати покладені на них завдання у будь-яких умовах обстановки; підвищення рівня ефективності виконання завдань, притаманних як Військово-Повітряним Силам, так і Військам Протиповітряної оборони, за рахунок ліквідації дублюючих елементів управління загальним процесом захисту вітчизняного повітряного простору. Формування Повітряних Сил стало важливим складовим елементом загальної програми реформування Збройних Сил України.

Слід відзначити, що створення Повітряних Сил не стало механічним злиттям двох раніше існуючих видів Збройних Сил України. У першу чергу, воно було обумовлене прагненням військово-політичного керівництва країни підняти рівень ефективності захисту повітряного простору на новий, якісний рівень. Повітряні Сили Збройних Сил України орієнтовані на виконання завдань, перш за все, у складі багатонаціональних сил, участі у ліквідації наслідків стихійних лих, техногенних катастроф, надання допомоги населенню України та підтримки правоохоронних органів держави (відповідно до чинного законодавства України) у нейтралізації загроз невоєнного характеру тощо.

Амідан

КОНАРЬОВА-ШИЛЯЄВА ТЕТЯНА МИКОЛАЇВНА

**Нагороджена медаллю
"За військову службу Україні"**
за вагомий особистий внесок у соціально-економічний
і культурний розвиток України, активну громадську
діяльність, багаторічну сумлінну працю
та з нагоди Міжнародного жіночого дня 8 Березня.
Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Штурман вертолітної ланки (санітарно-транспортної)
вертолітної ескадрильї військової частини А 1231, капітан.

Народилася 18 березня 1982 року в м. Миколаїв.
З 1999 р. по 2003 р. - курсант Харківського інститу-
ту Військово-Повітряних Сил України.

З жовтня 2003 р. - льотчик-штурман вертолітної лан-
ки вертолітної ескадрильї.

З червня 2004 р. - льотчик-штурман, а з жовтня
2004 р. - штурман-льотчик (ланки) вертолітної ланки
змішаної авіаційної ескадрильї пошуково-рятувального за-
безпечення.

З 2005 р. - штурман-льотчик (ланки) вертолітної лан-
ки пошуково-рятувального забезпечення вертолітної ес-
кадрильї.

Одружена, чоловік Шилєв Євгеній Володимирович -
помічник керівника польотів військової частини А 1231.
Батько Конарьов Микола Юрійович - пенсіонер, маги
Людмила Миколаївна працює на Миколаївському авіа-
ційно-ремонтному підприємстві.

Дисциплінований, грамотний, виключно працелюбний
офіцер. Має високий рівень оперативно-тактичної підготов-
ки. Відмінно знає військову техніку, що знаходиться на
озброєнні Повітряних Сил Збройних Сил України, країн
СНД і НАТО.

Регулярно здійснює контроль за роботою особового
складу ланки. Впевнено керує підготовкою льотчиків-
штурманів ланки. Своєчасно і грамотно оцінює повітряну
обстановку і приймає правильні рішення. Польотні завдан-
ня завжди виконує на "відмінно". Має кваліфікацію війсь-
кового льотчика 3 класу. Освоїла наступні типи літаків та
вертольотів: Як-52, Мі-2 та Мі-8, Мі-9. Підготовлена до
польотів вдень та вночі у простих і складних метеоумовах
як льотчик-штурман, як льотчик-штурман-інструктор.
Загальний наліг - понад 240 годин. За 2007 р. має наліг
40 годин.

Висока професійна підготовка, знання навігації, техніки і
озброєння дозволяють Тетяні Миколаївні надавати велику
практичну допомогу льотчикам-штурманам ланки верто-
літної ескадрильї з вдосконалення вмінь та навичок, під-
тримання їх у постійній бойовій готовності.

Бере активну участь у розробці бойових документів,
організації та проведенні військових навчань, тренувань.
Особисто брала участь у навчаннях за участю представ-
ників країн НАТО.

За результатами підсумкової перевірки за 2007 на-
вчальний рік особисто та підпорядкований підрозділ оцінили
на "добре". Усвідомлення військового обов'язку захисника
народу України підтверджує своєю діяльністю.

На сьогоднішній день у Збройних Силах України проходять
службу та працюють близько 90 тисяч жінок. З них
4 жінки-офіцери у військовому званні "полковник",
32 - "підполковник", 216 - "майор", 375 - "капітан"
або "капітан-лейтенант", 388 - "старший лейтенант",
100 - "лейтенант" і 30 - "молодший лейтенант".

Представниці прекрасної статі проходять службу та
працюють в усіх видах та родах Українського війська.
Найбільше вони представлені у частинах і з'єднаннях
Сухопутних військ - понад 7 тисяч. У Повітряних Силах
Збройних Сил України проходять службу більше 6,5 тисяч
жінок, у Військово-Морських Силах - 1,9 тисяч жінок.

Переважна більшість жінок - майже 40 тисяч -
служить і працює у найбільшому за чисельністю виді
Збройних Сил - Сухопутних військах. Представлена
жіноча стаття і в аеромобільних військах.

За майже 16 років миротворчої діяльності України у
складі національних миротворчих контингентів мир і спокій
у "гарячих" точках планети боронили 28 українських вій-
ськовослужбовців-жінок. Жінки-військовослужбовці поряд
з чоловіками виконують відповідальні завдання в органах
військового управління, в бойових розрахунках, на полігонах
тощо.

Природа наділила жінку найкращими рисами: ніжністю
і добротою, чарівністю і розумом, материнською любов'ю і
вірністю. Всіх жінок-військовослужбовців відрізняють
велика працездатність, відповідальність і професіоналізм,
внутрішня дисципліна. За оцінкою командирів, саме жінки
найбільш ретельно та старанно виконують обов'язки по
службі, вони дуже дуже педантичні. Жінки працюють в
Збройних Силах з максимальною віддачею.

Амідан

МИХАЙЛЮТЕНКО ОЛЕКСІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

**Нагороджений медаллю
"За військову службу Україні"**
за вагомий особистий внесок у зміцнення національної без-
пеки і обороноздатності Української держави, законності
та правопорядку, зразкове виконання військового, служ-
бового обов'язку у захисті конституційних прав і свобод
громадян та з нагоди річниці підтвердження всеукраїнським
референдумом Акта проголошення незалежності України.
Указ Президента України від 29 листопада 2005 року № 1670

Начальник навчального центру Військово-Морських
Сил Збройних Сил України, капітан 1 рангу.

Народився 10 жовтня 1953 року в с. Сенча Лохвиць-
кого району Полтавської області.

У 1970 р. закінчив Сечанську середню школу.

З 10 жовтня 1970 р. по 10 жовтня 1971 р. працював
робітником у Сечанському будівельному управлінні № 20.
10 листопада 1971 р. був призваний на дійсну строко-
ву службу. До липня 1972 р. проходив військову службу
за кордоном у в/ч 39627 ПГВ.

У липні 1972 р. вступив до Хмельницького вищого ар-
тилерійського училища.

У 1976 р., по закінченню училища, Олексію Васильо-
вичу було присвоєно військове звання "лейтенант". Його
направили для подальшого проходження служби у ЦПВ
в/ч 83011 на посаду командира ПТ взводу. З вересня
1976 р. по лютий 1980 р. командував взводом, а в лютому
1980 р. був призначений на посаду командира батареї
в/ч 83011.

У жовтні 1981 р. переведений у Забайкальський округ
на посаду командира батареї.

У березні 1987 р. призначений на посаду начальника
штабу дивізіону.

У серпні 1988 р. переведений в Одеський округ на
посаду начальника штабу дивізіону в/ч 77643.

З липня 1991 р. по червень 1996 р. проходив службу
на посаді командира дивізіону в/ч 77643.

У липні 1992 р. прийняв військову присягу на вірність
народу України.

У червні 1996 р. переведений до ВМС України на
посаду командира окремого ракетного дивізіону в/ч А1814.

У 1998 р. призначений на посаду заступника команди-
ра з'єднання з бойової підготовки в/ч А2689.

З 1998 р. по 2000 р. навчався на командному факультеті
(оперативно-тактичному) Севастопольського військово-
морського інституту ім. П.С. Нахімова, який закінчив
за спеціальністю "Бойове застосування та управління діями
частин Військово-Морських Сил", та отримав кваліфіка-
цію офіцера військового управління оперативно-тактичного
рівня.

У 1998 р. за багаторічну бездоганну службу в Зброй-
них Силах нагороджений відзнакою Міністерства оборони
України "Ветеран військової служби".

У грудні 1999 р. призначений на посаду командира
учбового загону ВМС України. Перед колективом стояло
завдання підняти рейтинг Військово-Морських Сил, зро-
бити їх професійним, кращим та найсильнішим видом
Збройних Сил України. За цей час підготовлено 7500 кур-
сантів строкової і контрактної служби та щорічно 2000-
2500 матросів молодого пополнення. Відновлено та збудовано
24 навчальних кабінети, 35 навчальних класів,
2 полігони для підготовки фахівців за прямим призначен-
ням. Випроваджено у підготовку молодших спеціалістів
20 автоматизованих комплексів. Запрацювало обладнання
комунального значення.

У жовтні 2000 р. О.С. Михайлютенко призначений
на посаду начальника навчального центру ВМС України,
де і проходить службу по сьогодні.

У 2001 р. став лауреатом Міжнародного Відкритого
Рейтингу популярності та якості "Золота Фортуна" як
свідчення глибокої поваги тим, хто присвятив себе будів-
ництву нової України. У 2001 р. обраний народним депута-
том районної ради. З 2003 р. перебував у резерві до
просування по службі. Індивідуальний план підготовки що-
до опанування вищої посади виконано на 100%.

За підсумками 2005 навчального року індивідуальна
підготовка була оцінена на "відмінно", а очолюваний заклад
отримав загальну оцінку "добре". Присягу на вірність наро-
ду України прийняв 2 липня 1992 року.

Одружений, з дружиною Мариною Сергіївною вико-
вали двох доньок: Віталію та Олену.

О.С. Михайлютенко - досвідчений та висококваліфіко-
ваний офіцер-керівник, один із перших офіцерів колиш-
нього СРСР, який прийняв присягу на вірність народу
України і перейшов до її Збройних Сил. За час проход-
ження служби зарекомендував себе виключно з позитивно-
го боку. Службові обов'язки за займовою посадою виконує
в повному обсязі. Має великий досвід служби у військах
та успішно його застосовує у навчальному процесі.

Амідан

ЧЕРНЕНКО ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ

Нагороджений медаллю
"За військову службу Україні"

за особливі заслуги у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, охорону конституційних прав і свобод людини, мужність та самовідданість, виявлені під час виконання військового і службового обов'язку, та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Командир 204-ї авіаційної бригади винищувальної повітряної командування "Південь" Повітряних Сил Збройних Сил України, полковник.

Народився 1 січня 1959 року в м. Звенигородка Черкаської області.

У 1978-1982 рр. - курсант Чернігівського вищого військового авіаційного училища льотчиків (ЧВВАУЛ).

З 1982 р. - льотчик, а з 1983 р. - старший льотчик винищувального авіаційного полку.

З червня 1984 р. по листопад 1985 р. - командир ланки винищувального авіаційного полку.

Протягом 1985-1986 рр. - старший льотчик винищувального авіаційного полку.

У 1986-1987 рр. - командир ланки винищувального авіаційного полку.

Впродовж 1987-1988 рр. - заступник командира ескадрильї винищувального авіаційного полку.

З 1988 р. по 1989 р. - командир ескадрильї винищувального авіаційного полку.

У 1989-1992 рр. - слухач Військової командної академії ППО ім. Г.К. Жукова.

З червня 1992 р. по липень 1998 р. - командир авіаційної ескадрильї винищувального авіаційного полку.

З 1998 р. - командир авіаційної ескадрильї винищувальної авіаційної бригади, а з 2000 р. - заступник командира винищувальної авіаційної бригади.

З листопада 2001 р. по грудень 2003 р. - командир винищувального авіаційного полку.

У 2003-2004 рр. - заступник командира авіаційної бригади винищувальної.

З грудня 2004 р. - командир 204-ї авіаційної бригади винищувальної повітряної командування "Південь" Повітряних Сил Збройних Сил України.

Одружений, разом з дружиною Людмилою Анатоліївною, військовослужбовцем за контрактом військової частини А2255, виховали двох синів: Анатолія та Владислава.

Дисциплінований, грамотний, виконавчий, професійно підготовлений офіцер-керівник.

Військовий льотчик 1-го класу. Літає на літаку МіГ-29.

Має загальний наліт 1476 годин, у 2005 р. наліт 83 години, у 2006 р. - 55 годин, у 2007 р. - 30 годин. Інструктор, підготовлений до ведення бойових дій у повному обсязі курсу бойової підготовки цілодобово та у складних метеоумовах. Постійно несе бойове чергування в системі Протиповітряної оборони України. Інцидентів до льотних подій з особистої провини не має. У складній повітряній обстановці орієнтується грамотно, здатний самостійно приймати правильні рішення. Авіаційну техніку знає добре та вмiло її експлуатує.

Вмiло навчає льотний склад льотній майстерності, має добрі теоретичні знання і великий практичний досвід.

Василь Іванович до служби відноситься сумiнно, з високим почуттям відповідальності. Службові обов'язки виконує у повному обсязі, на високому професійному рівні. Наполегливо й енергійно добивається поставленої мети. Вмiє коротко, швидко та досить точно викласти свої думки. Постійно проявляє розумну ініціативу і творчий підхід.

Бере активну участь в організації та проведенні військових навчань і тренувань.

Оперативно-тактична та військово-технічна підготовка оцінена на "добре". Розуміється на проблемних питаннях, вмiє виділити в них головні аспекти. Свої думки викладає ясно і точно.

Систематично здійснює дійовий контроль за виконанням підлеглими наказів і розпоряджень. Має власну точку зору. Постійно працює над підвищенням своєї професійної майстерності, володіє широкими знаннями в усіх напрямках теорії і практики військового будівництва Збройних Сил.

Набутий досвід полковник Черняк Василь Іванович передає молодому поколінню. Колеги відзначають його як спокійного, витриманого, уважного, відповідального офіцера, який з честю та гідністю носить це звання.

Особовий склад частини план бойової підготовки за 2007 навчальний рік виконав у повному обсязі та оцінений на "добре".

Усвідомлення військового обов'язку захисника народу України Черняк Василь Іванович підтверджує своєю діяльністю.

Амідан

МЕДАЛЬ

"ЗА БЕЗДОГАННУ СЛУЖБУ"

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ВІДЗНАКУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛЬ "ЗА БЕЗДОГАННУ СЛУЖБУ"

Враховуючи численні звернення Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Служби безпеки України, Національної гвардії України, Штабу Цивільної оборони України та відповідно до пункту 25 статті 106 Конституції України (254к/96-ВР) постановляю:

1. Встановити відзнаку Президента України - медаль "За бездоганну службу" (далі - медаль "За бездоганну службу") I, II і III ступеня.
2. Медаллю "За бездоганну службу" нагороджувати осіб офіцерського складу і прапорщиків Збройних Сил України, рядового і начальницького складу військ і органів внутрішніх справ, Служби безпеки України, Національної гвардії України, Прикордонних військ України, Цивільної оборони України, які досягли високих показників у бойовій і професійній підготовці, є взірцем вірності присязі та у виконанні військового (службового) обов'язку, успішно керують підлеглими, зразково виконують інші військові обов'язки.
3. Затвердити Положення про медаль "За бездоганну службу" та її опис (додаються).
4. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення медалі "За бездоганну службу" та документів до неї.

Президент України

м. Київ,
5 жовтня 1996 року
№ 932/96

Л. КУЧМА

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВІДЗНАКУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛЬ "ЗА БЕЗДОГАННУ СЛУЖБУ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 5 жовтня 1996 року № 932/96

1. Відзнакою Президента України - медаллю "За бездоганну службу" (далі - медаль "За бездоганну службу") нагороджуються особи офіцерського складу і прапорщики Збройних Сил України, рядового і начальницького складу військ і органів внутрішніх справ, Служби безпеки України, Національної гвардії України, Прикордонних військ України, Цивільної оборони України, які досягли високих показників у бойовій і професійній підготовці, є взірцем вірності присязі та у виконанні військового (службового) обов'язку, успішно керують підлеглими, зразково виконують інші військові обов'язки.
2. Медаль "За бездоганну службу" має три ступені:
медаль "За бездоганну службу" I ступеня,
медаль "За бездоганну службу" II ступеня,
медаль "За бездоганну службу" III ступеня.
Вищим ступенем медалі є I ступінь.
3. Медаллю "За бездоганну службу" нагороджуються військовослужбовці за умови бездоганної служби, вчасного присвоєння військового звання, досягнення високих показників у бойовій та службовій підготовці, професійній діяльності:
I ступеня - особи, які прослужили не менш як 20 років,
II ступеня - особи, які прослужили не менш як 15 років,
III ступеня - особи, які прослужили не менш як 10 років.
4. Нагородження медаллю "За бездоганну службу" здійснюється Указом Президента України.
5. Представлення військовослужбовців до нагородження медаллю "За бездоганну службу" провадиться після закінчення встановленого строку вслуги років за поданням Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій, командування Національної гвардії України, Прикордонних військ України, керівництва Служби безпеки України, Управління державної охорони України.
6. Повторне нагородження медаллю "За бездоганну службу" одного й того ж ступеня не проводиться.
7. Нагородження медаллю "За бездоганну службу" провадиться послідовно, від нижчого ступеня до вищого.
8. Вручення медалі "За бездоганну службу" провадиться Президентом України або за його уповноваженням керівником відповідного міністерства, іншого органу виконавчої влади, командувачем відповідного військового формування, командиром військової частини, Головою Комісії по державних нагородах України при Президенті України.
9. Нагородженому медаллю "За бездоганну службу" вручаються медаль і посвідчення до неї.
10. Позбавлення медалі "За бездоганну службу" може бути проведено Президентом України у разі засудження нагородженого за тяжкий злочин - за поданням суду на підставі та в порядку, встановленому законодавством України.
11. Медаль "За бездоганну службу" носять на лівому боці грудей і розміщують після інших відзнак Президента України.
12. Медаль "За бездоганну службу" і посвідчення до неї після смерті нагородженого залишаються в сім'ї нагородженого для зберігання як пам'ять.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

НАГОРОДЖЕНІ МЕДАЛЛЮ "ЗА БЕЗДОГАННУ СЛУЖБУ" ІІІ СТУПЕНЯ

2006 рік

АНДРЕЄВ Микола Миколайович	генерал-майор міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
АРТЮШЕНКО Андрій Арнольдович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
БІНЕВСЬКИЙ Володимир Павлович	майор міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
БУЙ Сергій Романович	майор міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ВОРОБІЙОВ Володимир Валентинович	майор міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ГРИНЧУК Олександр Олександрович	майор міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Олексій Леонідович	капітан міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ЗОСІМОВ Олександр Дмитрович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
КОРИТОВ Андрій Андрійович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
КУЦЬ Валентин Васильович	підполковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ОСТАПЕЦЬ Олег Миколайович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
ПІДДУБНИЙ Сергій Миколайович	генерал-майор міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
П'ЯТНИЦЬКИЙ Роман Леонідович	капітан-лейтенант	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
САДЛІВСЬКИЙ Олександр Іванович	підполковник	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
СТРУЦІНСЬКИЙ Олександр Іванович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
СУПРУН Ігор Борисович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ЧАВАЛЮК Олександр Валерійович	капітан	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024

2007 рік

АРТЕМЕНКО Микола Григорович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
БАЛАН Андрій Петрович	майор податкової міліції	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
БАРЗЮК Володимир Олексійович	підполковник	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
БЕРЕЗОВСЬКИЙ Денис Валентинович	капітан 2 рангу	Указ Президента України від 27 червня 2007 року № 567
БЛОЗЬОРОВ Віктор Миколайович	капітан	Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 978
БОНДАР Олег Валерійович	підполковник внутрішньої служби	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
БУЗИННИЙ Володимир Олександрович	підполковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

БУЛГАКОВ Микола Михайлович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
БУТРИК Сергій Михайлович	капітан	Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 978
ВІЙТЕНКО Ігор Васильович	капітан 2 рангу в органах державної безпеки	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ВІННІЦЬКИЙ Олександр Петрович	майор внутрішньої служби	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ВОРОН Валерій Васильович	підполковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ГАЛАВАН Зіновій Степанович	полковник міліції	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ГАЛЕЦЬКИЙ Геннадій Анатолійович	полковник	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
ГЕРАСИМЕНКО Валерій Якович	полковник міліції	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
ГОРДІЙЧУК Володимир Іванович	майор	Указ Президента України від 25 червня 2007 року № 556
ГРЕБЕННИКОВ Вадим Вікторович	заступник начальника Управління Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України в Закарпатській області, полковник	Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1092
ГРИЩЕНКО Сергій Дмитрович	полковник	Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 822
ГУРАЛЬ Олег Юрійович	підполковник	Указ Президента України від 24 травня 2007 року № 464
ДИТИНЕНКО Дмитро Миколайович	лейтенант міліції	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
ДУБИНЕВИЧ Вадим Анатолійович	старший інспектор дорожньо-патрульної служби УМВС України в Дніпропетровській області	Указ Президента України від 5 листопада 2007 року № 1061
ДУДНІК Олександр Іванович	полковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ДЬОМІН Михайло Анатолійовича	майор	Указ Президента України від 24 травня 2007 року № 464
ЖЕЛЕЗНЯК Віктор Михайлович	майор міліції	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
ЖЕНЧУР Ярослав Григорович	підполковник	Указ Президента України від 24 травня 2007 року № 464
ІВАНЦЮРА Петро Володимирович	полковник міліції	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
ІВАНЧУК Олександр Миколайович	підполковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
КАЛАЙДА Олег Іванович	майор міліції	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224
КАРПЕНКО Андрій Валерійович	сержант внутрішньої служби	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
КІРПА Сергій Іванович	черговий помічник начальника установи відділу Служби вносербської виправної колонії управління у Луганській області (№ 60), майор внутрішньої служби	Указ Президента України від 19 квітня 2007 року № 326
КЛИМЕНКО Сергій Вікторович	старший сержант внутрішньої служби	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
КОБЛІЦЬКИЙ Сергій Олександрович	підполковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
КОЛЕСНИК Віталій Сергійович	майор	Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 978
КРИПАК Сергій Олексійович	старшина міліції	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
КУПРІЙЧУК Микола Олександрович	підполковник	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

ЛЕЩУК
Віктор Васильович
заступник начальника - начальник відділу Департаменту
Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку
та захисту інформації України, полковник

ЛЮБИЙ
Михайло Дмитрович
начальник варті військової частини 3066,
старший прапорщик

МАГАЛАЄС
Сергій Анатолійович
підполковник

МАХОТІН
Сергій Петрович
підполковник

МЕДВЕДЬ
Олександр Дмитрович
прапорщик

МИКИТЕНКО
Михайло Олексійович
полковник міліції

МОВЧАН
Сергій Іванович
підполковник

МОЛОДИЙ
Олександр Всеволодович
старший прапорщик внутрішньої служби

НЕЧАЄВ
Віктор Михайлович
підполковник

НІГРУЦА
Олександр Григорович
капітан

НІКУЛІН
Костянтин Олексійович
полковник

ОЛІЙНИК
Сергій Миколайович
капітан міліції

ПАВЛІВ
Валентина Михайлівна
полковник міліції

ПЕРЕПЕЛИЦЯ
Іван Олександрович
підполковник внутрішньої служби

ПІННЯШКО
Микола Михайлович
підполковник міліції

ПОТЕТЕНІН
Віктор Анатолійович
майор в органах державної безпеки

ПУСТОВАР
Владислав Володимирович
майор міліції

ПУШКАРЬОВ
Андрій Іванович
полковник Державної служби спеціального зв'язку
та захисту інформації України

ПЮРКО
Ігор Миколайович
полковник

РАДКЕВИЧ
Ігор Анатолійович
підполковник

РОМАНЮК
Борис Миколайович
полковник

САБАДАШ
Людмила Миколаївна
інспектор прикордонного контролю - начальник групи
Одеського прикордонного загону, старший прапорщик

САВЧЕНКО
Сергій Володимирович
капітан 2 рангу

СЕЛЮТІН
Олександр Володимирович
підполковник внутрішньої служби

СЕМЕНКОВ
Сергій Олександрович
капітан

СЕМІДОЦЬКА
Тетяна Вікторівна
підполковник

СІДОРЕНКО
Дмитро Миколайович
підполковник

СКАЛОЗУБ
Ірина Володимирівна
майор міліції

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 222

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 978

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 25 червня 2007 року № 556

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 25 червня 2007 року № 556

Указа Президента України
від 25 червня 2007 року № 556

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1224

Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1224

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 12 жовтня 2007 року № 968

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 24 травня 2007 року № 464

Указа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України
від 27 червня 2007 року № 567

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1224

СОБКОВИЧ
Сергій Іванович
полковник

СТОРОЖЕНКО
Сергій Іванович
майор

ТІС
Олег Любомирович
майор

ТОВКУС
Микола Дмитрович
прапорщик міліції

ТРИГУБ
Олексій Юрійович
капітан податкової міліції

УЗУН
Олексій Миколайович
підполковник

ФІЛОНЕНКО
Михайло Юрійович
начальник військового наряду військової частини 3033,
старший прапорщик

ХАРЧЕНКО
Сергій Миколайович
старший прапорщик

ХУДИЦЬКА
Марта Василівна
начальник головного бойового поста командного центру
Військово-Морських сил Збройних сил України,
капітан 3 рангу

ЧАЛИЙ
Євген Олександрович
старший прапорщик

ЧЕРНОЛУЦЬКИЙ
Ярослав Олександрович
майор

ШЕПІЛОВ
Микола Іванович
старший прапорщик міліції

ЯРОШЕВИЧ
Федір Сергійович
полковник

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 27 червня 2007 року № 567

Указа Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 978

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1224

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 222

Указа Президента України
від 25 червня 2007 року № 556

Указа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 978

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

БУЙ СЕРГІЙ РОМАНОВИЧ

**Нагороджений медаллю
"За бездоганну службу" III ступеня
за вагомий особистий внесок у зміцнення законності
та правопорядку, бездоганне виконання
службового обов'язку у захисті конституційних прав
і свобод громадян, високий професіоналізм
та з нагоди Дня міліції України.
Указ Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1022**

Старший оперуповноважений відділення карного розшуку Долинського РВ УМВС України в Івано-Франківській області, майор міліції.

Нагороджений медаллю "За сумлінну службу" I, II та III ступенів. Має відзнаку МВС України "За відзнаку в службі" I, II ступенів.

Народився 27 травня 1966 року в м. Долина Івано-Франківської області у сім'ї робітників.

Трудову діяльність розпочав на виробництві слюсарем-авторемонтником у Долинському управлінні технологічного транспорту. Впродовж 1984-1986 рр. служив у лавах Збройних Сил. Після закінчення строкової служби продовжив працювати слюсарем-авторемонтником у Долинському УТТ.

З 1 жовтня 1987 р. - на службі в органах внутрішніх справ. Протягом 1987-1989 рр. навчався в Івано-Франківській середній спеціальній школі міліції. По 2002 р. обіймав посади дільничного інспектора міліції, старшого дільничного інспектора міліції, начальника відділення дільничних інспекторів міліції.

З січня 2002 р. працює на посаді старшого оперуповноваженого відділення карного розшуку Долинського РВ УМВС України в Івано-Франківській області. Одружений, має дитину.

За час служби в органах внутрішніх справ зарекомендував себе як професіонал своєї справи. Дисциплінований, ініціативний, енергійний та вимогливий працівник. Сумлінно та відповідально виконує покладені на нього функціональні обов'язки, вміє виділити в роботі головне і спрямувати зусилля на досягнення позитивного результату в поставленому завданні. Працює, не рахуючись з особистим часом. Уболіває за результати своєї роботи, розпочату справу завжди доводить до завершення. Вміло орієнтується у складній оперативній обстановці.

Протягом 2006 р. майор міліції Буй Сергій Романович особисто розшукав трьох злочинців, які перебували у розшуку, розкрив 19 злочинів, з яких 10 тяжких, у т. ч. вбивство громадянина І.В. Грицяка, яке мало місце 12 липня 2006 р. у м. Долина Івано-Франківської області, та вбивство громадянина З. Микуляка, яке мало місце на початку

січня 2006 р. у тому ж населеному пункті. Зокрема, тіло громадянина З. Микуляка було знайдено біля приміщення Долинського районного суду. В ході судово-медичної експертизи встановили, що смерть наступила від отриманих тілесних ушкоджень. Під час проведення оперативно-розшукових заходів Буй Сергій Романович проявив високий професіоналізм та майстерність, що дало змогу встановити особу злочинця, котрим виявився громадянин І.М. Пулишій, житель м. Долина Івано-Франківської області. При розкритті даного злочину в помешканні злочинця знайдено карабін "Маузер". За даним фактом порушено кримінальну справу, громадянин І.М. Пулишій притягнутий до кримінальної відповідальності.

Сумлінність, відповідальність, цілеспрямованість, проявлені під час виконання службових обов'язків майором Буєм Сергієм Романовичем у боротьбі зі злочинністю, високо відзначене керівництвом Долинського РВ УМВС та Управлінням МВС України в Івано-Франківській області.

С.Р. Буй на слідчому експерименті

Амідан

КРИПАК СЕРГІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ

**Нагороджений медаллю
"За бездоганну службу" III ступеня
за особисті досягнення у професійній
та бойовій підготовці
та зразкове виконання службового обов'язку.
Указ Президента України
від 21 серпня 2006 року № 708**

Інспектор патрульної служби батальйону патрульної служби по охороні громадського порядку на території станцій та лінії швидкісного трамвая Криворізького міського управління УМВС України в Дніпропетровській області, старшина міліції.

Нагороджений медаллю "За сумлінну службу" III ступеня; нагрудним знаком "За заслуги перед містом" III ступеня.

Народився у 1966 році на Дніпропетровщині. У 1983 р. закінчив середню школу № 7 м. Кривий Ріг. З 1984 р. по 1986 р. - служба в Збройних силах.

Трудову діяльність розпочав на виробництві видувальником Криворізького металургійного комбінату.

З березня 1993 р. - на службі в органах внутрішніх справ.

За час служби в ОВС та на займаній посаді Сергій Олександрович зарекомендував себе з позитивного боку як стараний та сумлінний співробітник, котрий вивчив свої функціональні обов'язки, нормативні акти та документи, що регламентують діяльність органів внутрішніх справ, застосування спецзасобів та вогнепальної зброї, правильно ними керується у своїй службовій діяльності. Накази, інструкції та інші нормативні документи, які регламентують діяльність органів внутрішніх справ, вивчив та добре ними керується при виконанні своїх службових обов'язків.

Уболіває за результати своєї праці, розпочату роботу завжди доводить до завершення.

Систематично відвідує заняття зі службової підготовки, наполегливо підвищує свій професійний рівень.

За характером врівноважений, тактовний. Вільно володіє державною мовою. У стосунках з громадянами ввічливий.

Має повагу та авторитет серед співробітників. Фізично розвинений добре. Порушень дисципліни не має.

12 липня 2007 р. С.О. Крипак піс службу з охорони громадського порядку на станції швидкісного трамвая "Майдан Артема". О 15 годині 55 хвилин у тунелі між станціями швидкісного трамвая "Міська лікарня" та "Майдан Артема" відбулося загорання другого вагону швидкісного трамвая № 057. У відповідності до своїх функціональ-

них обов'язків він повідомив до чергової частини батальйону про подію та, ризикуючи власним здоров'ям і життям, разом з водієм трамвая № 057 В.В. Шубенко та громадянином О.Л. Дудиним почав евакуацію пасажирів з вагонів трамвая.

Внаслідок рішучих дій зі спасіння людей з палаючого трамвая старшина міліції Сергій Олександрович Крипак з діагнозом "отруєння продуктами горіння" був доставлений до реанімаційного відділення 2-ї лікарні м. Кривий Ріг.

Сергій Крипак своїм подвигом підтвердив відданість справі служіння народу України.

Амідан

С.О. Крипак на чергуванні

частини був визнаний таким, що забезпечує її спроможність виконувати бойові завдання із забезпечення зв'язку в умовах швидкозмінної обстановки та в стислі строки, завдяки чому частина отримала перше місце серед частин зв'язку Збройних Сил України.

до підготовки навчань "Артерія-2007" у ході яких успішно до опції 7-

НИКУЛІН КОСТЯНТИН ОЛЕКСІЙОВИЧ

**Нагороджений медаллю
"За бездоганну службу" III ступеня
за особливі заслуги у захисті державного суверенітету
та територіальної цілісності України, охорону конституційних
прав і свобод людини, мужність і самовідданість,
виявлені під час виконання військового і службового
обов'язку, та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718**

Командир 30 окремого лінійно-вузлового полку зв'язку Сухопутних військ Збройних Сил України, полковник.

Народився 25 травня 1963 року в м. Черепаново Новосибірської області.

У 1980 р. став курсантом Томського вищого командного училища зв'язку, яке закінчив у 1984 р. за спеціальністю "Командний радіозв'язок".

З 1984 р. по 1987 р. - командир радіозводу роти зв'язку командного пункту військової частини 31822 Київського військового округу.

З вересня 1987 р. по квітень 1990 р. - командир роти зв'язку командного пункту військової частини 31822 Київського військового округу.

У 1990 р. призначений командиром роти зв'язку військової частини 34817 Західної групи військ.

Протягом 1992-1994 рр. - помічник начальника зв'язку військової частини 07224 Одеського військового округу.

У липні 1994 р. переведений начальником штабу військової частини А 0812 Одеського військового округу.

З грудня 1994 р. по 1997 р. - командир військової частини А 0812 Одеського військового округу.

У 1997 р. став слухачем факультету оперативно-тактичної підготовки Київського військового інституту зв'язку і автоматизації, який закінчив у 1999 р.

З 1999 р. - командир військової частини А 0870 м. Чернігів.

Одружений, разом з дружиною Тетяною Євгенівною виховує доньку Дарю.

Костянтин Олексійович має високу професійну підготовку та великий досвід роботи на командних посадах. Має заслужений авторитет серед колег та підлеглих. Постійно працює над вдосконаленням своїх знань, має високу працездатність.

У стислий термін організував якісну підготовку особового складу та техніки до оперативно-тактичних навчань "Реакція 2005", в ході яких військова частина А 0870 на високому рівні забезпечила організацію зв'язку Командуванню Сухопутних військ Збройних Сил України.

За підсумками проведення цих навчань Начальником зв'язку Збройних Сил України стан роботи військової

частини був визнаний таким, що забезпечує її спроможність виконувати бойові завдання із забезпечення зв'язку в умовах швидкозмінної обстановки та в стислі строки, завдяки чому частина отримала перше місце серед частин зв'язку Збройних Сил України.

У вересні 2007 р. військова частина А 0870 під керівництвом полковника К.О. Нікуліна брала участь у командно-штабних навчаннях "Артерія-2007", у ході яких успішно до опції 7-

здТ*0 Tw(здатність)Тг1.4173 -1.2 TDв.0004 Тсв08 Tw(дв "Реакція 2005", в ході яких військова частина А 0870 на д и с о к о м е д у в а н н ю зв'язку Збройних Сил України стан роботи Трцькової

СОБКОВИЧ СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ

**Нагороджений медаллю
"За бездоганну службу" III ступеня
за особливі заслуги у захисті державного суверенітету
та територіальної цілісності України, охорону конституційних
прав і свобод людини, мужність і самовідданість,
виявлені під час виконання військового і службового
обов'язку, та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718**

Начальник організаційно-штатного управління - заступник начальника Головного управління оборонного планування Генерального штабу Збройних Сил України, полковник.

Народився 15 вересня 1960 року в м. Корсунь-Шевченківській Черкаській області в сім'ї службовця.

З 1967 р. навчався у Корсунь-Шевченківській середній школі № 1. Після восьмого класу навчався в Мінському суворовському військовому училищі, яке закінчив у 1977 р.

У 1977 р. вступив до Харківського гвардійського вищого військового училища, яке закінчив у 1981 р.

У 1981 р. був направлений у Групу радянських військ у Німеччині, де прослужив п'ять років у 82 мсп 62 мжд на посадах командира танкового взводу, заступника командира танкової роти з озброєння, а також помічника начальника бронетанкової служби 202-ї зенітно-ракетної бригади.

24 липня 1986 р. присвоєно військове звання "капітан".

З 1986 р. по 1989 р. проходив службу в 143 та 103 мсп 36 мсд на посадах командира ремонтної роти мотострілкового полку та заступника командира танкового батальйону з озброєння відповідно.

4 листопада 1989 р. присвоєно військове звання "майор".

За відмінні показники в службі у 1989 р. був направлений на навчання до Академії бронетанкових військ, яку закінчив у 1992 р.

Після закінчення навчання був направлений у розпорядження міністра оборони України і з серпня 1992 р. по 1995 р. проходив службу на посаді начальника автомобільної і бронетанкової служби управління військ безпосереднього прикриття Командування військ ППО України.

11 листопада 1993 р. присвоєно військове звання "підполковник".

З 1995 р. по 1999 р. проходив службу на посадах старшого офіцера, начальника групи та заступника начальника відділу (інформаційно-аналітичного та военно-наукової роботи) Головного організаційно-мобілізаційного Генерального штабу ЗС України.

11 листопада 1998 р. присвоєно військове звання "полковник".

У 1999-2004 рр. проходив службу на посаді начальника відділу мобілізаційної підготовки мобілізаційного управління Головного організаційно-мобілізаційного управління Генерального штабу Збройних Сил України.

У 2002 р. закінчив оперативно-стратегічний факультет Національної академії оборони України.

З 2004 р. проходив службу на посаді заступника начальника організаційного управління Головного організаційно-мобілізаційного управління Генерального штабу ЗС України.

У 1988 р. призначений на посаду начальника лінії - заступник начальника Головного управління оборонного планування Генерального штабу ЗС України.

Одружений має трьох дітей.

Сергій Іванович за час проходження військової служби зарекомендував себе з позитивної сторони. Професійно підготовлений, знає і виконує сумлінно покладені на нього функціональні обов'язки. Систематично працює над підвищенням свого професійного рівня. Має добре розвинуті командні та методичні навички. Спроможний самостійно приймати обґрунтовані рішення та домагатися їх виконання. Обов'язки виконує впевнено, уміло мобілізує зусилля підлеглих на якісне виконання поставлених завдань.

Особисто брав участь у розробці керівних документів із мобілізаційної підготовки ЗС України та нормативної бази організаційно-штатної роботи в ЗС України. Брав активну участь у розробці Державної програми розвитку ЗС України на 2006-2011 роки. Багато уваги приділяє питанням середньострокового та короткострокового планування. Бере постійну участь у відпрацюванні матеріалів Білої книги.

При виконанні поставлених завдань проявляє високу вимогливість, наполегливість та ініціативу, розуміє міру відповідальності за доручену ділянку роботи. Уважний до вирішення проблем, з якими до нього звертаються. Рішення приймає своєчасно, адекватно реагує на зміни в обстановці. З оточуваними поводиться коректно, має високий рівень загальної культури. Є прикладом для всього особового складу у ставленні до військової служби, має авторитет і повагу в підлеглих і начальників.

Амідан

ХУДИЦЬКА МАРТА ВАСИЛІВНА

Нагороджена медаллю
"За бездоганну службу" III ступеня
за вагомий особистий внесок у соціально-економічний
і культурний розвиток України, активну громадську
діяльність, багаторічну сумлінну працю
та з нагоди Міжнародного жіночого дня 8 Березня.
Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Начальник головного бойового інформаційного поста ситуаційного відділу командного центру Військово-Морських Сил Збройних Сил України, капітан 3 рангу.

Народилася 16 березня 1976 року у смт Новоозерне Кримської області в сім'ї військовослужбовців. У 1980 р. разом із батьками переїхала до м. Севастополь.

З 1983 р. по 1993 р. навчалася у середній школі № 4 м. Севастополь.

У 1993 р. вступила до Севастопольського приладобудівного інституту. 26 серпня того ж року перевелася через Ленінський РВК м. Севастополя на перший курс Севастопольського військово-морського інституту на факультет озброєння за спеціальністю "Берегове ракетно-артилерійське озброєння". Посвідчення офіцера УК № 105372 видано Севастопольським військово-морським інститутом 27 червня 1998 р.

Після закінчення інституту була призначена на посаду помічника оперативного чергового по спостереженню головного бойового інформаційного поста командного пункту штабу військової частини А 1797 наказом ЗМО-КВМС України № 0107 від 7 липня 1998 року.

Згідно з Наказом ЗМО-КВМС України № 0143 від 28 червня 2001 року була призначена на посаду чергового офіцера Головного бойового інформаційного поста відділу бойового чергування.

Згідно з Наказом ГК ВМС ЗС України № 45 від 23 квітня 2005 року була призначена на посаду старшого офіцера відділу пунктів управління.

У листопаді 2005 р. згідно з наказом КВМС ЗС призначена начальником Головного бойового інформаційного поста ситуаційного відділу командного центру ВМС ЗС України.

Розлучена, виховує дочку Поліну.

За час проходження служби зарекомендувала себе виключно дисциплінованим, ініціативним офіцером. Командирські та вольові якості розвинуті відмінно. У роботі організована, самостійна, вміє визначити головний напрям зосередження зусиль. Поставлені завдання виконує якісно та своєчасно. Постійно працює над підвищенням професійних знань і творчо їх використовує у практичній діяльності.

Володіє високорозвиненим почуттям відповідальності за доручену справу.

У 1993 р. вперше в історії Військово-Морських Сил України одна з декількох абітурієнтів-жінок успішно складала вступні іспити і була зарахована курсантом Севастопольського військово-морського інституту. У 1998 р. закінчила інститут з відзнакою і отримала першине офіцерське звання лейтенанта.

Неодноразово у складі похідного штабу брала участь в офіційних візитах кораблів та суден Військово-Морських Сил Збройних Сил України за кордон:

- 2004 р. - на великому десантному кораблі "Костянтин Ольшанський" як помічник оперативного чергового під час офіційного дружнього візиту до Республіки Болгарія;
- 2005 р. - на судні розмагнічування "Балта" на посаді начальника командного пункту похідного штабу під час офіційного дружнього візиту до Туреччини.

Завдяки високому професіоналізму, організаторським здібностям та оперативності прийняття рішень офіцером особового складу постів успішно виконано завдання щодо збору, узагальнення, аналізу, відображення та видачі даних про морську обстановку під час проведення командно-штабних навчань "Блексіфор - 2005", "Сорбет-ройал - 2005", "Чисте небо - 2006".

Для підвищення якості висвітлення повітряної та морської обстановки, а також можливостей загальної берегової системи спостереження Військово-Морських Сил Збройних Сил України підрозділом, який очолює Марта Василівна, була налагоджена взаємодія з пунктами і постами управління Повітряних Сил Збройних Сил України, Державної прикордонної служби та Державного підприємства "Дельта-лоцман" Міністерства транспорту та зв'язку України.

Підпорядкований підрозділ за підсумками 2006 навчального року оцінений на "добре". Індивідуальна підготовка офіцера оцінена на "відмінно".

Присягу на вірність українському народові прийняла 28 серпня 1993 року.

Амідан

МЕДАЛЬ

"ЗАХИСНИКУ ВІТЧИЗНИ"

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ВІДЗНАКУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛЬ "ЗАХИСНИКУ ВІТЧИЗНИ"

На відзначення 55-ї річниці визволення України від фашистських загарбників у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років, за виявлені особисту мужність і відвагу захисників Вітчизни постановляю:

1. Установити відзнаку Президента України - медаль "Захиснику Вітчизни".
2. Затвердити Положення про відзнаку Президента України - медаль "Захиснику Вітчизни" (додається).
3. Затвердити Опис відзнаки Президента України - медалі "Захиснику Вітчизни" (додається).
4. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове, матеріальне і організаційне забезпечення виготовлення відзнаки Президента України - медалі "Захиснику Вітчизни" і посвідчення до неї.

Президент України

м. Київ,
8 жовтня 1999 року
№ 1299/99

Л. КУЧМА

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВІДЗНАКУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛЬ "ЗАХИСНИКУ ВІТЧИЗНИ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 8 жовтня 1999 року № 1299/99

1. Відзнакою Президента України - медаллю "Захиснику Вітчизни" (далі - медаль "Захиснику Вітчизни") нагороджуються ветерани війни, особи, на яких поширюється чинність Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (3551-12), які проживають в Україні, громадяни інших держав, які брали участь у визволенні України від фашистських загарбників, інші громадяни України за особисту мужність і відвагу, виявлені у захисті державних інтересів, зміцнення обороноздатності та безпеки України.
2. Нагородження медаллю "Захиснику Вітчизни" здійснюється Указом Президента України:
  - громадян України - за поданням керівників центральних органів виконавчої влади, військових формувань, передбачених законодавством України, Прем'єр-міністра Автономної Республіки Крим, голів обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій;
  - громадян інших держав - за поданням Міністра закордонних справ України.
3. Клопотання про нагородження медаллю "Захиснику Вітчизни" може порушуватися Комісією по державних нагородах України при Президентові України.
4. Вручення медалі "Захиснику Вітчизни" здійснюється Президентом України, керівниками центральних і місцевих органів виконавчої влади, військових формувань, закордонних представництв України.
5. Разом з медаллю "Захиснику Вітчизни" нагородженому вручається посвідчення встановленого зразка.
6. Медаль "Захиснику Вітчизни" носять на грудях зліва і розміщують після відзнаки Президента України - медалі "За військову службу Україні".
7. У разі втрати (псування) медалі "Захиснику Вітчизни" чи посвідчення до неї дублікати не видаються. Їх може бути видано, як виняток, за умови, що нагороджений не зміг запобігти втраті (псуванню) медалі чи посвідчення. Дублікати медалі "Захиснику Вітчизни" та посвідчення до неї видаються відповідно до рішення Комісії по державних нагородах України при Президентові України.
8. Нагородження медаллю "Захиснику Вітчизни" може бути проведено посмертно.
9. У разі нагородження особи медаллю "Захиснику Вітчизни" посмертно медаль та посвідчення до неї передаються сім'ї нагородженого. Якщо у нагородженого немає сім'ї, медаль та посвідчення до неї залишається в Адміністрації Президента України.
10. Позбавлення медалі "Захиснику Вітчизни" може бути проведено Президентом України за поданням суду в порядку, встановленому законодавством України, в разі засудження нагородженого за тяжкий злочин.
11. Медаль "Захиснику Вітчизни" та посвідчення до неї, що належали особі, позбавленій медалі, підлягають поверненню до Адміністрації Президента України.

Глава Адміністрації
Президента України

М. БІЛОБЛОЦЬКИЙ

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛІ "ЗАХИСНИКУ ВІТЧИЗНИ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 8 жовтня 1999 року № 1299/99

Медаль "Захиснику Вітчизни" кругла, діаметром 32 мм, виготовляється з латуні. На лицьовому боці зображено щит, меч і напіввінок з лаврового і дубового листя. На щиті - контури державного кордону України і напис "Україна". У верхній частині медалі по колу напис "Захиснику Вітчизни". Всі зображення рельєфні. Медаль обрамлена бортиком.

На зворотному боці медалі - зображення лаврової гілки.

За допомогою кільця з вушком медаль з'єднується з п'ятикутною колодкою, обтягнутою стрічкою. На зворотному боці колодки - застібка для прикріплення до одягу.

Стрічка медалі "Захиснику Вітчизни" шовкова муарова синього кольору. Посередині стрічки п'ять смужок, три чорні і дві оранжеві. Крайні чорні смужки обрамлені вузькими оранжевими смужками. З країв стрічка обрамлена вузькими жовтими смужками. Ширина стрічки - 24 мм.

Планка медалі "Захиснику Вітчизни" являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту відповідною стрічкою. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 24 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

М. БІЛОБЛОЦЬКИЙ

Медаль
"Захиснику Вітчизни"

НАГОРОДЖЕНІ МЕДАЛЛЮ "ЗАХИСНИКУ ВІТЧИЗНИ"

2006 рік

ШЕВЧЕНКО
Сергій Олександрович

підполковник

Указ Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1024

2007 рік

БЕРКАЛ
Олег Борисович полковник

БУРКО
Дмитро Володимирович прапорщик

ВЕЛІГОША
Андрій Степанович старший лейтенант внутрішньої служби

ГІРКО
Олександр Євгенович прапорщик

ГРЕБЕНЮК
Володимир Анатолійович молодший сержант внутрішньої служби

ЖЕРЕБЕЦЬКИЙ
Ігор Євгенович підполковник

ЗУБАЧ
Олександр Васильович прапорщик

КОНДАУРОВ
Володимир Володимирович старший лейтенант внутрішньої служби

КОНДРАТЮК
Артем Миколайович капітан внутрішньої служби

КОНЮШЕНКО
Євген Іванович сержант внутрішньої служби

КРУШНИЦЬКИЙ
Валерій Михайлович завідувач фельдшерсько-акушерським пунктом с. Ясени Сторожинецького району, Чернівецька область

ЛИТВИШКО
Олександр Вікторович сержант

МІНІЧ
Віктор Олександрович старшина внутрішньої служби

НАЗАРОВ
Віктор Миколайович полковник

ОСЕЦЬКИЙ
Леонід Олександрович член Всеукраїнської асоціації ветеранів та пенсіонерів МНС України, м. Київ

ПАНЧЕНКО
Анатолій Іванович член Всеукраїнської асоціації ветеранів та пенсіонерів МНС України, м. Київ

РАПКО
Володимир Васильович підполковник

РІЗНИЧЕНКО
Сергій Олександрович полковник

РОМЕУС
Валентин Валентинович прапорщик

САВЧЕНКО
Юрій Петрович старший сержант

САЛІЙ
Максим Олександрович капітан

САХНЕНКО
Валерій Григорович член Кіровоградської міської громадської організації "Союз Чорнобиль України"

СЕНЮХ
Руслан Михайлович старший лейтенант внутрішньої служби

СТАСЮК
Олександр Григорович полковник внутрішньої служби

СУШКО
Максим Васильович старшина внутрішньої служби

ТИМОФЕЄВ
Олександр Олександрович старшина внутрішньої служби

ФУРСОВИЧ
Валерій Валерійович прапорщик

ЯРОЩУК
Олександр Юрійович молодший сержант внутрішньої служби

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

Указ Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 978

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 978

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 978

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

Указ Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 978

Указ Президента України
від 24 травня 2007 року № 464

Указ Президента України
від 24 травня 2007 року № 464

Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 24 травня 2007 року № 464

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

ДВУХШОРСТНОВ ВІКТОР ІГОРОВИЧ

Нагороджений медаллю "Захиснику Вітчизни"
за вагомий особистий внесок
у забезпечення обороноздатності України,
високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 22 лютого 2001 року № 110

Начальник штабу - перший заступник начальника центру пошукових та аварійно-рятувальних робіт Військово-Морських Сил Збройних Сил України, капітан 3 рангу.

Нагороджений відзнаками Міністерства оборони України: "Доблесть і честь" (2002 р.), "Знак Пошани" (2005 р.), "15 років Збройним Силам України", "За сумлінну службу" II (2007 р.) та III (2006 р.) ступенів; кваліфікаційним нагрудним знаком Збройних Сил України "За розмінювання" III ступеня (2007 р.).

Народився 15 квітня 1974 року у м. Каховка Херсонської області.

У 1991 р., після закінчення середньої школи, навчався у Каховській технічній школі, за фахом - столяр.

У 1997 р. зарахований курсантом Севастопольського військово-морського інституту.

У 1997 р. закінчив СВМІ ім. П.С. Рахімова за спеціальністю "Пошуково-рятувальні, водолазні та суднопідійомні роботи".

У 1997-1998 рр. - заступник, а згодом командир аварійно-рятувальної партії пошуково-рятувальної служби Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

З 1998 р. по 2001 р. - командир аварійно-рятувального загону - водолазний спеціаліст дивізіону рятувальних суден Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

У 2001-2003 рр. - начальник штабу - перший заступник командира військової частини А 4414 окремого дивізіону рятувальних суден Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

З 2003 р. - командир дивізіону рятувальних суден Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

З 2004 р. по 2005 р. - головний інженер управління військової частини А 4414.

З 2005 р. - начальник штабу - перший заступник начальника центру пошукових та аварійно-рятувальних робіт Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

У 2006 р. призначений заступником начальника центру - водолазним спеціалістом центру пошукових та аварійно-рятувальних робіт Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

Одружений, з дружиною Наталією Валеріївною

виховують сина Владислава.

За час проходження служби Віктор Ігорович зарекомендував себе високодисциплінованим, виконавчим та працездатним офіцером, показав зразки високого професіоналізму та досяг значних показників у службовій діяльності. Має великий досвід роботи зі знешкодження вибухонебезпечних предметів. Отримав статус учасника бойових дій за розмінювання вибухонебезпечних предметів при виконанні завдань командування як на території України, так і за її межами.

На міжнародних навчаннях Військово-Морських Сил України "Фарватер миру - 99", "Сі Бриз-99", "Сі Бриз-2000", "Кооператив - партнер 2000" В.І. Двухшорстновий показав високі професійні навички, оцінка командуванням - "відмінно".

Віктор Ігорович брав активну участь у створенні центру пошукових та аварійно-рятувальних робіт, маючи великий практичний досвід водолазної та аварійно-рятувальної підготовки. Посадові обов'язки опанував у короткий термін та виконує їх на високому професійному рівні, що відповідає сучасним вимогам.

У 2005 р. особисто відзначився під час знешкодження морської доної неконтактної міни часів Другої світової війни, виявленої в Севастопольській бухті. В результаті цієї операції були забезпечені безпека життєдіяльності міста Севастополя, плавання кораблів та суден у Севастопольській бухті, а також можливість проведення на належному рівні святкових заходів з нагоди річниці Військово-Морських Сил Збройних Сил України.

Присягну на вірність українському народові прийняв 26 вересня 1992 року.

Індивідуальна підготовка офіцера за підсумками 2007 року оцінена на "добре".

Віктор Ігорович постійно проводить роботу зі зміцнення військової дисципліни серед особового складу, підвищення рівня професійної підготовки. Бере активну участь у громадському житті частини, займається військовим патріотичним вихованням особового складу.

Амідан

МАТВИЄВ ЮРІЙ ІВАНОВИЧ

Нагороджений медаллю "Захиснику Вітчизни"
за зразкове виконання службових обов'язків
з розкриття та попередження злочинів,
високий професійний рівень, досягнуті успіхи
у боротьбі зі злочинністю та вірність присязі.
Указ Президента України
від 22 лютого 2002 року № 171

Старший слідчий відділу розслідування дорожньо-транспортних пригод СУ ГУМВСУ у Львівській області, майор міліції.

Нагороджений медалями "За сумлінну службу" II та III ступенів.

Народився 30 серпня 1969 року у Старосинявському районі Хмельницької області в селянській родині.

Після закінчення у 1984 р. Щербанської восьмирічної школи вступив до СПТУ № 1 м. Жмеринка, яке закінчив у 1987 р., здобувши кваліфікацію слюсара з ремонту рухомого складу тепловозів 4-го розряду.

У 1987-1989 рр. - служба у Збройних силах.

Після служби працював слюсарем з ремонту тепловозів в депо Гречани м. Хмельницьк.

У 1990 р. був скерований на службу в органи внутрішніх справ.

З 1990 р. по 1992 р. навчався у Львівській середній спеціальній школі міліції.

З 1992 р. по 1994 р. - дільничний інспектор міліції 3-го південно-західного відділення Хмельницького міського відділу внутрішніх справ. З січня по серпень 1994 р. працював дільничним інспектором міліції Сокальського районного відділу внутрішніх справ.

У 1994-1997 рр. навчався в Національній академії внутрішніх справ України. Протягом 1997-2001 рр. працював слідчим, а з 2001 р. по 2004 р. - старшим слідчим слідчого відділення Сокальського РВ УМВС України у Львівській області.

З 2004 р. по 2005 р. - заступник начальника відділу, начальник міліції громадської безпеки Сокальського РВ УМВС України у Львівській області. З 2005 р. - старший слідчий відділу розслідувань дорожньо-транспортних пригод СУ ГУМВС України у Львівській області.

Одружений, має двох неповнолітніх дітей.

За час служби в органах внутрішніх справ зарекомендував себе як грамотний, дисциплінований та вимогливий до себе працівник. Здатний якісно реалізувати свої потенційні можливості, має достатню теоретичну та практичну підготовку. Нормативні акти, що регламентують роботу старшого слідчого та ОВС в цілому, знає та правильно

застосовує у практичній роботі. Має достатній практичний досвід. До виконання своїх службових обов'язків ставиться добросовісно. Поставлені перед ним завдання виконує вчасно та якісно, проявляючи при цьому ініціативу.

Протягом 2007 р. мав у провадженні 23 кримінальні справи, закінчив розслідування з 18 кримінальних справ, з них направив до суду 15 кримінальних справ.

Дисциплінований, морально стійкий, у спілкуванні з громадянами та колегами ввічливий, врівноважений. У колективі має повагу та авторитет. Своєю працелюбністю та майстерністю здобув неабияку шану й повагу серед львівських правоохоронців.

Чи не найбільше навантаження у розслідуванні скоєних злочинів несуть слідчі підрозділи органів внутрішніх справ. У суспільному аспекті кінцева мета цієї роботи - це відновлення справедливості та прав потерпілих. Саме Юрій Іванович збирає докази, закріплює їх, дає відповідну оцінку зібраній інформації, визначає напрями розслідування. На нього покладено обов'язок організувати ефективну взаємодію з іншими службами і скерувати роботу з розкриття злочинів. Він повинен безпомилково визначити найголовніше, відкинувши другорядне, прийняти законне рішення у будь-якій справі. І зробити все це слід у чітко визначені правовими нормами терміни. Майже щодня доводиться стикатися з людською бідною, а також жорстокістю. На превеликий жаль, трапляються випадки, коли представники цієї нелегкої професії під час виконання службових обов'язків отримують травми, каліцтва або й гинуть.

Головний професійний принцип у роботі - це послідовне і невинне підвищення якості слідчої роботи. Підтвердження цьому - збільшення питомої ваги кримінальних справ, закінчених у встановлений законом термін. Щороку розслідується понад 13 тисяч злочинів як загальнокримінальної спрямованості, так і економіки. І саме завдяки старанням таких слідчих, як Юрій Іванович, Львівщина упродовж останніх років входить до трійки лідерів за якістю слідства та термінами проведення розслідування. Фактично сьогодні у слідстві мало кримінальних справ, повернутих судами і прокурорами на додаткове розслідування.

Амідан

ОСАДЧИЙ МИКОЛА АНАТОЛІЙОВИЧ

Нагороджений медаллю "Захиснику Вітчизни"
за мужність і відвагу,
зміцнення обороноздатності та безпеки України.
Указ Президента України
від 22 лютого 2002 року № 171

Старший оперуповноважений в особливо важливих справах Ілчівського відділу по боротьбі з організованою злочинністю УБОЗ ГУМВС України в Одеській області, підполковник міліції.

Нагороджений медаллю "Воину-інтернаціоналісту от благодарного афганского народа", медаллю "70 лет Вооруженных Сил СССР", памятною медаллю "15 лет вывода Советских войск из ДРА". Має відзнаки МВС України: "За відзнаку в службі" I та II ступенів, медалю "За сумлінну службу" I та II ступенів, пам'ятну медалю "15 років МВС України".

Народився 25 травня 1964 року в с. Гвоздовка Любашівського району Одеської області в родині робітників.

У 1981 р. закінчив Заплазку середню школу.

Трудову діяльність розпочав робітником на Заплазкому цукровому заводі, де працював до призову у лави Радянської армії в 1982 р.

Строкову службу у Радянській армії Микола Анатолійович проходив з 1982 р. по 1984 р., виконував інтернаціональний обов'язок у Демократичній Республіці Афганістан.

У 1985 р. прийнятий на службу в органи внутрішніх справ на посаду міліціонера взводу міліції по охороні шкіряно-венерологічного диспансеру в м. Одесі, де працював до 1987 р.

У 1985-1988 рр. навчався на заочному відділенні Одеської середньо-спеціальної школи міліції.

У 1995 р. закінчив Одеський державний університет ім. П.І. Мечникова за спеціальністю "Правознавство", за фахом - спеціаліст-юрист.

За час проходження служби в ОВС М.А. Осадчий пройшов шлях від міліціонера до першого заступника начальника - начальника кримінальної міліції відділу.

У липні 2006 р. перевівся для подальшого проходження служби в УБОЗ УМВС України в Одеській області на посаду старшого оперуповноваженого в особливо важливих справах. У вересні 2006 р. призначений на посаду заступника начальника відділу по боротьбі з організованими злочинними угрупованнями та лідерами злочинного середовища УБОЗ ГУМВС України в Одеській області.

У жовтні 2007 р. за особистим проханням призначений на посаду старшого оперуповноваженого в особливо важливих справах Ілчівського відділу по боротьбі з організованою злочинністю УБОЗ ГУМВС України в Одеській області.

Одружений, має двох синів, Миколу та Олександра.

За період служби в органах внутрішніх справ та на займаній посаді Микола Анатолійович зарекомендував себе з позитивного боку як досвідчений, працездатний фахівець, дисциплінований, ініціативний та працелюбний співробітник. Свої функціональні обов'язки виконує сумлінно. Постійно підвищує професійний рівень, принциповий у вирішенні службових питань.

Має заслужений авторитет серед співробітників. За добросовісне ставлення до виконання службових обов'язків неодноразово заохочувався керівництвом ГУМВС, МВС.

Порушень службової та виконавчої дисципліни не допускає. Фізично розвинутий. Добре володіє табельною зброєю та засобами самозахисту.

Основними завданнями і функціями Ілчівського відділу по боротьбі з організованою злочинністю УБОЗ ГУМВС України в Одеській області є виявлення та викриття організованих угруповань, які займаються бандитизмом, різними видами вимагань, незаконним обігом зброї та легалізацією коштів, здобутих злочинним шляхом, використовуючи суб'єкти підприємницької діяльності. Сучасна організована злочинність має виражений міжнародний, транснаціональний характер. Значна кількість з виявлених в Україні злочинних груп має налагоджені стійкі зв'язки зі злочинними групами іноземних країн. Тому найбільш ефективним засобом попередження та розкриття таких злочинів є розвиток і вдосконалення міжнародного співробітництва поліцейських структур та установ юстиції.

Велика увага приділяється ліквідації стійких організованих злочинних угруповань, які дестабілізують загальний кримінальний стан в області, проникають у сфери кредиту-фінансової, банківської, зовнішньоекономічної діяльності, нелегального та напівлегального бізнесу, контрабанди, незаконного обігу наркотиків, зброї та вибухових речовин тощо.

Амідан

ЧОРНОУС ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ

Нагороджений медаллю "Захиснику Вітчизни"
за значний особистий внесок
у соціально-економічний і культурний розвиток України,
зразкове виконання службового обов'язку,
вагомй здобутки у професійній та громадській діяльності.
Указ Президента України
від 20 серпня 2003 року № 865

Головний спеціаліст - водолазний спеціаліст центру пошукових та аварійно-рятувальних робіт Військово-Морських Сил Збройних Сил України, капітан 3 рангу.

Неодноразово був удостоєний державних нагород: відзнак Міністерства оборони України - "Доблесть і честь" (2005 р.), "15 років Збройним Силам України", "За сумлінну службу" III ступеня (2006 р.), "Знак Пошани", "За сумлінну службу" II ступеня; відзнак Міністерства надзвичайних ситуацій України - "За відвагу у надзвичайній ситуації" II ступеня, кваліфікаційного нагрудного знака Збройних Сил України "За розминування" III ступеня (2007 р.).

Народився 25 березня 1975 року у м. Севастополь.

У 1992 р. вступив до Севастопольського ВВМІВ, де навчався за спеціальністю "Експлуатація і ремонт ядерних енергетичних установок", з II курсу навчався у СВМІ ім. П.С. Нахімова за спеціальністю "Пошуково-рятувальні, водолазні та суднопідійомні роботи".

На військову службу призваний Гагаринським РВК 20 липня 1992 року, м. Севастополь.

У 1997 р. закінчив Севастопольський військово-морський інститут за спеціальністю "Пошуково-рятувальні, водолазні та суднопідійомні роботи" та був призначений на посаду командира групи військової частини А 1594.

З 1999 р. проходив службу у військової частини А 1594 на посаді заступника командира загону, з 2000 р. - на посаді начальника служби (водолазної) військової частини А 1594.

З 2002 р. проходив службу на посаді головного водолазного спеціаліста пошуково-рятувальної служби Головного штабу ВМС ЗС України.

З 2003 р. проходив службу на посаді офіцера відділення пошуково-рятувальних робіт управління оперативного (бойового) забезпечення Головного штабу ВМС ЗС України.

У березні 2004 р. був призначений на посаду головного спеціаліста військової частини А 4414.

У вересні 2006 р. був призначений на посаду головного спеціаліста - водолазного спеціаліста військової частини А 4414, де й проходить службу до сьогодні.

26 квітня 2001 р. одружився у м. Очаків Миколаївської області.

За час проходження служби зарекомендував себе високодисциплінованим, виконавчим та працездатним офіцером. Показав зразки високого професіоналізму та досяг значних показників у службовій діяльності. Отримав статус учасника бойових дій за розминування вибухонебезпечних предметів при виконанні завдань командування як на території України, так і за її межами. На Міжнародних навчаннях Військово-Морських Сил України "Фарватер миру - 99", "Сі Бриз-99", "Сі Бриз-2000", "Кооператив - партнер 2000" показав високі професійні навички, оцінка командуванням "відмінно". Брав активну участь у створенні центру пошукових та аварійно-рятувальних робіт як головного водолазного спеціаліста, маючи великий практичний досвід водолазної та аварійно-рятувальної підготовки.

У 2005 р. особисто відзначився під час знешкодження морської донної неконтактної міни часів другої світової війни, виявленої в Севастопольській бухті. В результаті цієї операції були забезпечені безпека життєдіяльності міста Севастополя, плавання кораблів та суден у Севастопольській бухті, а також можливість проведення на належному рівні святкових заходів з нагоди річниці Військово-Морських Сил Збройних Сил України. 9 серпня 2007 року за наказом начальника центру пошукових та аварійно-рятувальних робіт був призначений командиром водолазно-пошукової міної групи по проведенню обстеження та розминування якірної контактної міни УМА (виробництва Німеччини) часів Другої світової війни, призначеної для знищення кораблів та підводних човнів. Ризикуючи життям під час проведення робіт з обстеження та розминування, показав високий професіоналізм та майстерність при підводному обстеженні, остробі, буксируванні міни та установці на ній підривного заряду.

Постійно проводить роботу із зміцнення військової дисципліни серед особового складу, підвищення рівня професійної підготовки. Бере активну участь у громадському житті частини, займається військовим патріотичним вихованням особового складу.

Амідан

МЕДАЛЬ

"ЗА ВРЯТОВАНЕ ЖИТТЯ"

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО МЕДАЛЬ "ЗА ВРЯТОВАНЕ ЖИТТЯ"

Відповідно до статей 4 та 8 Закону України "Про державні нагороди України" постановляю:

1. Затвердити Положення про медаль "За врятоване життя" (додається).
2. Затвердити малюнок медалі "За врятоване життя" (додається).
3. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення медалей "За врятоване життя", посвідчень та футлярів.

Президент України
м. Київ,
20 травня 2008 року
№ 461/2008

Віктор ЮЩЕНКО

ПОЛОЖЕННЯ ПРО МЕДАЛЬ "ЗА ВРЯТОВАНЕ ЖИТТЯ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 20 травня 2008 року № 461/2008

1. Медаллю "За врятоване життя" нагороджуються громадяни за врятування життя людини, активну благодійну, гуманістичну та іншу діяльність у справі охорони здоров'я громадян, запобігання нещасним випадкам з людьми.
2. Медаллю "За врятоване життя" можуть бути нагороджені громадяни України, іноземці та особи без громадянства.
3. Нагородження медаллю "За врятоване життя" провадиться указом Президента України.
4. Нагородження медаллю "За врятоване життя" може бути проведено посмертно.
5. Представлення до нагородження медаллю "За врятоване життя" та вручення цієї медалі провадиться відповідно до Порядку представлення до нагородження та вручення державних нагород України, затвердженого Указом Президента України від 19 лютого 2003 року № 138.

6. Особі, нагородженій медаллю "За врятоване життя", вручаються медаль та посвідчення до медалі.
7. Медаль "За врятоване життя" виготовляється зі срібла і має форму круга діаметром 32 мм. На лицьовому боці у центрі медалі міститься зображення двох рук, одна з яких простягнута до другої для рятування. Зображення вміщено на тлі сонця з променями, що символізує врятоване життя людини. По колу медалі напис "За врятоване життя". Медаль має бортик. Зображення рук - позолочене. Усі зображення і написи рельєфні.

Зворотний бік медалі плоский з вигравіруваним номером.
За допомогою кільця з вушком медаль з'єднується з прямокутною колодкою, обтягнутою стрічкою. Розмір колодки: висота - 45 мм, ширина - 28 мм. На зворотному боці колодки розміщено застібок для прикріплення медалі до одягу.

Стрічка медалі "За врятоване життя" шовкова муарова білого кольору з двома поздовжніми смужками червоного кольору по 3 мм кожна, які містяться на відстані 2 мм від країв стрічки.

Планка медалі "За врятоване життя" являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту стрічкою. Розмір планки: висота - 12 мм, ширина - 24 мм.

8. Медаль "За врятоване життя" носять на грудях з лівого боку і за наявності у нагородженого інших державних нагород України розміщують після медалі "Захиснику Вітчизни".

9. Особи, нагороджені медаллю "За врятоване життя", повинні дбайливо ставитися до схоронності медалі та посвідчення до неї. У разі втрати (псування) медалі та/або посвідчення до неї нагородженому може бути видано їх дублікати, якщо Комісією державних нагород та геральдики буде визнано, що втрата (псування) медалі та/або посвідчення до неї сталася з причин, які не залежать від нагородженого.

10. Після смерті нагородженого медаллю "За врятоване життя", за наявності спадкоємців, медаль та посвідчення до неї залишаються у сім'ї померлого як пам'ять.

11. За згодою спадкоємців медаль "За врятоване життя" і посвідчення до неї можуть бути передані на тимчасове або постійне зберігання музеям. Медаль "За врятоване життя" та посвідчення до медалі передаються музеям на підставі рішення Комісії державних нагород та геральдики за наявності відповідного клопотання музейного закладу.

12. У разі відсутності у померлого, нагородженого медаллю "За врятоване життя", спадкоємців медаль та посвідчення до неї мають бути передані на зберігання до Комісії державних нагород та геральдики.

Глава Секретаріату
Президента України

В. БАЛОГА

Малюнок
медалі "За врятоване життя"

ВІДЗНАКА
"ІМЕННА
ВОГНЕПАЛЬНА ЗБРОЯ"

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ЗАСНУВАННЯ ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ "ІМЕННА ВОГНЕПАЛЬНА ЗБРОЯ"

(Із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 70/99 (70/99) від 27.01.99)

Відповідно до пункту 9-2 статті 114-5 Конституції України (888-09) постановляю:

1. Заснувати відзнаку Президента України "Іменна вогнепальна зброя".
2. Відзнакою Президента України "Іменна вогнепальна зброя" нагороджуються особи за особисті заслуги у забезпеченні обороноздатності України, недоторканності її державного кордону, підтримці високої бойової готовності військ, зміцненні національної безпеки, боротьбі зі злочинністю, захисті конституційних прав і свобод громадян, за бездоганну багаторічну службу, зразкове виконання військового та службового обов'язку, виявлені при цьому честь і доблесть.
3. Затвердити Положення про відзнаку Президента України "Іменна вогнепальна зброя", опис відзнаки та зразок посвідчення про нагородження нею (додаються*).
4. Кабінету Міністрів України виділити кошти для виготовлення відзнаки Президента України "Іменна вогнепальна зброя" і посвідчень про нагородження нею.

* Крім зразка посвідчення.

Президент України

м. Київ,
29 квітня 1995 року
№ 341/95

Л. КУЧМА

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВІДЗНАКУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ "ІМЕННА ВОГНЕПАЛЬНА ЗБРОЯ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 29 квітня 1995 року № 341/95

(У Положенні слова "державної виконавчої" замінено словом "виконавчої" згідно з Указом Президента № 70/99 (70/99) від 27.01.99)

1. Відзнаку Президента України "Іменна вогнепальна зброя" (далі - відзнака "Іменна вогнепальна зброя") засновано для нагородження за особисті заслуги в забезпеченні обороноздатності України, недоторканності її державного кордону, підтримці високої бойової готовності військ, зміцненні національної безпеки, боротьбі зі злочинністю, захисті конституційних прав і свобод громадян, за бездоганну багаторічну службу, зразкове виконання військового та службового обов'язку, виявлені при цьому честь і доблесть.

2. Відзнакою "Іменна вогнепальна зброя" є пістолет. Нею нагороджуються особи офіцерського складу Збройних Сил України, Прикордонних військ України, інших військових формувань, утворених відповідно до законодавства України, Служби безпеки України, органів Міністерства внутрішніх справ України та державні службовці, які мають офіцерське звання.

3. Клопотання про нагородження відзнакою "Іменна вогнепальна зброя" порушує керівник міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, командуючий військовим формуванням. У клопотанні зазначаються заслуги особи, що стали підставою для його порушення.

4. Відзнаку "Іменна вогнепальна зброя" разом із посвідченням про нагородження нею та бойвим комплектом у кількості 16 патронів вручає Президент України або за його уповноваженням керівник міністерства, іншого центрального та місцевого органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, військового формування.

(Пункт 4 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 70/99 (70/99) від 27.01.99)

5. Зброя, що є відзнакою "Іменна вогнепальна зброя", має бути зареєстрованою в органах внутрішніх справ за місцем проживання нагородженого і зберігається у порядку, що визначається Міністерством внутрішніх справ України.

6. Особи, нагороджені відзнакою "Іменна вогнепальна зброя", мають право зберігати її, носити і застосовувати. Вони повинні неухильно додержувати правил зберігання, носіння і застосування зброї.

Порядок застосування зброї під час виконання службових обов'язків чи в інших випадках визначається законодавством України.

Передача зброї, що є відзнакою "Іменна вогнепальна зброя", іншим особам або відчуження її забороняється.

7. У разі втрати (псування) посвідчення до відзнаки "Іменна вогнепальна зброя" дублікат не видається. Його може бути видано, як виняток, лише за умови, що нагороджений не міг запобігти втраті (псуванню) посвідчення. Дублікат зброї, що є відзнакою "Іменна вогнепальна зброя", не видається.

8. Позбавлення відзнаки "Іменна вогнепальна зброя" може бути проведено Президентом України у разі: засудження нагородженого за тяжкий злочин - за поданням суду на підставі та в порядку, встановленому законодавством;

порушення нагородженим вимог пункту 6 цього Положення та Закону України "Про зброю".

9. Зброя, що є відзнакою "Іменна вогнепальна зброя", і посвідчення про нагородження, що належали особі, позбавленій відзнаки, а також після смерті нагородженого здаються до органу внутрішніх справ.

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ОПИС ВІДЗНАКИ "ІМЕННА ВОГНЕПАЛЬНА ЗБРОЯ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 29 квітня 1995 року № 341/95

Відзнакою Президента України "Іменна вогнепальна зброя" є пістолет моделі "ФОРТ-12", корпус якого виготовляється з легованих конструкційних сталей, а рукоятка - з благородних порід дерев. Пістолет має заводську маркіровку, товарний знак, а також пластинку, на якій гравірується прізвище, ім'я, по батькові нагородженого.

Зовнішні деталі корпусу пістолета і рукоятки прикрашено художньою декоративною різьбою.

Затвор і рамка пістолета посріблені, а курок, важіль запобіжника, затворна затримка, мушка, цілик, спусковий гачок, кнопка фіксатора магазину, гвинти кріплення накладної рукоятки - з жовтого металу.

Технічні дані пістолета "ФОРТ-12":

1. Калібр	9 мм
2. Набій	9х18
3. Початкова швидкість польоту кулі	315 м/сек.
4. Режим вогню	одиначний
5. Бойова швидкострільність	40 пост./хв.
6. Дульна енергія	305 Дж
7. Кількість деталей пістолета	46
8. Габаритні розміри:	
- довжина	174 мм
- ширина	32 мм
- висота	124 мм
9. Довжина прицільної лінії	127 мм
10. Місткість магазину (набоїв)	12
11. Вага із спорядженим магазином	930 г

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

Відзнака
"Іменна вогнепальна зброя"
пістолет "ФОРТ-12"
(зображення зменшено)

НАГОРОДЖЕНІ ВІДЗНАКОЮ "ІМЕННА ВОГНЕПАЛЬНА ЗБРОЯ"

2007 рік

ГРИЦЕНКО
Анатолій Степанович

Міністр оборони України

Указ Президента України
від 25 жовтня 2007 року № 1019

ПОЧЕСНІ
ЗВАННЯ УКРАЇНИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ПОЧЕСНІ ЗВАННЯ УКРАЇНИ

(Із змінами, внесеними згідно з Указами Президента
№ 426/2002 (426/2002) від 30.04.2002
№ 963/2004 (963/2004) від 21.08.2004
№ 244/2006 (244/2006) від 21.03.2006
№ 273/2007 (273/2007) від 05.04.2007
№ 674/2007 (674/2007) від 28.07.2007

Відповідно до статті 4 Закону України "Про державні нагороди України" (1549-14) постановляю:

1. Затвердити Положення про почесні звання України (додається).
2. Затвердити Опис нагрудного знака до почесного звання України (додається).
3. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення нагрудних знаків і посвідчень до почесних звань України.
4. Визнати такими, що втратили чинність:
Указ Президента України від 17 вересня 1999 року № 1191 (1191/99) "Про встановлення відзнаки Президента України - почесного звання "Заслужений лісвник України";
Указ Президента України від 30 жовтня 1999 року № 1412 (1412/99) "Про затвердження Положення про відзнаку Президента України - почесне звання "Заслужений лісвник України", Опису нагрудного знака та посвідчення";
Указ Президента України від 30 жовтня 1999 року № 1425 (1425/99) "Про встановлення відзнаки Президента України - почесного звання "Заслужений працівник соціальної сфери України";
Указ Президента України від 9 листопада 1999 року № 1448 (1448/99) "Про затвердження Положення про відзнаку Президента України - почесне звання "Заслужений працівник соціальної сфери України", Опису нагрудного знака та посвідчення".

Президент України
м. Київ,
29 червня 2001 року
№ 476/2001

Л. КУЧМА

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОЧЕСНІ ЗВАННЯ УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 29 червня 2001 року № 476/2001

Це Положення відповідно до Закону України "Про державні нагороди України" (1549-14) визначає підстави для присвоєння почесних звань України, встановлює порядок їх присвоєння, вручення та інші правила.

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Почесні звання України (далі - почесні звання) є державними нагородами України, що присвоюються за особисті заслуги перед Українською державою громадянам, які працюють у відповідній галузі економічної або соціально-культурної сфери, як правило, не менше десяти років, мають високі трудові досягнення і професійну майстерність.
2. Присвоєння почесних звань провадиться указом Президента України.
3. Почесні звання можуть бути присвоєні громадянам України, іноземцям та особам без громадянства.
4. Всі почесні звання є рівнозначні між собою, крім тих, що мають ступені.
"Почесне звання "Народний артист України", "Народний архітектор України", "Народний вчитель України", "Народний художник України" є вищим ступенем відповідного почесного звання "Заслужений артист України", "Заслужений архітектор України", "Заслужений вчитель України", "Заслужений художник України".
(Абзац другий пункту 4 в редакції Указу Президента № 273/2007 (273/2007) від 05.04.2007)
5. Присвоєння почесних звань України, за винятком тих, що мають ступені, вдруге не провадиться.
6. Почесне звання "Народний артист України", "Народний архітектор України", "Народний вчитель України", "Народний художник України" може присвоюватися, як правило, не раніше ніж через десять років після присвоєння відповідного почесного звання "Заслужений артист України", "Заслужений архітектор України", "Заслужений вчитель України", "Заслужений художник України".
(Пункт 6 в редакції Указу Президента № 273/2007 (273/2007) від 05.04.2007)
7. Присвоєння почесного звання посмертно не провадиться.

ІІ. ПОЧЕСНІ ЗВАННЯ ТА ПІДСТАВИ ДЛЯ ЇХ ПРИСВОЄННЯ

8. Встановлено такі почесні звання:
"Народний артист України";
"Народний архітектор України";
"Народний вчитель України";
(Пункт 8 доповнено абзацом згідно з Указом Президента № 273/2007 (273/2007) від 05.04.2007)
"Народний художник України";
"Заслужений артист України";
"Заслужений архітектор України";
"Заслужений будівельник України";
"Заслужений винахідник України";
"Заслужений вчитель України";
"Заслужений діяч мистецтв України";
"Заслужений діяч науки і техніки України";
"Заслужений донор України";
"Заслужений економіст України";
"Заслужений енергетик України";
"Заслужений журналіст України";
"Заслужений лікар України";
"Заслужений лісвник України";
"Заслужений майстер народної творчості України";
"Заслужений машинобудівник України";
"Заслужений металург України";

"Заслужений метролог України";
(Пункт 8 доповнено абзацом згідно з Указом Президента № 244/2006 (244/2006) від 21.03.2006)
"Заслужений працівник ветеринарної медицини України";
(Пункт 8 доповнено абзацом згідно з Указом Президента № 426/2002 (426/2002) від 30.04.2002)
"Заслужений працівник культури України";
"Заслужений працівник освіти України";
"Заслужений працівник охорони здоров'я України";
"Заслужений працівник промисловості України";
"Заслужений працівник сільського господарства України";
"Заслужений працівник соціальної сфери України";
"Заслужений працівник сфери послуг України";
"Заслужений працівник транспорту України";
"Заслужений працівник фізичної культури і спорту України";
"Заслужений природоохоронець України";
"Заслужений раціоналізатор України";
"Заслужений художник України";
"Заслужений шахтар України";
"Заслужений юрист України";
"Мати-героїня".

(Пункт 8 доповнено абзацом згідно з Указом Президента № 963/2004 (963/2004) від 21.08.2004)

9. Почесні звання присвоюються:

"Народний артист України" - режисерам, артистам театрів, кіно, естради, цирку, професійних ансамблів та хорових колективів, диригентам оркестрів, композиторам, музикантам, дикторам телебачення і радіомовлення за видатну виконавську майстерність, створення високохудожніх образів, вистав, кінофільмів, що здобули міжнародне визнання, за особливі заслуги в розвитку вітчизняної культурно-мистецької спадщини;

"Народний архітектор України" - архітекторам і реставраторам пам'яток архітектури за видатні заслуги в розвитку архітектури і містобудування;

"Народний вчитель України" - вчителям, викладачам та іншим педагогічним працівникам навчальних закладів системи загальної середньої освіти всіх типів за видатні досягнення у навчанні і вихованні учнівської молоді, що сприяли істотному зростанню інтелектуального, культурного, духовно-морального потенціалу українського суспільства і здобули широке громадське визнання";

(Пункт 9 доповнено абзацом згідно з Указом Президента № 273/2007 (273/2007) від 05.04.2007)

"Народний художник України" - діячам образотворчого, монументального і декоративного мистецтва за створення високохудожніх творів у галузі живопису, графіки, скульптури, декоративного і прикладного мистецтва, що здобули широке вітчизняне і міжнародне визнання;

"Заслужений артист України" - режисерам, артистам театрів, кіно, естради, цирку, професійних ансамблів, хорових колективів, диригентам оркестрів, композиторам, музикантам, дикторам телебачення і радіомовлення за високу виконавську майстерність, створення високохудожніх образів, вистав, кінофільмів, що стали надбанням вітчизняної культурно-мистецької спадщини;

"Заслужений архітектор України" - архітекторам і реставраторам пам'яток архітектури за особливі заслуги в розвитку вітчизняної архітектури, значні творчі успіхи в галузі містобудування, реставрації і відтворенні пам'яток історії та культури, спорудженні об'єктів і комплексів промислового, військового, цивільного та сільськогосподарського призначення;

"Заслужений будівельник України" - робітникам, спеціалістам та керівникам будівельних організацій, підприємств промисловості будівельних матеріалів, підприємств та організацій з будівництва, ремонту та утримання автомобільних доріг, працівникам науково-дослідних і проектних інститутів, конструкторських бюро і лабораторій та іншим працівникам, які працюють у галузі будівництва, за значні успіхи у виконанні виробничих завдань, підвищенні продуктивності праці, поліпшенні якості і зниженні собівартості будівельних матеріалів, за впровадження сучасних прогресивних методів і технологій будівництва;

"Заслужений винахідник України" - авторам упроваджених у галузі економічної, соціально-культурної сфери винаходів, що мають важливе економічне і соціальне значення, а також особам, які мають заслуги у розвитку винахідництва, дизайну та ергономіки;

"Заслужений вчитель України" - вчителям, викладачам та іншим педагогічним працівникам навчальних закладів системи загальної середньої освіти всіх типів за досягнення значних успіхів у навчанні і вихованні учнівської та студентської молоді";

(Абзац десятий пункту 9 в редакції Указу Президента № 273/2007 (273/2007) від 05.04.2007)

"Заслужений діяч мистецтв України" - режисерам, хормейстерам, балетмейстерам, диригентам, художникам, художнім

керівникам мистецьких колективів, композиторам, письменникам, драматургам, сценаристам, кінооператорам, мистецтвознавцям та літературознавцям, викладачам навчальних закладів культури і мистецтв за створення високохудожніх творів у галузі музики, літератури, драматургії, кінематографії, наукових праць з питань мистецтва та літератури, підготовку кадрів працівників культури і мистецтв, організацію діяльності культурної сфери;

"Заслужений діяч науки і техніки України" - науковим працівникам, які мають науковий ступінь доктора або кандидата наук та видатні праці в галузі науки і техніки, дизайну та ергономіки, що дістали міжнародне визнання, за підготовку висококваліфікованих наукових кадрів;

"Заслужений донор України" - донорам, які безоплатно здали кров та (або) її компоненти в кількості 100 і більше разових максимально допустимих доз;

"Заслужений економіст України" - фахівцям економічних спеціальностей підприємств, організацій, фінансових, банківських установ та інших організацій за вагомий внесок у підвищення ефективності суспільного виробництва, розвиток економічної науки та впровадження її досягнень;

"Заслужений енергетик України" - працівникам підприємств, об'єднань, організацій та установ енергетичного комплексу України за значні успіхи у виконанні виробничих завдань, упровадження передових форм організації праці, досягнення значних економічних показників;

"Заслужений журналіст України" - працівникам засобів масової інформації за вагомий внесок у розвиток вітчизняної журналістики;

"Заслужений лікар України" - лікарям установ і закладів охорони здоров'я, соціального забезпечення за значні успіхи у медичній практиці, підготовку висококваліфікованих лікарських кадрів;

"Заслужений лісівник України" - працівникам лісового господарства за вагомий особистий внесок у розвиток галузі, досягнення високих показників у праці, високу професійну майстерність;

"Заслужений майстер народної творчості України" - майстрам, які створили видатні твори в галузі вишивки, килимарства, ткацтва, кераміки, скла, різьблення, моделювання, декоративного розпису, живопису та скульптури, ковальства, виготовлення унікальних музичних інструментів та інших видів декоративно-ужиткового мистецтва;

"Заслужений машинобудівник України" - працівникам підприємств, об'єднань та організацій, науково-дослідних і проектних інститутів, конструкторських бюро і лабораторій авіаційної, оборонної, електронної, суднобудівної, верстатобудівної, інструментальної, автомобільної, електротехнічної промисловості, радіопромисловості, загального, середнього, енергетичного, транспортного, тракторного, сільськогосподарського, хімічного, нафтового, будівельного, шляхового, комунального машинобудування, приладобудування, засобів автоматизації, систем керування, машинобудування для легкої, харчової, деревообробної промисловості і побутових приладів та інших галузей машинобудування і металообробки за значні успіхи у виконанні виробничих завдань, підвищення продуктивності праці, створення нових конкурентоспроможних зразків вітчизняної техніки;

"Заслужений металург України" - спеціалістам та працівникам підприємств, об'єднань, організацій, науково-дослідних і проектних інститутів, конструкторських бюро і лабораторій чорної і кольорової металургії за значні успіхи у виконанні виробничих завдань, ефективну господарську діяльність, упровадження у виробництво новітніх досягнень науки і техніки;

"Заслужений метролог України" - спеціалістам та науковцям, які працюють у сфері метрології та метрологічної діяльності у промисловості, будівництві, сільському господарстві, у сферах наукової та науково-технічної діяльності, освіти та охорони здоров'я за значний внесок у розвиток наукової та прикладної метрології, державної метрологічної системи, підвищення ефективності виробництва; (Пункт 9 доповнено абзацом згідно з Указом Президента № 244/2006 (244/2006) від 21.03.2006)

"Заслужений працівник ветеринарної медицини України" - спеціалістам та працівникам ветеринарної медицини підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності за значні досягнення у здійсненні державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду за якістю і безпекою харчових продуктів і продовольчої сировини, охорони території України від занесення збудників інфекційних хвороб тварин і їх лікуванні, впровадженні у практику досягнень ветеринарної медицини; (Пункт 9 доповнено абзацом згідно з Указом Президента № 426/2002 (426/2002) від 30.04.2002)

"Заслужений працівник культури України" - працівникам культурно-освітніх закладів, театральних-концертних і циркових організацій, редакцій видавництва, підприємств поліграфії, кінофікації, архівів, охорони пам'яток історії та культури, туристично-екскурсійних установ і організацій, активістам культурологічних громадських організацій і товариств, учасникам професійних та аматорських художніх колективів, іншим працівникам культури за вагомий внесок у розвиток духовної культури, популяризацію у світі культурно-мистецької спадщини України;

"Заслужений працівник освіти України" - організаторам освіти, працівникам органів управління освітою і навчальних закладів, педагогічним, науково-педагогічним працівникам навчальних закладів за значні досягнення в розвитку освіти, успіхи у професійній діяльності, підготовку висококваліфікованих кадрів;

"Заслужений працівник охорони здоров'я України" - медичним та фармацевтичним працівникам, технічному, обслуговуючому та іншому персоналу установ і закладів охорони здоров'я, соціального забезпечення за значні успіхи в наданні висококваліфікованої медичної допомоги;

"Заслужений працівник промисловості України" - працівникам підприємств, об'єднань, науково-дослідних і проектних

інститутів, конструкторських бюро і лабораторій, які працюють у відповідних галузях промисловості, за значні успіхи у виконанні виробничих завдань, підвищенні ефективності суспільного виробництва, створенні конкурентоспроможної продукції;

"Заслужений працівник сільськогосподарства України" - працівникам агропромислового комплексу, які досягли значних успіхів у розвитку сільськогосподарського виробництва, підвищенні культури землеробства, забезпеченні населення високоякісною сільськогосподарською продукцією;

"Заслужений працівник соціальної сфери України" - працівникам установ, організацій, підприємств соціальної сфери, органів праці і соціальної політики за вагомий особистий внесок у вирішення проблем соціального захисту громадян, соціальної реабілітації осіб, які потребують піклування, у розвиток соціально-трудових відносин, за високі досягнення у праці;

"Заслужений працівник сфери послуг України" - працівникам підприємств, організацій та установ побутового обслуговування населення, науково-дослідних і проектних інститутів, конструкторських бюро і лабораторій, органів управління торгівлі, заготівель, громадського харчування, зв'язку, побутового обслуговування населення за бездоганну працю у сфері послуг, досягнення значних показників у виробництві та високу культуру обслуговування населення;

"Заслужений працівник транспорту України" - спеціалістам і працівникам зв'язку, залізничного, морського, річкового, повітряного, автомобільного транспорту та дорожнього комплексу незалежно від форми власності, працівникам науково-дослідних і проектних інститутів, конструкторських бюро та лабораторій за досягнення високих показників у виконанні виробничих завдань, безаварійну роботу, впровадження високоєфективних форм організації праці;

"Заслужений працівник фізичної культури і спорту України" - фахівцям і організаторам фізкультурно-спортивного руху, видатним ученим, тренерам, викладачам фізкультурно-оздоровчих та спортивних навчальних закладів та іншим працівникам фізичної культури і спорту, спортсменам за досягнення високих результатів у міжнародних спортивних змаганнях, вагомі заслуги в підготовці національних спортивних кадрів;

"Заслужений природоохоронець України" - працівникам установ і закладів охорони природи, наукових та науково-дослідних установ за значний внесок в охорону рідкісних та таких, що зникають, видів флори і фауни, відновлення та збереження природних ресурсів України;

"Заслужений раціоналізатор України" - авторам запроваджених у економічну сферу раціоналізаторських пропозицій за значний внесок у підвищення ефективності суспільного виробництва, створення конкурентоспроможних видів техніки і механізмів;

"Заслужений художник України" - діячам образотворчого і монументального мистецтва за створення видатних творів у галузі живопису, скульптури, графіки, декоративного і прикладного мистецтва, що дістали високу оцінку вітчизняної та міжнародної громадськості;

"Заслужений шахтар України" - спеціалістам та працівникам установ, об'єднань, шахт, кар'єрів, збагачувальних і брикетних фабрик вугільної, залізорудної та інших галузей гірничодобувної промисловості за досягнення значних показників у виконанні виробничих завдань, високоєфективну господарську діяльність;

"Заслужений юрист України" - юристам, які працюють у органах державної влади та органах місцевого самоврядування, прокуратури, юстиції, державної безпеки, внутрішніх справ, адвокатури, на підприємствах, в установах, організаціях, за значний внесок у розбудову правової держави;

"Мати-героїня" - жінкам, які народили та виховали до восьмирічного віку п'ятьох і більше дітей, у тому числі дітей, усиновлених у встановленому законодавством порядку, враховуючи вагомий особистий внесок у виховання дітей у сім'ї, створення сприятливих умов для здобуття дітьми освіти, розвитку їх творчих здібностей, формування високих духовних і моральних якостей". (Пункт 9 доповнено абзацом згідно з Указом Президента № 674/2007 (674/2007) від 29.07.2007)

ІІІ. ПОРЯДОК ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДО ПРИСВОЄННЯ ПОЧЕСНИХ ЗВАНЬ

10. Подання про присвоєння почесних звань вносяться Президентіві України Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади, Конституційним Судом України, Верховним Судом України, Вищим арбітражним судом України, Генеральною прокуратурою України, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, а також Комісією державних нагород та геральдики при Президентіві України, творчими спілками, об'єднаннями громадян.

11. Висунення кандидатур до присвоєння почесних звань здійснюється гласно за місцем роботи особи, яку представляють до нагородження, у трудових колективах установ, організацій, підприємств незалежно від типу, форми власності та господарювання. Клопотання про присвоєння почесних звань порушується перед відповідним органом чи організацією вищого рівня залежно від підпорядкованості.

12. Клопотання про присвоєння почесних звань, які порушуються органами місцевого самоврядування, подаються Президентіві України через відповідні обласні, Київську, Севастопольську міські державні адміністрації.

13. Клопотання, які порушуються творчими спілками, об'єднаннями громадян, мають бути попередньо погоджені

з відповідними центральними органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями.

14. Подання про присвоєння почесних звань іноземцям та особам без громадянства вносяться Міністерством закордонних справ України.

15. Органи, яким надано право вносити подання про присвоєння почесних звань, надсилають на ім'я Президента України зазначене подання і нагородний лист установленого зразка.

У нагородному листі зазначаються конкретні заслуги особи, що стали підставою для порушення клопотання про присвоєння почесного звання.

16. Особи, яких представляють до присвоєння почесного звання "Народний артист України", "Народний архітектор України", "Народний вчитель України", "Заслужений архітектор України", "Заслужений діяч мистецтв України", "Заслужений діяч науки і техніки України", "Заслужений економіст України", "Заслужений журналіст України", "Заслужений лікар України", "Заслужений працівник освіти України", "Заслужений юрист України", повинні мати вищу освіту на рівні спеціаліста або магістра, а ті, яких представляють до почесного звання "Заслужений артист України", "Заслужений будівельник України", "Заслужений винахідник України", "Заслужений вчитель України", "Заслужений машинобудівник України", "Заслужений метролог України", "Заслужений працівник культури України", "Заслужений працівник промисловості України", "Заслужений працівник соціальної сфери України", "Заслужений працівник транспорту України", "Заслужений працівник фізичної культури і спорту України", "Заслужений раціоналізатор України", - вищу або професійно-технічну освіту. (Пункт 16 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 273/2007 (273/2007) від 05.04.2007)

17. До подання і нагородного листа особи, яку представляють до присвоєння почесного звання, додаються: при представленні до присвоєння почесного звання "Заслужений діяч науки і техніки України" - копія диплома про науковий ступінь доктора або кандидата наук та перелік наукових праць;

при представленні до присвоєння почесного звання "Заслужений донор України" - документи, що засвідчують наявність безоплатної здачі крові та (або) її компонентів у кількості 100 і більше разових максимально допустимих доз;

при представленні до присвоєння почесного звання "Народний артист України", "Народний художник України", "Заслужений артист України", "Заслужений діяч мистецтв України", "Заслужений майстер народної творчості України", "Заслужений художник України" - список творів або перелік основних образів, створених у театрі і кіно;

при представленні до присвоєння почесного звання "Народний архітектор України", "Заслужений архітектор України", "Заслужений винахідник України", "Заслужений раціоналізатор України" - відповідно список основних праць у галузі архітектури, перелік авторських свідомств на винаходи та посвідчень на раціоналізаторські пропозиції.

ІV. ПОРЯДОК ВРУЧЕННЯ НАГРУДНИХ ЗНАКІВ І ПОСВІДЧЕНЬ ДО ПОЧЕСНИХ ЗВАНЬ

18. Особи, удостоєні почесного звання, вручаються нагрудний знак та посвідчення до почесного звання встановленого зразка.

19. Вручення нагрудного знака та посвідчення до почесного звання проводиться в обстановці урочистості і широкої гласності. Перед врученням оголошується указ Президента України про присвоєння відповідного почесного звання.

20. Нагрудні знаки та посвідчення до почесних звань вручає Президент України або за його дорученням Голова Верховної Ради України, заступники Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, Голова Конституційного Суду України, Голова Верховного Суду України, Голова Вищого арбітражного суду України, Генеральний прокурор України, міністри, інші керівники відповідних центральних органів виконавчої влади, послані України в іноземних державах, Голова Комісії державних нагород та геральдики при Президентіві України, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голови обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

21. Про вручення нагрудних знаків і посвідчень до почесних звань складається протокол за встановленою формою, що підписується особою, яка вручила їх, і скріплюється печаткою органу, що проводить вручення. Протокол вручення направляється до Управління державних нагород та геральдики Адміністрації Президента України.

V. ПОРЯДОК НОСІННЯ І ЗБЕРІГАННЯ НАГРУДНИХ ЗНАКІВ ТА ПОСВІДЧЕНЬ ДО ПОЧЕСНИХ ЗВАНЬ

22. Особи, удостоєні почесних звань, носять нагрудні знаки до них з правого боку грудей.

23. Особи, удостоєні почесних звань, повинні дбайливо ставитися до скоронності нагрудних знаків і посвідчень до почесних звань. У разі втрати нагрудного знака або посвідчення удостоєному почесного звання може бути видано дублікати, якщо Комісією державних нагород та геральдики при Президентіві України буде визнано, що втрата нагрудного знака або посвідчення сталася внаслідок стихійного лиха, бойових дій або з інших причин, що не залежать від нагородженого.

24. Після смерті удостоєного почесного звання, за наявності спадкоємців, нагрудні знаки та посвідчення до почесних

звань залишаються у сім'ї померлого як пам'ять.

За згодою спадкоємців нагрудні знаки та посвідчення до почесних звань можуть бути передані на тимчасове або постійне зберігання музеям. Нагрудні знаки та посвідчення передаються музеям на підставі рішення Комісії державних нагород та геральдики при Президентів України за наявності відповідного клопотання музейного закладу.

Передані музеям на постійне зберігання нагрудні знаки та посвідчення до почесних звань спадкоємцям померлого не повертаються.

У разі відсутності у померлого, удостоєного почесних звань, спадкоємців нагрудні знаки та посвідчення мають бути передані на зберігання до Комісії державних нагород та геральдики при Президентів України.

Глава Адміністрації
Президента України

В. ЛИТВИН

ОПИС НАГРУДНОГО ЗНАКА ДО ПОЧЕСНОГО ЗВАННЯ УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Указом Президента України
від 29 червня 2001 року № 476/2001

Нагрудний знак до почесного звання України (далі - нагрудний знак) має форму овального вінка, утвореного двома гілками лаврового листя. Кінці гілок унизу оббиті стрічкою. У середині вінка вміщений фігурний картуш з написом назви почесного звання України. Картуш увінчує малий Державний Герб України. Лицьовий бік нагрудного знака випуклий. Усі зображення і напис рельєфні. На зворотному боці нагрудного знака - застібка для прикріплення до одягу.

Розмір нагрудного знака: ширина - 35 мм, довжина - 45 мм.

(Абзац другий в редакції Указу Президента № 273/2007 (273/2007) від 05.04.2007)

Нагрудні знаки до почесних звань "Народний артист України", "Народний архітектор України", "Народний вчитель України", "Народний художник України" виготовляються з позолоченого срібла і містять під назвою почесного звання зображення пальмової гілки.

(Абзац третій із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 273/2007 (273/2007) від 05.04.2007)

Нагрудні знаки до почесних звань "Заслужений артист України", "Заслужений архітектор України", "Заслужений будівельник України", "Заслужений винахідник України", "Заслужений вчитель України", "Заслужений діяч мистецтв України", "Заслужений діяч науки і техніки України", "Заслужений донор України", "Заслужений економіст України", "Заслужений енергетик України", "Заслужений журналіст України", "Заслужений лікар України", "Заслужений лісник України", "Заслужений майстер народної творчості України", "Заслужений машинобудівник України", "Заслужений металург України", "Заслужений метролог України", "Заслужений працівник ветеринарної медицини України", "Заслужений працівник культури України", "Заслужений працівник освіти України", "Заслужений працівник охорони здоров'я України", "Заслужений працівник промисловості України", "Заслужений працівник сільського господарства України", "Заслужений працівник соціальної сфери України", "Заслужений працівник сфери послуг України", "Заслужений працівник транспорту України", "Заслужений працівник фізичної культури і спорту України", "Заслужений природоохоронець України", "Заслужений раціоналізатор України", "Заслужений художник України", "Заслужений шахтар України", "Заслужений юрист України" виготовляються зі срібла.

(Абзац четвертий із змінами, внесеними згідно з Указами Президента № 426/2002 (426/2002) від 30.04.2002, № 244/2006 (244/2006) від 21.03.2006)

Нагрудний знак до почесного звання "Мати-героїня" виготовляється з позолоченого срібла і містить на фігурному картуші срібне зображення матері з дитиною на руках, а під ним - стрічку білої емалі з написом "Мати-героїня", виконаним з жовтого металу. (Опис доповнено абзацом згідно з Указом Президента № 963/2004 (963/2004) від 21.08.2004)

Напис на нагрудному знаку відповідає назві почесного звання України.

Глава Адміністрації
Президента України

В. ЛИТВИН

Нагрудний знак до почесного звання
"Народний артист України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "НАРОДНИЙ АРТИСТ УКРАЇНИ"

2006 рік

ГАВРИЛЮК Ярослав Дмитрович	режисер, артист Київського академічного Молодого театру	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ГРЕБЕЛЬНИК Юрій Іванович	артист Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ	Указ Президента України від 30 листопада 2006 року № 1009
КАРПОВ Валерій Вікторович	артист Кримського українського музичного театру, м. Сімферополь	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КУДРЯ Наталія Іванівна	артистка Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ	Указ Президента України від 30 листопада 2006 року № 1009
САРАЙКІН Віктор Вікторович	артист Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ	Указ Президента України від 30 листопада 2006 року № 1009

2007 рік

АРТЕМЕНКО Григорій Михайлович	художній керівник Житомирського обласного музично-драматичного театру імені Івана Кочерги	Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 886
БАРЧУК Анатолій Трохимович	артист Театру-студії кіноактора державного підприємства "Національна кіностудія художніх фільмів імені Олександра Довженка", м. Київ	Указ Президента України від 7 вересня 2007 року № 836
БОЛДИРЄВ Володимир Олександрович	соліст Харківського державного академічного театру опери та балету імені М.В. Лисенка	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ВОВКУН Василь Володимирович	художній керівник Державного підприємства "Державне концертне агентство "Україна", м. Київ	Указ Президента України від 16 червня 2007 року № 532
ГЛОВА Степан Іванович	артист	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1165
ДАЦЬ Ірина Віляміївна	солістка опери Національного академічного театру опери та балету України імені Т.Г. Шевченка, м. Київ	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
ІЛАЦІУК Василь Степанович	ведучий концертних програм Національного телебачення України	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КОШУБА Володимир Вікторович	артист-соліст-інструменталіст Національного будинку організації та камерної музики України	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КРИКУНОВ Ігор Миколайович	художній керівник - директор комунального театрално-концертного закладу культури "Циганський музично-драматичний театр "Романс", м. Київ	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ЛАЗОВІЙ Поїна Василівна	артистка Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, м. Київ	Указ Президента України від 13 вересня 2007 року № 860
ЛАСТОВЕЦЬКИЙ Микола Миколайович	артист Сумського обласного театру драми та музичної комедії імені М.С. Цепкіна	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

МИРОНОВИЧ Володимир Леонідович	артист	Указ Президента України від 25 жовтня 2007 року № 1017
МОТКОВ Максим Михайлович	соліст балету Національного академічного театру опери та балету України імені Т.Г. Шевченка, м. Київ	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
РАЧИНСЬКИЙ Петро Болеславович	артист Харківського державного академічного українського драматичного театру імені Т.Г. Шевченка	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 225
РЕХВІАШВІЛІ Аліко Юрійовна	головний балетмейстер-постановник Всеукраїнського телевізійного дитячого конкурсу "Крок до зірок"	Указ Президента України від 25 грудня 2007 року № 1255
СЕМЕНЕНКО Віктор Миколайович	артист	Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 408
СМОРОДІНА Людмила Геннадівна	артистка Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, м. Київ	Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 689
СОКАЧ Омелян Петрович	художній керівник камерного хору "Кантус", м. Ужгород, Закарпатська область	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ТОМАШЕНКО Зінаїда Яремівна	диктор - ведуча програм Дніпропетровської обласної державної телерадіокомпанії	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
ХАСЯНОВА Євгенія Євгенівна	головний балетмейстер Донецького академічного державного театру опери та балету імені А.Б. Солов'яненка	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ЧЕБЕРКО Олександр Дмитрович	головний диригент	Указ Президента України від 27 листопада 2007 року № 1147
ЧЕРЕПАНИН Мирон Васильович	завідувач кафедри Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ШАШІ Костянтин Григорович	професор Харківської державної академії культури	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 226

МЕЛЬНИК МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Народний артист України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний,
науковий та культурний розвиток України,
вагомий трудові здобутки та активну громадську діяльність.
Указ Президента України
від 23 серпня 2005 року № 1193

Почесне звання
"Заслужений артист України" (1994 р.)

Директор та художній керівник Українського театру одного актора "Крик".

Народився 18 травня 1957 року на Сумщині. Після закінчення середньої школи та служби в лавах Радянської армії вступив до Київського державного театрального інституту ім. І. Карпенка-Карого, який закінчив у 1982 р., за фахом - актор кіно та театру.

З 1982 р. по 1989 р. - актор драми і комедії Дніпропетровського театру ім. Тараса Шевченка.

З 1989 р. М.В. Мельник заснував Український театр одного актора "Крик", який очолює ось уже 18 років.

Створений ним театр з перших же вистав заявив про себе як театральне явище в Україні. Унікальність театру "Крик" полягає не тільки в тому, що єдиний у театрі актор є режисером, сценаристом, сценографом, музичним редактором, художником, костюмером, гримером - все в одній особі, але й у тому, що актор працює не на голому майданчику, а з використанням усіх елементів сучасного театрального дійства - сценографічних, музичних, світлових, хореографічних.

Мистецтво цього театру має надзвичайно високий рівень філософського, духовного осмислення сучасності та майбутнього людства. У кожній виставі М. Мельника резонує весь сучасний світ з його проблемами та больовими точками. Образи, які втілює Майстер у своїх виставах, захоплюють, вражають, залишають філософські роздуми, ведуть через страждання, тим самим очищаючи душу.

Михайлом Васильовичем створені вистави "Тайдамаки" - за поемою Т. Шевченка, "Кара" - за повістю М. Гоголя "Тарас Бульба", "Лоліта" - за романом В. Набокова, "Парфумер" - за романом П. Зюскінда, "Ворота до раю" - за повістю Є. Анджеєвського, "Mollis" - за повістю Ф. Достоєвського "Кроткая", "Гріх" - за мотивами творів М. Коцюбинського, "Мутація" - за мотивами творів Ф. Достоєвського та інші.

За роки існування театр "Крик" став не тільки визначним явищем в українському театральному мистецтві, а й важливим центром духовності. А оскільки театр основним

глядачем має студентську молодь, то виконує надзвичайно відповідальну і важливу місію її духовного виховання, прищеплення любові до української мови та кращих національних творів. Сам Михайло Васильович став знаковою особистістю для України, а його театр - місцем, куди стікаються представники з багатьох міст України та гості з-за кордону.

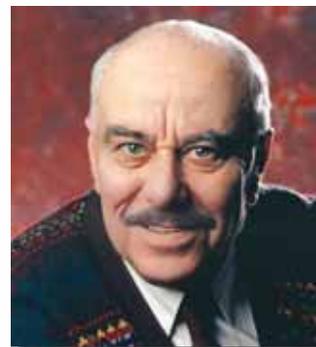
Михайло Васильович постійно займається громадською та педагогічною діяльністю, проводить творчі зустрічі зі студентами та інтелекцією міста. Він є заступником голови Дніпропетровського міжобласного відділення Національної спілки театральних діячів України.

М.В. Мельник - перший лауреат Республіканського конкурсу читців ім. Т.Г. Шевченка, перший лауреат Міжнародної премії ім. Леся Курбаса, лауреат Міжнародного театрального фестивалю "Золотий Лев", володар "Серебряного Вітязя" на III Міжнародному Театральному Форумі "Золотий Вітязь", володар Золотого Диплома на IV Міжнародному Театральному Форумі "Золотий Вітязь", лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, неодноразовий лауреат та володар Гран-Прі вищої театральної нагороди Придніпров'я "Січеславна", нагороджений Орденом Великого князя Володимира Української Православної Церкви, багаторазово відзначався державними органами за творчу та громадську діяльність.

Ірина Подолян

Сцена з вистави "Гріх"

СЕГАЛЬ ОЛЕКСАНДР НАУМОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Народний артист України"
за вагомий внесок у розвиток
українського театрального мистецтва.
ЦК Компартії України та Ради Міністрів УРСР
від 1985 року

Почесне звання
"Заслужений артист України" (1957 р.)

Головний балетмейстер Київського академічного театру оперети.

Народився в 1919 р. у м. Києві.

Після закінчення школи в 1935 р. вступив до Київського хореографічного технікуму, по закінченні якого був направлений на роботу в Київський театр опери і балету на посаду соліста балету. Саме звідси Олександр Сегаля розпочав у 1938 р. творчий шлях. Та пропрацював у театрі лише рік (з 1938 р. по 1939 р.), оскільки був призваний на службу в армію. Навіть в армії Олександр Наумович не полишав танець. Тут він служив в Ансамблі пісні і танцю Київського воєнного округу на посаді балетмейстера і соліста балету. Життєствердіюча енергія, що випромінювалася в кожному русі майстра, надихала глядачів на подвиг, надавала сил та наснаги.

Під час Великої Вітчизняної війни разом з ансамблем Олександр Наумович перебував на Північно-Західному, Білоруському, Сталінградському, Донецькому і Центральному фронтах. Пройшовши цей нелегкий період випробувань, лише в 1945 р. повернувся на роботу в столичну оперу, а згодом працював у Державному ансамблі танцю України ім. П. Вірського на посаді головного балетмейстера.

У 1980 р. Олександр Сегаля прийшов у Київську оперету. На творчому рахунку балетмейстера - класичні оперети, мюзикли, музичні вистави, а також чисельні концертні програми.

Олександр Сегаля завжди уміє передати в танці зміст та красу музики, знайти ті особливі барви, що притаманні саме даному сценічному образу. Танець - це мова для Олександра Наумовича, і нею він володіє досконально.

За час роботи в театрі оперети О.Н. Сегаля проявив себе висопрофесійним майстром хореографічного мистецтва. Поставлені ним танці у виставах національного та класичного репертуару відрізняються своєрідним почерком і великим творчим задумом.

Танці, які поставив Олександр Сегаля, є окрасою вистав. Усі його сценічні постановки отримують високу

оцінку преси та тепло приймаються глядачем.

Олександр Наумович неодноразово очолював роботу з підготовки великих хореографічних композицій, урочистих концертів, присвячених знаменним датам життя України.

О.Н. Сегаля - ветеран Великої Вітчизняної війни, учасник бойових дій. Він нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня та медалями.

Олександр Наумович об'їздив багато країн світу: Польщу, Угорщину, Францію, Бельгію, Португалію, Іспанію, Австрію, США, де глядачі із захопленням приймали всі поставлені ним танцювальні номери.

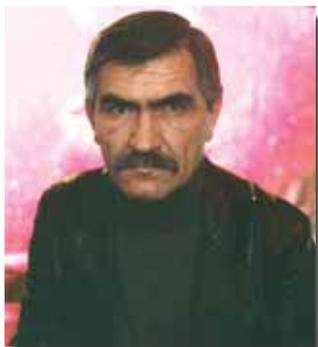
В театрі оперети О.Н. Сегаля поставив як балетмейстер близько 50 вистав. Серед них: "Весела вдова" Ф. Легара, "Маріца", "Сільва", "Баядера", "Містер Ікс" І. Кальмана, "Американська комедія" М. Самойлова, "Білосіжка та семеро гномів", "Карнавал казок в Україні" В. Домініського, "Звана вечеря з італійцями" Ж. Оффенбаха, "Таке єврейське цастя" І. Поклада, "Летюча миша", "Циганський барон" Й. Штрауса, "Кавова кантата" Й. Баха, "Моя чарівна Леді" Ф. Лоу та інші.

Життя Олександра Наумовича Сегаля є невід'ємним від історії театру. Вся повнота душі та висока професійна майстерність балетмейстера знайшли свій відбиток на сцені Київського академічного театру оперети.

Ірина Подолян

Генеральна репетиція вистави "Маріца"
(головний балетмейстер О. Сегаля)

Почесне звання
"Заслужений артист УРСР" (1982 р.)

Актор Національного академічного драматичного театру ім. І. Франка. Член Спілки кінематографістів України. Член-кореспондент Академії мистецтв України.

Народився 14 жовтня 1940 року в м. Харків.

Оскільки родина хлопчика була театральною, вперше на сцену він вийшов у 7 років. Зіграв маминого слугу - негрятка. Кінодебют Леся відбувся в 1963 році. Зйомки "Загибелі ескадри" запам'яталися йому на все життя. Він знімався разом із Борисом Лівановим, Георгієм Жженовим та батьком. "Відтоді я належав кінематографу безроздільно", - говорить Сердюк. У 1961 р. закінчив Харківський театральний інститут (майстерня видатного актора театру Івана Марвяненка). Протягом 1961-1964 рр. - актор Харківського академічного театру драми ім. Т.Г. Шевченка. У 1964-1965 рр. - актор Ризького ТЮГУ. З 1966 р. по 1970 р. - актор Київського російського академічного театру драми ім. Лесі Українки. У 1970-2000 рр. актор театру-студії кіноактора Кіностудії художніх фільмів ім. О.П. Довженка, з 2000 р. - доцент Національного університету театру, кіно і телебачення ім. І. Карпенка-Карого.

Леся Олександрович зіграв понад сто ролей в українських фільмах, його типаж і внутрішня природа уособлюють образ щирого українця, епічного козака. Його зовнішність, характер, дух є харизмою, брендом країни. Будь-якому іноземцю можна порадити: "Якщо хочете дізнатися, хто такий українець, то подивіться на Леся Сердюка, а ще краще - з ним поспілкуйтеся". Яскравий талант, працелюбність, щирість стали передумовою того, що він увійшов до золотого плеяди акторів і режисерів знаменитого поетично-романтичного українського кіно.

За 50 років роботи в кіно Леся Сердюк зіграв ролі у провідних фільмах української кінематографії, серед яких: "Доля Марини" (1953 р.), "Іх знали тільки в обличчя" (1966 р.), "Експеримент доктора Абста" (1968 р.), "В'язні Бомона" (1970 р.), "Хліб і сіль" (1970 р.), "Інспектор карного розшуку" (1971 р.), "Море нашої надії" (1971 р.), "Адреса вашого дому" (1972 р.), "Нічний мотоцикліст" (1972 р.),

СЕРДЮК ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ (ЛЕСЬ СЕРДЮК)

Присвоєно почесне звання "Народний артист України"
за вагомий особистий внесок
у примноження національних духовних надбань,
високий професіоналізм
та з нагоди п'ятої річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 22 серпня 1996 року № 757

"Абітурієнтка" (1973 р.), "Чорний капітан" (1973 р.), "Рейс перший, рейс останній" (1974 р.), "Як гартувалася сталь" (1975 р.), "Дума про Ковпака" (1976 р.), "Любов і ярість" (1978 р.), "Вавилон-XX" (1979 р.), "Поїзд надзвичайного призначення" (1980 р.), "Під свист куль" (1981 р.), "Така пізня, така тепла осінь" (1981 р.), "Зоряне відрядження" (1982 р.), "Провал операції "Велика Ведмедя" (1983 р.), "Легенда про княгиню Ольгу" (1983 р.), "Поклонись до землі" (1985 р.), "Солом'яні дзвони" (1987 р.), "Мої люди" (1990 р.), "Невідстреляна музика" (1990 р.), "Дике поле" (1991 р.), "Вшкереберть" (1992 р.), "Гетьманські клейноди" (1993 р.), "Місячна зозуленька" (1993 р.), "Партитура на могильному камені" (1995 р.), "Страчені світанки" (1996 р.), "Роксолана" (1998 р.), "Молитва про Гетьмана Мазепу" (2002 р.), "Мамай" (2003 р.). Водночас доля подарувала акторові дивовижних друзів, до яких він міг притулитися серцем: це Борислав Брондуков, Іван Миколайчук, Костянтин Степанков, Іван і Ярослав Гаврилочки, Федір Стригун, Віктор Степанов, Михайло Голубович, Федір Опанасенко, Леонід Осика, Юрій Ілєнко, Таїсія Литвиненко, Любов Поліщук та ін.

У провальні постперевбудовчі роки Сердюк "не вилетів" із кінематографа, знімався в Росії. Леся Олександровича як видатного майстра сцени запросили працювати в Національному університеті театру, кіно і телебачення ім. І. Карпенка-Карого. Спочатку відмовлявся, а нині актор вдячний долі за пропозицію. Робота ця дуже важлива, серед випускників уже з'явилися зірки телебачення. З молоддю актору працювати цікаво, адже весь час вдосконалюєш себе, оскільки повинен бути сучасним і цікавим для них. На сьогодні Леся Сердюк, член-кореспондент Академії мистецтв України. У 1999 р. отримав нагороду Гільдії кіноакторів України "За вагомий внесок в кіномистецтво". Її було вручено на Міжнародному фестивалі акторів кіно "Стожари", куди актор прийшов зі зйомок у головній ролі в епічному полотні на Свердловській студії. З 2007 р. він знімається у кінокартині Володимира Бортка "Тарас Бульба".

Але невгамовна акторська природа потребує все більшої реалізації, і, незважаючи на велику перерву в театральній кар'єрі, через 38 років Леся Сердюк повернувся на сцену.

Ірина Подолан

Нагрудний знак до почесного звання
"Народний архітектор України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "НАРОДНИЙ АРХІТЕКТОР УКРАЇНИ"

2007 рік

ПАНЧЕНКО
Тамара Федотівна

заступник директора Державного підприємства
"Науково-дослідний і проектний інститут містобудування",
доктор архітектури, професор, м. Київ

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Нагрудний знак до почесного звання
"Народний вчитель України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "НАРОДНИЙ ВЧИТЕЛЬ УКРАЇНИ"

2007 рік

ГАВРИШ
Світлана Андріївна

директор загальноосвітнього навчального
закладу І-ІІ ступенів "Техніко-економічний ліцей",
м. Дніпропетровськ

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ЖОФЧАК
Золтан Золтанович

директор Авторського навчально-виховного комплексу
міста Ужгорода, Закарпатська область

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

КОМІРЕНКО
Михайло Митрофанович

директор Фастівського ліцею-інтернату,
Київська область

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ПУШКАР
Надія Степанівна

вчителька Луцької загальноосвітньої школи
І-ІІІ ступенів № 16, Волинська область

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

Нагрудний знак до почесного звання
"Народний художник України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "НАРОДНИЙ ХУДОЖНИК УКРАЇНИ"

2006 рік

ЛЕВИТСЬКА
Марія Сергіївна

художник-постановник Національного академічного театру
російської драми імені Лесі Українки, м. Київ

Указ Президента України
від 30 листопада 2006 року № 1009

МІЧКА
Золтан Федорович

художник-живописець, м. Мукачеве, Закарпатська область

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

ПАСІВЕНКО
Володимир Іванович

художник-монументаліст, м. Київ

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

ПАТИК
Володимир Йосипович

художник-живописець, м. Львів

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

ЧУМАК
Євгеній Федорович

скульптор, м. Луганськ

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АНТОНЮК
Андрій Данилович

художник-живописець, м. Миколаїв

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

БОКОТЕЙ
Андрій Андрійович

ректор Львівської національної академії мистецтв

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

НІКОЛАЙЧУК
Наталія Іванівна

художник-живописець, м. Київ

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

СИНЬКЕВИЧ
Юлій Львович

скульптор, м. Київ

Указ Президента України
від 10 жовтня 2007 року № 957

СКАКАНДИЙ
Василь Юлійович

художник, м. Ужгород, Закарпатська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Названий знак до почесного звання
"Заслужений артист України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ АРТИСТ УКРАЇНИ"

2006 рік

ЗАМЯТИН Олег Семенович	артист Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ	Указ Президента України від 30 листопада 2006 року № 1009
КОГУТ Ольга Ариольдівна	артистка Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ	Указ Президента України від 30 листопада 2006 року № 1009
КРЮЧКОВ Володимир Геннадійович	артист Кримського академічного російського драматичного театру імені М. Горького	Указ Президента України від 24 листопада 2006 року № 997
ЛЕТЕНКО Олег Георгійович	соліст-вокаліст Харківської обласної філармонії	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
МОСКВІН Станіслав Костянтинівич	артист Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ	Указ Президента України від 30 листопада 2006 року № 1009
ПОПЕНКО Лариса Вікторівна	артистка Чернівецького обласного українського музично-драматичного театру імені Ольги Кобилянської	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ТАТАРЧЕНКО Геннадій Петрович	композитор, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЮРОВА Людмила Юрївна	артистка Кримського академічного російського драматичного театру імені М. Горького	Указ Президента України від 24 листопада 2006 року № 997
ЮЩУК Сергій Іванович	артист Кримського академічного російського драматичного театру імені М. Горького	Указ Президента України від 24 листопада 2006 року № 997

2007 рік

АВДЄЄВ Сергій Григорович	артист театрално-видовищного закладу культури "Київський академічний театр оперети"	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
АНТОНЕНКО Діна Романівна	солістка оркестру Кримського республіканського камерного музичного театру, м. Сімферополь	Указ Президента України від 30 січня 2007 року № 57
АФАНАСЬЄВ Сергій Миколайович	балетмейстер-постановник, доцент кафедри Київського національного університету культури і мистецтв	Указ Президента України від 25 грудня 2007 року № 1255
БАРТКОВА Тетяна Олександрівна	солістка-вокалістка оркестру Військово-Морських сил Збройних сил України	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
БУБЕНКО Ірина Миколаївна	артистка-вокалістка Миколаївського академічного українського театру драми та музичної комедії	Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163
ВАКУЛЕНКО Олеся Михайлівна	старший викладач Київського національного університету культури і мистецтв, м. Київ	Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163
ВАКУЛА Андрій Осипович	артист	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1165

ВИШОТРАВКА Людмила Іванівна	балетмейстер-постановник, доцент кафедри Київського національного університету культури і мистецтв	Указ Президента України від 25 грудня 2007 року № 1255
ГАМАР Володимир Олександрович	концертмейстер академічного симфонічного оркестру Донецької обласної філармонії імені С.С. Прокоф'єва	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ГАРДІ Орест Павлович	артист	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1165
ГЕРАЩЕНКО Ігор Борисович	артист Одеського академічного українського музично-драматичного театру імені В. Василья	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ГОЛОВНЬОВА Любов Миколаївна	солістка хору	Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1213
ГОРНОСТАЛЬ Михайло Миколайович	артист кіно, м. Одеса	Указ Президента України від 7 вересня 2007 року № 836
ДЕРЖИПІЛЬСЬКИЙ Ростислав Любомирович	викладач Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, Івано-Франківська область	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 226
ДЕРІК Андрій Олегович	артист-вокаліст Миколаївського академічного українського театру драми та музичної комедії	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
ДОРОШЕНКО Марина Святославівна	солістка балету	Указ Президента України від 27 листопада 2007 року № 1147
ДУДНИК Микола Григорович	артист Полтавського академічного обласного українського музично-драматичного театру імені М.В. Гоголя	Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 888
ЄВСЮКОВ Юрій Степанович	артист Харківського державного академічного українського драматичного театру імені Т.Г. Шевченка	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 225
ЗАДНІПРОВСЬКИЙ Назар Олександрович	артист Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, м. Київ	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 225
ЗБРАДСЬКИЙ Микола Васильович	артист Чернівецького обласного філармонійного центру фестивалів та концертних програм	Указ Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962
ЗУЄНКО Сергій Тихонович	режисер-постановник	Указ Президента України від 20 вересня 2007 року № 908
ІВАНЧУК Наталія Олександрівна	артистка	Указ Президента України від 25 жовтня 2007 року № 1017
ЙОСИПОВА Людмила Миколаївна	солістка хору	Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1213
КАДЮК Ігор Богданович	артист симфонічного оркестру Чернівецької обласної філармонії	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
КАЛІНЧУК Оксана Василівна	співачка, м. Київ	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 226
КАРПЕНКО Максим Ігорович	соліст балету	Указ Президента України від 27 листопада 2007 року № 1147
КОВАЛЬСЬКИЙ Василь Леонідович	артист балету державного концертно-гастрольного об'єднання "Чорне море"	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КОЗЬМАК Олена Василівна	солістка балету заслуженого Буковинського ансамблю пісні і танцю Чернівецької обласної філармонії	Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163
КОЛЕСНИК Олексій Михайлович	керівник оркестрової групи Черкаського академічного заслуженого українського народного хору	Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1213
КОСІНОВА Олена Миколаївна	головний режисер Ансамблю пісні і танцю Державної прикордонної служби	Указ Президента України від 24 травня 2007 року № 464
ЛАНЬ Наталія Петрівна	артистка	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1165
ЛАСТОВ'ЯК Оксана Ярославівна	керівник ансамблю "Світанця", м. Вільноє, громадянка Литовської Республіки	Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 739
ЛИТВИНЕНКО Валентина Іванівна	артистка	Указ Президента України від 25 жовтня 2007 року № 1017
ЛИТВИНЕНКО Ніна Георгіївна	концертмейстер Національного академічного театру опери та балету України імені Т.Г. Шевченка, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
ЛІБЕРМАН-ЛЮБІМОВ Ілля Емануїлович	артист, художній керівник Єврейського естрадного театру "Шалом", м. Дніпропетровськ	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 226

МАЛКОВ
Юрій Анатолійович

МАЛЮПІН
Сергій Дмитрович

МАМЧУР
Світлана Анатоліївна

МАСЛОВА
Олена Миколаївна

МЕЛЕЦЬ
Ярослав Антонович

МИКИТЕНКО
Людмила Григорівна

МІЖЕВИЧ
Микола Володимирович

МІЛЮПІН
Ігор Васильович

МУДЕРМАН
Володимир Йосипович

НАГОРНИЙ
Анатолій Іванович

ОЛЬХОВИЧЕНКО
Світлана Іванівна

ОПЕНЬКО
Володимир Васильович

ОрЛОВА
Тетяна Миколаївна

ОСТРИНСЬКА
Лідія Анатоліївна

ОЦПЛОК
Ганна Вікторівна

ПАЛАМАРЕНКО
Олексій Анатолійович

ПЕЛИХ
Наталія Іванівна

ПІМІНОВА
Тетяна Миколаївна

ПОЛЩУК
Зінаїда Яківна

ПОЛЩУК
Віталій Анатолійович

ПРОКОПЕНКО
Олександр Іванович

ПРОСЬОЛКОВ
Олексій Володимирович

РЕМАРЕВСЬКИЙ
Дмитро Федорович

РЕУС
Ніна Петрівна

РИБЦЬКИЙ
Антон Трохимович

РОЖЕВИЧ
Ольга Вячеславівна

РОМАНЮК
Галина Миколаївна

РУДИЙ
Ігор Антонович

артист Дніпродзержинського музично-драматичного театру імені Л. Українки, Дніпропетровська область

соліст ансамблю пісні і танцю Військово-Морських сил Збройних сил України

солістка опери Львівського національного академічного театру опери та балету імені С. Крушельницької

солістка оркестру Кримського республіканського камерного музичного театру, м. Сімферополь

артист Закарпатського обласного українського музично-драматичного театру, м. Ужгород

артистка Сумського обласного театру для дітей та юнацтва

керівник ансамблю "Родослав" Всеукраїнської спілки громадських організацій "Всеукраїнський союз військовослужбовців кадру та запасу", м. Київ

концертмейстер оркестру

радник голови Харківської обласної державної адміністрації (на громадських засадах), громадянин Російської Федерації

головний архітектор проєктів акціонерного товариства "Черкасцивільпроєкт"

концертмейстер-акомпаніатор
Донецької обласної філармонії

соліст оперної трупи Національного академічного театру опери та балету України імені Т.Г. Шевченка

органістка Будинку організації та камерної музики, м. Біла Церква

артистка Національного академічного українського драматичного театру імені Марії Заньковецької, м. Львів

артистка Харківського академічного російського драматичного театру імені О.С. Пушкіна

артист Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, м. Київ

артистка Київського муніципального академічного театру опери та балету для дітей та юнацтва

солістка оперної трупи Національного академічного театру опери та балету України імені Т.Г. Шевченка, м. Київ

солістка опери

соліст фольклорного ансамблю національного обряду "Родослав", м. Житомир

головний балетмейстер

старший викладач кафедри балетної хореографії Київського національного університету культури і мистецтв

соліст Державного театру опери і балету Республіки Башкортостан, громадянин Російської Федерації

артистка Театру-студії кіноактора державного підприємства "Національна кіностудія художніх фільмів імені Олександра Довженка", м. Київ

артист театру, м. Мельбурн, громадянин Австралії

солістка балету

артистка

артист академічного оркестру народної та популярної музики Національної радіокомпанії України, м. Київ

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 225

Укаа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 30 січня 2007 року № 57

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 225

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 945

Укаа Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 133

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 225

Укаа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 135

Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 225

Укаа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 945

Укаа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

Укаа Президента України
від 7 грудня 2007 року № 1187

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України
від 7 вересня 2007 року № 836

Укаа Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Укаа Президента України
від 20 вересня 2007 року № 908

Укаа Президента України
від 25 жовтня 2007 року № 1017

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

САВОШ
Петро Павлович

САДВАРІЙ
Олександр Васильович

СЕВИРИНА
Євгенія Михайлівна

СЕТ'ЯН
Гаррі Григорович

СКИДАНОВА
Елеонора Сергіївна

СЛАВИНСЬКИЙ
Ігор Миколайович

СЛОБОДСЬКА
Тетяна Максимівна

СПАССЬКА
Тетяна Володимирівна

СТОРОЖУК
Ігор Якович

СТРЕЛЬЦОВА
Катерина Миколаївна

ТАТАРИНОВ
Володимир Федорович

ТЕЛЕЖЕНКО
Ганна Євгенівна

ТИМОШЕНКО
Андрій Вікторович

УСТІМЕНКО
Сергій Африканович

ФЕДОТОВ
Юрій Юрійович

ФЕЛЕНЧАК
Василь Андрійович

ЦЕСАРЕНКО
Зінаїда Васильівна

ЦЬОМИК
Галина Васильівна

ШАК
Олег Васильович

ШПИЛЕВСЬКИЙ
Іван Іванович

ШУЛЬМАН
Володимир Юзикович

ЮШКЕВИЧ
Сергій Юрійович

ЯНЧЕНКО
Микола Олександрович

артист Волинського обласного театру ляльок

соліст Закарпатської обласної філармонії

артистка Одеського обласного театру юного глядача імені М. Островського

соліст-вокаліст Культурно-просвітницького центру "Палац студентів" Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого, м. Харків

артистка-вокалістка Державного академічного ансамблю пісні й танцю МВС України

артист театрално-видовищного закладу культури "Київський академічний драматичний театр на Подолі"

артистка Театру-студії кіноактора державного підприємства "Національна кіностудія художніх фільмів імені Олександра Довженка", м. Київ

солістка опери

артист Хмельницького обласного музично-драматичного театру імені Г.І. Петровського

артистка Житомирської філармонії

артист

соліст балету

соліст-вокаліст комунального підприємства "Харківська обласна філармонія"

соліст оркестру

соліст, артист товариства "Продюсерський центр Юрія Федотова", м. Севастополь

художній керівник комунальної установи "Муніципальний Галицький камерний оркестр", м. Тернопіль

артистка Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка

артистка Рівненського обласного академічного українського музично-драматичного театру

співак, композитор, аранжувальник, м. Київ

начальник управління містобудування і архітектури та розвитку інфраструктури Київської обласної державної адміністрації

соліст, концертмейстер групи гобой симфонічного оркестру Дніпропетровської філармонії

доцент Харківського державного університету мистецтв імені І.П. Котляревського

співак і композитор, м. Вінниця

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 134

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 7 вересня 2007 року № 836

Укаа Президента України
від 20 вересня 2007 року № 908

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 408

Укаа Президента України
від 27 листопада 2007 року № 1147

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 7 грудня 2007 року № 1187

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 135

Укаа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131

ІЛЬІНА НІНА ОЛЕКСАНДРІВНА

Присвоєно почесне звання
"Заслужена артистка України"
за вагомий особистий внесок
у розвиток українського кінематографізму,
високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 13 грудня 2000 року № 1333

Президент Міжнародного фестивалю акторів кіно "Стожари". Українська актриса, громадський діяч.

Генеральний директор акторської агенції Національної спілки кінематографістів України "Гільдія кіноакторів".

Нагороджена Почесною Грамотою Президії Верховної Ради Білорусії, медаллю "За трудову відзнаку", орденом Нестора Літописця (УПЦ), Почесною Грамотою Верховної Ради України.

Народилася 30 серпня 1951 року у м. Київ.

Навчалася у студії художнього слова Київського палацу піонерів, у Всесоюзному Державному інституті кінематографії м. Москва на акторському факультеті (фах - актор драми і кіно) на спеціальному курсі "Українська майстерня" за замовленням Міністерства культури України під керівництвом народного артиста СРСР В.В. Білокурова.

У 1972 р., після закінчення інституту, актриса повернулася до рідного Києва, де почала працювати в Театрі-студії кіноактора Кіностудії художніх фільмів ім. О.П. Довженка.

У цей час життя на кіностудії вирувало. Художні фільми знімали Параджанов, Биков, Миколайчук, Левчук, Кохан, Віктор Іванов, починали молоді таланти: Балаєн, Криштофович.

Молода актриса отримала багато запрошень і десять років знімалася безперервно в Україні, на Мосфільмі, Ленфільмі, Ризькій студії, на ДЕФА в Німеччині. Брала участь у всесоюзних фестивалях, декадах українського мистецтва, виступала за моновиставами на поезію Марини Цветаєвої.

Ніна Ільїна знялася у найяскравіших та головних ролях у сорока фільмах, серед них: "Біля цих вікон", "Ні пуху, ні пера", "Без права на помилку", "Народжена революцією", "Дума про Ковпака", "Весна-29", "Діамант стежка", "Казка, як казка", "Важко бути богом", "Побачення на Чумацькому шляху", "Вбити шакала", "Солдатики", "Мужність", "Наречений із Маямі", "Завтра буде завтра" та інші.

З 1986 р. по 1988 р. Ніна Ільїна навчалася на Всесоюзних акторських семінарах, де розроблялася модель майбутньої акторської організації Гільдії кіноакторів.

У 1988 р. на загальних зборах акторської секції Спілки кінематографістів її обрали президентом Професійної Гільдії кіноакторів України. Життя актриси прийняло но-

вий поворот. Вона створила сильну, фінансово незалежну громадську організацію. За авторськими проектами Ніни Ільїної випускалися портрети акторів для кінотеатрів, унікальний фотоальбом "Обличчя українського кіно" та ін. Завдяки її діяльності актори отримували соціальну допомогу, акторські премії, виїжджали на фестивалі, брали участь у багатьох міжнародних акціях.

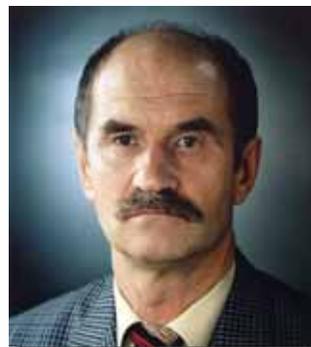
З 1995 р. Ніна Олександрівна виступає автором, продюсером, генеральним директором і президентом І Київського фестивалю акторів кіно "Стожари", в якому брали участь фільми режисерів України. З 1997 р. актриса організує Міжнародний фестиваль акторів кіно "Стожари", який приймає акторів з країн СНД та Східної Європи. Займаючись такою величезною громадською діяльністю, актриса відмовилася від багатьох запрошень режисерів. Але інколи виходять стрічки за її участю: "Подарунок на іменині" Л. Осипки, воєнна драма "Побачення на Чумацькому шляху" Я. Стрейча, комедія "Наречений із Маямі" Єйрамджана, де вона гротескно зіграла Ніночку з пірижками, одна з останніх робіт - телесеріал "Завтра буде завтра" (у ролі начальниці жіночої колонії).

Ніна Ільїна має всенародну любов, її обожають за ролі, фільми, за теплі зустрічі, за добрі справи, які вона робить для інших людей. Актриса володіє особливим талантом - дарувати людям свято.

Ірина Подолян

Кадр із фільму "Ви Петька не бачили?"
(у головній ролі Валентини)

ОЛІЙНИК МИКОЛА ДМИТРОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений артист України"
за вагомий особистий внесок
у розвиток вітчизняного кінематографізму,
творчі досягнення та плідну професійну діяльність.
Указ Президента України
від 10 вересня 2003 року № 1011

Актор театру і кіно, театральний режисер, педагог з акторської майстерності. Член Спілки кінематографістів України.

Зіграв у 80 фільмах і 20 виставах.

Народився 20 січня року в с. Матусів Шполянського району Черкаської області.

У 1969 р. закінчив Київський театральний інститут ім. І. Карпенка-Карого (майстерні В.Т. Денисенка і К.П. Степанкова).

Протягом 1969-1994 рр. - актор Кіностудії художніх фільмів ім. О.П. Довженка.

З 1994 р. - актор Київського театру "Золоті ворота" та Київського драматичного театру "Браво". З 1980 р. по 1984 р. - педагог акторської майстерності у майстерні народного артиста України К.П. Степанкова.

З 2006 р. - доцент факультету кінематографії Київського міжнародного університету.

Дебютував у стрічці В. Денисенка "На київському напрямку", в якому був задіяний весь курс його майстерні, у тому ж році - в картині Генріха Габая "Мотря" (унтер-офіцер), а невдовзі - у "Білих хмарах" Ролана Сергієнка.

Надзвичайною школою стала робота в "Білому птахові...". Власне особистість Івана Миколайчука притягувала і зачаровувала. Іван, окрім того, що знімався як актор, був ще й співатором сценарію разом з Юрієм Герасимовичем. Та й із Богданом Ступкою актору поталанило потоваришувати саме під час роботи у цій стрічці. Микола ще в ті роки бачив його роботи в театрі у Львові, і вони йому надзвичайно подобалися.

Театр - це друга стихія творчості Миколи Олійника, а може й, головна. Знімаючись у знаних майстрів В. Денисенка, Ю. Ілленка, М. Машенка, Г. Кохана, Є. Матвєєва, О. Суриної, актор все одно мріяв про роботу в театрі.

У 1980-х роках, у час розквіту Театру-студії кіноактора, Микола Олійник з успіхом грав у чотирьох провідних виставах, а особливо із Маргаритою Криничиною у п'єсі Е. Радзинського "Приємна жінка з квіткою та вікнами на північ", але театр протримався тільки десять років, а коли кіностудія відмовилася від приміщення на площі Перемоги, всі вистави закінчили своє існування.

У 1994 р. Микола Олійник звернувся до керівника театру "Золоті Ворота" Валерія Пацунова, щоб той використав його акторські можливості. Таким чином протягом двох років актор працював у трупі цього театру, грав у п'яти виставах, серед яких - "Убивець" за романом Ф. Достоєвського, "Злочин і кара". Їздив до Единбурга, де вистава отримала п'ять зірок, найвищу оцінку театральних критиків Європи, і донині актор працює у виставі "Калігула" Альберта Камю цього театру. Того ж 1994 р. Любов Титаренко - художній керівник театру "Браво", який виступив правонаступником приміщення "Театру кіноактора", - запросила Миколу у виставу "Панночка" за твором М. Гоголя "Вій". З того часу цей театр - головний творчий майданчик Миколи Олійника. Тут він зіграв ролі в десяти виставах і виступив режисером "Фантазій Фарятева".

Микола Олійник - характерний актор, у кіно працює постійно. Ним зіграно помітні ролі в багатьох фільмах: "Сьомий маршрут" М. Ілленка, "Подарунок на іменині" Л. Осипки, "Тарас Шевченко" С. Клименка, "Роксолана" Б. Неберідзе, "Чорна Рада" М. Засєєва, "Прорвемось" І. Кравчишина та ін.

Сьогодні Микола Олійник працює водночас і як педагог: викладає акторську майстерність режисерам телебачення в Київському міжнародному університеті, знімається в нових кінопроектах, готується до нових вистав та зйомок у головній ролі кінопроекту "Україна у вогні" С. Клименка.

Сцена з вистави "Приємна жінка з квіткою та вікнами на північ" (М. Олійник, М. Криничина)

ШИРЯЄВА ОЛЕНА РУДОЛЬФІВНА

Присвоєно почесне звання
"Заслужена артистка України"
за вагомий особистий внесок у розвиток
українського театрального мистецтва,
значні творчі здобутки
та високу виконавську майстерність.
Указ Президента України
від 28 березня 2005 року № 540

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений архітектор України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ АРХІТЕКТОР УКРАЇНИ"

2007 рік

Артистка-вокалістка Київського академічного театру оперети.

Народилася 14 квітня 1963 року в м. Хабаровськ (Росія).

З 5 років Оленка займалася народними танцями. Саме танець подарував майбутній актрисі відчуття ритму, яким вона керується і сьогодні.

Під час навчання в школі родина Ширяєвих переїхала до Севастополя, де Олена успішно закінчила школу.

Професійну освіту дівчина здобула в Дніпропетровському театральному училищі як актриса драматичного театру (курс викладача Р. Кононенко).

Після закінчення училища у 19-річному віці прийшла у Сімферопольський український музичний театр, де грала свою першу роль - Старої жінки у виставі "Дім" Ф. Абрамова. Потім активно гастролювала в Криму.

Прищепила любов до театру Оленці її бабуся, яка була провідною актрисою в Сімферопольському українському музичному театрі. І Олена слідувала стопами драматичної актриси.

Та доля втрутилася в життя дівчини - вона вступила до Київської державної консерваторії (клас І. Колодуба).

Після консерваторії пішла на прослуховування у театр оперети, де успішно себе проявила. Дипломною роботою в оперній студії для Олени стала партія Керубіно в опері

В.А. Моцарта "Весілля Фігаро", яка блискуче продемонструвала неординарний сценічний стиль молоді актриси.

З 1990 р. Олена Рудольфівна працювала в театрі оперети, де дебютувала у ролі Галатеї з оперети Зупле "Прекрасна Галатея", а згодом були численні сольні партії майже в усіх репертуарних виставах театру. Потім одразу успішно ввійшла в оперети "Летюча миша", "Весела вдова" (Валентина), "Ваш хід, королево" (Абігайль), "Маріца" (Маріца), "Ніч у Венеції" (Аніна).

Олена Ширяєва сьогодні - провідна солістка Київського академічного театру оперети з надзвичайно яскравим акторським обдаруванням.

За внутрішньою схильністю О. Ширяєва - актриса драматичного нахилу, тому до найяскравіших її ролей належать партії Сільви ("Сільва" І. Кальмана), Терези ("Таке єврейське щастя" І. Поклада), Теодори ("Містер Ікс" І. Кальмана).

Під час роботи в театрі розкрила себе як неординарна творча особистість. Її природна вокальна та пластична обдарованість і неповторний жіночий шарм роблять кожну роль унікальною.

Усі вистави, в яких грає Олена Рудольфівна Ширяєва, публіка завжди зустрічає бурхливими оплесками, а преса по закінченні виступу коментує вдячними відгуками.

Ірина Подолян

О. Ширяєва та балет театру
(сцена з вистави "Сільва" І. Кальмана)

О. Ширяєва у ролі Сільви
(сцена з вистави "Сільва" І. Кальмана)

АНДЯЛОШІЙ
Олександр Іванович

головний архітектор проекту товариства "Карат-Буд",
м. Мукачеве, Закарпатська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

КУЩОВИЙ
Олександр Дмитрович

архітектор, м. Сімферополь,
Автономна Республіка Крим

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

НІКОНЕНКО
Євген Васильович

головний архітектор товариства "Термік-Проект",
м. Харків

Указ Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

СЕДАК
Олександр Ігоревич

декан факультету архітектури, професор, м. Київ

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1223

ХОДІН
Григорій Миколайович

начальник управління мостобудування та архітектури
виконавчого комітету Херсонської міської ради, головний
архітектор міста Херсон

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ДОРМИДОНТОВ В'ЯЧЕСЛАВ АНАТОЛІЙОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений архітектор України"
за значний особистий внесок у формування економічних
засад суспільства, вагомі трудові досягнення,
високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 5 листопада 1998 року № 168

Головний архітектор КП "Житлоінвестпроект".
Член-кореспондент Академії будівництва України.
Народився в 1952 році у м. Тамбов (Росія). З дитинства захоплювався малюванням, тому й вступив до Київського державного художнього інституту (нині Академія мистецтв України). У 1975 р. закінчив архітектурний факультет цього закладу в майстерні академіка, професора А.В. Добровольського.

Багато часу працював у проектній організації "Київпроект", де пройшов шлях від архітектора до керівника архітектурної майстерні. Тут він отримав досвід проектування. Є автором житлового будинку по вул. Тарасівській, 21. Багато зусиль доклав до розробки проекту перших житлових будинків по вул. Старонаводницькій.

Деякий час працював начальником відділу столичного Голова АПУ під керівництвом головного архітектора міста В.І. Єжова та головного художника міста М.І. Кислого.

Працюючи у проектній організації "Київпроект", займався проектуванням житла. Під його керівництвом розроблені проекти 7-го, 8-го, 9-го та 10-го мікрорайонів у житловому масиві Позняки. Брав участь у реалізації проекту відновлення Хрещатика. Зробив проект святкового освітлення Хрещатика до міленіума.

У цей же час зацікавився проблемами забудови, регенерації і відновлення історичних місць. Він очолював

колектив, що працював над проектом регенерації забудови гори Щекавиця. Це багатофункціональний комплекс, що розташований на південному схилі легендарної гори. Тут відпрацьовувалися підходи до проектування в історичній зоні. Нажаль, справа до втілення не дійшла. Брав участь у розробці забудови урочища Гончари-Кожум'яки. Ця робота велася під керівництвом академіка, директора інституту археології П.П. Толочка.

У 2003 р. Вячеслав Анатолійович очолює нову проектну організацію - КП "Житлоінвестпроект".

Під час становлення нового проектного інституту взяв участь у розробці проекту і реалізації забудови 3-го мікрорайону житлового масиву Позняки. У цьому проекті застосовано ряд нових принципів в організації архітектурного простору та в інженерних розділах. Тут реалізовувався принцип комплексної забудови, є достатньо громадських споруд, шкіл, дитячих садків і дитяча поліклініка. Нині колектив КП "Житлоінвестпроект" працює над новим проектом двох мікрорайонів у житловому масиві Осокорки-Центральні.

Багаторічна дружба і творче спілкування поєднують його зі скульптором М.П. Рапаєм. Завдяки цьому з'явилися в м. Києві багато меморіальних дошок видатним діячам культури і мистецтва та ряд пам'ятників, а саме: Анастолію Солов'яненку, Лесю Курбасу, Михайлу Булгакову.

Житловий масив Позняки, 3-й мікрорайон

Пам'ятник Лесю Курбасу

ПЛОТКО ОЛЕКСАНДР СЕМЕНОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений архітектор України"
за вагомий особистий внесок у розбудову
обласного центру України міста Житомира,
багаторічну сумлінну працю і високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 18 серпня 2006 року № 694

Головний архітектор проекту колективного підприємства "Житомирпроект" м. Житомир, член Національної спілки архітекторів України, член архітектурно-містобудівної ради при обласному і міському управліннях містобудування та архітектури.

Народився в 1947 році в м. Чорнобиль Київської області. Після закінчення середньої школи вступив до Київського інженерно-будівельного інституту на архітектурний факультет, який закінчив у 1971 р., здобувши фах архітектора.

Трудову діяльність Олександр Семенович розпочав архітектором у Чернівецькому обласному відділі інституту "Укржитлоремпроект". У 1978 р. його призначили керівником групи архітекторів Житомирського філіалу проектного інституту "Діпродивільпромбуд", заснованого в 1945 р., нині колективне підприємство "Житомирпроект". З 1985 р. О.С. Плотко - головний архітектор проекту КП "Житомирпроект".

У 2000 р. КП "Житомирпроект" надано функції територіальної проектно-організації у житловому і цивільному будівництві, а в 2005 р. підприємство стало лідером будівництва і архітектури України.

За період професійної архітектурної діяльності Олександр Семенович був автором або у складі авторського колективу багатьох містобудівних об'єктів, проектів житло-

вих і громадських будівель, побудованих у Житомирі, Коростені, Малині, Новограді-Волинському та інших містах і селах Житомирщини.

За авторською участю архітектора О.С. Плотка збудовано ряд значних об'єктів соціального призначення, серед яких: будинок Житомирського фармацевтичного коледжу по вул. Черняхівського, адміністративний будинок по вул. Театральній, профілакторій "Електрон" по вул. Черняхівського, кінотеатр "Космос" по вул. Вітрука, адміністративний будинок Житомирської обласної державної автоінспекції по вул. Щорса, дитяча поліклініка по вул. 1-го Травня, забудова Східного мікрорайону та мікрорайону ЗІЛ у Житомирі, головний корпус центральної районної лікарні у Малині, гімназія імені Лесі Українки та група житлових будинків у Новограді-Волинському, забудова центру села Копище Олевського району Житомирської області. Йому притаманні: високий професіоналізм, комунікабельність, вміння знаходити вирішення питань у різних ситуаціях.

О.С. Плотко неодноразово нагороджувався дипломами і грамотами Держбуду та Національної спілки архітекторів України.

Олександр Семенович - досвідчений архітектор, має авторитет як у трудовому колективі КП "Житомирпроект", так і серед фахівців будівельної сфери області.

Макет житлового будинку по вул. В. Чорновола

Профілакторій "Електрон"

Названий знак до почесного звання
"Заслужений будівельник України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ БУДІВЕЛЬНИК УКРАЇНИ"

2006 рік

ЖИДКО Микола Олексійович	перший віце-президент Української державної будівельної корпорації "Укрбуд", м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КАЙРОД Григорій Олексійович	начальник дочірнього підприємства "Чернігівська пересувна механізована колона № 59" акціонерного товариства "Чернігівводбуд"	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КАЛІНІНА Людмила Григорівна	начальник відділу акціонерного товариства "Укргідропроєкт", м. Харків	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
КАНЦЕДАЛ Тамара Степанівна	перший заступник голови правління акціонерного товариства "Трест "Житло-буд-1", м. Харків	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КОНДРАТЕНКО Володимир Степанович	головний технолог відокремленого підрозділу "Атоменергобуд", Миколаївська область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ЧАРНЮК Валерій Євгенійович	голова правління акціонерного товариства "Ярмолінецький агробуд", Хмельницька область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЧЕГУГ Василь Борисович	начальник філії "Лелеківська дорожньо-експлуатаційна дільниця" дочірнього підприємства "Кіровоградський облгавтодор"	Указ Президента України від 20 листопада 2006 року № 984

2007 рік

АГЄЄВ Віктор Миколайович	голова Постійної комісії Верховної Ради Автономної Республіки Крим з питань промисловості, будівництва, транспорту, зв'язку і паливно-енергетичного комплексу	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
АНІН Віктор Іванович	завідувач кафедри Київського національного університету будівництва і архітектури, доктор економічних наук, професор	Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 411
АНТОНЕНКО Анатолій Михайлович	голова правління акціонерного товариства "Трест "Запоріжжалообуд"	Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681
БАБІЙ Дмитро Іванович	бригадир мулярів дочірнього підприємства "Машбуд" акціонерного товариства "Дніпровськпромбуд", м. Дніпропетровськ	Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681
БАРМЕЦЬКИЙ Петро Павлович	президент Української державної корпорації "Укрмонітажспецбуд", м. Київ	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
БОНДАРЧУК Лілія Демидівна	директор товариства "Поділля-залізобетон", м. Вінниця	Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 131
БОРОВИК Володимир Олександрович	начальник пересувної механізованої колони управління магістральних газопроводів "Київтрансгаз", м. Красилів	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
БУЗА Віктор Андрійович	заступник директора товариства "Промислово-інвестиційна компанія "Ресурси Донбасу", м. Донецьк	Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 797
БУРСЬКИЙ Анатолій Леонідович	генеральний директор товариства "Черкасиміськбуд"	Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681
БУРЦЕВ Микола Петрович	директор товариства "Будівельна компанія "Бумеранг", Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163
БУСЬ Микола Олександрович	директор акціонерного товариства "Лубинводбуд"	Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 888
ВАЙМАН Руслан Олексійович	голова правління акціонерного товариства "Лудський домобудівельний комбінат", Волинська область	Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681
ВІКТОРІВСЬКИЙ Олег Олексійович	голова правління акціонерного товариства "Трест Київспецбуд"	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
ВІННИЦЬКИЙ Василь Михайлович	генеральний директор приватного підприємства "Виробниче товариство "Кіровоград-Трансгазбуд"	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ВІНЦІСЛАВСЬКИЙ Леонтій Ігнатович	заступник генерального директора товариства "ОНВІ", м. Житомир	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ГАВРИЛЮК Петро Антонович	начальник філії "Броварське районне дорожнє управління" дочірнього підприємства "Київське обласне дорожнє управління"	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
ГАЙДАРЖИ Віталій Іванович	директор товариства "Пересувна механізована колона № 1", смт Великодолинське, Одеська область	Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681
ГАЛАЦЬУК Ігор Богданович	перший заступник начальника Служби автомобільних доріг у Кіровоградській області	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
ГАЛИЦЬКИЙ Олександр Михайлович	генеральний директор товариства "ГАЛІ", м. Одеса	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ГАЛІБАРЕНКО Микола Федорович	генеральний директор Українського державно-кооперативного проектно-випробувального і науково-дослідного об'єднання "УкрНДІагропроєкт", м. Київ	Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681
ГЕРАСИМЕНКО Анатолій Миколайович	директор дочірнього підприємства "Шляхове ремонтно-будівельне управління № 100", Київська область	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
ГЛАДИШЕВ Олександр Васильович	головний інженер дочірнього підприємства "Проектний інститут "Придніпровський Промбудпроєкт", м. Дніпропетровськ	Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681
ГНАТІВ Микола Ярославович	начальник Служби автомобільних доріг у Волинській області	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
ГРИГОРЕНКО В'ячеслав Григорович	депутат Первомайської міської ради, голова правління акціонерного товариства "ПМК - 226 Первомайськводбуд", Миколаївська область	Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183
ГРИГОРІВ Марко Олексійович	начальник філії "Городенківська дорожня експлуатаційна дільниця" дочірнього підприємства "Івано-Франківський облгавтодор"	Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

та для Миколаївського морського торгового порту. Серед об'єктів - і величезні складські приміщення ТОВ "Сандора", торгові павільйони на промисловому ринку "Колос", комплекс зі збереження мінеральних добрив, дзвіниця на Алеї Слави в парку Перемоги, пам'ятник святому Миколаю у Каштановому сквері в центрі міста і телевізійна башта в Корабельному районі.

Управління розвивається, працює в усіх напрямках: здобуває нове передове устаткування, працює з якісними матеріалами за оптимальною ціною, намагається робити дешевішею вартість будівельно-монтажних робіт.

Не забута і соціальна сфера. На підприємстві діє колективний договір, що в 2005 р. зайняв 2-е місце, а в

2006 р. 1-е місце в огляді-конкурсі договорів по Миколаїв-лексі зі збереження мінеральних добрив, дзвіниця на Алеї Слави в парку пам'ятник святому Миколаю у Каштановому сквері в центрі міста і телевізійна башта оовібдогорабельному районі.Управління розвивається, працює в усіх напрямках:

матеріалами за оптимальною ціною, намагається.00оінібдзвіТін.0003 Тсц0351 Т
л а м о

МАГОМЕДОВ МАГОМЕД АЛІЄВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений будівельник України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний
та духовний розвиток України, вагомі трудові здобутки
та з нагоди 11-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 22 серпня 2002 року № 745**

Голова правління ЗАТ "Будівельно-монтажне управління № 33".

Народився 21 січня 1964 року в Республіці Дагестан. Після закінчення Київського будівельного технікуму розпочав трудову діяльність у Будівельно-монтажному управлінні № 33 майстром будівельної ділянки. У наступному році вже був переведений виконробом. Без відриву від виробництва закінчив навчання у Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка та здобув вищу освіту за кваліфікацією економіста.

У 1993 р. Магомед Алієвич був назначений головою правління ЗАТ "БМУ № 33" та по сьогодні очолює управління.

За значний особистий внесок у спорудження об'єктів промислового, цивільного і соціально-культурного призначення, підвищення ефективності будівельного виробництва Магомеду Алієвичу неодноразово оголошувалися Подяки голів районних та обласних державних адміністрацій (1996 р., 1998 р., 2001 р., 2004 р., 2005 р.).

У 2001 р. за сумлінну працю, значний особистий внесок у розвиток і зміцнення Української держави М.А. Магомедов удостоєний Почесної Подяки від Президента України.

Найбільш помітними об'єктами, на яких під керівництвом Магомедова Магомед Алієвича ЗАТ "БМУ № 33" виконувало будівельно-монтажні та оздоблювальні роботи, є реконструкція з розширенням хірургічного, гіне-

Поліклініка Київського обласного онкодиспансеру

кологічного і лабораторного корпусів та поліклініки Київського обласного онкологічного диспансеру в м. Києві; будівництво обласних дитячої та протитуберкульозної лікарень у м. Боярка; капітальний ремонт Київського національного університету будівництва та архітектури; капітальний ремонт і реконструкція Боярського управління магістральних газопроводів; будівництво навчального центру МНС Київської області, будівництво школи-ліцею в м. Боярка; реконструкція аптеки в м. Біла Церква та ін.

На сьогодні ЗАТ "БМУ № 33" проводить будівельно-монтажні роботи на таких об'єктах:

- будівництво з розширенням школи в с. Хотів Києво-Святошинського району;
- реконструкція з розширенням радіологічного корпусу КООД;
- будівництво ЛПК Згурівської ЦРБ.

У своїй структурі управління має пилораму, столярні, арматурний та малярний цехи. До складу власного автопарку входять легкові автомобілі, автокрани, екскаватори, автоміксер та автотранспорт для перевезення і доставки будівельних матеріалів.

Успіх підприємству забезпечують нові технології та застосування сучасних будівельно-оздоблювальних матеріалів, розширення виробництва, збільшення номенклатури продукції та послуг.

ЗАТ "БМУ №33" береже свою репутацію ділового партнера і сподівається на співпрацю з порядними замовниками.

Навчальний центр МНС Київської області

РУСІН ВАСИЛЬ ДЕМ'ЯНОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений будівельник України"
за вагомі здобутки у професійній діяльності,
багаторічну плідну працю.
Указ Президента України
від 19 квітня 2001 року № 265**

*Медалі
"Ветеран праці" (1985 р.)
Жукова (1998 р.)*

Директор, голова Ради Колективного підприємства "Трест Донецькжитлобуд № 1".

Народжений срібною медаллю "10 років незалежності України" II ступеня, Георгіївською медаллю "Честь. Слава. Труд" IV ступеня, Почесними грамотами Мінбуду УРСР, Донецької міської ради, виконкому Ворошиловської райради в м. Донецьку, грамотою Держбуду України, відзнакою МВС України - медаллю "10 років внутрішнім військам МВС України", дипломом III ступеня та грамотою Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України, дипломом III ступеня Донецької обласної державної адміністрації; присвоєно звання "Відмінник військового будівництва"; лауреат Міжнародного академічного Рейтингу популярності та якості "Золота Фортуна", лауреат Всеукраїнського конкурсу "Ділова людина України".

Народився 10 січня 1944 року в с. Шелого Якимівського району Запорізької області.

Трудову діяльність розпочав у 1960 р. слюсарем-сантехніком будуправління № 1 тресту "Куйбишевугілля" в м. Донецьку.

З 1961 р. по 1966 р. навчався в Донецькому політехнічному інституті, здобувши фах інженера-будівельника.

Упродовж 1966-1968 рр. - майстер, виконроб будуправління № 3 тресту "Донецькжитлобуд № 2" м. Донецька. Протягом 1968-1971 рр. - виконроб, начальник будівельної ділянки в Радянській армії, Київський військовий округ. У 1971-1972 рр. - майстер, виконроб будуправління № 2, у 1972-1973 рр. - начальник виробничого відділу, у 1973-1978 рр. - головний інженер, начальник будуправління № 2, у 1978-1985 рр. - головний інженер тресту "Донецькжитлобуд № 2". У 1985-1989 рр. - керуючий трестом "Донецькжитлобуд № 1". У 1989-1990 рр. - перший заступник голови виконкому Донецької міської ради народних депутатів.

З 1990 р. - директор, голова Ради Колективного підприємства "Трест Донецькжитлобуд № 1".

Історія Колективного підприємства "Трест Донецькжитлобуд № 1" розпочинається 10 вересня 1937 р. Протягом усіх років своєї діяльності трест виконував стратегічні соціальні завдання щодо будівництва житла та об'єктів соціальної інфраструктури Сходу України.

Трестом здійснювалося будівництво об'єктів у трьох областях України - Донецькій, Луганській та Запорізькій, у Ростовській області та Краснодарському краї Росії, а також у Нечорноземній зоні Росії.

Колектив тресту брав участь в ліквідації наслідків таких стихійних лих, як землетруси в Узбекистані (Ташкент, 1963 р.) та Вірменії (1988 р.), аварія на Чорнобильській АЕС (1986 р.) та ін.

В останні десятиліття - в часи становлення України як незалежної держави - в складних економічних умовах підприємство зберегло свій потенціал і знайшло своє місце на будівельному ринку Донбасу.

Колективним підприємством "Трест Донецькжитлобуд № 1" побудовано понад 5,2 млн кв. м загальної площі житла, або 105,5 тис. упорядкованих квартир, 146 дитячих садків-ясел, 64 школи, 40 об'єктів охорони здоров'я, 105 об'єктів торгівлі, 40 об'єктів громадського харчування, декілька готелів, адміністративних будівель і споруд. Також побудовано велику кількість котельні, інженерних мереж та інших об'єктів інженерного забезпечення.

Деякі з побудованих та реконструйованих трестом об'єктів є пам'ятками архітектури: Театр опери та балету, кінотеатр ім. Т.Г. Шевченка, Палац піонерів, бібліотека ім. Н.К. Крупської, колишній готель "Донбас" та ін.

Колектив КП "Трест Донецькжитлобуд № 1" неодноразово відзначався високими урядовими нагородами Радянського Союзу та України, двічі нагороджувався дипломами Міжнародного академічного Рейтингу популярності та якості "Золота Фортуна" (2002 р., 2003 р.); лауреат рейтингу "Кращі підприємства України" в номінації "Будівництво" (2007 р.).

Головний девіз Колективного підприємства "Трест Донецькжитлобуд № 1": "Об'єднаними зусиллями будувати задля добробуту мешканців міста Донецька та громадян незалежної України".

СЬОМКО ПЕТРО ІВАНОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений будівельник України"
за значний особистий внесок
у спорудження об'єктів промислового, цивільного
і соціально-культурного призначення,
підвищення ефективності будівельного виробництва.**

**Указ Президента України
від 8 серпня 1997 року № 2732**

Голова правління Відкритого акціонерного товариства "Домобудівний комбінат № 1 ім. М.В. Стівака".

Нагороджений урядовими нагородами та відзнаками. Народився в с. Королівка Ємільчинського району Житомирської області в шанованій селянській родині Івана Петровича та Ірини Адамівни Сьомків.

Разом з дружиною Лідією Семенівною, яка працює на Державному комунальному підприємстві, виховали двоє дітей: доньку - Холоднову Ірину Петрівну (1973 р. н.), яка після закінчення Київського торгового-економічного університету працює у Фонді державного майна України, та сина - Сьомка Юрія Петровича (1975 р. н.) - випускника Київського автомобільного університету, нині він працює в м. Києві. Найбільшою втіхою для Петра Івановича є онуки - Денис, Іван і Тимофій.

Свою трудову діяльність П.І. Сьомко розпочав у 1966 р. після закінчення Степанівської середньої школи монтажником у БМУ-3 ДБК-1. Після служби в збройних силах без відриву від виробництва в 1976 р. закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю "Промислове і цивільне будівництво".

Обіймав посади майстра, виконроба, старшого виконроба, головного інженера, начальника будівельного управління, заступника голови правління в підрозділах ДБК-1 Головокиївськбуду.

З 2003 р. обіймає посаду голови правління Відкритого акціонерного товариства "Домобудівний комбінат № 1 ім. М.В. Стівака".

Підприємство засноване у 1960 р., є піонером вітчизняного великопанельного домобудування.

За період своєї діяльності на ринку спорудження житла колективом комбінату введено в експлуатацію понад 18,5 ман кв. м житла в м. Києві та інших містах України. Саме ДБК-1 виконав усі роботи зі спорудження перших в Україні 5-, 9-, 16-, 18-, 20-, 22-поверхових повнозбірних будинків із виготовлених власними силами великопанельних конструкцій, що зійшли з конвеєрів заводів ЗБВ-1, 2, 3.

За роки свого існування Домобудівний комбінат № 1 набув великого досвіду роботи із застосування новітніх

будівельних технологій, сучасних вітчизняних та імпортованих будівельних і опоряджувальних матеріалів, комплектуючих виробів, освоїв найширший спектр напрямів підприємної діяльності, набувши значного досвіду в таких сферах будівництва:

- зведення житлових будинків за типовими та індивідуальними проектами із застосуванням найрізноманітніших матеріалів і конструкцій;
  - комплексна забудова великих житлових утворень кварталів, мікрорайонів і цілих масивів - не лише зі спорудження житлових будинків, а й зі створенням усієї соціально-побутової інфраструктури;
  - побудова різноманітних об'єктів цивільного призначення, офісів та адміністративних споруд, шкіл, дитячих садків, каплиць, поліклінік, лікарень, гаражних боксів тощо;
  - виконання окремих видів будівельно-монтажних робіт - монтаж ліфтів, улаштування зовнішніх інженерних мереж, шляхів загального призначення;
  - комплексний ремонт та індивідуальне опорядження житлових приміщень;
  - реконструкція будівель і споруд.
- Відкрите акціонерне товариство "Домобудівний комбінат № 1 ім. М.В. Стівака" має можливість виконати будь-яке замовлення в галузі будівництва.

Петро Іванович з онуками Тимофієм, Іваном та Денисом

ТКАЧЕНКО ВОЛОДИМИР МИКОЛАЙОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений будівельник України"
за мужність, самовідданість, високий професіоналізм,
виявлені під час ліквідації наслідків Чорнобильської
катастрофи, вагомі трудові досягнення у реалізації
важливих соціальних та природоохоронних державних
програм, багаторічну громадську діяльність.**

**Указ Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337**

Голова правління ЗАТ "Київфундаментбуд".

Народився 25 травня 1941 р. у с. Харківці Переяслав-Хмельницького району.

У 1980 р. закінчив Київський автомобільно-дорожній інститут. Загальний стаж роботи 47 років.

Понад 40 років тому було створено ЗАТ "Київфундаментбуд" - найбільше підприємство з будівництва очисних споруд. Свого часу воно було субпідрядною організацією в системі Мінпромбуду України. Роботи виконувалися переважно в місті Києві, Київській, Чернігівській та Черкаській областях, у т. ч. на заводах "Алмаз", "Маяк", на радіозаводі в Дарниці, на каналізаційно-насосній станції заводу імені Артема, пізніше - "Радиоприлад", Київському картонно-паперовому комбінаті, на якому були побудовані одні з найбільших очисних споруд в Україні. У Білій Церкві виконано великі обсяги пальових фундаментів на Другому шинному заводі, побудовано каналізаційно-очисні споруди, промислове водопостачання, а також господарське і питне водопостачання. У 1995 р. побудовано насосну станцію в Кривому Розі методом "збірної і залізобетонна стіна в ґрунті". Управління завжди підтримувало всі новинки. Воно було піонером з будівництва очисних споруд зі збірних "чобіткових" панелей, з подальшим замоноличуванням стиків торкретбетоном. Це забезпечувало швидкість виконання робіт, а також надійність. Методом "збірної залізобетонна стіна в ґрунті" було побудовано десятки насосних станцій діаметром 9-12 метрів, завглибшки до 12 метрів.

Управління виконує складні роботи і в житловому будівництві. Так, у Броварах не могли здати в експлуатацію житловий будинок без насосної станції, яку побудував ЗАТ "Київфундаментбуд". Для Броварів побудовані: насосна станція на річці Десна, кілька резервуарів для води об'ємом 10-20 тис. куб. м, блок очищення води та інші об'єкти.

За останнє десятиріччя майже весь Київ побудований на палях, тому що тут дуже слабкі ґрунти і їх доводиться проходити палями. Так, у 1993-1994 рр. на Совках у м. Києві споруджувалося житлове містечко для військовослужбовців, де використовувалися палі завдовжки до 24 м. Силами ЗАТ "Київфундаментбуд" забили тут понад

100 км палей, які завозилися багатьма заводами України, що займаються їх виробництвом. На бульварі Давидова на забивних палях управлінням споруджено висотний будинок, на Позняках - будинок, де замовником був Кабмін України.

Об'єкти, якими управління пишається: насосна станція для дитячої лікарні в Боярці, найвища споруда в м. Києві - апаратно-студійний комплекс на Сирді, побудований на буронабивних палях у 1984 р.

Нині фахівці управління працюють у місті Салехард за Полярним колом, де ґрунти скрітвічно мерзлотою; там забувається до 3 тис. палей на рік. З'явилися і нові види палей - бурові екційні.

За останній рік обсяги робіт зросли в десятки разів. Перед управлінням постали нові завдання: оновлення кадрового складу, навчання наявних фахівців роботи на новій техніці з комп'ютерним керуванням, оновлення парку техніки тощо. Робиться це раціонально, поступово, замінюються важливі вузли та елементи, щоб не завищувати вартість виконаних робіт.

ЗАТ "Київфундаментбуд" бере участь у тендерах, гідно витримуючи конкуренцію з недавно створеними підприємствами.

За кращі будинки та комплекси житлово-цивільного і промислового призначення, збудовані в Україні, ЗАТ "Київфундаментбуд" затверджено колективним членом Академії будівництва України.

Улаштування палей

ШЕВЧЕНКО ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ

Нагороджений орденом
Трудової Слави III ступеня.
Указ Президії Верховної Ради СРСР
від 19 березня 1981 року

Медаль
"Ветеран праці" (1990 р.)

Начальник управління "Житлобуд-2" Відкритого акціонерного товариства "Чернігівбуд".

У 2007 р. наказом міністра регіонального розвитку та будівництва України нагороджений знаком "Почесний працівник будівництва та архітектури" II ступеня.

Народився 11 липня 1950 р. в с. Смолянка Куликівського району Чернігівської області в сім'ї службовців.

У 1965 р. закінчив вісім класів Смолянської середньої школи та вступив до Чернігівського міського професійно-технічного училища № 20, яке закінчив у 1967 р., здобувши спеціальність тесляра-столяра, отримав призначення в БМУ № 44 Будтресту № 4.

Протягом 1969-1971 рр. служив у лавах Радянської армії.

Після демобілізації повернувся на попереднє місце роботи. Працював бригадиром бригади теслярів-бетонників, майстром-будівельником, заступником начальника БМУ з кадрів та побуту, звільнений секретарем парткому тресту "Чернігівпромбуд".

Упродовж 1977-1980 рр. навчався в Дніпродзержинському заочному хіміко-технологічному технікумі на відділенні промислово-цивільного будівництва.

Житловий будинок по вул. О. Молодцова
у м. Чернігові

Надалі (1981-1987 рр.) в Полтавському інженерно-будівельному інституті О.І. Шевченко здобув кваліфікацію інженера-будівельника.

У 1980-1987 рр. та 1990-1994 рр. обирався депутатом Чернігівської міської ради народних депутатів.

З серпня 1991 р. Олександр Іванович Шевченко обіймає посаду начальника БМУ "Житлобуд-2" ВАТ "Чернігівбуд". БМУ "Житлобуд-2" - структурний підрозділ ВАТ "Чернігівбуд".

Управління займається будівництвом житла, культурно-побутових та комунальних об'єктів, закладів охорони здоров'я, а також промислових об'єктів у м. Чернігові та Чернігівській області.

Побудовано такі об'єкти: шпиталь для інвалідів Великої Вітчизняної війни Чернігівської обласної лікарні, онкологічний диспансер, за будівництво якого організацію нагороджено дипломом Держбуду України.

Завдяки БМУ "Житлобуд-2" зведено житлові будинки, виконуються роботи з благоустрою тротуарів, площ, скверів у м. Чернігові та Чернігівській області.

За час керівництва О.І. Шевченка в БМУ "Чернігівбуд-2" чисельність працівників зросла з 76 до 230 осіб, збільшились обсяги будівельно-монтажних робіт з 96550 грн до 22 млн грн за рік, розширився різновид будівельних послуг.

Житловий будинок по вул. Самострова
у м. Чернігові

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений винахідник України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ВІНАХІДНИК УКРАЇНИ"

2006 рік

БОРИМСЬКИЙ
Олександр Іванович

ПОТОПАЛЬСЬКИЙ
Анатолій Іванович

ЧЕКАНОВИЧ
Мечислав Геннадійович

ГРАБОВИЙ
Іван Іванович

ЩЕНКО
Федір Іванович

КОЛОМІЙЦЕВ
Анатолій Кузьмич

КОРЧИН
Ігор Олександрович

КУЗЬМЕНКО
Валерій Миколайович

СМУК
Ростислав Теодорович

ШКОДА
Віталій Антонович

завідувач лабораторії Інституту надтвердих матеріалів імені В.М. Бакуля НАН України, кандидат технічних наук, м. Київ

керівник групи Інституту молекулярної біології і генетики НАН України, кандидат медичних наук, м. Київ

доцент Херсонського державного аграрного університету, кандидат технічних наук

доцент кафедри Кримського інженерно-педагогічного університету, м. Сімферополь

головний конструктор - начальник управління енергетичних установок та газоперекачувальних агрегатів

головний конструктор проекту акціонерного товариства "Автоматгірмаш імені В.А. Ангіпова", м. Донецьк

провідний науковий співробітник - вчений секретар Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України

інженер акціонерного товариства "Чернігівпобутрадіотехніка"

генеральний директор підприємства "Науково-виробниче комерційне підприємство "Спаринг-Віст Центр", м. Львів

начальник бюро відділу акціонерного товариства "Головний спеціалізований конструкторсько-технологічний інститут", Донецька область

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 845

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 962

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений вчитель України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ВЧИТЕЛЬ УКРАЇНИ"

2006 рік

БОНДАРЕНКО Людмила Іванівна	учителька Кам'янської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 2, Черкаська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ДАНИЛЕЙКО Роман Васильович	вчитель загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів с. Летяче, Тернопільська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КОЦЬ Тамара Григорівна	учителька Луцького навчально-виховного комплексу № 26, Волинська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
РУДЕНКО Валентина Олександрівна	учителька Мар'янівської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів, Кіровоградська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
СИНІЦЯ Валентина Миколаївна	учителька ліцею № 15, м. Чернівці	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЧУКІНА Віталія Федорівна	учителька Українського гуманітарного ліцею Київського національного університету імені Тараса Шевченка	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АЛЕКСЕЙЧУК Володимир Іванович	учитель Львівського фізико-математичного ліцею при Львівському національному університеті імені Івана Франка	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 218
АРТЕМЕНКО Світлана Миколаївна	учитель гімназії № 2, м. Семенівка	Указ Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962
БЕЛАШ Олена Леонідівна	учителька навчально-виховного комплексу № 10, м. Хмельницький	Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940
БЕРШТЕЙН Олександр Лазарович	учитель Харківського фізико-математичного ліцею № 27	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 218
БИТКІВСЬКА Уляна Маріанівна	директор Богородчанської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 2, Івано-Франківська область	Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940
БЛАНСЬКА Наталія Василівна	учителька загальноосвітнього спеціалізованого санаторного інтернатного закладу ІІ-ІІІ ступенів "Ерудит" для обдарованих дітей, м. Донецьк	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 218
БОГІНЧ Людмила Володимирівна	учителька, заступник директора спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату, м. Житомир	Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940
БОЙКО Володимир Сильвестрович	директор Золотниківської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів, Тернопільська область	Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940
ВАЩУК Андрій Арсентійович	учитель загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів - ліцею № 7, м. Вінниця	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 218
ГЕРАСИМОВСЬКА Ніна Володимирівна	учителька Тростянецької спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів № 2	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ГНІДА Софія Анатоліївна	учителька, директор Смілянського природничо-математичного ліцею, Черкаська область	Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940
ГОРОДНИЦЬКА Ярослава Михайлівна	заступник директора з навчально-виховної роботи Великобудущанської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів, Полтавська область	Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940
ГРИЗОДУБ Оксана Леонідівна	вчителька Володарської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 2	Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 582
ГРИЦЕНКО Надія Іванівна	учителька української мови і літератури Вороньківської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів Бориспільського району, Київська область	Указ Президента України від 9 листопада 2007 року № 1086
ДІДКОВСЬКИЙ Володимир Леонідович	учитель Новоград-Волинської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 7	Указ Президента України від 23 серпня 2007 року № 770
ДОБОСЕВИЧ Мар'ян Станіславович	учитель Львівського фізико-математичного ліцею при Львівському національному університеті імені Івана Франка	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 218
ДРОБИШЕВА Ганна Павлівна	учителька навчально-виховного комплексу "Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів - ліцей", с. Петрівки Комінтернівського району	Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 134
ЗОЗУЛЯ Олександр Олексійович	директор Гадяцької гімназії	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ІСАК Іван Семенович	учитель Виноградівської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 8, Закарпатська область	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
КАЛКІНА Людмила Іванівна	учителька загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 1, м. Кіровоград	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
КАРАВАНОВА Тетяна Петрівна	завідувач науково-методичного центру Чернівецького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
КИР'ЯНОВА Ірина Василівна	учителька Харківського різнопрофільного ліцею № 1 з класами загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів, Донецька область	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 218
КІНАЩУК Наталія Леонідівна	учителька Чернівецької гімназії № 2	Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 798
КЛЕПАК Людмила Валентинівна	учителька загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів № 10, м. Ніжин	Указ Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962
КОВТУН Лілія Василівна	учителька спеціалізованої школи № 89, м. Київ	Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

КОЖУЛЕНКО
Олександра Борисівна

КОЛЕСНИКОВА
Людмила Зіновівна

КОНОНЧУК
Микола Іванович

КОШЕЛЬНИК
Віра Володимирівна

КРАВЧЕНКО
Наталія Стефанівна

КРАЙЧУК
Олена Миколаївна

КРИВУТЕНКО
Тамара Анатоліївна

КУЧЕР
Олег Михайлович

ЛАЗЕБНИЙ
Дмитро Васильович

ЛЕБЕДЄВА
Людмила Юрївна

ЛІСОВА
Людмила Василівна

МАКСИМОВА
Тамара Миколаївна

НЕФЬЮДОВА
Ольга Павлівна

НОСАЄВА
Ірина Петрівна

ОЛЕКСИН
Лілія Тадеївна

ОЛЕФІР
Іляя Миколаївоч

ОНОФРЕЙ
Михайло Семенович

ПАРХОМЕНКО
Олександр Миколайович

ПЕННЕР
Олександр Володимирович

ПЕРЕШИВАНА
Лариса Михайлівна

ПІДТИННА
Алла Аркадіївна

ПІСТУН
Петро Федорович

ПШУК
Наталія Андріївна

ПОНОМАРЬОВА
Надія Анатоліївна

ПОПЛЮЙКО
Сергій Павлович

ПРОБИЙГОЛОВА
Сергій Вікторович

ПРОЦІК
Людмила Григорівна

учителька Чернівецької загальноосвітньої школи I-III ступенів № 18

учителька загальноосвітньої школи I-III ступенів № 2, м. Калинівка, Вінницька область

директор загальноосвітньої школи I-III ступенів № 20, м. Чернігів

учителька Плахтійського навчально-виховного комплексу "Загальноосвітня школа № 2 I-III ступенів - гімназія", Одеська область

учителька Червоноградської загальноосвітньої школи I-III ступенів № 1

учителька Рівненського ліцею-інтернату

учителька гімназії № 32, м. Київ

директор Потіївської спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату

директор Гришковецької гімназії, Бердичівський район

директор спеціалізованої школи I-III ступенів № 2 імені Д. Косаренка, м. Суми

учителька Уманського навчально-виховного комплексу "Загальноосвітня школа I-III ступенів № 7 - колегіум"

вчителька Райської середньої загальноосвітньої школи-інтернату, Синальківський район

викладач Керченського республіканського навчально-виховного комплексу-інтернату-ліцею мистецтв

учителька Червонослобідської загальноосвітньої школи I-III ступенів № 1, Черкаська область

учителька Львівського фізико-математичного ліцею при Львівському національному університеті імені Івана Франка

директор Волохів'ярського навчально-виховного комплексу, Харківська область

директор гімназії-інтернату, м. Хуст, Закарпатська область

учитель Зарічанської загальноосвітньої школи I-III ступенів Чемецького району, Хмельницька область

учитель Павлівської загальноосвітньої школи I-III ступенів № 1 імені В.О. Сухомлинського, Онуфріївський район

учителька Українського фізико-математичного ліцею Київського національного університету імені Тараса Шевченка

директор комунального закладу "Луганська спеціалізована школа I-III ступенів № 60 імені 200-річчя" м. Луганськ

учитель Тернопільського педагогічного ліцею

учителька Кам'янець-Подільського ліцею

заступник директора Природничо-наукового ліцею № 145, м. Київ

учитель Градизької гімназії імені Героя України Олександра Білаша

учитель комунального закладу "Луганський навчально-виховний комплекс спеціалізована школа I ступеня - гімназія № 30" м. Луганськ

учителька Іванківського районного ліцею

Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 798

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 218

Указ Президента України від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 798

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 218

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 887

Указ Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 133

РЕДЧУК
Галина Василівна

РЕШЕТНЯК
Людмила Миколаївна

РОЗЕНВАЙН
Олексій Григорович

РОМАНЮК
Євген Володимирович

РУБЦОВА
Ірина Львівна

САВЕРСЬКА-ЛИХОШЦВА
Валентина Василівна

САВЧУК
Анатолій Васильович

СИДОРЕНКО
Ольга Іванівна

ТИМЧЕНКО
Тамара Іванівна

ТОБОЛІН
Віктор Анатолійович

ТЮТЮННИК
Людмила Семенівна

ФІЛІПЕНКО
Тетяна Михайлівна

ЦОКАНЬ
Катерина Григорівна

ЧЕРКАС
Валентина Володимирівна

ЧЕРКАЧ
Наталія Іллівна

ЧЕРНЯХІВСЬКИЙ
Анатолій Іванович

ШВИДКА
Лариса Семенівна

ШЕЛІГА
Богдан Йосипович

ШКРОБИНЕЦЬ
Христина Миколаївна

ЯКИМЧУК
Віталій Сераримович

учителька державної спеціалізованої художньої школи-інтернату I-III ступенів "Колегіум мистецтв у Опішні", Полтавська область

учителька Петрівської середньої загальноосвітньої школи

учитель Природничо-наукового ліцею № 145, м. Київ

учитель середньої загальноосвітньої школи № 22, м. Львів

учителька Українського фізико-математичного ліцею Київського національного університету імені Тараса Шевченка

учителька Варвинської районної гімназії, Чернігівська область

учитель Нижньострутинської загальноосвітньої школи I-III ступенів Рожнятівського району, Івано-Франківська область

учителька Кукувицької загальноосвітньої школи I-III ступенів, Чернігівська область

викладач Кременчуцького медичного коледжу

учитель Шевченківської загальноосвітньої школи I-III ступенів, Миколаївська область

учителька Лубенської загальноосвітньої школи I-III ступенів № 1

учителька Навчально-виховного комплексу міста Курахове, Донецька область

учителька Шинацької спеціалізованої школи імені В.І. Вернадського, Полтавська область

учителька української мови та літератури, директор загальноосвітньої школи I-III ступенів, смт Олександрівка, Донецька область

учителька Вижницької гімназії, Чернівецька область

директор Вишгородської спеціалізованої школи "Сузір'я", Київська область

учителька, директор Софіївсько-Борщівської спеціалізованої загальноосвітньої школи I-III ступенів, Київська область

директор Козівської загальноосвітньої школи I-III ступенів № 2

учителька гімназії-інтернату, м. Хуст

директор Мукачівської гімназії, Закарпатська область

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 11 липня 2007 року № 626

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 218

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 218

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 798

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 798

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

ГУЛЬВИЧЕНКО ЛІДІЯ АНТОНІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений вчитель України"
за вагомий особистий внесок у соціально-економічний
та культурний розвиток України, активну громадську
діяльність, багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 26 грудня 2003 року № 1528**

Учителька української мови та літератури спеціалізованої школи № 115 ім. І. Огієнка м. Києва.

Народилася 2 січня 1937 року в м. Чоповичі Житомирської області у сім'ї службовців.

У 1955-1960 рр. навчалася у Дрогобицькому педагогічному інституті (пізніше - університет ім. І.Я. Франка). Працювала вчителем української мови та літератури в середніх школах №4, №7 м. Коростеня Житомирської області.

З 1978 р. Лідія Антонівна - вчитель спеціалізованої школи № 115 ім. І. Огієнка Солом'янського району м. Києва. Вчитель-методист, заслужений вчитель України впроваджує кілька десятків бере активну участь у науково-методичних та організаційних засобах міста Києва, більшість яких є складовою програми "Столична освіта".

Як один із досвідчених педагогів м. Києва Лідія Антонівна є постійним членом журі Всеукраїнських учнівських олімпіад з української мови та літератури, Міжнародного конкурсу імені П. Яцика, Всеукраїнських конкурсів учнівської творчості.

Щороку очолює творчі групи в медальній комісії та в комісії з перевірки робіт зовнішнього незалежного оцінювання. Як один із найавторитетніших учителів філології, Лідія Антонівна систематично бере участь як доповідач у міських та всеукраїнських науково-практичних і методичних семінарах, ділиться власним досвідом. Є членом комісії з української мови Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України, а також членом апеляційних та експертних комісій Всеукраїнського конкурсу рукописів підручників.

Педагогічна творчість учителя відзначається поглибленою увагою до національного виховання на уроках української мови та літератури, а також до формування особистості школяра - основних цілей програми "Столична освіта".

Інститут післядипломної педагогічної освіти Київського міського педагогічного університету ім. Б.Д. Грінченка розпочав підготовчу роботу з вивчення й узагальнення педагогічного досвіду Л.А. Гульвіченко.

Упродовж багатьох років Лідія Антонівна керує педагогічною практикою студентів слов'янської кафедри

(спеціальність - "Філологія") Київського національного університету імені Тараса Шевченка та студентів української філології Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова.

Понад сорок років Л.А. Гульвіченко є класним керівником. Вона вмilo згуртує батьків та учнів; озброївшись системою сучасних знань про розвиток особистості, про форми й механізми самовдосконалення, навчає вихованців керувати своїм життям.

Уроки, які проводить Лідія Антонівна, є творчою майстернею, де сюжет і головні герої творів відображаються крізь учнівські авторські поезії, роздуми, ілюстрації. Кожен, хто хоч раз відвідав її заняття, запам'ятає їх назавжди. З ніжністю припадають діти до свіжого джерела рідної мови, беручи від нього у своє життя найвеличніші і найпрекрасніші почуття та думки.

Словесник веде шкільний гурток "Таїна слова", результатом роботи якого став вихід поетичної збірки "Душа шукає себе в слові".

Лідія Антонівна - творча натура, а це означає неспокій, постійний пошук, індивідуальність. Душа її переповнена бажанням творити добро і красу. Не обійшло жінку й родинне щастя: сім'ї двох прекрасних донечок Світлани і Таї обожнюють свою маму, тещу, бабусю.

Оксана Шлапак

*Дружна поетична родина "Таїни слова"
радо приймає гостей*

ПАРХОМЕНКО ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений вчитель України"
за високу педагогічну майстерність,
вагомий особистий внесок у забезпечення
високого рівня освітньої підготовки учнів.
Указ Президента України
від 30 серпня 2007 року № 798**

Вчитель трудового навчання Зарічанської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів Чермеровецького району Хмельницької області.

За вагомий внесок у справу розвитку загальної середньої освіти та творчий підхід до навчання і виховання учнівської молоді нагороджений Почесною Грамотою Міністерства освіти і науки України (2006 р.).

Народився 6 березня 1972 року в с. Побережжя Богуславського району Київської області у сім'ї робітників.

Батько М.С. Пархоменко та мати Л.М. Пархоменко виховали двох синів, Олександра та Сергія.

По досягненні шестирічного віку Сашко розпочав навчання у Поберезькій середній школі Богуславського району Київської області. У 1982 р. родина Пархоменків переїхала у село Медвин цього ж району, і Олександр став учнем 4 класу Медвинської школи, яку закінчив у 1986 р. У цьому ж році вступив до Корсунь-Шевченківського педагогічного училища Черкаської області. Отримавши диплом вчителя трудового навчання і креслення, у 1991 р. був направлений на роботу в Зарічанську загальноосвітню школу Чермеровецького району Хмельницької області, де й працює понині.

У 1992 р. Олександр Миколайович вступив на заочне відділення Уманського державного педагогічного інституту імені П.Г. Тичини Черкаської області на факультет загаль-

нотехнічних дисциплін та праці, по закінченні якого в 1996 р. отримав диплом вчителя трудового навчання.

Пархоменко Олександр Миколайович за 16 років безперервного педагогічного стажу, за активну участь у розвитку технічної творчості учнів школи, за створення методичних посібників та представлення власних розробок на ярмарках педагогічних ідей неодноразово був нагороджений дипломами і грамотами районного та обласного відділів освіти. За високу педагогічну майстерність і вагомий внесок у справу розвитку загальної середньої освіти та творчий підхід до навчання і виховання учнівської молоді присвоєно найвищу педагогічну кваліфікацію "Вчитель-методист" (2007 р.).

Одружений. Разом з дружиною виховує двох дітей - сина Вадима та доньку Богдану, які завжди підтримують та радіють його високим досягненням.

І нині Пархоменко Олександр Миколайович продовжує наполегливо працювати над собою та ділитися своєю майстерністю із вчителями трудового навчання району. Його методичні розробки уроків трудового навчання неодноразово друкувалися у фахових виданнях, а саме журналах "Трудове навчання" та "Трудова підготовка в закладах освіти".

Педагогічне кредо Олександра Миколайовича - "Пошук неможливого у звичайному".

Оксана Шлапак

Урок трудового навчання

У шкільній майстерні

ФІЛІПЧЕНКО ТЕТЯНА МИХАЙЛІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений вчитель України"
за високу педагогічну майстерність,
вагомий особистий внесок у забезпечення
високого рівня освітньої підготовки учнів.
Указ Президента України
від 30 серпня 2007 року № 798**

Вчитель історії та основ правознавства, економіки, філософії Курахівського навчально-виховного комплексу Мар'їнського району Донецької області.

За багаторічну сумлінну роботу в галузі народної освіти нагороджена значком "Відмінник освіти України" (1999 р.), грамотами Міністерства освіти і науки України (1998 р., 2002 р., 2007 р.) та грамотою Міністерства України у справах молоді та спорту (2005 р.).

Філіпенко Тетяна Михайлівна народилася 22 травня 1969 року в м. Курахове Мар'їнського району Донецької області на березі річки Вовчої, де за часів існування Запорізької Січі козаки будували свої зимівники, а в XIX ст. народився й провів свої дитячі роки відомий композитор С. Прокоф'єв. Батько Михайло Арсентійович - шофер місцевого залізобетонного заводу та мати Таміла Григорівна - бухгалтер Курахівської міської лікарні виховали двох доньок, які стали педагогами.

Закінчивши Олександрівську восьмирічну школу Мало-Виськівського району Кіровоградської області, Тетяна Михайлівна вступила до Олександрійського педагогічного училища ім. В.О. Сухомлинського Кіровоградської області. Була старостою групи, головою учнівського самоврядування училища, грала в дівочому духовому оркестрі на кларнеті. У 1988 р. закінчила навчальний заклад з відзнакою. Того ж року розпочала трудову діяльність вчителем музики Курахівської школи № 3 Донецької області та музичним працівником дитячого садочка. У 1989 р. перевелася до загальноосвітньої школи № 1 м. Курахове, де й працювала вчителем початкових класів, малювання та історії по 1995 р. Паралельно навчалася на заочному відділенні історичного факультету Донецького державного університету.

З 1996 р. почала працювати вчителем історії та правознавства у Курахівському навчально-виховному комплексі, де й продовжує свою трудову діяльність. Попри те, що цей заклад має технічну специфіку, він готує майбутніх фахівців високого рівня не тільки за своїм профілем. Виходять звізди і високоосвічені майбутні спеціалісти з історії, права та економіки.

Багаторічна праця відобразилася на успіхах учнів. Вчи-

тель підготував 20 переможців Всеукраїнських олімпіад IV (заклучного) етапу з історії та правознавства; 52 переможці Всеукраїнських олімпіад III (обласного) етапу; три переможці II (обласного) етапу конкурсу-захисту в МАН України та 2 перемоги у Всеукраїнському турнірі юних правознавців.

Досвід Т.М. Філіпенко узагальнювався у друкованих статтях та збірках (І.І. Котюк, І.М. Рибак, Т.М. Філіпенко. Олімпіади з правознавства. - Харків, Вид. група "Основа", 2006; "Особистість виховує особистість: від компетентного вчителя до компетентного учня" (з досвіду роботи вчителя-методиста Філіпенко Т.М.): /Укл.: І.М. Рибак, Т.М. Філіпенко, О.В. Хаталах. - Донецьк: "Донбас", 2007.; та ін. виданнях).

Має чоловіка - Сала Олександра Дмитровича, 1966 р. н., який працює мільйонером у службі охорони 30-кілометрової зони Чорнобильської АЕС. Виховують сина - Філіпенка Артема Олександровича, 2000 р. н., учня 2-го класу Курахівського НВК.

У роботі Тетяні Михайлівні допомагає впевненість у тому, що життєвий досвід дитини - вирішальний фактор формування особистості, а вся система навчання і виховання має допомогти учневі виявити в собі й розвинути те, що йому органічно притаманне.

Оксана Шлапак

У рідному класі

*Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений діяч мистецтв України"*

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ДІЯЧ МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ"

2006 рік

КАБАЧЕНКО Олександр Петрович	артист Ансамблю пісні і танцю Збройних сил України, підполковник запасу	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
ПІЛИПЕНКО Іван Якович	старший викладач Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
РОГОТЧЕНКО Олексій Олексійович	мистецтвознавець, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
СОБКО Ярослава Михайлівна	директор Івано-Франківської обласної філармонії	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
СТЕФАНИШИН Мирослав Степанович	композитор, фольклорист, м. Луцьк, Волинська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ТЕТЕРЕЩЕНКО Олександр Дмитрович	поет-пісняр, режисер естради, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АНТОНЮК Леонід Опанасович	художник-живописець, викладач-методист комунального закладу "Дніпропетровський обласний театральний-художній коледж"	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957
АРКАДІН- ШКОЛЬНИК Олександр Аркадійович	режисер-постановник Донецького обласного академічного українського музично-драматичного театру	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 225
БАБІЙЧУК Георгій Євдокимович	художник-аквареліст	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
БЕНКЕНДОРФ Андрій Олександрович	кінорежисер-постановник, м. Київ	Указ Президента України від 7 вересня 2007 року № 836
БОЙКОВ В'ячеслав Григорович	голова Донецького обласного відділення фонду, завідувач кафедри Донецької державної музичної академії імені С.С. Прокоф'єва	Указ Президента України від 11 квітня 2007 року № 290
БРОЯКО Надія Богданівна	заступник голови правління Національної спілки кобзарів України, м. Київ	Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163
БУРДУК Віктор Іванович	голова Донецького регіонального відділення Спілки майстрів ковальського мистецтва України	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
БУРМІЦЬКА Людмила Франківна	старший викладач Київського національного університету культури і мистецтв	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
БУХОНСЬКА Лариса Володимирівна	художній керівник - директор камерного хору "Хрещатий", м. Київ	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 226
ВАСИЛЕНКО Юрій Миколайович	заступник генерального директора Культурного центру України в Москві	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

ВИНОГРАДСЬКА-ЯКИМЧУК Ніна Іванівна голова Харківського обласного відділення всеукраїнської громадської організації "Конгрес української інтелігенції"

ВІТЕР Василь Петрович кінорежисер, президент товариства "ВІАТЕЛ", м. Київ

ГЕЛЬФЕР Григорій Аркадійович директор - художній керівник миського підприємства комунальної власності "Театр "КВН ДГУ", м. Дніпропетровськ

ГЕРМАН Олег Михайлович директор Інституту національного відродження імені Ігоря Герети, м. Тернопіль

ГНАТІВ Тамара Франківна професор Національної музичної академії України імені П.І. Чайковського, м. Київ

ГОДОВСЬКИЙ Володимир Михайлович завідувач кафедри хореографії Рівненського державного гуманітарного університету

ГРАБОВСЬКИЙ Віктор Никанорович заступник головного редактора, літературознавець

ГРИЦЕНКО Олександр Андрійович директор українського центру культурних досліджень Міністерства культури і туризму України

ДАНИЛЕНКО Віктор Якович ректор Харківської державної академії дизайну і мистецтва

ДАНИЛЬЧЕНКО Андрій Вікторович завідувач редакції Національної телекомпанії України, м. Київ

ДЕРКАЧ Світлана Миколаївна головний режисер Всеукраїнського телевізійного святлана Миколаївна конкурс "Крок до зірок"

ДЕРЮПІН Віктор Іванович директор творчого об'єднання документальних та художніх фільмів Національної телекомпанії України, м. Київ

ДЕРЯБІН Володимир Іванович головний художник Полтавського академічного обласного українського музично-драматичного театру імені М.В. Гоголя

ДІДУШКО Ігор Меродійович хормейстер

ЗАГОРОДНЮК Олена Леонідівна директор творчого об'єднання музичних та розважальних програм Національної телекомпанії України

КАЛАШНИК Марія Павлівна артистичний директор Міжнародного дитячого фортепіанного конкурсу "Стейнвей юніор", м. Харків

КАРА-ВАСИЛЬЄВА Тетяна Валеріївна мистецтвознавець, м. Київ

КАСЬЯНОВА Вікторія Олександрівна викладач Київського педагогічного коледжу імені К.Д. Ушинського

КОЛБАСОВ Валерій Вікторович директор Кримської філії, м. Сімферополь

КОСТЯНИКОВ Валерій Леонідович начальник військового оркестру - начальник військово-оркестрової служби Військово-Морських сил Збройних сил України, капітан 2 рангу

КОТЛЯР Світлана Вікторівна режисер, виконавчий продюсер Всеукраїнського телевізійного дитячого конкурсу "Крок до зірок"

КРІПЧЕНКО Віктор Іванович кінодокументаліст, м. Київ

ЛИХОВИД Оксана Михайлівна художній керівник вокального ансамблю "Українська родина", м. Нью-Йорк, громадянка США

ЛУНЬ Роман Остапович представник Українського фонду культури в США та Канаді

ЛЯШЕНКО Юрій Іванович кінорежисер, м. Київ

МАРТИНОВ Борис Леонідович режисер-постановник Кримського академічного українського музичного театру, м. Сімферополь

МАРЧЕНКО Валентин Віталійович перший заступник генерального директора Національної кінематоки України, м. Київ

МІРОШНИКОВА Агнеса Анатоліївна професор кафедри Харківського державного університету мистецтва імені І.П. Котляревського

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 7 вересня 2007 року № 836

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 11 квітня 2007 року № 289

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 135

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 25 грудня 2007 року № 1255

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 вересня 2007 року № 908

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1092

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 226

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1223

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182

Указа Президента України від 25 грудня 2007 року № 1255

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 7 вересня 2007 року № 836

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 225

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 226

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 226

МОЗГОВА Віолета Борисівна

НЕГРЕСКО Ігор Антонович

НЕЧАЙ Анатолій Романович

ОПАНАЩУК Микола Олександрович

ПАВЛІКОВСЬКИЙ Володимир Антонович

ПОГОРЕЛОВ Віктор Володимирович

ПОЛТОВ Віктор Григорович

ПОНОМАРЕНКО Лідія Олександрівна

ПУШИК Степан Григорович

РУДЕНКО Валентина Степанівна

СЕВЕРНЮК Тамара Артеміївна

СІВОНЬ Євген Якович

СІКОРСЬКИЙ Вадим Іванович

СТАРОСКОЛЬЦЕВА Даниїла Мар'янівна

СТЕПАНЧЕНКО Галина Василівна

СТРУТИНСЬКИЙ Богдан Дмитрович

СУПРУНЕНКО Ніна Антоїївна

ТИТАРЕНКО Володимир Васильович

ТИТОВ Микола Федорович

ТКАЧ Вірлана Ярославівна

ТУЗІК Віктор Олексійович

ФАЄР Григорій Шикович

ФОЛЬЦ Клавдія Олексіївна

ХОДАКОВСЬКИЙ Олександр Володимирович

ЧЕГУСОВА Зоя Анатоліївна

ЧЕН Бао-хуа

ШИНІН Олександр Степанович

ЩІПКОВСЬКИЙ Гешадій Павлович

заступник генерального директора з творчих питань - головний режисер-постановник Державного підприємства "Національний палац мистецтв "Україна"

кінорежисер, художній керівник творчої майстерні Інституту кіно і телебачення Київського національного університету культури і мистецтва

викладач-методист Тербовальського вищого училища культури, Тернопільська область

художник декоративно-прикладного мистецтва, професор Львівської національної академії мистецтв

композитор, кобзар, м. Київ

художник-живописець, старший викладач Харківської державної академії дизайну і мистецтв

телеоператор акціонерного товариства "Українська незалежна ТВ-корпорація" (телеканал "Інтер"), м. Київ

режисер-постановник Черкаської обласної філармонії

професор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, народний депутат України І скликання, Івано-Франківська область

Радник Президента України

поетеса, м. Чернівці

режисер та художник анімаційних фільмів студії "Українафільм"

режисер-постановник Національного академічного українського драматичного театру імені Марії Заньковецької

головний режисер державної телерадіокомпанії "Крим", м. Сімферополь

заступник голови правління Київської організації Національної спілки композиторів України, мистецтвознавець

художній керівник - директор театрально-видовищного закладу культури "Київський академічний театр оперети"

письменниця, м. Харків

мистецтвознавець, дослідник народного мистецтва, м. Київ

проректор з науково-навчальної роботи, м. Київ

режисер, художній керівник театральної трупи "Мистецька група Яра", м. Нью-Йорк, громадянка США

старший викладач кафедри Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету імені Григорія Сковороди

головний художник Одеського обласного російського драматичного театру імені А. Іванова

режисер, письменниця, громадянка Австралії

викладач Житомирського музичного училища імені В.С. Косека

науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені М.Т. Рильського НАН України

член Кримської організації Національної спілки композиторів України, Автономна Республіка Крим

художник-живописець, м. Вінниця

письменник, м. Одеса

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 7 вересня 2007 року № 836

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 226

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957

Указа Президента України від 7 вересня 2007 року № 836

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 225

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 226

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1223

Указа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указа Президента України від 14 вересня 2007 року № 873

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739

Указа Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 134

МАГАР ТЕТЯНА ВОЛОДИМИРІВНА (1946-2008)

Присвоєно почесне звання
"Заслужений діяч мистецтв України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний,
культурний розвиток Української держави,
вагомі трудові досягнення
та з нагоди 15-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 18 серпня 2006 року № 694

Режисер студій телевізійних фільмів "Укртелефільм".
Член світового об'єднання жінок-кінематографістів.
Член Гільдії режисерів США.

Народилася в родині народного артиста СРСР Володимира Магари та народної артистки України Світлани Рунцової. Закінчила театрознавчий (1969 р.) та режисерський (1975 р.) факультети театрального інституту ім. Карпенка-Карого.

З 1972 р. працювала на Львівській студії телебачення.
З 1988 р. - режисер "Укртелефільму".

Зняла понад 4000 телепрограм, першу в Україні рок-оперу "Стіна". Найбільш відомі її телесерії вистав - "Назар Стодоля", "Лис Микита", "Записки божевільного", "Кайдашева сім'я", "Карпатські акварелі", "Апостоли бандури" та багато інших.

Автор сценарію і режисер повнометражного художнього фільму "Ніч запитань" (1991-1992 рр.).

Потім 5 років жила і працювала в США. Вела там програму "Вікно в Америку" і була режисером шоу "Свіжим поглядом на дрібниці".

Після повернення до Києва стала автором і ведучою телевізійної програми на ICTV.

Поставила в Севастопольському театрі ім. Луначарського ряд вистав.

Останні роки тісно співпрацювала з компанією "Стар

Медіа", зокрема була режисером телефільму "Торгаші", (2004 р.), зняла комедійний художній повнометражний фільм "З днем народження, королево" (2006 р.), серіал "Коли її зовсім не чекаєш" (2007 р.).

24.01.2008 р. Тетяна Володимирівна передчасно пішла з життя на 62 році. Її прекрасні кінороботи та телепроекти будуть живим прикладом недовгого, проте яскравого і плідного життя, її світла постать завжди житиме в серцях кінематографістів і глядачів України.

Мужньо переборюючи тяжку хворобу, вона зняла восьмисерійний фільм "Коли її зовсім не чекаєш", який став одним із найкращих серіалів компанії "Стар Медіа" і з успіхом крокує по телеканалах країн СНД. Тетяна виборювала у продюсерів кожну акторську роботу, і завдяки їй фільм збагачено творчими перлами у виконанні українських комедійних акторів Богдана Бенюка, Тамари Яценко, Олексія Вертинського, Володимира Горяньського, Ніни Ільїної та прекрасною роботою Наталії Сумської. Натурні зйомки проходили у Сваляві, в дивовижному Закарпатті. Тетяна народилася в Ужгороді і в останній час свого життя намагалася дістати сил від своєї рідної землі, вкластися в її своєю творчістю.

Ірина Подолян

В родинному колі Т. Магар з чоловіком і онуком

Зйомки телесеріалу "Коли її зовсім не чекаєш", 2006 р.
(І. Петренко, Т. Магар, О. Пориваєв)

ОТКОВИЧ МИРОСЛАВ ПЕТРОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений діяч мистецтв України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний
та культурний розвиток України,
вагомі трудові досягнення
та з нагоди 10-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 21 серпня 2001 року № 847

Директор Львівського філіалу Національного науково-дослідного реставраційного центру України. Засновник цього філіалу та ініціатор його програмної діяльності.

Нагороджений Почесним знаком міністра культури України "За багаторічну працю в галузі культури України" (2004 р.).

Народився 1 квітня 1947 року в с. Вовчуки Городоцького району Львівської області. Закінчив Львівське державне училище декоративно-ужиткового мистецтва ім. І. Труша, потім - Львівську академію мистецтв. З 1970 р. по 1980 р. працював завідувачем сектору реставрації у Львівському державному музеї українського мистецтва. З 1980 р. - член Спілки художників СРСР. Упродовж 1985-1990 рр. - член правління Спілки художників СРСР (Комісія по акварелі). Львівський філіал ННДРЦ України виконує найскладніші завдання у галузі науково-дослідної та практичної реставрації і консервації пам'яток мистецтва.

Під керівництвом Мирослава Петровича в 90-х роках минулого століття було виконано ряд складних робіт та повернуто національній культурі шедеври іконописного мистецтва, зокрема ікони "Богородиця-Одигітрія із Дорогобужа" поч. XIII ст., "Христос-Учитель" поч. XV ст. та інші, що є золотим фондом нашої духовності. Особисто врятував для національної культури багато пам'яток. Серед них: ікона "Іоан Богослов" XV ст., "Богородиця з Рогатина" XVI ст., "Святий Миколай" XVI ст., "Юрій Зміборець" XVII ст., "Параскева П'ятниця" XV ст. (Національний музей у Львові).

У 1991 р. за безпосередню участь та ініціативою М. Отковича було створено відділ реставрації для навчання художників-реставраторів у Львівському державному коледжі ужитково-декоративного мистецтва ім. І. Труша, що дало можливість на сьогодні підготувати десятки фахівців нового типу, які успішно працюють у різних музейних та реставраційних організаціях.

У 1998 р. з ініціативи М. Отковича розпочато великий проект з реставрації іконостаса із церкви Воздвиження Чесного Хреста з монастиря Скит Манявський (Богородчанський іконостас) - пам'ятки загальнонаціонального значення, реставрацію якої було заплановано завершити в 2005 р. Над

іконами із цього іконостасу він працював ще з 1972 р. Після завершення реставрації іконостасу М. Отковичем було зніщійовано і зrealізовано роботу з видання "Альбому-каталогу". У 2000 р. ініціював випуск журналу "Інформаційний бюлетень" - єдине видання в Україні в галузі консервації та реставрації творів мистецтва, де публікуються статті та інші матеріали, пов'язані із реставрацією та збереженням музейних раритетів та матеріалів з музеєзнавства.

З 2001 р. по 2003 р. працював директором Національного музею у Львові. За час роботи М. Откович був ініціатором і виконавцем Програми переміщення збірки іконопису із Вірменської церкви до приміщень Національного музею у Львові, що було проблемою упродовж багатьох років, і йшлося про подальше існування збірки іконопису.

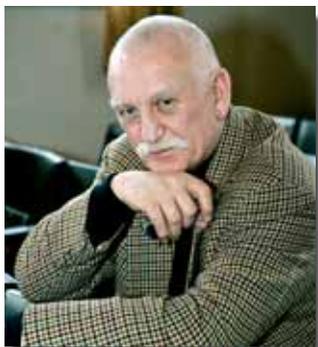
Загалом у галузі реставрації творів мистецтва працює 35 років. Автор багатьох публікацій у галузі реставрації.

М. Откович відомий у мистецькому світі України та за її межами як один із найкращих акварелістів. У 1984 р. він разом із М. Глуценком, М. Григор'євим, В. Купцовим представляли досягнення української акварельної школи на виставці в Лондоні. Учасник численних виставок в Києві, Москві, Петербурзі, Баку, Таллінні, Берліні, Магдебурзі, Софії, Чикаго, Детройті, Єльському університеті США, Едмонтоні (Канада) та ін. Автор 5 персональних виставок у Львові.

Ірина Подолян

М.П. Откович з колективом Львівської філії ННДРЦ

ФЕДУРУК ОЛЕКСАНДР КАСЬЯНОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений діяч мистецтв України"
за вагомий особистий внесок у збереження
історико-культурних пам'яток України,
активну краєзнавчу діяльність
та високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 14 квітня 2003 року № 326

Доктор мистецтвознавства, професор, академік Академії мистецтв України.

Заслужений діяч Польщі (1977 р.), лауреат премії ім. О.І. Білецького в галузі літературно-художньої критики (1988 р.), премії імені Олени Пчілки (1993 р.), лауреат обласної премії імені Олександра Осмьоркіна (2007 р.).

Член Національної спілки художників України (з 1977 р.), член Спілки майстрів народного мистецтва України (з 1991 р.).

Народився 27 вересня 1939 року в м. Мерікур-Коран, департамент Па-де-Кале, Франція.

У 1960 р. закінчив Львівський державний університет, у 1968 р. - Інститут живопису, скульптури і архітектури ім. І.Ю. Рєпіна у м. Ленінград.

З 1968 р. по 1992 р. - науковий співробітник, завідувач відділу, вчений секретар, заступник директора Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Рильського НАН України.

Протягом 1992-2000 рр. - голова Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей при Кабінеті Міністрів України.

У 2000-2004 рр. - голова Державної служби контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України.

З 2004 р. по сьогодні - завідувач кафедри теорії та історії мистецтв, професор Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури.

Олександр Касьянович зробив неоціненний внесок у заснування та подальшу діяльність Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей (з 2000 р. - Державної служби контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України), розробку та реалізацію стратегії щодо повернення в Україну втраченої історико-культурної спадщини та її збереження. Був одним із співрозробників Закону України "Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей" (введений у дію в 1999 р.), ряду нормативно-правових актів з порушеної проблематики.

Під керівництвом О.К. Федорука в Україні створено систему контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України.

Завдячуючи визнаному в державі і поза її межми авторитету О.К. Федорука налагоджено тісні зв'язки з представниками української діаспори, що в значній мірі сприяло поверненню в Україну багатої національної історико-культурної, мистецької та архівної спадщини видатних діячів української культури та науки, що опинилися за кордоном: мистецькі твори художників Миколи та Василя Кричевських (США, Венесуела), Миколи Бутовича (США), Володимира Винниченка (США), Людмили Морозової (США), Олеси Грищенко (США), скульптора Петра Капшученка (США), частина спадщини кінорежисера Олександра Довженка (Росія), танцюриста, хореографа Сержа Лифаря (Швейцарія), публіциста, перекладача Віталія Коротича (Росія), хореографа Василя Авраменка (США), художника Василя Хмелюка (Франція), громадського діяча Уласа Самчука (Канада), історика та мистецтвознавця Володимира Січинського (США), археолога, музеєзнавця Вадима Щербаківського (Чехія), Великого Кобзаря Т.Г. Шевченка (США).

О.К. Федорук сприяв поглибленню культурного діалогу і міжнародного співробітництва України у галузі реституції культурних цінностей, позитивному розвитку двосторонніх діалогів з Російською Федерацією, Федеративною Республікою Німеччина, Республікою Польща, Угорською Республікою тощо. Був представником Уряду України у Міжурядовому комітеті ЮНЕСКО зі сприяння поверненню культурних цінностей країнам їхнього походження або їх реституції в разі незаконного привласнення. У 2001 р., 2004 р. очолював роботу з повернення в Київ 11 фрагментів фресок Михайлівського Золотоверхого собору з Державного Ермітажу (м. Санкт-Петербург).

У 1995-2001 рр. був членом Комісії з питань відтворення видатних пам'яток історії та культури при Президентіві України, з 1997 р. по 1998 р. - членом Ради з питань збереження національної культурної спадщини при Президентіві України.

Автор книг, альбомів, монографій. Головний редактор близько 20 книг, головного редактор журналу "Образотворче мистецтво", автор понад 600 статей, літературних творів, рецензій.

Ірина Подольан

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений діяч науки і техніки України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ДІЯЧ НАУКИ І ТЕХНІКИ УКРАЇНИ"

2006 рік

АБЛЯЗОВ Рауф Ахметович	ректор Східноєвропейського університету економіки і менеджменту, доктор технічних наук, професор, м. Черкаси	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
БЕБЕШКО Володимир Григорович	генеральний директор Наукового центру радіаційної медицини АМН України, член-кореспондент АМН України, доктор медичних наук, професор, м. Київ	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
БОРЯК Геннадій Володимирович	перший заступник Голови Державного комітету архівів України, доктор історичних наук, професор	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ВІТВИЦЬКИЙ Володимир Валентинович	директор Українського науково-дослідного інституту продуктивності агропромислового комплексу, доктор економічних наук, професор, м. Київ	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
ВЛОХ Ірина Йосіпівна	завідувач кафедри Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, доктор медичних наук, професор	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ГОРСЬКИЙ Вілен Сергійович	професор Національного університету "Києво-Могилянська академія", доктор філософських наук	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ГУРЖІЙ Олександр Іванович	провідний науковий співробітник, доктор історичних наук, професор	Указ Президента України від 22 грудня 2006 року № 1116
ЗАГОРУЙКО Віктор Опанасович	заступник директора Національного інституту виноградарства і вина "Магарач" УААН, доктор технічних наук, член-кореспондент УААН, м. Ялта, Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
ЛІСЕНКО Олександр Євгенович	завідувач відділу, доктор історичних наук, професор	Указ Президента України від 22 грудня 2006 року № 1116
МИТРОФАНОВА Ольга Володимирівна	головний науковий співробітник Нікітського ботанічного саду - Національного наукового центру, доктор біологічних наук, м. Ялта, Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1100
НАЛИВАЙКО Анатолій Петрович	декан, доктор економічних наук, професор	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 960
ПЕРЕХРЕСТЕНКО Петро Михайлович	директор Інституту гематології та трансфузіології АМН України, доктор медичних наук, професор, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ПРОЦЮК Рад Георгійович	професор Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, доктор медичних наук, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
РИЖЕНКО Василь Петрович	завідувач лабораторії Інституту ветеринарної медицини, доктор ветеринарних наук, професор, м. Київ	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1100
СЕЛЬНИКОВА Ольга Петрівна	директор Інституту епідеміології та інфекційних хвороб імені Л.В. Громашевського АМН України, доктор медичних наук, професор, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

СІРАЦЬКИЙ
Йосип Зенонович

завідувач відділу Інституту розведення і генетики тварин
УААН, доктор сільськогосподарських наук, професор,
Київська область

Укаа Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

СКИВО
Галина Григорівна

завідувач відділу Інституту фізіології імені О.О. Богомольця
НАН України, доктор медичних наук, професор, м. Київ

Укаа Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

СТЕГНІЙ
Борис Тимофійович

директор Інституту експериментальної і клінічної
ветеринарної медицини УААН, доктор ветеринарних наук,
член-кореспондент УААН, м. Харків

Укаа Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

УРСУЛЕНКО
Василь Іванович

головний науковий співробітник Інституту
серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова,
доктор медичних наук, професор, м. Київ

Укаа Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

ХАЙЛІС
Гедаль Абрамович

професор Луцького державного технічного університету,
доктор технічних наук

Укаа Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

ЧУМАК
Анатолій Андрійович

завідувач відділу Наукового центру радіаційної медицини
АМН України, доктор медичних наук, професор, м. Київ

Укаа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

2007 рік

АЙЗЯТУЛОВ
Рушан Фатіхович

завідувач кафедри Донецького державного медичного
університету імені М. Горького,
доктор медичних наук, професор

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

АКСЬОМ
Сергій Дмитрович

кандидат географічних наук, старший науковий
співробітник Інституту геологічних наук НАН України

Укаа Президента України
від 10 грудня 2007 року № 1191

БАГМЕТ
Михайло Олександрович

професор Миколаївського державного гуманітарного
університету імені Петра Могили

Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

БАРАНОВ
Георгій Леонідович

заступник директора державного підприємства
"Центральний науково-дослідний інститут навігації
і управління", доктор технічних наук, професор

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

БАШНЯНИН
Григорій Іванович

завідувач кафедри економічної теорії, доктор
економічних наук, професор

Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1166

БЕХ
Володимир Павлович

перший професор Національного педагогічного
університету імені М.П. Драгоманова, доктор філософських
наук, професор, м. Київ

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

БЕЛЯТИНСЬКИЙ
Олександр Антонович

завідувач кафедри Національного транспортного
університету, доктор технічних наук, професор, м. Київ

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

БИТЯК
Юрій Прокопович

директор Інституту державного будівництва
та місцевого саморядування Академії правових наук
України, доктор юридичних наук, професор, м. Харків

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

БЛОКІНЬ
Сергій Іванович

провідний науковий співробітник Інституту історії
України НАН України, доктор історичних наук

Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

БОЛЬШАКОВ
Володимир Борисович

директор наукового центру Національного наукового центру
"Інститут метрології", м. Харків

Укаа Президента України
від 8 жовтня 2007 року № 949

БОНДАР
Олександр Іванович

ректор Державного екологічного інституту Міністерства охорони
навколишнього природного середовища України, доктор біологічних наук,
професор, м. Київ

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

БОРИШЕВСЬКИЙ
Мирослав Йосипович

завідувач лабораторії Інституту психології
імені Г.С. Костюка АПН України, доктор психологічних
наук, професор, член-кореспондент АПН України, м. Київ

Укаа Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ВАКІВ
Микола Михайлович

генеральний директор науково-виробничого підприємства
"Карат" - дочірнього підприємства акціонерного товариства
"Концерн-Електрон", кандидат технічних наук, м. Львів

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ВАРЮХІН
Віктор Миколайович

директор Донецького фізико-технічного інституту
імені О.О. Галкіна НАН України

Укаа Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

ВАЩЕНКО
Олександр Петрович

заступник завідувача секретаріату Комітету Верховної
Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів,
доктор технічних наук

Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ВЕКЕРИК
Василь Іванович

завідувач кафедри теоретичної механіки

Укаа Президента України
від 20 вересня 2007 року № 899

ВЕНГРЕНОВИЧ
Роман Дмитрович

завідувач кафедри Чернівецького національного
університету імені Юрія Федьковича, доктор
фізико-математичних наук, професор

Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ВЕСЕЛОВСЬКИЙ
Микола Сергійович

завідувач відділу Інституту фізіології
імені О.О. Богомольця НАН України, доктор біологічних
наук, член-кореспондент НАН України

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ВЛАЙКОВ
Георгій Георгійович

директор Технічного центру НАН України, кандидат
технічних наук, м. Київ

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ГАЛИЧ
Олександр Андрійович

завідувач кафедри української літератури Луганського
національного педагогічного університету
імені Тараса Шевченка, доктор філологічних наук, професор

Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ГАЛУТА
Станіслав Григорович

професор Харківського національного університету
імені В.М. Каразіна, доктор економічних наук

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ГРИЦЕНКО
Володимир Ілліч

директор Міжнародного науково-навчального центру
інформаційних технологій та систем НАН України
та Міністерства України, кандидат
технічних наук, професор

Укаа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1227

ГУР
Віктор Іларіонович

професор кафедри Національного технічного
університету "Київський політехнічний інститут",
доктор філософських наук, професор

Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ДАВИДЕНКО
Володимир Андрійович

завідувач кафедри Донбаського державного технічного
університету, кандидат технічних наук,
професор, м. Алчевськ

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ДАНИЛИШИН
Богдан Михайлович

Голова Ради по вивченню продуктивних сил України
НАН України, доктор економічних наук,
член-кореспондент НАН України

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ДЕЙНЕКА
Василь Степанович

завідувач відділу, доктор фізико-математичних наук,
академік НАН України

Укаа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1227

ДУМАНСЬКИЙ
Юрій Васильович

професор, завідувач кафедри Донецького державного
медичного університету імені М. Горького

Укаа Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

ДУМАНСЬКИЙ
Юрій Данилович

завідувач лабораторії Інституту гігієни та медичної
екології імені О.М. Марзєєва АМН України,
доктор медичних наук, професор

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ЕГОРОВ
Богдан Вікторович

ректор Одеської національної академії харчових
технологій, доктор технічних наук, професор

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ЕРЕМЕНКО
Володимир Григорович

завідувач кафедри Державної академії статистики, обліку
та аудиту Державного комітету статистики України

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ЕРМАК
Олександр Петрович

викладач Полтавського університету,
доктор історичних наук, професор

Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ЗАГОРКА

Олексій Миколайович

головний науковий співробітник групи - керівник
наукових програм наукового центру Національної академії
оборони України, доктор військових наук, професор,
помовник у відставці

Укаа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

ЗІНОВЧУК

Віталій Володимирович

завідувач кафедри Державного агроєкологічного
університету, доктор економічних наук,
професор, м. Житомир

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЗНАМЕНСЬКИЙ
Георгій Львович

завідувач відділу Інституту економіко-правових досліджень
НАН України, доктор юридичних наук, професор, м. Донецьк

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ІГНАТЕНКО

Олександр Семенович

професор кафедри Національної академії державного
управління при Президентові України, доктор
технічних наук, професор, м. Київ

Укаа Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ІОВЕНКО

Василь Миколайович

заступник директора Інституту тваринництва степових
районів імені М.Ф. Іванова "Асканія-Нова" УААН,
доктор сільськогосподарських наук, Херсонська область

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ІСАЄВ

Євген Олексійович

завідувач кафедри Херсонського морського
інституту, доктор технічних наук, професор

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

КИРИЧКО
Петро Олексійович

директор Видавничо-поліграфічного інституту Національного
технічного університету України "Київський політехнічний інститут", доктор
технічних наук, професор

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

КОВАЛЬОВА

Ольга Миколаївна

завідувач кафедри Харківського державного
медичного університету

Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

КОВТУНЕНКО

Віктор Олексійович

завідувач лабораторії Інституту електрозварювання
імені Є.О. Патона НАН України, кандидат технічних наук

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

КОЛОДНИЙ
Анатолій Миколайович

заступник директора - керівник Відділення
реалізаційності Інституту філософії НАН України,
доктор філософських наук, м. Київ

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

КОНДРАТЕНКО
Петро Геннадійович

завідувач кафедри Донецького державного медичного
університету імені М. Горького

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

КОСТЕНКО
Олександр Миколайович

завідувач відділу Інституту держави і права
імені В.М. Корецького НАН України, доктор
юридичних наук, професор

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

КОСТРИЦЬКИЙ
Валерій Всеволодович

проректор Київського національного університету
технологій та дизайну, доктор технічних наук, професор

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

КОЧУБЕЙ
Світлана Михайлівна

провідний науковий співробітник Інституту
фізіології рослин і генетики НАН України, доктор
біологічних наук, професор, м. Київ

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

КРАВЧЕНКО
Володимир Григорович

голова Полтавського обласного відділення Всеукраїнського
лікарського товариства, доктор медичних наук, професор

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

КУТУТЯК
Микола Васильович

директор Інституту історії і політології
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника, доктор історичних наук,
професор, Івано-Франківська область

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

КУЗНЕЦОВА
Світлана Михайлівна

завідувач відділу Інституту геронтології Академії
медичних наук України, м. Київ

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

КУЗНЕЦОВА
Наталія Семівна

академік - секретар відділення цивільно-правових
наук Академії правових наук України, доктор
юридичних наук, професор, м. Київ

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

КУЗЬМЕНКО
Михайло Ілліч

завідувач відділу Інституту гідробіології НАН України,
доктор біологічних наук, професор

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

КУЛЬЧИЦЬКИЙ
Олег Костянтинівич

заступник директора Інституту геронтології Академії
медичних наук України, доктор медичних наук, професор

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЛЕТИЧЕВСЬКИЙ
Олександр Адольфович

завідувач відділу, доктор фізико-математичних наук,
член-кореспондент НАН України

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1227

ЛИТВИН
Микола Романович

керівник Центру дослідження українсько-польських
відносин Інституту українознавства імені І. Крип'якевича
НАН України, м. Львів

Указ Президента України
від 5 липня 2007 року № 599

ЛУЦЕНКО
Наталія Степанівна

завідувач кафедри Запорізької медичної академії
підлядипломної освіти, доктор медичних наук, професор

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ЛУЦЬКИЙ
Георгій Михайлович

завідувач кафедри Національного технічного
університету України "Київський політехнічний інститут",
доктор технічних наук, професор

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

МАКОГОН
Юрій Володимирович

завідувач кафедри Донецького національного університету

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

МАРУТА
Наталія Олександрівна

заступник директора Інституту неврології, психіатрії
та наркології АМН України, доктор медичних наук,
професор, м. Харків

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

МЕЛЬНИЧУК
Петро Петрович

ректор Житомирського державного технологічного
університету, доктор технічних наук, професор

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

МИТРОПОЛЬСЬКИЙ
Олександр Юрійович

заступник директора Інституту геологічних наук
НАН України, доктор геолого-мінералогічних наук,
член-кореспондент НАН України

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

МИЦІК
Юрій Андрійович

віце-президент Національного університету "Києво-Могилянська
академія", доктор історичних наук, професор

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

МІЩЕНКО
Тамара Сергіївна

завідувач відділу Інституту неврології, психіатрії
та наркології АМН України, доктор медичних наук

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МІНУШКО
Зоя Миколаївна

завідувач кафедри Національного фармацевтичного
університету, доктор фармацевтичних наук,
професор, м. Харків

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

МОВЧАН
Ольга Миколаївна

науковий співробітник Інституту історії України НАН України,
доктор історичних наук

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

МОЛЯК
Валентин Олександрович

завідувач лабораторії Інституту психології
імені Г.С. Костюка АПН України, доктор
психологічних наук, академік АПН України

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

МОСКАЛЕНКО
Віталій Федорович

ректор Національного медичного університету
імені О.О. Богомольця, доктор медичних наук, професор

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

НЕКОС
Володимир Юхимович

завідувач кафедри Харківського національного
університету імені В.Н. Каразіна, доктор
географічних наук, професор

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

НІКІТІН
Євген Васильович

професор кафедри Севастопольського військово-морського
інституту імені П.С. Нахімова, доктор технічних наук

Указ Президента України
від 30 березня 2007 року № 254

ОРАЛІТІЙ
Михайло Кузьмович

професор Національної академії державного управління
при Президенті України, доктор економічних наук, м. Київ

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ОСАДЧУК
Василь Антонович

завідувач кафедри Інституту інженерної механіки
та транспорту Національного університету
"Львівська політехніка", доктор фізико-математичних
наук, професор

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ПАРАСЮК
Іван Миколайович

завідувач відділу, доктор технічних наук,
член-кореспондент НАН України

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1227

ПЕХОТА
Олена Миколаївна

завідувач кафедри Миколаївського державного
університету імені В.О. Сухомлинського,
доктор педагогічних наук, професор

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ПІЛИПЕНКО
Людмила Миколаївна

професор Одеської національної академії харчових
технологій, доктор технічних наук

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

ПІЛИПЕНКО
Микола Іванович

завідувач кафедри Харківського державного медичного
університету, доктор медичних наук, професор

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ПІЛИПЧУК
Володимир Григорович

доктор юридичних наук, полковник

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

ПЛАХОТНИК
Володимир Миколайович

завідувач кафедри Дніпропетровського національного
університету залізничного транспорту

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ПОПОВА
Ірина Степанівна

декан факультету Дніпропетровського
національного університету

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

РАБІНОВИЧ
Петро Мойсейович

професор Львівського національного університету
імені Івана Франка, доктор юридичних наук, професор

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

САВЕЛЬЄВ
Євген Васильович

проректор, завідувач кафедри Тернопільського
державного економічного університету, доктор економічних
наук, професор

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

СЕЙФУЛЛІНА
Інна Йосипівна

завідувач кафедри Одеського національного університету
імені П. П. Мещникова, доктор хімічних наук, професор

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

СЕМОН
Богдан Йосипович

заступник начальника Національної академії
оборони України, доктор технічних наук,
професор, генерал-майор

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

СИРОХМАН
Іван Васильович

завідувач кафедри товарознавства продовольчих товарів
Львівської комерційної академії,
доктор технічних наук, професор

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1166

СІГАРЬОВА
Діна Дмитрівна

завідувач лабораторії Інституту захисту рослин УААН,
доктор біологічних наук,
член-кореспондент УААН, м. Київ

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

СКОПЕЦЬКИЙ
Василь Васильович

завідувач відділу, доктор фізико-математичних наук,
член-кореспондент НАН України

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1227

СОКОЛЕНКО
Анатолій Іванович

завідувач кафедри Національного університету
харчових технологій, доктор технічних наук,
професор, м. Київ

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

СОЛОНЕНКО
Іван Миколайович

завідувач кафедри Національної академії державного
управління при Президенті України,
доктор медичних наук, професор, м. Київ

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

СУРМІН
Юрій Петрович

перший заступник директора Інституту проблем
державного управління та місцевого самоврядування
Національної академії державного управління при Президенті
України, доктор соціологічних наук, професор

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ТАРАРІК
Олександр Григорович

головний науковий співробітник Інституту агрокології
УААН, доктор сільськогосподарських наук,
академік УААН, смт Чабани, Київська область

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ТИМЧЕНКО
Ігор Євгенович

завідувач відділу Морського гідрофізичного інституту НАН України, доктор фізико-математичних наук, професор

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ТКАЧУК
Ірина Григорівна

завідувач кафедри Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, м. Івано-Франківськ

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

ТОЛОЧКО
Валентин Михайлович

завідувач кафедри Національного фармацевтичного університету

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 135

ТОЦЬКИЙ
Владлен Миколайович

декан, завідувач кафедри Одеського національного університету імені І. Мечникова, доктор біологічних наук, професор

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 134

ТРЕТЯК
Наталія Миколаївна

завідувач відділення Інституту гематології та трансфузіології АМН України, доктор медичних наук, професор, м. Київ

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ФЕДОРОВСЬКИЙ
Олександр Дмитрович

головний науковий співробітник Наукового центру аерокосмічних досліджень Землі Інституту геологічних наук НАН України, доктор фізико-математичних наук, член-кореспондент НАН України

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ФЕДОСОВА
Олена Василівна

професор Київського національного університету будівництва та архітектури, доктор економічних наук

Указ Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

ФІЛІПЕНКО
Володимир Акимович

завідувач відділу патології суглобів, доктор медичних наук, професор

Указ Президента України
від 28 вересня 2007 року № 929

ХВЕСИК
Михайло Артемович

керівник відділу Ради по вивченню продуктивних сил України НАН України, доктор економічних наук, професор

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ХМІЛЬ
Фелір Іванович

завідувач кафедри менеджменту Львівської комерційної академії, доктор економічних наук, професор

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1166

ЧЕНЦОВ
Віктор Васильович

доктор історичних наук, державний радник митної служби 3 рангу

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

ШЕРЕПТКО
Валентин Васильович

завідувач кафедри Вінницького державного аграрного університету, доктор сільськогосподарських наук

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131

ШКЛЯР
Леонід Євдокимович

начальник відділу Вищої атестаційної комісії України, доктор політичних наук, професор, м. Київ

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ШКОЛА
Ігор Миколайович

заступник директора Чернівецького торговельно-економічного інституту Київського національного торговельно-економічного університету, доктор економічних наук, професор

Указ Президента України
від 23 червня 2007 року № 549

ШУЄНКІН
Володимир Олександрович

головний науковий співробітник Центрального науково-дослідного інституту Збройних сил України, доктор технічних наук, професор

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

ШУЛЬМАН
Георгій Євгенович

завідувач відділу Інституту біології південних морів НАН України, доктор біологічних наук, член-кореспондент НАН України, м. Севастополь

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ЯКОВЛЄВА
Лариса Василівна

завідувач кафедри, завідувач Центральної науково-дослідної лабораторії Національного фармацевтичного університету, доктор фармацевтичних наук, професор, м. Харків

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

БАБАК ОЛЕГ ЯКОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України"
за вагомі досягнення у професійній діяльності,
багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 27 листопада 2001 року № 1156**

Директор ДУ "Інститут терапії імені А.Т. Малої АМН України", завідувач кафедри госпітальної терапії та клінічної фармакології Харківського державного медичного університету. Доктор медичних наук, професор.

Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України (2005 р.). Лауреат Всеукраїнського конкурсу "Ділова людина України" (2004 р.), лауреат Регіонального конкурсу "Харків'янин року" (2004 р., 2005 р., 2006 р.). Нагороджений дипломом АМН України за крашу наукову роботу 1998 р.

Народився 3 березня 1952 р. в м. Орехіві Запорізької області. У 1978 р. закінчив лікувальний факультет Запорізького державного медичного інституту, у 1984 р. - клінічну ординатуру при Харківському державному медичному інституті.

Основний трудовий шлях О.Я. Бабака пов'язаний з Інститутом терапії АМН України. Працюючи в інституті з 1985 р., обіймав посади: молодшого, потім старшого наукового співробітника, вченого секретаря, завідувача відділення гастроентерології, заступника директора з наукової роботи. У 1986 р. захистив кандидатську дисертацію, у 1992 р. - докторську. З 2003 р. О.Я. Бабак - директор ДУ "Інститут терапії імені А.Т. Малої АМН України", завідувач кафедри госпітальної терапії та клінічної фармакології Харківського державного медичного університету.

Талановитий учень і дослідник терапевтичної школи академіка А.Т. Малої. Наукові інтереси О.Я. Бабака охоплюють широке коло питань. Він - визнаний учений у галузі внутрішньої медицини, зокрема, фундаментальної та прикладної гастроентерології та гепатології, який створив свою наукову школу. Ним було отримано пріоритетні результати в дослідженнях системного ураження вірусом гепатиту В не тільки тканин печінки, а й лейкоцитів крові та клітин кісткового мозку. Приділяє велику увагу вихованню молодих лікарів і вчених. Підготував 17 кандидатів та докторів наук. Автор понад 420 наукових праць, 11 монографій та більше 20 винаходів, у т. ч. запатентованих.

Голова республіканської проблемної комісії "Терапія", президент Українського відділення Всесвітнього товариства гастроентерологів (UEGW), віце-президент Асоціації

гастроентерологів України, член президії правління Українського товариства терапевтів, головний редактор фахових видань "Сучасна гастроентерологія" та "Український терапевтичний журнал", регіональний редактор журналу "Hepatology, Gastroenterology".

Інститут терапії, яким керує О.Я. Бабак, набуває нових темпів розвитку. В останні роки для забезпечення пацієнтів з усіх куточків України високотехнологічною медичною допомогою клініка інституту оснащена найсучаснішим медичним обладнанням.

Основними напрямками наукової діяльності інституту є: вивчення причин хронізації, розробка методів профілактики, ранньої діагностики та лікування найбільш поширених захворювань внутрішніх органів (шлунково-кишкового тракту, органів дихання, серцево-судинної системи та нирок) із впровадженням результатів досліджень у практику охорони здоров'я; розробка та впровадження науково-організаційних форм інтегральної профілактики і терапевтичної допомоги населенню; курація і розповсюдження нового передового досвіду діяльності в регіональних лікувально-профілактичних установах; інтеграція наукової діяльності профільних науково-дослідних інститутів в інтересах терапії в цілому; розробка та впровадження єдиної методології наукових досліджень у терапевтичних науках; допомога практикуючим лікарям і лікарям сімейної медицини.

Поліклінічний корпус
Інституту терапії імені А.Т. Малої

БУШУЄВ СЕРГІЙ ДМИТРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України"
за вагомий особистий внесок у розвиток податкової
служби України, забезпечення виконання завдань
щодо мобілізації коштів до бюджетів усіх рівнів,
високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 23 жовтня 2004 року № 1307**

Засновник і завідувач кафедри управління проектами Київського національного університету будівництва і архітектури, президент Української асоціації управління проектами.

Доктор технічних наук, професор. Член експертної ради ВАК Міністерства освіти і науки України. Голова спеціалізованої ради ВАК України із захисту кандидатських і докторських дисертацій. Член ради директорів, член правління сертифікаційного відділення, перший асесор у 7 країнах світу, міжнародний валідатор сертифікаційних програм Міжнародної асоціації управління проектами (IPMA).

Професор Сіднейського технологічного університету (Австралія), Паризького та Лізьського університетів ESC (Франція), Академік Нью-Йоркської академії наук (США), Української академії наук, Санкт-Петербурзької академії інженерних наук (Росія). Директор програм і проектів, консультант і член місії Всесвітнього банку реконструкції та розвитку. Член наглядової ради Глобального форуму проектних менеджерів.

Нагороджений почесним знаком ДПА України (2004 р.), знаком "Відмінник освіти України" (2007 р.).

Народився 1 січня 1947 року в м. Біла Церква Київської області. Родина: дружина Нонна, донька Наталя, онук Денис. У 1965 р. закінчив Білоцерківську середню школу № 5, у 1970 р. - з відзнакою Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю "Автоматизація будівельного виробництва".

У 1973 р. захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю "Автоматизація будівельного виробництва". З 1976 р. - доцент Київського інженерно-будівельного інституту. У 1986 р. захистив докторську дисертацію за спеціальністю "Автоматизовані системи управління", відтак - професор, завідувач кафедри управління проектами Київського національного університету будівництва і архітектури.

Автор 17 монографій, підручників, навчальних посібників і понад 150 наукових статей з автоматизованих систем управління, управління проектами та програмами, ділових ігор та активних методів навчання.

За 12 років роботи на ринку України під керівництвом С.Д. Бушуєва Українська асоціація управління проектами підготувала понад 10000 фахівців з управління проектами,

міжнародними тендерами і контрактами. Близько 1000 фахівців України сертифіковано за 4-рівневою системою Міжнародної асоціації управління проектами (IPMA).

Під керівництвом С.Д. Бушуєва в Україні створено інфраструктуру за спеціальністю "Управління проектами та програмами" - робітничі професії та кваліфікаційні характеристики професійних менеджерів проектів, підготовка магістрів і фахівців зі спеціальності "Управління проектами у вузах України", підготовка кандидатів і докторів наук за спеціальністю 05.13.22 Управління проектами та програмами, програма підготовки практиків з управління проектами та закупівлями, міжнародна програма сертифікації проектних менеджерів і технологічної зрілості організацій. Розроблено основи знань і національні стандарти підготовки та сертифікації кадрів з управління проектами.

Сергій Бушуєв є організатором та учасником понад 50 міжнародних конгресів, конференцій і форумів. Читав лекції у Німеччині - Bremen University, США - Economic Development Institute of the World Bank, Словаччині - Bratislava Technical University, Англії - Stracslade University of Glasgow, Швеції - Total Quality Management program, Австрії - Vienna University of Economic and Business Administration, Іспанії - Lograno University, Польщі - University of Business Administration, Чехії - Університет Брно, Франції - Лізьський університет та ін.

Міжнародна конференція IPMA в Будапешті (Угорщина). 2004 р.

ШАБЛІЙ ОЛЕГ МИКОЛАЙОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України"
за значний особистий внесок у розвиток
національної освіти, впровадження сучасних
методів навчання і виховання молоді.
Указ Президента України
від 5 січня 1996 року № 573**

Проректор Тернопільського державного технічного університету імені Івана Пулюя, завідувач кафедри інформатики і математичного моделювання.

Доктор фізико-математичних наук (з 1974 р.), професор (з 1976 р.), дійсний член Академії інженерних наук України (з 1991 р.).

Голова Ради директорів Центру трансферу технологій університету (з 2006 р.), голова Тернопільського обласного фонду імені Івана Пулюя (з 1997 р.), голова Тернопільської обласної організації Українського союзу науково-технічної інтелігенції (з 2002 р.).

У 1998 р. визнаний Кембриджським міжнародним бібліографічним центром Людиною року в номінації "Наука".

Нагороджений орденами "Знак пошани" (1986 р.), "За заслуги" III ступеня (1999 р.), відзначений нагородою "Свята Софія" (2005 р.). Почесний громадянин міста Тернополя (2003 р.).

Народився 18 червня 1935 р. на Тернопільщині.

У 1958 р. закінчив Львівський державний університет імені Івана Франка. У 1963 р. захистив кандидатську, а в 1973 р. - докторську дисертації.

Трудову діяльність розпочав асистентом кафедри теоретичної механіки Тернопільського загальнотехнічного факультету Львівського політехнічного інституту (1961 р.), у 1963-1964 рр. - старший викладач кафедри теоретичної механіки, у 1964-1985 рр. - завідувач кафедри теоретичної механіки.

З 1985 р. по 2000 р. керував Тернопільською науково-координаційною радою Західного наукового центру НАН України і МОН України.

З 1985 р. по 1991 р. - директор Тернопільської філії Львівського політехнічного інституту. Філія інтенсивно розвивала матеріальну базу і кадровий склад, що дало підґрунтя перетворити її в Тернопільський приладобудівний інститут, де О.М. Шаблій обіймав посаду ректора (1991-1997 рр.). Згодом було створено Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя - навчальний заклад IV рівня акредитації, а Олег Миколайович з 1997 р. по 2007 р. був його ректором. З 1999 р. університет набув членства в Європейській асоціації університетів.

У 2005 р. університет приєднався до Болонської хартії університетів - Magna Charta Universitatum.

О.М. Шаблій - автор понад 200 наукових праць. Головні дослідження стосуються механіки деформівного твердого тіла, оптимального проектування технологічних процесів, проектування нагрівальних приладів, розробки і проектування антен супутникового телебачення і зв'язку.

Очолював роботу більше десятка міжнародних, всеукраїнських наукових симпозіумів, конференцій та семінарів, серед яких Міжнародна науково-освітня конференція з Пулюєвими читаннями, присвячена 150-річчю від дня народження Івана Пулюя.

За останні роки Олег Миколайович Шаблій був керівником понад 10 науково-практичних тем, які виконані та продовжують розроблятися за державним замовленням і замовленням юридичних осіб.

Велику увагу ректор О.М. Шаблій приділяв вдосконаленню технологій проведення договірної роботи з підприємствами через Центр трансферу технологій університету і технологій навчання, виховання та фізичного зміцнення молоді.

За роки керівництва О.М. Шаблія університет посів передові позиції серед вищих навчальних закладів України.

В університеті створено необхідну матеріальну базу: близько 100 тис. кв. м площ, понад 900 робочих комп'ютерних місць, об'єднаних у локальну мережу з можливістю виходу в Internet, 85 спеціалізованих навчально-наукових лабораторій, 33 комп'ютерних класи, науково-технічна бібліотека з електронною читальною залом, освітньо-мистецький та навчальний спортивно-оздоровчий комплекс "Політехнік", до складу якого входять актові зали на 650 місць, конференц-зала, студентське кафе, універсальна ігрова спортивна зала, тренажерні зали та 25-метровий плавальний басейн.

У Тернопільському державному технічному університеті імені Івана Пулюя створено всі необхідні умови для здобуття якісної освіти, гармонійного розвитку та фізичного вдосконалення особистості студентів, викладачів та всіх працівників.

ЯСНІЙ ПЕТРО ВОЛОДИМИРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений діяч науки і техніки України"
за вагомий особистий внесок у соціально-економічний
та культурний розвиток Тернопільської області,
значні здобутки у професійній діяльності, багаторічну
сумлінну працю та з нагоди Дня Соборності України.**

**Указ Президента України
від 20 січня 2006 року № 19**

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений донор України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ДОНОР УКРАЇНИ"

2006 рік

Ректор Тернопільського державного технічного університету імені Івана Пулюя, завідувач кафедри матеріалознавства (1992 р.).

У 1993-2007 рр. - проректор з наукової роботи Тернопільського приладобудівного інституту (з 1996 р. Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя); директор Центру інформаційних технологій (з 1999 р.), заступник голови Тернопільської обласної організації Союзу науково-технічної інтелігенції (з 2002 р.), голова спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій при Тернопільському державному технічному університеті імені Івана Пулюя (з 1997 р.), член Ради Західного наукового центру НАН України і МОН України (з 2007 р.), член Європейського товариства з цілісності конструкцій, член правління Українського товариства з механіки руйнування, заступник головного редактора (1996 р.), головний редактор (з 2007 р.) наукового журналу "Вісник Тернопільського державного технічного університету", член редколегії багатьох українських наукових журналів, а також міжнародного журналу "The Open Mechanical Engineering Journal" (з 2007 р.). Доктор технічних наук (з 1991 р.), професор (з 1996 р.).

Народився 12 серпня 1952 р. у с. Кутище Бродівського району Львівської області.

У 1973 р. закінчив Львівський політехнічний інститут. У 1973-1974 рр. - інженер-технолог Ужгородського машинобудівного заводу; 1975-1976 рр. - інженер, молодший науковий і старший науковий співробітник НДС Тернопільської філії Львівського політехнічного інституту; з 1977 р. - аспірант Інституту проблем міцності АН Української РСР (нині Інститут проблем міцності НАН України, м. Київ); 1980-1992 рр. - молодший науковий і старший науковий співробітник Інституту проблем міцності НАН України.

У 2005 р. в м. Болонья (Італія) від імені університету підписав хартію університетів - Magna Charta Universitatum.

П.В. Ясній - автор понад 200 наукових праць, у т. ч. монографії та 10 патентів на винаходи. Основні наукові здобутки в галузі механіки руйнування. Напрям наукових досліджень - розробка методів прогнозування

впливу історії навантажування на утримувальну здатність і довговічність конструкційних матеріалів. П.В. Яснієм запропоновано модель поширення тріщини при циклічному навантажуванні, яка дозволяє прогнозувати її стабільне і нестабільне поширення, з урахуванням впливу історії навантажування. Пояснено природу більш істотного розкиду в'язкості руйнування окрихчених сталей корпусів атомних реакторів, порівняно з характеристиками міцності, отримуваними на суцільних зразках, і запропоновано методику прогнозування впливу історії навантажування на в'язкість руйнування конструкційних матеріалів. Під керівництвом П.В. Яснія розроблено методики оцінки довговічності елементів конструкцій з урахуванням експлуатаційного спектру навантаження.

П.В. Ясній очолював ряд міжнародних наукових проєктів. Зокрема, був одним із координаторів міжнародного проєкту "PLAN EAST" за участю 16 європейських країн із продовження ресурсу обладнання теплових електростанцій, керівником українсько-словенського проєкту з проблем оцінки довговічності елементів зварних з'єднань.

З 1999 р. - керівник Центру інформаційних технологій ТДТУ імені Івана Пулюя, до складу якого входять: перша в Україні регіональна академія від фірми Cisco Systems (США) в галузі комп'ютерних мереж; регіональні центри з підготовки сертифікованих фахівців за програмами Microsoft IT Academy, SUN Microsystems; сертифікаційний центр від Виртуального європейського університету; навчальна лабораторія від фірми Schneider - Electric (Франція).

П.В. Ясній очолював програмні та організаційні комітети низки міжнародних конференцій, зокрема: присвяченої 150-річчю від дня народження видатного вченого фізика та електротехніка Івана Пулюя (1995 р.), Українсько-Польського симпозиуму "Проблеми трансформації в гуманітарній, соціально-економічній та науково-освітній сферах" (1997 р.), IV Міжнародного симпозиуму "Механіка і фізика руйнування будівельних конструкцій" (2000 р.), IV Міжнародного симпозиуму з трибофатикі (2002 р.), XIII Міжнародного колоквиуму "Механічна втома металів" (2006 р.).

БОНДАРЕНКО
Юрій Миколайович

ГОЛУБ
Ніна Серафимівна

ГОЛУБ
Олександра Павлівна

ЄВСЮК
Юрій Павлович

КОВАЛЬ
Василь Степанович

КРАВЧУК
Петро Якович

ПОДРОЙКІНА
Раїса Костянтинівна

УЛЬЯНИЧ
Василь Петрович

ШКОЛЯР
Сергій Анатолійович

провідний юрист-консульт акціонерного товариства
"Павлоградвугілля", Дніпропетровська область

пенсіонерка, м. Дніпропетровськ

лікар Костоїльської центральної районної лікарні,
Рівненська область

пенсіонер, м. Новооминськ, Волинська область

пенсіонер, с. Мар'янське Апостолівського району,
Дніпропетровська область

газартувальник акціонерного товариства "Донецьккокс"

дільничний терапевт районної поліклініки
Спешальницької центральної районної лікарні,
Дніпропетровська область

слосар-ремонтник акціонерного товариства
"Київський картоно-паперовий комбінат"

монтер колії Красноліманської дистанції
колії Донецької залізниці

Указ Президента України
від 15 грудня 2006 року № 1092

Указ Президента України
від 15 грудня 2006 року № 1092

Указ Президента України
від 15 грудня 2006 року № 1092

Указ Президента України
від 15 грудня 2006 року № 1092

Указ Президента України
від 15 грудня 2006 року № 1092

Указ Президента України
від 15 грудня 2006 року № 1092

Указ Президента України
від 15 грудня 2006 року № 1092

Указ Президента України
від 15 грудня 2006 року № 1092

Указ Президента України
від 15 грудня 2006 року № 1092

2007 рік

ЖУРИБІДА
Ганна Леонідівна

ІВАХНЕНКО
Микола Васильович

КААПКА
Алла Василівна

КІЛЬДІШОВ
Олександр Васильович

КОПАНОВ
Микола Васильович

КОСТЮК
Анатолій Лук'янович

МАЗУРОВА
Валентина Василівна

ПАРАМОНОВ
Володимир Олександрович

РОСЛАВСЬКИЙ
Євген Йосипович

СИРОВАТКО
Таїра Михайлівна

ТКАЧУК
Марія Сергіївна

ХИЖНЯК
Володимир Олексійович

молодша медична сестра Київської міської клінічної психоневрологічної лікарні № 1

інженер акціонерного товариства "Полтавський автоагрегатний завод"

голова медична сестра територіально-медичного об'єднання міста Кіровоградська, Луганська області

слюсар акціонерного товариства "Одеський припортовий завод"

слюсар акціонерного товариства "Одеський припортовий завод"

пенсіонер, житель с. Ставчани Новоушицького району, Хмельницька область

голова Антрацитівської районної організації Товариства Червоного Хреста України, Луганська область

молодша медична сестра Київської міської клінічної психоневрологічної лікарні № 1

пенсіонер, житель с. Кочинці Гусятинського району, Тернопільська область

медична сестра Київської міської клінічної психоневрологічної лікарні № 1

технік служби цивільного захисту Інституту надтвердих матеріалів імені В.М. Бакуля НАН України, м. Київ

механік акціонерного товариства "Київський електрогазоремонтний завод"

Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 522

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 522

Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 522

Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 522

Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 522

Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 522

Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 522

Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 522

Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 522

Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 522

Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 522

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений економіст України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ
"ЗАСЛУЖЕНИЙ ЕКОНОМІСТ УКРАЇНИ"

2006 рік

ГРИЦЕНКО

Валентина Іванівна

КОРОНЕВСЬКИЙ

Валентин Максимович

МАСЛОВ

Юрій Костянтинівич

МОГИЛЬНИЦЬКА

Марія Павлівна

МОЛДАВАН

Любов Василівна

ПОРЕЧКІНА

Лідія Степанівна

САВЧЕНКО

Анатолій Григорович

ХИЛЮК

Віталій Павлович

ХЛІВНИЙ

Володимир Кирилович

ЧЕПУРНИЙ

Володимир Максимович

начальник відділу акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"

заступник Голови правління Пенсійного фонду України

керуючий Одеською обласною філією акціонерно-комерційного банку "Укрсоцбанк"

начальник управління Національного банку України, м. Київ

головний науковий співробітник Інституту економіки та прогнозування НАН України, доктор економічних наук, професор, м. Київ

заступник Міністра внутрішніх справ України

завідувач кафедри Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, доктор економічних наук, професор

голова Державної податкової адміністрації у Львівській області

декан Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана, кандидат економічних наук

заступник керівника Департаменту - керівник Управління Апарату Ради національної безпеки і оборони України

Указ Президента України від 7 грудня 2006 року № 1045

Указ Президента України від 2 листопада 2006 року № 930

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 960

Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 960

Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022

2007 рік

АВАКОВ
Арсен Борисович
голова Харківської обласної державної адміністрації

АВРАМЕНКО
Світлана Євгенівна
радник податкової служби 1 рангу

АНТОНОВИЧ
Ірина Володимирівна
заступник начальника державної податкової інспекції у Ворошиловському районі міста Донецька

АРАБАДЖИ
Володимир Ілліч
комерційний директор акціонерного товариства "Світідорна компанія "Авіага"

АРСЕНЮК
Петро Іванович
голова Красилівської районної ради

БАРАНОВСЬКИЙ
Олександр Іванович
завідувач відділу Інституту економіки та прогнозування НАН України, доктор економічних наук, професор

БАШУК
Віктор Петрович
державний радник податкової служби 3 рангу

БЕЛІК
Олександр Васильович
начальник Управління Національного банку України у Волинській області

БОЙКО
Івана Іванівна
головний державний податковий ревізор - інспектор сектору державної податкової адміністрації в Івано-Франківській області

ВАСИЛЬКОВСЬКИЙ
Василь Миколайович
начальник головного управління Державного казначейства України в Одеській області

ВІТРЕНКО
Юрій Миколайович
директор департаменту Міністерства економіки України

ВОВЧЕНКО
Оксана Леонідівна
директор департаменту Міністерства фінансів України

ВОРОНИЧ
Микола Миколайович
начальник головного управління Херсонської обласної державної адміністрації

ВОРОЧУК
Володимир Дмитрович
начальник Рівненського територіального управління Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку

ГЕРАСИМЕНКО
Людмила Михайлівна
перший заступник начальника державної податкової інспекції у Дарницькому районі міста Києва

ГЕРБЕДА
Сергій Володимирович
заступник голови Національної служби посередництва і примирення, м. Київ

ГОРОДНИЦЬКИЙ
Михайло Іванович
начальник Управління Національного банку України в Полтавській області

ДАЩЕНКО
Олег Володимирович
директор Центрального сховища Національного банку України

ДВОЄНОСЕНКО
Сергій Іванович
начальник головного управління економіки Дніпропетровської обласної державної адміністрації

ДОМБРОВСЬКИЙ
Олександр Георгійович
голова Вінницької обласної державної адміністрації

ЄМЧЕНКО
Ганна Григорівна
начальник Головного управління Житомирської обласної державної адміністрації

КАГАНЕЦЬ
Тетяна Григорівна
заступник начальника - головного бухгалтера Миколаївського обласного центру з фізичної культури і спорту інвалідів "Інваспорт"

КАЧАЛА
Тамара Миколаївна
проректор, завідувач кафедри Черкаського державного технологічного університету

КІЗЮН
Петро Олександрович
полковник

КІЯШКО
Алла Анатоліївна
завідувач відділу Головної служби Секретаріату Президента України

КОЗОРИЗ
Олена Леонідівна
начальник управління

КОТОРОВАЙ
Станіслав Васильович
директор Департаменту Міністерства юстиції України

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 2 липня 2007 року № 583

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 17 вересня 2007 року № 887

Указа Президента України від 16 травня 2007 року № 411

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 2 липня 2007 року № 583

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 16 травня 2007 року № 418

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 221

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

КУЗЬКІН
Євген Юрійович
директор Харківської філії Українського державного університету економіки і фінансів, кандидат економічних наук

ЛАБА
Мирослав Стефанович
державний радник податкової служби 3 рангу

ЛЕВЧЕНКО
Валентина Петрівна
заступник Голови Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг

ЛЕСИК
Леся Степанівна
начальник Управління Міністерства вугільної промисловості України

ЛОБАЧОВА
Наталія Василівна
директор з економіки акціонерного товариства "Донецьксталь - металургійний завод"

ЛУНДИШЕВА
Тетяна Олександрівна
керуючий філією акціонерного товариства "Державний експортно-імпорتنний банк України", м. Хмельницький

МАКАРЕНКО
Анатолій Вікторович
державний радник митної служби 3 рангу

МАКАЦАРІЙ
Сергій Меґонович
заступник Міністра фінансів України

МАЛОВИК
Світлана Яківна
головний бухгалтер Національного центру паралимпійської і дефалімпійської підготовки та реабілітації інвалідів, Автономна Республіка Крим

МЕЛЬНИК
Ігор Анатолійович
генеральний директор товариства "АККО Інтернешнл", м. Київ

МЕЛЬНИК
Сергій Вікторович
директор державної установи "Науково-дослідний інститут соціально-трудових відносин", м. Луганськ

МЕЛЬНИК
Сергій Іванович
Хмельницький міський голова

МИРОНЕНКО
Рімма Файзрахманівна
директор з економіки акціонерного товариства "Охтирський пивзавод", Сумська область

МИХАЙЛЯНЦЬ
Наталія Едуардівна
завідувач сектору державної податкової адміністрації в Закарпатській області

МІЗЕРНА
Тетяна Валеріївна
заступник директора державного видавництва "Преса України" Державного управління справами

МІРОШНИЧЕНКО
Олексій Володимирович
доцент кафедри Європейського університету, кандидат економічних наук, м. Миколаїв

НАЗАРУК
Святослав Миколайович
перший заступник голови державної податкової адміністрації у Вінницькій області

НАЗИМКО
Микола Михайлович
голова Державної пробірної служби, м. Київ

НЕСТЕРЕНКО
Іван Іванович
член Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, м. Київ

НЕТРЕБА
Віта Іванівна
головний консультант Головної служби соціально-економічного розвитку Секретаріату Президента України

ПАСЬ
Василь Іванович
керуючий філією акціонерного товариства "Державний експортно-імпорتنний банк України", м. Чернігів

ПЕТРЕНКО
Галина Іванівна
виконавчий директор громадського об'єднання "Українсько-німецький форум", м. Київ

ПОДОЛЯК
Леонід Петрович
начальник головного управління економіки Чернігівської обласної державної адміністрації

РАДЧЕНКО
Микола Олексійович
віце-президент, директор акціонерного товариства "Чернігівський завод радіоприладів"

РЕГУРЕЦЬКИЙ
Василь Васильович
заступник Міністра фінансів України

САЄНКО
Катерина Миколаївна
головний економіст корпорації "Конярство України", м. Київ

САНЖУРА
Людмила Іванівна
начальник Державної податкової інспекції, м. Краматорськ

САХНЕНКО
Ольга Миколаївна
заступник Голови Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва

Указа Президента України від 16 травня 2007 року № 411

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України від 17 вересня 2007 року № 887

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України від 2 липня 2007 року № 583

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 17 вересня 2007 року № 889

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указа Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 2 липня 2007 року № 582

Указа Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

СІЛЕНКОВ
Борис Віталійович

СОКОЛОВСЬКИЙ
Валентин Іванович

СТЕПАНКОВА
Тетяна Михайлівна

СТОЛЯРОВА
Світлана Олександрівна

СТРАШНИЙ
Анатолій Андрійович

ТЕРЕХОВ
Ігор Олександрович

ТОЛКАЧОВА
Тетяна Іванівна

ТРАХАЧОВ
Олександр Сергійович

ТУРОВСЬКА
Людмила Валентинівна

УДОВИЧЕНКО
Микола Миколайович

УДОВИЧЕНКО
Олександр Васильович

ФЕДОРОВА
Тетяна Семенівна

ФОМЕНКО
Олександр Васильович

ХРАМОВ
Юрій Анатолійович

ЧЕРВАНЧУК
Анатолій Васильович

ЧЕРНЯК
Євген Зельманович

ЧЕЧУЛІНА
Олена Олександрівна

ЧИФІЛЬОВ
Юрій Миколайович

ШЕВЧЕНКО
Ніна Павлівна

ШИНКАРЕНКО
Сергій Вікторович

ШМАЛЬЦ
Валентин Христіанович

ШВАВІНСЬКА
Тетяна Миколаївна

ЩУРІКОВ
Микола Олександрович

голова Херсонської обласної державної адміністрації

генеральний директор акціонерного товариства "ЗовнішЕкспоБізнес", м. Київ

віце-президент Українського союзу промисловців і підприємців

голова Аудиторської палати України

голова державної податкової адміністрації у Миколаївській області

радник відділу Харківської обласної державної адміністрації

начальник відділу державної податкової адміністрації у Сумській області

державний радник податкової служби 2 рангу

директор фірми "Експерт-Рівне"

заступник голови правління

голова Полтавської обласної ради

голова Представництва Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва в Херсонській області

заступник начальника управління - начальник відділу Управління Національного банку України в Сумській області

заступник голови правління

головний бухгалтер Дирекції технопарку "Напівпровідникової технології і матеріали, оптоелектроніка та сенсорна техніка", м. Київ

президент громадської організації "Фонд Свободи", м. Харків

заступник Голови Державного казначейства України

начальник Управління Національного банку України в Донецькій області

головний економіст товариства "Агрофірма "Маяк" Котелевського району, Полтавська область

радник податкової служби 1 рангу

заступник начальника головного управління Чернівецької обласної державної адміністрації

начальник Фінансово-економічного управління Вищого адміністративного суду України

перший заступник начальника державного підприємства "Дніпро-Бузький морський торговельний порт"

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 889

Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 583

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 221

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 221

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 418

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

БУРЯК ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений економіст України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний
і культурний розвиток України, вагомі досягнення
у професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 16 липня 2004 року № 808**

Народний депутат Верховної Ради України.
Заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності.
Член партії "Всеукраїнське Об'єднання "Батьківщина".
Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України.

Народився 23 травня 1970 року в м. Донецьку в сім'ї службовців.
Закінчив Київський державний університет ім. Т.Г. Шевченка за спеціальністю "Прикладна математика".
Із серпня 1987 р. по червень 1993 р. - студент Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, факультет кіберетики, кафедра теоретичної кіберетики.

З липня 1988 р. по серпень 1989 р. проходив строкову службу в лавах Радянської армії у роті зв'язку Харківського вищого військового авіаційного училища льотчиків.

Після закінчення університету працював директором ТОВ "Елефант", заступником директора ТОВ "Теката".
У жовтні 1993 р. рішенням правління КБ "Банк Ділового Співробітництва" був затверджений заступником голови, а з лютого 1995 р. - головою правління КБ "Банк Ділового Співробітництва". З березня 1996 р. - директор департаменту міжнародних відносин АБ "Брокбізнесбанк", а з жовтня 1996 р. по березень 1999 р. - заступник голови правління АБ "Брокбізнесбанк".

З березня 1999 р. по квітень 2002 р. обіймав посади виконуючого обов'язки голови правління та голови правління АБ "Брокбізнесбанк".

З квітня 2002 р. - народний депутат України IV та V скликань, член Комітету Верховної Ради України з питань бюджету.

У своїй діяльності як фахівець, як народний депутат Олександр Васильович Буряк завжди керується гаслом - працювати задля добра людям та кращого майбутнього України.

За час роботи у парламенті він зробив вагомі особистий внесок у законодавче забезпечення розвитку головних сфер економічного і суспільного життя нашої країни, беручи активну участь у розробці таких законодавчих актів, як Податковий та Бюджетний кодекси України,

Законів України "Про державний бюджет України", "Про Фонд державного майна України". Сприяв прийняттю Земельного та Митного кодексів України, законів України "Про Національний банк України", "Про банки і банківську діяльність".

Олександр Васильович веде активну благодійну роботу, систематично надає допомогу церковним громадам, закладам культури та освіти, хворим та інвалідам.

Науковий та практичний внесок О.В. Буряка в галузі розвитку вітчизняної економіки високо оцінений присвоєнням йому почесного звання "Заслужений економіст України".

Одружений, виховує сина. Захоплюється театром, образотворчим мистецтвом, спортом.

Перебуваючи на посаді голови правління АБ "Брокбізнесбанк", і як один з його основних акціонерів, Олександр Васильович Буряк постійно сприяв його розвитку.

Банк є засновником та активним учасником Асоціації українських банків, Позабіржової фондової торговельної системи, Міжрегіонального фондового союзу, Української міжбанківської валютної біржі, Київського банківського союзу, член Професійної асоціації реєстраторів і депозитаріїв, Першої фондової торговельної системи, Української міжбанківської асоціації Europay International, платіжної системи VISA International, офіційний партнер компанії Western Union Financial Service, inc.

За рейтингом Міжрегіонального фондового союзу АБ "Брокбізнесбанк" входить до першої десятки зберігачів Національної депозитарної системи України, є учасником Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

АБ "Брокбізнесбанк" широко представлений філіями та відділеннями (200 од.) по території всієї України.

Колектив банку постійно працює над впровадженням нових технологій, підвищенням якості надання банківських послуг і досягненням загального фінансового успіху і процвітання.

Продукти банку - "Золотий депозит", "Пенсійна програма", Програма "В.А.М.", Діалінговий центр - здобули перемогу у Всеукраїнському конкурсі-виставці "Кращий вітчизняний товар 2006".

БУСЛЕНКО АНАТОЛІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений економіст України"
за вагомий особистий внесок у соціально-економічний
та культурний розвиток міста Києва,
багаторічну сумлінну працю та вагомий трудовий здобутки.
Указ Президента України
від 10 листопада 2003 року № 1285**

Заступник голови з питань бюджету та фінансів - начальника фінансового управління Святошинської районної в м. Києві державної адміністрації.

Нагороджений Почесною грамотою Міністерства фінансів України, Почесною грамотою Київської міської державної адміністрації та Подякою Київського міського голови.

Народився 5 лютого 1949 року на Київщині.

У 1974 р. закінчив Київський інститут народного господарства за спеціальністю "Фінанси і кредит".

Бусленко Анатолій Володимирович працює в органах виконавчої влади з 1974 р., спочатку в Ленінградській районній в м. Києві державній адміністрації на посаді начальника фінансового управління, а з 25 вересня 2001 р. - у Святошинській районній в м. Києві державній адміністрації заступником голови з питань бюджету та фінансів - начальником фінансового управління.

За період роботи Анатолій Володимирович Бусленко зарекомендував себе ініціативним, висококваліфікованим фахівцем, грамотним, принциповим керівником. До виконання своїх функціональних обов'язків ставиться відповідально, проявляє наполегливість та оперативність у прийнятті рішень. Дотримується високої культури спілкування з громадянами та колегами.

У колі колег. С.І. Назаренко, О.В. Лопушанська, Г.М. Тупчий, А.В. Бусленко, Ю.В. Лемешко

Під час виступу на конференції районної організації "Народний Союз Наша Україна" (2006 р.)

Основні зусилля на посаді заступника голови - начальника фінансового управління були спрямовані на поповнення державного і місцевого бюджетів, соціального захисту найбільш вразливих верств населення, на розвиток освіти, охорони здоров'я, культури, житлово-комунального господарства, утримання в належному стані об'єктів благоустрою району.

У районі немає заборгованості з виплати заробітної плати працівникам бюджетної сфери. В результаті проведеної А.В. Бусленком роботи в бюджетних установах покращилася розрахункова дисципліна.

Бусленко Анатолій Володимирович понад 30 років пропрацював у фінансових органах м. Києва, нарощуючи та зміцнюючи фінансову базу місцевого самоврядування, міського та державного бюджетів.

Працюючи в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування, брав активну участь у розробці та впровадженні районних програм соціально-економічного і культурного розвитку.

Упродовж 2003-2006 рр. А.В. Бусленко як депутат районної ради опікувався проблемами життєдіяльності району, надавав фінансову допомогу тим верствам населення, які її потребували, бюджетним установам, підприємствам комунальної власності та громадським організаціям.

ЗІНОВСЬКА ЛІДІЯ ВАСИЛІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений економіст України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний,
науковий та культурний розвиток України,
вагомий трудовий здобутки та активну громадську діяльність.
Указ Президента України
від 23 серпня 2005 року № 1193**

Директор Броварської філії акціонерного товариства "Український інноваційний банк".

Висококваліфікований фахівець банківської справи, відмінник Будбанку СРСР. Усе трудове життя, а це понад 40 років, віддано банківській справі. Це вмілий організатор, досвідчений фахівець, якому властиві енергійність, новаторство, творчий пошук. І результати такої праці завжди помітні, незалежно від одиниці, в якій вони вимірюються.

Нагороджена Почесною грамотою Київської обласної державної адміністрації за багаторічну та сумлінну працю (2000 р.), Президентським годинником з нагоди 12-ї річниці незалежності України за вагомий внесок у розбудову міста Бровари на посаді керівника Броварського відділення Будбанку СРСР, заступника голови Броварського міськвиконкому, професійну роботу на посаді директора Броварської філії АТ "Укрінбанк" та активну суспільно-громадську діяльність як голови депутатської комісії з промисловості та будівництва, так і голови Броварського міськрайонного відділення Українського фонду миру.

Рішенням Броварської міської ради за особисті заслуги перед містом Бровари в трудовій, господарській, культурній сфері, у громадському житті А.В. Зіновської присвоєно звання "Почесний громадянин міста Бровари" (2004 р.).

Її професійна та енергійна робота на посаді керуючої Броварським відділенням Будбанку СРСР у період, коли саме цим відділенням фінансувалось будівництво значних потужностей на заводах порошкової металургії, Броварському заводі алюмінієвих будівельних конструкцій, Домобудівельному комбінаті, Фабриці верхнього дитячого трикотажу, будівництві 34 житлового мікрорайону та об'єктів соціального призначення, активна робота як голови депутатської комісії з питань промисловості та будівництва Броварської міської ради та авторитет керівника були враховані при призначенні на посаду заступника голови Броварського міськвиконкому.

На цій посаді професіоналізм та організаторські здібності А.В. Зіновської знайшли нове, важливе для міста застосування, в першу чергу, у вирішенні економічних питань; контролі за освоєнням планів капітального будівництва об'єктів промислового та соціально-економічного

призначення; розвитку комунального господарства міста; активній громадській діяльності. Саме на неї було покладено кураторство будівництва очисних споруд міста, дитячої лікарні, середньої школи № 10, будівництва доріг та інших об'єктів промислового і соціального призначення міста.

Як громадський діяч, вона очолювала Броварське міськрайонне відділення Українського фонду миру. За активну і суспільно корисну громадську діяльність А.В. Зіновська була нагороджена Почесною грамотою Правління Українського відділення Фонду Миру СРСР (1991 р.).

Безумовно, довіривши в 1994 р. такому фахівцю банківської справи, глибоко обізнаному з проблемами міста, здібному організатору і досвідченому керівнику створення філії АТ "Укрінбанк" у м. Бровари, керівництво банку мало всі підстави розраховувати на успіх.

Саме так і сталося. Філія АТ "Укрінбанк" за 13 років роботи дійсно стала авторитетною банківською установою міста з надійним і високим іміджем, визнаним клієнтами та міськвиконкомом, у першу чергу, завдяки авторитету і професіоналізму її директора. "Банку - ресурси, клієнтам - кредит, економіці міста - розвиток", - саме під таким гаслом уже близько 13 років працює Броварська філія акціонерного товариства "Український інноваційний банк", яка була першою філією першого комерційного банку незалежної України в Київській області.

Броварська філія АТ "Український інноваційний банк"

ЄГУДІН ДАВИД АЙЗИКОВИЧ (1936-2008)

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений економіст України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний
і культурний розвиток України, вагомі досягнення
у професійній діяльності, багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 23 серпня 2002 року № 755**

Орден "Знак Пошани" (1986 р.).

Директор філії "Донецьквуглезбут" ДП "Вугілля України".

Кандидат економічних наук (1996 р.).

Академік Академії економічних наук України (1997 р.).
Повний кавалер відзнаки "Шахтарська слава".

Нагороджений відзнакою "Шахтарська доблесть" III ступеня, медаллю "За доблесну працю", медаллю "За трудову відмінність".

Народився 13 липня 1936 року в м. Щорс Чернігівській області.

Закінчив Рутченківський гірничий технікум (1956 р.), Київський інститут народного господарства (1967 р.).

Трудову діяльність розпочав на Донбасі в шахтоуправлінні "Холодна Балка", де пройшов шлях від гірничого майстра до заступника директора з економічних питань.

З 1978 р. обіймав посаду директора з економіки виробничого об'єднання "Макіїввугілля".

З 1997 р. по 2007 р. очолював вуглезбутове підприємство "Маквугіллякокс" та "Інформаційно-консалтинговий центр".

З 2007 р. був директором філії "Донецьквуглезбут" ДП "Вугілля України".

Економісту за фахом Д.А. Єгудіну в своїй діяльності доводилося розв'язувати не тільки економічні, а й виробничі і життєві питання. Це була людина, до якої в найтяжчі хвилини йшли за порадою керівники вугільних підприємств, вважаючи його богом в економіці.

І не безпідставно, адже Давид Айзикович мав неабиякий досвід у вирішенні багатьох питань, зокрема тих, що залежали від людського фактора.

На початку 80-х років шахту "Холодна Балка" хотіли закрити. З групою спеціалістів "Макіїввугілля" та директором шахти О.М. Брюхановим Давид Айзикович поїхав до Москви, де на той час було розташовано Міністерство вугільної промисловості. Там неймовірними зусиллями, використовуючи свої знання та досвід, вони змогли довести, що шахта ще багато років даватиме вугілля. Нині це підтверджує життя. Шахта й досі працює, дає настільки

потрібне країні енергетичне вугілля, а шахтарям - робочі місця.

Місто Макіївка пам'ятає важкі часи перебудови. Рік 1990 - лихоманять шахтарські страйки. Саме шахтарі міста Макіївка почали першими виборювати свої права на краще життя. У цей час дуже важливо було знайти спільну мову з людьми, не образивши їх і не зламавши. В гущавині цих подій тоді опинився Давид Айзикович. Стоячи серед людей в робочих касках, він вів довгу важку розмову про необхідність негайних змін в економіці та суспільному житті. Простою, зрозумілою для оточуючих його людей мовою він дискутував про шляхи виходу країни з кризи, намагався пом'якшити ситуацію та всіляко сприяти вирішенню проблеми.

Економіка шахт за часи його роботи у вугільній промисловості зазнала крутий, а іноді несподіваний поворот. Ще наприкінці 20-х років минулого сторіччя в країні були спроби запровадити госпрозрахунок, але пізніше перейшли на планування "зверху" і про нього забули. І ось у 70-і про госпрозрахунок знову пригадали. Досвід 20-х років був втрачений, а сучасні спеціалісти на той час мали про нього лише теоретичні уявлення. Це означало, що потрібно заново накопичувати досвід і знання з цього питання.

Давид Айзикович Єгудін за нову справу взявся так, немов все життя тільки й займався питаннями госпрозрахунку. На шахтах Макіївки ним були започатковані школи з запровадження госпрозрахунку, в яких той проводив заняття з керівниками дільниць, бригад, начальниками відділів. Виявляється, це питання Давид Айзикович знав досконально, бо все життя вивчав цей та багато інших способів господарювання, цікавлячись економікою не тільки вітчизняних, а й закордонних вугільних підприємств.

Д.А. Єгудін завжди був одним із найперших в економічних новачіях. Економічна реформа, господарський розрахунок, система економічної відповідальності - все це не просто вивчалось ним, а упродовжувалося на вугільних підприємствах виробничого об'єднання. Він був засновником багатьох ідей для покращення економічного стану вугільних підприємств. Це створення ланцюжка "вугілля - кокс - метал", гадузевого банку "Шахтекономбанк", який обслу-

гував усі вугільні підприємства міста і за прикладом якого сьогодні створена ціла система гадузових банків.

Все, що робив Давид Айзикович у своєму житті, він робив чесно і сумлінно. Вивчивши досконало економіку, особливо вугільних підприємств, він вирішив стати знавцем у питаннях збуту вугілля. І став ним, очоливши підприємство зі збуту вугілля "Маквуглекокс". Саме тому керівництво ДП "Вугілля України", створивши в місті Донецьк філію "Донецьквуглезбут", запросило його очолити це підприємство.

За вагомі досягнення у професійній діяльності, науковій та практичній внесок у галузь розвитку вітчизняної економіки Д.А. Єгудін був високо оцінений присвоєнням йому почесного звання "Заслужений економіст України".

Для того, аби досягти таких успіхів, потрібен не тільки власний талант - важливо вміти поважати і розуміти людей, що тебе оточують. Перебуваючи на керівних посадах, Давид Айзикович завжди вважав своїх підлеглих командою. Він був впевнений у тому, що тільки команда однодумців може втілювати в життя всі ідеї, народжені в мукх творчості.

Результатом діяльності людини Давид Айзикович вважав виховання учнів (а їх мав дуже багато), які надалі стають послідовниками справи. Але він не тільки виховував учнів, а й не цурався навчатися в них, керуючись життєвим кредо: "Я багато навчився у моїх учителів, ще більше я навчився у моїх друзів, але більше всього я навчився у моїх учнів".

Донька Лара та внуки Дмитро і Алла

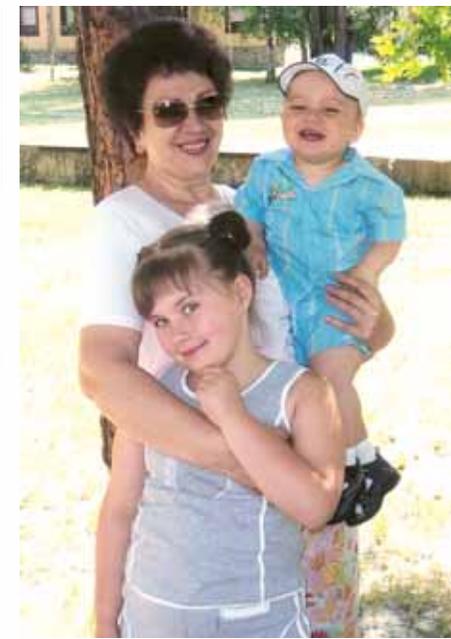
Донька Ліза та внучка Ася

Багато часу і душевних зусиль Давид Айзикович приділяв благодійній роботі, надавав допомогу нездоленим, хворим та інвалідам. Він був засновником і беззмінним керівником Донецького обласного благодійного фонду "Хесед Цдака" (Милосердя, допомога потребуючим). Не забував про різноманітні заклади культури та освіти, церковні заклади. Його щирого серця вистачало на всіх, хто звертався по допомогу. На його думку, благодійність проявляється не тільки матеріально. Не менш важлива її духовна форма. Вислухай людину, і якщо в неї є в цьому потреба - дай пораду, заспокой. Іноді цього не зможуть замінити ніякі гроші.

У час, коли готувався до друку матеріал цієї енциклопедії, Давида Айзиковича не стало. Пішла з життя людина, яка ввібрала в себе цілу епоху. Його завжди пам'ятатимуть люди і старшого покоління, і зовсім юні, оскільки з кожним з них йому було про що говорити і що перетворювати на краще.

В його житті було багато цінностей, але, звичайно, одна з головних - родина. Дружина Галина Павливна працює начальником договірної відділу ТОВ "Маквугіллякокс". Старша донька Лара - хімік-технолог, молодша Єлизавета - доцент, кандидат медичних наук. Підрастають четверо внуків.

Давид Айзикович Єгудін свято вірив: краще з того, що він посіяв у людських душах, дасть чудові плоди.

Дружина Галина Павливна з онуками Давидом та Асею

КАЙЗЕРМАН ВАДИМ ОЛЕКСАНДРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений економіст України"
за вагомий особистий внесок у соціально-економічний
та культурний розвиток регіону, високий професіоналізм
та з нагоди 70-річчя утворення Донецької області.
Указ Президента України
від 3 липня 2002 року № 610**

Перший заступник Голови Державної податкової адміністрації України.

Трудові досягнення Вадима Олександровича неодноразово відзначалися відомчими та державними нагородами: нагрудним знаком "За участь у ліквідації Чорнобильської катастрофи" (1993 р.), Почесною Грамотою ДПА України (2000 р.), нагрудним знаком "Почесний працівник податкової служби" (2003 р.).

Народився 11 березня 1953 року у м. Донецьк.
У 1978 р. закінчив Донецький державний університет, у 1996 р. - Донецький комерційний інститут, здобувши кваліфікацію економіста, магістра економічних наук.

Формування особистості, становлення характеру, трудової діяльності Вадима Олександровича розпочалися на малій батьківщині - Донеччині - у 1970 р. учнем слосаря коксохімічного №1 ділянки Донецького коксохімічного заводу ім. Кірова.

З листопада 1970 р. по травень 1972 р. працював робітником Донецького виробничого комбінату Українського театрального товариства, м. Донецьк.

У травні 1972 р. призваний до лав Збройних сил.
З вересня 1974 р. працював учнем оператора управління Донецького коксохімічного заводу ім. Кірова. У вересні 1975 р. призначений на посаду бухгалтера на цьому ж заводі.

З лютого 1979 р. по серпень 1990 р. обіймав керівні посади на виробничо-збутових підприємствах Донецької області, а саме: з лютого 1979 р. по травень 1986 р. - головний бухгалтер управління "Донецькхарчолегзбут", м. Донецьк; з травня по липень 1986 р. - старший інженер Мушкетівської матеріально-технічної бази комбінату "Донецькшахтбуд", м. Донецьк; з липня 1986 р. по квітень 1989 р. - головний бухгалтер ремонтно-механічного заводу тресту "Будмеханізація" Головодонецькжитлобуду, м. Донецьк; з квітня 1989 р. по серпень 1990 р. - головний бухгалтер тресту "Будмеханізація" Головодонецькжитлобуду, м. Донецьк.

У серпні 1990 р., після призначення Вадима Олександровича на посаду державного податкового інспектора відділу оподаткування державних та спільних підприємств

ДП у Донецькій області, м. Донецьк, розпочалася його кар'єра податківця.

Загалом з листопада 1990 р. по липень 2005 р. Вадим Кайзерман пройшов усі сходинки державного службовця-податківця. За цей час обіймав такі посади: з листопада по грудень 1990 р. - державний податковий інспектор відділу оподаткування державних підприємств ДП у Донецькій області, м. Донецьк; з грудня 1990 р. по квітень 1992 р. - головний державний податковий інспектор відділу оподаткування державних підприємств ДП у Донецькій області, м. Донецьк.

З цього часу розпочався шлях зростання: з квітня 1992 р. по січень 1993 р. - заступник начальника відділу оподаткування державних та спільних підприємств ДП у Донецькій області, м. Донецьк; з січня 1993 р. по лютий 1994 р. - заступник начальника інспекції, начальник відділу оподаткування державних, спільних, акціонерних підприємств, асоціацій та підприємств з іноземними інвестиціями та валютного контролю ДП у Донецькій області, м. Донецьк; з лютого 1994 р. по листопад 1996 р. - заступник начальника інспекції, начальник управління податків та зборів ДП у Донецькій області, м. Донецьк; з листопада 1996 р. по жовтень 1999 р. - заступник голови ДПА у Донецькій області, м. Донецьк; з жовтня 1999 р. по липень 2005 р. - перший заступник Голови ДПА у Донецькій області, м. Донецьк.

Розпочавши трудове життя простим робітником, завдяки наполегливості, відповідальності, високому професіоналізму у податковій службі, Вадим Олександрович Кайзерман пройшов шлях від податкового інспектора до посади першого заступника Голови Державної податкової адміністрації України у Донецькій області, яку обіймає з серпня 2006 р.

Визнанням професіоналізму та високого фахового рівня є численні нагороди, отримані В.О. Кайзерманом від інших державних органів та громадських організацій (зокрема, Державної митної служби України, Державного комітету фінансового моніторингу України, Українського фонду науково-економічного та юридичного співробітництва тощо).

КОНДРАТЬЄВ ОЛЕКСАНДР ВОЛОДИМИРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений економіст України"
за сумлінну працю, вагомі досягнення
у професійній діяльності.
Указ Президента України
від 18 листопада 1998 року № 1270**

Голова ТОВ "Український інвестиційний фонд".
Член Ради підприємців при Кабінеті Міністрів України (2005-2006 рр.).

Депутат Печерської районної ради у м. Києві (1998-2002 рр.).

Депутат Київської міської ради (2002-2006 рр.).
Член Київського міського комітету Комуністичної партії України (2005 р.).

Академік Міжнародної кадрової академії (2000 р.)
Нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (1998 р.), в номінації "Трудова еліта України" орденом "За трудові досягнення" IV ступеня Міжнародного Відкритого Рейтингу популярності та якості товарів і послуг "Золота Фортуна" (1997 р.), медаллю "За ефективне керівництво" Міжнародної кадрової академії (1999 р.), орденом Української Православної Церкви "Дмитро Солунський" III ступеня (1998 р.).

Народився Олександр Володимирович Кондратьєв 3 лютого 1960 року у м. Кутаїсі, Грузія.

Батько (1934 р. н.) - полковник запасу, пенсіонер. Мати (1939 р. н.) - працювала вчителькою, пенсіонерка.

Після закінчення середньої школи Олександр Володимирович у 1977-1981 рр. навчався у Київському інституті народного господарства ім. Д.С. Коротченка, здобувши фах економіста.

У 1998 р. закінчив аспірантуру при Київському національному університеті імені Тараса Шевченка, здобувши вчений ступінь кандидата економічних наук.

У 1999 р. О.В. Кондратьєв здобув ступінь доктора наук у галузі економіки Міжнародного Американського Університету (США).

Трудову діяльність Олександр Володимирович розпочав у 1979 р. старшим інженером УПТК тресту "Київміськбуд-4" Головквпміськбуду.

З 1981 р. по 1983 р. проходив службу в Збройних силах СРСР.

Після строкової служби продовжив працювати в Головквпміськбуді на посаді начальника відділу МТЗ ПО "Промоздобкомплект". Проявив себе як ініціативний, висококваліфікований спеціаліст.

Принциповість і наполегливість у досягненні мети, уміння працювати з людьми та організаторські здібності визначили затвердження Олександра Володимировича Кондратьєва інструктором Печерського райкому Комуністичної партії України м. Києва, де він працював з 1984 р. по 1989 р.

Протягом 1989-1991 рр. Олександр Володимирович Кондратьєв - заступник директора рекламно-інформаційного агентства Бюро Міжнародного Туризму "Супутник".

У 1991-1999 рр. Олександр Володимирович обіймав такі посади:

- віце-президент компанії "Укртуркменсервіс";
- віце-президент Українського фонду розвитку;
- генеральний директор АТ "Укргазбудінвест";
- голова Київського обласного державного фонду підтримки підприємництва.

Глибоке знання справи, підтримка розвитку всього нового, прогресивного, твердість і рішучість у досягненні наміченої мети дозволили Олександру Володимировичу активно впливати на досягнення неабияких результатів.

З 2000 р. по 2004 р. Олександр Володимирович Кондратьєв - заступник Голови Правління АБ "Банк регіонального розвитку", а впродовж 2004-2005 рр. - Президент ТОВ "Український фонд розвитку регіонів".

З квітня 2005 р. по жовтень 2005 р. працював першим заступником Голови правління Державної акціонерної компанії "Автомобільні дороги України".

У жовтні 2005 р. Олександр Володимирович Кондратьєв очолює ТОВ "Український інвестиційний фонд".

Весь цей час Олександр Володимирович активно займається громадською та благодійною діяльністю, неодноразово обирався депутатом районної та міської рад м. Києва.

Лідерські досягнення Олександра Володимировича є наслідком напруженої роботи над собою. Неприйняття несправедливості, готовність допомагати людям завжди і всюди - це його життєва позиція.

Олександр Володимирович любить та цінує свою родину - дружину, сина та доньку.

САВЧЕНКО АЛЛА ІВАНІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений економіст України"
за вагомий особистий внесок у реформування
національної економіки, розвиток підприємництва.
Указ Президента України
від 2 жовтня 1999 року № 1260**

Президент ТОВ АФ "BDO Баланс-Аудит".
Член Аудиторської палати України.

Голова Федерації професійних бухгалтерів та аудиторів України (1996-2001 рр.), голова Міжнародної регіональної федерації бухгалтерів та аудиторів "Євразія" (1998-2001 рр.).

Народилася 28 квітня 1960 року в м. Львові.

Закінчила Дніпропетровський державний університет, фахом - економіст-математик.

Після закінчення інституту працювала стажистом-дослідником в Інституті трубної промисловості. З 1986 р. - старший інженер-програміст НВО "Міськсистемотехніка". У 1989 р. - інженер-програміст управління справами обкомів Компартії України.

Із січня 1990 р. - заступник головного бухгалтера ТОВ "Експрес-91". У 1991 р. працювала заступником директора з економіки МКВП "Баланс". У 1993 р. очолила ТОВ аудиторську фірму "Баланс-Аудит". Нині є президентом цієї фірми, що має штат близько 160 осіб.

Активність, цілеспрямованість, ініціативність А.І. Савченко дозволили аудиторській фірмі "Баланс-Аудит" стати членом міжнародної асоціації BDO International, що є п'ятою найбільшою аудиторсько-консалтинговою компанією у світі.

Вступ у члени міжнародної асоціації BDO International робить послуги особливо привабливими для акціонерних товариств, іноземних організацій, фірм, банків, а також підприємств, що ведуть зовнішньоторговельну діяльність, що забезпечує можливість ефективного розвитку зовнішньоекономічної діяльності України.

У 1997 р. фірма "Баланс-Аудит" перереєстрована в підприємство ТОВ АФ "BDO Баланс-Аудит".

Багаторічну працю Алли Іванівни в галузі відзначено такими нагородами: грамота Федерації професійних бухгалтерів та аудиторів України (2004 р.), ІВАМ (Institute of Business Administration and Management) (2005 р.), подяка Управління з питань підприємництва та регуляторної політики об'єднань адміністрації (2005 р.), диплом "The International Financial Manager" Institute of Professional Financial Managers (IPFM) (2006 р.).

Клієнтами фірми є великі заводи та фабрики, банки, бюджетні установи, інвестиційні та страхові компанії, представництва найбільших іноземних компаній в Україні.

Завдяки авторитету "BDO Баланс-Аудит", якого досягла А.І. Савченко, колектив фірми виконує роботи на замовлення Світового Банку реконструкції та розвитку.

Серед клієнтів "BDO Баланс-Аудит" підприємства різних форм власності і сфер діяльності. В основному це українські фірми - майже 80%: ВАТ "Укртрансфат", НАК "Нафтогаз України", ЗАТ "Нікопольська трубна компанія", ВАТ "Нікопольський завод феросплавів", ВАТ "Дніпроспецсталь", ТОВ "Біовет", ТОВ "Вісман Україна", АТ "Укрінбанк", ВАТ "Ощадбанк", ТОВ "Євроіндекс", Американська Торговельна Палата в Україні та багато інших.

Компанії, яким АФ "BDO Баланс-Аудит" надавала послуги, були 54 рази відзначені в ТОП-100 лідерів української економіки (2000-2006 рр.).

Алла Іванівна здійснює своє керівництво на основі стратегічного управління. Комунікабельна, ставиться з повагою та увагою до інших. Користується повагою свого колективу, досягає цілей, уміло скорочуючи потенціал працівників фірми на успішне досягнення результатів. Займається розвитком фірми: це й розширення сфери послуг для підприємств-клієнтів, професійне зростання колективу фірми. Проводиться систематична робота з навчання та підготовки кадрів.

Йї вдалося створити одну з найбільших аудиторських фірм в Україні, що плідно працює вже понад 14 років.

За ініціативою Алли Іванівни фірма співпрацює з вищими навчальними закладами України, приймає на практику і стажування студентів з метою відбору для подальшої роботи грамотних, працьовитих і дисциплінованих випускників.

Завдяки вмілому керівництву А.І. Савченко створено колектив професіоналів, який успішно досягає своєї мети - стати лідерами в наданні високоякісних консультаційних послуг у галузі аудиту, бухгалтерського обліку та оподаткування, керування підприємством для забезпечення успіху бізнесу клієнтів.

ЧЕРЕВКО ОЛЕКСАНДР ВОЛОДИМИРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений економіст України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний,
культурний розвиток Української держави,
вагомий трудові досягнення та з нагоди
15-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 18 серпня 2006 року № 694**

Голова Черкаської обласної державної адміністрації.

Нагороджений орденами святого рівноапостольного князя Володимира великого II та III ступенів, Костянтина Острозького, "Козацький хрест", нагрудним знаком "Почесна відзнака Національного банку України".

Осаву українського козацтва.

Кандидат економічних наук, доцент. Захистив кандидатську дисертацію на тему: "Механізми зниження тіньової економічної діяльності" в 2004 році.

Державний службовець 1-го рангу. Майор запасу.

Черевко Олександр Володимирович народився 6 квітня 1959 року в селі Водяники Звенигородського району Черкаської області.

Після закінчення восьмирічної школи працював різноробочим колоспуні ім. Чіковані в селі Водяники. В 1974 році вступив до Черкаського фінансового технікуму, який закінчив у 1977 році, отримавши кваліфікацію "фінансист". Був направлений на роботу в Резинське відділення Держбанку СРСР Молдавської РСР на посаду економіста.

З 1977 року по 1979 рік проходив службу в Радянській Армії на території Чехословаччини. Після демобілізації повернувся на роботу та вступив на заочне відділення Кишинівського державного університету. У 1985 році закінчив університет за спеціальністю "Фінанси і кредит" з присвоєнням кваліфікації "економіст".

У сімейному колі

У 1979-1982 роках працював на посаді уповноваженого пункту Будбанку СРСР м. Резіна.

З 1982 по 1988 рік працював керуючим Резинського відділення Будбанку та Промбудбанку СРСР. З 1988 по 1991 роки - керуючим Резинського відділення Агпромбанку СРСР.

З липня 1991 року працював на посаді керуючого Золотоніським відділенням Агпромбанку "Україна".

З 1996 по 2004 рік обіймав посаду начальника управління Національного банку України в Черкаській області.

З вересня 2003 року - викладач Київської філії Львівського банківського інституту Національного банку України.

На громадських засадах з 2000 по 2001 рік працював радником прем'єр-міністра України, з 2002 року - помічником-консультантом народного депутата України В.А.Ющенка.

З липня 2004 року - керівник Черкаського регіонального виборчого штабу кандидата на пост Президента України В.А.Ющенка. Є депутатом обласної ради 3-х скликань, голова Черкаської регіональної організації партії "Народний Союз "Наша Україна".

Одружений, має сина 1983 року народження та доньку 1986 року народження.

Приємна мить відпочинку

Нагородний знак до почесного звання
"Заслужений енергетик України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ЕНЕРГЕТИК УКРАЇНИ"

2006 рік

АЛЬОШИН Микола Сергійович	технічний директор акціонерного товариства "Донецькобленерго"	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
АНДРОЩУК Юрій Вікторович	майстер дільниці Харківських міських електричних мереж	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
БІЛЬКО Леонід Семенович	заступник генерального директора акціонерного товариства "Київськелектро"	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ГАВРИЛЕЦЬ Михайло Якович	начальник служби акціонерного товариства "Криворіжжя"	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ГЕРЕНЮК Віктор Миколайович	начальник цеху Слов'янської ТЕС, Донецька область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ГОНЧАРОВ Володимир Федорович	начальник електростанції "Шостка-330 кВ", Сумська область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
КОЗАЧИШИН Михайло Федорович	директор Богородчанського району електричних мереж, Івано-Франківська область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
МАРЧЕНКО Валентина Борисівна	заступник генерального директора акціонерного товариства "Дніпроенерго"	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
МОРОЖЕНКО Данило Петрович	заступник виконавчого директора акціонерного товариства "Енергостачальна компанія "Житомиробленерго"	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ПАРАЩИНЕЦЬ Микола Сафатович	начальник Шумського району електричних мереж, Тернопільська область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ПОМАЗУН Ігор Юрійович	директор Старовизьківської філії акціонерного товариства "Волиньобленерго"	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ПРУСЕНКО Микола Іванович	директор Мелітопольських високовольтних електричних мереж, Запорізька область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ПУШКАР Анатолій Володимирович	директор Мурованопуриловецьких електричних мереж, Вінницька область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
СОЛОВІЙОВ Володимир Архипович	заступник директора відокремленого підрозділу "Атоменергобуд", Миколаївська область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
СОШИНСЬКИЙ Віктор Олександрович	директор Тяльнівського району електричних мереж, Черкаська область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
СТЕФАНКІВ Микола Якович	старший майстер дільниці Стрийського району електричних мереж, Львівська область	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ТІТЕНКО Сергій Михайлович	заступник Міністра палива та енергетики України, м. Київ	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095
ТРОЯН Валерій Володимирович	головний спеціаліст - начальник блоку Запорізької АЕС	Указ Президента України від 18 грудня 2006 року № 1095

ЧАСНОВСЬКА
Ганна Василівна
ЯЦУН
Олексій Тарасович

електромонтер Краснодубського району електричних мереж, Луганська область
головний інженер - перший заступник начальника енергосервісного підрозділу Южно-Української АЕС, Миколаївська область

Указ Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1095

Указ Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1095

2007 рік

БАДИГІН
Сергій Миколайович
ВАГНЕР
Володимир Леонідович
ГАЛЕТА
Ігор Васильович
ГРИСЮК
Микола Андрійович
ГУРМАК
Степан Васильович
ДАВИДКОВ
Василь Володимирович
ДАЦИШИН
Богдан Якович

начальник цеху з ремонту електрообладнання акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"
електромонтер служби релейного захисту та автоматики Маріупольських магістральних електричних мереж
директор з економіки та фінансів акціонерного товариства "Західенерго", Львівська область
майстер Володимир-Волинської філії акціонерного товариства "Волиньобленерго"
начальник Львівського територіального представництва Національної комісії регулювання електроенергетики України
бригадир електромонтажників товариства "Сейм-93", м. Київ
начальник відділу відокремленого підрозділу "Головдерженергоагляд" державного підприємства "Національна енергетична компанія "Укренерго", м. Київ

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 845

Указ Президента України
від 19 вересня 2007 року № 897

Указ Президента України
від 22 грудня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ДВОРЯДКІН
Леонід Леонідович
ДЕМ'ЯНЕНКО
Петро Петрович
ЗАЛУЦЬКИЙ
Станіслав Іванович
КАУФМАН
Анатолій Михайлович
КАШЕВАРОВ
Василь Олександрович
КОЗЛОВ
Анатолій Семенович
КОРЕНЬ
Степан Панасович
КОРОЛЬ
Петро Петрович
ЛЕВАДА
Олексій Савич
МАТВІЄНКО
Олександр Іванович
МАХНО
Анатолій Павлович
МЕЖЕННИЙ
Сергій Якович
НІВЕРЧУК
Олександр Миколайович
ПОНОМАРЕНКО
Олександр Петрович
ПРАВИЦЬКИЙ
Володимир Дмитрович
ПРОСКУРКІН
Володимир Павлович
РОМАНІВ
Мирон Степанович

старший майстер цеху Луганської ТЕС

заступник технічного директора акціонерного товариства "Миколаївобленерго"

головний спеціаліст - державний інспектор Державної інспекції з ядерної безпеки на Хмельницькій АЕС

начальник Якимівських районних електричних мереж, Запорізька область

старший машиніст енергоблока Слов'янської ТЕС, Донецька область

голова правління акціонерного товариства "Енергостачальна компанія "Одесаобленерго"

заступник начальника управління Рівненської АЕС

начальник Перечинського району електричних мереж, Закарпатська область

заступник головного енергетика акціонерного товариства "Мотор Січ"

виробник товариства "Електропідмонтаж", м. Харків

директор структурної одиниці "Луганська теплова електрична станція" товариства "Східенерго"

директор департаменту Міністерства палива та енергетики України, м. Київ

генеральний директор акціонерного товариства "Кіровоградобленерго"

старший машиніст котлоурбінного цеху Зміївської ТЕС, Харківська область

начальник зміни Старобешівської теплової електричної станції

начальник Управління моніторингу та ринкових перетворень в енергетичному секторі економіки Секретаріату Кабінету Міністрів України

директор Бурштинської ТЕС акціонерного товариства "Західенерго"

СКИБА
Анатолій Іванович

директор з питань персоналу та перспективного розвитку акціонерного товариства "Енергопостачальна компанія "Чернігівобленерго"

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

СТЕЛЬМАХ
Сергій Вікторович

черговий дозиметрист Южно-Української АЕС, Миколаївська область

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

СУХІН
Євген Ілліч

голова Національного агентства України з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

ТКАЧОВ
Володимир Іванович

директор державного підприємства "ДонОРГРЕС", м. Горлівка

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

УДОВІЧЕНКО
В'ячеслав Якович

електромонтер Дніпропетровських міських електричних мереж

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

ЧОРНОПИСЬКИЙ
Володимир Володимирович

начальник Зборівського району електричних мереж, Тернопільська область

Указ Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1225

ШЕРШНЬОВ
Володимир Миколайович

начальник зміни відокремленого підрозділу "Хмельницька атомна електрична станція", м. Нетішин

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 887

ШЕСТАК
Альвіна Петрівна

заступник генерального директора відокремленого підрозділу "Хмельницька атомна електрична станція" державного підприємства "Національна атомна енергогенеруюча компанія "Енергоатом"

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ЮРКІН
Олександр Валентинович

голова Федерації професійних спілок України

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений журналіст України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ЖУРНАЛІСТ УКРАЇНИ"

2006 рік

АНДРЕЄВ Дмитро Володимирович	головний редактор громадсько-правового тижневика МВС України "Імнем Закону", полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
КАЧУЛА Віктор Володимирович	головний редактор газети "Кримська світлиця", м. Сімферополь	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
СТЕПАНІШИН Сергій Борисович	головний редактор Рівненської обласної газети "Волинь"	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

БАБАЧЕНКО Наталія Володимирівна	власний кореспондент телеканалу "Інтер" у Дніпропетровській області	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
БАЗИЛЮК Марія Дмитрівна	головний редактор тижневика "Шлях перемоги", м. Київ	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
БАЛОГА Ядвіга Іванівна	журналіст, шеф-редактор телерадіокомпанії "Мукачеве (М-студіо)", Закарпатська область	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
БАРИНОВА Наталія Михайлівна	оглядач творчого об'єднання документальних та художніх фільмів Національної телекомпанії України, м. Київ	Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1092
БЕЗТАКА Анатолій Петрович	головний редактор газети "Діалог", м. Кіровоград	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
БОНДАР Василь Васильович	журналіст, голова Кіровоградської обласної організації Національної спілки письменників України	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
БОЯНЖ Валерій Маркович	шеф-редактор інформаційно-економічного часопису "Тризна", м. Херсон	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
БУРЛАКА Василь Петрович	головний редактор газети "Хотинські вісті", Чернівецька область	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
БУТКО Олександр Васильович	віце-президент Національної радіокомпанії України, м. Київ	Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1092
В'ЮН Євгеній Анатолійович	перший заступник генерального директора Рівненської обласної державної телерадіокомпанії	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ВАННИКОВА Ірина Валеріївна	Прес-секретар Президента України	Указ Президента України від 24 грудня 2007 року № 1252
ВАСИЛЬЧУК Віктор Борисович	головний редактор газети "Вечірній Коростень", Житомирська область	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
ВИНОГРАДОВА Тетяна Миколаївна	заступник головного редактора обласної газети "Луганська правда"	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

СВІТЛОВСЬКА
Лариса Володимирівна

власний кореспондент творчого виробничого об'єднання "Новини" Національної телекомпанії України по Хмельницькій області

СЕМЕНОВА
Марія Іванівна
СИДОРУК
Аркадій Федорович

головний редактор газети "Вечерняя Мареєвка"
позаштатний кореспондент газети "Україна молода", м. Київ

СІРА
Ольга Іванівна
СОКОЛОВА
Оксана Миколаївна

заступник редактора громадсько-політичної газети "Чорноморські новини", м. Одеса
ведуча аналітичної програми "Факти тижня з Оксаною Соколовою", м. Київ

СВУБОРОВА
Людмила Вікторівна

головний редактор товариства "Видавничий Дім Людмила Вікторівна", м. Київ

СУДДЯ
Віталій Іванович

заступник головного редактора газети "Голос України", м. Київ

ТАРАСЮК
Дмитро Володимирович

представник Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення у Рівненській області

ТЕРНОВИЙ
В'ячеслав Олександрович

керівник-редактор Славутського міськрайонного радіо

ТИХОНОВ
Сергій Олександрович

виконавчий директор Запорізької незалежної телерадіокомпанії "ТВ-5"

УСЕНКО
Світлана Василівна

кореспондент телеразійної служби новин студії "1+1", м. Київ

ФЕДОРОВА
Любов Петрівна

член редакційної колегії журналу "Гавред", м. Київ

ФЕДЧУК
Василь Володимирович

головний редактор творчо-виробничого об'єднання радіомовлення Волинської обласної державної телерадіокомпанії

ХОРОШЕНЮК
Павло Іванович

перший заступник генерального директора Хмельницької обласної державної телерадіокомпанії "Поділля-Центр"

ЦЕГОЛКО
Петро Павлович

представник Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення у Львівській області

ЧАБАН
Микола Петрович

редактор відділу газети "Зоря", Дніпропетровська область

ЧАЙКА
Роман Ярославович

головний редактор програми "5 копійок" телерадіокомпанії "НБМ", м. Київ

ЧАНГУЛА
Наталія Андріївна

кореспондент програми "Вікна-Новини" акціонерного товариства "Міжнародний Медіа Центр-СТБ", м. Київ

ШЕВЧЕНКО
Віталій Федорович

голова Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення

ШЕРЕМЕТ
Ганна Олегівна

заступник головного редактора газети "День", м. Київ

ШЕРМАН
Ганна Ігорівна

заступник головного редактора міжнародного тижневика "Профіль України", м. Київ

ШМАТОВ
Михайло В'ячеславович

генеральний директор державної телерадіокомпанії "Крим", м. Сімферополь

ШМОРГУН
Євген Іванович

письменник, член правління Рівненського обласного об'єднання Всеукраїнського товариства "Просвіта" імені Тараса Шевченка

ЩЕРБИНА
Володимир Анатолійович

редактор відділу газети "Вечірній Київ"

ЮХТА
Михайло Дмитрович

власний кореспондент Національної радіокомпанії України по Волинській області

ЯСИНОВСЬКИЙ
Валерій Кирилович

редактор відділу газети "Сільські вісті", м. Київ

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 2 червня 2007 року № 492

Указ Президента України
від 2 червня 2007 року № 492

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 887

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Указ Президента України
від 2 червня 2007 року № 492

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 2 червня 2007 року № 492

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 492

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 2 червня 2007 року № 492

ВАСИЛЬЧУК ВІКТОР БОРИСОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений журналіст України"
за заслуги у державному будівництві,
вагомий внесок у розвиток і зміцнення демократичної,
соціальної і правової України
та з нагоди Дня Соборності України.
Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21**

Головний редактор газети "Вечірній Коростень".

Нагороджений грамотою Центрального правління Всеукраїнського товариства "Просвіта", грамотою Житомирської обласної ради, обласної держадміністрації, грамотами Національної спілки журналістів України, Національної спілки письменників України, Почесною відзнакою "Трудова слава" Міжнародного Відкритого Рейтингу популярності та якості товарів і послуг "Золота Фортуна"; двічі виборював звання "Гордість міста".

Народився на околиці древнього Коростеня в сім'ї залізничника 29 лютого 1960 року. Батько - Борис Іванович, ветеран праці, учасник Великої Вітчизняної війни, почесний залізничник, протягом 40 років трудився газозварником у вагонному депо. Мама - Розалія Кайтанівна, пенсіонерка, трудилася формувальницею на заводі "Жовтєва кузня".

Після закінчення СШ № 1 Віктор Борисович вступив до Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка на філологічний факультет. Після закінчення в 1982 р. ВНЗу працював кореспондентом, а потім і завідувачем агропромислового відділу у міській районній газеті "Радянське Полісся".

У 1986 р. був прийнятий до Національної спілки журналістів України. У 1991 р. заснував газету "Апокаліпсис", яка в 1994 р. була перейменована у "Вечірній Коростень".

Диплом Міжнародного Відкритого Рейтингу "Золота Фортуна" вручає Б.Є. Патон, 2006 р.

Інтерв'ю у міністром у справах сім'ї, молоді та спорту Ю. Павленком

ЦЮПА НИНА ПЕТРІВНА

Присвоєно почесне звання
"Заслужений журналіст України"
за вагомий особистий внесок у розвиток
вітчизняної журналістики, об'єктивне висвітлення
суспільно-політичних, економічних процесів і проблем
розвитку села та з нагоди 85-річчя заснування газети
"Сільські вісті".

Указ Президента України
від 11 березня 2005 року № 467

Медалі
"В пам'ять 1500-ліття Києва" (1982 р.),
"Ветеран праці" (1988 р.)

Редактор відділу державного будівництва, член редколегії газети "Сільські вісті". Парламентський кореспондент "Сільських вістей".

Нагороджена Грамотою Президії Верховної Ради УРСР (1987 р.).

Мала щастя народитися у Шевченковому краї 1 серпня 1950 року в селі Вільховець Звенигородського району на Черкащині - це всього за десяток кілометрів від Тарасової рідної хати. І вже ця обставина впливала на таких, як і вона, дівчаток і хлопчиків, споряджених у життя Шевченковим свободолюбним духом, бо вони зростали під портретами Тараса на покуті, обрамленими рушниками, вишитими їхніми матерями і бабусями.

Друкуватися почала з молодших класів у районній газеті "Шевченків край", тодішній піонерській "Зірці" - вірші, інформації з життя школи, рідного села, цукрового заводу, де працювали батьки.

Першим журналістським університетом - справді творчим всеобучем - стали кілька років роботи в газеті "Шполянські вісті". А впевненості в обраному шляху додало навчання на факультеті журналістики Київського державного університету, який закінчила в 1974 р. Ще його студент-

кою, у 1972 р., прийшла в редакцію газети "Сільські вісті". Та незчулася, як у ній пропрацювала-прожила ось уже більше тридцять п'яти років. Саме ця газета, одна з найтиражніших в Україні, яка вирізняється властивим тільки їй голо-сом, дала змогу замишатися самою собою, не підлаштовуватися у творчості під сильних світу цього. Пройшла в газеті шлях від кореспондента до редактора відділу державного будівництва, члена редколегії.

Майже два десятки років є парламентським кореспондентом "Сільських вістей". А цей шматок журналістського хліба вимагає певної жертвності, бо, як жартують колеги, "парламентський кореспондент - це не професія, це діалог". Наш важко передбачуваний парламент не відпускає від себе практично цілодобово: без вихідних і вільного часу на особисте. Але в цьому, певне, і привабливість та наповненість журналістського життя.

Одружена. Чоловік - журналіст-телевізійник Цюпа Ярослав Іванович. Син Богдан - студент одного з київських ВНЗів.

Щодо нагород, відзнак, то Ніна Петрівна дотримується такої думки: "Приємно, що вони є, в тому числі й парламентська та звання "Заслужений журналіст України", але в нашій професії набагато цінніше визнання читачів, колег, того нуртуючого світу, в якому журналістське ім'я проростає, як зернина, вчасно кинути в теплу весняну землю. Чи проросло моє - судити багатотисячній читачській аудиторії "Сільських вістей".

Вручення посвідчення до Почесного звання
"Заслужений журналіст України"

Н.П. Цюпа з колегами-журналістами
газети "Сільські вісті"

ШЕВЧЕНКО ВІТАЛІЙ ФЕДОРОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений журналіст України"
за вагомий особистий внесок у розвиток
конституційних засад української державності,
багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм
та з нагоди Дня Конституції України.

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Голова Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, народний депутат України в парламенті 2-го, 3-го та 4-го скликань.

Народився 23 червня 1954 року в м. Ічня Чернігівської області. Батько Федір Васильович (1914-1979 рр.) - військовослужбовець (під час війни - командир ардивізії, підполковник), згодом держслужбовець; мати Людмила Костянтинівна (1926 р. н.) - бухгалтер-ревізор, нині пенсіонер. Дружина Шевченко Оксана - журналіст, видавничий працівник. Діти: Андрій - народний депутат України 5-го та 6-го скликань, у минулому телерадіожурналіст (віце-президент НТКУ, керівник "5 каналу", репортер "Нового каналу", "Студії 1+1", "Нової мови", UBN, "Голосу Америки"); Євген - студент-історик; Богдана - школярка (автор книжки "Подорож на війну").

Закінчив Київський педагогічний інститут (філологія), Київський університет (журналістика), Європейський інститут адміністрування, Нідерланди (права людини та інформація).

Працював кореспондентом газети "Друг читача" (1975-1977 рр.), старшим редактором та завідувачем редакції видавництва "Мистецтво" (1977-1989 рр.), відповідальним секретарем та кореспондентом газети "Молода гвардія" (1989-1991 рр.), відповідальним секретарем та головним редактором журналу "Сільські обрії" (1991-1994 рр.), оглядачем газети "Наш час" (1991-1994 рр.), головою Київського бюро газети "Ukrainian news", Канада (1991-1994 рр.), головним редактором газети "Час/Time" (1994-1997 рр.).

Автор кількох науково-популярних, краєзнавчих та художніх видань, зокрема "Чернігівщина", "З Довженкових криниць", "Засекречений Чорнобиль", "Корабель Пробачення", "Рушникові ранки", "Обнятися з лекаками і плакат..." та ін. Переможець кількох літературних конкурсів. У журналістиці відомий як організатор екологічних медіа-експедицій по річках Полісся, автор циклу (майже 50) гострих публіцистичних публікацій про українців на війні в Афганістані. Першим оприлюднив таємні матеріали про Чорнобильську катастрофу, які передруковувалися в багатьох українських та зарубіжних виданнях (у 1991 р. виступав з лекціями на цю тему в Північній Америці).

З 1989 р. активно займається громадською діяльністю

як активіст Руху та правозахисних організацій Київщини. Один з ініціаторів зародження фермерства в Україні, сподвижник низки всеукраїнської громадських медіа-ініціатив. Член правління Української Народної Партії.

У 1990-1994 рр. - депутат та керівник демократичної опозиції в Київській обласній раді. Тричі обирався до Верховної Ради України (1994-2006 рр.) - від Фастівського округу Київщини та за списками Руху і Блоку В. Ющенка. У парламенті був секретарем Комітету з питань свободи слова та інформації, координатором фракції НРУ, за-сновником і керівником депутатських об'єднань "Чорнобиль", "Європейський вибір", "Київщина".

Автор близько 20 ухвалених законів, переважно з питань інформаційної політики та діяльності ЗМІ. Найпримітніші законодавчі здобутки - закон про Суспільне телерадіомовлення в Україні, Концепція роздержавлення ЗМІ, проект Виборчого кодексу (перша спроба в Україні) тощо. За висновками експертів включався до переліку ста найвпливовіших українців (2007 р. - під № 87).

У Національній раді з телерадіомовлення - з 2002 р. (спершу заступник голови, а після повторного обрання в квітні 2005 р. - голова цього конституційного органу). Засновник Центру громадських ініціатив "Інформаційне суспільство". Член редакційних колегій кількох газет і журналів, Міжвідомчої ради з питань кінематографії.

В.Ф. Шевченко з сином Андрієм

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений лікар України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ЛІКАР УКРАЇНИ"

2006 рік

ВАЛІХНОВСЬКИЙ Ростислав Любомирович	лікар-хірург державного закладу "Поліклініка № 2", м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ВЕНДЗІЛОВИЧ Юрій Миронович	головний лікар Львівського обласного ендокринологічного диспансеру	Указ Президента України від 10 листопада 2006 року № 952
ВЕРЕТИК Іван Йосипович	головний лікар Чортківської комунальної районної стоматологічної поліклініки, Тернопільська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ГРИГОРОВИЧ Василь Романович	начальник відділу департаменту Міністерства охорони здоров'я України	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ГРИГОРЧУК Володимир Федорович	начальник лікарні Управління МВС України в Одеській області	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ЛАПАЙ Василь Степанович	начальник управління охорони здоров'я та медицини катастроф Одеської обласної державної адміністрації	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ПОГРЕБНЯК Володимир Вікторович	завідувач відділення Луганської обласної клінічної лікарні	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
СУЛІМА Віктор Анатолійович	полковник медичної служби	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
ТУРЯНЧИК Михайло Іванович	начальник управління охорони здоров'я Закарпатської обласної державної адміністрації	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ФЕДОСЮК Роман Миколайович	лікар-анестезіолог державного закладу "Поліклініка № 2", м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ХОМАЗЮК Інна Миколаївна	завідувач відділення Наукового центру радіаційної медицини АМН України, доктор медичних наук, професор, м. Київ	Указ Президента України від 13 грудня 2006 року № 1070
ШЕВЧУК Микола Тодорович	головний лікар Кіровоградської обласної лікарні	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЯКИМЕНКО Володимир Григорович	головний лікар Перевіслав-Хмельницької центральної районної лікарні, Київська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АЛЕШКО Анатолій Петрович	лікар, завідувач відділення Хмельницької обласної лікарні	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
АНДРОНАТІЙ Іван Васильович	лікар Чернівецької обласної клінічної лікарні	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
АНОХІНА Галина Анатоліївна	професор кафедри Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.А. Шупика, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
АРСЕНЮК Тамара Михайлівна	лікар, директор Київського міського центру судово-психіатричної експертизи	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
АСТАХОВ Олександр Анатолійович	головний лікар Кримської республіканської дитячої клінічної лікарні	Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
БАГЛАЙ Євгенія Іванівна	завідувач відділення Львівського обласного госпіталю інвалідів війни та репресованих імені Ю. Липи	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
БАТУРІНА Антоніна Михайлівна	заступник головного лікаря поліклініки № 2 Голосіївського району міста Києва	Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
БЕНЗАР Роман Михайлович	завідувач відділення Івано-Франківського обласного кардіологічного диспансеру	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
БІЛЬ Богдан Назарович	завідувач відділення Київської міської клінічної лікарні № 9	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
БЛОШКО Семен Миронович	лікар Новоселицької центральної районної лікарні, Чернівецька область	Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
БОБЕР Микола Дмитрович	завідувач відділення обласної дитячої лікарні	Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 886
БОРЗІХ Олександр Володимирович	завідувач відділу Науково-дослідного інституту травматології та ортопедії Донецького державного медичного університету імені М. Горького	Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 582
БОРИСЕНКО Борис Михайлович	начальник Харківського обласного медичного інформаційно-аналітичного центру	Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
БОРИС Василь Миколайович	головний лікар Новоград-Волинського міськрайонного територіального медичного об'єднання Житомирської області	Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
ВАРТАНЯН Отганес Вікторович	завідувач опікового відділення Луганської обласної клінічної лікарні	Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
ВАСИЛОВ Василь Михайлович	завідувач відділення Чернівецької обласної клінічної лікарні	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
ВАСЮТА Василь Васильович	головний лікар Мукачівської центральної районної лікарні, Закарпатська область	від 11 червня 2007 року № 521
ВИРВА Олег Євгенович	заступник директора Інституту, завідувач відділу кісткової онкології, кандидат медичних наук, старший науковий співробітник	Указ Президента України від 28 вересня 2007 року № 929
ВИСОЧАНСЬКА Тетяна Григорівна	завідувач відділення Вінницької обласної психоневрологічної лікарні	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ВІННІКОВА Любов Григорівна	головний лікар Борівської центральної районної лікарні	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ВІХРОВА Тетяна Олександрівна	лікар-невропатолог, завідувач відділення Дніпропетровської обласної клінічної лікарні імені І.І. Мечникова	Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163 Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ВОВК Олександр Васильович	головний лікар Прилуцької міської дитячої лікарні	Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 135
ВОЛОС Богдан Омелянович	начальник Головного управління Харківської обласної державної адміністрації	Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
ВОЛОШІНА Світлана Павлівна	завідувач відділення державного підприємства "Санаторій "Конча-Заспа", Київська область	Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
ГАБОРЕЦЬ Юрій Іванович	головний лікар Макарівської амбулаторії загальної практики - сімейної медицини, Закарпатська область	Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
ГАВВА Олена Андріївна	заступник головного лікаря комунального закладу "Дніпропетровська обласна клінічна лікарня імені І.І. Мечникова"	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

ГАВЛОВСЬКИЙ
Олександр Данилович

генеральний директор акціонерного товариства лікувально-оздоровчих закладів "Миргородкурорт"

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ГАПУНІК
Валентина Миколаївна

головний лікар міської лікарні № 20, м. Донецьк

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

ГДЗИНСЬКА
Ірина Миколаївна

лікар-терапевт державного закладу "Поліклініка № 2" Державного управління справами

Указ Президента України
від 24 грудня 2007 року № 1252

ГЛАДКОВ
Геннадій Миколайович

головний лікар Санітарно-епідеміологічної станції зони відчуження Міністерства охорони здоров'я України

Указ Президента України
від 23 квітня 2007 року № 337

ГОНКА
Анатолій Олександрович

головний лікар комунальної установи "Чернівецький обласний клінічний онкологічний диспансер"

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

ГОНЧАРОВА
Тетяна Петрівна

заступник головного лікаря Донецького обласного центру медико-соціальної експертизи

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

ГОРБАТЕНКО
Олександр Вікторович

головний лікар Луганського обласного кардіологічного диспансеру

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ГУЛЕНКО
Олег Миколайович

голова Київської обласної організації Товариства Червоного Хреста України

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 133

ГУСЕВА
Ніна Павлівна

заступник голови Київської міської організації Товариства Червоного Хреста України

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ДМИТРИВ
Лідія Іванівна

лікар, завідувач відділення Івано-Франківської центральної міської клінічної лікарні

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ
Ілля Васильович

завідувач відділення Хмельницького обласного онкологічного диспансеру

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

ДРОФА
Леся Богданівна

заступник головного лікаря дорожньої клінічної лікарні № 2 ст. Київ державного територіально-галузевого об'єднання "Південно-Західна залізниця"

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030

ДУБИНА
Микола Іванович

головний лікар Комсомольської міської лікарні

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

ДУЖИЙ
Ігор Дмитрович

завідувач кафедри Сумського державного університету

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

ДУХНЕВИЧ
Лариса Петрівна

головний лікар Луцької міської клінічної лікарні, Волинська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ЖДАНОВ
Анатолій Григорович

головний лікар Шацької центральної районної лікарні, Волинська область

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

ЖУК
Світлана Іванівна

професор Вишницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

ЗАВОДІЙ
Людмила Дмитрівна

заступник головного лікаря Київської обласної клінічної лікарні

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

ЗАЙЧЕНКО
Валентина Павлівна

головний лікар Кривоозерської центральної районної лікарні

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЗУБЧЕНКО
Ірина Рудольфівна

лікар-терапевт Київської обласної лікарні № 2

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

ІВАНОВА
Тетяна Павлівна

заступник генерального директора Української дитячої спеціалізованої лікарні "Охматдит", м. Київ

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

КАДЕНКО
Олег Анатолійович

головний лікар Хмельницького обласного шкірно-венерологічного диспансеру

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

КАЛМИКОВА
Тетяна Микитівна

заступник головного лікаря Донецького обласного клінічного територіального медичного об'єднання

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

КЛИМЧУК
Василь Васильович

головний лікар Чоповицької дільничної лікарні, Малинський район

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

КНЯЗЕВИЧ
Василь Михайлович

заступник Керівника Державного управління справами

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

КОБИЛЯНСЬКА
Віра Григорівна

лікар-педіатр, заступник головного лікаря Рівненського міського Будинку дитини

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

КОБЕЦЬ
Валентин Григорович

лікар, завідувач відділення Донецького обласного клінічного територіального медичного об'єднання

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

КОВАЛЕНКО
Микола Георгійович

головний лікар Первомайського міського пологового будинку, Луганська область

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

КОЗАНЬ
Ігор Васильович

завідувач відділення клінічної лікарні "Феофанія" Державного управління справами, м. Київ

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

КОРЕНДОВИЧ
Володимир Степанович

завідувач відділення Житомирської обласної клінічної лікарні імені О.Ф. Гербачевського

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

КОРИЦЬКИЙ
Григорій Іванович

головний лікар Тернопільської обласної комунальної дитячої клінічної лікарні

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

КОРОГОВНИЙ
Анатолій Олексійович

головний лікар Великоморочинської дільничної лікарні, Полтавська область

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

КОСІНОВ
Анатолій Ємсейович

лікар, завідувач приймального відділення Інституту нейрохірургії імені академіка А.П. Ромоданова АМН України, м. Київ

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

КОСТИЛАЄВ
Михайло Володимирович

завідувач відділу Інституту хірургії та трансплантології імені О.О. Шалімова АМН України, м. Київ

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

КОСТИНЕНКО
Тетяна Володимирівна

завідувач відділення гемодіалізу Миколаївської обласної лікарні

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

КОСТРУБ
Олександр Олексійович

завідувач відділення Інституту травматології та ортопедії АМН України, м. Київ

Указ Президента України
від 4 вересня 2007 року № 821

КОТУЛЕВИЧ
Неллі Янівна

завідувач відділення Харківського обласного клінічного центру урології і нефрології

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

КОТУРБАШ
Радислав Йосипович

головний лікар Івано-Франківської державної обласної дитячої клінічної лікарні

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

КРИВОРУК
Мирослав Іванович

завідувач відділення Київської міської клінічної лікарні № 18

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

КУПИНА
Віктор Васильович

головний лікар Сумського обласного центру медичної та фізичної реабілітації зворих і інвалідів з пошкодженнями функцій опорно-рухового апарату та нервової системи

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЛАЗАРЕНКО
Анатолій Микитович

завідувач відділення комунального закладу "Дніпропетровська обласна клінічна психіатрична лікарня"

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

ЛАЗОРЕНКО
Олексій Миколайович

завідувач відділення Богуславської центральної районної лікарні, Київська область

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

ЛЕВЧЕНКО
Олександр Данилович

заступник головного лікаря комунального закладу "Дніпропетровська обласна клінічна психіатрична лікарня"

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 132

ЛЕСУНОВА
Лідія Олексіївна

лікар-терапевт, завідувач відділення Обласної клінічної лікарні, м. Харків

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

ЛІЩУК
Володимир Данилович

полювник медичної служби

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

ЛОБИНЦЕВА
Вікторія Григорівна

головний лікар Центральної міської клінічної лікарні № 16, м. Донецьк

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЛОЗОВИЙ
Анатолій Олексійович

лікар-кардіохірург відділення Національного інституту серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова АМН України, м. Київ

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

ЛУЧНИЙ
Володимир Михайлович

завідувач відділення Миколаївської обласної лікарні

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

МАКІЙ
Тетяна Анатоліївна

лікар державного закладу "Клінічна поліклініка № 1" Державного управління справами, м. Київ

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 523

МАКСИМОНЬКО
Володимир Болеславович

головний лікар Чернігівського обласного шкірно-венерологічного диспансеру

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

МАКСУДОВ
Яшар Ісбат огли

завідувач відділення комунального закладу "Обласна стоматологічна поліклініка", м. Дніпропетровськ

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 132

МАРТИНОВА
Надія Григорівна

лікар, завідувач відділення Одеської обласної клінічної лікарні

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 134

МАРТИНЮК
Василь Іванович

головний лікар санаторію "Медобори", Тернопільська область

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

МАРЦИНКОВСЬКА
Наталія Вадимівна

завідувач відділення Одеського обласного онкологічного диспансеру

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МЕЛЬНИЧУК
Анатолій Володимирович

лікар, завідувач відділення Рівненської обласної клінічної лікарні

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МИКИЧАК Ірина Володимирівна
МИНДЮК Олександр Володимирович
МОРОЗ Лариса Васиївна
МОХОВ Олексій Іванович
НАБУХОТНИЙ Петро Федорович
НАЗАРЕНКО Ірина Борисівна
НАЗАРУК Павло Іванович
НАУМЕНКО Людмила Миколаївна
НАУСТИННА Лариса Сергіївна
НЕЙКО Ніла Васиївна
НИЧИПОРУК Володимир Іванович
НИКУЛЬНІКОВ Павло Іванович
ОДИНЕЦЬ Юрій Васильович
ОЛІЙНИЧЕНКО Геннадій Петрович
ОПАНАСЕНКО Микола Степанович
ОШОВСЬКА Тетяна Тихонівна
ПАВЛЕНКО Галина Петрівна
ПЕПЕНІН Володимир Разумнікович
ПІДПАЛА Людмила Іванівна
ПОЛІЩУК Віталій Миколайович
ПОЛОС Василь Михайлович
ПОЛУЛЯХ Михайло Васильович
ПОПОВ Володимир Владиславович
ПРУДИУС Пилип Григорович
РАДЧЕНКО Олександр Григорович
РЕЗНІКОВ Олександр Вікторович
РЕМЕННИК Олег Ісакович
РІШКО Микола Васильович

начальник відділу головного управління охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації
головний лікар Львівської обласної дитячої спеціалізованої клінічної лікарні
завідувач кафедри Вінницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова
завідувач відділення Дніпропетровської обласної дитячої клінічної лікарні
завідувач підстанції Київської міської станції швидкої медичної допомоги та медицини катастроф
лікар Волинської обласної клінічної лікарні
головний лікар Врадівської центральної районної лікарні
заступник головного лікаря Києво-Святошинської центральної районної лікарні, Київська область
завідувач жіночої консультації державного закладу "Клінічна поліклініка № 1" Державного управління справами, м. Київ
професор Івано-Франківського державного медичного університету
лікар Українського центру спортивної медицини, м. Київ
завідувач відділу Інституту хірургії та трансплантології імені О.О. Шалімова АМН України, м. Київ
проректор Харківського державного медичного університету
головний лікар Київської міської онкологічної лікарні
завідувач відділення Інституту фізіотерії і пульмонології імені Ф.Г. Яновського АМН України
завідувач Центру планування сім'ї в обласній клінічній лікарні імені М.І. Пирогова, м. Вінниця
завідувач відділення Київської міської клінічної лікарні № 16
професор Луганського державного медичного університету
завідувач відділення Куйбишевської центральної районної лікарні, Запорізька область
лікар відділення клініки Головного військового клінічного госпітально
завідувач відділення Чернівецького обласного клінічного онкологічного диспансеру
головний науковий співробітник державної установи "Інститут травматології та ортопедії Академії медичних наук України", м. Київ
завідувач відділення Національного інституту серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова АМН України, м. Київ
головний лікар Вінницького обласного клінічного ендокринологічного диспансеру
голова державний санітарний лікар міста Дніпродержжиринська, Дніпропетровська область
завідувач відділення Інституту хірургії та трансплантології імені О.О. Шалімова АМН України, м. Київ
головний лікар Київського обласного онкологічного диспансеру
завідувач кафедри Ужгородського національного університету, Закарпатська область

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України від 5 листопада 2007 року № 1061
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 889
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 523
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 821
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 135
Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 131
Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521

РОМАНЧУК Іван Михайлович
РОМАСЬ Юрій Андрійович
РУБАН Інна Леонідівна
САБАДИШИН Ростислав Олексійович
САМЧЕНКО Людмила Борисівна
СВЯТАШ Володимир Миколайович
СЕМЕНОВА Лариса Іванівна
СЕМЕНОВА Лідія Анатоліївна
СЕРВЕЦЬКИЙ Стянтин Леонідович
СЛІНА Людмила Васиївна
СІРОШТАН Галина Миколаївна
СЛАВІНСЬКА Галина Васиївна
СОКИРКО Іван Михайлович
СОЛОП Віктор Григорович
СОЛЯР Галина Анатоліївна
СТРАШНИЙ Володимир Якович
ТАТАРСЬКА Ніна Юрївна
ТЕР-НИКОГОСЯН Грігор Аршолович
ТИМОШЕНКО В'ячеслав Леонідович
ТИМЧУК Дарія Стефанівна
ТКАЧУК Людмила Іванівна
ТОМИЦЬКИЙ Михайло Миколайович
ТРОХИМОВИЧ Віталій Аркадійович
УРОВСЬКИЙ Олександр Аркадійович
УСАТЕНКО Жанна Васиївна
ФЕДОРЕНКО Сергій Мирославович
ФЕСЕНКО Василь Дмитрович
ХИТРИК Олександр Львович

голова Кам'янець-Подільської районної ради
заступник головного лікаря Київської обласної клінічної лікарні
головний лікар Київської міської дитячої клінічної туберкульозної лікарні
директор Рівненського державного базового медичного коледжу
лікар, завідувач відділення міського комунального лікувально-профілактичного закладу "Міська лікарня № 1", м. Олександрія
головний лікар Дзержинської районної санітарно-епідеміологічної станції, м. Харків
головний лікар другої міської дитячої клінічної лікарні, м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим
старший ординатор хірургічного відділення Сторожинської центральної районної лікарні
завідувач кафедри, директор університетської клініки Одеського державного медичного університету
лікар-анестезіолог Вінницької обласної клінічної лікарні імені М.І. Пирогова
заступник начальника Головного управління охорони здоров'я Харківської обласної державної адміністрації
головний лікар Тернопільського обласного комунального Центру здоров'я
лікар, завідувач відділення Звенигородської центральної районної лікарні
заступник головного лікаря центральної районної лікарні Ізмаїльського району Одеської області
заступник головного лікаря Харківської міської клінічної лікарні № 27
голова правління акціонерного товариства "Бердянська міська стоматологічна поліклініка"
завідувач відділення Медично-реабілітаційного центру "Жемужина" профспілки працівників митних органів України, Автономна Республіка Крим
завідувач відділення міської лікарні № 4, м. Миколаїв
головний лікар Чернігівської центральної районної лікарні
лікар Львівської обласної клінічної лікарні
заступник головного лікаря Чернівецької обласної клінічної лікарні
головний лікар Рівненської обласної дитячої лікарні
завідувач відділення Старокостянтинівської центральної районної лікарні, Хмельницька область
завідувач відділення Ужгородської центральної міської клінічної лікарні
завідувач поліклініки Наукового центру радіаційної медицини АМН України
завідувач відділення комунальної інфекційної клінічної лікарні, м. Львів
головний лікар міської дитячої клінічної стоматологічної поліклініки, м. Полтава
головний лікар комунального закладу "Дніпропетровська обласна дитяча клінічна лікарня"

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 887
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 135
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 19 вересня 2007 року № 896
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 11 червня 2007 року № 521
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 23 квітня 2007 року № 337
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

ХЛОПЕЦЬКИЙ
Анатолій Володимирович

ХОМЯК
Ігор Васильович

ХОТІНА
Світлана Григорівна

ЦЮПІЙ
Микола Михайлович

ЧЕРКАВСЬКИЙ
Володимир Юхимович

ЧЕРНИШ
Іван Іванович

ШАБІЛЬЯНОВ
Олександр Володимирович

ШАПОВАЛ
Ніна Леонідівна

ШЕВЧЕНКО
Віталій Трохимович

ШИПУЛІН
Вадим Петрович

ШКОБА
Ярослав Васильович

ЯКИМЧУК
Ганна Іванівна

ЯКУБА
Валерій Михайлович

ЯНЧУК
Микола Андрійович

ЯЦКЕВИЧ
Зорій Володимирович

лікар Черніобайської центральної районної лікарні,
Черкаська область

лікар, старший науковий співробітник Інституту хірургії
та трансплантології імені О.О. Шалімова АМН України

лікар-терапевт Миколаївської міської поліклініки № 1

завідувач відділення міської клінічної лікарні № 2,
м. Вінниця

завідувач відділення Львівського обласного державного
клінічного лікувально-діагностичного кардіологічного центру

лікар Краснопукотської центральної районної лікарні,
Харківська область

завідувач кардіологічного центру Миколаївської
обласної лікарні

завідувач відділення Запорізького клінічного
пологового будинку № 5

головний лікар Кегичівської центральної районної лікарні,
Харківська область

директор Національного музею медицини України

лікар, завідувач відділення комунального закладу
охорони здоров'я "Київська обласна клінічна лікарня"

лікар-терапевт, завідувач відділення Косівської
центральної районної лікарні, Івано-Франківська область

головний лікар Ніжинського пологового будинку,
Чернігівська область

начальник управління охорони здоров'я Хмельницької
обласної державної адміністрації

завідувач відділення 4-ї Львівської міської клінічної лікарні

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 887

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЗАСИПКА ЛЮБОВ ГНАТІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений лікар України"
за вагомі досягнення у професійній діяльності,
багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 20 березня 2003 року № 249**

Головний державний санітарний лікар Одеської області. Лікар вищої кваліфікаційної категорії з організації та управління охороною здоров'я, кандидат медичних наук, доцент Одеського медичного університету, дійсний член (академік) Міжнародної академії наук екології, безпеки людини й природи (МАНЕБ). Відмінник охорони здоров'я. Головний редактор науково-практичного журналу "Інфекційний контроль".

Народилася 17 вересня 1950 р. в с. Новоднігородне Межівського району Дніпропетровської області.

Закінчила Дніпропетровський медичний інститут (1974 р.). Трудову діяльність у службі почала на посаді лікаря відділу гігієни праці СЕС м. Ізмаїла Одеської області, працювала головним державним санітарним лікарем Приморського району м. Одеса, з 1988 р. - головним державним санітарним лікарем м. Одеса. З 1992 р. очолює Державну санітарно-епідеміологічну службу Одеської області. Загальний стаж роботи у службі складає понад 30 років.

Л.Г. Засипка - досвідчений і талановитий керівник-організатор профілактичного напрямку в охороні здоров'я населення Одеської області. Значний досвід Любові Гнатівни як організатора охорони здоров'я в різних структурах санітарно-епідеміологічної служби Одеської області. Зокладено в основу понад 150 наукових праць, що використовуються у практичній діяльності санітарно-профілактичних закладів.

Структура Державної санітарно-епідеміологічної служби Одеської області включає обласну, 4 міські, 34 районні санітарно-епідеміологічні станції, міське об'єднання "Мед-дезінфекція", де працюють понад 2000 осіб.

Централізована імуновірусологічна лабораторія з діагностикою СНІДу визнана кращою в Україні на конкурсі "Inservio sanitati - Служіння заради здоров'я" в номінації "Кращий лабораторний підрозділ державної санітарно-епідеміологічної служби України 2006 року", атестована в системі ВООЗ, виконує функції регіонального центру з діагностики поліомієліту.

Під керівництвом Л.Г. Засипки санітарно-епідеміологічна служба бере участь у реалізації міжнародних проєктів з охорони довкілля разом з науковцями та природоохоронними організаціями.

Завдяки активній роботі в проєкті "TACIS" лабораторна база санітарно-епідеміологічної служби отримала сучасне обладнання для проведення високоточних досліджень. Разом з міжнародною програмою "PASH" розроблено методичні рекомендації з профілактики птичього грипу на території України.

Держсанітарслужба тісно співпрацює з Одеським державним медичним університетом, науково-дослідними інститутами України, громадськими організаціями та населенням, проводить значну санітарно-освітню роботу.

Служба активно працює в розробці та виконанні державних, регіональних профілактичних програм, спрямованих на забезпечення стійкого санітарно-епідеміологічного стану населення і території, вирішення актуальних проблем гігієни довкілля. За останні роки вже розроблені та реалізуються 12 обласних профілактичних програм, цільових комплексних планів-заходів з актуальних питань забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя населення та охорони довкілля.

З ініціативи та за безпосередньої участю головного державного санітарного лікаря Одеської області Л.Г. Засипки забезпечено співпрацю з органами влади та скоординовано діяльність медичних працівників, громадських організацій у вирішенні питань охорони здоров'я населення та профілактики масових захворювань.

Л.Г. Засипка (в центрі) з керівником Міжнародного проєкту "Моніторинг розповсюдження ВІЛ" пані Дгонізіт (справа)

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений лісівник України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ЛІСІВНИК УКРАЇНИ"

2006 рік

ТАРАНЕНКО Юрій Михайлович	директор державного підприємства "Миргородське лісове господарство", Полтавська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
------------------------------	--	--

2007 рік

АВРАМЕНКО Леонід Григорович	директор державного підприємства "Маминське лісове господарство"	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ВОРОБЧУК Василь Дмитрович	директор Берегометського державного ліспромислового господарства	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ГЛУЩЕНКО Василь Іванович	директор державного підприємства "Димерське лісове господарство"	Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 133
ГУДЛОВСЬКИЙ Володимир Васильович	директор державного підприємства "Ярмолішечке лісове господарство"	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ДЕЙНЕКА Анатолій Михайлович	начальник Львівського обласного управління лісового господарства	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ДЕЛЕГАН Іван Андрійович	лісничий Загатянського лісництва, Іршавський район	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ЗАХАРЧЕНКО Іван Іванович	начальник Кіровоградського обласного управління лісового господарства	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
КАМІНЕЦЬКА Тетяна Мечеславівна	лісничий Деснянського лісництва, Київська область	Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163
КИРИЛЕНКО Катерина Василівна	лісничка Тростянецького лісництва державного підприємства "Тростянецький лісгосп"	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КОМАР Петро Михайлович	директор дочірнього підприємства "Комунальне спеціалізоване лісопідприємство "Маневиччеське" комунального підприємства Волинське обласне комунальне спеціалізоване лісогосподарське підприємство "Волиньобллісгосп"	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
КОСТЮЧЕНКО Петро Петрович	директор дочірнього агролісогосподарського підприємства "Шосткинський агролісгосп", Сумська область	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
ПРОКОПИШИН Микола Васильович	заступник директора - головний лісничий державної організації "Резиденція "Синьгора", Івано-Франківська область	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
САХАРУК Петро Мойсейович	директор державного підприємства "Старовилянське лісове господарство"	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
СТЕПАНЕНКО Петро Андрійович	головний лісничий державного підприємства "Макарівське лісове господарство", Київська область	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ЮРКОВСЬКИЙ Микола Григорович	директор Луцького державного лісогосподарського агропромислового підприємства "Луцький держлісгосп АПК"	Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

ВОРОБЧУК ВАСИЛЬ ДМИТРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений лісівник України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний
розвиток держави, вагомі трудові досягнення
та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715**

Начальник Чернівецького обласного управління лісово-та мисливського господарства.

Народився 5 листопада 1950 року в с. Кам'янка Глибочького району Чернівецької області.

У галузі лісового господарства працює вже майже 35 років. Висококваліфікований та досвідчений фахівець лісової справи. На вибір професії вплинув, у першу чергу, особистий приклад - авторитет діда Георгія Васильовича і батька Дмитра Григоровича, лісівників у кількох поколіннях. "Скільки себе пам'ятаю, - згадує Василь Дмитрович, - моя родина завжди жила в лісі: то в Красноільську, то у Фалькові. Я бачив, як батько і дід працювали, як приходили з роботи додому та якою важкою була їхня праця. Твердо переконаний: керівником у лісовому господарстві може бути тільки той, кому відомі всі труднощі цієї нелегкої справи".

Після закінчення лісоінженерного факультету Львівського лісотехнічного інституту Василь Дмитрович працював інженером-механіком Сторожинецького лісокомбінату, в 25 років став начальником Красноільського лісопункту. Це був другий інститут: вчився найважчого - працювати з людьми, приймати та ухвалювати рішення, бачити перспективу.

Дев'ять років В.Д. Воробчук працював головним інженером Сторожинецького лісокомбінату, який налічував більш як дві тисячі працівників. У 1991 р. став його директором. У непростий час становлення незалежності України зумів зберегти підприємство.

Прагнення бачити конкретний результат своєї праці стало запорукою успішної діяльності Василя Дмитровича на посаді директора Берегометського лісомисливського господарства. Стрімке зростання чистого прибутку підприємства, підвищення заробітної плати, придбання нової техніки - не останньою чергою заслуга керівника. У 2005 р. державне підприємство "Берегометське лісомисливське господарство" єдине серед підприємств галузі області змогло працювати без бюджетного фінансування. Ініціатива будівництва лісових доріг також народилася на Буковині. Берегометське лісомисливське господарство першим в Україні здало в експлуатацію дві лісові дороги - у Мигівському та Лопушнянському лісництвах. Василь Воробчук

перерізав стрічку на лісовій магістралі вже як начальник Чернівецького обласного управління лісового та мисливського господарства, яке очолює у серпні 2007 р.

Нині його діяльність спрямована на координування роботи шести державних лісогосподарських підприємств області, створення умов для науково обгрунтованого та економічно доцільного використання лісових ресурсів, ведення мисливського господарства та забезпечення захисту, відтворення, раціонального використання лісів. Аджє із загальної площі лісів підприємств, яка складає 176,6 тис. га, 54,9 тис. га - заказники загальнодержавного значення, регіональні ландшафтні парки, державні заповідні урочища, заказники та пам'ятки природи місцевого значення.

Як керівник Василь Дмитрович завжди відкритий до співпраці та діалогу. Водночас він - різнопланова особистість з цікавими і різноманітними уподобаннями: захоплювався книгами, розведенням вівчарок, більярдом, футболом.

Василь Дмитрович пишається тим, що в його рідному селі Кам'янка ось уже більше десяти років мама проживає на вулиці Дмитра Воробчука. Рішення про нову назву вулиці ухвалила сільська громада відразу, як не стало батька, якого дуже поважали на селі. Він створював місцевий держспецлісгосп АПК, яким нині керує Кузьма Дмитрович Воробчук. А найбільшою гордістю і втіхою для Василя Дмитровича Воробчука є його діти та онуки.

Відкриття лісової дороги в ДП "Путилський лісгосп"

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений майстер народної творчості України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ МАЙСТЕР НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ УКРАЇНИ"

2006 рік

ДУМИНЕЦЬ
Петро Васильович
СУМАРЯК
Василина Олексіївна

майстер-золотар, м. Ужгород, Закарпатська область
майстер писанкарства, с. Усть-Путіла, Чернівецька область

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004
Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

БУЧИНА
Ладислав Ладиславович
ГАФІЙЧУК
Ярослава Дмитрівна
ГОМОН
Леонід Іванович
ГРИНЬ
Григорій Петрович
ДАНИЛОК
Галина Іванівна
ІПАТА
Ніна Іванівна
КАРПЕЦЬ-ЕРМОЛАЄВА
Валентина Іванівна
МАРЦІНЮК
Микола Миколайович
НАПРНЯК
Леонід Іванович
РАК
Анастасія Трохимівна
РАТУШНЯК
Ялина Федорівна
РЯБУНЕЦЬ
Орися Іванівна
СЛОБОДЯНЮК
Василь Іванович
ТИЖНЕВИЙ
Ігор Олександрович

майстер-різбяр, м. Мукачеве
керівник студії художньої вишивки Чернівецького
обласного центру естетичного виховання "Юність Буковини"
майстер художньої обробки деревини, с. Сокиринці,
Сербійський район
майстер килимарства та художньої вишивки, смт Опішня,
Полтавська область
майстер художньої вишивки, м. Вінниця
майстриня художньої вишивки, смт Решетилівка
майстриня декоративного розпису, смт Петриківка,
Дніпропетровська область
директор Житомирської філії № 2 товариства
"Український сувенір"
майстер художньої кераміки, м. Ірпінь, Київська область
майстер народного малярства, м. Кривий Ріг,
Дніпропетровська область
майстер писанкарства, с. Заліське, Черкаська область
майстриня художньої вишивки, м. Рівне
майстер художньої обробки деревини, м. Вінниця
учитель Доманівської вечірньої (змінної) школи,
майстер народної творчості

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 962
Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131
Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888
Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226
Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886
Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226
Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163
Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163
Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226
Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226
Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

ГАНЖА СТЕПАН ОЛЕКСАНДРОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений майстер народної творчості України"
за вагомий особистий внесок у розвиток
української культури, багаторічну плідну працю
та високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 23 березня 2004 року № 354

Майстер килимарства. Член Національної спілки майстрів народних мистецтв України (НСМНМУ).

Нагороджений Премією НСМНМУ ім. Данила Щербаківського, Премією Катерини Білокур Міністерства культури і мистецтв України та Національної спілки художників України, медаллю Міністерства культури і мистецтв України. Лауреат Міжнародного Академічного Рейтингу популярності та якості "Золота Фортуна".

Народився 18 квітня 1942 року в с. Жоринці Іллінецького району Вінницької області в родині народного майстра гончара-скульптора.

Після закінчення середньої школи в 1958 р. навчався у ремісничому училищі № 2 у м. Вінниця. Здобувши фах токаря, отримав направлення на Вінницький агрегатний завод.

З 1963 р. по 1964 р. навчався у хореографічній студії при ансамблі танцю України ім. П.П. Вірського, м. Київ.

У 1963-1966 рр. - служба в Армії при ансамблі пісні і танцю Київського військового округу, м. Київ.

З 1966 р. по 1983 р. - робота в Державному Заслуженому Академічному Народному хорі ім. Г.Г. Верьовки, м. Київ. Але сценічне життя артистів недовге, тому Степан Олександрович у 1984 р. вийшов на артистичну пенсію.

З 1972 р. почав займатися малюванням. У 1987 р. - перші спроби килимарства. Перші виставки - у Національній спілці художників України (1987 р.) та "Седнів-88" у

м. Київ. Щорічні виставки у НСМНМУ - з 1991 р., м. Київ, "Седнів-93" в музеї ім. Т.Г. Шевченка, м. Київ. Щорічні виставки на кращій твор року у НСМНМУ, м. Київ. Публікації в журналах "Народне мистецтво", "Київ", "Українська культура", в газетах "Сільські вісті", "Хрещатик", "Слово просвіти".

Мистецькі твори "Килими" зберігаються у Дирекції виставок у м. Київ, Музеї Гетьманства, Музеї М.С. Грушевського, у приватних колекціях України та зарубіжжя.

Ірина Подолян

Килим "Ще треті півні не співали" (2004 р.)

Килим "Ой Морозе, Морозенку" (2005 р.)

Килим "Ой у полі жито, козаченька вбито" (2007 р.)

СТАШУК ЗОЯ ВІКТОРІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений майстер народної творчості України"
за особистий внесок у розвиток національної культури
і мистецтва, вагомі творчі здобутки.
Указ Президента України
від 16 жовтня 2006 року № 1346**

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений машинобудівник України"

Член Національної спілки майстрів народного мистецтва України.

У 1995 р. вперше на персональній виставці в Державному музеї літератури України майстриною було представлено колекцію писанок, відтворених за каталогом "Описание коллекции народных писанок", що був виданий у 1899 р. у Москві під редакцією М. Кульжинського. Зоя Сташук разом з О. Білоус реконструювали понад 2000 писанок із 17 губерній, 54 повітів, 154 сіл та населених пунктів. Протягом семи років приватна колекція експонувалася в різних містах України та за кордоном.

На сьогодні колекція у постійній експозиції в музеї писанки в місті Коломия. Творчими здобутками майстрині є відтворення у 1997 р. писанок Львівщини за виданням 1898 р. "Писанки Галицької Волині" М. Кордуби, розробка колекції писанок за мотивами трипільської кераміки протягом 1998-2004 рр. Творчу працю поєднує з активною просвітницькою діяльністю. Надає допомогу у створенні гуртків писанкарства у школах та позашкільних установах. Розроблений нею разом з О. Білоус курс писанкарства викладено на сторінках "Школи писанкарства".

Зоя Сташук має звання "Відмінник освіти України", систематично проводить методичне об'єднання з писанкарства на базі Київського палацу дітей та юнацтва.

Щорічно з 1997 р. проводить міський конкурс дитячої

писанки "Писанкова веселка". Ініціатор проведення Всеукраїнського дитячого конкурсу "Воскресни, писанко!".

З творчими здобутками майстрині протягом 10 останніх років глядачі могли ознайомитися, відвідавши більш ніж 30 професійних художніх виставок, які проходили в Україні, Білорусі, Франції, Німеччині, Японії.

Серед персональних художніх виставок Зої Сташук такі: "2000 писанок України" (Державний музей літератури, м. Київ, 1995 р.); "Сяйво писанки" (м. Київ, 1996 р.); "Сонячні обереги" (Український дім, м. Київ, 1997 р.); у музеї М. Коцюбинського (м. Вінниця, 2001 р.); проведення майстер-класів у Музеї українського народного декоративного мистецтва (2006 р., 2008 р.).

Колекції писанок майстрині знаходяться у Державних музеях м. Києва, Харкова, Донецька, Сум та численних приватних колекціях України, Німеччини, Швейцарії, Франції, США, Аргентини, Японії. Публікації про творчість майстрині вміщені в журналах "Народне мистецтво", "Welcome to Ukraine", "Міжнародний туризм", "Панорама", "Київ", "Мистецтво та освіта", "Українська культура", "Веселочка", "Бізнес".

Зоя Вікторівна Сташук розробила методiku викладання писанкарства, що має прикладне значення, у вищих та середніх навчальних закладах.

Ірина Подолян

Роботи Зої Сташук

Роботи Зої Сташук

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ МАШИНОБУДІВНИК УКРАЇНИ"

2006 рік

БАБЕНКО Володимир Олексійович	спосар акціонерного товариства "Азовмап", Донецька область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
БУХОЛДІН Юрій Сергійович	генеральний конструктор нафтогазового обладнання акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"	Указ Президента України від 7 грудня 2006 року № 1045
ВОЛКОВА Світлана Костянтинівна	заступник керівника управління Апарату Ради національної безпеки і оборони України	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ГРИЦЕНКО Олександр Іванович	заступник генерального директора - технічний директор холдингової компанії "АвтоКрАЗ", м. Кременчук, Полтавська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ШТИХНО Павло Іванович	спосар акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"	Указ Президента України від 7 грудня 2006 року № 1045
ЯНОВ Леонід Іванович	генеральний директор товариства "Харківський завод підйомно-транспортного устаткування"	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АБРАМКІН Євгеній Євгенійович

механік-випробувач двигунів випробувального цеху акціонерного товариства "Мотор Січ"

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

АРТЕМЕНКО Віктор Михайлович

заступник головного інженера акціонерного товариства "Електромаш", м. Херсон

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

БАССУ Олександр Михайлович

генеральний конструктор акціонерного товариства "Запоріжтрансформатор"

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

БЛОШАПКО Микола Антонович

віце-президент акціонерного товариства "Чернігівський завод радіоприладів"

Укаа Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962

БОНДАРЕНКО Валентин Євгенійович

голова правління

Укаа Президента України від 19 квітня 2007 року № 319

БУТКЕВІЧ Микола Йосипович

фрезерувальник інструментального цеху акціонерного товариства "Мотор Січ"

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

ВАСИЛЕНКО Микола Павлович

начальник механічного цеху акціонерного товариства "Мотор Січ"

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

ВОРОНІН Сергій Миколайович

генеральний директор акціонерного товариства "Завод "Діпропрес", м. Дніпропетровськ

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

ГОРДИК Оаьга Костянтинівна

контролер складального цеху акціонерного товариства "Мотор Січ"

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

ГРЕТЧЕНКО Володимир Іванович

зварювальник електроно-променевих зварювальних установок механічного цеху

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

ГРОМОВА Світлана Миколаївна

перший заступник генерального директора товариства "Машзавод", м. Чернівці

Укаа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

ДОНЧЕНКО Анатолій Володимирович

директор державного підприємства "Український науково-дослідний інститут вагонобудування", кандидат технічних наук, м. Кременчук, Полтавська область

Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 411

ДРІП Валентин Олександрович

генеральний конструктор акціонерного товариства "Брадава" Немирівського району

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 131

ЄВГЛЕВСЬКИЙ Олександр Миколайович

начальник цеху казенного підприємства "Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова"

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

ЄВДОКИМЕНКО Микола Михайлович

голова правління акціонерного товариства з іноземною інвестицією "Запорізький автомобілебудівний завод"

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

ІАБІН Олександр Сергійович

терміст акціонерного товариства "Завод "Сімферопольсьмаш"

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

ЩЕНКО Петро Іванович

токарь акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

КАМЕЛІН Анатолій Борисович

заступник начальника управління - начальник відділу Національного космічного агентства України, м. Київ

Укаа Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

КОЗІК Євген Михайлович

генеральний директор Української національної зовнішньоекономічної корпорації "Важмашімпекс"

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

КОМАРОВ Віталій Миколайович

майстер цеху електромашинобудівного заводу "Фірма СЕЛМА", м. Сімферополь

Укаа Президента України від 30 січня 2007 року № 57

КОРЖ Віктор Олександрович

слюсар-електромонтажник державного підприємства "Дніпропетровський науково-виробничий комплекс "Електрозовбудування"

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

КРАСИЛЬНИКОВ Геннадій Якович

головний конструктор акціонерного товариства "Київоліграфмаш"

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

КУДРОВ Володимир Михайлович

заступник головного конструктора казенного підприємства "Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова"

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

КУЗНЕЦОВ Олександр Іванович

токарь-розточувальник акціонерного товариства "Новокраматорський машинобудівний завод"

Укаа Президента України від 2 липня 2007 року № 582

КУЧМА Володимир Андрійович

заступник генерального директора державного науково-виробничого підприємства "Об'єднання Комунар", м. Харків

Укаа Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

МАКАРОВ Олександр Володимирович

токарь акціонерного товариства "Турбоатом"

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 135

МАРКЕЛОВ Володимир Олександрович

начальник цеху акціонерного товариства "Дніпропетровський агрегатний завод"

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

МИРОШНИЧЕНКО Олександр Володимирович

заступник директора з виробництва авіаційних двигунів акціонерного товариства "Мотор Січ"

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

МИТРОХІН Анатолій Олександрович

підручальник лопаток Січжинського машинобудівного заводу, Донецька область

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

МИХАЙЛОВ Віктор Петрович

налагоджувальник напівавтоматів механічного цеху акціонерного товариства "Мотор Січ"

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

МОЗГОВИЙ Володимир Федорович

головний технолог акціонерного товариства "Мотор Січ"

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

МОІСЄЄВ Віктор Федорович

директор державного підприємства Науково-дослідний інститут "Шторм", м. Одеса

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

МОТОРНИЙ Сергій Георгійович

начальник радіотехнічної служби державної акціонерної холдингової компанії "Артем", м. Київ

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

НІКОЛАЄНКО Богдан Васильович

заступник директора - директор управління державного підприємства "Новатор", м. Хмельницький

Укаа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

НІКУЛІН Анатолій Георгійович

токарь механічного цеху акціонерного товариства "Мотор Січ"

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

ПЕКАЛЧ Михайло Михайлович

головний конструктор відділу акціонерного товариства "Головний спеціалізований конструкторсько-технологічний інститут", Донецька область

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

ПИЛИПИШИН Володимир Миколайович

голова правління акціонерного товариства "Гайворонський тепловозоремонтний завод"

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

ПІТЕЦЬКИЙ Анатолій Дмитрович

слюсар акціонерного товариства "Краматорський завод важкого верстатобудування"

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

ПОЛЯНСЬКИЙ Віктор Вячеславович

керівник управління Апарату Ради національної безпеки і оборони України

Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

РЕДЬКО Володимир Миколайович

генеральний директор акціонерного товариства "Агроресурс", м. Рівне

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

РУДЕНКО Леонід Володимирович

генеральний директор акціонерного товариства "Краснодонський завод "Авто агрегат", Луганська область

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

СОЛНИШКІН Володимир Михайлович

старший майстер державного підприємства "Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова", м. Дніпропетровськ

Укаа Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

ТИТЕНКО Володимир Андрійович

директор державного підприємства "Завод "РаПід", м. Чернівці

Укаа Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

ТКАЧЕНКО Ігор Миколайович

головний конструктор проєктів державного підприємства "Центральне конструкторське бюро "Чорноморєць"

Укаа Президента України від 6 серпня 2007 року № 690

ЧЕРКАСЮК Василь Степанович

налагоджувальник автоматів і напівавтоматів Волицького машинобудівного заводу, Хмельницька область

Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 845

ЧЕРКАШИН Віктор Ігнатович

начальник виробництва - начальник цеху державного підприємства завод "Електроважмаш"

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 135

ШАГУН Павло Григорович

заступник директора акціонерного товариства "Бориславський машинобудівний завод", Херсонська область

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

ШІАЛО Іван Федорович

директор комерційному акціонерного товариства "Старокраматорський машинобудівний завод", Донецька область

Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

ШИТКО Юрій Андрійович

заступник технічного директора холдингової компанії "Автокраз", Полтавська область

Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

ПРОЦЕНКО В'ЯЧЕСЛАВ ОЛЕКСАНДРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений машинобудівник України"
за вагомий особистий внесок у соціально-економічний
та культурний розвиток України, активну громадську
діяльність, багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 26 грудня 2003 року № 1528**

Голова правління ВАТ "Меридіан" ім. С.П. Корольова. Академік Академії інженерних наук України. Нагороджений орденом Святого князя Володимира IV ступеня, нагрудним знаком Київського міського голови "Знак Пошани", медаллю "1500-річчя Києва", срібною медаллю ВДНГ, багатьма дипломами і грамотами.

Народився 25 лютого 1953 року в с. Любомудрівка Чернігівської області. Трудову діяльність розпочав у 1972 р. на заводі "Радіоприлад" зуборізалником 2-го розряду. У тому ж році закінчив Київський технікум радіоелектроніки, а в 1978 р. - приладобудівний факультет КПІ за спеціальністю "Прилади точної механіки".

За понад 30 років роботи на заводі Вячеслав Олександрович Проценко пройшов непростий шлях від робітника до керівника колективу. Працював інженером-технологом, начальником ділянки, старшим майстром, заступником начальника цеху, заступником начальника і начальником виробничо-диспетчерського відділу виробничого об'єднання ім. С.П. Корольова. У 1995-1997 рр. - заступник директора ДП "Меридіан-Виробництво". У 1997-2000 рр. - заступник голови правління з питань маркетингу, виробництва та збуту - директор ДП "Меридіан-Виробництво", перший заступник голови правління, а з 2001 р. - голова правління ВАТ "Меридіан" ім. С.П. Корольова, яке є правонаступником заводу "Радіоприлад".

У тяжкі 90-і роки, у складний перехідний період, колектив на чолі з В.О. Проценком зумів домогтися не тільки збереження виробничо-технічного потенціалу підприємства, а й щорічного росту обсягів виробництва і реалізації товарної продукції.

Під керівництвом голови правління була розроблена нова концепція розвитку акціонерного товариства, зміст якої полягає в тому, що поряд із традиційними напрямками (радіовимірвальна апаратура, товари народного вжитку, механічне, гальванічне та інструментальне виробництво) освоюються нові види продукції на основі сучасних технологій, комп'ютеризації виробництва, впровадження міжнародних стандартів якості.

Сьогодні на підприємстві велика увага приділяється впровадженню енергозберігаючих, екологічно чистих техно-

логій, застосуванню обладнання і приладів, що дозволяють знизити енергоємність і матеріаломісткість продукції, різко збільшити її поставки на експорт.

Своєю працею, результатами виробничо-технічної та наукової діяльності Вячеслав Олександрович здобув велику повагу і довіру колективу ВАТ "Меридіан" ім. С.П. Корольова, колег з Міністерства промислової політики України, адміністрації Солом'янського району у м. Києві, зарубіжних та вітчизняних партнерів.

ЄВТУШЕНКО ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ

*Медаль
"За працю і звитягу" (2003 р.)*

Регулювальник радіоелектронної апаратури та приладів. Народився 21 травня 1947 року у м. Львів. У 1967 р. закінчив Київський політехнікум зв'язку за спеціальністю "Радіомовлення". Працює на підприємстві з 1970 р.

ОВСЯНЮК НАТАЛІЯ ГАВРИЛІВНА

*Орден
княгині Ольги III ступеня (2003 р.)*

*Медаль
"За трудове отличие" (1986 р.)*
Директор Центру утилізації дорожніх металів. Народилася 12 серпня 1948 року у м. Волгоград у сім'ї службовців.

Закінчила Ростовський-на-Дону радіотехнічний технікум, а в 1976 р. - Київський політехнічний інститут. Має кваліфікації інженера-хіміка (за освітою), радіотехніка, інженера-технолога (за досвідом роботи).

Трудовий шлях на підприємстві пройшла з 1968 р.: спочатку працювала гальваніком, а потім - інженером-технологом 3-ої категорії, інженером-лаборантом і старшим інженером-лаборантом, начальником лабораторії.

КРИЖАНІВСЬКИЙ МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ

*Орден
"За заслуги" (2003 р.)
Державна премія УРСР в галузі науки і техніки (1982 р.)*

Заступник головного інженера - головний технолог. Почесний працівник промисловості засобів зв'язку (1989 р.).

Народився 25 березня 1943 року в с. Шершні Житомирської області у сім'ї робітників.

У 1974 р. закінчив Київський політехнічний інститут за спеціальністю "Прилади точної механіки".

Працює на підприємстві з 1966 р. Трудову діяльність розпочав учнем шліфувальника, потім працював інженером 1-ої категорії, майстром та начальником цеху, заступником начальника інструментального виробництва, заступником директора і директором дочірнього підприємства, заступником головного інженера та заступником директора з технічних питань.

МАР'ЄНКО АНАТОЛІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

*Почесне звання
"Заслужений машинобудівник України" (1995 р.)*

Заступник голови правління з питань науки та маркетингу.

Народився 2 вересня 1948 року в м. Київ. У 1973 р. закінчив Київський політехнічний інститут за спеціальністю "Радіотехніка".

Прийшов на підприємство у 1966 р. копірувальником. Потім працював техніком, старшим техніком, інженером, старшим і провідним інженером, начальником відділу, технічним директором - головним інженером Інституту радіовимірвальної апаратури, створеного на базі конструкторського бюро заводу. Обіймав посади першого заступника голови правління ВАТ "Інститут радіовимірвальної апаратури", заступника директора Науково-технічного центру ВАТ "Меридіан" ім. С.П. Корольова з питань науково-технічних розробок. З 2004 р. працює заступни-

ком голови правління з питань науки та маркетингу.

У 1980 р. став лауреатом премії Ленінського комсомолу ім. М. Островського за розробку і впровадження частотовимірвальної апаратури.

ПРИСЯЖНЮК ОЛЕГ АРСЕНІЙОВИЧ

*Орден
"За заслуги" III ступеня (2003 р.)*

Директор Науково-технічного центру. Лауреат премії Ленінського комсомолу. Народився 22 листопада 1948 року в с. Бабеево Московської області в сім'ї військослужбовця.

У 1971 р. закінчив Київський інститут інженерів цивільної авіації за спеціальністю "Електронні обчислювальні машини", у 1974 р. - аспірантуру Інституту кібернетики АН УРСР, а в 1990 р. - Всесоюзний інститут підвищення кваліфікації керівних та інженерно-технічних працівників.

У грудні 1977 р. був переведений з Інституту кібернетики АН УРСР до виробничого об'єднання ім. С.П. Корольова на посаду провідного інженера. Працював керівником різних підрозділів - від начальника науково-технічного сектору до головного інженера спеціального конструкторсько-технологічного бюро. Обіймав посади головного конструктора, головного технолога, головного інженера, директора дочірнього підприємства та першого заступника голови правління.

ХОМЕНКО ВАЛЕНТИН ЄФРЕМОВИЧ

*Медаль
"За працю і звитягу" (2003 р.)*

Верстатник широкого профілю. Народився 4 січня 1932 року в с. Пришивальня Київської області в сім'ї робітників.

У 1972 р. закінчив Київський радіотехнічний технікум за спеціальністю "Обробка металів різанням".

Працює на підприємстві з 1959 р.: спочатку - токарем, а потім - бригадиром токарів та токарем-наставником.

На фото зліва направо:
В.І. Євтушенко, О.А. Присяжнюк, В.О. Проценко, Н.Г. Овсянюк, А.В. Мар'єнко, М.М. Крижанівський, В.Є. Хоменко

ТИТЕНОК ВОЛОДИМИР АНДРІЙОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений машинобудівник України"
за значний особистий внесок у зміцненні
ракетно-космічного потенціалу України,
вагомі здобутки у створенні і впровадженні
космічних систем і технологій,
високу професійну майстерність.
Указ Президента України
від 10 квітня 2007 року № 287**

Директор Дочірнього підприємства "Завод "Радіоапаратури, перетворювачів і датчиків" - "РаПіД" ВАТ "Чернігівський Завод Радіоприладів".

Народився 25 травня 1957 року в м. Новокузнецьк Кемеровської області Російської Федерації.

У 1974 р. вступив до Чернігівського філіалу Київського політехнічного інституту, який успішно закінчив у 1979 р. за спеціальністю "Технологія машинобудування". Трудову діяльність розпочав у 1979 р. майстром на арматурному заводі в м. Миргород Полтавської області. У жовтні 1979 р. був призваний до лав Радянської армії. Після закінчення служби у 1981 р. прийшов працювати майстром на Чернігівський завод радіоприладів. Це підприємство стало рідним для Володимира Андрійовича. Тут він пройшов шлях від майстра до директора дочірнього підприємства. Працював старшим майстром, заступником начальника цеху, начальником цеху. Принциповий, наполегливий у досягненні поставленої мети, доброзичливий і одночасно вимогливий у відносинах з людьми, Володимир Андрійович Титенок завжди користувався заслуженим авторитетом серед колег та керівництва заводу. Завдяки цьому з липня 2000 р. очолив Завод "РаПіД" - дочірнє підприємство радіоприладного заводу "ЧеЗаРа".

ВАТ "Чернігівський Завод Радіоприладів" - "ЧеЗаРа" розпочало свою роботу у 1967 р. як підприємство космічної галузі. Тривалий час завод працював на оборонний і ракетно-космічний комплекс колишнього СРСР. Підприємство виробляло апаратуру та пристрої неруйнуючих методів контролю. Великий попит мала перетворювальна апаратура, датчики тиску, температури, інерції, вологості, обертів, а також телеметрична апаратура, яку і нині використовують для вимірювання та реєстрації технологічних параметрів у різних галузях промисловості, охорони здоров'я, транспорту, зв'язку та сільському господарстві.

На сьогодні - це провідний виробник телеметричної та датечно-перетворювальної апаратури для космічної галузі Національного космічного агентства України. Також тут виготовляють обладнання для телефонних мереж в Україні і СНД.

У 1997 р. було створене Дочірнє підприємство "Завод "Радіоапаратури, перетворювачів і датчиків" - "РаПіД" ВАТ "Чернігівський Завод Радіоприладів".

Основним напрямом діяльності заводу "РаПіД" є виготовлення великої гама датчико-змінної апаратури, таких як: датчики апаратури ТЕР, ТЕМ, ТМ, ТП, тиску, звукового тиску, числа обертів, теплового потоку, лінійних переміщень, яка успішно працює в програми "Морський старт". Тому 70% продукції, виробленої заводом, спрямовано для космічних потреб.

Також на підприємстві виготовляється побутова апаратура: термометри термоелектричні, УВК-радіоприймачі, блоки живлення для холодильників, п'єзоапальничок, перетворювачі, акселерометри.

Підприємство виконує замовлення з виготовлення: деталей із металів та сплавів, спецсплавів на базі токарної, фрезерної, шліфувальної технологій, технології глибокого сверління, як одиничного, так і масового виробництва; різноманітних видів приладів, апаратів вимірювального, сигналізуючого, побутового призначення, спеціального або універсального, з високими технічними характеристиками в залежності від вимог споживача.

Нині багато країн, які, не маючи засобів доставки супутників на орбіту, потребують для свого народного господарства апарати зв'язку, спостереження, метеоспостереження та ін. Для виведення цих апаратів на орбіту використовують засоби доставки з України. Цю більша кількість запусків, то більша потреба у датчико-перетворювальній апаратурі чернігівського виробництва, в нових її розробках. Лише за рахунок останніх обсяги поставок на один ракетноносій зросли на 30-35%. Якщо у 2005 р. обсяги поставок спецапаратури становили 6 млн 362 тис. грн, то на 2007-й замовлено продукції майже на 13 млн грн. Підприємство за свій рахунок розробляє та випробовує нові датчики та перетворювачі. КБ заводу має досвід розробок датчико-апаратури для потреб народного господарства. У його планах освоєння ще більших обсягів та розширення виробництва. Завод "РаПіД" має великий досвід роботи з вітчизняними і закордонними замовниками.

СЕРДЮК МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ

Почесне звання
"Заслужений машинобудівник України" (2001 р.)
Ордени
Трудового Червоного прапора (1986 р.)
"Знак пошани" (1980 р.)

Заступник директора Дочірнього підприємства "Завод "Радіоапаратури, перетворювачів і датчиків" - "РаПіД" ВАТ "Чернігівський Завод Радіоприладів".

Народився 29 липня 1947 року в селищі Кошубинське Чернігівського району в сім'ї робітника. Після закінчення середньої школи у 1965 р. вступив до Київського політехнічного інституту.

У 1971 р. закінчив навчання за спеціальністю "Прилади точної механіки".

У грудні 1971 р. прийшов працювати майстром на Чернігівський завод радіоприладів. Завдяки грамотному і творчому підходу, вмійлі організації праці, ініціативи Михайла Васильовича Сердюка, очолюваний ним колектив працівників систематично і в намічені строки виконував не обхідний обсяг робіт.

Знання виробничих процесів та набутий досвід Михайло Васильович використав у своїй роботі, коли був призначений у 1983 р. начальником виробництва, а згодом і на посаді заступника генерального директора по виробництву товарів народного вжитку та датчико-апаратури, де працював з 1983 р. по 2002 р.

За вагомих особистий внесок у зміцнення науково-технічного і виробничого потенціалу ракетно-космічної галузі у 2001 р. йому присвоєно почесне звання "Заслужений машинобудівник України".

У 2002 р. Михайло Васильович Сердюк був призначений на посаду заступника директора Дочірнього підприємства "Завод "Радіоапаратури, перетворювачів і датчиків" - "РаПіД" ВАТ "Чернігівський Завод Радіоприладів". Сьогодні саме під його керівництвом розробляються та впроваджуються нові технології з виробництва перетворювальної апаратури та ін.

ВАТ "Чернігівський Завод Радіоприладів"

МАКІЄВСЬКИЙ ПЕТРО ІЛІЧ

Почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України"
(2002 р.)

Заступник начальника цеху № 008 Дочірнього підприємства "Завод "Радіоапаратури, перетворювачів і датчиків" - "РаПіД" ВАТ "Чернігівський Завод Радіоприладів".

Народився 21 серпня 1944 року в м. Носівка Чернігівського району Чернігівської області. Закінчив Чернігівський філіал Київського політехнічного інституту.

З 1969 р. працював на Чернігівському заводі радіоприладів у відділі головного технолога інженером-конструктором. І ось уже майже сорок років працює на цьому підприємстві.

А тоді у далекому підсезі дев'ятому молодий інженер-конструктор Петро Ілліч Макієвський активно приступив до виконання своїх обов'язків. Неодноразово його ідеї знаходили відгук у керівництва відділу та керівництва заводу. Молодий інженер-конструктор показав себе грамотним спеціалістом, з творчим підходом до справи.

У 1978 р. П.І. Макієвський був призначений заступником начальника цеху № 008 Чернігівського заводу радіоприладів. А коли було створено Дочірнє підприємство "Завод "Радіоапаратури, перетворювачів і датчиків" - "РаПіД" і цех № 008 став одним із підрозділів нового підприємства, Петро Ілліч залишився незмінним заступником начальника цеху, де працює й тепер.

На сьогодні в цеху продовжують виробляти перетворювальну апаратуру, датчики тиску, температури, інерції, вологості, обертів та ін. Великий попит має телеметрична апаратура, яку використовують для вимірювання та реєстрації технологічних параметрів у різних галузях промисловості. За вагомих особистий внесок у зміцнення науково-технічного і виробничого потенціалу ракетно-космічної галузі у 2002 р. присвоєно почесне звання "Заслужений працівник промисловості України".

"Завод "РаПіД"

ДОНЧЕНКО АНАТОЛІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений машинобудівник України"
за вагомий особистий внесок у розвиток
вітчизняної науки, зміцнення науково-технічного
потенціалу України, підготовку наукових кадрів,
багаторічну плідну наукову діяльність
Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

Державна премія України в галузі науки і техніки
(2005 р.)

Директор ДП "Український науково-дослідний інститут вагобудування".

Кандидат технічних наук, старший науковий співробітник, член-кореспондент Транспортної академії України, академік Міжнародної академії наук житлово-комунального господарства, почесний професор Слов'янського міжнародного університету бізнесу та права.

Народився 13 вересня 1947 року в с. Рівне Кіровоградської області. У 1970 р. закінчив Дніпропетровський інститут інженерів залізничного транспорту, а в 1990 р. - аспірантуру. Трудову діяльність розпочав у 1970 р. в Кременчуцькій філії Весесоюзного науково-дослідного інституту вагобудування, де пройшов шлях від інженера до директора цього інституту. Усе життя А.В. Донченка пов'язане з наукою. Він був керівником наукових та дослідно-експериментальних робіт зі створення цілої гама вагонів-цистерн, напіввагонів, перспективних вимог до них. Більшість із цих розробок була виконана на рівні винаходів. Працював на посадах старшого наукового співробітника у період з 1978 р. по 1996 р., завідувача лабораторії протягом 1996-2000 рр. та директора з 2000 року.

А.В. Донченко - висококваліфікований спеціаліст у галузі транспортного машинобудування. Він є автором 109 наукових праць, 28 винаходів та понад 130 рукописних праць. Був науковим керівником Державної науково-технічної програми "Розвиток рейкового рухомого складу соціального призначення для залізничного транспорту та міського господарства"; у рамках цієї програми створені вперше в Україні пасажирські вагони, дизель- та електропоїзди, трамваї, електровози. Під його безпосереднім керівництвом проведено комплекс робіт зі створення вітчизняних вагонів для метрополітенів.

Анатолій Володимирович активно виконує цілий ряд суспільно-громадських обов'язків. Він є членом науково-технічних рад Мініпромполітики України та Укрзалізниці. Багато часу віддав створенню асоціації "Укрвідтранс" та є її науковим секретарем, головою науково-технічної ради

ДП "УкрНДІВ", членом секції науково-технічної ради Головного пасажирського управління Укрзалізниці, головою секції Технічного комітету "Транспорт" Національного агентства з акредитації України, головою Технічного комітету ТК-83 "Вагони" і головою Головної організації зі стандартизації рухомого складу магістрального та відомчого залізничного транспорту ГОС-57. Він включений до складу робочої групи з розробки проекту Закону України "Про метрополітени". З 2007 р. - член громадської ради Держспоживстандарту України. Нагороджений рядом дипломів та інших відзнак.

Наукові розробки ДП "УкрНДІВ" впроваджені практично в усіх вагонах, які розробляються та виготовляються в Україні та Російській Федерації. Інститут співпрацює з багатьма відомими фірмами та установами різних країн світу, а також з міжнародною спільнотою залізниць. За роки свого існування інститут завоював значний авторитет у галузі проведення науково-дослідних робіт зі створення нових зразків та модернізації пасажирських вагонів, вузлів вагонів метрополітену, причіпних вагонів електро- та дизель-поїздів, трамваїв, вантажних вагонів, створенню вітчизняної нормативної бази. Інститут має незаперечний авторитет щодо розробки методик випробувань рухомого складу залізниць та колійної техніки міського господарства, а також у проведенні їх випробувань.

Стенд для випробувань великого вагонного литва

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений металург України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ МЕТАЛУРГ УКРАЇНИ"

2007 рік

АЛЕКСАНДРОВ Віктор Михайлович	начальник виробництва акціонерного товариства "Миколаївський глиноземний завод"	Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 889
БАБАНСЬКИЙ Віталій Васильович	сталевар акціонерного товариства "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)", Донецька область	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612
БОРОВИКОВ Олексій Вікторович	директор технічний акціонерного товариства "Харківський трубний завод", Донецька область	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
БОЧАРОВ Віктор Вікторович	старший майстер електролітного цеху акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612
БРИК Юрій Дмитрович	горновий доменної печі доменного цеху № 1 акціонерного товариства "Міттал Стіл Кривий Ріг"	Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 132
ВОЄВОДСЬКИЙ Василь Іванович	вальцювальник обтісного цеху акціонерного товариства "Мініметалургійний завод "Істіл (Україна)", Донецька область	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612
ГАЛУШКА Віктор Митрофанович	заступник начальника мартенівського цеху акціонерного товариства "Запорізький металургійний комбінат "Запоріжсталь"	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612
ГЛАДКОВСЬКИЙ Сергій Володимирович	начальник плавильного цеху акціонерного товариства "Стахановський завод феросплавів", Луганська область	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612
ДОВГАЛЮК Геннадій Якович	начальник цеху безперервної розливки сталі акціонерного товариства "Алчевський металургійний комбінат", Луганська область	Указ Президента України від 21 листопада 2007 року № 1132
ЗУБЕНКО Олександр Іванович	коваль на молотах і пресах	Указ Президента України від 9 жовтня 2007 року № 950
КАРАЛКІН Володимир Васильович	плавильник Вальцеливарного заводу Лутугинського державного науково-виробничого вальцювального комбінату, Луганська область	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612
КАУФМАН Семен Ілліч	головний інженер акціонерного товариства "Авдіївський коксохімічний завод", Донецька область	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612
КЛОЧИХІН Валерій Григорович	головний металург акціонерного товариства "Мотор Стіл"	Указ Президента України від 10 вересня 2007 року № 845
КОВАЛЕНКО Іван Михайлович	підручний сталевар мартенівського цеху акціонерного товариства "Макіївський металургійний завод", Донецька область	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612
КОСИЧЕНКО Геннадій Леонідович	сталевар конвертерного цеху акціонерного товариства "Єнакіївський металургійний завод", Донецька область	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612
КОСОЛАП Микола Володимирович	начальник доменного цеху акціонерного товариства "Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча", Донецька область	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612

КОТЕЛЬНИКОВ
Леонід Олександрович

підручний сталевар конвертерного цеху акціонерного товариства "Металургійний комбінат "Азовсталь", Донецька область

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

КРАВЧЕНКО
Юрій Вікторович

заступник технічного директора - начальник відділу акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

КРИВОРІТЬКО
Петро Олександрович

електролізник електролізного цеху акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

КРУПІЙ
Володимир Григорович

головний доменщик акціонерного товариства "Дніпровський металургійний комбінат імені Ф.Е. Дзержинського", Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

КРЯЧКО
Віктор Миколайович

електрозварник акціонерного товариства "Харківський трубний завод", Донецька область

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

ЛАНЦФЕР
Лілія Олександрівна

заступник директора акціонерного товариства "Український графіт", Запорізька область

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

ЛЕВИЦЬКИЙ
Володимир Степанович

старший майстер доменного цеху акціонерного товариства "Ачєвський металургійний комбінат", Луганська область

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

ЛОТОУС
Віктор Вікторович

головний інженер акціонерного товариства "Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат"

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

МАКАРЕНКО
Андрій Анатолійович

електрозварник трубоелектрозварювального цеху № 3 акціонерного товариства "Новомосковський трубний завод"

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 132

МАРКОВ
Володимир Іларіонович

старший майстер акціонерного товариства "Запорожжєкс", м. Запоріжжя

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

МИРГОРОДСЬКИЙ
Андрій Володимирович

електрозварник акціонерного товариства "Інтерпай Новомосковський трубний завод", Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

МИГОТІН
Володимир Сергійович

оператор акціонерного товариства "Маківський металургійний завод"

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

МОСКАЛЬОВ
Володимир Олександрович

сталевар мартенівського цеху філії "Металургійний комплекс" акціонерного товариства "Донецьксталь - металургійний завод"

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

НЕПАЙДА
Григорій Іванович

ливарник ливарного цеху акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

НЕСТЕРЕНКО
Іван Володимирович

плавильник акціонерного товариства "Стахановський завод феросплавів", Луганська область

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

ОЛЕСЮК
Денис Віячеславович

розливальник сталі акціонерного товариства "Ачєвський металургійний комбінат", Луганська область

Указ Президента України
від 21 листопада 2007 року № 1132

СВІТЛИЧНИЙ
Іван Федорович

заступник генерального директора акціонерного товариства "Ачєвський коксохімічний завод", Луганська область

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

ТИХОНОВ
Володимир Миколайович

начальник цеху акціонерного товариства "Нікопольський завод феросплавів", Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

ТПІКО
Григорій Васильович

нагрівальник металу акціонерного товариства "Нижньодніпровський трубопрокатний завод"

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 132

ХРИСТЕНКО
Сергій Григорович

сталевар електропечі

Указ Президента України
від 9 жовтня 2007 року № 950

ЧЕКРИЗОВ
Юрій Петрович

вальцювальник трубопрокатного цеху № 4 акціонерного товариства "Інтерпай Нижньодніпровський трубопрокатний завод", м. Дніпропетровськ

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ШАПІР
Ілля Аронович

генеральний директор акціонерного товариства "Дніпропетровський трубний завод"

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений метролог України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ МЕТРОЛОГ УКРАЇНИ"

2007 рік

ЖАЛДАК
Микола Степанович

перший заступник генерального директора державного підприємства Всеукраїнський державний науково-виробничий центр стандартизації, метрології, сертифікації та захисту прав споживачів, м. Київ

Указ Президента України
від 8 жовтня 2007 року № 949

МАКОВСЬКИЙ
Олександр Генріхович

заступник генерального директора державного підприємства "Луганський регіональний науково-виробничий центр стандартизації, метрології та сертифікації"

Указ Президента України
від 8 жовтня 2007 року № 949

НАТАЛЮК
Михайло Філімонович

старший науковий співробітник державного підприємства "Науково-дослідний інститут метрології вимірвальних і управляючих систем", м. Львів

Указ Президента України
від 8 жовтня 2007 року № 949

СЕВАСТ'ЯНОВ
Микола Миколайович

генеральний директор державного підприємства "Вінницький регіональний державний науково-виробничий центр стандартизації, метрології та сертифікації"

Указ Президента України
від 8 жовтня 2007 року № 949

ШАПОВАЛОВ
Іван Васильович

провідний інженер державного підприємства "Одеський регіональний центр стандартизації, метрології та сертифікації"

Указ Президента України
від 8 жовтня 2007 року № 949

2006 рік

АВАНЕСЯН Ашот Дадікєвич	перший віде-президент Ради національних товариств України, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ВАСКАН Василь Васильович	голова Чернівецького обласного відділення товариства "Україна - Молдова"	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ВИРОДОВ Андрій Вікторович	завідувач художньо-постановочної частини Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ	Указ Президента України від 30 листопада 2006 року № 1009
ВОЛОШИНА Євгенія Євгенівна	балетмейстер Одеського центру культури та відпочинку Українського товариства глухих	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
ГЕРАСИМЕНКО Людмила Петрівна	професор Об'єднаного інституту при Національній академії оборони України	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ГОЛНАТИЙ Петро Миколайович	керівник - диригент народного аматорського колективу "Діброва", с. Стара Ягільниця, Тернопільська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЖЕПЛИНСЬКИЙ Богдан-Михаїл Михайлович	голова Львівського обласного відділення Національної спілки кобзарів України	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
МЕДВЕДЕНКО Андрій Юхимович	голова Луганської обласної організації Національної спілки письменників України	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ПОКОТИЛО Алла Миколаївна	художній керівник, диригент хорового колективу Клеванського загальноосвітнього інтернату I-II ступеня для слабозорих дітей, Рівненська область	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
РОСЛЯКОВ Сергій Миколайович	директор Миколаївського обласного художнього музею імені В.В. Верещагіна	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ШЕЙКО Нелі Миколаївна	викладач Полтавського музичного училища імені М.В. Лисенка	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ШИМКО Геннадій Пантелеймонович	начальник служби Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки, м. Київ	Указ Президента України від 30 листопада 2006 року № 1009
ЯРОЩУК Валентина Петрівна	директор Рівненської державної обласної бібліотеки	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АВРАМЕНКО
Галина Миколаївна
завідувач відділу Вінницької державної обласної універсальної наукової бібліотеки імені К.А. Тимірязєва

АЛІВАНЦІВЕА
Олена Валентинівна
завідувач відділу обласного комунального закладу культури "Дніпропетровський історичний музей імені Д.І. Яворницького"

АРАБАДЖІ
Олександр Якович
голова Київського караїмського національно-культурного товариства "Догум"а

БАБИНЕЦЬ
Надія Данилівна
доцент Львівської державної музичної академії імені М.В. Лисенка

БАБУШКІНА
Людмила Борисівна
керівник народного хору української пісні "Кобзар" Паладу культури хіміків міста Уфи, громадянка Російської Федерації

БАККА
Леонід Дмитрович
редактор відділу бiльда-редакції газети "День", м. Київ

БАЛАЯН
Борис Сергійович
голова фонду в Автономній Республіці Крим, м. Сімферополь

БАРАНОВСЬКИЙ
Михайло Васильович
керівник народного аматорського колективу української народної пісні "Веселка" Новомиргородського районного будинку культури

БАРАН
Василь Дмитрович
начальник відділу культури і туризму Монастирської районної державної адміністрації, Тернопільська область

БАСЕНКО
Світлана Олексіївна
завідувач відділу Національної парламентської бібліотеки України, м. Київ

БАЙ
Анатолій Григорович
керівник народного аматорського колективу сестер Тарасенків Широківського районного будинку культури

БЕЗБАХ
Наталія Владленівна
завідувач відділу Вінницького обласного художнього музею

БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Богдан Миколайович
концертмейстер Сімферопольського музичного училища імені П.І. Чайковського

БЕЛЬДА
Алла Яківна
заступник директора - головний редактор науково-виробничого підприємства "Видавництво "Наукова думка" НАН України", м. Київ

БЕЛЬМАН
Семен Григорович
голова правління Чернігівського обласного об'єднання єврейських общин та громад

БЕЛКІН
Сергій Анатолійович
завідувач художньо-постановчої частини

ВЛАШ
Ольга Сергіївна
керівник хореографічного гуртка дитячо-юнацької музичної вокально-хореографічної студії "Світланок", м. Київ

ВІЛОДІД
Микола Макарович
директор Липоводолинської дитячої школи мистецтв, смт Липова Долина

БОБРОВСЬКА
Ірина Анатоліївна
директор дитячої школи мистецтв, м. Свердловськ, Луганська область

БОДНАР
Катерина Фиміонівна
завідувач відділу Чернівецької обласної універсальної наукової бібліотеки імені Михайла Івасюка

БОЖИК
Галина Михайлівна
директор Ковельської районної централізованої бібліотечної системи, Волинська область

БОЙКО
Світлана Семенівна
завідувач Центру інформаційних ресурсів загальноосвітньої школи-гімназії І-ІІІ ступенів № 2, м. Севастополь

БОЙКО
Іван Михайлович
заступник завідувача відділу Головної служби політичного аналізу Секретаріату Президента України

БОРИС
Марія Миколаївна
керівник народного аматорського вокального жіночого ансамблю "Перлина" народного дому, м. Тисмениця, Івано-Франківська область

ВОЛИК
Віталій Васильович
директор приватного підприємства "Концертне агентство "БЛЦ", м. Донецьк

ВОЛКОВА
Лілія Петрівна
художник-реставратор Львівської галереї мистецтв

Указ Президента України
від 26 вересня 2007 року № 919

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

Указ Президента України
від 2 червня 2007 року № 492

Указ Президента України
від 11 квітня 2007 року № 290

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 26 вересня 2007 року № 919

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 132

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 30 січня 2007 року № 37

Указ Президента України
від 9 листопада 2007 року № 1086

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 27 листопада 2007 року № 1147

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Указ Президента України
від 26 вересня 2007 року № 919

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 24 грудня 2007 року N 1252

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

ГАВРІЛЮК
Олена Іванівна

ГАЛЕНКО
Ігор Леонідович

ГАРАСЮК
Михайло Степанович

ГЕРЦ
Ірина Іванівна

ГОЛОВАТИЙ
Михайло Іванович

ГОРБЕНКО
Сергій Семенович

ГОРИНЬ
Василь Іванович

ГРЕБА
Ліля Васильович

ГУЗІЙ
Михайло Єгорович

ГУЦАЛ
Тамара Василівна

ДЕЙНЕКА
Олег Олексійович

ДЕМИДЧУК-ДЕМЧУК
Ірина Федорівна

ДЕРЖИЛО
Ганна Романівна

ДЗЮБА
Любов Валентинівна

ДОРОШЕНКО
Євген Робертович

ДОЦІН
Іван Васильович

ДЯКОВСЬКА
Надія Миколаївна

ДЯЧУК
Валентина Павлівна

ЄФРЕМОВА
Валентина Олексіївна

ЗАВАДСЬКИЙ
Віктор Станіславович

ЗАХАРОВА
Лариса Павлівна

ЗАХАРОВ
Володимир Опанасович

ЗЕЛЕНА
Лілія Іванівна

ЗЕЛЕНСЬКА
Тетяна Іванівна

ЗІНЧЕНКО
Лілія Олександрівна

ЗОЗУЛЯ
Ірина Єгоровна

ЗУБКОВ
Юрій Леонідович

головний консультант Головної служби документального забезпечення Секретаріату Президента України

головний режисер Культурно-просвітницького центру "Палад студентів" Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого, м. Харків

голова Сумського обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України

доцент кафедри Київського національного університету культури і мистецтв

науковий редактор науково-редакційного відділу "Звід пам'яток історії та культури України", Івано-Франківська область

заступник завідувача кафедри Інституту мистецтв Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, м. Київ

провідний науковий співробітник Інституту українознавства імені І. Крип'якевича НАН України

викладач Мукачівської дитячої школи мистецтв № 1 імені Степана Мартона, Закарпатська область

викладач Гадльцького училища культури імені І.П. Котляревського

керівник зразкового фольклорного ансамблю "Дивоцвіт" Гівианської дитячої музичної школи Тиврівського району

завідувач сектору Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка, м. Київ

завідувач відділу Національного художнього музею України, м. Київ

завідувач бібліотеки, с. Демна, Львівська область

декан факультету Луганського національного аграрного університету

тренер-оператор ігрової збірної команди України серед інвалідів, м. Київ

директор приватного підприємства "Водограй", Київська область

директор Сумської обласної філармонії

режисер-сценарист Всеукраїнського телевізійного дитячого конкурсу "Крок до зірок"

мистецтвознавець, голова Роменьського районного відділу фонду, Сумська область

заступник голови Національної хореографічної спілки України, м. Київ

головний бібліотекар Миколаївської обласної універсальної наукової бібліотеки імені О. Гмирянова

директор комунального підприємства "Центральний парк культури і відпочинку "Дубовий гай", м. Запоріжжя

головний бібліотекар Херсонської обласної наукової універсальної бібліотеки імені Олеса Гончара

директор Полтавської обласної універсальної наукової бібліотеки імені І.П. Котляревського

завідувач відділу Державної наукової сільськогосподарської бібліотеки, м. Київ

директор Паладу культури акціонерного товариства "Електрометалургійний завод "Дніпропецсталь" імені А.М. Кузміна", Запорізька область

головний оператор телебачення Державної телерадіомовної компанії "Крим"

Указ Президента України
від 24 грудня 2007 року № 1252

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 9 листопада 2007 року № 1086

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 410

Указ Президента України
від 26 вересня 2007 року № 919

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 25 грудня 2007 року № 1255

Указ Президента України
від 11 квітня 2007 року № 290

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 26 вересня 2007 року № 919

Указ Президента України
від 26 вересня 2007 року № 919

Указ Президента України
від 26 вересня 2007 року № 919

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

ІВАНОВ
Валерій Борисович
краєзнавець, письменник, м. Севастополь

ІОНОВ
Володимир Ілліч
головний спеціаліст сектору Управління гуманітарної політики Секретаріату Кабінету Міністрів України

ІРШЕНКО
Валентина Михайлівна
виконавчий директор Всеукраїнського фонду відтворення видатних пам'яток історико-архітектурної спадщини імені Олександра Гончара, м. Київ

КАЛІНЧЕНКО
Катерина Іванівна
методист Бобровицького районного будинку культури

КАЛІНОВСЬКИЙ
Петро Миколайович
директор Малинської дитячої школи мистецтв, Житомирська область

КАРПОВСЬКИЙ
Віталій Абрамович
директор-розпорядник Донецького обласного академічного українського музично-драматичного театру

КАТАРАН
Крижук Олександр
заступник голови Львівської обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури

КВЯТКІВСЬКА
Нема Віталівна
керівник народного ансамблю "Дружба"
Корсунь-Шевченківського районного будинку культури, Черкаська область

КИРИЛЕНКО
Анатолій Дмитрович
музеєзнавець, викладач Білозерківської музичної школи-ліцею І-ІІІ ступенів, Київська область

КИРКЕВИЧ
Віктор Геннадійович
дослідник філокартичної спадщини України, м. Київ

КІНІЧЕНКО
Петро Михайлович
начальник управління Міністерства культури і туризму України

КІЧК
Валентин Георгійович
директор

КЛЕПАК
Григорій Олександрович
заступник голови правління Всеукраїнської спілки краєзнавців, м. Київ

КЛИМЕНКО
Ніна Михайлівна
голова Черкаського обласного відділення фонду, заступник директора Черкаського обласного художнього музею

КОЗАК
Григорій Євгенович
заступник генерального директора

КОЗАК
Ігор Романович
диригент-хормейстер заслуженої капели бандуристів України "Кобзар" Струсізького будинку культури, Тернопільська область

КОЗИЦЬКА
Тамара Андріанівна
головний консультант Головної служби інформаційної політики Секретаріату Президента України

КОЛЕСНІЧЕНКО
Світлана Ісааківна
директор комунального закладу "Палац культури "Запоровацький", м. Донецьк

КОРНІЄНКО
Валентина Олександрівна
заступник директора театру

КОСЮК
Олександр Прокопович
головний редактор державного підприємства "Державне спеціалізоване видавництво "Україна"

КРАСНОВ
Володимир Миколайович
завідуючий відділу Чернівецького обласного художнього музею

КУРКАЧ
Микола Миколайович
керівник народного чоловічого вокального ансамблю "Хміль" та хору ветеранів Палацу культури імені Лесі Українки

КУЧЕРКО
Стефанія Іванівна
завідуюча бібліотеки-філії с. Бузьківка Заліщицької централізованої бібліотечної системи, Тернопільська область

КУЧЕРУК
Олександр Сергійович
директор бібліотеки імені О. Ольжича громадської організації "Фундація імені О. Ольжича"

КУШНІРЕНК
Іларій Васильович
фінансовий референт

ЛАДЖЕНСЬКА
Катерина Ігорівна
заступник директора з наукової роботи Київського музею російського мистецтва

ЛЕВЧЕНКО
Микола Григорович
декан факультету Херсонського державного університету

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 962

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 9 листопада 2007 року № 1086

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 410

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 26 вересня 2007 року № 919

Укаа Президента України
від 7 грудня 2007 року № 1187

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 11 квітня 2007 року № 290

Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1165

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 945

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 23 серпня 2007 року № 770

Укаа Президента України
від 26 вересня 2007 року № 919

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 4 травня 2007 року № 385

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 410

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЛИХОШВАЙ
Анатолій Олександрович
поет-пісняр, м. Полтава

ЛОБУРАК
Ярослав Олександрович
директор Коломиївської дитячої художньої школи, Івано-Франківська область

ЛОМАГА
Юрій Васильович
директор дитячої школи мистецтв, с. Ільницья, Закарпатська область

ЛОСІЄВСЬКИЙ
Ігор Якович
завідуючий відділу Харківської державної наукової бібліотеки імені В.Г. Короленка

ЛУКАЧАТ
Михайло Михайлович
директор Зборівської централізованої бібліотечної системи, Тернопільська область

МАЗУРИК
Любомира Іванівна
завідуюча методичним кабінетом методичного центру культури Буковини

МАКОВСЬКА
Наталія Василівна
директор Центрального державного архіву вищих органів влади та управління України

МАЛІЄНКО
Алла Миколаївна
відповідальний секретар Київської організації Національної спілки журналістів України

МАРІНКІНА
Галина Василівна
директор Луганського обласного Будинку творчої інтелігенції "Світлиця"

МАЩЕНКО
Олена Миколаївна
головний зберігач фондів Центрального державного науково-технічного архіву України, м. Харків

МЕРЗЛЕНКО
Віктор Іванович
художній керівник та диригент самої діяльної народної капели бандуристів Палацу культури акціонерного товариства "Дніпропетровський металургійний завод імені Петровського"

МІКУЛІН
Іван Іванович
керівник народного ансамблю танцю "Бессарабський суєнір" Бритівського будинку культури Білгород-Дністровського району

МОЛДАВЧУК
Василь Степанович
начальник управління Головного управління, полковник

МУКВИЧ
Юрій Миколайович
директор Нижнінського українського драматичного театру імені М. Коцюбинського, Чернігівська область

НЕЙРІС
Леонід Давидович
проректор з адміністративно-господарської діяльності, м. Київ

НІКІРУЙ
Михайло Іванович
керівник ансамблю української народної музики та пісні "Веселка" Білгород-Дністровського центру культури та дозвілля

НІКІПІНА
Лілія Іванівна
завідуючий відділу Департаменту комунікацій влади та громадськості Секретаріату Кабінету Міністрів України

ОЛЕКСІЙЧУК
Микола Андрійович
викладач Кам'янець-Подільського училища культури, Хмельницька область

ОМЕЛЬЧУК
Володимир Юхимович
завідуючий відділу Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського, м. Київ

ОСИПОВ
Володимир Олександрович
директор театру

ПАСЕКА
Віктор Миколайович
директор Хмельницького обласного симфонічного оркестру

ПАСТУШЕНКО
Андрій Семенович
проректор Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'ячука

ПАШКОВА
Валентина Степанівна
президент Української бібліотечної асоціації, м. Київ

ПЕТРЕНКО
Володимир Іванович
начальник відділу Державного архіву Вінницької області

ПІЛИПЕНКО
Марія Віталівна
художній редактор

ПІРОГОВА
Олександра Іванівна
директор Державного музею історії промисловості України, м. Донецьк

ПОДШИБІТКІНА
Олена Костянтинівна
завідуючий відділу державного підприємства "Державне спеціалізоване видавництво "Мистецтво"

Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Укаа Президента України
від 26 вересня 2007 року № 919

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 2 червня 2007 року № 492

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Укаа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 134

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 222

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 225

Укаа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1223

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України
від 20 березня 2007 року № 226

Укаа Президента України
від 9 листопада 2007 року № 1086

Укаа Президента України
від 16 травня 2007 року № 408

Укаа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 887

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Укаа Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

Укаа Президента України
від 30 березня 2007 року № 256

Укаа Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ПОКИДЧЕНКО Людмила Анатоліївна
ПОЛАЧЕК Софія Степанівна
ПОЛИСАЄВА Ванда Ярославівна
ПОСАЦЬКА Данута Михайлівна
ПРИСЯЖЕНКО Варвара Миколаївна
ПРОКОПЕНКО Валентина Михайлівна
ПУРІМ Юрій Мойсейович
РАДІК Вікторія Олександрівна
РАДОВА Олена Миколаївна
РАДУГІНА Тетяна Павлівна
РАССОХІНА Надія Миколаївна
РЕХАЦЬКА Алла Євгенівна
РЖЕПЕЦЬКИЙ Леонід Андрійович
РИБАЛКО Олександр Леонідович
РИВКІН Семен Ізраїлевич
РИЖА Галина Адамівна
РОЗЕНБЛЮМ Аркадій Михайлович
РУДЕНКО Федір Митрофанович
САГАЙДАК Ольга Станіславівна
САРОЯН Маргарита Григорівна
СЕРГЕЄВА Тетяна Олександрівна
СИДОРЕНКО Володимир Григорович
СИНІЦЯ Надія Миколаївна
СІЗІНЦОВА Лариса Анатоліївна
СТЬКО Віра Григорівна
СЛОБОДЯН Зоя Романівна
СМАЛЬ Кузьма Антонович

начальник відділу Державного архіву Сумської області
завідувач сектору наукової бібліотеки Ужгородського національного університету, Закарпатська область
головний спеціаліст відділу аналізу та прогнозування соціокультурного розвитку регіонів Міністерства культури і туризму України
головний хранитель Національного музею у Львові імені Андрія Шептицького
керівник літературно-драматичної частини
директор Одеського академічного українського музично-драматичного театру імені В. Василька
почесний голова правління Кримського республіканського культурно-просвітницького товариства кримчаків "Кримчахар", м. Сімферополь
керівник Київського польського національно-культурного товариства "Згода"
начальник управління культури виконкому Херсонської міської ради
завідувач відділу Національного музею історії України, м. Київ
директор комунального закладу "Амвеська централізована бібліотечна система", Луганська область
керівник народного хореографічного колективу "Сузір'я", м. Херсон
голова Миколаївського обласного відділення фонду, завідувач кафедри Миколаївського муніципального колегіуму
головний редактор державного підприємства "Редакція журналу "Пам'ятки України: історія та культура", м. Київ
керівник "Народного художнього колективу" естрадно-духового оркестру Херсонського Палацу дитячої та юнацької творчості
завідувач публічно-шкільної бібліотеки, с. Каноничі, Рівненська область
заступник директора Миколаївського академічного українського театру драми та музичної комедії
художній керівник та диригент ансамблю козацької та солдатської пісні, м. Дніпропетровськ
генеральний директор товариства "Естами"
начальник відділу Харківської обласної філармонії
викладач Черкаської дитячої музичної школи № 1 імені М.В. Лисенка
директор дитячої школи мистецтв, с. Нові Петрівці Вишгородського району
директор Хмельницької обласної універсальної наукової бібліотеки імені Миколи Островського
начальник управління культури і туризму Запорізької обласної державної адміністрації
заступник директора Київської обласної бібліотеки для дітей
художниця Івано-Франківського художньо-виробничого комбінату
фольклорист, м. Кіцмань, Чернівецька область

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України від 26 вересня 2007 року № 919
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 410
Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 408
Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 134
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 410
Укаа Президента України від 26 вересня 2007 року № 919
Укаа Президента України від 20 березня 2007 року № 226
Укаа Президента України від 11 квітня 2007 року № 290
Укаа Президента України від 20 березня 2007 року № 226
Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Укаа Президента України від 26 вересня 2007 року № 919
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України від 4 травня 2007 року № 379
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 133
Укаа Президента України від 26 вересня 2007 року № 919
Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Укаа Президента України від 26 вересня 2007 року № 919
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

СОЛОДУХІНА Марія Миколаївна
СОЛОМКО Роман Петрович
СПЕКА Лариса Анатоліївна
СТАХУРСЬКА Тетяна Миколаївна
СТЕБЛАЙ Феодосій Іванович
СТЕГНЕЙ Володимир Васильович
СТРАНАДКО Едуард Миколайович
СУДУК Ганна Василівна
ТАЛАХ Любов Михайлівна
ТАРАСЮК Галина Тимофіївна
ТВЕРСЬКА Людмила Володимирівна
ТЕРЕЦЬКИЙ Йосип Ришардович
ТЕРНОВИЙ Сергій Вікторович
ТЕТЬОРКІН Анатолій Григорович
ТКАЧ Полікарп Ілліч
ТОПІШКО Ніна Олександрівна
ТРЕГУБОВ Юрій Борисович
ТРУБЧАНІНОВ Юрій Володимирович
УВАРОВА Наталія Іванівна
УЛЬЯШ Валентина Валентинівна
УСТІНОВА Катерина Іванівна
ФЕДЕВИЧ Людмила Костянтинівна
ФЕДОТЮК Петро Кузьмович
ФЕСИК Катерина Борисівна
ФРЕЙВ Людмила Іванівна
ЧЕКАЛКІНА Марія Михайлівна
ЧЕРНИХІВСЬКИЙ Гаврило Іванович

директор бібліотеки Одеської національної юридичної академії
завідувач відділу музею-заповідника "Одеський замок", Львівська область
головний консультант Головної служби гуманітарної політики та з питань збереження національного культурного надбання Секретаріату Президента України
генеральний директор Національного будинку органної та камерної музики України, м. Київ
завідувач відділу Інституту українознавства імені І. Крип'якевича НАН України
викладач Ужгородського державного музичного училища імені Д. Задора, Закарпатська область
фотохудожник, м. Полтава
керівник народного аматорського фольклорно-етнографічного ансамблю "Родина", с. Підвисоке, Івано-Франківська область
начальник відділу культури та туризму Нахімовської районної державної адміністрації, м. Севастополь
завідувач відділу
заступник директора Дніпропетровського художнього музею
директор
директор Луганського обласного театру ляльок
вчитель музики Бердичівського загальноосвітнього колегіуму № 14
заступник генерального директора Культурного центру України в Москві
директор Центрального державного кінофотоархіву України імені Г.С. Пшеничного
головний режисер Миколаївської обласної державної телерадіокомпанії
керівник ансамблю народного танцю "Чайка" міського Палацу дитячої та юнацької творчості, м. Запоріжжя
керівник муніципального закладу міста Майкопа "Дитячий пісенно-танцювальний ансамбль "Козачата", громадянин Російської Федерації
голова громадської організації "Колектив вразкового хору ветеранів війни та праці", м. Одеса
керівник народного аматорського фольклорного колективу "Веселка" приватного підприємства "Швейна фабрика "ГаЯн"
завідувач відділу Сумського обласного художнього музею імені Никанора Опавського
літературний редактор
директор Полтавського краєзнавчого музею
директор Доминської районної централізованої бібліотечної системи, Івано-Франківська область
директор Дніпропетровської дитячої музичної школи № 15
провідний науковий працівник Кременецького краєзнавчого музею, Тернопільська область

Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 410
Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 9 листопада 2007 року № 1086
Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Укаа Президента України від 20 березня 2007 року № 226
Укаа Президента України від 2 березня 2007 року № 163
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 11 квітня 2007 року № 289
Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 410
Укаа Президента України від 4 травня 2007 року № 385
Укаа Президента України від 20 березня 2007 року № 225
Укаа Президента України від 17 вересня 2007 року № 886
Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 410
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України від 17 вересня 2007 року № 889
Укаа Президента України від 20 березня 2007 року № 226
Укаа Президента України від 21 серпня 2007 року № 739
Укаа Президента України від 20 березня 2007 року № 226
Укаа Президента України від 14 вересня 2007 року № 873
Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 410
Укаа Президента України від 11 квітня 2007 року № 289
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України від 26 вересня 2007 року № 919
Укаа Президента України від 20 березня 2007 року № 226
Укаа Президента України від 16 травня 2007 року № 410

ШЕВЧЕНКО
Жанна Володимирівна

художник-реставратор Національного науково-дослідного реставраційного центру Міністерства культури і туризму України, м. Київ

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

ШУМАНН
Олександра Несторівна
(Леся Степовичка)

письменниця, м. Дніпропетровськ

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

ШУТТА
Дмитро Романович

поет, м. Одеса

Указ Президента України
від 9 листопада 2007 року № 1086

ЩЕРБІНА
Анатолій Іларіонович

диригент духового оркестру державного підприємства "Ровенькиантрацит", Луганська область

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

ЮДОВ
Микола Олександрович

старший викладач Київського національного університету культури і мистецтва

Указ Президента України
від 25 грудня 2007 року № 1255

ЮРОВИЧ
Зиновій Васильович

директор-розпорядник хору

Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1213

ЯРЕМЧУК
Анатолій Іванович

керівник Центру української культури, м. Спаськ-Дальній Приморського краю, громадянин Російської Федерації

Указ Президента України
від 21 серпня 2007 року № 739

АРЕФ'ЄВА ГАЛИНА ВОЛОДИМИРІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник культури України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний
і культурний розвиток Сумської області,
вагомі трудові досягнення.
Указ Президента України
від 15 січня 1999 року № 27**

Директор Сумського обласного художнього музею ім. Никанора Онацького.

Народилася 16 лютого 1947 р. в м. Уральськ Західно-казахстанської області у сім'ї військовослужбовця. У м. Суми проживає з 1956 р. Після закінчення Сумського державного педагогічного інституту ім. А.С. Макаренка (1969 р.) працювала вчителем російської мови та літератури в с. Задарів Монастирського району Тернопільської області. З 1975 р. - завдувач Будинку-музею А.П. Чехова в Сумах, а з 1979 р. - директор Сумського обласного художнього музею. У 1990 р. закінчила Київський державний художній інститут за спеціальністю "Теорія і історія мистецтва".

Сумський художній музей Галина Володимирівна очолила в той період, коли музейні експозиції тривалий час були закриті для відвідування. Згуртувавши музейний колектив, спрямувала його на спільну систематичну роботу із збереження мистецької спадщини Сумського регіону. У науково-дослідній сфері Г.В. Ареф'єва розробляє архівні матеріали з історії створення та існування Сумського художнього музею, досліджує матеріали, пов'язані з життям і діяльністю фундатора й першого директора музею Н.Х. Онацького, скульптора І.П. Кавалерідзе та музейними фондами.

Сумський обласний художній музей ім. Никанора Онацького заснований протягом 1920-1922 рр., має одне з найзначніших в Україні зібрань вітчизняного і зарубіжного

образотворчого мистецтва XVII-XX ст. та належить до групи музеїв, створених на базі знаних свого часу приватних зібрань. Організація закладу пов'язана з іменем відомого київського колекціонера Оскара-Германа Гансена, яке на початку XX ст. звучало нарівні з іменами відомих вітчизняних колекціонерів і меценатів з родин Терещенків, Ханенків, Харитоненків.

Окресу відділу вітчизняного мистецтва складають живописні та графічні твори відомих майстрів XIX-XX ст.: І. Рєпіна, І. Шишкіна, І. Айвазовського, С. Васильківського, С. Святославського, П. Левченка, Т. Шевченка, К. Трутовського, Ф. Кричевського та ін.

Експозицію вітчизняного мистецтва відкривають окремі зразки іконопису XVIII-XIX ст., які дають уявлення про особливості релігійного мистецтва цього періоду. Серед них - "Свята Варвара", "Пророк Даниїл", поширене на Сумщині зображення Охтриської Богородиці та інші ікони.

У трьох експозиційних залах західноєвропейського мистецтва, започаткованого в перші роки організації музею, експонуються графічні роботи фламандських і голландських авторів XVI-XX ст.

З 15 тис. музейних фондів близько 9 тис. складають твори декоративно-ужиткового мистецтва, і тому з 2003 р. на третьому поверсі музею презентуються вироби України, Росії, країн Західної Європи та Сходу XVII-XX ст.

Мистецький зал Фландрії і Голландії

Відділ вітчизняного мистецтва

ВРУБЛЕВСЬКА ВАЛЕНТИНА БОРИСІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник культури України"
за вагомий особистий внесок у розвиток краєзнавства,
збереження національної історико-культурної спадщини.
Указ Президента України
від 16 вересня 1997 року № 2297**

Орден
"Знак Почета" (1976 р., 1980 р.).

Професор Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв.

Народилася 3 жовтня 1944 року в м. Київ. У 1968 р. закінчила Київський педагогічний інститут ім. М. Горького.

З 1984 р. по 1992 р. - заступник міністра культури УРСР та України. Протягом 1993-2000 рр. - заступник голови Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей при Кабінеті Міністрів України.

З 2000 р. по 2004 р. - заступник голови Державної служби контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України. З 2004 р. - професор Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв.

Валентина Борисівна зробила неоціненний внесок у заснування та подальшу діяльність Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей (з 2000 р. - Державної служби контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України), розробку та реалізацію стратегії щодо повернення в Україну втраченої історико-культурної спадщини та її збереження. Була одним із співрозробників Закону України "Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей" (введений у дію в 1999 р.), ряду нормативно-правових актів з порушеної проблематики.

В.Б. Врублевська була одним із головних розробників та брала активну участь у реалізації державних програм у справі збереження спадщини, актуалізованих національною історичною специфікою, "Повернуті імена", "Культурні цінності України: Втрати. Шляхи повернення", спільного культурологічного проекту Державної служби контролю та Міністерства культури АР Крим "Культурні цінності кримськотатарського народу. Втрати. Шляхи повернення".

Завдяки її особистому внеску в переговорні процеси та величезну науково-організаційну роботу протягом 1997-2007 рр. в Україну повернулася значна частина історико-культурної, мистецької та архівної спадщини видатних

діячів української культури та науки, що волею долі опинилися за кордоном: хореографа Василя Авраменка (США), художника Василя Хмелюка (Франція), громадського діяча Уласа Самчука (Канада), історика та мистецтвознавця Володимира Січинського (США), археолога, музеєзнавця Вадима Щербаківського (Чехія), Великого Кобзаря Тараса Шевченка (США).

З метою повернення на Батьківщину творчого доробку українців зарубіжжя Валентина Борисівна брала активну участь у налагодженні контактів зі спадкоємцями видатних українських діячів культури та громадськими і науковими організаціями українців за кордоном. Так, в Україну як дарунок повернулися мистецькі твори художників Миколи та Василя Кричевських (США, Венесуела), Миколи Бутовича (США), Володимира Винниченка (США), Людмили Морозової (США), Олеси Грищенко (США), скульптора Петра Кашпученка (США), частина спадщини кінорежисера Олександра Довженка (Росія), танцюриста, хореографа Сержа Лифаря (Швейцарія), публіциста, перекладача Віталія Коротича (Росія). Валентина Врублевська була одним із головних організаторів процесу повернення до Києва у 2001 р. та 2004 р. 11 фрагментів фресок національної святині Михайлівського Золотоверхого собору, що були переміщені на територію Російської Федерації внаслідок Другої світової війни і зберігалися у Державному Ермітажі (м. Санкт-Петербург). Ця подія стала однією із знакових у громадсько-політичному та культурно-мистецькому житті України початку XXI століття.

Валентина Борисівна - ініціатор створення інформаційно-пошукової системи "Культурні цінності, втрачені Україною під час та внаслідок Другої світової війни. Музеї", яка на сьогодні працює у Державній службі контролю та банк даних якої нараховує понад 8 тисяч занесених найменувань втрачених культурних цінностей. За її безпосередньою участю започатковано серію публікацій: "Повернення культурних надбавь України: проблеми, завдання, перспективи", "Доля культурних скарбів України під час Другої світової війни: архіви, бібліотеки, музеї", "Повернуті імена", "Повернення культурного надбання України: документи свідчать".

Грина Подолян

СЛОБОДЯН ПЕТРО МИХАЙЛОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник культури України"
за вагомий досягнення у професійній діяльності,
багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 26 грудня 2001 року № 1255**

Ректор Інституту туризму Федерації профспілок України, голова правління ЗАТ "Укрпрофтур".

Народився у 1941 р. на Івано-Франківщині.

Закінчив Коломийське педагогічне училище, Прикарпатський університет ім. В. Стефаника та Вищу партійну школу при ЦК Компартії України.

З 1972 р. працює в туризмі: спочатку директором Кримського міжнародного молодіжного центру "Спутник" ЦК ВАКСМ, далі головою Київського бюро міжнародного молодіжного туризму "Спутник", заступником голови Української республіканської ради по туризму та екскурсіях.

З 1985 р. - ректор Інституту туризму ФПУ. З 1993 р. - голова правління ЗАТ "Укрпрофтур", заснованого Федерацією профспілок України та Фондом соціального страхування у 1991 р. шляхом перетворення Української республіканської ради по туризму та екскурсіях.

В існуючих на той час соціально-економічних умовах "Укрпрофтур" зумів зберегти позиції єдиної туристичної організації, що забезпечує соціальні інтереси громадян України щодо відпочинку та оздоровлення, особливо мало-забезпечених верств населення, за доступними цінами.

Нині ЗАТ "Укрпрофтур" є найбільшим у державі туристичним об'єднанням, що охоплює 23 області України та має у своєму складі 10 дочірніх підприємств і 17 обласних акціонерних товариств, у підпорядкуванні яких 69 власних туристичних господарств (готелів, туристсько-оздоровчих комплексів, пансіонатів, туристичних баз і кемпінгів), 62 бюро подорожей та екскурсій, туристично-екскурсійні центри, клуби та інші підрозділи.

Інститут туризму ФПУ є одним із родоначальників на ринку навчальних туристичних послуг, має значний досвід підготовки кадрів для галузі туризму. Свої вигоди він бере з Республіканських туристичних курсів при Українській республіканській раді з туризму та екскурсій, що були організовані наприкінці 70-х років. Згодом, у 1982 р., на базі цих курсів було створено Українську філію Всесоюзного інституту підвищення кваліфікації працівників туристсько-екскурсійних організацій. У 1988 р. філію було перетворено в Український міжреспубліканський навчально-науковий центр, а в 1992 його реорганізовано

в Український інститут туризму й підпорядковано Федерації профспілок України. Нинішня назва - Інститут туризму ФПУ - з 1996 р.

По 1994 р. інститут займався виключно підготовкою та підвищенням кваліфікації працівників туристично-екскурсійних організацій. За цей період понад 40 тисяч фахівців туристичної галузі підвищили свою кваліфікацію, здобули ще одну освіту на базі навчального закладу. Керівники туристичних підприємств, головні бухгалтери та економісти, екскурсоводи, методисти, гідні-перекладачі, адміністратори готелів, метрдотелі - це далеко не повний перелік категорій слухачів.

Сьогодні Інститут туризму ФПУ надає повну вищу освіту (денна форма навчання - 5 років та заочна форма навчання - 5,5 років); здійснює підготовку та підвищення кваліфікації туристично-екскурсійних кадрів; надає другу вищу освіту; проводить наукові дослідження та консалтингову діяльність у сфері туризму.

Інститут туризму Федерації профспілок України проводить набір студентів за спеціальністю: "Менеджмент організації", спеціалізацією: менеджмент туристичної індустрії за освітньо-кваліфікаційними рівнями: бакалавр, спеціаліст. Випускникам присвоюється кваліфікація: менеджер з туризму. Можна здобути додаткові кваліфікації: гід-перекладач, екскурсовод, сомельє.

Посвячення у студенти на Шевченківій горі в м. Каневі

ШЕВЧЕНКО ЛЮДМИЛА МИХАЙЛІВНА

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник культури України"
за вагомий особистий внесок у розвиток національної
культури і мистецтва, високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 22 липня 1999 року № 918

Генеральний директор Національного заповідника "Батьківщина Тараса Шевченка".

Народилася 25 березня 1968 року в с. Шевченкове Звенигородського району Черкаської області.

З 1985 р. по 1990 р. навчалася на філологічному факультеті Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка. Після закінчення університету повернулася в рідне село і з 1 серпня 1990 р. працювала на посаді молодшого наукового працівника у літературно-меморіальному музеї Т.Г. Шевченка. У 1992 р. села дитинства Тараса Шевченка - Моринці, Шевченкове, Будище, Вільшана - об'єднані у Державний історико-культурний заповідник "Батьківщина Тараса Шевченка". А.М. Шевченко працювала на посаді заступника директора з наукової роботи, а з серпня 1995 р. - директором заповідника "Батьківщина Тараса Шевченка".

За період роботи на цих посадах керівник разом із колективом заповідника бере участь у різноманітних творчих заходах, які проводяться в Україні та поза її межами.

У 1998-1999 рр. у ході підготовки до святкування 185-ї річниці з Дня народження Тараса Шевченка була проведена благодійна акція з реставрації та відбудови історичних пам'яток, що входять до складу заповідника, кошти на яку надали провідні комерційні банки України. Зокрема, була відреставрована пам'ятка II пол. XVIII ст. хата дяка - свідок дитинства Кобзаря, відбулася реекспозиція музею

Тараса Шевченка, добудовані господарські приміщення, проведені капітальні ремонти будівель. Піклуючись про збереження унікальних пам'яток, А.М. Шевченко запрошує кваліфікованих спеціалістів для проведення розкопок, вивчення ландшафту, природного середовища Шевченкового краю. Постійно поповнюються музейні колекції, поліпшуються умови їх зберігання. Налагоджена співпраця з Інститутом пам'яткоохоронних досліджень. Урядова програма "Золота підкова Черкащини" сприяє упорядкуванню історичних місць заповідника. За період 2006-2007 рр. у с. Моринці було побудовано каплицю св. Тарасія, будинок з виставковим залом, відтворено кузню, встановлено комору, пам'ятку XIX ст.

Указом Президента України від 26 січня 2006 року № 74 Державному історико-культурному заповіднику "Батьківщина Тараса Шевченка" було надано статус національного. Творчий колектив заповідника вивчає і пропагує спадщину Тараса Шевченка, забезпечує охорону об'єктів культурної спадщини та пам'яток природи, пов'язаних з ними територій та рухомих предметів, творить монументального, образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва, а також проведення науково-дослідної, науково-методичної, інформаційної та культурно-просвітницької роботи з метою популяризації культурної спадщини, пов'язаної з ім'ям Т.Г. Шевченка, духовного збагачення громадян та їх патріотичного виховання.

Ірина Подолян

с. Шевченкове.
Літературно-меморіальний музей Т.Г. Шевченка

с. Моринці.
Коліска у хаті. Копія

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений працівник освіти України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ОСВІТИ УКРАЇНИ"

2006 рік

БЕЛЯЄВА Валентина Іванівна	директор Херсонської спеціалізованої школи І-ІІІ ступенів № 52 з поглибленим вивченням української мови	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
БОДНАРУК Микола Іванович	доцент Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ВОРОНА Лариса Миколаївна	директор Вінницького вищого професійного училища сфери послуг	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ГАЛЦІН Володимир Костянтинович	завідувач кафедри, доктор економічних наук, професор Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 960
ГЕНСЬОРСЬКА Мірослава Іванівна	директор Тернопільського міського центру дитячої творчості	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ГОЛОВКО Лариса Дмитрівич	ректор Київського інституту інвестиційного менеджменту	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ГРИЩЕНКО Іван Михайлович	проректор Київського національного університету технологій та дизайну	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЄФІМЕНКО Василь Іванович	декан, кандидат економічних наук Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 960
ЩЕНКО Тетяна Дем'янівна	директор Науково-методичного центру аграрної освіти Міністерства аграрної політики України	Указ Президента України від 15 листопада 2006 року № 965
КРАВЧУК Леонід Васильович	начальник Київського військового ліцею імені Івана Богуна	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
ЛЕВЧЕНКО Борис Олексійович	головний науковий співробітник, професор Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут"	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЛУКОВСЬКА Галина Іванівна	викладач Житомирського автомобільно-дорожнього коледжу	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
МАРТИНЕНКО Виктор Олексійович	директор Путивльської загальноосвітньої школи-інтернату І-ІІ ступенів, Сумська область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ПІЧУГІН Михайло Федорович	начальник Житомирського військового інституту радіоелектроніки імені С.П. Корольова, генерал-майор	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1024
ПОВАЖНИЙ Олександр Станіславович	проректор Донецького державного університету управління	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ПОДДЕРЬОГІН Анатолій Микитович	завідувач кафедри, кандидат економічних наук, професор Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана	Указ Президента України від 14 листопада 2006 року № 960
РИБАЧЕК Тетяна Костянтинівна	директор школи - дитячого садка "Перша ластівка" з поглибленим вивченням англійської мови, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

РУБАН
Юрій Дмитрович
РУМ'ЯНЦЕВ
Юрій Володимирович

завідувач кафедри Харківської державної зооветеринарної академії
начальник Військово-медичного інституту - заступник начальника Української військово-медичної академії, полковник медичної служби

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1024

СТЕРЮПОЛО
Олена Іванівна

професор Київського національного лінгвістичного університету

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

СТЕФАНЕНКО
Павло Вікторович

начальник кафедри Донецького національного технічного університету, полковник

Указ Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1024

УВАРОВ
Олег Васильович

заступник начальника Головного управління освіти і науки Харківської обласної державної адміністрації

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

ШНИРКОВ
Олександр Іванович

заступник директора з наукової роботи Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АЗАРОВ
Олексій Дмитрович

директор Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, завідувач кафедри Вінницького національного технічного університету

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

АНДРОСОВА
Галина Кирилівна

завідувач дошкільного навчального закладу № 55, м. Житомир

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

АНТОНЮК
Василь Олександрович

директор спеціалізованої середньої школи № 301, м. Київ

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

АРАБАДЖИ
Олена Семенівна

проректор, завідувач кафедри Мелітопольського державного педагогічного університету

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

БАБКОВА
Ольга Дмитрівна

директор дошкільного навчального закладу № 596, м. Київ

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

БАДЮК
Володимир Васильович

перший заступник начальника управління освіти і науки Вінницької обласної державної адміністрації

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131

БАЛАБІН
Віктор Володимирович

генерал-майор

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

БАЛИМ
Людмила Володимирівна

перший заступник директора Державного департаменту з усунювання та захисту прав дитини Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

БЕЖЕНАР
Георгій Дмитрович

директор Слоб'янської гімназії, м. Київ

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

БЕНДЕРА
Іван Миколайович

директор Інституту механізації і електрифікації сільського господарства Подільського державного аграрно-технічного університету, м. Кам'янець-Подільський

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 887

БІРЮК
Олександр Олексійович

директор гімназії № 315 з поглибленим вивченням іноземних мов Дарницького району міста Києва

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

БОГДАНОВА
Раїса Володимирівна

директор Куйбишевського навчально-виховного комплексу, Миколаївська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

БОЙЧЕНКО
Тетяна Євгенівна

доцент кафедри Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика, м. Київ

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

БОЛЮК
Зінаїда Андріївна

начальник управління освіти і науки Івано-Франківської обласної державної адміністрації

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

БОРОВСЬКА
Лідія Андріївна

директор Миколаївського обласного Центру науково-технічної творчості учнівської молоді

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

БОРОДІЙ
Дарія Іванівна

директор педагогічного коледжу Львівського національного університету імені Івана Франка

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

БУРКА
Микола Олександрович

директор Кам'янсько-Дніпровської загальноосвітньої санаторної школи-інтернату для дітей з неспецифічними захворюваннями органів дихання, Запорізька область

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

БУТКО
Анатолій Дмитрович

декан факультету Київського національного торговельно-економічного університету

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

БУШИН
Микола Іванович

завідувач кафедри Черкаського державного технологічного університету

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ВДОВИЧЕНКО
Раїса Петрівна

начальник управління освіти виконавчого комітету Миколаївської міської ради

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ГАЙДУКОВ
Віктор Федорович

доцент кафедри Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, м. Луганськ

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

ГАЛЕНКО
Раїса Олександрівна

художній керівник ансамблю танцю "Щасливе дитинство" Харківського обласного палацу дитячої та юнацької творчості

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 135

ГАРАФОНОВА
Ніна Савелівна

вихователька Васильківської загальноосвітньої середньої школи-інтернату, Соломянський район

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ГЕРАСИМЧУК
Зоряна Вікторівна

перший проректор Луцького державного технічного університету, доктор економічних наук, професор, Волинська область

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

ГОНЧАР
Ольга Вікторівна

заступник директора Паладу творчості учнів, м. Миколаїв

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

ГОРБАЧ
Зінаїда Іванівна

тренер чемпіони зі спортивної гімнастики О. Щербатих, м. Київ

Указ Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

ГОРБАЧИК
Надія Федорівна

депутат Кузнецовської міської ради, директор Кузнецовської гімназії, Рівненська область

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

ГОРШКОВА
Ася Семенівна

голова Донецької обласної організації профспілки працівників освіти і науки

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ГОСТЯЄВ
Юрій Михайлович

директор Дмитрівської загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів, Бердичівський район

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ГРЕДУНОВ
Валерій Терентійович

тренер естафетної команди з легкої атлетики, Київська область

Указ Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

ГРИЦУК
Микола Володимирович

проректор Національного університету "Острозька академія", Рівненська область

Указ Президента України
від 9 листопада 2007 року № 1086

ГУБСЬКИЙ
Володимир Федорович

начальник відділу Київського обласного управління з фізичного виховання та спорту

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

ГУДЗЬ
Віктор Васильович

професор Мелітопольського державного педагогічного університету, Запорізька область

Указ Президента України
від 20 листопада 2007 року № 1123

ДАНИЛЮК
Микола Олексійович

завідувач кафедри Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу

Указ Президента України
від 4 вересня 2007 року № 820

ДЕМЧЕНКО
Тамара Павлівна

доцент Чернігівського педагогічного університету

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ДЕМЧЕНКО
Дмитро Михайлович

начальник управління освіти і наукової діяльності Одеської обласної державної адміністрації

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ДЖУРАН
Василь Миколайович

проректор Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету імені Григорія Сковороди

Указ Президента України
від 14 вересня 2007 року № 873

ДЗЮБЛОК
Валерій Петрович

директор навчально-методичного центру професійно-технічної освіти у Тернопільській області

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ДІБРОВА
Світлана Венедиктівна

завідувач дошкільного навчального закладу (ясла-садок) № 72 "Тюмич", м. Кіровоград

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ДМИТРИК
Олександр Дмитрович

директор Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ДОБРЯНСЬКИЙ
Ігор Анатолійович

ректор Кіровоградського інституту регіонального управління та економіки, професор кафедри

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ДОВГА
Марія Іванівна

ветеран педагогічної освіти, м. Київ

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ДУДЧЕНКО
Діана Іванівна

директор спеціалізованої загальноосвітньої школи № 1 імені О.В. Суворова І-ІІІ ступенів з поглибленим вивченням англійської мови, Ізмаїл

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 134

ЕГОРОВ
Петро Володимирович

декан, завідувач кафедри Донецького національного університету

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

ЄРЬОМІНА
Тамара Іванівна

директор Запорізького міського дитячого ботанічного саду

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЄФРЕМОВА
Лідія Григорівна

директор Курульського навчально-виховного комплексу, Харківська область

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ЖАДЬКО
Віктор Олександрович

завідувач кафедри Інституту української філології
Національного педагогічного університету
імені М.П. Драгоманова, м. Київ

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ЖАДАК
Ольга Дем'янівна
ЖЕРНОСЕК
Іван Пилипович

голова Черкаської обласної організації профспілки працівників
освіти і науки

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

старший науковий співробітник Інституту педагогіки
АПН України

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

ЖУКОВА
Ольга Миколаївна
ЗАВАЛЕВСЬКИЙ
Юрій Іванович
ЗАГОРСЬКА
Галина Іванівна

вчителька, директор Макіївської міської загальноосвітньої
гімназії, Донецька область

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

заступник директора Інституту інноваційних технологій
і змісту освіти Міністерства освіти і науки України, м. Київ

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

директор Кримського центру підготовки
та підвищення кваліфікації працівників органів державної
влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств,
установ і організацій при Раді міністрів

Указ Президента України
від 30 січня 2007 року № 57

ЗАЄЦЬ
Ірина Михайлівна

заступник голови - керівник апарату Севастопольської
міської державної адміністрації

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ІВАНИЩУК
Світлана Миколаївна

завідувач кафедри Херсонського державного університету

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ІВАНЧЕНКО
Олександр Григорович

заступник директора професійного гірничого ліцею,
м. Комсомольськ, Полтавська область

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

ІВАСЮТИН
Тарас Дмитрович

завідувач кафедри Чернівецького національного
університету імені Юрія Федьковича

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ІВАШКО
Іван Васильович

директор Підгаєцького професійного аграрного ліцею

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ІВАЩЕНКО
Михайло Васильович

директор Бахмацької зразкової автомобільної школи

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ІАБІН
Олександр Олександрович

директор загальноосвітньої школи I-III ступенів № 19
міста Миколаєва

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

КАЗАНЖИ
Федір Іванович

проректор Південноукраїнського державного педагогічного
університету імені К.Д. Ушинського, кандидат педагогічних
наук, професор, м. Одеса

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

КАКАРЕКА
Валентина Миколаївна

вихователька, вчителька музики і ритмики Котівської
спеціалізованої загальноосвітньої школи-інтернату
для дітей з вадами розумового та фізичного розвитку,
Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

КАЛАШНИК
Наталія Григорівна

заступник Голови Державного департаменту України
з питань виконання покарань

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

КАЛЬКО
Василь Михайлович

старший майстер професійно-технічного училища № 9,
м. Полтава

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

КАРЄВА
Людмила Іванівна

заступник директора Луганського обласного центру
науково-технічної творчості учнівської молоді

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

КИРИЛЕНКО
Тасія Сергіївна

доцент Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

КНЯЗЬОВ
Вадим Костянтинівич

член виконкому Спортивної студентської
спілки України, м. Київ

Указ Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

КОБЕЛЯ
Антоніна Василівна

директор Теревольнянського районного комунального
центру позашкільної роботи дітей та юнацтва,
Тернопільська область

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

КОВАЧ
Марія Йосипівна

проректор Закарпатського державного університету

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

КОЗАК
Федір Васильович

перший проректор Івано-Франківського національного
технічного університету нафти і газу

Указ Президента України
від 20 вересня 2007 року № 899

КОЗУБОВСЬКИЙ
Дмитро Онуфрійович

директор Вижницького коледжу прикладного мистецтва
імені В.О. Шкрябляка, Чернівецька область

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

КОПЕРА
Степан Михайлович

директор Ясеницького дитячого будинку спеціального
призначення, Рівненський район

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

КОПИЧ
Іван Михайлович

ректор Львівської комерційної академії,
кандидат фізико-математичних наук, професор

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1166

КОПІЄВСЬКА
Ольга Рафаїлівна

декан Київського національного університету культури
і мистецтв

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

КОРБУТ
Гаррій Олександрович

доцент Житомирського державного університету
імені Івана Франка

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

КОРОЛЬ
Микола Петрович

директор спеціалізованої середньої школи № 16,
м. Київ

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

КОСИЛ
Михайло Юрійович

директор Івано-Франківського обласного центру туризму
і краєзнавства учнівської молоді

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

КОЦУР
Анатолій Петрович

професор кафедри Переяслав-Хмельницького державного
педагогічного університету імені Григорія Сковороди,
Київська область

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

КРАВЧУК
Віктор Дмитрович

директор Попільнянської гімназії № 1

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

КРУЗЕР
Анатолій Іванович

директор Нетішинського професійного ліцею

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 887

КУЛАЄЦЬ
Галина Петрівна

заступник директора з навчальної роботи
Івано-Франківського державного аграрного коледжу

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

КУЛШОВ
Володимир Васильович

професор Кривоїзького економічного інституту
Київського національного економічного університету
імені Вадима Гетьмана, Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

КУПРІКОВ
Михайло Григорович

директор вищого професійного училища № 14,
м. Краматорськ, Донецька область

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ЛАСЮЧЕНКО
Володимир Михайлович

директор Ровеньківського професійного гірничого ліцею

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЛИСЕЦЬКА
Катерина Макарівна

вихователька Білгород-Дністровського дитячого
будинку-інтернату, Одеська область

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

ЛИТВИН
Любов Петрівна

директор спеціалізованої школи № 98 з поглибленим
вивченням англійської мови, м. Київ

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ЛОПУШИНСЬКИЙ
Іван Петрович

голова Суворовської районної у місті Херсоні ради

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЛУКАШЕВИЧ
Микола Павлович

завідувач кафедри Інституту підготовки кадрів державної
служби зайнятості України, м. Київ

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

МАЗЕПА
Павло Миколайович

начальник управління освіти Прилуцької міської ради

Указ Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 962

МАКАРЕНКО
Ніна Василівна

завідувач дошкільного навчального закладу
(ясла-садок) № 31, м. Херсон

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

МАЛААЧИ
Олександра Костянтинівна

директор загальноосвітньої школи I-III ступенів № 24,
м. Севастополь

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МАРКОВ
Геннадій Миколайович

директор загальноосвітньої школи I-III ступенів № 3,
м. Лозоної

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МАРМУЛЬ
Лариса Олександрівна

завідувач кафедри Херсонського державного
аграрного університету

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

МАРТИШЕВСЬКИЙ
Костянтин Костянтинівич

професор кафедри Кіровоградського державного
педагогічного університету імені Володимира Винниченка

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МАРЦЕНЮК
Галина Миколаївна

директор Змішівської загальноосвітньої школи
I-II ступенів № 2, Харківська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

МАРЧУК
Микола Михайлович

декан факультету Національного університету водного
господарства та природокористування, м. Рівне

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МИЦКАН
Богдан Михайлович

завідувач кафедри Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

МІНЧЕНКО
Тамара Антонівна

методист Чернівецького обласного інституту післядипломної
педагогічної освіти

Указ Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

МОЖЕЙКО
Галина Панасівна

директор Шепетівського навчально-виховного
комплексу № 1, Хмельницька область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

МОРОЗ
Іван Васильович

завідувач кафедри Національного педагогічного університету
імені М.П. Драгоманова, м. Київ

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

НАГОРНИЙ
Ростислав Васильович
НАДОЛШНИЙ
Петро Іванович

директор Надвірнянського коледжу Національного транспортного університету, Івано-Франківська область
професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування Одеського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президенті України

Указа Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002

НЕМИЛОСТИВА
Віра Максимівна
НЕСТЕРОВИЧ
Іван Григорович

начальник відділу Старобешівської районної державної адміністрації
доцент кафедри Об'єднаного інституту при Національній академії оборони України, полковник у відставці

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

НІЛОВ
Анатолій Михайлович
НОВАК
Віталій Георгійович

директор Республіканського вищого училища фізичної культури, м. Київ
начальник управління освіти Рівненського міськвиконкому

Указа Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

ОБИХОД
Анатолій Іванович

проректор Державного агрокологічного університету, м. Житомир

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

ОБОЛОНСЬКИЙ
Олександр Юрійович
ОГОРОДНІЙЧУК
Зоя Василівна

перший віде-президент Національної академії державного управління при Президенті України
завідувач кафедри Інституту корекційної педагогіки та психології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, м. Київ

Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ОГРЕНИЧ
Надія Миколаївна

голова Миколаївського обласного об'єднання "Просвіта" Всеукраїнського товариства "Просвіта" імені Тараса Шевченка

Указа Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ОДАРЧЕНКО
Микола Семенович

декан Харківського державного університету харчування та торгівлі

Указа Президента України
від 9 листопада 2007 року № 1086

ОЗЕРЧУК
Борис Олександрович

тренер естафетної команди з легкої атлетики, Київська область

Указа Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 979

ОСТАПЕНКО
Галина Феліксівна

начальник управління освіти виконавчого комітету Первомайської міської ради

Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

ПАЄВСЬКИЙ
Петро Борисович

заступник Уманського міського голови, Черкаська область

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ПАЛАМАРЧУК
Микола Євгенович

директор державного професійно-технічного навчального закладу "Новоград-Волинський професійний ліцей"

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ПАНАСЮК
Клавдія Василівна

доцент Львівського інституту Сухопутних військ імені Петра Сагайдачного Національного університету "Львівська політехніка"

Указа Президента України
від 23 серпня 2007 року № 770

ПЕТРИШИН
Роман Іванович

перший проректор Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

Указа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

ПЕТРІВ
Олег Северинович

директор Івано-Франківського державного центру науково-технічної та економічної інформації Міністерства освіти і науки України

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ПІЛИПІВ
Богдан Іванович

перший заступник начальника Головного управління - командувач, генерал-лейтенант

Указа Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ПІДАУБНИЙ
Віталій Васильович

директор Сумського центру професійно-технічної освіти

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 222

ПІСКУН
Раїса Петрівна

завідувач кафедри медичної біології Вінницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ПЛОХІЙ
Любов Олександрівна

директор Енергодарського навчально-виховного комплексу № 5, Запорізька область

Указа Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

ПОЛОВЕЦЬ
Володимир Михайлович

завідувач кафедри українознавства і політології Чернівецького державного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ПОПКО
Людмила Петрівна

професор кафедри Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв, м. Київ

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ПОПОВИЧ
Тамара Василівна

директор Хмельницької спеціалізованої середньої загальноосвітньої школи I-III ступенів № 1

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

ПОТАПЧУК
Євген Михайлович

полковник

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 24 травня 2007 року № 464

ПРОЦЕНКО
Володимир Миколайович

заступник директора Київського будівельного технікуму

Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

РЕДІНА
Наталія Іванівна

ректор Дніпропетровської державної фінансової академії

Указа Президента України
від 16 травня 2007 року № 418

РИЛЯК
Іван Іванович

начальник Закарпатського обласного управління з фізичного виховання та спорту

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

РИМАР
Микола Павлович

завідувач кафедри фізичного виховання та здоров'я Української медичної стоматологічної академії, м. Полтава

Указа Президента України
від 4 вересня 2007 року № 821

РОГАЛЬСЬКИЙ
Франц Борисович

перший проректор Херсонського національного технічного університету

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

РОДИМЕНКО
Ірина Миколаївна

начальник відділу головного управління освіти і науки Дніпропетровської обласної державної адміністрації

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

РОМАНЕНКО
Олександр Луквич

доцент кафедри Київського національного торговельно-економічного університету

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

РУДЕНКО
Ганна Василівна

депутат Київської міської ради, голова постійної комісії Київської міської ради з питань освіти

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

САВЕЛЬЄВА
Катерина Борисівна

викладач Харківського гуманітарно-педагогічного інституту

Указа Президента України
від 9 листопада 2007 року № 1086

САВЧЕНКО
Тетяна Михайлівна

директор Центру творчості дітей та юнацтва Прилуцької міської ради, Чернівецька область

Указа Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

СЕНЬКО
Іван Васильович

директор Мукачівської спеціальної загальноосвітньої школи-інтернату для сліпих та слабозорих дітей I-II ступенів, Закарпатська область

Указа Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

СІМОЦУК
Віктор Михайлович

заступник директора Волинського технікуму Національного університету харчових технологій, м. Луцьк

Указа Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

СЛАВГОРОДСЬКА-
КУРПІЄВА
Лідія Євгенівна

завідувач кафедри Південного філіалу "Кримський агротехнологічний університет" Національного аграрного університету, м. Сімферополь

Указа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

СТАСЮК
Василь Васильович

учасник бойових дій в Афганістані, начальник факультету Національної академії оборони України, полковник

Указа Президента України
від 14 лютого 2007 року № 110

СТАЦЕНКО
Анатолій Миколайович

завідувач відділення студентської збірної команди України зі спортивної гімнастики, м. Київ

Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

СТОВБА
Василь Іванович

викладач Аграрно-економічного коледжу Полтавської державної аграрної академії

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

СТОЛЯРЧУК
Ніна Олександрівна

заступник директора з навчальної роботи Черкаського медичного коледжу

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

СУЛЕЙМАНОВА
Алла Олександрівна

директор спеціалізованої школи № 49, м. Київ

Указа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

СУХОМАІН
Лариса Миколаївна

завідувач дошкільного навчального закладу № 31, м. Кіровоград

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

СЬОМИК
Олена Броніславівна

вчителька колегіуму № 25, м. Кременчук, Полтавська область

Указа Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ТРИМЧЕНКО
Сергій Михайлович

ректор державного вищого навчального закладу "Запорізький національний університет"

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ТІШКОВСЬКИЙ
Гадеуш Лаврентійович

директор Центру професійно-технічної освіти № 1, м. Вінниця

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131

ТКАЧЕНКО
Світлана Миколаївна

директор Шосткинської спеціалізованої школи I-III ступенів "Ліцей"

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ТОРЯНИК
Алла Григорівна

директор Сумської спеціалізованої школи I-III ступенів № 7, м. Суми

Указа Президента України
від 2 жовтня 2007 року № 940

ТРУШ
Володимир Євдокимович

завідувач кафедри Херсонського національного технічного університету

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ФЕДЯЄВА
Валентина Леонідівна

проректор Херсонського державного університету

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ФЕЦЕНКО
Олена Василівна

голова Черкаського обласного об'єднання "Просвіта" Всеукраїнського товариства "Просвіта" імені Тараса Шевченка

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 9 листопада 2007 року № 1086

ФІДІРКО
Тетяна Георгіївна

ФІЛЕР
Замента Юхимівна

ФРАНЧУК
Марія Андріївна

ХІТРЕНКО
Михайло Володимирович

ХУТОРНИЙ
Віктор Васильович

ЦЕХМІСТЕР
Ярослав Володимирович

ЦИКІН
Веніамін Олександрович

ЦЬОХ
Володимир Ігорович

ЧАПАЛИГА
Вячеслав Михайлович

ЧЕРНИШОВА
Лада Миколаївна

ШЕРГІН
Сергій Олександрович

ШЕСТОПАЛОК
Олександр Васильович

ЮХНИЦЬКИЙ
Богдан Володимирович

ЯКИМОВ
Владислав Олексійович

ЯРМАК
Ніна Данчівна

ЯРОШЕНКО
Станіслав Павлович

заступник Одеського міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради

професор Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка, доктор технічних наук

голова Волинської обласної організації профспілки працівників освіти і науки

директор Дітярівського професійного аграрного ліцею, Чернівецька область

генеральний директор Національного центру аерокосмічної освіти молоді України, м. Дніпропетровськ

професор Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, м. Київ

завідувач кафедри Сумського державного університету імені А.С.Макаренка

директор Тернопільського центру професійно-технічної освіти № 1

завідувач кафедри Львівського інституту банківської справи Університету банківської справи Національного банку України

доцент Кримського державного медичного університету імені С.І.Георгієвського

завідувач кафедри Дипломатичної академії України при Міністерстві закордонних справ України, м. Київ

ректор Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського

завідувач відділення студентської збірної команди України зі стрільби кулькової, м. Львів

завідувач кафедри Севастопольського військово-морського інституту імені П.С.Нахімова, доктор технічних наук, професор

завідувач дитячого навчального закладу "Промінь", смт Барнішівка, Київська область

професор Української академії банківської справи Національного банку України

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 411

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 30 березня 2007 року № 254

Указ Президента України від 2 жовтня 2007 року № 940

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

КОРСУН ЯРОСЛАВ ПЕТРОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник освіти України"
за вагомі досягнення у професійній діяльності,
багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 2 березня 2004 року № 265

Директор Рівненського державного аграрного коледжу. Відмінник освіти України, відмінник аграрної освіти України, нагороджений Почесними грамотами Рівненської облдержадміністрації, Міністерства аграрної політики України, Грамотою Президента України. Брав участь у II з'їзді працівників освіти України (2001 р.). Член республіканської методичної ради Мінагрополітики України з питань роботи вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації. Отримав трудову відзнаку "Знак пошани" (2004 р.). Має вчене звання "ад'ютант-професор менеджменту" та "член-кореспондент Міжнародної кадрової академії". Лауреат Всеукраїнського рейтингу професійних досягнень "Лідер України" (2006 р.). Депутат Рівненської міської ради трьох скликань.

Родом з Радивилівщини. Вищу освіту здобув у Ровенському державному педагогічному інституті (1966 р.) та Українській сільськогосподарській академії (нині - Національний аграрний університет) (1980 р.). Закінчив аспірантуру МАУП, у 2001 р. підвищив кваліфікацію у Вищій школі Вайнштедтан (Німеччина).

Свою трудову діяльність розпочав у 1960 р. вчителем математики і праці, з 1966 р. - викладач фізики і загально-технічних дисциплін Мирогощанського радгоспу-технікуму, завідувач відділення Рівненського автотранспортного технікуму. З 1986 р. працював у Рівненському державному аграрному технікумі на посаді заступника директора з навчальної роботи. З 1997 р. - директор Рівненського державного аграрного коледжу.

Провідне місце серед лабораторій і кабінетів аграрного коледжу займає комп'ютерний центр, мережа якого підключена до системи INTERNET. Бібліотека оснащена сучасною комп'ютерною технікою, програмним забезпеченням, є автоматизовані робочі місця для читачів у читальній залі. Створено навчально-науково-виробничі комплекси з Львівським національним університетом імені Івана Франка і Тернопільським національним економічним університетом.

Серед 118 вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації Міністерства аграрної політики України за офіційним рейтингом коледж впевнено входить у першу п'ятірку впродовж останніх п'яти років.

У 2000 р. Рівненський державний аграрний коледж став номінантом "Золотої книги ділової еліти України", 2006 р. - учасником загальноукраїнського проекту "Новітня історія України. Імена, звернення, творчість" та "Діловий імідж України. Партнерство та інтеграція у світову економічну співдружність", щорічно є учасником міжнародної виставки навчальних закладів "Сучасна освіта в Україні".

Успіхи та досягнення коледжу - заслуга всього колективу: серед 98 викладачів 2 професори, 17 відмінників освіти, 6 відмінників аграрної освіти, 7 викладачів-аспірантів, 15 магістрів, 1 заслужений працівник освіти України.

Підготовку майбутніх фахівців коледж проводить з таких напрямів і спеціальностей: "Економіка і підприємництво"; бухгалтерський облік, фінанси, комерційна діяльність; "Право": правознавство; "Геодезія, картографія та землевпорядкування"; землевпорядкування (земельно-правові відносини); "Будівництво": будівництво та експлуатація будівель і споруд (технічна експертиза будівель і споруд, операції з нерухомістю); "Комп'ютерні науки": програмування для електронно-обчислювальної техніки і автоматизованих систем.

З ініціативи Я.П.Корсуна відкрито спеціальності "Фінанси" та "Програмування для електронно-обчислювальної техніки та автоматизованих систем", введено нові спеціалізації "Земельно-правові відносини" і "Технічна експертиза будівель і споруд, операції з нерухомістю".

Гордістю коледжу та його керівника - створення у 2002 р. республіканського навчально-практичного центру Мінагрополітики України та підготовки та перепідготовки фахівців зі спеціальності "Землевпорядкування". З 1998 р. коледж здійснює освітню діяльність, пов'язану з наданням професійної освіти на рівні кваліфікаційних вимог до курсової підготовки з напрямів "Оператор комп'ютерного набору", "Правоознавство", "Бухгалтерський облік", "Робітник із комплексного обслуговування будівель і споруд".

Творча енергія, високий потенціал трудового колективу та його керівника - запорука успіхів, зміцнення авторитету навчального закладу, перебування на передових позиціях вітчизняної аграрної освіти.

ОЛЕКСИК ХОМА МИХАЙЛОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник освіти України"
за вагомий особистий внесок
у справу єднання українського народу,
розбудову демократичної, соціальної і правової держави
та з нагоди Дня Соборності України.**

**Указ Президента України
від 17 січня 2008 року № 32**

Кандидат історичних наук, професор, заступник декана юридичного факультету Закарпатського державного університету, член Спілки адвокатів України.

За пільну науково-педагогічну та громадську роботу, особистий внесок у розвиток науки і освіти нагороджений знаком "Відмінник освіти України" (2002 р.), багаторазово відзначений Почесними Грамотами Закарпатської обласної ради, обласної державної адміністрації, Ужгородської міської ради тощо. У 2007 р. удостоєний Почесної відзнаки Ужгородської міської ради в номінації "Професійна діяльність у сфері вищої освіти", а вченою радою університету йому присвоєно звання "Почесний професор Закарпатського державного університету".

Народився 7 червня 1936 року в с. Доробратово Іршавського району Закарпатської області. У 1953 р. закінчив сільську середню школу, в 1959 р. - філологічний факультет Ужгородського державного університету, здобувши кваліфікацію вчителя мови і літератури. Під час навчання працював вихователем Ужгородського дитячого будинку.

З березня 1957 р. по червень 1967 р. Хома Михайлович працював на оперативно-слідчій та керівній роботі УВС Закарпатської області. Обирався депутатом та членом виконкому Чопської міської ради.

Одночасно у 1966 р. закінчив Вищу школу МООП УРСР (Академія МВС України) за спеціальністю "Правознавство", здобувши кваліфікацію юриста.

У 1967 р. за власною ініціативою звільнився з органів внутрішніх справ і перейшов на роботу в Ужгородський державний університет, де працював старшим методистом навчальної частини, завідувачем відділу зовнішніх зв'язків, викладачем суспільних дисциплін, одночасно вів активну громадську діяльність. У 1972 р. був обраний заступником голови об'єднаного профкому університету.

У 1973-1974 рр. Х.М. Олексик перебуваючи на науковому стажуванні в Братиславському університеті ім. Я.А. Коменського, в архівах Праги і Братислави опрацював матеріали за теми дисертації "Прогресивні сили Чехословаччини у боротьбі за визнання СРСР".

З 1975 р. Хома Михайлович повністю присвятив себе науково-педагогічній роботі: спочатку викладач, потім

старший викладач, доцент кафедри політології Ужгородського державного університету.

У 1981 р. захистив кандидатську дисертацію, в 1983 р. йому присвоєно вчене звання доцента по кафедрі політології, з 1992 р. - доцент кафедри теорії та історії держави і права. Протягом 1990-1994 рр. за сумісництвом обіймав посаду наукового керівника соціологічної лабораторії.

У 1982 р. та 1987 р. пройшов наукове стажування в Інституті підвищення кваліфікації Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, в 1996 р. - в Інституті державного управління університету Джорджії (США).

У період становлення Української держави Олексик Хома Михайлович - активний учасник проведення на Закарпатті референдуму за проголошення суверенітету України, багатьох регіональних, національних і міжнародних конференцій з питань формування та утвердження політичних і громадянських інститутів Української держави.

У вересні 1994 р. Х.М. Олексик очолив новостворене Управління взаємодії з правоохоронними органами Закарпатської обласної державної адміністрації, був членом кваліфікаційної комісії обласного суду, секретарем Комісії по боротьбі з корупцією при Закарпатській обласній державній адміністрації. У жовтні 1996 р. очолив науково-інформаційний відділ Закарпатського регіонального центру соціально-економічних і гуманітарних досліджень НАН України.

У 1997 р. перейшов на постійну роботу в Закарпатський державний університет, де організував і очолив кафедру теорії та історії держави і права, згодом завідував кафедрою цивільного права і процесу, суспільних наук. Пільно працює над підготовкою кандидатів юридичних наук. Член обласної міжвідомчої комісії з правової освіти. У галузі теорії держави і права розробляє питання про шляхи удосконалення в Україні системи органів державної влади і самоврядування, демократизації суспільного життя. Опублікував понад 100 наукових праць, у т. ч. монографії, навчальні та методичні посібники. Член творчих груп з розробки проблем соціально-економічного розвитку регіону, концепції сталого розвитку Закарпаття, організаційного та правового забезпечення євроінтеграційних процесів. Постійний учасник міжвузівських та міжнародних конференцій.

ПЕРЕВОЗНИК АНАТОЛІЙ СЕМЕНОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник освіти України"
за вагомий особистий внесок
у розвиток автомобільного транспорту,
забезпечення якісного будівництва,
ремонту та утримання доріг, високий професіоналізм
та з нагоди Дня автомобіліста і дорожника.**

**Указ Президента України
від 28 жовтня 2004 року № 1325**

Директор Харківського автомобільно-дорожнього технікуму Міністерства освіти і науки України.

Народився 20 липня 1948 року у селищі Ст. Салтів Ст. Салтівського району Харківської області у сім'ї службовців.

У 1973 р. закінчив Харківський інститут радіоелектроніки; в 1993 р. - Харківський автомобільно-дорожній інститут.

З 1972 р. по 1976 р. працював інженером, старшим інженером лабораторії автоматизації і математичних досліджень Українського науково-дослідного інституту металів. Протягом 1976-1985 рр. - викладач, завідувач навчально-виробничих майстерень Харківського текстильного технікуму. У 1985-1987 рр. - інструктор, заступник завідувача відділу пропаганди і агітації Дзержинського райкому Компартії України. З червня 1987 р. - директор Харківського автомобільно-дорожнього технікуму Міністерства освіти і науки України.

Лауреат рейтингу-конкурсу "Харків'янин року" (2004 р.). Харківський автомобільно-дорожній технікум - один з найстаріших навчальних закладів України, який за 79 років став одним із найпотужніших навчальних закладів I рівня акредитації, що готують фахівців для автомобільно-дорожнього господарства України. За роки своєї діяльності ХАДТ підготував більше 38 тис. фахівців.

Сьогодні це сучасний освітній заклад, який розвивається як багатофункціональна система, що постійно впроваджує інноваційні форми і методи навчально-виховного процесу. У технікумі навчаються 3062 студенти денної та заочної форм навчання за 5 напрямками та 9 спеціальностями. Технікум має навчально-виробничі майстерні, навчальні гаражі, навчальний дорожній полігон, спортивні зали, стадіони, бібліотеки з читальними залами, центр підготовки водіїв. ХАДТ здійснює підготовку водіїв транспортних засобів категорій "А", "В", "В і С", "D", "Е", а також підготовку трактористів-машиністів категорій "А", "В" і машиністів самохідних дорожніх машин категорії "Г".

Навчальний автотранспортний парк технікуму налічує 7 вантажних автомобілів, автокран, автобус, 12 легкових автомобілів, самоскид, 6 колісних тракторів, 3 бульдозери, екскаватор, автогрейдер, автоскрепер, 2 тракторних причепи.

Навчальний процес забезпечують висококваліфіковані викладачі, з яких 2 кандидати технічних наук, 12 відмінників освіти України, 23 викладачі-методисти, 20 викладачів вищої категорії, 28 викладачів I категорії.

Під творчим педагогічним, методичним керівництвом Анатолія Семеновича у технікумі ведеться системна багаторічна дослідницька робота за напрямками: оновлення освітньо-професійної підготовки спеціалістів; зміст і організація самостійної роботи студентів; організація навчально-виробничої практики; соціально-педагогічна діагностика студентів нового набору; педагогічний моніторинг якості підготовки молодших спеціалістів; створена система підвищення кваліфікації педагогічних працівників; проводиться розбудова та комплексна модернізація матеріально-технічної бази. При його безпосередній участі вирішуються питання ступеневої вищої освіти в рамках навчально-науково-виробничих комплексів із Харківським національним автомобільно-дорожнім університетом, Національним технічним університетом "Харківський політехнічний інститут". Студенти технікуму неодноразово виборювали призові місця в обласних, республіканських та міжнародних конкурсах і олімпіадах, спортивних змаганнях. Колектив технікуму робить вагомий внесок у підготовку висококваліфікованих фахівців, пишеться випускниками, які своїми трудовими і творчими досягненнями сприяють розбудові Харківщини.

Підготовка хонінгувального верстата для проведення практичних занять з ремонту двигунів

ОЛІФІРОВ ВОЛОДИМИР ПРОКОПОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник освіти України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний,
культурний розвиток Української держави,
вагомі трудові досягнення та з нагоди
15-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 18 серпня 2006 року № 694**

Директор Інституту післядипломної освіти Донецького державного університету економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського.

Нагороджений орденом "Святий князь Володимир" IV ступеня; Почесною грамотою та медаллю "Відмінник вищої освіти" Міністерства освіти і науки України.

Народився 6 травня 1939 року в м. Ясинувата Донецької області.

Після закінчення Ясинуватського індустріального технікуму за спеціальністю "Промислове та громадське будівництво" залишився працювати в ньому лаборантом, інструктором виробничого навчання.

З 1962 р. навчався на механічному факультеті Донецького інституту радянської торгівлі, який закінчив у 1967 р. за спеціальністю "Машини і апарати харчових виробництв" за фахом інженер-механік. Цього ж року отримав призначення на роботу в Інститут радянської торгівлі (м. Донецьк) на посаду викладача кафедри, а потім проректора, де працював до 1973 р.

З 1973 р. до 1976 р. - аспірант Українського науково-дослідного інституту торгівлі та громадського харчування, м. Київ.

З 1976 р. до 1980 р. працював на керівних посадах обласного та міського управління торгівлі (заступник начальника, директор тресту).

У 1980 р. повернувся на роботу до Донецького державного комерційного інституту (раніше Донецький інститут радянської торгівлі) доцентом кафедри, де працює до сьогодні.

З 1984 р. Володимир Прокопович Оліфіров призначений на посаду декана факультету підвищення кваліфікації. Даний факультет у 1993 р. перейменовано у факультет післядипломної освіти Донецького державного університету економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського.

Враховуючи загальнодержавну політику щодо розвитку освіти протягом життя, забезпечення гарантії якісної освіти дорослого населення, впровадження нових напрямів освітніх послуг, інноваційних технологій у навчальний процес, великий обсяг і складність усієї роботи післядипломної

освіти, в 2005 р. на базі факультету післядипломної освіти був створений Інститут післядипломної освіти Донецького державного університету економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського, який очолив Володимир Прокопович Оліфіров.

Доцент В.П. Оліфіров здійснює ефективне керівництво декількома науково-дослідними роботами з проблем економіки, маркетингу та менеджменту сфери послуг. Економічний ефект від їх реалізації суттєво впливає на реалізацію державних Програм науково-технічного розвитку Донбасу та соціально-економічного розвитку Донецької області.

Володимир Прокопович Оліфіров є автором 115 наукових і навчально-методичних праць, брав участь у розробці 3 навчальних посібників.

У 2003 р. факультет післядипломної освіти Донецького державного університету економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського став лауреатом Міжнародного Академічного Рейтингу популярності та якості "Золота Фортуна" в номінації "За вагомий внесок у розвиток післядипломної освіти та професійне ставлення до викладацької діяльності".

У 2004 р. Державна служба зайнятості Донецької області відзначила факультет післядипломної освіти Донецького державного університету економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського нагородним знаком "Кращому соціальному партнеру державної служби зайнятості Донецької області в 2004 році".

Експертною радою Центру соціальних досліджень Міжнародної Академії Рейтингових технологій і соціології при Національній академії наук України Інститут післядипломної освіти Донецького державного університету економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського, який очолює Володимир Прокопович Оліфіров, визнаний одним із найавторитетніших вищих навчальних закладів післядипломної освіти, наукових та економічних центрів нашої держави.

Інститут працює на засадах повного самоврядування, робить вагомий внесок у процес підготовки та перепідготовки спеціалістів нової генерації для нашої держави, активно бере участь у реалізації завдань Уряду України.

Донецький державний університет економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського

Університет є потужним центром економічної освіти в країні, має великий потенціал для подальшого розвитку. Об'єднує 4 інститути (обліку і фінансів; економіки і управління; харчових виробництв; післядипломної освіти), 3 факультети (маркетингу, торгівлі та митної справи; харчування; міжнародний факультет підготовки іноземних фахівців), 28 кафедр, що здійснюють підготовку фахівців за 12 спеціальностями в межах 6 напрямів, 4 технікуми (м. Шахтарськ, м. Краматорськ, м. Докучаєвськ, м. Маріуполь), відокремлені структурні підрозділи (Севастопольський економіко-технологічний факультет, Сімферопольський, Маріупольський, Криворізький, Луганський навчальні центри).

У базовому університеті і відокремлених структурних підрозділах навчається близько 17000 студентів за 12 спеціальностями, 8 з яких акредитовано за IV рівнем. Навчальний процес забезпечує висококваліфікований професорсько-викладацький колектив, у складі якого - 51 доктор, професор, 247 кандидатів наук, доцентів.

В університеті успішно діють докторантура з 4 спеціальностей та аспірантура з 13 спеціальностей, функціонують 2 спеціалізовані вчені ради із захисту кандидатських дисертацій. За показниками ефективності аспірантури та докторантури університет посідає друге місце серед ВНЗ України згідно з рейтингом МОН.

Університет має потужну сучасну матеріально-технічну базу та соціальну інфраструктуру.

Університет є піонером міжнародної освітньої та наукової діяльності серед ВНЗ України, з 1995 р. щорічно отримує гранти міжнародних фондів. Міжнародне співробітництво здійснюється з 24 університетами Європи та США. Загальний обсяг фінансування міжнародних проектів в університеті складає понад 1,8 млн дол. США. Уперше в Україні вищому навчальному закладу присуджено рейтинг "Першокласний ВНЗ з міжнародним досвідом". За інтегральним рейтингом серед економічних і гуманітарних ВНЗ України Донецький державний університет економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського посів I місце. За результатами 2006 р. МОНу визнаний кращим економічним ВНЗ України у науковій діяльності.

Голова Донецької ОДА В.І. Лозвиненко вручає нагороду директору Інституту післядипломної освіти В.П. Оліфірову

ІПО ДонДУЕТ

Інститут післядипломної освіти - один із структурних підрозділів Донецького державного університету економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського.

Місією Інституту післядипломної освіти є формування нового покоління ділових людей, спроможних створювати й ефективно управляти українським бізнесом у ринкових умовах, бути найкращими в Україні і конкурентоспроможними у європейському та світовому ринковому просторі.

Для реалізації цієї місії в Інституті створено усі умови. Тут сформовано портфель освітніх послуг, що найбільше відповідають попиту на сьогодні, ІПО в роботі використовує матеріально-технічну та кадрову базу ДонДУЕТу. До навчального процесу впроваджуються прогресивні технології навчання. Для успішної організації та здійснення навчального процесу інститут має доступ до джерел інформації світової системи знань та досвіду економічного досвіду України.

Інститут післядипломної освіти працює за такими освітніми напрямками:

- підготовка магістрів на базі вищої профільної та непрофільної освіти;
- перепідготовка спеціалістів (друга вища освіта);
- підвищення кваліфікації викладачів навчальних закладів I-IV рівня акредитації;
- підвищення кваліфікації спеціалістів за базовими напрямками (спеціальностями) університету;
- впровадження модульної системи професійного навчання, курсова підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації населення з робітничих професій.

Випускники Інституту післядипломної освіти ДонДУЕТ, які оволоділи наукою і мистецтвом управління економікою підприємства, вкрай необхідні державі, суспільству, українській національній економіці. Важливо усвідомлювати: перебування життя на місцях і в цілому по Україні перебуває в прямій залежності від якості кадрового потенціалу. Сьогодні подальшу долю нашої держави визначатимуть спеціалісти нової генерації, яких цілеспрямовано готує Інститут післядипломної освіти Донецького державного університету економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського.

О.О. Шубін та В.П. Оліфіров вручають диплом спеціаліста Т.Д. Бахметєєвій

ПОКАСЬ СЕРГІЙ МИХАЙЛОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник освіти України"
за значний особистий внесок у розвиток освіти,
підготовку висококваліфікованих кадрів
та з нагоди 15-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 18 серпня 2006 року № 694**

Заступник директора Інституту математики, економіки та механіки Одеського національного університету ім. П. Мечникова. Постійний член журі Міжнародної студентської олімпіади з математики.

Після закінчення Одеської середньої школи № 23 у 1968 р. вступив на механіко-математичний факультет Одеського державного університету ім. П. Мечникова, який закінчив у 1973 р.

З 1974 р. працює в Одеському національному університеті. Пройшов трудовий шлях від асистента до заступника директора Інституту математики, економіки та механіки ОНУ.

С.М. Покась бере активну участь у програмі роботи з обдарованою молоддю. Останні 23 роки він очолює журі обласної олімпіади з математики серед школярів Одещини, є головою журі Всеукраїнської інтернет-олімпіади з математики. Під його керівництвом здійснюється прийом до Рішельєвського ліцею, при вступі до якого школярі проходять тестування в ІМЕМ. Започатковано співпрацю з математичними класами інших середніх навчальних закладів міста та області. Розроблено рейтингову систему відбору абітурієнтів на математичні спеціальності ІМЕМ ОНУ. Це дає змогу зараховувати до ІМЕМ талановиту молодь. Студенти-математики щорічно посідають призові місця на Всеукраїнських студентських олімпіадах з математики.

З 2001 р. С.М. Покась здійснює підготовку студентів для участі в Міжнародних студентських олімпіадах. За цей період отримали нагороди: Гран-прі (м. Прага, 2001 р.), 6 дипломів I ступеня, 8 дипломів II ступеня, 6 дипломів III ступеня, друге місце у складі збірної команди України на Міжнародній олімпіаді в Ісламській Республіці Іран (м. Тегеран, 2004 р., 2005 р.) У 2005 р. та 2006 р. С.М. Покась за наказом Міністерства освіти і науки України здійснював наукове керівництво збірною командою України у 13-й та 14-й Міжнародних студентських олімпіадах з математики, де студенти отримали Гран-прі (м. Благоевград, 2005 р. та м. Одеса, 2006 р.), 4 дипломи I ступеня, 2 дипломи II ступеня та 3 дипломи III ступеня. Свідченням успіхів українських, зокрема, одеських студентів-математиків в олімпіадах міжнародного рівня стало

проведення 14-ї Міжнародної олімпіади у 2006 р. в Україні в місті Одеса. С.М. Покась очолив оргкомітет цієї олімпіади.

Під час розбудови вищої освіти С.М. Покась брав активну участь у розробці та впровадженні в життя навчальних планів, освітньо-професійних програм та освітньо-професійних характеристик бакалавра, спеціаліста та магістра математики. Факультет математики ІМЕМ ОНУ першим в Україні почав здійснювати підготовку та випуск бакалаврів і магістрів.

Під керівництвом С.М. Покася вперше в Україні розпочато підготовку студентів на межі математики та економіки, що оформилося пізніше в нову спеціалізацію "Математична економіка", навчальний план якої розроблено Сергієм Михайловичем. Випускники цієї спеціалізації успішно працюють у різних сферах соціально-економічного життя України та зарубіжжя: аналіз і планування фінансово-господарської діяльності підприємств та організацій на основі математичного моделювання, аналітична робота в банківській сфері, проектування та створення інформаційних систем і комп'ютерних мереж.

За вагомий особистий внесок у розвиток освіти, підготовку висококваліфікованих кадрів, багаторічну сумлінну працю С.М. Покась нагороджений знаком "Відмінник освіти України" (2000 р.) та Грамотою Кабінету Міністрів України (2004 р.).

Одеський національний університет ім. П. Мечникова

РЕДІНА НАТАЛІЯ ІВАНІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник освіти України"
за вагомий особистий внесок
у розвиток та забезпечення стабільної роботи
банківського сектору держави, високий професіоналізм
та з нагоди Дня банківських працівників.
Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 418**

Ректор Дніпропетровської державної фінансової академії. Народилася 5 червня 1947 року у м. Прижевальськ Іссік-Кульської області (Республіка Киргизія). Закінчила Московський державний історико-архівний інститут. Трудову діяльність розпочала у 1970 р. на посаді завідувача денного відділення Дніпропетровського промислово-економічного технікуму.

З самого початку молодому спеціалісту не давали спокою природна цілеспрямованість та наполегливість. Ініціативи Наталії Іванівни завжди схвалювалися, а обґрунтовані пропозиції втілювалися у життя. Вона йшла до свого професійного успіху впевнено та наполегливо. І вже у 1977 р. відкрила нову сторінку свого професійного життя, обійнявши посаду заступника директора з навчальної роботи Дніпропетровського фінансового технікуму, а в 1992 р. - його директора.

Історія навчального закладу та початок кар'єри Наталії Редіної на керівній посаді мають одну відправну точку - 15 червня 1977 року. За її ініціативою навчальний заклад успішно пройшов шлях від Дніпропетровського фінансового технікуму до Дніпропетровської державної фінансової академії. Усі свої сили, досвід, енергію Н.І. Редіна як ректор спрямовувала на становлення вищого навчального закладу, формування якісного складу наукових і науково-педагогічних працівників, створення адекватної ринкової економіки ефективної системи фінансового забезпечення діяльності навчального закладу та розвитку матеріально-технічної бази. І поставлена мета була досягнута.

Сьогодні Дніпропетровська державна фінансова академія є одним з найбільш престижних та популярних економічних ВНЗів Придніпровського регіону, випускники якого користуються великим попитом на ринку праці. Це єдиний у регіоні спеціалізований державний вищий навчальний заклад економічного профілю, де здійснюється ступенева підготовка фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями бакалавра, спеціаліста, магістра за галузю знань "Економіка та підприємництво" та за напрямками підготовки "Фінанси і кредит", "Економіка підприємства", "Управління персоналом та економіка праці".

Академія має тісні міжнародні контакти з вищими навчальними закладами Великобританії, Болгарії, Румунії,

Польщі, Чехії та інших країн світу. Добре налагоджені стосунки з Російською економічною школою, Білоруським державним економічним університетом, Технічним університетом "Академія гірничо-металургійна" (Польща). Академія є членом Альянсу університетів за демократію (AUDEM), співпрацює з мережею університетів Чорного моря (BSUN). Міжнародним освітнім товариством (IES, Лондон) проведено сертифікацію магістерської програми академії за спеціальністю "Фінанси", на підставі якої випускники академії отримують міжнародні сертифікати, що визнаються у країнах Європейського Союзу.

Стратегія розвитку ДДФА - впровадження новітніх освітніх реформ з метою утримання статусу конкурентоспроможного навчального закладу європейського рівня на ринку освітніх послуг.

Наталія Іванівна - висококомпетентний фахівець, керівник, який досконало володіє питаннями навчально-виховного процесу. Її наукова діяльність присвячена розробці ефективних заходів щодо розбудови фінансової системи соціально орієнтованої економіки України.

За багаторічну сумлінну працю на ниві вищої економічної освіти і науки Н.І. Редіній оголошена подяка Кабінету Міністрів України; за вагомий особистий внесок у забезпечення високого рівня освітньої підготовки фахівців для фінансової системи України - подяка Міністерства фінансів України; за високий професіоналізм, багаторічну плідну діяльність з розвитку освіти в Україні та підготовку висококваліфікованих кадрів нагороджена медаллю Міжнародної кадрової академії та багатьма іншими відзнаками обласного та міських рівнів.

Наталія Іванівна - автор понад сотні монографій, підручників та наукових статей.

Цю тендітну жіночку поважають і люблять усі: і студенти, й колеги. Як справжня мати, вона завжди прийде на допомогу у скрутну хвилину.

Наталія Редіна півжиття присвятила фінансовій академії - своїй "дитині", своєму витвору.

РІЗУН ВОЛОДИМИР ВОЛОДИМИРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник освіти України"
за вагомий особистий внесок
у розвиток вітчизняної журналістики,
високу професійну майстерність.
Указ Президента України
від 4 червня 2003 року № 476**

Директор Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Доктор філологічних наук, професор, член Національної спілки журналістів України. Голова Науково-методичної комісії з журналістики при МОН України, член експертної ради ДАК України.

Народився 12 лютого 1957 р. в с. Бахмачі Чернігівської області в родині залізничника Різуна Володимира Арсентійовича та Катерини Микитівни. Був єдиним сином у сім'ї.

Одружений, має двох синів: Різуна Олександр (1983 р. н.) - аспірант Київського національного університету імені Тараса Шевченка; Різуна Арсен (1990 р. н.) - учень. Дружина - Радченко Антоніна Федорівна (1956 р. н.) - викладач Київського педагогічного коледжу при Київському національному університеті імені Тараса Шевченка.

З тринадцяти років активно друкувався в районній та обласній газетях. У 1972 р. закінчив Бахмацьку музичну школу, а в 1974 р. - Бахмацьку середню школу № 2 із золотою медаллю. Того ж року вступив до Київського університету імені Тараса Шевченка на українське відділення філологічного факультету. Під час навчання займався науковою роботою, відвідував літературну студію імені М. Рильського, а також, навчаючись на денній формі, працював за сумісництвом спочатку старшим лаборантом Інституту мовознавства АН УРСР під керівництвом академіка О.С. Мельничука, згодом учителям середньої школи № 56 м. Києва. Спеціалізувався з критики художнього перекладу в професора В.В. Котгілова.

Після закінчення університету згідно з направленням працював викладачем кафедри української мови Кіровоградського педінституту (1979-1982 рр.).

Після одруження переїхав до столиці, де працював викладачем української мови в Київському міському педучилищі № 1 і за сумісництвом на кафедрі стилістики факультету журналістики Київського університету, а з 1984 р. перейшов на цю кафедру працювати на постійній основі.

На факультеті журналістики керував студентською науковою роботою та роботою молодих учених, був організатором і став начальником інформаційно-обчислювального

сектору факультету. Цю посаду за сумісництвом обіймав аж до обрання директором Інституту журналістики.

У 1999 р. відкрив спеціальність "Видавничі справи та редагування" в Інституті журналістики. У 2000 р. заснував кафедру видавничої справи та редагування, у 2002 р. - кафедру теорії масової комунікації, яку нині очолює. У 2001 р. ініціював відкриття відділення менеджменту ЗМК.

У науково-педагогічній сфері активно займається проблемами розвитку й формування професійної мовної особистості. З 1984 р. готує професійних мовців - журналістів, редакторів. Є одним із провідних фахівців у науці про текст, літературне редагування.

Автор першого в Україні підручника з літературного редагування для журналістів. Вагомий внесок зробив у розвиток українського текстознавства як цілісної науки про текст, теорії масової комунікації.

Організатор першого комп'ютерного центру в Інституті журналістики. Автор першого підручника з основ комп'ютерного набору і коректури.

Особливу увагу приділяє питанню лінгвістичної діагностики. Тестування мовця розглядає як важливий чинник мовного контролю й пізнання особи мовця. Визначальними в цій справі вважає знання й методи психо- та нейролінгвістики.

Фахівець з питань сучасної української мови, методики викладання мови, зокрема, як іноземної. Автор кількох підручників з української мови. Перекладав з в'єтнамської. Переклади поетичних творів надруковані в журналі "Всесвіт", поетичний збірці "Заграва". Цю справу вважає своїм хобі.

Ведучий та автор кількох телепередач "Живе слово". Автор першої та ще двох телепередач "Говоримо українською". Нині автор та ведучий радіопрограми "Право на слово" на радіо "Промінь" (прямий ефір) та Першому національному каналі радіо.

У пресі друкується з 1971 р., починаючи з преси Чернігівщини. Публікувався в газетах "Літературна Україна", "Молодь України", "Урядовий кур'єр", "День", "Факти і коментарії", "Освіта" та ін.

СКОТНИЙ ВАЛЕРІЙ ГРИГОРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник освіти України"
за вагомі досягнення у професійній діяльності,
багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 20 жовтня 2001 року № 1010**

Ректор Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Доктор філософських наук, професор, академік Академії наук вищої школи України, академік Європейської Академії проблем людини, Почесний доктор Honoris Causa Жешувського університету (Республіка Польща), член-кореспондент Академії політичних наук України. Нагороджений орденом "За трудові досягнення" IV ступеня.

Народився 22 квітня 1948 року у с. Ситківці Немирівського району Вінницької області. З 1973 р. навчався на філософському факультеті Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, який закінчив у 1978 р. і був скерований на посаду асистента кафедри марксистсько-ленінської філософії Дрогобицького педінституту. Цього ж року вступив до аспірантури, а в 1986 р. захистив кандидатську дисертацію "Логіко-гносеологічний аналіз процесу формування теоретичного об'єкта природничо-наукового знання".

У жовтні 1988 р. Валерій Григорович Скотний обраний на посаду ректора Дрогобицького державного педагогічного інституту імені Івана Франка.

У 2003 р. захистив докторську дисертацію "Рациональне та ірраціональне в науці та освіті".

В.Г. Скотний є членом спеціалізованих рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій з філософії, організатором та учасником різного рангу наукових конференцій, автором понад 170 наукових публікацій.

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка як осередок освіти, духовності, виховання і культури почав своє існування у 1940 р. Нині це потужний освітній навчально-науковий центр, учасник "Альянсу університетів за демократію", що наполегливо здобуває державний і міжнародний авторитет.

Мета університету - підготовка кваліфікованих педагогів, фахівців своєї справи, покликаних забезпечити майбутнє нації. Тому ректорат ДДПУ керується такими фундаментальними принципами університетського життя, як національний дух освіти, автономія, академічні свободи, гідність людини, висока професійність, відповідальність і підзвітність, спрямованість на адекватність стандартам університетів європейського рівня, вимогам включення

у Болонський процес. Сповідання цих принципів робить університет національним за суттю, європейським за зразком і престижним у західному регіоні України; дозволяє розширювати сферу освітньої діяльності, модернізувати навчальний процес, упроваджувати такі нові спеціальності та спеціалізації, як переклад, фізична реабілітація, хімія, економічна кібернетика, що засвідчують високий рейтинг університету. Багато зроблено для комп'ютеризації навчального процесу, а підключення до мережі Інтернет дозволяє швидко й ефективно запроваджувати новинки, пропагувати власний досвід.

За останні роки відкрито три нові факультети, навчальний центр у м. Хуст Закарпатської області, кілька кафедр, запроваджено нові спеціальності та спеціалізації.

Сьогодні тут близько 11 тис. студентів на трьох формах навчання. Університет готує бакалаврів, спеціалістів і магістрів з понад 50 спеціальностей і спеціалізацій. На 46 кафедрах працюють 732 викладачі, половина з яких має учені звання та наукові ступені.

У складі університету - Інститут фізики, математики та інформатики, 10 факультетів денної форми навчання.

Університет - головна установа навчального комплексу, до якого входять Інститут економіки НАН України, ряд вищих навчальних закладів І-ІІ рівнів акредитації та загальноосвітніх шкіл. З 1992 р. в університеті діє аспірантура з 15 спеціальностей, у якій навчаються 75 аспірантів.

ДДПУ пітримує партнерські зв'язки з 12 навчальними закладами та науковими установами трьох країн світу - Польщі, США та Австрії. У рамках цієї співпраці здійснюється обмін викладачами і студентами, проводяться спільні наукові дослідження та конференції, видаються збірники наукових праць, відбуваються спортивні змагання.

Основні зусилля колективу франківців спрямовано на підготовку вчителів принципово нової якості, здатних не лише знайти своє місце на світовому ринку праці, а й швидко адаптуватися до його потреб; на активізацію наукової та впроваджувальної діяльності колективу в умовах переходу від промислового розвитку суспільства до інформаційного; на якнайповніше забезпечення соціальних потреб усіх учасників навчально-виховного процесу.

СПІВАКОВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ВОЛОДИМИРОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник освіти України"

за вагомий особистий внесок у державне будівництво,
утвердження конституційних прав і свобод громадян,
соціально-економічний і духовний розвиток України.

Указ Президента України
від 26 червня 2006 року № 578

Проректор Херсонського державного педагогічного університету з науково-педагогічної роботи, інформаційних технологій та міжнародних зв'язків. Кандидат фізико-математичних наук, доктор педагогічних наук, професор.

Народився 28 березня 1957 р. у м. Херсоні. Дитяче захоплення шахами з роками переросло у визначні досягнення: у 1970 р. отримав звання кандидата в майстри спорту СРСР за шахів, став багаторазовим чемпіоном м. Херсона та Херсонської області, у 2002-2004 рр. - президент обласної шахової федерації м. Херсона.

Закінчивши середню школу № 20, у 1974 р. став студентом фізико-математичного факультету Херсонського державного педагогічного інституту, де здобув кваліфікацію вчителя математики. З 1978 р. працював вихователем у Херсонській середній школі-інтернаті № 2, надалі - викладачем кафедри математичного аналізу. З 1982 р. - аспірант Інституту математики АН УРСР, у 1985 р. докторою захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата наук, після чого прийнятий викладачем кафедри математики до Херсонського державного педагогічного інституту, де з квітня 1986 р. працював старшим викладачем. З 1990 р. обіймав посаду керівника Південноукраїнського навчально-методичного регіонального центру "Пілотні школи". У 1996 р. призначений проректором Херсонського державного педагогічного інституту, згодом - завідувачем кафедри інформаційних технологій. З 2002 р. обіймає посаду професора кафедри прикладної математики та інформаційних технологій.

З 2003 р. - проректор Херсонського державного педагогічного університету з інформаційних технологій, міжнародних зв'язків та соціально-економічних питань, з березня 2004 р. - проректор з науково-педагогічної роботи, інформаційних технологій та міжнародних зв'язків.

У лютому 2004 р. під керівництвом О.В. Співаковського створено науково-дослідний інститут інформаційних технологій при Херсонському державному університеті.

Червень 2004-го позначився захистом дисертації на здобуття наукового ступеня доктора педагогічних наук на тему "Теоретико-методичні основи навчання вищої математики майбутніх вчителів математики з використанням інформаційних технологій".

Є автором більше ста наукових робіт з алгебри, інформаційних технологій, педагогіки, у т.ч. двох монографій. Серед основних праць, виданих останнім часом: "Лінійна алгебра з використанням інформаційних технологій", "Комп'ютерні технології загального призначення", "Інформаційні технології в управлінні вищими навчальними закладами", "Всеукраїнські та міжнародні олімпіади з інформатики" тощо.

За час роботи Олександра Володимировича університет активно брав участь у міжнародних проєктах. З 1998 р. по 2000 р. О.В. Співаковський координував проєкт TEMPUS TACIS CD - JER 21135 - 2000, з квітня 2002 р. - проєкт ІВ _ JER - 22045 - 2001. З 2003 р. по 2005 р. є координатором Міжнародного проєкту TACIS 2002 Multiplier Project 23010 "UnIT-NET-IT у мережі управління університетами", у цей же час, з 2003 р. по 2006 р., він успішно керує спільним українсько-американським проєктом "Північний округ штату Нью-Йорк та південь України - нова співпраця між університетами у розвитку підприємництва та економіки". Визначними результатами за 2007 р. стали перемоги в проєктах "ІКТ сервіс для студентів" та "Навчальні плани з комп'ютерної підготовки для українських університетів". Шість проєктів фінансувались за рахунок Європейської комісії, що склало приблизно 1,5 млн доларів, один - урядом США, у розмірі близько 300 тис. доларів.

За останні роки Херсонський державний університет розвинувся в потужну царину науки та освіти. На сьогодні він нараховує 10 інститутів і факультетів, де на денній та заочній формах навчання за 33 спеціальностями здобувають освіту 7487 студентів. Навчальний процес забезпечує високо-професійний професорсько-викладацький склад університету - це 256 штатних науково-педагогічних та наукових працівників. Налагоджено співробітництво з 20 зарубіжними закладами освіти. Пріоритетними цілями університету є формування високоморальної особистості, кваліфікованого спеціаліста, конкурентоспроможного на ринку праці. Тому під керівництвом Олександра Співаковського вже близько 50 студентів ХДУ вже з третього курсу мають високооплачувану роботу, наприклад, у таких фірмах, як ТОВ "Ariscnt - Technologies Ukraine" та софтверна компанія Data Art.

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений працівник охорони здоров'я України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ"

2006 рік

БЕРЕСТОВЕНКО
Виктор Сергійович

ГРИНЧУК
Іван Григорович

ПЕЧИБОРЩ
В'ячеслав Петрович

ПОХОЛЬЧЕНКО
Ірина Михайлівна

ВЕЛЬГАНЕНКО
Володимир Васильович

ВОЛОЦЬУК
Наталія Степанівна

ГРИГОР'ЄВ
Виктор Петрович

ДАНИЛОВ
Сергій Анатолійович

ДЕРКАЧ
Євгенія Михайлівна

ДОЛГАЧОВА
Олена Григорівна

ЖЕРДЕЦЬКА
Людмила Федорівна

ЗЯТИНЯ
Надія Григорівна

КАЛЬНА
Галина Іванівна

КОВАЛИШИН
Любомир Томович

КОВАЛЬЧУК
Лариса Василівна

лікар Інституту серцево-судинної хірургії
імені М.М. Амосова, м. Київ

полковник медичної служби

полковник медичної служби

старша медична сестра Одеської
консультаційної поліклініки

масажист студентських збірних команд України,
Київська область

головна медична сестра Тернопільського обласного
комунального клінічного онкологічного диспансеру

генеральний директор товариства
"Міська стоматологічна поліклініка", м. Запоріжжя

заступник голови Державної служби лікарських
засобів і виробів медичного призначення Міністерства
охорони здоров'я України, м. Київ

дільнична медична сестра Мукачівської центральної лікарні

старша медична сестра державного підприємства
"Санаторій "Конча-Заспа", Київська область

головна медична сестра Івано-Франківського обласного
клінічного кардіологічного диспансеру

головна медична сестра Потівської міської
клінічної лікарні № 1

головна медична сестра центральної міської лікарні
міста Армянська

директор виробничо-торгівельної фірми
"Медсервіс-Оптима", м. Луцьк

старша медична сестра Житомирської обласної клінічної
лікарні імені О.Ф. Гербачевського

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1024

Указ Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1024

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України
від 30 січня 2007 року № 57

Указ Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЛІННИК
Василь Іванович

ЛІСОВА
Віра Іванівна

ЛОЗОВСЬКИЙ
Володимир Григорович

ЛУШПЕНКО
Катерина Гнатівна

МАГОМЕДОВ
Абакар Юсупович

МАЛОГУЛКО
Антоніна Василівна

МЕЛЬНИК
Валерій Васильович

МИШАК
Софія Іванівна

НЕГРИЧ
Віра Михайлівна

ПАШИНСЬКА
Лідія Василівна

ПРОСКУРИНА
Марія Михайлівна

САМАРСЬКИЙ
Микола Іванович

СТИЧИШИН
Михайло Йосипович

ТЕСЛЕНКО
Олена Борнівіна

ТОВЧИГА
Ніна В'ячеславівна

ХРЕНОВА
Лариса Зіновівна

ЧОРНА
Яліна Миколаївна

ЯХНОВСЬКА
Оксана Іванівна

начальник медичної частини Головного військового клінічного госпіталю, полковник медичної служби у відставці

молодша медична сестра Станівського психоневрологічного інтернату, Кагарлицький район

старший фельдшер швидкої допомоги Новоборівської дільничної лікарні, Володарськ-Волинський район

медична сестра клінічної лікарні "Феофанія" Державного управління справами, м. Київ

завідувач відділення Науково-дослідного інституту травматології та ортопедії Донецького державного медичного університету імені М. Горького

старша медична сестра державного закладу "Клінічна поліклініка № 1" Державного управління справами, м. Київ

спортивний лікар студентських збірних команд України, м. Київ

старша медична сестра Інституту кардіології імені академіка М.Д. Стражеска АМН України

голова медична сестра Коломийської центральної районної лікарні, Івано-Франківська область

директор фітофармацевтичної фірми "Лідія і К", м. Київ

старша медична сестра Обласної клінічної лікарні, м. Ужгород, Закарпатська область

полковник медичної служби

начальник управління охорони здоров'я Рівненського міського вишколку

старша операційна медична сестра відділення екстреної травматологічної допомоги

заступник начальника управління охорони здоров'я Чернігівської обласної державної адміністрації

голова медична сестра Черкаської обласної лікарні

медична операційна сестра Дніпропетровської обласної клінічної офтальмологічної лікарні

голова медична сестра клінічної лікарні "Феофанія" Державного управління справами, м. Київ

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1182

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 133

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 523

Указ Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 28 вересня 2007 року № 929

Указ Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 962

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України
від 5 листопада 2007 року № 1061

Указ Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

АКУЛЕНКО
Анатолій Данилович

БІЛОХА
Василь Петрович

БОТЮК
Олег Миколайович

ГОРДІЄНКО
Ірина Іванівна

ДОЛГОПОЛОВ
Віктор Олександрович

ЗАГУРСЬКИЙ
Олександр Дмитрович

ІГНАТЕНКО
Микола Олександрович

КРАВЕЦЬ
Василь Федорович

КУТИНСЬКИЙ
Анатолій Андрійович

ЛІСЕНКО
Віктор Павлович

ЛІПТУС
Віктор Іванович

МЕЛЬНИК
Андрій Павлович

МІНЧ
Григорій Іванович

МОРШНІЙ
Віра Федорівна

ПОДОЛЯН
Марія Іванівна

ПУСТОВІТ
Василь Васильович

заступник голови правління - комерційний директор акціонерного товариства "Сумхімпром"

заступник генерального директора акціонерного товариства "Возко", м. Вознесенськ, Миколаївська область

технічний директор акціонерного товариства "Дніпропетровський металургійний завод імені Комінтерну"

оператор лінії рудника № 7 державного підприємства об'єднання "Артемсіть", Донецька область

машиніст підіймача газопромислового управління "Шебелінгагазвидобування", Харківська область

генеральний директор товариства "Хмельницький комбінат хлібопродуктів"

директор дочірнього підприємства "Хлібокомбінат № 2" акціонерного товариства "Київхліб"

помічник директора акціонерного товариства "Шосткинський хлібокомбінат", Сумська область

директор товариства "Літинський м'ясокомбінат", Вінницька область

директор державного виробничого підприємства "Скіф", м. Київ

голова правління акціонерного товариства "Коринський цукровий завод", Житомирська область

слосар акціонерного товариства "Первомайськдизельмаш", Миколаївська область

голова правління акціонерного товариства "Рокитнівський скляний завод", Рівненська область

заступник директора - головний технолог дочірнього підприємства "Імідж Холдинг" акціонерної компанії "Імідж Холдинг АпС" Запорізького району, Запорізька область

директор акціонерного товариства "Летичівська швейна фабрика", Хмельницька область

директор колективного підприємства "Магдалинівський маслозавод", Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений працівник промисловості України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ"

2006 рік

ТРЕТЯК
Володимир Іванович
ФУРКЕВИЧ
Володимир Олексійович
ХОМЕНКО
Віталій Іванович
ШКУРКО
Світлана Львівна

головний інженер Вінницького учбово-виробничого підприємства Українського товариства сліпих
перший заступник генерального директора Української корпоративної фірми "Крем текс", Полтавська область промисловості України, м. Київ
генеральний директор Кременчуцької виробничо-торгівельної фірми "Крем текс", Полтавська область
завідувач виробництва дочірнього підприємства "Королівський сиравод" товариства "СнЛ", Чернігівська область

Указ Президента України
від 1 грудня 2006 року № 1016

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

2007 рік

АБРАМОВ
Володимир Володимирович
АКУЛОВ
Юрій Макарович
АМЕЛІНА
Світлана Борисівна
АРТЕМОВИЧ
Іван Михайлович
БЕНДЕРСЬКИЙ
Василь Володимирович
БЕРЕЗА
Анатолій Валентинович
БЕРЕЗКА
Марія Петрівна
БІЛОВОДСЬКИЙ
Станіслав Федорович
БОБОВ
Геннадій Борисович
БОНДАР
Людмила Вікторівна
БОРОВИК
Олександр Миколайович
БРОВАРНА
Олеся Василівна
БУГЛАК
Валерій Павлович
БУРАВЛЬОВ
Ігор Борисович
ВЕЛИЧКО
Борис Федорович
ВОЛОШИН
Микола Васильович
ВОРОНЮК
Валентина Василівна
ПРЕНКО
Анатолій Олексійович
ГЛУЩЕНКО
Діана Іванівна
ГОДИНА
Олександр Федорович
ГОДОВАНЕЦЬ
Петро Петрович
ГРИНЧАК
Ростислав Іванович

начальник установки виробництва, зберігання газів та обслуговування факельних систем
словар акціонерного товариства "Кременчуцький завод дорожніх машин", Полтавська область
провідний спеціаліст акціонерного товариства "Сімферопольський консервний завод імені С.М. Кірова"
голова правління акціонерного товариства "Хутрофірма "Тисмениця", Івано-Франківська область

начальник цеху акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

голова правління акціонерного товариства "Запорізький абразивний комбінат"

заступник голови правління акціонерного товариства "Царичанський завод мін води", Дніпропетровська область

голова правління акціонерного товариства "Демітекс", м. Полтава

генеральний директор товариства "Панда", Корсунь-Шевченківський район

директор з економіки та фінансів акціонерного товариства "Український графіт", м. Запоріжжя

начальник цеху акціонерного товариства "Марганецький гірничо-збагачувальний комбінат"

головний конструктор акціонерного товариства "Володарка", м. Вінниця

директор заводу залізобетонних виробів акціонерного товариства "Домобудівний комбінат № 3", м. Київ

генеральний директор об'єднання "Укрметиз", м. Дніпропетровськ

пенсіонер, ветеран акціонерного товариства "Нікопольський завод феросплавів", Дніпропетровська область

генеральний директор асоціації "Укрдюркормаїл", м. Вінниця

начальник цеху товариства "Інкерманський завод марочних вин", м. Севастополь

голова правління - генеральний директор Західно-українського акціонерного товариства "Вторколомет", м. Львів

генеральний директор товариства "Вінницький завод пакувальних виробів "Вінтар"

начальник цеху акціонерного товариства "Фар мак", м. Київ

начальник самопідомної плавучої бурової установки "Таврида" акціонерного товариства "Чорноморнафтогаз", Автономна Республіка Крим

заступник голови правління - головний інженер акціонерного товариства "Полтавагаз"

Указ Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1009

Указ Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

Указ Президента України
від 30 січня 2007 року № 57

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 979

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

Указ Президента України
від 4 вересня 2007 року № 820

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ДАНЧУК
Андрій Григорович
ДЕВЛЕТОВ
Сервер Сейтумервич
ДЕМ'ЯНЕНКО
Олександр Васильович
ДЕРЕВ'ЯНКО
Василь Вікторович
ДОРОШОК
Ніна Василівна

ДУТЧАК
Василь Ілліч

ДУТЧАК
Володимир Васильович

ЖУКАРЕВ
Олександр Олександрович

ЗАХАРЕНКО
Михайло Іванович

ЗЕЛЬДІН
Олександр Генріхович

ЗОЛОТАРЬОВ
Олексій Борисович

ІВАНЧЕНКО
Валерій Іванович

ІЩЕНКО
Василь Васильович

КАЗАКОВ
Валентин Васильович

КАНЦЕДАЛ
Лариса Дмитрівна

КІМЛІК
Володимир Васильович

КЛИМЕНКО
Микола Павлович

КОВАЛЕНКО
Олександр Васильович

КОВБА
Олександр Олександрович

КОЛОСОВ
Валерій Олександрович

КРЯТ
Микола Васильович

КУНЕЦЬ
Володимир Васильович

КУРИЛЕНКО
Тетяна Василівна

КУШНЕРЧУК
Анатолій Степанович

ЛАГУТА
Володимир Тарасович

ЛАПІН
Геннадій Іванович

ЛІЗУНОВ
Костянтин Михайлович

ЛІНЧИК
Григорій Антонович

директор дочірнього підприємства акціонерного товариства "Київ хліб" "Ремонтно-монтажний комбінат"

голова правління акціонерного товариства "Бахчисарайський завод "Доріндустрія"

генеральний директор товариства "Дюбаснафтопродукт", м. Донецьк

головний інженер акціонерного товариства "М'ясокомбінат "Ятрань", м. Кіровоград

директор товариства "Старобільська швейна фабрика"

голова правління акціонерного товариства "Івано-Франківський локомотиворемонтний завод"

директор товариства "Українська продовольча група", Кідаманський район

заступник генерального директора акціонерного товариства "Науково-виробниче підприємство "Сатурн", м. Київ

директор державного підприємства "Караванський спиртний завод"

заступник генерального директора державного підприємства "Дніпропетровський науково-виробничий комплекс "Електрозовбудування"

генеральний директор товариства "Київський годинниковий завод"

начальник управління, м. Київ

директор Фабрики банкнотного паперу Національного банку України, м. Малин, Житомирська область

голова правління акціонерного товариства "Севєродонецьке об'єднання "Азот"

головний хімік-технолог акціонерного товариства "Харківський коксовий завод"

директор акціонерного товариства "Пиво-безалкогольний комбінат "Радомишль"

генеральний директор Донецького учбово-виробничого об'єднання "Електроапарат" Українського товариства сліпих

заступник голови правління - головний інженер акціонерного товариства "Кондигерська фабрика "Харків'янка"

директор з виробничих питань товариства "Технобазаальт-Інвест", м. Славути

генеральний директор асоціації "Укрдурпром", м. Кривий Ріг

директор державного підприємства "Вишняківський спиртний завод", Хорольський район

директор державного підприємства "Залозецький спиртний завод", Тернопільська область

голова правління акціонерного товариства "Миргородський хлібозавод"

голова правління акціонерного товариства "Овруцький молочноконсервний комбінат", Житомирська область

начальник управління кадрів

бурильник Шебелінського відділення бурових робіт філії "Бурове управління "Укрбургаз", Харківська область

начальник відділу казенного підприємства "Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова"

голова правління акціонерного товариства "Бердичівська фабрика одягу"

Указ Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 979

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 10 квітня 2007 року № 287

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 26 квітня 2007 року № 356

Указ Президента України
від 16 травня 2007 року № 418

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 135

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 887

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 132

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 845

Указ Президента України
від 4 вересня 2007 року № 820

Указ Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

МАКСИМОВ Василь Олександрович
МАЛИХІН Володимир Костянтинович
МАРЧЕНКО Антоніна Іванівна
МАСС Микола Степанович
МАТКОВСЬКИЙ Анатолій Борисович
МИНЕНКО Петро Іванович
МИХАЙЛЯК Володимир Володимирович
МІРОШНИЧЕНКО Віктор Анатолійович
МІЩЕРЯКОВ Олександр Вікторович
МУЗИКА Валентин Павлович
НАЛСНИЙ Микола Борисович
ОКСЬОМЕНКО Микола Васильович
ПАНЧУК Валентин Іванович
ПЕЧЕР Володимир Михайлович
ПЕШЕХОНОВ Віктор Ігнатович
ПОВАРЧУК Анатолій Володимирович
ПОЛОНСЬКА Ніна Ісаївна
ПРОХОРЕНКО Наталя Леонідівна
ПРОЦЕНКО Володимир Миколайович
ПРУСАК Василь Миколайович
РИБЧИЧ Іляя Йосипович
РОМАНЧУК Валентина Степанівна
РОНІНА Людмила Петрівна
САВЧЕНКО Петро Іванович
САЛЮК Володимир Михайлович
САМІЛЯК Василь Романович

генеральний директор - голова правління акціонерного товариства "Лубенський молочний завод", Полтавська область
директор дочірнього підприємства "Трикарпатгазхімтранс", м. Рівне
начальник департаменту Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України", м. Київ
начальник департаменту Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України", м. Київ
генеральний директор Тернопільського обласного державного об'єднання спиртової та лікеро-горілчаної промисловості "Тернопільспирт"
начальник Макарівської філії по експлуатації газового господарства акціонерного товариства "Київоблгаз", Київська область
директор Великолюбінського державного спиртового заводу
апаратник гідрометалургійного заводу державного підприємства "Східний гірничо-збагачувальний комбінат", м. Жовті Води
голова наглядової ради акціонерного товариства "ХЛВЗ"
директор державного підприємства "Поліграфічний комбінат по виготовленню цінних паперів "Україна"
перший заступник директора - головного інженера Управління магістральних газопроводів "Черкаситрансгаз"
слюсар Диканського лінійного виробничого управління магістральних газопроводів дочірньої компанії "Укртрансгаз", Полтавська область
директор акціонерного товариства "Крижопільський цукровий завод"
президент акціонерного товариства "Львівська пивоварня"
старший майстер дільниці інструментального цеху
головний інженер акціонерного товариства "Запоріжтрансформатор"
директор товариства "Харківська швейна фабрика "Еліта"
заступник технічного директора акціонерного товариства "Сумхімпром"
фрезерувальник Банкнотно-монетного двору Національного банку України
генеральний директор товариства "Фабрика КААСУМ", Житомирська область
генеральний директор дочірньої компанії "Укргазовидобування" Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України", Харківська область
начальник виробництва державного підприємства "Львівський спиртогорілчаний комбінат", Волинська область
головний економіст акціонерного товариства "Сімферопольський консервний завод імені С.М. Кірова"
головний спеціаліст Управління Секретаріату Кабінету Міністрів України
перший заступник голови правління - головного інженера акціонерного товариства "Роси Буковини", м. Чернівці
бурильник Нафтогазовидобувного управління "Надвірнанафтогаз", Івано-Франківська область

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 820
Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 820
Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 132
Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 135
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 820
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 10 вересня 2007 року № 845
Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163
Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 820

СМИРНОВА Алла Станіславівна
СМІЛЯНЕЦЬ Леонід Петрович
СОЛОВІЙОВ Павло Іванович
СОЛОМАХІН Віктор Якович
СОРОКА Іван Іванович
СОСНИЦЬКИЙ Віталій Володимирович
СУХОРАБА Віктор Петрович
ТАНЧАК Людмила Авксентіївна
ТАРШИН Станіслав Іванович
ТЕРЗІЄВ Сергій Георгійович
ТІШАЄВ Віктор Михайлович
ТКАЧЕНКО Володимир Анатолійович
ТОВСТОНОГ Галина Вікторівна
ТРУШІ Наталя Миколаївна
ТЮЛЬКІН Валерій Васильович
УДАВЧЕНКО Ніна Андріївна
УДОД Євген Григорович
ФЛОРИНСЬКА Наталя Олександрівна
ХАНЗЕРУК Адам Максимович
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ Олексій Михайлович
ХОМЕНКО Борис Григорович
ХРИСТОФОРОВ Володимир Васильович
ЦАРЮК Віктор Іванович
ЧАГАРОВСЬКИЙ Вадим Петрович
ЧЕРЕДНИК Костянтин Валентинович
ШАВАНОВ Олександр Миколайович

директор акціонерного товариства "Ачევськийспедгазсервіс", Луганська область
заступник голови правління акціонерного товариства "Костопільський завод скловиробів", Рівненська область
керуючий виробництвом спільного українсько-німецького товариства з іноземними інвестиціями "Реестма-Київ" тютюнова фабрика", м. Київ
начальник цеху державного підприємства "Запорізьке машинобудівне конструкторське бюро "Прогрес" імені академіка О.Г. Івченка"
головний спеціаліст дочірньої компанії "Укртрансгаз" Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України", м. Київ
заступник голови Державного концерну спиртової та лікеро-горілчаної промисловості, м. Київ
начальник головного управління Житомирської обласної державної адміністрації
начальник виробництва - головний технолог акціонерного товариства "Бродівський завод сухого знежиреного молока", Львівська область
голова наглядової ради акціонерного товариства "Кіровоградолія"
голова правління акціонерного товариства "Одесхаркокомбінат"
головний інженер Донецької кондитерської фабрики акціонерного товариства "Виробниче об'єднання "КОНТІ"
керівник відділу акціонерного товариства "Крафт Фудс Україна", м. Ростянець, Сумська область
контролер акціонерного товариства "Центральна збагачувальна фабрика "Октябрська", м. Білицьке
заступник директора акціонерного товариства "Швейно-торговельна фірма "Дніпро", м. Дніпропетровськ
старший майстер акціонерного товариства "Стальканат", м. Одеса
заступник головного збагачувача відділу управління філії "Іршанський гірничо-збагачувальний комбінат" акціонерного товариства "Кримський титан", Володарсько-Волинський район
генеральний директор акціонерного товариства "Центральний гірничо-збагачувальний комбінат", Дніпропетровська область
заступник генерального директора акціонерного товариства "Куп'янський молочноконсервний комбінат", Харківська область
генеральний директор державного підприємства "Волинський регіональний науково-виробничий центр стандартизації, метрології та сертифікації"
генеральний директор акціонерного товариства "Пивобезалкогольний комбінат "Крим", м. Сімферополь
директор акціонерного товариства "Краснодонський м'ясокомбінат", Луганська область
голова правління акціонерного товариства "Полтавський завод продовольчих товарів "Світанок"
змінний майстер цеху акціонерного товариства "Васильківхлібопродукт"
голова ради директорів Співки молочних підприємств України, м. Київ
генеральний директор громадського об'єднання "Асоціація підтримки вітчизняного товаровиробника", м. Кіровоград
начальник управління

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 797
Указ Президента України від 21 вересня 2007 року № 909
Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 820
Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979
Указ Президента України від 30 серпня 2007 року № 797
Указ Президента України від 2 лютого 2007 року № 582
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 134
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612
Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979
Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Указ Президента України від 30 січня 2007 року № 57
Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979
Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979
Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 133
Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979
Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України від 9 жовтня 2007 року № 950

ШАРЕНКО
Володимир Вікторович

складальник виробів державного підприємства "Науково-виробниче об'єднання "Павлоградський хімічний завод"

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ШВЕД
Василь Олексійович

голова профкому акціонерного товариства "Північний гірничо-збагачувальний комбінат", Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

ШВИРЬОВ
Василь Миколайович

заступник начальника цеху акціонерного товариства "Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат", м. Комсомольськ

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ШЕВЧУК
Анатолій Зіновійович

електрогазоваровальник акціонерного товариства "Алчевський коксохімічний завод"

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ШПАК
Олександр Григорович

віце-президент концерну "Укрросметал", народний депутат України III скликання, м. Суми

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ШПИРОК
Дмитро Макарович

технічний директор - перший заступник генерального директора акціонерного товариства "Ігульський гірничо-збагачувальний комбінат", Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

ЮРЧЕНКО
Микола Михайлович

майстер дільниці акціонерного товариства "Інструментальний завод" Державної акціонерної холдингової компанії "Артем"

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЯНИЦЬКИЙ
Віктор Васильович

заступник директора Департаменту харчової промисловості Міністерства аграрної політики України

Указ Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 979

ЖИКАЛЯК МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України"
за вагомий особистий внесок у соціально-економічний
та культурний розвиток Донецчини,
вагомий трудові здобутки, високий професіоналізм
та з нагоди Дня Соборності України.
Указ Президента України
від 20 січня 2006 року № 28**

Генеральний директор ДРГП "Донецькгеологія".
Кандидат геологічних наук.

Почесний розвідник надр (2000 р.). Нагороджений знаком "Шахтарська Слава" III (1998 р.) і II (2000 р.) ступенів, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2002 р.).

Закінчив Львівський державний університет імені Івана Франка за фахом інженер-геолог (1975 р.).

Працював геологом, начальником загону, головним геологом геологозйомочної партії Артемівської ГРЕ. За його безпосередньою участю виконано геологозйомочні роботи Корувсько-Новотроїцької структурної зони, Східного борту Бахмутської котловини та ін. У цих роботах М.В. Жикаляком розроблено науково-практичні рекомендації щодо умов утворення поліметалічного та мідного зруденіння, які стали основою програми подальшого геологічного вивчення створення сировинної бази цих металів в Україні.

З 1992 р. працював в апараті ДГП "Донбасгеологія" начальником геологічного відділу, головним геологом.

У ході структурної перебудови геологічної галузі в Україні у 1998 р. було створено Державне регіональне геологічне підприємство (ДРГП) "Донецькгеологія", яке стало правонаступником діючої з 1930 р. державної системи геологічних досліджень.

До кола наукових інтересів М.В. Жикаляка входять економічні проблеми геологічної галузі, геологічні умови

формування родовищ корисних копалин, специфічні питання геологічної будови надр регіону і газоносності Донбасу та його окраїн. Він - автор 85 наукових статей з цієї тематики. Брав участь у реалізації чотирьох наукових міжнародних програм та з підготовки низки державних і регіональних програм стосовно подальшого розвитку мінерально-сировинної бази корисних копалин Донецького краю.

Сьогодні ДРГП "Донецькгеологія" - це сучасне геологічне підприємство, укомплектоване високопрофесійними фахівцями всіх напрямів геологорозвідувального процесу, має сучасну лабораторно-аналітичну та геолого-інформаційну бази, необхідне технічне та виробниче обладнання. Це дозволяє підприємству самостійно виконувати повний комплекс геологорозвідувальних робіт від геологічної зйомки до розвідки будь-яких родовищ з передачею їх у промислове освоєння.

Підприємство працює за міжнародною системою управління якістю (сертифікат ISO 9001:2000 K102.324 від 15.02.2005 р.), має спеціальний дозвіл на проведення всіх видів геологічного вивчення надр та аналітичних досліджень (Ліцензія АВ № 047403 від 17.03.06 р.). У складі підприємства діє незалежний орган сертифікації продукції та сировини (зареєстрований Держстандартом України за № ОДС 058 від 04.07.02 р.).

Засідання НТР ДРГП "Донецькгеологія"

Пошук метану в Донбасі

ЗЕЛЬДІН ОЛЕКСАНДР ГЕНРІХОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України"
за вагомі особисті заслуги у розвитку вітчизняної
промисловості, багаторічну сумлінну працю,
високий професіоналізм
та з нагоди Дня машинобудівника.
Указ Президента України
від 21 вересня 2007 року №909.

Директор зі збуту, маркетингу та фінансів ДП "НВК "Електрозовбудування".

Народився 14 березня 1963 року в м. Дніпропетровськ у сім'ї службовців. У 1981-1986 рр. навчався у Дніпропетровському гірничому інституті. Отримавши фах інженера-електрика, розпочав роботу на Дніпропетровському електровозобудівному заводі. На підприємстві пройшов трудовий шлях від інженера-конструктора відділу механізації і автоматизації до директора зі збуту, маркетингу та фінансів.

ДП "НВК "Електрозовбудування" - одне з найбільших підприємств вітчизняного машинобудування. О.Г. Зельдін, працюючи на підприємстві, зарекомендував себе як сумлінний, ініціативний працівник, грамотний спеціаліст, активний раціоналізатор. За його безпосередньою участю освоєно і налагоджено серійне виробництво магістральних вантажопасажирських електровозів постійного струму типу ДЕ1 для залізниць України, що відповідають кращим зарубіжним зразкам, виконано значний обсяг робіт з випуску тягових агрегатів для роботи на відкритих гірничих розробках корисних копалин типу ОПЕІАМ, ПЕЗУ, шахтних електровозів типу К10У, К14У та запасних частин до них.

Також Олександр Генріхович вміло здійснює керівництво службою збуту та маркетингу, багато працює над удосконаленням і зміцненням ділових зв'язків зі споживачами та партнерами, у тому числі зарубіжними. Яскравим підтвердженням цього є підписання угоди про співробітництво з німецькою фірмою "Siemens", згідно з якою на підприємстві створено на базі кращих світових розробок магістральний вантажопасажирський електровоз із асинхронним приводом типу ДСЗ, ведуться розробки перспективної моделі сучасного локомотива ДС4, який зможе розвивати швидкість до 200 км на годину і працюватиме як на постійному, так і на змінному струмі. Продукцію підприємства О.Г. Зельдін вдало, на високому рівні представляє на всеукраїнських і міжнародних виставках та ярмарках, де найновіші розробки неодноразово отримували дипломи та призи.

На підприємстві впроваджена система управління якістю за міжнародним стандартом ISO 9001-2000. Все це позитивно впливає на стабілізацію роботи ДП "НВК "Електрозовбудування". Тут функціонують поліклуб, клуб, база відпочинку.

О.Г. Зельдін постійно працює над підвищенням свого професійного рівня. Пройшов навчання в інституті підготовки керівних кадрів Мінпромполітики України. Неодноразово відзначався керівництвом підприємства.

Стриманий за характером, урівноважений і тактовний у ставленні до підлеглих Зельдін Олександр Генріхович має заслужену повагу у трудовому колективі.

Стриманий за характером, урівноважений і тактовний у ставленні до підлеглих Зельдін Олександр Генріхович має заслужену повагу у трудовому колективі.

Стриманий за характером, урівноважений і тактовний у ставленні до підлеглих Зельдін Олександр Генріхович має заслужену повагу у трудовому колективі.

ДП "НВК "Електрозовбудування""

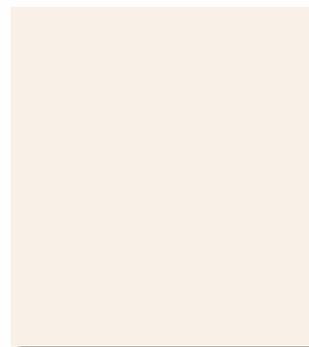

Цех зборки електровозів

МАЗЕПА ВОЛОДИМИР ОЛЕКСАНДРОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України"
за значний особистий внесок
у соціально-економічний і культурний розвиток
столиці України - міста Києва,
вагомі досягнення у професійній діяльності.
Указ Президента України
від 27 травня 2004 року № 585

Голова Святошинської районної в місті Києві ради та державної адміністрації.

Кандидат юридичних наук.

Лауреат міжнародної премії ім. А.Г. Неболсіна.

Нагороджений орденом Української Православної Церкви Нестора Літописця III ступеня, грамотою та Подякою Київського міського голови, дипломом III ступеня за вагомий внесок у реалізацію програм реабілітації інвалідів, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Народився 17 вересня 1964 р. в м. Києві.

У 1987 р. закінчив Київський інститут інженерів цивільної авіації.

У 1987-1990 рр. працював на Київському авіаційному виробничому об'єднанні інженером-технологом та інженером-конструктором. Протягом 1990-1992 рр. - головний спеціаліст, завідувач відділу, директор центру розвитку підприємництва Ленінградського райвиконкому. У 1992-1994 рр. - заступник голови Ленінградської районної державної адміністрації з питань соціально-економічного розвитку. Упродовж 1994-1995 рр. - перший заступник голови Ленінградської РДА. 16 квітня 2002 р. обраний головою Святошинської районної в місті Києві ради, а 25 травня 2002 р. призначений головою Святошинської районної в місті Києві державної адміністрації.

Основні зусилля В.О. Мазепи на посаді голови РДА спрямовано на поповнення державного та місцевого бюджетів, соціальний захист найбільш незахищених верств населення, розвиток охорони здоров'я, освіти, культури, житлово-комунального господарства, торговельно-побутового обслуговування мешканців району, утримання в належному санітарно-технічному стані території району, її благоустрій.

2006 рік увійде в історію розвитку району як рік, що закріпив за районом поняття: промисловий, інвестиційно привабливий та соціально спрямований.

За підсумками виконання основних соціально-економічних показників у 2006 р. Святошинський район посів третє місце серед районів Києва (у 2005 р. - друге).

Завдяки наполегливості Володимира Мазепи в повному обсязі виконано соціальні програми та річні планові завдання розвитку галузей економіки.

Темп зростання обсягів виробництва промислової продукції в порівнянні з 2005 р. збільшився на 21,3% (найвищий серед районів Києва).

Значно зросла кількість суб'єктів господарювання, створено 8800 додаткових робочих місць.

За період роботи Володимира Мазепи до бюджету району мобілізовано 390,9 млн грн, що становить 103,7% річного плану надходжень і на 41% більше щодо минулого року. Доходи бюджету в розрахунок на одну особу склали 1227,1 грн, це на 42,5% більше відповідного періоду минулого року.

В освітня галузі значна увага приділялась добудові та реконструкції "старих" шкіл.

За кошти районного бюджету в сумі 626,5 тис. грн встановлено пам'ятний знак святителю Миколі Святоші та завершуються роботи з будівництва дитячого центру "Дозвілля" із введенням в експлуатацію у 2007 р.

Для покращення умов відпочинку мешканців продовжується реконструкція існуючих парків.

Вжито комплекс заходів для збереження та зміцнення системи охорони здоров'я. Витрати бюджетних коштів на одного мешканця становили 139,9 грн (на 53,9% більше, ніж у відповідному періоді минулого року), в тому числі 111,33 грн на дорослу людину та 237,0 грн на дитину (на 59,3% більше). На безкоштовні медикаменти для пільгових верств населення виділено 3773,3 тис. грн (на 33,3% більше); на безкоштовне харчування дітям до двох років (молочну кухню) - 155,4 тис. грн (на 14,1% більше).

За рахунок коштів програми "Турбота" надано матеріальну допомогу громадянам на загальну суму 584,7 тис. грн.

На соціальний захист населення фактично використано в 2006 р. 9878244,11 грн (збільшено на 55,5% у порівнянні з 2005 р.). План на 2007 р. - 10971624,00 грн (збільшено на 11% у порівнянні з 2006 р.). Крім того, громадянам похилого віку району надано одноразову матеріальну допомогу до свята.

У Святошинському районі м. Києва немає заборгованості з виплати заробітної плати працівникам бюджетної сфери та пенсій.

ЛЮТИЙ ОЛЕКСАНДР ПАВЛОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний,
культурний розвиток Української держави,
вагомі трудові досягнення та з нагоди
15-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 18 серпня 2006 року № 694**

Заступник генерального директора - головний енергетик ВАТ "Дніпрощесталь".

Народився 5 листопада 1955 року в с. Балки Василівського району Запорізької області.

Після закінчення у 1973 р. Балківської середньої школи вступив до Запорізького машинобудівного інституту ім. В.Я. Чубаря.

Здобувши вищу освіту за спеціальністю "Електропостачання промислових підприємств, міст та сільського господарства", О.П. Лютий з жовтня 1978 р. розпочав трудову діяльність на ВАТ "Дніпрощесталь". За 28 років на підприємстві пройшов шлях від робітника до заступника генерального директора - головного енергетика.

Олександр Лютий забезпечує достатній рівень лімітів на постачання енергоносіїв, систематично підвищує свій технічний рівень, бере активну участь у впровадженні нової техніки, нових технологій, раціоналізаторських пропозицій з економії енергоресурсів.

Зниження собівартості продукції за рахунок зниження споживання енергоносіїв є одним з головних завдань ВАТ "Дніпрощесталь", тому для її реалізації систематично впроваджуються проекти в галузі енергозбереження.

На підприємстві під керівництвом О.П. Лютого впроваджено декілька енергозберігаючих технологій. Одна з них - перехід основних енергозберігаючих агрегатів на експлуатацію за "зоновими тарифами", тобто максимальне їх використання вночі. Впровадження цієї технології передбачало чітку взаємодію підрозділів головного енергетика з технологічними підрозділами завдяки ретельній підготовці енергетичного устаткування, чіткому плануванню розподілу електроенергії між споживачами. За 2006 рік за рахунок впровадження енергозберігаючих технологій знижені витрати на електроенергію в собівартості продукції на 4377 тис. грн.

За безпосередньої участі Олександра Павловича проведено комплекс заходів щодо зниження непродуктивних витрат енергоносіїв. Проведено модернізацію та реконструкцію устаткування та комунікацій для транспортування стиснутого повітря, розроблено оптимальні маршрути забезпечення внутрішніх споживачів стиснутим повітрям.

При цьому економічний ефект від її впровадження перевищив 2 млн гривень.

Для зниження витрат на електропостачання під керівництвом О.П. Лютого масове використання здобула перетворювальна техніка: впроваджено пристрої плавного запуску головних перетворювальних агрегатів обтискувальних та заготовельних калітей, а також праних та лівих ножиць 1250 т калітей стану 1050, модернізовано схему управління злитковозом стану 1050 прокатного цеху, систему регулювання постачання води на насосних енергосилового цеху. Встановлені перетворювачі частоти дозволяють економити до 15% електроенергії щомісячно. Впроваджено в експлуатацію устаткування променевого обігріву, що дало економію 1087 тис. грн на рік.

ВАТ "Дніпрощесталь" - це перше з підприємств Південно-Східного регіону України, що впровадило таку енергозберігаючу систему опалення.

З метою забезпечення вимог безпеки праці сталеварів та зниження питомих витрат електроенергії на плавку удосконалено схему управління дуговими печами сталеплавильних цехів № 2 та № 3 із встановленням елегазових вимикачів, також проведено налагоджувальні роботи на індукційній печі № 7 сталеплавильного цеху № 1 та електропечі № 2 сталеплавильного цеху № 3, розроблено та впроваджено автоматизовану систему управління електро-

технологічним режимом дугової печі сталеплавильного цеху № 2, розпочато впровадження на печі сталеплавильного цеху № 3.

Розроблено та впроваджено низку заходів щодо оптимізації внутрішньозаводських схем енергопостачання, що дало змогу забезпечити постачання стисненим повітрям від 2-х турбокомпресорів (економічний ефект склав 3993 тис. грн), за рахунок включення та використання конденсаторних батарей компенсована реактивна потужність на суму 2322 тис. грн.

З метою зниження сплати за теплову енергію проведено комплекс організаційно-технічних заходів, що включають:

- переведення на локальне теплопостачання калібрувального цеху, цеху ад'юстажної обробки металу та інших підрозділів;
- впровадження редукційних пристроїв на вводи пари № 1, 2;
- реконструкція вузлів обліку на вводи пари № 2, 3;
- відрацьовані та використовувалися сезонні режими паротеплопостачання з використанням системи обліку "Взлет".

Проведено низку заходів щодо стабілізації оборотних систем технічного водопостачання, включено підживлювальний водогін сталеплавильних цехів № 3 та № 5, переведено водопостачання сталеплавильного цеху № 1 від головної насосної станції замість оборотного циклу ВАТ "Запоріжсталь". З метою підвищення надійності електропостачання проведено повну реконструкцію системи забезпечення ділянки готової продукції "Запоріжжя-Ліве" з будівництвом підстанції "Складська" та переходом на енергозабезпечення від мереж ВАТ "Запоріжгаз", КП "Водоканал", "ЗЦЕМ" замість мереж "Кремнійполімер".

Введено до експлуатації незалежний ввід природного газу № 2, змонтовано та підготовлено до підключення ввід № 1. Силами заводу з частковим залученням підрядних організацій проведено капітальні ремонти трансформаторів головних понижувальних станцій заводу.

Додатково проводилися роботи щодо розвитку внутрішньозаводської системи обліку енергоносіїв із впровадженням 1-го етапу обліку та управління магістральним теплопостачанням та газопостачанням, переведення заводу на зонний облік електроенергії із впровадженням комерційного обліку електропостачання "Тріос".

Впроваджено автоматизовану систему технічного обліку електроенергії в сталеплавильному цеху № 2 (очікуваний економічний ефект 282 тис. грн) та під керівництвом Лютого Олександра Павловича проводяться роботи щодо впровадження аналогічних систем у СПЦ-1, 3, 5 та прокатному цехах.

Окрім того, широко використовуються організаційні заходи (сезонні режими тепло- та водопостачання), а також раніше впроваджені технічні розробки (редукційні пристрої на паропроводах, система регулювання магістрального теплопостачання, міні-градирні, підживлювальні водогони, перетворювальна техніка тощо).

Економічний ефект від реалізації комплексу всіх організаційно-технічних заходів з економії палива за рік складає понад чотири мільйони гривень, що дає змогу знизити собівартість продукції порівняно з планом на 0,7%. За рахунок зменшення питомих витрат енергоносіїв (газу, пари, електроенергії) за 2006 р. зекономлено для підприємства 10441 тис. грн.

Постановою Президії Міжнародної Кадрової Академії від 28.10.2002 р. Олександр Лютий нагороджений золотою медаллю "За ефективне керівництво".

У 2003 р. захистив кандидатську дисертацію за темою "Методи оцінювання параметрів несиметрії і несинусоїдальності режимів у системах електропостачання різко зміненими навантаженнями".

Лютий Олександр Павлович є автором понад 30 наукових праць у галузі енергетики, монографії "Електромагнітна сумісність", книги про історію Запорізького краю "Нариси історії Північної Таврії".

Олександр Павлович визнаний переможцем Всеукраїнського конкурсу "Лідер паливно-енергетичного комплексу 2004" в номінації "Керівник підприємства (організації)".

У 2005 р. за високий особистий внесок у розвиток та підвищення ефективності металургійного виробництва О.П. Лютий нагороджений Почесною грамотою Міністерства промислової політики України, а в березні 2006 р. йому присуджено премію Національної академії наук України ім. С.О. Лебедева за роботу в галузі електромагнітної сумісності в системах електропостачання.

Родина: дружина Тетяна Володимирівна, два сини: Роман та Павло, онук Олександр.

Центральний вхід заводу

Б.Є. Патон - президент НАН України, О.П. Лютий на врученні премії НАН України ім. С.О. Лебедева

Зліва направо: В.Г. Кузнецов, А.К. Шидловський, О.П. Лютий, І.К. Люта, Р.О. Лютий, Т.В. Люта, П.О. Лютий

МАЛИХІН ВОЛОДИМИР КОСТЯНТИНОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний,
культурний розвиток Української держави,
вагомі трудові досягнення
та з нагоди 16-ї річниці незалежності України.
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Директор ДП "Прикарпат-Західтранс" ВАТ "Південно-Захід транснафтопродукт".

Нагороджений медаллю "За доблестний труд" (1970 р.), грамотою за заслуги перед Українською Православною Церквою, орденом рівноапостольного Великого князя Володимира III ступеня (2002 р.); присвоєно звання "Заслужений работник Минэнерго Российской Федерации" (1977 р.); має Почесний знак "10 лет ОАО "АК "Транснефтепродукт" I ступеня (2003 р.), почесну відзнаку "Лидар мужності" координаційної ради при Президентові України за питань соціального та правового захисту військовослужбовців, працівників міліції, митної служби і членів їх сімей (2004 р.), диплом та стелу золотої якості "Золота Фортуна" в номінації "Провідне підприємство з транспорту нафтопродуктів в Україні", Почесний знак ОАО "АК "Транснефтепродукт" (2007 р.), Почесну Грамоту обласної державної адміністрації (2007 р.).

Народився 5 липня 1947 року у м. Полоцьк Вітебської області (Республіка Білорусь). Закінчив Новополицьке ПТУ-28 (Білорусь, 1963-1965 рр.) за фахом - машиніст технологічних насосів та Московський інститут нафтохімічної і газової промисловості ім. І. Губкіна за фахом - інженер-механік (м. Москва, 1967-1973 рр.).

Протягом 1965-1972 рр. працював машиністом насосів і компресорів Новополицького нафтопереробного заводу.

У 1972-1973 рр. - старший інженер-механік нафтопереразчувальної станції "Сенно" Поліського управління нафтопродукту "Дружба".

Протягом 1973-1974 рр. проходив службу у лавах Радянської армії.

Трудова біографія в системі ВАТ "Південно-Захід транснафтопродукт" розпочалася з 1974 р. на посаді старшого механіка перекачувальної станції "Дісна" Прибалтійського районного управління магістральних нафтопродуктопроводів. У 1979-1987 рр. - головний інженер, начальник Мозирського районного управління магістральних нафтопродуктопроводів (Республіка Білорусь).

З 1987 р. до сьогодні Володимир Малихін - керівник Прикарпатського управління магістральними нафтопродуктопроводами, нині це ДП "Прикарпат-Західтранс". Шеф-редактор відомчої газети "Вісник".

ДП "Прикарпат-Західтранс" є спеціалізованим підприємством із транспортування світлях нафтопродуктів: від нафтопереробних підприємств Росії та Білорусі - через систему магістральних трубопроводів і відводів - до споживачів як на території України, так і за її межами.

Під керівництвом Володимира Малихіна в 1994 р. було запущено новий напрямок із перекачування світлях нафтопродуктів на Калущ. У 2001 р. - відновлено зупинений напрямок на Угорщину.

Резервуарний парк ЛВРС "Новоград-Волинський"

ЛВРС "Дубричичі"

МОРЩАГІН ВАЛЕРІЙ СТЕПАНОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України"
за багаторічну самовіддану працю,
створення та освоєння унікальної вітчизняної техніки,
за високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 24 вересня 2004 року № 1119

Директор ТОВ "Донбас Плюс".

Депутат Волинської у Донецькій області районної ради. Ветеран праці.

Нагороджений Почесною грамотою Міністерства машинобудування для легкої і харчової промисловості та побутових приладів і ЦК профспілки працівників (1981 р.); удостоєний звання "Ветеран праці" (1984 р.); нагороджений грамотою "Золотий Скід" за гарантовану якість обслуговування і техніки (2002 р.); золотого стелею та дипломом Міжнародного відкритого рейтингу популярності та якості товарів і послуг "Золота фортуна" (2003 р.).

Народився 13 липня 1946 року в с. Ястребовка Горшечинського району Курської області (Російська Федерація) в сім'ї робітника. Одружений, має двох синів.

Трудову діяльність розпочав у 1964 р. на Донецькому металургійному заводі маркувальником-клеїмувальником холодного металу. Після служби в лавах Збройних сил з 1968 р. свою трудову діяльність пов'язав з Донецьким заводом холодильників (нині АТ "НОРД"), де почав працювати зварником, потім плановиком, виконуючим обов'язки начальника бюро, заступником начальника цеху, начальником цеху. У 1974 р. без відриву від виробництва закінчив Донецький інститут радянської торгівлі, отримавши спеціальність інженера-механіка. Грамотний фахівець, з перспективним мисленням, великими планами і конструктивними ідеями, пройшов шлях від робітника до керівника виробництва.

Упродовж 1989-1997 рр. працював на посаді директора технічно-торгівельної фірми "Еама-Сервіс", що займалася реалізацією продукції АТ "НОРД". З 1997 р. очолив ТОВ "Планета НОРД" (нині ТОВ "Донбас Плюс"), створене на базі філії АТ "НОРД", основним видом господарської діяльності якого є виробництво побутових холодильників і морозильників під торговельними марками "Донбас" і "Днепр".

Непересічний організаторський талант, творчий підхід до застосування методів ринкової економіки, колосальна енергія і працездатність - ось ті якості керівника, завдяки яким з невеликого підприємства з обсягом виробництва 30 тис. холодильників у 1997 р. менш ніж за 10 років на Донеччині виріс сучасний промисловий комплекс з річним обсягом випуску 190 тис. одиниць.

Продукція товариства приваблює як оптимальним співвідношенням ціни та якості, так і новими сучасними екологічно чистими матеріалами. Серце холодильника - компресор - постачають відомі виробники "Норд", Electrolux. Завдяки високоякісним приладам холодильники працюють практично безшумно, витрачаючи мінімум електроенергії.

Окрім надійності та сучасних технічних характеристик, продукція ТОВ "Донбас Плюс" вирізняється оригінальним дизайном і різноманітністю кольорової гами. Холодильники гармонійно вписуються в інтер'єр сучасних кухонь, підкреслюючи хороший смак і практичність господаря. Можливість перестановки дверей, вдале внутрішнє планування холодильника додають комфорту у щоденному побуті.

Холодильники сімейства "Днепр-Донбас" реалізуються не тільки в Україні, а й в багатьох країнах СНД, зокрема в Росії, Азербайджані, Узбекистані, Казахстані, Молдові, оскільки відповідають всім європейським стандартам і мають практично всі міжнародні сертифікати. ТОВ "Донбас Плюс" відзначено численними нагородами.

Колектив підприємства під керівництвом Валерія Степановича Морщягіна дбає про гідну трудову зміну: надає допомогу підшефним дитячому садку та середній школі, виступає спонсором команди з настільного тенісу "Донбас" і міжнародного фестивалю дитячої творчості "Підводні фантазії".

Устаткування італійської фірми "AFROS" на ділянці заводу пінопласту

ПОНОМАРЬОВ ВАЛЕРІЙ ІВАНОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України"
за значний особистий внесок у зміцнення економічного
потенціалу України, досягнення високих виробничих
показників, забезпечення випуску конкурентоспроможної
металургійної продукції, багаторічну сумлінну працю.**

**Указ Президента України
від 15 липня 2004 року № 802**

Генеральний директор ВАТ "Новотроїцьке рудоуправління".

Депутат Волноваської районної ради трьох скликань. Почесний громадянин селища міського типу Новотроїцьке.

Нагороджений Почесною грамотою "За багаторічну плідну працю та вагомий особистий внесок у розвиток промисловості Донецької області", медаллю "За ефективне управління", грамотою Президента України "За самовіддану працю", неодноразово відзначається грамотами "Кращий роботодавець року", присвоєно почесне звання "Кращий робітник гірничорудної галузі".

Народився 6 червня 1958 року у м. Докучаєвськ Донецької області.

У 1980 р. закінчив Ленінградський гірничий інститут ім. Г.В. Плеханова за спеціальністю "Маркшейдерська справа". Розпочав трудову діяльність у Новотроїцькому рудоуправлінні на посаді маркшейдера кар'єру у 1982 році.

З квітня 1985 р. Валерій Іванович працював на різних керівних посадах Новотроїцького рудоуправління: старшого маркшейдера кар'єру, начальника кар'єру, начальника виробничого відділу, начальника відділу з виробництва та поставок продукції. З вересня 1993 р. - директор рудоуправління, з серпня 2000 р. - голова правління рудоуправління, а з липня 2006 р. - генеральний директор ВАТ "Новотроїцьке рудоуправління". На ВАТ "Новотроїцьке рудоуправління" працює 26 років, з них 15 - керівником.

За період роботи в рудоуправлінні В.І. Пономарьов зарекомендував себе грамотним, ерудованим, висококваліфікованим спеціалістом, відповідальним та вольовим керівником. У 2000 р. під його безпосереднім керівництвом на підприємстві розпочалася масштабна реорганізація виробництва, в результаті чого почали зростати обсяги виробництва товарної продукції, і вже з 2003 р. виробництво товарної продукції склало близько трьох мільйонів тонн. Також було впроваджено нові технології проведення вибухових робіт, під час яких використовуються вибухові речовини власного виробництва КС-1. Це сприяло зменшенню витрат на виробництво майже до 524 тис. грн. Модернізується та реконструюється основне технологічне обладнання підприємства, проводиться ремонт приміщень і споруд.

Завдяки організаційським здібностям Валерія Івановича, його почуттю відповідальності та вимогливості, умінню організувати колектив рудоуправління працює стабільно, виконує планові завдання і досягає певних успіхів. За підсумками роботи 2007 р., обсяг виробництва товарної продукції склав 2 946,4 тис. тонн, що становить 109,3% у порівнянні з аналогічним періодом 2006 р.

Значну увагу В.І. Пономарьов приділяє:

- питанням охорони праці. За підсумками праці колектив підприємства неодноразово нагороджувався Почесними грамотами за зайняті призові місця в районному та обласному огляді з охорони праці серед підприємств у групі "Промисловість". Фінансування заходів з охорони праці у 2007 р. склало 1,16% від вартості реалізованої продукції;

- сфері оздоровлення працівників та організації їх дозвілля. Вони проходять санаторно-курортне лікування в багатьох оздоровчих Україна, відпочивають на морі, відвідують театри, історичні місця; діти відпочивають у дитячих оздоровчих центрах;

- спонсорській і добровільній допомозі: підтримує місцеву школу, школу-інтернат, лікарню. Не залишаються без уваги ветерани і чорнобильці, учасникам бойових дій - пенсіонерам рудоуправління п'ять років виплачується щомісячно грошова допомога. Працівникам видаються безвідсоткові позики.

Валерій Іванович - творчий керівник, який уміє об'єднати великий колектив і націлити працівників на виконання поставлених завдань. У стосунках з підлеглими стриманий, ввічливий та вимогливий, не байдужий до вирішення їх соціальних проблем. Привітний, чуйний, має повагу керівного складу та робітників рудоуправління.

В.І. Пономарьов - активний учасник кодового вірного процесу в рудоуправлінні. Завдяки його зуслям зростає соціальний захист робітників, виконуються базові норми діючої галузевої угоди зі встановлення доплат та надбавок до тарифних ставок (окладів) робітників. В.І. Пономарьов забезпечує зростання дійсних грошових прибутків робітників. Середня заробітна плата в рудоуправлінні в січні 2008 р. становила 2032 грн, за 2007 р. - 1806 грн.

ТАРШИН СТАНІСЛАВ ІВАНОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України"
за вагомий особистий внесок у розвиток
агропромислового комплексу, значні досягнення
у професійній діяльності.**

**Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715**

Генеральний директор закритого акціонерного товариства "Зерноторгівельна компанія Олсідз-Україна".

Має науковий ступінь кандидата наук з державного управління зі спеціальності "Механізми державного управління".

Нагороджений орденом "Святий Князь Володимир" IV ступеня та грамотою Митрополита Київського і всієї України за високі досягнення і заслуги перед українським народом і благодійну діяльність; Почесною грамотою Кабінету Міністрів України; Почесною грамотою Верховної Ради України; Почесною грамотою Міністерства аграрної політики України; дипломом та пам'ятною медаллю номінанта видання "Золота книга ділової еліти України 2000"; лауреатським дипломом у номінації "Підприємство як запорука стабільності регіону" Міжнародного Відкритого Рейтингу популярності та якості товарів і послуг "Золота Фортуна"; дипломами лауреата загальнонаціонального конкурсу "Вища проба"; дипломом та пам'ятним знаком "Лідер харчової та переробної промисловості України - 2005"; дипломом та пам'ятним знаком учасника загальноукраїнського проекту "Екологія та природні багатства України"; Почесною грамотою Українського центру фізичної культури та спорту інвалідів "Інваспорт".

Станіславу Івановичу Таршину присвоєно почесне звання "Дисциплінований платник податків Кіровоградщини".

Народився 1 січня 1960 року в с. В'юнки Новоукраїнського району Кіровоградської області.

У 1990 р. закінчив Кіровоградський інститут сільськогосподарського машинобудування за спеціальністю "Сільськогосподарські машини", а у 2001 р. - Кіровоградський державний технічний університет за спеціальністю "Облік і аудит".

У грудні 1997 р. загальними зборами акціонерів ВАТ "Кіровоградолія" обраний головою правління. Завдяки організаційським здібностям і державному підходу до справи підприємство швидко нарощувало обсяги виробництва і з 2000 р. по 2007 р. стало одним із лідерів олійно-жирової галузі України.

У 2004-2005 рр. на заводі була проведена реконструкція, в результаті якої потужності заводу виросли

вдвічі, а показники виходу олії і шроту покращили до 44-45% і 40-41% відповідно, що є одним із найвищих показників в Україні.

Велика увага приділяється впровадженню енергозберігаючих технологій, утилізації відходів підприємства та використанню вторинних ресурсів. Так, у 2005 р. розпочата реконструкція наявних потужностей у постачанні ВАТ "Кіровоградолія" тепловою енергією з одночасним будівництвом нового теплоенергокомплексу з метою забезпечення заводу електричною енергією і технологічною парою за рахунок повної утилізації відходів виробництва - лушпиння соняшнику. Позитивним моментом будівництва власного теплоенергокомплексу також є - виконання умов Кіотського протоколу - екологічна безпека проекту, оскільки підприємство знаходиться в міській зоні.

Чимало зусиль докладається для постійного вдосконалення технологічних процесів та випуску конкурентоспроможної продукції європейської якості не лише в Україні, а й за кордоном, а саме: у Європі, Ізраїлі, країнах СНД та Балтії.

11 травня 2007 р. позачерговими зборами акціонерів ЗАТ "Зерноторгівельна компанія Олсідз-Україна" Станіслав Іванович Таршин призначений на посаду генерального директора Товариства та одночасно стає головою Дирекції української групи компаній, що пов'язані з ним відносинами контролю.

ЗАТ "Зерноторгівельна компанія Олсідз-Україна" відноситься до числа найбільших українських операторів олійного і зернового ринків. До групи компаній входять торгово-закупівельні, виробничі, елеваторні, транспортні (експедиторські) підприємства, основною діяльністю яких є закупівля насіння олійних, їх переробка і реалізація рослинної олії, шроту, жмиху.

Політика ЗАТ "Зерноторгівельна компанія Олсідз-Україна" - стабільно висока якість продукції, відповідна міжнародним стандартам, при збереженні конкурентоспроможності.

Підприємства групи мають стабільний фінансовий стан, своєчасно проводять відрахування до бюджетів усіх рівнів.

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений працівник транспорту України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ"

2006 рік

ГАЛЬЧЕНКО Владислав Васильович	перший заступник начальника державного підприємства "Бердянський морський торговельний порт", Запорізька область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЄВДОКИМОВ Микола Миколайович	заступник начальника управління Державтоінспекції - начальник відділення Головного управління МВС України в місті Києві	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ЛІШУК Володимир Олександрович	водій, м. Київ	Указ Президента України від 20 листопада 2006 року № 984
ЛОГУТОВ Костянтин Васильович	перший заступник начальника Головної державної інспекції на автомобільному транспорті	Указ Президента України від 20 листопада 2006 року № 984
ЛУЩАЙ Сергій Віталійович	водій, м. Київ	Указ Президента України від 20 листопада 2006 року № 984
МОСТОПАЛОВ Дмитро Леонідович	заступник керівника транспортного підрозділу Управління державної охорони України	Указ Президента України від 20 листопада 2006 року № 984
НОВІКОВ Микола Миколайович	слюсар локомотивного депо Запоріжжя-2 Придніпровської залізниці	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АНДРУЩАКЕВИЧ Мирослав Володимирович	начальник Представництва Іллічівського морського торговельного порту у місті Києві	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
БАЛАН Володимир Олександрович	машиніст тепловоза депо Кіндрашівська-Нова Донецької залізниці, смт Станічно-Луганське	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
БАЛАН Юрій Вікторович	начальник вагяного району державного підприємства "Маріупольський морський торговельний порт"	Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 582
БАЛІНСЬКИЙ Анатолій Васильович	директор товариства "Транспортне підприємство "Флагман", м. Луганськ	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
ВОВЧУК Григорій Григорович	директор філії акціонерної судноплавної компанії "Укрліфлот" "Херсонський суднобудівний судноремонтний завод імені Комінтерну"	Указ Президента України від 27 червня 2007 року № 565
ВОЛКОВ Володимир Юрійович	головний інженер Державного підприємства "Керченський морський торговельний порт", Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 27 червня 2007 року № 565
ГАВРИЩАК Йосип Володимирович	начальник вагонного депо Здолбунів державного територіально-галузевого об'єднання "Львівська залізниця", Рівненська область	Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030

ГЕОРГ-КОПУЛОС Олександр Володимирович	заступник генерального директора Регістру судноплавства України, м. Севастополь	Указ Президента України від 27 червня 2007 року № 565
ГЕРАСИМОВ Віктор Михайлович	головний інженер Луганської дирекції залізничних перевезень Донецької залізниці	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ГОГУЛЕНКО Анатолій Кононович	бригадир Одеської дистанції колії Одеської залізниці	Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030
ГОНДЗА Олександр Леонідович	начальник державного підприємства "Морський порт "Южний", Одеська область	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ГРИГОРОВ Анатолій Іванович	слюсар локомотивного депо Куп'янськ Південної залізниці, Харківська область	Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030
ДОРОГОВ Юрій Борисович	голова правління акціонерного товариства "Житомирське автотранспортне підприємство 11827"	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
ДРОНОВ Володимир Анатолійович	голова правління акціонерного товариства "Тростянецьке автотранспортне підприємство 15946", Сумська область	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
ДЯЧЕНКО Ольга Семенівна	начальник Полтавської дирекції залізничних перевезень - заступник начальника Південної залізниці	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ЖУЛЬ Іван Павлович	пілот-інструктор Державного авіаційного підприємства "Україна", м. Бориспіль	Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 133
ЗАВІТОВСЬКИЙ Анатолій Миколайович	водій державної організації медичного автотранспорту міста Києва "Київмедавтотранс"	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
ЗАЙОНЧИК Леонід Григорович	головний спеціаліст державного підприємства "Служба міжнародних автомобільних перевезень", м. Київ	Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379
ЗІСКУН Іван Петрович	начальник дочірнього підприємства "Запорізький річковий порт" акціонерної судноплавної компанії "Укрліфлот"	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ІВАНОВ Іван Трохимович	начальник відокремленого підрозділу "Пасажи́рське вагонне депо Тернопіль" державного територіально-галузевого об'єднання "Львівська залізниця"	Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030
ІВАНОВ Ігор Євгенійович	директор державного підприємства "Запоріжжяавтотрансервіс"	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
ІЛЬНИЦЬКИЙ Валентин Іванович	командир другої авіаційної ескадрильї	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 609
КАВУН Володимир Євгенович	водій акціонерного товариства "Докучаєвський флоссо-доломітний комбінат", Донецька область	Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612
КАЛІТЧУК Петро Васильович	начальник служби державного територіально-галузевого об'єднання "Львівська залізниця", м. Львів	Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030
КІКТЕНКО Євген Миколайович	голова правління акціонерного товариства "Сумське АТП-15954"	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
КОЛЬЧАК Олександр Вікторович	суднокорпусник-ремонтник товариства "Іллічівський судноремонтний завод"	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КОЧУРА Олександр Васильович	начальник вокзалу Луганськ державного підприємства "Донецька залізниця"	Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030
КУКСІН Микола Вікторович	начальник Джанкойської дистанції колії Придніпровської залізниці, Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
КУЛЮКІН Сергій Васильович	голова правління - директор заводу акціонерного товариства "Київський електровагоноремонтний завод імені Стічного повстання 1918 року"	Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030
КУНИЦЬКИЙ Василь Іванович	голова правління акціонерного товариства "Коростенський завод залізобетонних ппал", Житомирська область	Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030
КУЧЕР Орест Дмитрович	диспетчер маневрової станції Каєпарів державного територіально-галузевого об'єднання "Львівська залізниця", м. Львів	Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030
КУЧЕР Петро Семенович	голова правління акціонерного товариства "Черкаське автотранспортне підприємство 17127"	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
КУЧІНСЬКИЙ Борис Федорович	водій акціонерного товариства "Володимир-Волинське автотранспортне підприємство 10707", Волинська область	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
ЛАШІН Віктор Федорович	генеральний директор акціонерного товариства "Харків - Авто"	Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002

ЛИПОВЕЦЬ
Ніна Володимирівна

начальник управління Державної адміністрації залізничного транспорту України, м. Київ

МАРХАЙ
Володимир Вікторович

начальник головного управління Державної адміністрації залізничного транспорту України, м. Київ

МЕЛЬНИЧУК
Володимир Оксентович

водій автобуса акціонерного товариства "Рівнепасажтранс"

НАГОРНИЙ
Андрій Пилипович

провідний інженер державного підприємства "Рівнеавтотранссервіс"

НАНОВСЬКИЙ
Анатолій Вікентійович

начальник гадузевої служби будівельно-монтажних робіт і цивільних споруд державного територіально-гадузевого об'єднання "Південно-Західна залізниця", м. Київ

ОЛІЙНИК
Тетяна Віталіївна

капітан теплохода "Іван Сергієнко" філії акціонерної судноплавної компанії "Укррічфлот", м. Херсон

ОЛІЙНИК
Олександр Миколайович

начальник станції Воновоха Донецької залізниці

ПАНЮКОВ
Володимир Миколайович

диспетчер державного підприємства "Донецька залізниця"

ПОДОРЖНИКОВ
Олександр Васильович

командир льотного загону

РАФАЄВИЧ
Михайло Зіновійович

голова дирекції товариства "Ілчіївський судноремонтний завод", Одеська область

РЕКОТОВ
Валентин Миколайович

начальник залізничного цеху акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

СЕРПЕНКО
Микола Іванович

заступник генерального директора Державної адміністрації залізничного транспорту України

ТКАЧУК
Віктор Лук'янович

водій автомобіля дочірнього підприємства акціонерного товариства "Спеціальне науково-реставраційне проектно-будівельно-виробниче підприємство "Укреставрація", м. Київ

УСТИМЕНКО
Валентин Віталійович

начальник відділу ТІР-Львів Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України

ХОСА
Ігор Іванович

референт сектору Управління промислової політики Секретаріату Кабінету Міністрів України

ЧЕРЕДНІЧЕНКО
Віктор Васильович

начальник залізничного цеху

ЧЕРНЕНЬКИЙ
Михайло Іванович

начальник Запорізької дирекції залізничних перевезень Придніпровської залізниці

ЧИРВА
Віктор Дмитрович

заступник директора комунального підприємства "Криворіжавтотранс", Дніпропетровська область

ЧУПРИНА
Людмила Кузьмівна

чергова по залізничній станції Харків-Сортувальний Південної залізниці

ШИНКАРЕНКО
Віра Єгорівна

директор Донецького обласного державного автомобільного навчального комбінату

ЯРОШ
Микола Федорович

заступник начальника цеху державного підприємства "Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О.М. Макарова", м. Дніпропетровськ

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 609

Указ Президента України
від 27 червня 2007 року № 565

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Указ Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 9 жовтня 2007 року № 950

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002

Указ Президента України
від 10 квітня 2007 року № 287

КОКОТ СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник транспорту України"
за вагомий внесок у розвиток транспортної галузі.
Указ Президента України
від 20 березня 2003 року № 249**

Директор Навчально-консультаційного центру при Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України.

Народився 6 квітня 1953 року в м. Київ у сім'ї службовця. Навчався в середній школі № 44 м. Києва, яку закінчив у 1970 р.

З 1970 р. по 1973 р. працював в автотранспортному підприємстві АТП 09101 миського пасажирського авто-транспорту на посаді автослюсаря.

У 1972-1973 рр. був секретарем комсомольської спілки молоді АТП-09101.

У 1972-1978 рр. навчався у Київському автомобільно-дорожньому інституті за спеціальністю "Автомобілі та автомобільне господарство".

У травні 1973 р. вступив до КП України.

У 1974 р. закінчив Республіканський центральний автоучкомбінат м. Києва, здобувши кваліфікацію водія.

З травня 1974 р. по квітень 1977 р. працював на автобазі Міністерства транспорту та зв'язку України: спочатку водієм, а потім - інженером, старшим інженером.

У квітні 1997 р. перейшов працювати до Академії наук України НДІ гідротехніки і меліорації у відділі нестандартних транспортних засобів конструктором першої категорії, а з січня 1981 р. був призначений на посаду головного інженера Автотранспортного підприємства УкрНДІМ.

З квітня 1983 р. по квітень 1984 р. працював головним інженером Київської спецавтобазы 0903 Міністерства радгоспів України.

У квітні 1984 р. був призначений на посаду керівника Автотранспортного підприємства Академії наук УкрНДІ гідротехніки і меліорації, де працював по січень 1994 р.

З січня 1994 р. призначений на посаду головного інженера автобазы Управління справами Верховної Ради України. З липня 1994 р. - начальник автобазы Управління справами Верховної Ради України, де працював по жовтень 1999 р.

У грудні 1999 р. був призначений на посаду начальника відділу організаційних структур головного управління з питань власності і структурних перетворень Міністерства транспорту та зв'язку України.

З жовтня 2001 р. на загальних зборах С.О. Кокот був

затверджений керівником Навчально-консультаційного центру при Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України.

Навчально-консультаційний центр почав готувати водіїв усіх категорій для внутрішнього ринку України. У центрі запроваджено новий курс з конвенції ЄУТР для специфічної категорії слухачів - співробітників Головавтопрансіспекції, - які потім контролюватимуть перевізників: як членів АсМАП, що працюють на міжнародному ринку, так і тих, хто здійснює внутрішні перевезення. У рамках співпраці з Мінтрансом України НКЦ підвищує кваліфікацію службовців, які підтримуватимуть порядок на українських автошляхах.

НКЦ АсМАП акредитований в Академії МСАТ (IRU) у Женеві, завдяки чому слухачі можуть тут, в Україні, отримати диплом Академії МСАТ.

Фахівці НКЦ беруть активну участь у розробці та запровадженні Угоди між державами - членами СНД з приводу взаємного визнання сертифікатів про здобуту освіти та гармонізації вимог до професійної компетентності міжнародних перевізників.

Одружений. Дружина Кокот Наталя Олексіївна працює фінансовим директором. Син Олександр Сергійович - майор зовнішньої розвідки України. Донька Катерина Сергіївна - старший юрист-міжнародник.

У колі сім'ї

СИТНИК ВАСИЛЬ ОЛЕКСІЙОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник транспорту України"
за вагомі досягнення у праці, високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 28 грудня 2000 року № 2709

Генеральний директор комунального підприємства "АТП Київради".

За вагомих особистих внесок у створення духовних і матеріальних цінностей та досягнення високої майстерності у професійній діяльності нагороджений нагрудним знаком "Знак пошани", Подякою та Почесною грамотою Київського міського голови.

Народився 24 серпня 1950 р. в с. Велика Олександрівка Київської області.

У 1976 р. закінчив Київський автомобільно-дорожній інститут.

Свою трудову діяльність розпочав в автооб'єднанні 09663. З 1979 р. працював на керуючих посадах у Броварській автобазі № 2, Київській автобазі № 3, МК "Київінвест - транс".

З липня 1996 р. очолює Автотранспортне підприємство Київської міської державної адміністрації.

Автотранспортне підприємство Київради створено в 1965 р., на той час мало 30 автомашин. Першим керівником був Олександр Коробов. За нинішньою адресою підприємство розташоване з 1978 р. (налічувало 80 автомашин). На сьогодні АТП має 140 автомобілів.

Призначення підприємства - обслуговувати владні структури міста та районів столиці. Нині укладено угоди на обслуговування 72 організацій.

Ремонтна зона

КП "АТП Київради" протягом 2003-2006 рр. посідало третє місце, а в 2007 р. - друге місце в Національному бізнес-рейтингу в номінації "Лідер транспортної галузі України", що базується на даних Державного комітету статистики України.

Підприємство внесено до каталогу "Торгово-промислової України", яким користуються в роботі торгової палати, інвестиційні ради, економічні місії понад дев'яносто країн світу.

Колектив АТП Київради складається з 255 працівників, з них 150 водіїв.

У своїй діяльності підприємство дотримується принципу: надавати тільки якісні послуги.

Усі автомобілі обладнано мобільним зв'язком. Власна ремонтна база з високоякісним діагностичним обладнанням дозволяє постійно підтримувати рухомий склад у технічно справному стані.

Велика увага приділяється підвищенню рівня професіоналізму водіїв та ремонтних робітників. Вони навчаються працювати з сучасним діагностичним обладнанням, а також використовують новітні технології під час ремонту.

Комунальне підприємство "АТП Київради" й надалі планує проводити оновлення рухомого складу, діагностичного обладнання, комп'ютерної техніки для більш якісного обслуговування замовників.

Рухомий склад АТП

ТЕРТИШНИЙ МИКОЛА МИХАЙЛОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник транспорту України"
за особистий внесок у будівництво, ремонт
та утримання автомобільних доріг,
розвиток автомобільного транспорту,
високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 22 жовтня 1998 року № 1171

Орден
"Знак Пошани" (1987 р.)

Голова правління Відкритого акціонерного товариства "Сумиоблавтотранс".

Дійсний член (академік) Транспортної академії України (з 1994 р.).

Народився 20 листопада 1949 р. в смт Котельва Полтавської області.

Батько - Михайло Аврамович (1914-2003 рр.) - працював зв'язківцем Котелевського райвузла зв'язку.

Мати - Марія Семенівна (1920-2003 рр.) - працювала в колгоспі смт Котельва.

Середню освіту Микола Михайлович здобув у СШ № 1 смт Котельва у 1967 р. і того ж року розпочав свою трудову діяльність, працюючи автослосарем, водієм в АТП-16044 смт Котельва.

Після закінчення Харківського автомобільно-дорожнього інституту в 1973 р. отримав призначення головним інженером до Крелевського АТП-18036.

У 1980 р. М.М. Тертишного призначено заступником начальника Сумського обласного автотранспортного управління, а згодом, у 1988 р. - керівником управління.

Під час аварії на Чорнобильській АЕС у 1986 р. працював начальником зведеної автоколонни України

М.М. Тертишний з ветеранами
Великої Вітчизняної війни

з будівництва автошляху Зелений Мис - Чорнобиль. За активну участь у роботах з ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС рішенням Урядової комісії М.М. Тертишному було оголошено Подяку.

За особистий вагомих внесок у розвиток автомобільного транспорту в Сумській області Миколу Михайловича Тертишного нагороджено орденом "Знак Пошани" (1987 р.).

У 1998 р. його обрано головою правління Відкритого акціонерного товариства "Сумиоблавтотранс".

ВАТ "Сумиоблавтотранс" було створено у 1998 р. на базі Сумського обласного підприємства автобусних станцій.

На сьогодні до складу товариства входить вісімнадцять автостанцій, розташованих у районних центрах, та дев'ять касових пунктів.

На автостанціях забезпечується прийом, відправлення автобусів і пасажирів, організований продаж квитків населенню, здійснюється диспетчерське керівництво та регулювання руху автобусів.

Одружений. Дружина Надія Миколаївна - директор ДП "Вікторія" - підприємства з організації громадського харчування. Має двох доньок. Старша - Лариса працює заступником директора ЗАТ "Укртрансуми", молодша - Ліліана обіймає посаду заступника голови правління ВАТ "Сумиоблавтотранс".

М.М. Тертишний та члени державної комісії з прийому
об'єкта - нової автостанції в м. Путивль на Сумщині

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений працівник сільського господарства України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ"

2006 рік

БАЛАБУШКА
Петро Купріянович

БЛОГУБОВА
Олена Миколаївна

БОВДУЙ
Іван Петрович

ВІТРУК
Анатолій Олександрович

ВОВЧЕНКО
Віктор Миколайович

ВОРОНЕНКО
Володимир Іванович

ГЛАДИЙ
Михайло Васильович

ГОЛОВАЧ
Сергій Іванович

ГОРБИК
Микола Захарович

ДАНИЛЬЧЕНКО
Пилип Васильович

ДЕМ'ЯНЧУК
Володимир Віталійович

ДЕРКАЧ
Володимир Іванович

ЖИЛАКІН
Володимир Андрійович

КАЛІНЧЕНКО
Микола Петрович

КАРАСЬ
Борис Веніамінович

колишній агроном-насіневод товариства "Нива" Рокитнянського району, Київська область

генеральний директор сільськогосподарського акціонерного товариства "Київська овочева фабрика"

голова Барвінківської районної ради, Харківська область

депутат Волинської обласної ради

директор сільськогосподарського товариства "Гусарівське" Балаклійського району, Харківська область

директор Інституту тваринництва степових районів імені М.Ф. Іванова "Асканія-Нова", Херсонська область

народний депутат України

директор Підліснійської філії акціонерного товариства "Науково-виробниче підприємство "Райз-Агро" Сумського району, Сумська область

провідний агрохімік Херсонського обласного державного науково-технологічного центру "Обдержродючість"

агроном товариства "Саторі-С" Кіровоградського району, Кіровоградська область

радник Міністра аграрної політики України

начальник Державної інспекції з карантину рослин по Луганській області

начальник відділу Департаменту ринків продукції рослинництва, садівництва, виноградарства та виноробства Міністерства аграрної політики України

директор товариства агрофірми "Пельо" Краснопільського району, Сумська область

генеральний директор товариства "Агро-Овен" Магдалинівського району, Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1100

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

КАРПЕНКО
Володимир Павлович

КІШ-ВАЙДА
Ганна Васиївна

МОІСЕЄНКО
Олександр Андрійович

ПОПРУТА
Федір Миколайович

ПРАННИК
Степан Павлович

ПРИТОЛЮК
Роман Васильович

ПУЧКА
Анатолій Давидович

РАДЧЕНКО
Іван Романович

РИБАК
Микола Федорович

РУДЕНКО
Марія Павлівна

РУДЕНКО
Володимир Іванович

СИДОРЕНКО
Віталій Пилипович

СТРАЖНИК
Володимир Євгенович

ТОВСТОНОЖЕНКО
Олександр Андрійович

ХОМЯК
Михайло Васильович

ЦАРЕНКО
Іван Григорович

ЦАРЕНКО
Микола Костянтинівич

ШМИГ
Григорій Іванович

АЛІПА
Анатолій Миколайович

АЛІСЕЄВ
Віктор Олександрович

АНДРУШКО
Іван Іванович

БАБІНІН
Віталій Іванович

БАГНІЦЬКИЙ
Дмитро Михайлович

БАЗАЛІЙ
Юрій Васильович

БАЙТАЛЮК
Леонід Михайлович

директор приватного сільськогосподарського підприємства "Майбородівське" Кременчуцького району, Полтавська область

перший заступник начальника Закарпатського обласного головного управління земельних ресурсів

начальник управління агропромислового розвитку Первомайської районної державної адміністрації, Миколаївська область

директор фермерського господарства "Дар'я" Новомосковського району, Дніпропетровська область

директор дочірнього підприємства "М'ясопереробний комплекс "Росана", м. Рогатин, Івано-Франківська область

керівник приватно-орендного сільськогосподарського підприємства "Русь" Горохівського району, Волинська область

генеральний директор товариства "Україна" Покровського району, Дніпропетровська область

директор приватного підприємства "Комунар" Велинбогаганського району, Полтавська область

декан Державного агроекологічного університету, м. Житомир

заступник голови сільськогосподарського виробничого кооперативу "Лиманський" Очаківського району, Миколаївська область

директор сільськогосподарського товариства "Комітернівська птахфабрика", Одеська область

директор товариства "Агрофірма імені Шевченка" Гетичеського району, Херсонська область

директор приватно-орендного підприємства "Агровиробнича фірма імені Чапаєва" Василівського району, Запорізька область

голова правління акціонерного товариства "Миронівський інкубатор", Київська область

директор Таврійської філії акціонерного товариства "Науково-виробниче підприємство "Райз-Агро" Токмацького району, Запорізька область

директор державного підприємства дослідного господарства "Пасічна" Старосинявського району, Хмельницька область

віце-президент - головний вчений секретар УААН, м. Київ

директор сільськогосподарського товариства "Родина" Чорнобавівського району, Черкаська область

2007 рік

начальник агроцеху дочірнього підприємства "Ілчіч-Агро-Донбас" акціонерного товариства "Маріупольський металургійний комбінат імені Ілчіча", Донецька область

директор сільськогосподарського товариства "Севастопольський"

голова правління акціонерного товариства "Птахокомбінат "Бершадський"

голова правління акціонерного товариства "Коблеве", Березанський район

начальник Хмельницького обласного виробничого управління по меліорації і водному господарству

голова правління сільськогосподарського акціонерного товариства "Родина", Баштанський район

директор сільськогосподарського товариства "Відродження" Дунаєвського району

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1100

Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

Указ Президента України
від 2 червня 2007 року № 490

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 887

БАТОВ директор сільськогосподарського підприємства "Колос", Бат Муртазович Бородянський район

БЕЛІНСЬКИЙ голова фермерського господарства "Альфа" Віктор Іванович Золочівського району, Харківська область

БЕЛОВ Олександр Іванович голова правління акціонерного товариства "Чорнобай птиця"

БОЙКО голова правління акціонерного товариства "Дружба", Зінаїда Ілвіна Новоодеський район

БОРИСЕНКО Михайло Олексійович директор товариства "Лан", Коломацький район

БРАТІНОВ генеральний директор товариства "Шампань України" Ігнат Васильович Арцизького району, Одеська область

ВАСИЛЕНКО Василь Тимеофійович голова Яготинської районної державної адміністрації

ВЕРГУН професор Державного агрокологічного університету Микола Григорович виконавчий директор сільськогосподарського приватного підприємства "Злагода", Дубровицького району, Рівненська область

ГЛОВАЦЬКА Лідія Григорівна голова селянського фермерського господарства "Славутич", Дніпропетровський район

ГНОЄВИЙ Віктор Григорович голова приватного сільськогосподарського підприємства "Синюха" Новокаховського району, Кіровоградська область

ГОЛОВБОРОДЬКО Ольга Пантелеймонівна директор акціонерного товариства "Київська обласна аграрна дорадча служба"

ГРИЦЕНКО Микола Петрович генеральний директор аграрно-орендного підприємства "Промінь", Красноградський район

ГУЛІЙ Іван Михайлович голова правління кооперативного садівничого товариства "Світланок", м. Львів

ГУТНИК Інна Федорівна ветеран агропромислового комплексу, смт Згурівка

ГУЦА директор товариства Станіслав Васильович "Фастівське хлібоприймальне підприємство"

ДАНКЕВИЧ заступник начальника Головного управління агропромислового розвитку Житомирської обласної державної адміністрації Євген Михайлович

ДЕРЕВ'ЯНКО директор державного підприємства дослідного господарства "Новокаховське" Нікітського ботанічного саду, Херсонська область Василь Миколайович

ДЕКА художник народних художніх промислів підприємства Валентина Ілвіна "Центр народного мистецтва "Петриківка"

ДІДКІВСЬКИЙ голова приватного сільськогосподарського підприємства Микола Романович "Новики" Коростенського району, Житомирська область

ДОВГАНЬ голова фермерського господарства "Мазурівське", Павло Михайлович Кривоозерський район

ДОРОШ директор державного підприємства "Київський Іосип Мирославович науково-дослідний та проектний інститут землеустрою"

ДРАНЧУК волин фермерського господарства "Прометей" Василь Михайлович Коломийського району, Івано-Франківська область

ДУБОВИК головний спеціаліст Департаменту розвитку аграрного ринку Міністерства аграрної політики України Петро Володимирович

ЖЕРЬОВКІН директор сільськогосподарського підприємства "Дружба", Дмитро Панасович Великописарівський район

ЗЕЛЕНСЬКИЙ голова Лозівської районної державної адміністрації, Сергій Володимирович Харківська область

ЗОЦ Олексій Іванович голова Межівської районної ради

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

Указа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Указа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України від 30 серпня 2007 року № 797

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 133

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

Указа Президента України від 11 липня 2007 року № 626

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

ЗУБКО Володимир Іванович

ІВАНІЙ Іван Григорович

ІВАНЧИК Віктор Петрович

ІВАСЬКО Михайло Кіндратович

ЩЕНКО Олександр Юрійович

КАНАРСЬКИЙ Броніслав Францович

КИРИЛЬЧЕНКО Анатолій Миколайович

КИРИЛЮК Володимир Борисович

КИСЛАЬ Марія Михайлівна

КІМ Віталій Володимирович

КЛОПОТЮК Віктор Миколайович

КОЗЛОВ Олександр Іванович

КОРОСТАШОВ Михайло Миколайович

КОХАНІВСЬКИЙ Іван Арсентійович

КОЦІР Степан Євгенович

КРАВЧЕНКО Петро Іванович

КРОХМАЛЬ Андрій Аркадійович

КРУТІЙ Яків Григорович

КУБАНТ Мирослав Михайлович

КУБЕЦЬ Ганна Митрофанівна

КУТЛЯР Петро Михайлович

КУЧЕРЯВИЙ Ярема Антонович

ЛАНТУХ Олег Петрович

ЛЕВЧЕНКО Анатолій Іванович

ЛОЛЬКА Григорій Іванович

МАЛІБОРСЬКИЙ Василь Богданович

МАРТИНЮК Іван Васильович

директор приватного сільськогосподарського підприємства "Комішанське" Охтирського району, Сумська область

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

генеральний директор товариства "Борзна-Агроінвест", Чернігівська область

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

генеральний директор товариства "Фірма "Астарта-Київ"

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

директор приватного підприємства "Золотий колос" Шаргородського району, Вінницька область

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

директор товариства "Цигиринзерно", Черкаська область

Указа Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

директор приватно-орендного сільськогосподарського підприємства "Зірка", с. Горбове, Ємільчинський район

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

механізатор агроцеху № 5 дочірнього підприємства "Ілч-Агро-Донбас", Новоазовський район

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

заступник голови Хмельницької обласної державної адміністрації

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

головний зоотехнік товариства "Жовтине" Великопететського району, Херсонська область

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

заступник директора Департаменту Міністерства аграрної політики України

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

директор сільськогосподарського товариства "Авангард" Букського району, Львівська область

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

начальник Хмельницької обласної державної хлібної інспекції

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

начальник інспекції якості та формування ресурсів сільськогосподарської продукції Полтавської обласної державної адміністрації

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

голова правління сільськогосподарського виробничого кооперативу "Росішки", Христинівський район

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

голова сільськогосподарської агрофірми "Ніцава", Гусятинський район

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

головний агроном товариства імені Ватутіна Звенигородського району, Черкаська область

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

директор фермерського господарства "Ладіє" Монастирищенського району, Черкаська область

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

головний агроном товариства "Агрофірма "Маяк" Котелевського району, Полтавська область

Указа Президента України від 18 січня 2007 року № 21

директор сільськогосподарського товариства "Степніківське", Тернопільський район

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

робітниця садівничої бригади акціонерного товариства "Радгосп "Весна" Нижньогірського району, Автономна Республіка Крим

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

директор приватно-орендного сільськогосподарського підприємства імені Суворова, Сігурівський район

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

директор філії "Консервний завод" виробничо-комерційної фірми "Декор", Тернопільська область

Указа Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979

голова спостережної ради акціонерного товариства "Могилів-Подільський консервний завод", Вінницька область

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

голова фермерського господарства "Калаус", Софіївський район

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

директор Волинської філії Національної акціонерної компанії "Укראгролізинг"

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

головний інженер товариства "Гайчур", Новомиколаївський район

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

ветеран-аграрник, м. Київ

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

МАРЦИНКОВСЬКИЙ
Павло Дмитрович

голова Барської районної державної адміністрації,
Вінницька область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

МАХЕТЧУК
Ганна Франківна

голови агроном приватної агрофірми "Вільна Україна"
Коломийського району, Івано-Франківська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

МЕЛЬНИК
Анатолій Іванович

директор Чернігівського обласного державного
проектно-технологічного центру охорони родючості ґрунтів
і якості продукції

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МЕЛЬНИК
Микола Іванович

директор рибоводного підприємства "Прогрес",
Барський район

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МЕЛЬНИК
Юрій Федорович

Міністр аграрної політики України

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МИКИТЮК
Іван Григорович

директор товариства "Сільськогосподарське підприємство
"Мед Поділля", Вінницька область

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

МІХЕЙЦЕВ
Олександр Корнійович

тракторист товариства "Любимівка"
Дніпропетровського району, Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

МОРГУН
Володимир Олексійович

генеральний директор сільськогосподарського
підприємства "Агрофірма "Прогрес", Сахновщинський район

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

МОРОЗ
Василь Іванович

генеральний директор товариства "Стіомі-Холдинг",
м. Хмельницький

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

МОСКОВЧУК
Микола Іванович

директор сільськогосподарського товариства "Агрофірма
"Нива" Ужвинського району, Кіровоградська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

НАУМЕНКО
Галина Миколаївна

бригадир птахівничої бригади
сільськогосподарського підприємства "Октябрьське"
Красноградського району, Автономна Республіка Крим

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

НЕСТЕРЕНКО
Віктор Олексійович

голова сільськогосподарського кооперативу імені Горького
Голопристанського району, Херсонська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

НИКОЛЕНКО
Анатолій Миколайович

генеральний директор сільськогосподарського підприємства
"Агрофірма "Росія", Запорізька область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

НОДЬ
Степан Федорович

перший заступник начальника Головного управління
агропромислового розвитку Закарпатської обласної
державної адміністрації

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

ОНОШЕНКО
Сергій Пантелейович

директор товариства імені Фрунзе, Новоукраїнський район

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ОСТАПЕНКО
Олександр Миколайович

виконавчий директор сільськогосподарського товариства
"Проміль", Арбузинський район

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

ПАВЛАЮК
Андрій Михайлович

генеральний директор сільськогосподарського
підприємства "Росава" Катеринопільського району, Київська область

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ПАВЛАЮК
Микола Дмитрович

тракторист-машинист акціонерного товариства
"Тисменицька "Сільгоспхімія", Івано-Франківська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

ПАНАСЮК
Юрій Іванович

завідувач свинотоварної ферми сільськогосподарського
підприємства "РВД-Агро" Черкаського району,
Черкаська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

ПАНЧЕНКО
Іван Архипович

завідувач лабораторії Інституту рослинництва
імені В.Я. Юр'єва УААН, м. Харків

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

ПАУСТОВСЬКИЙ
Василь Михайлович

заступник голови правління - головний агроном
акціонерного товариства "Синівське" Рокитнянського району,
Київська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

ПЕТРИШИН
Петро Васильович

голова сільськогосподарського товариства "Горлицьке",
Миколаївський район

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ПЕТРОЧУК
Петро Павлович

тракторист товариства "Агрофірма "Зоря"
Шумського району, Тернопільська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

ПІЛИПЕНКО
Петро Петрович

перший заступник начальника Головного управління
Київської обласної державної адміністрації

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 133

ПІДГОРОДИНСЬКИЙ
Микола Олексійович

директор радгоспу "Виноградна долина"
Веселинівського району, Миколаївська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

ПОЛАВЕЦЬ
Іван Іванович

голова правління акціонерного товариства "Хорол-елеватор",
Полтавська область

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

ПОРУЧНИК
Анатолій Петрович

голова правління акціонерного товариства
"Баштанський сирзавод"

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

ПРИРОДА
Віктор Іванович

директор товариства "Айдар" Марківського району,
Луганська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

РЕШЕТНИКОВ
Анатолій Іванович

тракторист сільськогосподарського виробничого кооперативу
"Ініціатива" Ленінського району, Автономна Республіка Крим

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

РЕЗНІК
Микола Миколайович

директор Новосвітлівського професійного аграрного ліцею,
Луганська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

РОЖКО
Микола Миколайович

директор товариства "Загода" Софійського району,
Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

РУДЕНКО
Тетяна Миколаївна

директор сільськогосподарського товариства "Княжицьке"
Броварського району, Київська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

РУДОВОЛОВ
Сергій Іванович

директор сільськогосподарського товариства "Хутірне"

Указ Президента України
від 11 липня 2007 року № 626

РЯБИЙ
Анатолій Степанович

начальник Вінницького обласного державного центру
експертизи сортів рослин

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

САВИЦЬКА
Олена Петрівна

начальник Управління Міністерства аграрної
політики України

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

САДОВИЧ
Віктор Єгорович

електрослюсар Дніпровського мікрорайонного управління
водного господарства, Одеська область

Указ Президента України
від 2 червня 2007 року № 490

САЄНКО
Микола Васильович

тракторист сільськогосподарського товариства "Начало"
Чорноморського району, Автономна Республіка Крим

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

САКЕВИЧ
Аркадій Михайлович

начальник Дніпропетровського басейнового управління
водних ресурсів, Київська область

Указ Президента України
від 2 червня 2007 року № 490

СЕНЬ
Олександр Васильович

депутат Полтавської обласної ради, начальник головного
управління Полтавської обласної державної адміністрації

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

СЕРГІЄНКО
Микола Станіславович

тракторист-машинист товариства "Агрофірма "Колос"
Царичанського району, Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

СЕРЕДА
Петро Іванович

голови агроном сільськогосподарського товариства
"Вікторія" Краснопільського району, Сумська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

СИЗОНЕНКО
Микола Васильович

заступник директора приватного підприємства "Влад"
Кіровоградського району, Кіровоградська область

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

СІРОШТАН
Олександр Васильович

голова правління акціонерного товариства "Україна",
Домаїнівський район

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

СКРИПНИК
Євгеній Андрійович

директор товариства "Агрофірма "Лиманський"
Очаківського району, Миколаївська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

СОКИРКО
Петро Григорович

заступник державного підприємства "Дослідне
господарство "Степан" Полтавського інституту
агропромислового виробництва імені М.І. Вавилова УААН

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

СОЛОВЕЙ
Наталія Іванівна

інженер акціонерного товариства "Сумрибгосп"

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

СОРОЧАН
Микола Васильович

директор товариства "Агрофірма "Кодима"

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 134

СТАСІВ
Олег Федорович

начальник Державної інспекції з карантину рослин
по Львівській області

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

ТАЛБКО
Галина Євгенівна

заступник генерального директора товариства
"Авангард-Д" Овідіопольського району, Одеська область

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

ТУРЧИН
Ніна Іванівна

художник народних художніх промислів підприємства
"Центр народного мистецтва "Петриківка"

Указ Президента України
від 11 липня 2007 року № 626

УШАКОВ
Дмитро Євгенович

директор товариства "Авангард"

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 861

ФЕДОРЧЕНКО
Катерина Романівна

робітниця акціонерного товариства "Старокримський"
Кіровського району, Автономна Республіка Крим

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

ФЕСАК
Василь Петрович

директор товариства "Агрофірма "Обрій ЛТД",
Талалаївський район

Указ Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 962

ФУРДИЧКА
Микола Григорович

директор сільськогосподарських підприємств "Дубівське"
та "Петрівське", Таращанський район

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ХВЕСИК

Андрій Єрмійович

ЦИБЕНКО

Катерина Іванівна

ЧЕПУР

Віталій Миколайович

ЧЕХОВ

Анатолій Васильович

ЧОРНЕНЬКИЙ

Сергій Михайлович

ЧОРНИЙ

Анатолій Гнатович

ШАЛІМОВ

Юрій Іванович

ШАРАЙ

Галина Миколаївна

ШВЕДОВ

Валерій Григорович

ШЕКЕТА

Леонід Іванович

ШЕЛЕПКО

Йосип Степанович

ШКАБЕРІН

Микола Ілліч

ШУЛІК

Віктор Григорович

ЩЕРБАТОК

Василь Миколайович

ЩИРСЬКИЙ

Юлій Зигмунтович

ЯВДОШЕНКО

Микола Володимирович

директор підприємства "Агропрогрес", Кегичівський район

директор державного підприємства "Дослідне господарство імені Декабристів", Миргородський район

головний зоотехнік сільськогосподарського товариства "Батьківщина" Бахмацького району, Чернігівська область

директор Інституту олійних культур Української академії аграрних наук

головний агроном сільськогосподарського товариства "Росія" Рокитнянського району

фермер господарства "Яліс" Хотинського району, Чернівецька область

заступник директора Національного інституту винограду і вина "Магарач" УААН, кандидат технічних наук, Автономна Республіка Крим

директор сільськогосподарського товариства "Фенікс" Первомайського району, Миколаївська область

директор Департаменту з контролю апарату та роботи з персоналом Міністерства аграрної політики України

директор акціонерного сільськогосподарського товариства "Агрофірма "Чорноморськ" Бахчисарайського району, Автономна Республіка Крим

завідувач Заліщицького райлісгоспівідділу товариства "Чортківське племпідприємство", Тернопільська область

механізатор сільськогосподарського виробничого кооперативу "Таврія" Советського району, Автономна Республіка Крим

голова приватного сільськогосподарського підприємства "Новогригорівське", Генічеський район

тракторист-комбайнер товариства "Агролан Крупець" Радивилівського району, Рівненська область

голова правління сільськогосподарського виробничого кооперативу "Вертоківка" Житомирського району, Житомирська область

директор сільськогосподарського підприємства "Дружба", Чутівський район

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 133

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 16 травня 2007 року № 411

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 888

ГРИЩЕНКО МИКОЛА ПЕТРОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник сільського господарства України"
за вагомий особистий внесок у розвиток підприємництва
та ринкової інфраструктури в Україні, значні досягнення
у професійній діяльності та з нагоди Дня підприємця.**

**Указ Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797**

Генеральний директор Всеукраїнської громадської організації "Національна сільськогосподарська палата України" та генеральний директор Київської обласної сільськогосподарської дорадчої служби.

Народився 7 березня 1955 року в с. Серби Ємільчинського району Житомирської області в селянській сім'ї.

У 1973 р. закінчив Ірпінський сільськогосподарський технікум бухгалтерського обліку, а в 1981 р. - Київський інститут народного господарства ім. Д.С. Коротченка, за фахом - економіст сільського господарства.

Трудову діяльність розпочав по закінченні технікуму в радгоспі "Красилівський" Броварського району Київської області бухгалтером механічних майстерень, а згодом - економістом радгоспу.

З 1976 р. по 1978 р. - старший економіст контрольно-ревізійного відділу виробничо-транспортного управління Міністерства радгоспів України.

З 1978 р. по 1989 р. - працював на посадах заступника начальника контрольно-ревізійного відділу, головного економіста управління бухгалтерського обліку, звітності та контролю Міністерства енергетики України.

З 1989 р. по 2002 р. - головний бухгалтер, заступник директора Інституту прикладних проблем фізики і біофізики Національної академії наук України.

З 2000 р. по 2002 р. - виконавчий директор Сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу "Макарівський сільський сервісний центр" Макарівського району Київської області. 2002 р. і 2004 р. цей кооператив виборював звання кращого обслуговуючого кооперативу на Всеукраїнському фермерському конкурсі.

З 2002 р. по 2005 р. - президент Національної спілки сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів України.

З 2004 р. - генеральний директор ТзОВ "Київська обласна сільськогосподарська дорадча служба". Основне завдання підприємства полягає в наданні якісних і доступних дорадчих та інформаційних послуг, проведенні навчання для сільськогосподарських товаровиробників і сільського населення з метою підвищення їхнього рівня життя й доходів.

Напрями його діяльності: розвиток соціальної інфраструктури на селі, надання технологічних дорадчих послуг

і проведення навчання, розвиток ринкової інфраструктури на селі, інформаційне забезпечення, фінансове оздоровлення й реструктуризація сільськогосподарських підприємств. З 2006 р. - віце-президент Національної асоціації дорадчих служб України "Дорада".

Метою діяльності Асоціації є задоволення потреб особистих селянських та фермерських господарств, господарських товариств, інших сільськогосподарських підприємств усіх форм власності і господарювання, а також сільського населення в підвищенні рівня знань та вдосконаленні практичних навичок прибуткового ведення господарства, покращанні добробуту, формуванні сільських громад та розвитку сільської місцевості, правовий захист соціальних, економічних, фахових та інших спільних інтересів членів Асоціації.

З червня 2007 р. - генеральний директор ВГО "Національна сільськогосподарська палата України".

Національна сільськогосподарська палата є незалежною всеукраїнською громадською організацією, що об'єднує громадян, які займаються виробництвом, переробкою та збутом сільськогосподарської продукції і продовольства, матеріально-технічним постачанням, фінансуванням (кредитуванням), науковою, дослідницькою та сільськогосподарською дорадчою діяльністю.

Метою діяльності Національної сільськогосподарської палати України є сприяння підвищенню рівня прибутковості сільськогосподарського виробництва і розвитку сільської місцевості, задоволенню й захисту економічних, соціальних та інших спільних інтересів сільських громад і своїх членів через механізм узгодження інтересів та консолідації зусиль перед третіми особами, в тому числі через третейський арбітраж.

Одним із завдань Національної сільськогосподарської палати України є участь у формуванні аграрної політики держави на основі внесення пропозицій щодо розробки і вдосконалення нормативно-правових актів, які сприятимуть підвищенню ефективності функціонування аграрного сектору економіки України та створенню громадянського суспільства.

Національна сільськогосподарська палата України плідно співпрацює з Аграрними Палатами Польщі, Чехії, Німеччини та інших країн.

МОВЧАН ІВАН МИХАЙЛОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник сільського господарства України"
за вагомі досягнення у професійній діяльності,
сумлінну багаторічну працю.
Указ Президента України
від 12 лютого 2003 року № 132

Генеральний директор ПП "Кряж".
Депутат Вінницької обласної ради IV-V скликань.
Підприємець, благодійник, меценат.
Нагороджений трудовою відзнакою "Знак Пошани"
Міністерства аграрної політики України, знаком "Відмінник освіти України" і численними нагородами обласної та районної держадміністрацій. У 2007 р. Вінницькою обласною державною адміністрацією Івана Михайловича визнано переможцем конкурсу "Людина року" у номінації "Працівник сільського господарства".

Народився 9 лютого 1964 року в с. Криківці Кривопільського району на Вінниччині у простій селянській родині.

Трудова біографія розпочалася після закінчення школи у с. Жабокрич. Працював будівельником, бригадиром. Служив у лавах Радянської армії.

Вищу освіту здобув у Київській сільськогосподарській академії, здобувши кваліфікацію вченого агронома (1991 р.).

Вияткові організаторські здібності, принциповість, безмежне бажання працювати спонукало Івана Михайловича до створення в 1992 р. приватного підприємства "Кряж". Починали із посередницьких послуг. Спочатку спорудили два млини, побудували сучасну пекарню, де із власного борошна і сьогодні випікають високоякісні хлібобулочні вироби, найдешевші на споживчому ринку хліба в області.

У низці великих міст України відкрито філії з продажу будівельних матеріалів для населення.

З 2000 р. ПП "Кряж" інвестує кошти в сільськогосподарське виробництво. На сьогодні створено 10 сільськогосподарських підприємств з виробництва зернових культур у шести районах Вінницької області.

Змінено систему управління, підходи до обробітку землі, впроваджено нові технології вирощування та переробки сільськогосподарської продукції.

Реконструйовано елеватор потужністю 60 тис. тонн, яким користуються і підприємці-землероби сусідніх районів.

Розроблено повну комплексну програму: від сівби цукристих до переробки і реалізації цукру.

Для вирішення проблеми якісного збирання буряків І.М. Мовчан співпрацює з іноземними фірмами "Ропа", "Баріджелі", в яких закуповує бурякозбиральні комбайни та навантажувачі. Фахівців з обслуговування новітньої техніки направляє на стажування до Німеччини та Італії.

Завершальний цикл програми - реконструкція цукрових заводів, які вважалися банкрутами, це ЗАТ ТД "Соколівський цукор", ЗАТ "Капустянський цукор" та ВАТ "Моївський цукор", які "омолодилися", отримавши друге дихання від газифікації.

Створено 1500 робочих місць, проте головним внеском Івана Михайловича Мовчана у розвиток соціальної інфраструктури є будівництво газопроводу до сіл Левкове, Соколівка, Капустяни.

У 2000 р. продовжилося структурне формування підприємства "Кряж", підрозділом якого став шиферний завод в м. Красногвардійськ АР Крим, що забезпечує центральні, східні та південні регіони України будівельними матеріалами, вирішуючи побутові проблеми людей.

За п'ятнадцять років стабільного та динамічного розвитку "Кряж" виріс до цілої групи підприємств у різних галузях виробництва і торгівлі, де працюють понад три тисячі осіб, стабільно отримуючи заробітну плату та забезпечуючи бюджет надходженнями. Успішна діяльність ПП "Кряж" сьогодні є яскравим прикладом послідовного втілення в життя чіткої стратегії розвитку підприємства, відродження і зміцнення вітчизняної промисловості та аграрного сектору.

Благодійництво - це стан душі Івана Мовчана. Сотні тисяч гривень вкладає він у придбання діагностичної апаратури, реконструкцію та оновлення закладів охорони здоров'я, є спонсором багатьох шкіл, дитячих садочків, клубів, будинків культури.

Значні кошти виділяє для поліпшення життя та побуту ветеранів, пенсіонерів, малозабезпечених, інвалідів та дітей-сиріт, щоб зробити світ кращим та щасливішим.

Отже, у подальших планах - наповнювати життя реальним змістом, добром, милосердям, яке належно оцінять люди, заради яких живе і працює Іван Михайлович.

ПРИРОДА ВІКТОР ІВАНОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник сільського господарства України"
за вагомий особистий внесок у розвиток
агропромислового комплексу України, досягнення високих
показників у виробництві сільськогосподарської
продукції, багаторічну сумлінну працю
та з нагоди Дня працівників сільського господарства.
Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Орден
"Знак Пошани" (1977 р.)

Директор ТОВ "Айдар".

За трудові досягнення та громадську діяльність нагороджений Почесною Грамотою Президента України, неодноразово нагороджувався грамотами обласного та районного значень.

Народився 25 травня 1948 року в с. Маркететині Ново-Псковського району Луганської області. Після восьмирічної школи вступив до Старобільського сільськогосподарського технікуму, який закінчив з відзнакою. А в 1972 р., також отримавши диплом з відзнакою, закінчив Луганський сільськогосподарський інститут. За розподілом отримав призначення в радгосп "Старобільський" на посаду головного агронома.

Віктор Іванович всю душу вкладав у землю. З його легкої руки врожаї господарства були найкращі в окрузі. У 1977 р. головний агроном радгоспу В.І. Природа був удостоєний ордена "Знак Пошани".

У 1979 р. Віктора Івановича призначили директором вівцерадгоспу "Айдар". Відтоді доля господарника й доля сільгоспідприємства стали невіддільними.

Господарство "Айдар" було засноване як племвівцерадгосп. З приходом Віктора Природи виробництво якісної та затребуваної продукції нарощувало оберти, потребувало залучення великої кількості робочої сили. Тому велика увага приділялася будівництву: активно будувалося житло, тваринницькі, складські та побутові приміщення. Було здійснено майже весь обсяг робіт зі створення матеріально-технічної і соціальної сфер підприємства.

Але в сучасних умовах збитковості вівчарства поголів'я овець, на жаль, довелося зменшити. Та завдяки неабиякому досвіду у вирощуванні зернових, утриманні м'ясо-молочного стада великої рогатої худоби та вмілому керівництву Віктора Івановича Природи ТОВ "Айдар" не збанкрутувало, а навпаки - лише в 2005 р. у господарстві зібрано 10 200 тонн зернових, не враховуючи кукурудзу, соняшник і кормові культури.

Сьогодні в господарстві успішно поєднуються декілька напрямів сільськогосподарської діяльності. В.І. Природа

постійно дбає про високі врожаї зернових культур, подальший розвиток тваринництва. В останні роки за власні кошти товариства повністю оновлено всю господарську техніку, й нині господарство "Айдар" має найкраще технічне оснащення в районі.

ТОВ "Айдар" - чесний роботодавець і охайний платник податків. У господарстві завжди вчасно отримують заробітну плату, яка, до речі, є найвищою в районі; значно здешевлена вартість страв у шкільній та господарській їдальнях для учнів і працівників підприємства.

За рахунок господарства в усіх трьох населених пунктах функціонують газопровід і водогін, упорядковані внутрішньогосподарські дороги, щорічно виділяються кошти на ремонт школи, організовано доставку школярів з чотирьох сіл власним автобусом, надається відчужна допомога районній лікарні - і це далеко не повний перелік зобов'язань, які взяло на себе товариство та його керівник Природа Віктор Іванович.

В "Айдар" із задоволенням приїжджають працювати люди з інших сіл та навіть з іншого району, і вони мають рацію.

Здібний та вимогливий керівник Віктор Іванович Природа за роки своєї роботи на посаді директора вівцерадгоспу "Айдар" зумів зробити господарство одним із кращих сільськогосподарських підприємств.

Поля озимої пшениці ТОВ "Айдар"

СТРАЖНИК ВОЛОДИМИР ЄВГЕНОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник сільського господарства України"
за вагомий особистий внесок у розвиток агропромислово-
го комплексу України, досягнення високих показників
у виробництві та переробці сільськогосподарської
продукції, багаторічну сумлінну працю та з нагоди
Дня працівників сільського господарства.
Указ Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Директор приватно-орендного підприємства "Агровироб-
нича фірма ім. Чапаєва".

За багаторічну працю, сумлінне ставлення до поставле-
них завдань Володимир Євгенович нагороджений орденом
"Знак пошани" Міністерства аграрної політики України
(2002 р.), медаллю "До 10-ї річниці Незалежності Украї-
ни" (2001 р.), почесними грамотами райдержадміністрації
та обласної ради.

Народився 5 лютого 1955 року в с. Софіївка Бердян-
ського району Запорізької області. У 1974 р. закінчив
Ногайський радгосп-технікум, а у 1983 р. - заочно Воро-
шиловоградський сільськогосподарський інститут, здобувши
фах вченого агронома.

Трудову діяльність розпочав агрономом у колгоспі
"Жовтень" Бердянського району Запорізької області (1976-
1981 рр.). Із серпня 1981 р. по квітень 1982 р. - заступ-
ник голови з питань кормів у колгоспі ім. Чапаєва Васи-
лівського району Запорізької області, а з кінця квітня 1982 р.
по травень 1988 р. - головний агроном колгоспу.

У травні 1988 р. В.Є. Стражника обрано на посаду
голови колгоспу ім. Чапаєва. У 2000 р. колгосп було
переіменовано в приватно-орендне підприємство "Агрови-
робнича фірма ім. Чапаєва", яку зареєстровано як насін-
ницьке господарство з вирощування перспективних сортів
зернових і технічних культур.

Очоловивши це господарство, Володимир Євгенович
показав себе вимогливим, принциповим керівником, який
спрямовує всі свої зусилля, знання та досвід на зміцнення
економічного потенціалу господарства, створення нових ро-
бочих місць, покращення морально-психологічного клімату в
колективі та підвищення матеріального стану працівників.

Господарство підтримує тісний зв'язок з науковими
господарствами та інститутами, що дає змогу впроваджува-
ти у виробництво високоврожайні сорти і гібриди сільсько-
господарських культур та нові технології вирощування
культур. Завдяки цьому у 2005 р. господарство отримало
урожайність пшениці - 32 ц/га на площі 1211 га, а соняш-
нику - 24 ц/га на площі 2317 га.

Володимир Євгенович Стражник працює 25 років
у цьому господарстві. За його сприянням були прокладені

автошляхи в с. Мала Білозерка, побудовані зернохосвища
та критий тік на підприємстві.

У своїй роботі В.Є. Стражник приділяє велику увагу
розвитку соціально-культурної програми на селі, надає
фінансову та матеріальну допомогу школам та сільській
лікарні, а також адресну допомогу ветеранам та малозабез-
печеним верствам населення, організовує оздоровлення і
відпочинок дітей, постійно виділяє кошти та надає різні
послуги на відновлення церкви в с. Мала Білозерка
Василівського району. Він своєчасно виплачує заробітну
плату працівникам підприємства та розраховується в пов-
ному обсязі за оренду земельних паїв.

Володимир Євгенович має високе почуття відповідаль-
ності, заслужений авторитет і повагу серед працівників
підприємства, спеціалістів та керівництва району і області.
Він бере активну участь у громадській діяльності району,
є головою районної ради сільгосптоваровиробників.

Життєве кредо Володимира Євгеновича - бути щирим,
співчутливим, доброзичливим. Він вважає, що кожна люди-
на повинна шанувати свою історію, культуру, мову, жити
у гармонії з природою.

Володимир Євгенович щасливий, що присвятив своє
життя матінці-землі. В цьому є сенс його буття, звідси його
життєва енергія.

Серед рідних ланів

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений працівник соціальної сфери України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ"

2006 рік

БЕРКУТ
Ірина Іванівна

директор Марганецького територіального центру
соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких
непрацездатних громадян, Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

ВИННИЦЬКА
Оксана Іванівна

директор Івано-Франківського обласного центру соціальних
служб для сім'ї, дітей та молоді

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

ДАВИДЕНКО
Віталій Володимирович

начальник головного управління праці та соціального
захисту населення Вінницької обласної державної адміністрації

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

ДЕМЧЕНКО
Ірина Іванівна

Охтирський міський голова, Сумська область

Указ Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

ДЕВУШКІНА
Галина Миколаївна

керуюча Севастопольським міським відділенням Фонду
соціального захисту інвалідів

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

ЖУКОВА
Олена Іванівна

директор Севастопольського міського центру соціальної
реабілітації дітей-інвалідів

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

КУЗНЕЦОВА
Тамара Миколаївна

молодша медична сестра Шахтарського дитячого
будинку-інтернату, Донецька область

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

ЛЕВИЦЬКА
Галина Павлівна

заступник начальника Вінницького міського управління
юстиції - начальник відділу реєстрації актів
цивільного стану

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

МУЛЯВКА
Віра Прокопівна

перший заступник начальника головного управління
Пенсійного фонду України в Тернопільській області

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

ОМЕЛЮХ
Василь Олександрович

голова Солонянської районної ради, Дніпропетровська область

Указ Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

ПАНОВ
Федір Іванович

директор комунальної установи Шахтарський дитячий
будинок-інтернат, Харківська область

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

ПЕЧЕРСЬКИХ
Тетяна Петрівна

начальник служби у справах неповнолітніх Харківської
обласної державної адміністрації

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

ПОЛЬОВИЙ
Володимир Михайлович

головний інженер Вінницького казенного
експериментального протезно-ортопедичного підприємства

Указ Президента України
від 1 грудня 2006 року № 1016

ПРОКОФ'ЄВ
Володимир Павлович

керуючий Запорізьким обласним відділенням Фонду
соціального захисту інвалідів

Указ Президента України
від 1 грудня 2006 року № 1016

РОМАНЮК
Тетяна Миколаївна

медична сестра Луцького геріатричного пансіонату,
Волинська область

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

СИДЯГА
Марія Миколаївна

ФІЛІПГОВ
Юрій Миколайович

ЧЕНЦІОВ
Валерій Георгійович

ШЕВЧЕНКО
Володимир Михайлович

директор Збарзького територіального центру соціального обслуговування пенсіонерів, одиноких непрацездатних громадян, Тернопільська область

директор Луганського обласного молодіжного центру праці

директор спеціалізованого Трускавецького санаторію "Батьківщина", Львівська область

директор Стеблівського психоневрологічного інтернату, Черкаська область

Указ Президента України
від 1 грудня 2006 року № 1016

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

Указ Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

2007 рік

АЛЕЩЕНКО
Віктор Іванович

БОРОВЕНКО
Валерій Федорович

БУТЕВИЧ
Леонід Дмитрович

БУЧАК
Аналій Олександрович

ВАДЗЮК
Ольга Володимирівна

ВИНОГРАДОВА
Валентина Володимирівна

ВОЛЬСЬКИЙ
Володимир Петрович

ГАВРИЛЮК
Валентина Людвігівна

ГНИБІДЕНКО
Іван Федорович

ГРАБ
Віктор Андрійович

ГРІНЕВИЧ
Чеслава Францізна

ГУРСЬКА
Ганна Сергіївна

ДЕРЕВ'ЯНКО
Лоріна Михайлівна

ДУДКА
Раїса Олександрівна

ЗАБОЛОТНА
Алла Алімівна

ЗУБ
Людмила Іванівна

КАЗАЧЕНКО
Володимир Іванович

КОВАЛЬОВА
Любов Олександрівна

КОРБУТ
Володимир Миколайович

КОСТЮЧЕНКО
Петро Дмитрович

КОСЯНЧУК
Світлана Андріївна

генерал-майор в органах цивільного захисту населення

директор Панотинського психоневрологічного інтернату, Харківська область

голова Баранівської районної організації Товариства Червоного Хреста

директор Рівненського обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді

директор Тернопільського обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді

голова правління благодійного Фонду соціального захисту ветеранів Великої Вітчизняної війни міста Києва

директор Вінницького будинку-інтернату геріатричного профілю

начальник цеху Житомирського державного експериментального протезно-ортопедичного підприємства

керівник управління Департаменту Апарату Ради національної безпеки і оборони України

керівник Управління Апарату Верховної Ради України

вихователька Білоцерківського дитячого будинку-інтернату

старша медична сестра Білоцерківського дитячого будинку-інтернату, Київська область

директор Івано-Франківського геріатричного пансіонату

соціальний робітник Переяслав-Хмельницького центру соціального захисту пенсіонерів та інвалідів, Київська область

голова громадської організації реабілітації інвалідів з дитинства "РІД", м. Київ

провідний спеціаліст відділу управління праці та соціального захисту населення Ясинуватської міської ради, Донецька область

голова Центрального комітету профспілки трудящих металургійної і гірничодобувної промисловості України, м. Дніпропетровськ

директор Будинцянського психоневрологічного інтернату, Сумська область

директор Новоборівського дитячого будинку-інтернату

головний консультант Центральної приймальної Президента України департаменту служби Секретаріату Президента України

заступник начальника головного управління - начальник управління Рівненської обласної державної адміністрації

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 133

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

КОТЕЛЬНИКОВА
Людмила Миколаївна

КРАМАРЕНКО
Анатолій Миколайович

КУЧЕРЯВИЙ
Іларіон Сергійович

ЛЕВИЦЬКИЙ
Михайло Мусійович

МАЛИШИН
Руслан Анатолійович

НИКИТЕНКО
Валентина Степанівна

НОВИЦЬКИЙ
Леонід Панасович

ОНУЛЯК
Ганна Миколаївна

ПЕНТЕК
Анастасія Юрївна

ПІКОВСЬКА
Анжела Петрівна

ПІНЧУК
Ірина Миколаївна

ПЛАСТУН
Василь Володимирович

ПОПЕРЕЧНИЙ
Іван Михайлович

ПІЗИР
Микола Іванович

СИНЯГОВСЬКИЙ
Олексій Васильович

СКУПЦІНСЬКИЙ
Віталій Йосипович

УРБАНОВСЬКА
Антоніна Михайлівна

УСОВ
Євген Васильович

ФЕСТРИГА
Іван Степанович

ХОМЕНКО
Олена Василівна

ЧЕРНЕНКО
Галина Леонідівна

ЧОРНА
Валентина Миколаївна

ЧОРНОРОТ
Петро Григорович

ЯКОВЛЕВА
Любов Іванівна

ЯСИНОВСЬКИЙ
Григорій Іванович

начальник дитячого оздоровчого центру "Совачий" акціонерного товариства "Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча", Донецька область

голова комісії Валківської районної ради ветеранів України, Харківська область

голова Рівненської обласної профспілкової організації працівників державних установ

голова Київської організації Українського товариства глухих директор товариства "Альма-Шкіргалантерея", м. Хмельницький

директор департаменту Пенсійного фонду України

перший заступник виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України

заступник начальника головного управління - начальник управління Пенсійного фонду України в Чернівецькій області начальник головного управління Пенсійного фонду України у Закарпатській області

директор Будинцянського психоневрологічного інтернату, Черкаська область

заступник директора Державної соціальної служби для сім'ї, дітей та молоді

директор Петричанського психоневрологічного будинку-інтернату, Чернівецька область

керівник допоміжного господарства Тербовлянського психоневрологічного інтернату, Тернопільська область

завідувач відділу Головної служби соціально-економічного розвитку Секретаріату Президента України

директор Звіківського дитячого будинку-інтернату, Полтавська область

начальник управління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України у Луганській області

директор Київського геріатричного пансіонату

директор Комарівського дитячого будинку-інтернату, Харківська область

голова правління Чернівецької обласної організації Українського товариства сліпих

головний консультант відділу Головної служби соціально-економічного розвитку Секретаріату Президента України

директор Жовтневого психоневрологічного інтернату, Черкаська область

соціальний робітник Переяслав-Хмельницького центру соціального захисту пенсіонерів та інвалідів

заступник голови Федерації профспілкових організацій Чернівецької області

начальник головного управління Донецької обласної державної адміністрації

директор виконавчої дирекції Рівненського обласного відділення Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України
від 14 вересня 2007 року № 873

Указ Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 962

Указ Президента України
від 2 липня 2007 року № 582

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ЯКОБІНЧУК ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник соціальної сфери України"
за значний особистий внесок
у вирішення соціального захисту населення,
вагомі досягнення у професійній діяльності,
багаторічну сумлінну працю
та з нагоди Дня працівників соціальної сфери.
Указ Президента України
від 4 листопада 2004 року № 1371

Директор Київського обласного центру зайнятості.
Депутат Київської обласної ради, заступник голови
Селянської спілки України, радник Верховного отамана,
генерал-майор Всеукраїнського козацтва.

Василь Іванович відзначений подякою, Почесними Гра-
мотами Міністерства праці та соціальної політики України,
Київської обласної державної адміністрації. Нагороджений
орденом Святого рівноапостольного князя Володимира Вели-
кого III ступеня, іменним годинником від Президента України.

Народився 9 серпня 1950 року на Вінниччині.
У 1974 р. закінчив Київський політехнічний інститут.
Обіймав посади інженера, старшого інженера, провідного
інженера УкрНДПродивільсьобуду. Обирався заступником
голови, а згодом головою Бучанської селищної ради.

У 1994-1997 рр. обіймав посаду директора Ірпінського
міського центру зайнятості.

З 1997 р. працював начальником відділу трудових ре-
сурсів, ринку праці та політики зайнятості Міністерства
праці України, керуючим справами, керівником служби
міністра праці та соціальної політики України.

Пройшов стажування у Нью-Йоркському університеті
та Європейському інституті державного управління за кур-
сом "Соціальний захист".

З січня 2001 р. обіймає посаду директора Київського
обласного центру зайнятості.

Учасники виїзного засідання комісії ВР України
з питань соціального захисту та працевлаштування

Київський обласний центр зайнятості створений 22 січня
1991 р. з метою розв'язання проблем зайнятості та безробі-
ття на Київщині. Їх вирішення знаходиться у площині еконо-
мічної стабілізації, у відновленні та сталому зростанні вироб-
ництва, пожевавленні інвестиційних процесів та ділової актив-
ності, стимулюванні створення нових робочих місць.

Статистика свідчить, що за час існування послугами об-
ласної служби зайнятості скористалися понад 1 млн громадян.
За цей час працевлаштовано більше 300 тис. осіб, у тому
числі близько 7 тис. громадян - на додатіні робочі місця,
9,7 тис. осіб - шляхом виплати одноразової допомоги по
безробіттю для заняття підприємницької діяльності.

Однак про здобутки, якими можна пишатися, працівники
обласної служби зайнятості голосно не говорять та на лавах
не спочивають, бо добре розуміють, що ринок праці в
сучасних умовах вимагає миттєвого реагування на зміни в
суспільстві. Висока ефективність діяльності служби зайня-
тості досягнута завдяки впровадженню Єдиної технології
обслуговування незайнятого населення та Єдиної інформа-
ційно-аналітичної системи служби зайнятості.

За останні роки значно зміцніла матеріально-технічна база
обласної служби зайнятості. Міські та районні центри зай-
нятості Київщини отримали нові приміщення. Лише в 2007 р.
цей ряд поповнили новобудови Бориспільського, Березан-
ського, Іванківського та Яготинського центрів зайнятості.

Під час зустрічі делегації Республіки Польща
з губернатором Київщини В.І. Уляниченко

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений працівник сфери послуг України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК СФЕРИ ПОСЛУГ УКРАЇНИ"

2006 рік

РОМАНЕНКО
Олексій Леонідович

начальник центру електров'язку № 1 Житомирської філії
акціонерного товариства "Укртелеком"

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

БЕРВЕЦЬКИЙ
Володимир Федорович
БЕСАРАБ
Андрій Іванович

начальник відділу Міністерства будівництва, архітектури
та житлово-комунального господарства України

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

начальник Головного управління житлово-комунального
господарства та розвитку інфраструктури Харківської обласної
державної адміністрації

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

БІБІК
Лідія Пилипівна

начальник управління Державного департаменту з питань
зв'язку та інформатизації Міністерства транспорту
та зв'язку України

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

БОБРИВЕЦЬ
Володимир Леонідович

голова правління акціонерного товариства по газопостачанню
та газифікації "Тернопільськгаз"

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

ВАСИЛЕНКО
Лідія Тимофіївна

начальник Центру поштового зв'язку № 5 у місті
Конотоп Сумської дирекції Українського державного
підприємства поштового зв'язку "Укрпошта"

Указ Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

ВОРОНКОВ
Анатолій Миколайович

генеральний директор державного підприємства
"Полтавський регіональний науково-технічний центр
стандартизації, метрології та сертифікації"

Указ Президента України
від 8 жовтня 2007 року № 949

ВОРОТИНЦЕВ
Василь Альбертович

генеральний директор обласного комунального
підприємства "Донецьктеплокомуненерго"

Указ Президента України
від 2 лютого 2007 року № 582

ГАЛИЦЬКИЙ
Анатолій Борисович

інженер Українського
державного центру радіочастот, м. Київ

Указ Президента України
від 18 січня 2007 року № 21

ГАЛИНЧУК
Галина Іванівна

керівник групи "Винищкий магазин" акціонерного товариства
"Український мобільний зв'язок"

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131

ГУМЕНЮК
Петро Кирилович

начальник служби комунального підприємства
"Чернігівводоканал"

Указ Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 962

ГУСАК
Валентина Іванівна

головний консультант Головної служби
соціально-економічного розвитку
Секретаріату Президента України

Указ Президента України
від 24 грудня 2007 року № 1252

ДЕЛОВ
Ігор Васильович

генеральний директор підприємства
"МакДональдз Юкрейн Лтд", м. Київ

Указ Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797

ЖАРОВ
Микола Іванович

електромеханік Житомирської філії акціонерного
товариства "Укртелеком"

Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

КІРЧЕНКО
Володимир Іванович

КОЗАК
Богдан Романович

КОЗІН
Анатолій Григорович

КОЛЕСНИК
Володимир Андрійович

КОШЕЛЬ
Іван Степанович

КРАВЧЕНКО
Ірина Миколаївна

КРАВЧУК
Ярослав Федорович

КРИВОРУЧКО
Григорій Петрович

ЛЯХ
Ольга Іванівна

МАКАРЕНКО
Віктор Петрович

МАКСИМЕНКО
Володимир Миколаїнович

МАЛАХІВСЬКИЙ
Іван Дем'янович

МАМЧУР
Василь Павлович

МАТЮШЕНКО
Надія Володимирівна

МАХАНЬКОВ
Микола Васильович

МЕЛЬНИК
Тамара Олександрівна

МИХАЙЛЮК
Іван Архипович

НЕСТЕРЕНКО
Ігор Костянтинович

ПАСІЧКО
Степан Іванович

ПШЕНІН
Віталій Олександрович

ПРОТЧЕНКО
Сергій Михайлович

РОМАНЮХА
Олександр Павлович

РУСИН
Ігор Іванович

САЛІЄВ
Евген Ібрагімович

СОРОКА
Іван Іванович

ТЕЛЬПІС
Василь Степанович

ФЕДЬКО
Олександр Іванович

начальник управління державного підприємства "Український державний центр радіочастот", м. Київ

депутат Львівської обласної ради

заступник начальника управління житлово-комунального господарства Чернігівської міської ради

керівник Секретаріату Державного управління справами

генеральний директор акціонерного товариства "Берегиня", м. Біла Церква, Київська область

начальник Головного Київського міського управління у справах захисту прав споживачів

директор Волинської дирекції Українського державного підприємства поштового зв'язку "Укрпошта"

провідний фахівець державного підприємства "Санаторій для батьків з дітьми "Тетерів"

директор Дніпропетровського комунального підприємства шкільного харчування Жовтневого району "Орлятко"

заступник начальника управління Державного управління справами

начальник головного управління житлово-комунального господарства і паливно-енергетичного комплексу Київської обласної державної адміністрації

начальник Центру електрозв'язку № 10 Київської обласної філії акціонерного товариства "Укртелеком"

генеральний директор Вінницького обласного державного об'єднання спиртової та лікеро-горілчаної промисловості "Подільськирт"

майстер товариства "Побут", м. Олександрія, Кіровоградська область

директор комунального підприємства "Глухівський тепловий район"

робітниця комунального підприємства "Господар" Дарницького району міста Києва

перший заступник Вінницького міського голови

завідувач відділу Управління Державного управління справами

генеральний директор Полтавського обласного комунального виробничого підприємства теплового господарства "Полтавтеплоенерго"

директор житлово-комунального підприємства "Південь" Миколаївської міської ради

директор комунального підприємства "Готельно-туристичний комплекс "Приднісінський", м. Чернігів

майстер водогону обласного комунального підприємства "Криничанське житлово-комунальне господарство"

директор Свалявського районного комунального підприємства водопостачання та водовідведення

перший заступник міністра житлово-комунального господарства, Автономна Республіка Крим

начальник Вінницького обласного управління у справах захисту прав споживачів

директор Миколаївського комунального підприємства "Миколаївводоканал"

голова товариства "Комунальник", м. Новгород-Сіверський

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України
від 30 серпня 2007 року № 797

Указа Президента України
від 8 жовтня 2007 року № 949

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 886

Указа Президента України
від 5 листопада 2007 року № 1061

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131

Указа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

Указа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 132

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 30 січня 2007 року № 57

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 131

Указа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 889

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЦЮПАК
Ярослав Степанович

ЧАЮН
Ніна Марківна

ЧУБАР
Іван Іванович

ШЕЙКО
Сергій Олександрович

ШРАМОВ'ЯТ
Роман Євстахович

ЯКОВЕНКО
Павло Михайлович

ЯКУБЕНКО
Петро Володимирович

директор Чернівецької дирекції Українського державного підприємства поштового зв'язку "Укрпошта"

робітниця комунального підприємства "Житлосервіс "Куреніка" Оболонського району міста Києва

директор Васильківського комунального підприємства побутового обслуговування "Побут"

директор Східного територіального управління акціонерного товариства "Український мобільний зв'язок", м. Донецьк

Стрийський міський голова, Львівська область

начальник Центру технічної експлуатації № 2 філії спеціалізованого електрозв'язку акціонерного товариства "Укртелеком"

начальник Центру електрозв'язку № 6 Житомирської філії акціонерного товариства "Укртелеком"

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 13 вересня 2007 року № 861

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України
від 14 вересня 2007 року № 873

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1092

ВОРОБІЙОВ ЛЕОНІД ЙОСИПОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник сфери послуг України"
за значний особистий внесок у розвиток житлово-
комунального господарства, впровадження прогресивних
форм і методів праці, високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 17 березня 1995 року № 232

Директор Кримського республіканського підприємства "Виробниче підприємство водопровідно-каналізаційного господарства м. Євпаторії".

Дійсний член Академії будівництва України.
Народився 19 листопада 1940 року в м. Євпаторії.
У 1965 р. закінчив Харківський політехнічний інститут імені В.І. Леніна, за фахом - інженер-механік.

Трудову діяльність почав у 1957 р. токарем Євпаторійської автотранспортної контори.

Упродовж 1959-1965 рр. навчався в інституті.
З 1965 р. по 1977 р. працював майстром, старшим майстром, виконробом, начальником ділянки, начальником ВТО Криворізького спецуправління "Укренергочермет".
З 1969 р. по 1971 р. - служба в лавах Радянської армії.

Упродовж 1977-1981 рр. - головний інженер підприємства "Євпаторіятеплокомуненерго".

З 1981 р. й донні працює на посаді директора КРП "Виробниче підприємство водопровідно-каналізаційного господарства м. Євпаторії".

Професійні досягнення Леоніда Йосиповича відзначені Почесними грамотами Кабінету Міністрів України (2000 р.), Ради Міністрів АРК (2000 р., 2006 р.), Верховної Ради АРК (2005 р.), Держкомітету будівництва, архітектури і житлової політики (1999 р.), Подякою Прем'єр-міністра України (2003 р.), золотою медаллю Асоціації сприяння промисловості Франції (1998 р.), міжнародним дипломом Інституту директорів Великобританії (2006 р.), Європейським Гран-прі за якість (2005 р.). За підсумками роботи за 2004 р. Євпаторійське ВПВКГ нагороджено дипломом передового підприємства України, в 2007 р. - дипломом "Лідер української економіки".

Два скликання поспіль обирався депутатом міської ради. Підприємство працює відповідно до ліцензії № 116032, серія АБ Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства на здійснення господарської діяльності з централізованого водопостачання і водовідведення.

З 2000 р. на підприємстві інтенсивно ведеться робота зі зниження енергоємності підприємства за рахунок впровадження енергозберігаючого устаткування і технологій.

Підприємство першим в Україні перейшло на знезараження питної води гіпохлоритом натрію, класу А, замість рідкого хлору і додатковою її стерилізацією ультрафіолетовими променями. Установлений ультрафіолетовий стерилізатор питної води типу InLine фірми Vercon (Нідерланди) - найвисокопродуктивніший в Україні - 4000 м³/год.

Для знезаражування тушкових ділянок водогінних мереж придбано пересувну установку з гіпохлориту натрію фірми "Ведеко" (Угорщина). Впроваджено ХАДО-технологію (заостосування "відновлювального" і "захисного" змащення для обробки підшипників насосного устаткування й турбокомпресорів). Здійснено реконструкцію каналізаційних очисних споруджень.

Перехід на зонний облік споживання електроенергії на водозаборах дав економічний ефект 163,7 тис. грн.

На ВНС, ПНС і КНС здійснено модернізацію насосних агрегатів: замість установлених за проектом високонапорних насосних агрегатів установлено насосні агрегати з меншим напором і більшою продуктивністю, з електродвигунами меншої потужності. Реконструкція котельні на чотирьох об'єктах підприємства дала економію з палива - 78081 л/рік на суму 312324 грн.

Підприємством придбано 4 заглибні насоси шведської фірми "ФЛЮГТ", два з яких установлено на базі а/м ГАЗ-66, що дозволяє оперативно ліквідувати аварійні ситуації на мережах. Будівництво другої вітки водоводу Чеботарський водозабір - м. Євпаторія, вибір оптимального режиму роботи насосних агрегатів, впровадження передових технологій, придбання й монтаж високоефективного прогресивного та енергозберігаючого устаткування на об'єктах підприємства - все це дало високий економічний ефект зі зниження витрати електроенергії, зокрема витрати в 1998 р. становили 38,8 млн кВт/год;
в 2001 р. - 20,8 млн кВт/год;
в 2005 р. - 16,35 млн кВт/год;
в 2006 р. - 14,64 млн кВт/год.

Безперервний пошук можливостей підвищення ефективності функціонування підприємства, його реконструкція і модернізація дає високий результат зі зменшення витрат на водопостачання, водовідведення та очищення стічних вод.

МАЦЯЛКО МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник сфери послуг України"
за значний внесок у розвиток газового господарства,
особисті заслуги у проведенні газифікації сільських
населених пунктів, впровадженні у виробництво
досягнень науково-технічного прогресу.
Указ Президента України
від 22 лютого 1993 року № 55

Голова ради Асоціації підприємств газового ринку.
Член Академії будівництва України (з 2002 р.).

Нагороджений орденом Дружби народів (1986 р.), медаллю "За трудову доблесть" (1981 р.), Почесними грамотами Верховної Ради і Кабінету Міністрів України (2003 р.) та ін.
Народився 15 лютого 1933 р. в с. Батятичі Кам'яно-Бузького району Львівської області.

У 1967 р. закінчив Львівський політехнічний інститут. Свою трудову діяльність розпочав у Львівській філії "Діпроміст". Працюючи в газовому господарстві з 1964 р., обіймав посади головного інженера будівельного управління і головного інженера тресту "Львівгаз". У 1970 р. його призначено заступником, пізніше завідувачем Львівського обласного відділу житлово-комунального господарства. З 1974 р. працював начальником Головагуз Міністрів комунгоспу України, був членом колегії міністерства. У 1975 р. створив та очолює Республіканське об'єднання "Укргаз".

У 1992 р. республіканське об'єднання реорганізовано в Українську корпорацію "Укргаз" і М.В. Мацялка обрано її головою. Очолюючи обласні та республіканські організації до 1996 р., він зробив вагомий внесок у розвиток газифікації, безаварійного та безперебійного газопостачання споживачів України. Для поліпшення забезпечення постачання населенню України скрапленого газу під його керівництвом побудовано 22 нових і реконструйовано 7 газонаповнювальних станцій скрапленого газу.

Особливого розвитку набула газифікація населених пунктів України після створення чотирьох потужних будівельно-вантажних трестів, у тому числі Харківського, Івано-Франківського, Хмельницького і Криворізького, котрі об'єднали 42 підрядних газомонтажних управлінь. Підрядними організаціями щорічно будувалося понад 5 тис. підземних газопроводів і газифікувалося природним газом понад 450 тис. квартир в існуючому житловому фонді.

З метою підвищення ефективності функціонування систем газозабезпечення за ініціативою М.В. Мацялка в Україні з 1981 р. почалося будівництво підземних поліетиленових газопроводів Інститутом електрозварювання ім. Є.О. Патона в селах Новодезького району Миколаївської області.

Завдяки наполегливості "Укргазу" на чолі з Михайлом Мацялком щодо виробництва спеціальної поліетиленової продукції для споруд газопостачання та активній підтримці президента Національної академії наук України Б.Є. Патона в державі в надзвичайно короткий термін було налагоджено виробництво такої продукції. Для вивчення світового досвіду з технологій будівництва поліетиленових газопроводів "Укргаз" та французька газова компанія "Газ де Франс" створили в Україні спільне підприємство "Укрфрангаз".

Для обліку газу в Україні за ініціативою М.В. Мацялка було налагоджено виготовлення побутових газових лічильників. Внаслідок цього за відносно короткий час понад 3,6 млн газифікованих квартир забезпечено приладами обліку газу. Сьогодні вже всім українським заводів виготовляють різні типи лічильників.

За власною ініціативою М.В. Мацялка і під особистим його контролем вирішувалися питання будівництва соціально-культурного призначення. В усіх областях України для працівників газового господарства будувалося житло, дитячі заклади, бази відпочинку і санаторії. Прикладом можуть бути санаторії "Синьгора" в Карпатах, "Арніка" в Трускавці, будинки відпочинку на Львівщині, Харківщині, Дніпропетровщині. Побудовано чудовий дитячий табір на Арабатській стрілі "Дніпро" на 360 місць та ін.

М.В. Мацялка з перших днів і протягом усієї діяльності в об'єднанні "Укргаз" брав активну участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, за що його неодноразово відзначено державними нагородами.

У 1990 р. був обраний народним депутатом України по 360-му округу на Тернопільщині. Як депутат Верховної Ради України і скликання і згодом приділяв велику увагу розвитку інфраструктури Кременецького і Шумського районів. І сьогодні він тут частий гість, його пам'ятають, виборці вдячні йому за сумлінну працю.

Очолюючи Асоціацію підприємств газового ринку, М.В. Мацялка вирішує важливі питання безперебійного та безаварійного газозабезпечення споживачів України. Його авторитет і висока компетентність сприяють вирішенню багатьох нагальних питань газового господарства.

ТОМКО ТЕТЯНА ФЕДОРІВНА

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник сфери послуг України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний
і культурний розвиток столиці України - міста Києва,
вагомі досягнення у професійній діяльності.

Указ Президента України
від 27 травня 2004 року № 585

Директор комунального підприємства по утриманню зелених насаджень Святошинського району м. Києва.

Нагороджена нагрудним знаком "Знак пошани", Подяками голови районної ради та Київського міського голови.

Закінчила Українську сільськогосподарську академію (1971-1977 рр.).

З 1992 р. працює на підприємстві. З 1995 р. очолює його, пройшовши шлях від головного інженера до директора підприємства. За безпосередньої участі Т.Ф. Томко проходили районні та міські виставки квітів, впроваджувались нові квіткові композиції по центральних магістралях та на площах і розв'язках м. Києва.

Є співавтором з виведення двох нових сортів газонної трави.

Брала участь у міжнародній виставці квітів "Москва - 1987".

Під керівництвом Тетяни Федорівни Томко здійснюється озеленення Святошинського району та догляд за зеленими насадженнями на площі 854,13 га. Побудовано новий сквер площею 0,5 га по вулиці Симиренка, 25-27. Виконано озеленення та благоустрій прилеглих територій після будівництва станції метро "Академістечко" та "Житомирська" Святошинсько-Броварської лінії метрополітену до Дня міста Києва на площі 2,8 га, а також проведено озеленення території після прокладання нових тролейбусних ліній на площі 11,7 га.

За організації та створення експозицій міських виставок квітів підприємство посідало протягом 2003-2005 рр. призові (I, II) місця.

За 1995-2007 рр. на території Святошинського району м. Києва висаджено понад 35 тис. шт. дерев, створено нові алеї по вулицях Симиренка, Тулузи, Львівській, Уборевича, Прилужній, Петрицького, проспектах Корольова, Паладіна та інших з посадкою великомірних дерев у кількості понад 5,5 тис. шт. Створено алею по вулиці Тулузи з посадкою великомірних дерев з грудкою землі в кількості 60 шт., присвячену 60-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Створено ландшафтні групи із хвойних дерев у кількості 180 шт. по центральних розв'язках та центральних

магістралях. Посаджено понад 150 тис. шт. кущів: тільки у 2005 р. - 41,5 тис. шт., при створенні вздовж проспекту Перемоги 2-рядної живої огорожі довжиною 1,5 км, яка є захисною смугою житлового масиву від проїжджої частини.

Колектив підприємства неодноразово посідав призові місця за підсумками місячників з благоустрою та озеленення м. Києва (I, II, III місця).

Відремонтовано газонів на площі понад 350 га (тільки за 2005-2007 рр. - 128,5 га).

Створено нових газонів на площі 15,8 га. Висаджено квітів у широкому асортименті понад 15,0 млн штук. Створено у 2006-2007 рр. нові композиції із вертикального озеленення в центрі району: проспект Перемоги та бульвар Вернадського за технологією та досвідом передових європейських країн.

Проведено реконструкцію парку "Інтернаціональний" на площі 7,5 га. Загальна вартість робіт складає 18,3 млн грн.

Щорічно проводиться ландшафтна реконструкція парку "Совки" на площі 2,5-3,0 га, проведено капітальний ремонт Чорнобильського скверу та його комплексний благоустрій.

За заслуги перед Українською Православною Церквою Київського патріархату Тетяна Федорівна Томко нагороджена Благословенною Грамотою Патріарха Київського і всієї Русі-України Філарета.

Т.Ф. Томко з І.П. Даньківцем та П.П. Яворовським під час відкриття виставки квітів на Сівочому полі

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений працівник фармації України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ФАРМАЦІЇ УКРАЇНИ"

2007 рік

БРОНІНА
Олена Аркадіївна

директор дочірнього підприємства "Дослідний завод Державного наукового центру лікарських засобів" Державної акціонерної компанії "Укрмедпром", м. Харків

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

ГОРЮНОВА
Людмила Геннадіївна

голова правління Київської обласної асоціації аптечних працівників

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

ЗЕЛЕНКО
Галина Василівна

завідувач аптеки № 212 міста Новоград-Волинський, Житомирська область

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

КЛИМ
Михайло Юрійович

заступник завідувача відділу фармацевтичного контролю при управлінні охорони здоров'я Івано-Франківської обласної державної адміністрації

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

КОСТЮК
Людмила Іванівна

завідувач центральної міської аптеки № 200, м. Ніжин

Указ Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 962

КОСЯЧЕНКО
Костянтин Леонідович

начальник управління Державної служби лікарських засобів і виробів медичного призначення Міністерства охорони здоров'я України

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ЛУК'ЯНЕНКО
Михайло Єлсейович

директор центральної районної аптеки № 16, м. Харків

Указ Президента України
від 21 лютого 2007 року № 135

МОРОЗ
Ольга Григорівна

завідувач комунального підприємства "Центральна районна аптека № 118", м. Житомир

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

ПОМОРЦЕВА
Галина Георгіївна

завідувач комунального підприємства "Аптека № 200", м. Черкаси

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

ПРЯНІКОВА
Ірина Юрівна

начальник цеху товариства "Фармацевтична компанія "Здоров'я", м. Харків

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

СТЕЦІВ
Валерій Володимирович

заступник головного державного інспектора України з контролю якості лікарських засобів, голова Рівненської асоціації фармацевтичних підприємств "Нова фармація"

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

ТИТЕНКО
Лариса Василівна

голова правління державної акціонерної компанії "Ліки України", м. Київ

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

ФЕДОРОВА
Людмила Олександрівна

начальник Державної інспекції з контролю якості лікарських засобів у Чернігівській області

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ЧЕРЕДНІЧЕНКО
Валерій Дмитрович

перший заступник генерального директора товариства "Фармацевтична компанія "Здоров'я", м. Харків

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ЧУМАК
Віктор Тимофійович

директор Державного фармакологічного центру Міністерства охорони здоров'я України, м. Київ

Указ Президента України
від 13 вересня 2007 року № 858

ЩЕРБАТИХ
Людмила Степанівна

завідувач Центральної районної аптеки № 5, м. Черкаси

Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ДУДАРЧУК ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник фармації України"
за вагомий особистий внесок у державне будівництво,
утвердження конституційних прав і свобод громадян,
соціально-економічний і духовний розвиток України.**

**Указ Президента України
від 26 червня 2006 року № 578**

Голова ТОВ Фастівське мікрорайонне аптечне об'єднання "Міжрайфармація", віце-президент всеукраїнської громадської організації "Фармацевтична асоціація України", заступник голови Фонду інвалідів Чорнобиля м. Київ і Київської області, голова Фастівської мікрорайонної спілки інвалідів Чорнобиля, учасник ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС I категорії. Підполковник запасу. Ветеран праці.

Відмінник охорони здоров'я. За активну участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС нагороджений Почесною Грамотою МОЗ України, пам'ятним знаком "Учасник ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС", Почесною Грамотою Міністерства праці та соціальної політики України, Почесною відзнакою МНС України, орденами громадських організацій "Союз Чорнобиль Україна" та "Фонд інвалідів Чорнобиля"; "За заслуги", "За героїзм та мужність", "Герої рятівник". За заслуги у відродженні духовності в Україні нагороджений орденом святого Миколая Чудотворця. За активну участь у розбудові Української держави Міжнародною громадською організацією "Асамблея ділових кіл" удостоєний почесного звання "Лицар Вітчизни" та нагороджений орденом "Лицар Вітчизни", золотим іменним дипломом, іменною шаблею та посвячений до Лицарського легіону України.

Народився 27 липня 1947 року в смт Шацьк на Волині. Батько - Дударчук Василь Сильвестрович (1920-1985 рр.) - учасник Великої Вітчизняної війни, персональний пенсіонер. Мати - Дударчук Марія Іванівна (1924 р. н.) - учасник Великої Вітчизняної війни, пенсіонерка. Сестра - Дударчук Ольга Василівна - провізор. Дружина - Дударчук Наталя Павлівна - провізор, директор ТОВ Фастівська "Аптека № 56".

Донька Олена закінчила Львівський університет фізичної культури і спорту, Харківський національний фармацевтичний університет; провізор, генеральний директор ТОВ Фастівське МРАО "Міжрайфармація".

Донька Тетяна закінчила економічний факультет Київського університету та Національну академію державного управління при Президентові України; магістр державного управління, головний спеціаліст Нацбанку України.

Онукі: Оксана, Катерина, Платон.

В.В. Дударчук у 1965 р. закінчив Львівське медичне училище, в 1970 р. - Львівський медичний інститут. В інституті очолював комітет комсомолу факультету. У 1967 р. - керівник будівельного загону ВНЗів м. Львова, в якому було понад тисячу студентів. У 1970-1976 рр. - управляючий районною аптекою смт Баришівка Київської області.

У 1976-1994 рр. очолював Фастівську районну аптечну мережу. З 1994 р. - директор орендного виробничого підприємства "Фармафаст", з 1995 р. - генеральний директор Фастівського ТОВ МРАО "Міжрайфармація", з 2000 р. - голова товариства, до якого входять центральна районна аптека, міські, селищні та сільські аптеки, соціальна аптека, яка надає за рахунок товариства знижки інвалідам, ветеранам війни та праці, пенсіонерам, студентам, малозабезпеченому населенню. У 2004-2007 рр. жителям регіону надано пільг і знижок на суму понад 160 тис. грн. Вагомим є внесок аптечного об'єднання у соціальний розвиток міста Фастів. За 2005-2007 рр. до бюджету сплачено податків на суму понад 2 мн 157 тис. грн.

Протягом 38 років В.В. Дударчук виховав сотні провізорів та фармацевтів. Серед його учнів і послідовників багато висококваліфікованих спеціалістів, у числі яких - лауреат національного фармацевтичного рейтингу "Панацея-2003" в номінації "Найкращий провізор року" Дремух Оксана Михайлівна, переможці регіональних етапів щорічних національних рейтингів "Панацея" Дударчук Наталя Павлівна, Костіна Тетяна Петрівна, Ніколаїчук Наталя Володимирівна. "Міжрайфармація" - переможець регіональних рейтингів фармацевтичної галузі "Панацея" і "Фармація", навчальна база для підвищення кваліфікації провізорів Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика. Як віце-президент Фармацевтичної асоціації України В.В. Дударчук бере участь у розробці та впровадженні нормативно-правової бази фармації, входить до складу Держкомітету з питань регуляторної політики.

У 1986 р. здійснивав дозиметричний контроль у третій зоні радіаційної безпеки, вивозив радіоактивно забруднене майно із зони ЧАЕС та м. Прип'ять на централізований стаціонарний радіаційний могильник, отримав дозу опромінення у понад 50 рентгенів.

З членами дирекції Фастівського МРАО "Міжрайфармація"

Донька Олена - продовжувач фармацевтичної династії

З доньками Оленою і Тетяною та онуками Катрусєю і Платоном

З дружиною Наталією, доньками, зятями Володимиром та Сергієм, онуками Оксанкою та Катрусєю

Із зятем Сергієм, заслуженим юристом Є.І. Овчинниковим та заслуженим працівником сільського господарства І.Д. Зеленьком

В.Ф. Кононенко, Ю.І. Чемерський, Н.П. Дударчук, В.П. Михайлок, Л.О. Мартинюк, В.В. Дударчук

З Патріархом Київським і всієї України-Руси Філаретом

Чорнобильська весна 1986 р. м. Прип'ять

БІГДАН АНТОН ВАСИЛЬОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник фармації України"
за значний особистий внесок у соціально-економічний,
культурний розвиток Дніпропетровської області, вагомі
трудові досягнення та з нагоди Дня Соборності України.

Указ Президента України
від 20 січня 2006 року № 27

Директор Криворізького комунального підприємства "Фармація".

Народився 21 липня 1953 р. в с. Жовнино Чорнобаївського району Черкаської області. У 1970 р. закінчив Веремівську середню школу і вступив до Запорізького медичного інституту, який закінчив у 1975 р., здобувши кваліфікацію провізора. Має вищу кваліфікаційну категорію провізора-організатора.

Трудову діяльність розпочав провізором-контролером відділу експедиції Дніпропетровського обласного аптечного складу, де працював з березня по травень 1975 р.

Упродовж 1975-1976 рр. служив у лавах Радянської армії фельдшером. З серпня 1976 р. по лютий 1978 р. працював провізором Дніпропетровської аптеки № 14 Придніпровської залізниці. З лютого 1978 р. по липень 1984 р. - інспектор-провізор Криворізького міського аптечного управління, де й розпочалася справжня школа навчання професії, яку обрав за покликом свого серця. Протягом 1984-1988 рр. працював як фахівець за кордоном - Центральна група військ у Чехословаччині.

З 1988 р. по 1997 р. очолював Криворізьку міжлікарню аптеку № 77. До 1994 р. колектив аптеки разом з підприємством радив новим забудовам, розвитку підприємства, збільшенню та зміцненню матеріально-технічної бази. Період після 1994 р. залишив неприємні спогади в історії підприємства - великі борги постачальникам, заборгованість з виплати заробітної плати, неопалювані приміщення, скорочення штату (з 60 до 17 осіб).

З 17 серпня 1998 р. розпорядженням міського голови Антон Васильович Бігдан призначений на посаду директора Криворізького комунального підприємства "Фармація".

А.В. Бігдан - ініціативний керівник, талановитий організатор, вимогливий до себе та підлеглих. За його керівництва на підприємстві невинно проводиться робота з поліпшення забезпечення лікарськими засобами населення та лікувально-профілактичних закладів міста, забезпечення незахищених верств населення лікарськими засобами за пільговими цінами. У місті відкрито три аптеки "ВІТЕРАН", а з лютого 2006 р. - п'ять "соціальних" аптек, послугами яких користуються пільгові категорії населення.

На посаді директора Криворізького комунального підприємства "Фармація" А.В. Бігдан багато уваги приділяє розвитку професійної культури, питанню соціального розвитку та побуту працівників.

Щороку проводиться конкурс "Кращий за професією" серед провізорів та фармацевтів Дніпропетровської області. Так, у 2004 р. відбувся конкурс у Кривому Розі. Криворізькі фахівці неодноразово були переможцями професійних конкурсів.

Щорічно своєчасно проводиться велика робота з благоустрою, реконструкції, облаштування аптечної мережі.

А.В. Бігдан нагороджений Почесною грамотою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦСПС та ЦК ВЛКСМ (1987 р.), Подякою голови Дніпропетровської обласної ради (2000 р.), Подякою голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації (2000, 2002 рр.), Грамотою Міністерства охорони здоров'я України (2000, 2002 рр.), Подякою виконкому Дзержинської районної ради м. Кривого Рогу (2004 р.), нагрудним знаком "За заслуги перед містом" III ступеня (2005 р.).

Комунальне підприємство "Фармація" зареєстроване в Криворізькій міській податковій адміністрації як великий платник податків. У 2005 р. та 2006 р. підприємство визнано на міському рівні переможцем конкурсу "Кращий роботодавець року".

Аптека № 2 "Вітеран"
м. Кривий Ріг

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений працівник фізичної культури і спорту України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ УКРАЇНИ"

2006 рік

ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ
Ярема Васильович
МАРІЧЕВА
Тамара Сергіївна
ШОРСЬКИЙ
Олександр Михайлович

старший тренер - викладач дитячо-юнацької спортивної школи № 2, м. Івано-Франківськ
вчитель фізичної культури Одеського міського базового центру ранньої соціальної реабілітації дітей-інвалідів
начальник - головний тренер спортивної команди внутрішніх військ МВС України, полковник

Указ Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004
Указ Президента України
від 1 грудня 2006 року № 1016
Указ Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1022

2007 рік

АВРАМЕНКО
Микола Григорович
АГАЙЧЕВ
Олександр Валентинович
АШКЕНАГА
Леонід Борисович
БАЛАЯН
Станіслав Араратович

тренер-викладач Волинської обласної школи вищої спортивної майстерності
старший тренер студентської збірної команди України з легкої атлетки, м. Київ
віце-президент
директор спортивного комплексу "Енергетик"
відокремленого підприємства "Хмельницька атомна електрична станція", м. Нетішин
віце-президент, виконавчий директор федерації кікбоксингу Донецької області

Указ Президента України
від 4 вересня 2007 року № 821
Указ Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826
Указ Президента України
від 4 вересня 2007 року № 823

БЕЛИХ
Сергій Іванович
ВАШЕКА
Валентина Іванівна
ВОСКОБОЙНИКОВ
Дмитро Всеволодович
ВУЛЬ
Григорій Семенович

віце-президент, виконавчий директор федерації кікбоксингу Донецької області
тренер чемпіона з плавання С. Бреуса, Київська область
майор
виконавчий директор громадського об'єднання "Баскетбольний клуб "Козачка-ЗАЛК" акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

Указ Президента України
від 4 вересня 2007 року № 821
Указ Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826
Указ Президента України
від 24 травня 2007 року № 464
Указ Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ГЕРМАНЮК
Юліан Степанович
ГЛАЗКО
Галина Олексіївна
ГОНЧАРЕНКО
Володимир Іванович
ГОНЧАР
Богдан Іванович

старший тренер-викладач Обласної дитячо-юнацької спортивної школи "Авангард", м. Чернівці
старший тренер збірної команди України з лижних перегонів серед інвалідів, м. Київ
завідувач кафедри Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка
старший тренер спеціалізованої дитячо-юнацької школи олімпійського резерву з боксу, м. Кременчук

Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162
Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163
Указ Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Указ Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

ГОРОШОК
Володимир Михайлович

ГРАЧОВ
Віктор Юхимович

ГРИЦАЄНКО
Віктор Миколайович

ДАНЬКО
Григорій Володимирович

ДАРАГАН
Сергій Миколайович

ДРАГА
Василь Васильович

ДРУЧИК
Володимир Данилович

ДУДНИК
Олександр Кирилович

КАНЦЕРОВ
Павло Михайлович

КЕРНОСЕНКО
Володимир Броніславович

КІБА
Володимир Миколайович

КІРБАБА
Віктор Іванович

КІРІЄНКО
Микола Прокопович

КАЛИМЕНКО
Ніна Олександрівна

КРАВЕЦЬ
Петро Павлович

КРУПОДЬОРОВ
Ігор Володимирович

КРУПКА
Заліра Кашафінна

КУЛИК
Володимир Васильович

КУЦЕНКО
Світлана Володимирівна

КУЧЕРЯВИЙ
Леонід Миколайович

ЛОЗИНСЬКИЙ
Володимир Федорович

ЛЯЩУК
Ростислав Петрович

МАРМАЗОВ
Леонід Васильович

МІЩЕНКО
Іван Іванович

МУДРАК
Анатолій Петрович

ОЛІЙНИК
Віктор Якович

ОРЛКОВСЬКИЙ
Андрій Вікторович

тренер-викладач загальноосвітньої школи-інтернату № 4, м. Маріуполь

завідувач спортивно-реабілітаційного центру Республіканського вищого училища фізичної культури, м. Київ

заступник голови Київської обласної ради фізкультурно-спортивного товариства "Колос"

завідувач кафедри Національного університету фізичного виховання і спорту України, м. Київ

тренер Васильківської дитячо-юнацької спортивної школи

віце-президент Асоціації майстрів важкої атлетики України, м. Київ

старший викладач кафедри Лудського інституту розвитку людини Університету "Україна"

завідувач кафедри фізичного виховання Білоцерківського державного аграрного університету

директор навчально-спортивної бази "Авангард", м. Ялта

тренер-викладач дитячо-юнацької спортивної школи, м. Бердичів

президент Федерації найсильніших атлетів України і перегування канату, м. Київ

начальник управління з питань фізичної культури та спорту Донецької обласної державної адміністрації

завідувач лабораторії Державного науково-дослідного інституту фізичної культури і спорту, м. Київ

тренер-викладач Республіканської спеціалізованої дитячо-юнацької спортивно-стрілецької школи олімпійського резерву Автономної Республіки Крим імені В.С. Каленка

тренер двохразової чемпіонки Європи і світу з міжнародних шашок Д. Ткаченко, віце-президент федерації шашок міста Києва

директор Києво-Святошинської районної дитячо-юнацької спортивної школи

начальник відділу

член комісії Національного олімпійського комітету України

тренер-викладач спортивної спеціалізованої дитячо-юнацької школи олімпійського резерву "Надія", м. Кіровоград

полковник

старший тренер студентської збірної команди України з футболу, м. Київ

доцент кафедри гімнастики і спортивних ігор Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка

головний спеціаліст Донецької обласної організації фізкультурно-спортивного товариства "Україна"

начальник Херсонського обласного центру з фізичної культури і спорту інвалідів "Інваспорт"

головний тренер спеціалізованого класу з футболу Письменської середньої загальноосвітньої школи

тренер з легкої атлетики, м. Дніпропетровськ

тренер двохразової чемпіонки з фехтування Я. Шемякіної, м. Львів

Укаа Президента України від 2 липня 2007 року № 582

Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 133

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 13 вересня 2007 року № 861

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Укаа Президента України від 30 січня 2007 року № 57

Укаа Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 823

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 2 липня 2007 року № 582

Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Укаа Президента України від 13 вересня 2007 року № 861

Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

ПІГАР
Валерій Миколайович

РОХКІН
Семен Якович

РУДЕНКО
Віктор Петрович

СІЧКАРУК
Віктор Олександрович

СОКОЛОВ
Володимир Анатолійович

СОЛЯР
Анатолій Володимирович

СОРОЧИК
Юрій Юрійович

СОСОРА
Микола Петрович

СТАВРІНОВ
Микола Георгійович

СУКАЧОВ
Василь Олександрович

ТАРНОПОЛЬСЬКИЙ
Віталій Якович

ТКАЧУК
Олександр Миколайович

ФЕДОРЕЦЬ
Володимир Андрійович

ЦИБУЛЬСЬКИЙ
Леонід Юхимович

ЧУМАКОВ
Анатолій Миколайович

ШАРОМ
Іван Григорович

ШВАЧКО
Віктор Михайлович

ШИМАНСЬКИЙ
Роман Михайлович

ШУЛЬГА
Валентина Миколаївна

ЯМЩИКОВ
Володимир Петрович

директор Республіканської школи вищої спортивної майстерності, м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим

голова спортивного клубу "Електрометалург" акціонерного товариства "Нікопольський завод феросплавів"

перший заступник Міністра України у справах сім'ї, молоді та спорту

тренер-викладач Вінницької школи вищої спортивної майстерності

віце-президент, відповідальний секретар Федерації спортивного туризму України, м. Київ

голова Рівненської обласної ради фізкультурно-спортивного товариства "Колос"

президент федерації міні-футболу Львівщини

директор Житомирської спеціалізованої дитячо-юнацької школи олімпійського резерву з футболу

старший викладач Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту

начальник управління Сімферопольської міської ради

старший тренер Фастівської дитячо-юнацької спортивної школи

тренер-викладач Малинської дитячо-юнацької спортивної школи

тренер чемпіона з легкої атлетики С. Демидока, м. Київ

старший тренер спеціалізованої дитячо-юнацької школи олімпійського резерву з боротьби вільної та дзюдо Запорізького обласного спортивного клубу "Гарт"

тренер-викладач дитячо-юнацької спортивної школи № 2 "Авангард", м. Хмельницький

викладач легкої атлетики Івано-Франківського коледжу фізичного виховання

президент Федерації бадмінтону України, м. Київ

голова Львівської обласної ради фізкультурно-спортивного товариства "Україна"

завідувач сектору Національного олімпійського комітету України

директор спортивного комплексу акціонерного товариства "Запорізький металургійний комбінат "Запоріжсталь"

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 131

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Укаа Президента України від 30 січня 2007 року № 57

Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 133

Укаа Президента України від 17 вересня 2007 року № 886

Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 17 вересня 2007 року № 887

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 821

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

ГЛАЗКО ГАЛИНА ОЛЕКСІВНА

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник фізкультури і спорту України"
за активну життєву позицію, вагомий особистий внесок
у вирішення питань соціального захисту
та реабілітації інвалідів, багаторічну сумлінну працю.
Указ Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Старший тренер збірної команди України з лижних перегонів серед інвалідів.

Майстер спорту СРСР з лижних перегонів та майстер спорту СРСР з біатлону.

Нагороджена почесним званням "Заслужений тренер України" (1999 р.), Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України (2003 р.).

Народилася 18 лютого 1944 року в с. Краснополянське Свердловської області (Росія).

З 1962 р. по 1966 р. навчалася в Київському державному інституті фізичної культури (нині Національний університет фізичного виховання та спорту України).

Після закінчення ВНЗу працювала тренером з лижних перегонів ДСО "Авангард" та ДСО "Колос".

З 1973 р. по 1981 р. Г.О. Глазко - старший тренер жіночої збірної команди України з лижних перегонів.

З 1984 р. понині Галина Олександрівна працює тренером з лижних перегонів у Державній школі вищої спортивної майстерності.

За час роботи старшим тренером жіночої збірної команди України з лижних перегонів Галина Олександрівна Глазко підготувала більше 20 майстрів спорту СРСР та України, більшість з яких неодноразово ставали переможцями і призерами міжнародних, всесоюзних та українських змагань. Також брала активну участь у підготовці бага-

торазової чемпіонки СРСР та України, срібного призера чемпіонату світу 1999 р., заслуженого майстра спорту України Ірини Тараненко-Терелі.

Заслуженим тренером Г.О. Глазко підготовлено цілий ряд майстрів спорту СРСР та України, які сьогодні продовжують успішно працювати в галузі фізичної культури та спорту, віддають свої знання та вміння молодим, перспективним спортсменам, зокрема це заслужений майстер спорту України Г.І. Євсєєва, яка нині працює тренером збірної команди України, С.Є. Наумчук - викладач технікуму в м. Полтава та багато інших.

З 1996 р. Галина Олександрівна очолила тренерський штаб з лижних перегонів з підготовки спортсменів з ураженням органів слуху. Саме під керівництвом Г.О. Глазко в 1996 р. 2 українських спортсмени вперше взяли участь у чемпіонаті Європи з лижних перегонів серед спортсменів з ураженням органів слуху.

Згодом під керівництвом Галини Олександрівни на XV Дефлімпійських іграх у м. Цунцваль (Швеція) чоловіча збірна команда України виборола срібну медаль в естафетній гонці, а на XVI Дефлімпійських іграх у м. Солт-Лейк-Сіті (США) збірна команда українських лижників гідно представляла Україну, здобувши 7 медалей: 4 срібні та три бронзові.

Софія Кузьменко

Збірна команда України на XVI Дефлімпійських іграх в Солт-Лейк-Сіті (США)

Тренер Г.О. Глазко дає останні настанови

МИХАЙЛОВСЬКА ЛЮДМИЛА ВАЛЕНТИНІВНА

Присвоєно почесне звання
"Заслужений працівник фізичної культури і спорту"
за вагомий внесок у розвиток фізичної культури
і спорту, підготовку і виховання
спортсменів високого класу.
Указ Президента України
від 19 серпня 1993 року № 339

Директор спеціалізованої дитячо-юнацької школи олімпійського резерву з фігурного катання на ковзанах м. Києва.

Президент Української федерації фігурного катання на ковзанах (1980-2000 рр.). Член Національного олімпійського комітету України (з 1992 р. по 2004 р.). Член комісії жінок Національного олімпійського комітету України.

Суддя міжнародної категорії з фігурного катання на ковзанах, Рефері Чемпіонатів Міжнародної Спілки Ковзанярів (ISU). У 1994 р., 1998 р. та 2002 р. обиралася членом технічного комітету з танців на льоду Міжнародної Спілки Ковзанярів (ISU).

За вагомий особистий внесок у розвиток та пропаганду фізичної культури і спорту в м. Київ та Україні, за активну участь у сприянні поширенню ідей і принципів міжнародного олімпійського руху нагороджена Почесною відзнакою Національного олімпійського комітету України (1997 р.), Почесною Грамотою Київської міської організації ФСТ "Динамо" (2006 р.), Почесними Грамотами Київської міської державної адміністрації (2004 р., 2007 р.), подякою Київського обласного відділення Національного олімпійського комітету України (2007 р.).

Народилася Людмила Валентинівна 29 березня 1947 року в м. Київ у сім'ї службовців. У 1971 р. закінчила біо-

логічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, здобувши фах біолога; в 1976 р. - Київський державний інститут фізичної культури та спорту, за фахом - викладач фізичного виховання.

Трудову діяльність розпочала в 1969 р. у ДСТ "Локомотив" на посаді директора дитячо-юнацької спортивної школи з фігурного катання на ковзанах.

З 1974 р. по 1990 р. - директор дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву (СДЮШОР) з фігурного катання на ковзанах Київської міської ради спортивного товариства "Динамо".

З 1990 р. по сьогодні Людмила Валентинівна обіймає посаду директора СДЮШОР з фігурного катання на ковзанах Головного управління з фізичного виховання та спорту Київської міської державної адміністрації.

Всі роки своєї трудової діяльності (а нині разом з донькою Анастасією Макаровою) Людмила Михайлівська займається справою підготовки та виховання спортсменів найвищої категорії з фігурного катання на ковзанах. Фігуристи України успішно виступають на Олімпійських іграх, щорічно беруть участь у чемпіонатах Європи і світу, чемпіонатах світу серед юніорів. Наші спортсмени серед 6 кращих країн світу допускаються до участі у змаганнях серії Гран-Прі серед дорослих та юніорів, є учасниками, переможцями та призерами багатьох міжнародних змагань.

А. Макарова та Л.В. Михайлівська з Президентом ISU О.Чинкванда та Президентом МОК Х. А. Самаранчем

Зустріч провідних українських спортсменів та тренерів з першим Президентом України Л.М. Кравчуком

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений природоохоронець України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРИРОДООХОРОНЕЦЬ УКРАЇНИ"

2006 рік

СОЛОДКИЙ
Володимир Дмитрович

заступник начальника державного управління екології та природних ресурсів у Чернівецькій області - начальник державної інспекції з контролю за охороною, захистом, використанням та відтворенням лісів

Указа Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

2007 рік

БОРЗАКІВСЬКИЙ
Микола Дмитрович

державний інспектор рибоохорони Верхньодніпровського державного басейнового управління охорони водних живих ресурсів

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЛЬБІНКО
Олексій Олексійович

директор державного дендрологічного парку "Тростянець" НАН України, кандидат біологічних наук, Чернігівська область

Указа Президента України
від 16 травня 2007 року № 411

ПОПОВЧУК
Євгеній Сергійович

директор Азово-Сиваського національного природного парку, м. Генічеськ

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

ЩИРИЦЯ
Олексій Степанович

голова Всеукраїнської секції охорони надр Українського товариства охорони природи

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений раціоналізатор України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ РАЦІОНАЛІЗАТОР УКРАЇНИ"

2006 рік

ГАВРИШ
Володимир Григорович
СЕРГЕЄВ
Сергій Павлович

електромонтер товариства "Поділля-цукор", м. Тернопіль
начальник науково-виробничого центру систем автоматизованого управління акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"

Указа Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указа Президента України
від 7 грудня 2006 року № 1045

2007 рік

ІВЧЕНКО
Зінаїда Анатоліївна
ПИЛИПЕНКО
Анатолій Павлович
СЛИВЧЕНКО
Анатолій Іванович

начальник технологічного бюро м'ясарного цеху провідний інженер акціонерного товариства "Кременчуцький завод дорожніх машин", Полтавська область
начальник лабораторії акціонерного товариства "Дніпровський металургійний комбінат імені Ф.Е. Дзержинського", м. Дніпродзержинськ

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 845

Указа Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 132

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений художник України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ХУДОЖНИК УКРАЇНИ"

2006 рік

БУЙГАШЕВА Алла Борисівна	художник-монументаліст, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЗАХАРЧУК Олексій Миколайович	художник-живописець, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КОЛЕСНІЧЕНКО Федір Захарович	художник, Київська область	Указ Президента України від 1 грудня 2006 року № 1016
НІКІПІН Володимир Васильович	художник-графік, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ПОЛУБОТЬКО Сергій Олександрович	художник-коваль, м. Івано-Франківськ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АЛІКБЕРОВ Віталій Мурзалович	викладач Одеського художньо-театрального училища імені М.Б. Грекова	Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 134
БЗУНЬКО Степан Васильович	художник декоративно-прикладного мистецтва, м. Косів, Івано-Франківська область	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957
БРИКУЛЕЦЬ Віктор Михайлович	художник-живописець, м. Миргород	Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 888
ГОЛИНСЬКИЙ Валерій Болеславович	старший викладач Кримської філії, м. Сімферополь	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1223
ГРЕЙСЕР Людмила Миропівна	художник-графік, м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957
ГУРЕНКО Євген Леонідович	начальник художньо-декораційного цеху	Указ Президента України від 20 вересня 2007 року № 908
ДОВГАНЬ Михайло Васильович	художник, Вінницька область	Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162
ДУДЧЕНКО Микола Яковлевич	старший викладач Кримської філії, м. Сімферополь	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1223
ІВАСЮТА Орест Васильович	художник-коваль, м. Львів	Указ Президента України від 20 березня 2007 року № 226
КІКІНЬОВ Василь Матвійович	художник-живописець, м. Луганськ	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КЛИМЕНКО Федір Максимович	художник-живописець	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КОЗІН Петро Дмитрович	художник-живописець, м. Черкаси	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957

КОЗЮК Володимир Євгенійович	художник, м. Вінниця	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КОНДРАШОВ Сергій Миколайович	художник-живописець, м. Луганськ	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957
КОПІВОВ Олексій Володимирович	художник-скульптор, м. Одеса	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КОХАН Олексій Кузьмич	головний художник	Указ Президента України від 30 березня 2007 року № 256
КОЧУБЕЙ Миколай Савович	старший викладач, м. Київ	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1223
КРИСЛАЧ Іван Михайлович	художник-живописець, м. Львів	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
КРОХМАЛЮК Олександр Петрович	художник-живописець, м. Львів	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
КУЦІЙ Степан Юхимович	скульптор, директор Переяслав-Хмельницької дитячої художньої школи	Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 133
ЛЕВИТСЬКА Ірина Георгіївна	художник-живописець, м. Київ	Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549
ЛОПУХОВА Світлана Олександрівна	художник-живописець, м. Київ	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957
ЛЮТЮК Анатолій Кузьмич	художник, директор Центру української культури у місті Таллінн, громадянин Естонської Республіки	Указ Президента України від 21 серпня 2007 року № 739
МЕЛЬНИЧУК Ігор Юліанович	старший викладач, м. Київ	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1223
НАЙДЕН Євген Семенович	художник-живописець, м. Черкаси	Указ Президента України від 18 січня 2007 року № 21
НІКІПІН Сергій Олександрович	скульптор, м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957
СКОРУПСЬКА Олена Василівна	художниця, старший викладач Хмельницького національного університету	Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 887
СКОРУПСЬКА Олена Василівна	художник-графік, м. Хмельницький	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957
СОЛОДОВНИКОВ Олексій Павлович	художник-живописець	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ТЕЛИЧКО Володимир Олександрович	живописець, м. Донецьк	Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 582
ХАЧАТРЯН Гарнік Ашотович	скульптор, м. Дніпродзержинськ, Дніпропетровська область	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957
ЧУЛКО Микола Федорович	художник, м. Вінниця	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ШИМІН Ярослав Васильович	доцент Львівської національної академії мистецтв	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ЯБЛОНСЬКА Олена Нілівна	художник-живописець, м. Київ	Указ Президента України від 10 жовтня 2007 року № 957
ЯГОДКІН Генрі Миколайович	професор, м. Київ	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1223
ЯСЕНЕВ Олег Петрович	старший викладач, м. Київ	Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1223

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений шахтар України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ШАХТАР УКРАЇНИ"

2006 рік

КАБАНЕЦЬ Михайло Пантелейович	директор департаменту акціонерного товариства Національна акціонерна компанія "Вугілля України", м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЛУКОМСЬКИЙ Володимир Васильович	машиніст відокремленого підрозділу "Шахта "Південнодонбаська № 3" державного підприємства "Донецька вугільна енергетична компанія"	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ШУРАЄВ Сергій Сергійович	машиніст гірничих виймових машин акціонерного товариства "Орєдние підприємство "Шахта "Жданівська", Донецька область	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АНДРОСОВ Олександр Васильович	гірник очисного забою виробничого структурного підрозділу "Шахта "Західно-Донбаська" акціонерного товариства "Павлоградвугілля"	Указ Президента України від 21 лютого 2007 року № 132
АНДРОСОВ Олександр Васильович	гірник структурного підрозділу "Шахта "Західно-Донбаська" акціонерного товариства "Павлоградвугілля", Дніпропетровська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
БЕСКОВ Олексій Васильович	прохідник відокремленого підрозділу "Шахта "Білозерська" державного підприємства "Добропіллявугілля", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ВОЛОШИН Олександр Федорович	прохідник відокремленого підрозділу "Шахта імені "Ізвестій" державного підприємства "Добасантрацит", Луганська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ГАЛКА Валерій Вікторович	прохідник акціонерного товариства "Шахта "Комсомолець Донбасу", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ГРЕЧУШКІН Валерій Вікторович	начальник дільниці акціонерного товариства "Шахта "Комсомолець Донбасу", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ДОЦЕНКО Валерій Тимофійович	начальник скіпового комплексу відокремленого підрозділу "Шахта "Стаханова" державного підприємства "Красноармійськвугілля", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ДУНІЧКИН Сергій Іванович	прохідник відокремленого підрозділу "Шахта "Комсомольська" державного підприємства "Антрацит", Луганська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ІВАНЕНКО Андрій Миколайович	гірник відокремленого підрозділу "Шахта "Центросілка" державного підприємства "Свердловантрацит", Луганська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ІВАХНЕНКО Микола Іванович	гірник відокремленого підрозділу "Шахтоуправління "Луганське" державного підприємства "Луганськвугілля", Луганська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
КАЛІСТРАТОВ Юрій Іванович	голова Волинського територіального комітету профспілки робітників вугільної промисловості України	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

КАУНОВ Олексій Іванович	гірник відокремленого підрозділу "Шахта "Краснокутська" державного підприємства "Добасантрацит", Луганська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
КІРІН Василь Іванович	гірник державного підприємства "Вугільна компанія "Красолиманська", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
КОБЕЦЬ Валерій Борисович	бригадир відокремленого підрозділу "Шахта "Південнодонбаська № 3" державного підприємства "Донецька вугільна енергетична компанія"	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
КОНОНЕНКО Василь Феоктистович	гірник відокремленого підрозділу "Шахта імені О.О. Сочинського" державного підприємства "Донецька вугільна енергетична компанія", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
КОПАЙГОРА Василь Петрович	прохідник шахти "Ювілейна" акціонерного товариства "Суша Балка", Дніпропетровська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
КОРЗУН Сергій Олександрович	прохідник Дев'ятого шахтопрохідницького будівельного управління державного акціонерного товариства "Трест Донецькшахтопроходка"	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
КОРНИЄЦЬКИЙ Валерій Григорович	бригадир державного підприємства "Шахтоуправління "Південнодонбаське № 1", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
КОХАН Павло Степанович	головний механік - директор з енергомеханічного обладнання акціонерного товариства "Павлоградвугілля", Дніпропетровська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
КУДІНОВ Владислав Миколайович	головний інженер структурного підрозділу "Шахта "Тернівська" акціонерного товариства "Павлоградвугілля", Дніпропетровська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
КУЗЯКІН Микола Іванович	начальник дільниці акціонерного товариства "Орєдние підприємство "Шахта "Жданівська", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ЛІСОВИЙ Георгій Миколайович	директор акціонерного товариства "Науково-дослідний інститут гірничої механіки імені М.М. Федорова", м. Донецьк	Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 582
ЛОПУШАНСЬКИЙ Богдан Васильович	директор відокремленого підрозділу "Шахта № 9 "Новоолишська" державного підприємства "Волинвугілля"	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
МЕЛЕТА Іван Федорович	гірник шахти "Великомостівська" державного підприємства "Львіввугілля"	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
МІЩЕНКО Михайло Іванович	бригадир відокремленого підрозділу "Шахта Харківська" державного підприємства "Свердловантрацит", Луганська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
МОНАСТИРЕЦЬКИЙ Виктор Євгенійович	військовий структурного підрозділу "Шахта "Вуглегірська" державного підприємства "Орджонікідзвугілля", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
НЕКРАСОВ Олександр Іванович	начальник дільниці шахти "Родіна" акціонерного товариства "Криворізький залізничний комбінат", Дніпропетровська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ОДНОРАЛЕНКО Олександр Анатолійович	гірник відокремленого підрозділу "Шахта "Холодна балка" державного підприємства "Макіїввугілля", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ПАЛІЙЧУК Володимир Анатолійович	машиніст відокремленого підрозділу "Шахта № 1 "Новоолишська" державного підприємства "Волинвугілля"	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ПІДУСТ Олександр Віталійович	гірничомонтажник акціонерного товариства "Шахта "Білогірська" державної холдингової компанії "Луганськвугілля"	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ПЛЕШИНЕЦЬ Іван Юрійович	начальник дільниці шахти "Червоногвардійська" державного підприємства "Львіввугілля"	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ПОМОХІН В'ячеслав Якович	заступник головного механіка - головного енергетик державного підприємства "Волинвугілля"	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
СЕРДЮК Леонід Федорович	гірник відокремленого підрозділу "Шахта "Зоря" державного підприємства "Сніжкєантрацит", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
СЕРЬОГІН Юрій Павлович	прохідник відокремленого підрозділу "Шахта "Північна" державного підприємства "Дзержинськвугілля", Донецька область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ТАТАРИНОВ Анатолій Арефійович	начальник відділу Міністерства вугільної промисловості України, м. Київ	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

УГРІК Анатолій Михайлович	бригадир прохідників відокремленого підрозділу "Шахта Вергівська" державного підприємства "Луганськвугілля"	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
УЛЬЯНОВ Рудольф Васильович	механік структурного підрозділу "Шахта "Павлоградська" акціонерного товариства "Павлоградвугілля", Дніпропетровська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ХИЖКОВИЙ Олександр Петрович	електрослюсар структурного підрозділу "Шахта "Дніпровська" акціонерного товариства "Павлоградвугілля", Дніпропетровська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ХОХЛОВ Олег Миколайович	забійник структурного підрозділу "Шахтоуправління імені В.І. Леніна" державного підприємства "Артемвугілля", м. Горлівка	Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
ХОХОТВА Олександр Іванович	заступник голови Донецької обласної державної адміністрації	Указ Президента України від 2 липня 2007 року № 582
ХУДЯКОВ Юрій Миколайович	виконаючий обов'язки генерального директора державного підприємства "Луганськвугілля"	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ЧУЙКО Борис Іванович	начальник дільниці відокремленого підрозділу "Трест "Антрацитвуглебуд" державного підприємства "Ровенькиантрацит", Луганська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ШЕВЧУК Василь Іванович	прохідник акціонерного товариства "Трест Луганськшахтопроходка" державної холдингової компанії "Луганськшахтобуд"	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
ЮРЧЕНКО Ігор Григорович	гірник відокремленого підрозділу "Шахта № 81 "Київська" державного підприємства "Ровенькиантрацит", Луганська область	Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Нагрудний знак до почесного звання
"Заслужений юрист України"

ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ "ЗАСЛУЖЕНИЙ ЮРИСТ УКРАЇНИ"

2006 рік

БЕДРИКІВСЬКИЙ Володимир Володимирович	генерал-майор міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
БОРОДІН Михайло Михайлович	голова апеляційного суду Харківської області	Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1078
БУТЕНКО Володимир Іванович	суддя Вищого адміністративного суду України	Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1078
ДРЕМЛЮГА Василь Микитович	генерал-майор міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ДУДІКОВ Володимир Іванович	суддя апеляційного суду Вінницької області	Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1078
ІЛЬІН Василь Андрійович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
ІСАКОВ Михайло Григорович	адвокат, м. Харків	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КОЗЛОВСЬКИЙ Антон Антонович	віце-президент з наукової роботи Міжнародного науково-технічного університету, м. Київ	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КРУГЛІКОВА Катерина Степанівна	суддя апеляційного суду Донецької області	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
КУЧЕВСЬКИЙ Петро Васильович	заступник голови апеляційного суду Вінницької області	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ЛІВАДА Анатолій Миколайович	голова Кіровоградського районного суду міста Донецька	Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1078
ЛЯЩЕНКО Наталія Павлівна	суддя Верховного Суду України	Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1078
МАРКЕЄВА Оксана Дмитрівна	заступник керівника Управління - завідувач відділу Департаменту Апарату Ради національної безпеки і оборони України	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
МУРАШИН Олександр Геннадійович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022
НОВІКОВ Михайло Миколайович	заступник голови Київського апеляційного господарського суду	Указ Президента України від 28 листопада 2006 року № 1004
ПАНЧЕНКО Олексій Іванович	суддя Вищого адміністративного суду України	Указ Президента України від 14 грудня 2006 року № 1078
РЕДЬКА Сергій Дмитрович	полковник міліції	Указ Президента України від 4 грудня 2006 року № 1022

РУДЕНКО
Микола Васильович
ЦУРКАН
Михайло Іванович
ЧЕРЕДНІЧЕНКО
Микола Володимирович

завідувач кафедри Харківського національного
університету імені В.Н. Каразіна
суддя Вищого адміністративного суду України
полковник міліції

Укаа Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004
Укаа Президента України
від 14 грудня 2006 року № 1078
Укаа Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1022

2007 рік

АЛІПОВ
Микола Михайлович
АЛФЬОРОВ
Сергій Миколайович
АНДРІЙКО
Ольга Федорівна
БАБИЧ
Тетяна Леонідівна
БАДАХОВ
Назір Якубович
БАНЧУК
Микола Васильович
БАТРАК
Володимир Васильович
БЕНКО
Юрій Юрійович
БЕРВЕН
Сергій Миколайович

заступник начальника Головного управління податкової
міліції Державної податкової адміністрації України
начальник Запорізького юридичного інституту
провідний науковий співробітник Інституту держави
і права імені В.М. Корецького НАН України, м. Київ
начальник відділення Національної служби посередництва
і примирення в Хмельницькій області
начальник територіального управління державної судової
адміністрації в Донецькій області
директор Департаменту Міністерства охорони
здоров'я України
суддя апеляційного суду Полтавської області
прокурор Закарпатської області
голова постійної комісії Харківської обласної ради
з питань регламенту, депутатської діяльності, місцевого
самоврядування та адміністративно-територіального устрою

Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162
Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1164
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

БИМ
Магдалина Євгенівна
БЛАЖЕННОВ
Олександр Володимирович
БОГДАН
Андрій Йосипович
БОЙКО
Петро Анатолійович
БОРЩЕВСЬКИЙ
Юрій Васильович
БРИЛЬ
Костянтин Іванович
БРУХ
Богдана Іванівна
БУЛКА
Євгенія Олексійович
БУТРИМЕНКО
Валентина Василівна
ВАСИЛЕВСЬКИЙ
Анатолій Григорович
ВАСИЛЕНКО
Василь Васильович
ВАСИЛЮК
Володимир Максимович
ВІЙТЄВ
Юрій Миколайович
ВОВК
Василь Васильович
ВОВК
Іван Володимирович

суддя Вищого адміністративного суду України
начальник відділу прокуратури міста Києва
партнер Адвокатського об'єднання "Адвокатська фірма
"Юридичні радники", м. Київ
голова Київського обласного відділення
Спілки адвокатів України
адвокат, заступник голови адвокатського об'єднання
"Українська юридична колегія "Міжнародна правова допомога"
генерал-майор податкової міліції
суддя апеляційного суду Львівської області
полковник міліції
директор департаменту Міністерства юстиції України
державний радник юстиції 3 класу
голова Черкаського районного суду Черкаської області
державний радник юстиції 2 класу
державний радник юстиції 3 класу
заступник начальника управління Служби безпеки України,
полковник юстиції
суддя Вищого господарського суду України, м. Київ

Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1164
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України
від 15 грудня 2007 року № 1224
Укаа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

ВОВНЕНКО
Галина Юхимівна
ВОЛКОВИЦЬКА
Наталія Олександрівна
ГАВРИШ
Тетяна Степанівна
ГАЛІНСЬКИЙ
Олександр Іуліанович

суддя апеляційного суду Миколаївської області
суддя Вищого господарського суду України
голова правління Харківської обласної благодійної
організації "Благодійний фонд "Ренесанс"
генерал-майор внутрішньої служби

ГОЛОВКІН
Олександр Васильович
ГОЛОВЧЕНКО
Валентин Васильович
ГОНЧАРУК
Петро Андрійович
ГОРЕЛКІНА
Наталія Андріївна
ГОРЯЙНОВ
Андрій Миколайович
ГОШОВСЬКИЙ
Микола Іванович

прокурор Оболонського району міста Києва
науковий консультант судді Конституційного Суду України
суддя Вищого господарського суду України, м. Київ
суддя апеляційного суду міста Києва
заступник голови Печерського районного суду міста Києва
державний радник юстиції 3 класу

ГУЛИК
Григорій Степанович
ГУСАК
Микола Борисович

голова господарського суду Львівської області
суддя Верховного Суду України
голова Державної податкової адміністрації
у Харківській області

ДЕНИСЮК
Станіслав Федорович
ДОНДИК
Микола Іванович
ДУНАЄВСЬКА
Наталія Георгіївна
ДУТКА
Леся Яківна

начальник управління Секретаріату
суддя Вищого господарського суду України
начальник управління Київської міської ради
суддя Бобровицького районного суду Чернігівської області

ЄРЕМЕНКО
Світлана Володимирівна
ЄРЬОМЕНКО
В'ячеслав Григорович
ЖАБОТИНА
Галина Василівна
ЖЕРНОВИЙ
Анатолій Володимирович

суддя Херсонського управління юстиції
суддя Вищого господарського суду України
член юридичної ради при Севастопольській міській
державній адміністрації, генеральний директор юридичної
фірми "Джерело"

ЖМАКА
Віктор Григорович
ЗАЙЧУК
Олег Володимирович
ЗВАРИЧ
Ігор Степанович

перший заступник голови апеляційного суду
Сумської області
заступник директора Інституту законодавства
Верховної Ради України
голова Львівського апеляційного адміністративного суду

ЗОЛОТАРЬОВ
Іван Логвинович
ІАЛЬЧЕНКО
Анатолій Михайлович
КАМПОВ
Володимир Михайлович

суддя Первомайського міського суду Луганської області
заступник голови апеляційного суду Черкаської області
суддя Конституційного Суду України

КАПАЦІН
Надія Василівна
КАПУЦАК
Олександр Олексійович

суддя Київського апеляційного господарського суду
начальник регіонального відділу державного фінансового
моніторингу в Хмельницькій області

Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21
Укаа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212
Укаа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 135
Укаа Президента України
від 12 листопада 2007 року № 1087
Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212
Укаа Президента України
від 18 січня 2007 року № 21
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212
Укаа Президента України
від 22 червня 2007 року № 549

КАРПИН Олександр Олександрович начальник відділу Управління Служби безпеки України у Львівській області, полковник юстиції

КАРПІНЦІВ Валерій Віталійович партнер товариства "Європейська юридична група", м. Київ

КИРИЛЕНКО Ігор Іванович начальник Юридичного управління Державного управління справами

КИСЛИЦЯ Олександр Іванович голова Центральної Ради Всеукраїнської профспілки працівників органів державної податкової служби України, м. Київ

КІЦУЛ Юрій Васильович генерал-майор

КЛОЧКО Іван Олександрович начальник територіального управління державної судової адміністрації в Полтавській області

КОВАЛЕНКО Анатолій Анатолійович заступник голови Третейського суду при Союзі юристів України, м. Київ

КОЗАЧУК Василь Петрович перший заступник начальника Головного управління Генеральної прокуратури України

КОЗИР Тетяна Павлівна суддя Вищого господарського суду України, м. Київ

КОЛЕСНИК Галина Антонівна суддя Донецького апеляційного адміністративного суду

КОЛОМОЄЦЬ Тетяна Олександрівна завідувач кафедри, декан юридичного факультету Запорізького національного університету

КОЛОС Михайло Іванович суддя Конституційного Суду України

КОНДРАТЬЄВ Радомир Іванович перший проректор Хмельницького університету управління та права

КОНЮШОК Костянтин Володимирович суддя Вищого адміністративного суду України

КРАВЧЕНКО Ніна Іванівна заступник начальника управління - начальник відділу податкової міліції державної податкової адміністрації у Київській області

КРАВЧУК Геннадій Анатолійович суддя Вищого господарського суду України

КРИВДА Дмитро Степанович суддя Вищого господарського суду України

КРИХТЕНКО Михайло Захарович правовий інспектор праці Волинської обласної організації профспілки працівників державних установ

КРОПІС Леонід Володимирович голова Ленінського районного суду міста Кіровограда

КУЗЕНКО Михайло Васильович начальник управління державної податкової адміністрації в Івано-Франківській області

КУЗЬМЕНКО Володимир Володимирович суддя Печерського районного суду міста Києва

КУЗЬМИШИН Віталій Миколайович голова Вінницького окружного адміністративного суду

КУЛЕБЯКІН Олександр Сергійович перший заступник голови Донецького апеляційного господарського суду

КУЛЯВЕЦЬ Зіновій Федорович директор з правових та соціальних питань акціонерного товариства "Західенерго", м. Львів

КУХТІН Геннадій Олександрович голова Індустріального районного суду міста Дніпропетровська

ЛАВРЕНЮК Микола Юхимович суддя Верховного Суду України

ЛЕОНТОВИЧ Катерина Григорівна суддя Вищого адміністративного суду України

ЛИЛАК Дмитро Дмитрович суддя Конституційного Суду України

Указа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Указа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 12 жовтня 2007 року № 968

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1164

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

ЛИСЕНКО Володимир Васильович

ЛИСКА Тамара Олександрівна

ЛУНІН Сергій Вікторович

МАГАС Іван Васильович

МАЗУРКО Володимир Антонович

МАНДРИЧЕНКО Олександр Володимирович

МАРИНЧАК Нінеа Євгенівна

МАРМАЗОВ Василь Євгенович

МАСЛОВА Зінаїда Дмитрівна

МАТІОС Анатолій Васильович

МАЦЬКО Михайло Антонович

МЕЛЬНИКОВ Олександр Абрамович

МИХАЙЛЮК Михайло Васильович

МИХАЛЬСЬКИЙ Юрій Анатолійович

МІЛАШ Сергій Павлович

МІХНЯК Ярослав Андрійович

МІШИН Микола Іванович

МОНОХІДА Дмитро Ілліч

НЕБЕЛЮК Володимир Іванович

НІКУЛ Леонід Васильович

ОВЧАРЕНКО В'ячеслав Андрійович

ОЛЕНЦЕВИЧ Раїса Миколаївна

ОСАУЛЕНКО Андрій Андрійович

ПАВЛИШИН Богдан Якович

ПАВЛУК Валерій Васильович

ПАРАНДЮК Тетяна Станіславівна

ПІХОВЕЦЬ Іван Миколайович

ПАСКАА Василь Федорович

голова Києво-Святошинського районного суду Київської області

суддя Вищого адміністративного суду України

перший заступник голови Апеляційного суду Автономної Республіки Крим

голова Івано-Франківської обласної кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури

заступник голови апеляційного суду Київської області

суддя господарського суду міста Києва

суддя Вищого адміністративного суду України

заступник Міністра внутрішніх справ України

суддя Севастопольського апеляційного господарського суду

начальник відділу прокуратури міста Києва

доцент кафедри Львівської комерційної академії

адвокат, голова кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Луганської області

суддя Вищого господарського суду України

перший заступник голови Третейської палати України

перший заступник голови апеляційного суду Полтавської області

голова Сколівського районного суду Львівської області

суддя апеляційного суду Донецької області

радник Одеського міського голови з правових питань

підполковник податкової міліції

полковник міліції

суддя Конституційного Суду України

керівник Служби з питань громадянства Секретаріату Президента України

перший заступник начальника Головного слідчого управління МВС України

адвокат, голова президії Львівської обласної колегії адвокатів

полковник податкової міліції

суддя апеляційного суду Тернопільської області

головний консультант Служби з питань помилування Секретаріату Президента України

генерал-майор міліції

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1164

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Указа Президента України від 24 грудня 2007 року № 1252

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224

ПАХОМОВ
Сергій Іванович радник митної служби 1 рангу

ПІЛИПЕНКО
Пилип Данилович завідувач кафедри Львівського національного університету імені Івана Франка

ПОЛУДЬОННИЙ
Микола Миколайович Радник Президента України

ПОЛЯХ
Анатолій Михайлович полковник юстиції

ПОТИЛЬЧАК
Олександр Іванович суддя Верховного Суду України

ПРИНДЮК
Марія Василівна суддя апеляційного суду міста Києва

ПШЕНИЧНИЙ
Володимир Васильович генерал-лейтенант

ПШЕНИЧНИЙ
Володимир Олександрович начальник відділу Управління державної охорони України, полковник

РАФАЛЬСЬКА
Інна Владиславівна голова Київської міської кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатів

РЕЙНГАРТ
Іля Матвіївна заступник голови Печерського районного суду міста Києва

РИБАК
Віталій Васильович суддя Вищого господарського суду України

РОГУЛЬСЬКИЙ
Ростислав Олександрович завідувач відділу служби Секретаріату Президента України

РУЛЯКОВ
Володимир Іванович суддя апеляційного суду Чернівецької області

РУСНАК
Юрій Іванович підполковник податкової міліції

РЯБЕНКО
Вачеслав Олександрович начальник управління Головного управління Генеральної прокуратури України

САВІНА
Ганна Олексіївна суддя Криворізького районного суду Дніпропетровської області

СВИРИДА
Теодорій Йосифович голова Яремчанського міського суду Івано-Франківської області

СЕКІСТОВА
Тетяна Іванівна начальник відділу управління державної податкової адміністрації у місті Києві, підполковник податкової міліції

СИНЧУК
Василь Людовігович державний радник юстиції 2 класу

СЛЕДОВСЬКИЙ
Михайло Станіславович приватний нотаріус Чернігівського міського нотаріального округу

СЛИШИНСЬКИЙ
Володимир Іванович заступник Вінницького міського голови

СЛЮСАР
Людмила Антонівна директор Львівського регіонального відділення Академії судів України при Державній судовій адміністрації України

СЛЮСАР
Анатолій Миколайович радник податкової служби 1 рангу

СМОКОВИЧ
Михайло Іванович суддя Вищого адміністративного суду України

СОБОТНИК
Вікторія Вікторівна голова господарського суду Івано-Франківської області

СОРОКА
Микола Олексійович суддя Вищого адміністративного суду України

СОТСЬКА
Світлана Олексіївна суддя Первомайського міського районного суду Миколаївської області

СТЕБЛУК
Людмила Павлівна голова апеляційного суду Вінницької області

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Укаа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1224

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

СТЕЦЮК
Петро Богданович

СТРАП'ЄНКО
Людмила Василівна

СВ'ЯТОТЕНКО
Леонід Павлович

ТАТАРИН
Богдан Семенович

ТЕРЛИЧ
Валерій Габорович

ТРИЩЕНКО
Володимир Петрович

ТРИЩИК
Борис Йосифович

ТІСНОГУЗ
Вікторія Василівна

ТКАЧЕНКО
Ніна Григорівна

ТКАЧ
Сергій Миколайович

ТРОФИМЕНКО
Михайло Володимирович

ТРОШИНА
Марина Віталівна

ТЮТЮНИК
Віктор Михайлович

УДАРЦОВ
Юрій Володимирович

УАЦЬКИЙ
Аркадій Михайлович

УМНОВА
Олена Володимирівна

УСТИМЕНКО
Віктор Васильович

УСТИМЕНКО
Володимир Анатолійович

ФОКІН
Вадим Олександрович

ФОРКОШ
Михайло Іванович

ХАВРОНОК
Микола Іванович

ХАРЧЕНКО
Василь Васильович

ХАРЧЕНКО
Володимир Михайлович

ХЛАПЧУК
Лілія Іванівна

ЦВІГУН
Валентина Леонідівна

ЦИГАНОВ
Георгій Костянтинівич

ЧЕРКАЩЕНКО
Микола Миколайович

ЧОРНИЙ
Михайло Григорович

суддя Конституційного Суду України

суддя Вищого господарського суду України, м. Київ

начальник управління Державного департаменту України з питань виконання покарань

перший заступник прокурора Львівської області

адвокат, м. Хмельницький

перший заступник начальника державної податкової інспекції у Шевченківському районі міста Києва - начальник головного відділу

завідувач кафедри Львівського національного університету імені Івана Франка

директор департаменту Державної виконавчої служби Міністерства юстиції України

суддя Вищого господарського суду України, м. Київ

начальник управління у Вінницькій області, полковник внутрішньої служби

голова Сосницького районного суду Чернігівської області

начальник територіального управління державної судової адміністрації в Автономній Республіці Крим

заступник голови апеляційного суду Запорізької області

прокурор Луганської області

суддя Вищого господарського суду України

суддя Печерського районного суду міста Києва

депутат Харківської обласної ради, віце-президент Асоціації органів місцевого самоврядування Харківської області

начальник управління Донецької міської ради

полковник міліції

начальник територіального управління державної судової адміністрації в Закарпатській області

головний редактор журналу "Підприємство, господарство і право", м. Київ

суддя Вищого адміністративного суду України, м. Київ

суддя Вищого господарського суду України, м. Київ

суддя апеляційного суду Волинської області

суддя Вищого господарського суду України

перший заступник начальника управління Секретаріату Кабінету Міністрів України

суддя Вищого господарського суду України, м. Київ

перший заступник прокурора Одеської області

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Укаа Президента України від 2 липня 2007 року № 583

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Укаа Президента України від 19 квітня 2007 року № 326

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Укаа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Укаа Президента України від 2 липня 2007 року № 582

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1212

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

ШАРГАЛ Віктор Іванович	суддя Вищого господарського суду України
ШЕВЧУК Федір Назарович	начальник територіального управління державної судової адміністрації у Тернопільській області
ШЕЛУДЬКО Валерій Євгенович	член Комісії
ШЕРЕМЕТЬЄВА Людмила Антонівна	суддя Солом'янського районного суду міста Києва
ШИНКАРУК Ярослав Іванович	доцент Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника
ШИПУЛІНА Тетяна Михайлівна	суддя Вищого адміністративного суду України
ШОРИН Михайло Олексійович	начальник Головного управління Генеральної прокуратури України
ШТОГУН Сергій Григорович	голова Острозького районного суду Рівненської області
ЩЕРБИНА Ірина Юрївна	начальник відділу Київської міської державної адміністрації
ЯКИМЧУК Тимофій Володимирович	начальник управління Державного департаменту України з питань виконання покарань у Хмельницькій області
ЯКУБЧИК Валерій Павлович	полковник юстиції
ЯКУТА Олена Іванівна	суддя апеляційного суду Вінницької області
ЯНЦЬКИЙ Василь Петрович	голова правління акціонерного товариства "Юридична фірма "Євротек", м. Київ

Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1164
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 17 вересня 2007 року № 887
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946

БОРИСЕНКО ОЛЕКСАНДР МИХАЙЛОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений юрист України"
за значний особистий внесок у реалізацію
державної правової політики,
зміцнення законності і правопорядку,
високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 29 березня 2003 року № 287**

Начальник дисциплінарного управління секретаріату Вищої ради юстиції.

Народився 25 листопада 1952 року в с. Перелоб Корюківського району Чернігівської області в родині Михайла Герасимовича та Віри Михайлівни Борисенків. Після закінчення школи й армійської служби певний час працював робітником.

У 1973 р. Олександр Михайлович вступив до Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, де успішно навчався. Після закінчення ВНЗ у 1978 р. отримав фах юриста за спеціальністю "Правознавство". Пройшовши стажування на посаду судді у Бориспільському міському суді, у 1979 р. був обраний народним суддею Подільського районного суду Київської області, потім - головою суду.

У 1986 р. брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

З 1987 р. по 1998 р. - суддя Київського обласного суду. Важливим кроком на шляху здійснення судово-правової реформи, побудови сучасної судової системи, забезпечення функціонування незалежної судової влади було створення в Україні конституційного органу держави - Вищої ради юстиції. 15 січня 1998 року Верховною Радою України був прийнятий Закон України "Про Вищу раду юстиції", в якому визначені статус, повноваження, організація і порядок діяльності цього органу. Вища рада юстиції є

колегіальним, незалежним органом, відповідальним за формування високопрофесійного суддівського корпусу, здатного кваліфіковано, сумлінно та неупереджено здійснювати правосуддя на професійній основі.

20 вересня 1996 року на позачерговому з'їзді суддів України Олександр Михайлович Борисенко був обраний членом Вищої ради юстиції. У 1998-2001 рр. Олександр Михайлович працював секретарем дисциплінарної секції, а згодом був призначений начальником дисциплінарного управління секретаріату ради. О.М. Борисенко переконаний, що його робота належить до таких, чий результат не підлягають широкому розголосенню. Він патріот суддівської справи, а тому вважає: що відбувається за "кулісами" - не для громадського загалу. Втім робота кращих суддів має всіляко пропагуватися, а самі суддівські органи - безперервно самоочищатися й удосконалюватися.

Українське суспільство зазнає перехідного стану, що, на жаль, не обминуло і суддівський корпус. Начальник управління визнає, що службових клопотів у його підрозділі в останнє десятиліття побільшало.

О.М. Борисенка турбує естафета поколінь серед суддів. Олександр Михайлович намагається донести до молоді зміни правозахисників розуміння, що попереду у них - довге професійне життя, яке вимагає дотримання професійних та загальнолюдських цінностей.

Будівля Вищої ради юстиції

О.М. Борисенко з колективом дисциплінарного управління секретаріату Вищої ради юстиції

БРУХ БОГДАНА ІВАНІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений юрист України"
за значний особистий внесок
у розбудову правової держави,
здійснення правосуддя, високий професіоналізм
у захисті конституційних прав і свобод громадян.**

**Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212**

Суддя апеляційного суду Львівської області.

За особисті досягнення в роботі і пропаганду юридичних знань Союзом юристів України присвоєно почесне звання "Видатний юрист України".

Народилася 2 січня 1948 року в с. Зозулі Золочівського району Львівської області.

Після закінчення середньої школи в 1966 р. розпочала трудову діяльність робітницею на швейному виробництві - фірмі "Маяк".

У 1968-1971 рр. навчалася у Львівському технікумі легкої промисловості без відриву від виробництва, де здобула фах техника-технолога.

З 1973 р. по 1978 р. навчалася у Львівському державному університеті ім. І. Франка (нині Львівський національний університет ім. І. Франка) на юридичному факультеті.

Після закінчення навчання працювала суддею Шевченківського районного суду м. Львів.

У листопаді 1981 р. Богдана Іванівна була обрана суддею Львівського обласного суду (з 2001 р. апеляційний суд Львівської області), де працює понині.

Апеляційний суд Львівської області:

- розглядає справи в апеляційному порядку відповідно до процесуального кодексу;

- розглядає по першій інстанції справи, визначені законом (крім апеляційних господарських);

- веде та аналізує судову статистику, вивчає і узагальнює судову практику;

- надає методичну допомогу у застосуванні законодавства місцевими судами.

Відповідно до Закону України "Про судоустрій України" в апеляційному суді утворено судові палати.

У складі апеляційного суду Львівської області утворені і діють дві судові палати:

- судова палата у кримінальних справах;
- судова палата у цивільних справах.

В апеляційному суді Львівської області діє президія апеляційного суду у складі голови суду, його заступників, а також суддів. Президія розглядає питання організації діяльності суду, судових палат та апарату суду, заслуховує

голів місцевих судів щодо організації діяльності цих судів.

Складні та надзвичайно важливі етапи утвердження верховенства права вимагають від суддів та працівників апарату суду досконалого знання закону і розуміння належної реалізації усіх без виключення інститутів права.

Тому Богдана Іванівна як людина, що має значний життєвий та професійний досвід, перебуваючи на посаді судді апеляційного суду Львівської області, на високому рівні забезпечує здійснення правосуддя, завжди бере активну участь у роз'ясненні важливих аспектів нового законодавства, ретельно готує аналітичні матеріали з різних правових питань.

Постійно самовдосконалюючись як професіонал, не забуває Богдана Брух і про молоде покоління своїх колег. Вважає дуже важливою справою передавання професійного досвіду молодим суддям, чий трудовий шлях тільки починається.

Богдана Іванівна завжди намагається донести до молоді зміни суддів розуміння, що попереду у них - довге професійне життя, яке вимагає дотримання професійних та загальнолюдських цінностей.

З часів, коли Україна стала незалежною, українське суспільство зазнає перехідного стану, що, на жаль, не обминуло і суддівський корпус.

Справи, що надходять до апеляційних судів, відображають усю суперечність, складність і непередбачуваність процесів, які відбуваються у суспільстві.

Недосконалість законодавчої бази, яка значно відстає від потреб сьогодення, вимагає від суддів апеляційних судів великої відповідальності, знання процесів, що відбуваються у суспільстві та в державі у цілому.

Але, незважаючи на всі труднощі цього нелегкого періоду, система апеляційних судів України пройшла значний шлях і дуже динамічно удосконалювалася. В цьому глибоко переконана суддя апеляційного суду Львівської області Брух Богдана Іванівна. Вона завжди бере активну участь у громадському житті суддівського корпусу, обрана членом Ради суддів загальних судів Львівської області і є заступником голови Ради суддів.

КРАВЧУК ВІКТОР ОКСЕНТІЙОВИЧ

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений юрист України"
за вагомий особистий внесок
у реалізацію державної правової політики,
заслуги у зміцненні законності і правопорядку,
високий професіоналізм.**

**Указ Президента України
від 4 жовтня 2000 року № 1110**

Голова господарського суду Волинської області.

Почесний член Спілки юристів України (з 1998 р.). Має другий кваліфікаційний клас судді (2005 р.), обраний суддею безстроково (2006 р.). Дипломант у номінації року "Юрист року Волині" в 1997 р. та 1998 р. Переможець у номінації "Людина року Волинського краю - 2000".

За заслуги перед Українською Православною Церквою у 2000 р. нагороджений ювілейним орденом "Різдво Христове 2000" II ступеня, в 2006 р. - орденом Святого Володимира.

За час роботи головою суду неодноразово нагороджувався Верховним судом України, Радою суддів України, Вищим господарським судом України та облдержадміністрацією.

Народився 25 липня 1951 року в с. Гірки Любешівського району Волинської області.

У 1977 р. закінчив юридичний факультет Львівського державного університету ім. І. Франка.

Після закінчення університету був направлений на роботу в судові органи Волинської області. З серпня 1977 р. по червень 1978 р. виконував обов'язки народного судді Турійського районного народного суду. В червні 1978 р. переведений на посаду старшого консультанта по кадрах відділу юстиції Волинського облвиконкому. З лютого 1980 р. по червень 1981 р. - старший юрисконсульт Волинського облвиконкому, а з червня 1981 р. по квітень 1986 р. працював інструктором відділу адміністративних органів Волинського обкому партії. У квітні 1986 р. призначений на посаду заступника начальника відділу юстиції Волинського облвиконкому, а з лютого 1992 р. по лютий 2001 р. - начальник обласного управління юстиції.

З лютого 2001 р. по лютий 2002 р. - радник з правових питань голови Волинської обласної державної адміністрації.

З лютого 2002 р. - суддя, а з квітня того ж року - голова господарського суду Волинської області.

Кравчук Віктор Оксентійович займається викладацькою діяльністю на факультеті післядипломної освіти Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Одружений, дружина Валентина Теофілівна - вчитель математики. Дочка Ірина (1980 р. н.) - керівник Служби віце-прем'єр-міністра України, кандидат наук з державного управління. Син Віталій (1984 р. н.) - науковий співробітник Інституту економічних досліджень та політичних консультацій (м. Київ). Має двох чарівних онуків: Ігорчика (4 роки) та Марічку (1 рік).

В.О. Кравчук - висококваліфікований юрист, принциповий суддя, вмілий керівник, який належним чином спрямовує роботу господарського суду і суддів на забезпечення своєчасного та якісного розгляду судових справ, заяв і скарг учасників судового процесу, захисту їх прав та свобод.

Віктор Оксентійович багато уваги приділяє створенню належних умов роботи працівників суду та відправленню правосуддя.

Основним завданням господарського суду є захист економічних прав та інтересів, що охороняються законом, учасників господарських відносин, сприяння зміцненню законності у цій сфері.

Щорічно судом області розглядається до 4 тис. справ, з яких стягується на користь позивачів до 400 млн грн.

За останні роки характерним є зростання числа господарських спорів, їх складність, резонансність.

Господарський суд Волинської області не тільки забезпечує на належному професійному рівні розгляд господарських справ і розв'язання конфліктів, які виникають у складних умовах реформування економіки, але й проводить значну аналітичну й профілактичну роботу в координації з правоохоронними і контролюючими органами.

Якщо при вирішенні господарського спору у діяльності працівників підприємств та організацій виявляються порушення законності, що мають ознаки дії, переслідуваної у кримінальному порядку, то господарським судом надсилаються відповідні повідомлення органам внутрішніх справ чи прокуратури.

Чесність, неупередженість, справедливість та вірне служіння закону України - основні професійні правила кожного судді господарського суду Волинської області.

КАПАЦИН НАДІЯ ВАСИЛІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Заслужений юрист України"
за значний особистий внесок
у розробку правової держави,
здійснення правосуддя, високий професіоналізм
у захисті конституційних прав і свобод громадян.**

**Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212**

Суддя Київського апеляційного господарського суду, заступник голови судової палати, член Ради суддів господарських судів України, член Президії Київського апеляційного господарського суду, суддя першого кваліфікаційного класу.

За сумлінну працю нагороджена Почесною Грамотою Верховного суду України та Ради суддів України, Почесною відзнакою Вищої ради юстиції, Знаком Пошани Українського фонду науково-економічного та юридичного співробітництва "За сумлінну службу" II ступеня, медаллю "В ознаменування 1500-річчя м. Києва", знаком "Почесний працівник господарського суду України", Почесними Грамотами Вишого господарського суду України, Київського міського голови та багатьма іншими відзнаками.

Народилася 4 липня 1949 року у с. Колісець Теофіпольського району Хмельницької області.

У 1966 р. із золотою медаллю закінчила середню школу, в 1971 р. - Київський ордену Леніна державний університет ім. Т.Г. Шевченка.

З липня 1971 р. по березень 1974 р. працювала юрисконсультом на фірмі з виробництва хімічних товарів народного споживання "Укробутхім", з березня 1974 р. по січень 1989 р. - юрисконсультом установи системи МВС УРСР, з січня 1989 р. по лютий 1992 р. - юрисконсультом Київського науково-виробничого об'єднання малотоннажних мастильних матеріалів "МАСМА", з лютого по серпень 1992 р. - юрисконсультом відділу зовнішніх зв'язків Республіканського центру виставок і ярмарків при Раді Міністрів УРСР. З вересня 1992 р. обіймала посаду арбітра, судді арбітражного (господарського) суду м. Києва.

Постановою Верховної Ради України від 11 липня 2002 р. обрана суддею Київського апеляційного господарського суду.

Для забезпечення реалізації конституційного права на апеляційне оскарження рішення суду, передбаченого ст. 129 Конституції України та відповідно до Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про арбітражний суд" Указом Президента України "Про утворення апеля-

ційних господарських судів та затвердження мережі господарських судів України" від 11 липня 2001 р. № 511/2001 утворені апеляційні господарські суди, серед яких і Київський апеляційний господарський суд.

Київський апеляційний господарський суд є другою інстанцією у здійсненні правосуддя в господарських відносинах.

Одним з основних завдань, на виконання якого спрямовані зусилля Київського апеляційного господарського суду при здійсненні правосуддя, є забезпечення об'єктивного судового захисту всіх учасників господарських відносин.

Дуже важливе значення має закріплений законом принцип незалежності господарського суду від органів законодавчої і виконавчої влади, який визначає недоторканість суддів, порядок їх призначення й обрання, заборону втручання в судову діяльність.

Складні та надзвичайно важливі етапи утвердження верховенства права вимагають від суддів та працівників апарату суду досконалого знання закону і розуміння належної реалізації усіх без виключення інститутів права.

Історія системи господарських судів розпочалася з 21 листопада 1922 року, коли в Україні було прийнято Положення про порядок вирішення майнових спорів між державними установами і підприємствами, яким розгляд господарських спорів був покладений на арбітражні комісії, що створювалися при губернаторських економічних нарадах, а згодом при виконавчих органах державної влади.

У 2007 р. арбітражно-правова система України відзначила своє 85-річчя.

Однак доведено, що корені господарського судочинства знаходяться у більш глибокій давнині. Як свідчить історія, разом із судами загальної юрисдикції завжди існували спеціалізовані суди для розгляду спорів, що виникали з комерційної діяльності. Розвиток цього інституту, завжди пов'язаного з економічними правовідносинами, можна простежити з Давньої Греції і Давнього Риму. На теренах Російської імперії діяльність комерційних судів почалася з 1807 р., коли був створений перший комерційний суд в Одесі. Однак правові засади діяльності комерційних судів у Росії закладені значно пізніше, а саме височайшим Імпе-

раторським Указом від 14 травня 1832 року. Ці суди розглядали спори, що виникали при виконанні торгових угод між підприємцями.

За 16 років функціонування система арбітражних, а з 21 червня 2001 р. - господарських судів України пройшла значний шлях і дуже динамічно удосконалювалася. Якщо в 1990 р., напередодні утворення арбітражного суду, система державного арбітражу в Україні налічувала 188 державних арбітрів, то при утворенні на її базі арбітражних судів було передбачено функціонування 426 суддів, на початок 2008 р. у системі передбачено понад тисячу суддів.

Справи, що надходять до господарських судів, відображають усю суперечність, складність і непередбачуваність процесів, які відбуваються в економічній сфері.

Недосконалість законодавчої бази, яка значно відстає від потреб сьогодення, вимагає від суддів господарських судів великої відповідальності, знання процесів, що відбуваються в економіці та в державі у цілому.

Працюючи в арбітражному (господарському) суді м. Києва та в Київському апеляційному господарському суді, Надія Василівна розглядала різні категорії спорів, зокрема майнові спори між господарюючими суб'єктами, спори про банкрутство, про укладення, зміну, розірвання договорів та визнання їх недійсними, про вексельний обіг і визнання актів недійсними, спори, що виникають зі страхової діяльності і при застосуванні банківського законодавства; водночас здійснювала узагальнення практики розгляду спорів, пов'язаних з банківською діяльністю та ціновою політикою, вексельним обігом, капітальним будівництвом, застосуванням корпоративних правил з наданням матеріалів та пропозицій з удосконалення чинного законодавства, забезпечення єдності практики вирішення господарських спорів.

Капацін (дівоче прізвище Прус) Надія Василівна народилася у простій селянській сім'ї. Нелегкі випробування випали на долю цієї жінки. Коли їй було 14 років, загинув батько при виконанні трудових обов'язків. У родині залишилися четверо дітей та хвора мати. Як старша донька та сестра Надія Василівна змушена була утримувати своїх рідних. Навчаючись у середній школі, працювала в колгоспі; після вступу до вищого навчального

З онуками у відпустці

закладу кожного літа від'їжджала з будівельними загонами до Казахстану, Тюмені, Якутії для отримання додаткового заробітку.

У січні 1971 р. Прус Надія Василівна вийшла заміж за Капаціна Василя Івановича (22.08.1946 р. н.) - уродженця с. Лядово Могилів-Подільського району Вінницької області. 26 років свого життя він присвятив військовій службі.

У грудні 1971 р. в молодого подружжя народився син Олег, згодом сім'я поповнилася ще двома дітьми - Олексієм та Альоною.

Старший син - Капацін Олег Васильович - здобув вищу освіту в Київському вищому інженерно-технічному військовому училищі; одружений, має доньку, яка навчається у правовому ліцеї.

Середній син - Капацін Олексій Васильович - має вищу юридичну освіту, працює за фахом; одружений, має двох синів.

Молодша донька - Капацін Альона Василівна - також має вищу юридичну освіту, яку здобула у Київському університеті права НАН України ім. Корешького, на сьогодні працює юристом у приватній юридичній фірмі.

Невістки Надії Василівни та Василя Івановича - Капацін Леся та Капацін Світлана - також мають вищу освіту, успішно поєднують роботу з вихованням дітей.

Сім'я Капацінів вирізняється своєю згуртованістю, взаємовиручкою та взаємодопомогою.

Гарні відгуки про дітей є найкращою нагородою для Надії Василівни та її чоловіка.

Хвилини дозвілля, відпустки велика дружна родина проводить разом, що також є запорукою певних успіхів у роботі та навчанні.

З огляду на те, що члени сім'ї мають в основному юридичну та економічну освіту, за родинним столом часто обговорюються юридичні питання, новини в законодавстві, проводяться дискусії із практики застосування законодавства, що дає неабияку користь для юристів старшого і молодого покоління.

Певних успіхів у роботі сім'я Капацінів досягає завдяки постійній роботі з новими нормативними актами, вивченням судової практики і систематичним підвищенням професійного рівня.

Сім'я разом

ПОЛОНСЬКИЙ ЮРІЙ МОЙСЕЙОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений юрист України"
за вагомї заслуги у зміцненні законності і правопорядку,
високий професіоналізм.
Указ Президента України
від 4 жовтня 1997 року № 1121

Президент Адвокатської компанії "Полонський і Партнери"

Нагороджений Почесним знаком та дипломом "На відзнаку особистого внеску в діяльність по створенню, становленню і розвитку Спілки адвокатів України, активної участі в демократичному реформуванні адвокатури", неодноразово нагороджувався Почесними грамотами Одеської обласної державної адміністрації та обласної ради. У 2005 р. Спілка юристів України за активну професійну, правову та громадську діяльність на благо держави і народу України Ю.М. Полонському присвоєно почесне звання "Юрист року Одещини".

Народився у 1949 р. Після закінчення середньої школи в 1966 р. почав працювати в Інституті географії Академії наук Азербайджанської РСР. З 1967 р. навчався на вечірньому відділенні юридичного факультету АДУ імені С.М. Кірова. Перейшов на роботу до Інституту філософії та права АН Азербайджанської РСР. У 1973 р. після закінчення університету переїхав до Одеси, де був прийнятий до Одеської обласної колегії адвокатів. Сімнадцять років - з 1973 р. по 1990 р. працював у юридичній консультації Київського району м. Одеси. У 1990 р. з групою адвокатів створив першу на теренах СРСР адвокатську компанію "Полонський і Партнери", яка стала самостійною юридичною особою.

Чим відрізняється професія адвоката від усіх інших? Адаже в ній не передбачено службового зросту. Один фахівець може відрізнятись від іншого, мабуть, лише написанням слова "адвокат" або з маленької, або з великої літери. На останнє треба заслужити та відстоювати це право все життя. Адаже реноме адвоката в першу чергу визначає довіра людей, які сподіваються на чесне, об'єктивне, законне вирішення їх проблем, а головне - отримують його.

Адвокат відстоює не тільки права свого клієнта, він забезпечує панування закону демократичної країни, де перед Фемідою всі рівні. Юрію Моїсейовичу багато в чому пощастило. По-перше, він займається улюбленою справою, яка, хоча й забірає майже увесь час, але приносить моральне задоволення, яке важко переоцінити. По-друге, співпрацює з цікавими, обдарованими, освіченими людьми,

а це - велике щастя: адже взаєморозуміння та обмін думками сприяють створенню по-справжньому творчої атмосфери. По-третє, йому пощастило брати участь у створенні правового поля незалежної Української держави. У 1990 р. був обраний членом Президії Одеської обласної колегії адвокатів. Брав активну участь у створенні Спілки адвокатів України та продовжує громадську роботу у спілці - спочатку як голова комісії з адвокатської етики, а нині як заступник голови. У 1991-1993 рр. входив до складу групи адвокатів зі створення проекту нині діючого Закону України "Про адвокатуру", а також Положення про кваліфікаційно-дисциплінарну комісію та Положення про Вищу кваліфікаційну комісію адвокатури. У 1997-1999 рр., очолюючи комісію з адвокатської етики, взяв активну участь у створенні Правил адвокатської етики. У той час адвокати були першими, хто створив свої етичні правила. До речі, вони отримали високу експертну оцінку в багатьох країнах Європи та Америки, що сприяло авторитету України як цивілізованої правової держави. У створенні та прийнятті Закону про адвокатуру та Правил адвокатської етики українські юристи обігнали своїх російських колег майже на десять років. Але життя не стоїть на місці. Нині готується новий Закон "Про адвокатуру", в якому мають бути втілені нові ідеї, продиктовані сучасністю. Адвокатура України має бути незалежним, єдиним, міцним інститутом демократичної держави, а юристи мають робити все можливе, щоб так сталося якнайшкороше.

На щастя, Юрій Моїсейович має міцну та надійну родину: чудову дружину - Полонську Лілію, яка закінчила Східноєвропейський університет економіки та менеджменту за фахом психолог, має диплом міжнародної освіти, акредитований Радою Європи ІЮНЕСКО; чудового сина - Полонського Михайла, який закінчив Одеський державний університет за фахом фізик та правознавець, а нині працює в банку "Південний"; брата та сестер, численних друзів, які завжди радіють успіхам та є міцною опорою в подоланні труднощів.

Моральні пріоритети для Ю.М. Полонського - чесність, порядність, вірність, принциповість, прагнення бути корисним людям. Як бачите, нічого нового. Та хіба є щось краще за це?

РУЛЯКОВ ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений юрист України"
за значний особистий внесок у розбудову правової
держави, здійснення правосуддя, високий професіоналізм
у захисті конституційних прав і свобод громадян.
Указ Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1212

Суддя апеляційного суду Чернівецької області.

Народився 10 травня 1949 року в м. Вижиця Чернівецької області. У 1977 р. закінчив Харківський юридичний інститут, суддя першого кваліфікаційного класу.

Трудову діяльність розпочав у 1967 р. Після закінчення інституту з 1977 р. по 1982 р. працював суддею Вижицького районного суду Чернівецької області. У 1982 р. був призначений головою цього ж суду, протягом 1987-1992 рр. - заступник, начальник управління юстиції в Чернівецькій області. З липня 1992 р. працював суддею Першотравневого районного суду м. Чернівців. У червні 1993 р. Постановою Верховної Ради України № 3343-ХІІ обраний суддею Чернівецького обласного суду і зарахований у штат судової колегії у кримінальних справах.

З 1994 р. по 2000 р. був головою Ради суддів Чернівецької області. 18 вересня 2003 р. Постановою Верховної Ради України № 1205-1-V обраний суддею апеляційного суду Чернівецької області безстроково.

Апеляційний суд Чернівецької області розглядає справи в апеляційному порядку відповідно до процесуального кодексу; розглядає по першій інстанції справи, визначені законом (крім апеляційних господарських); веде та аналізує судову статистику, вивчає й узагальнює судову практику; надає методичну допомогу у застосуванні законодавства місцевими судами.

Руляков Віталій Володимирович в службовому кабінеті

За час роботи на посаді судді Руляков Володимир Іванович зарекомендував себе виключно з позитивної сторони як грамотний, дисциплінований, принциповий і чесний працівник. Має організаторські здібності, постійно працює над підвищенням рівня своїх професійних знань і ділової репутації, що позитивно впливає на оперативність та якість розгляду справ.

В.І. Руляков постійно надає практичну допомогу суддям районних судів.

Володимир Іванович поєднує роботу з викладацькою діяльністю: є викладачем Чернівецького регіонального відділення Академії суддів України. Автор методичних розробок "Особливості розгляду кримінальних справ щодо неповнолітніх і застосування до них примусових заходів виховного характеру" та "Проблемні питання, які виникають під час розгляду судами кримінальних справ, пов'язаних з незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів".

Дружина - Рулякова Алла Яківна - заступник начальника управління юстиції Чернівецької обласної державної адміністрації, начальник обласного відділу РАЦС.

Має двох синів: Руляков Віталій Володимирович - начальник юридичного відділу ТОВ "Компанія з управління активами "АОЛА", Руляков Олександр Володимирович - помічник Чернівецького транспортного прокурора.

Алла Яківна Рулякова - дружина

ТРАЧУК ПЕТРО АНТОНОВИЧ

Присвоєно почесне звання
"Заслужений юрист України"
 за значний особистий внесок
 у реалізацію державної правової політики,
 зміцнення законності і правопорядку,
 високий професіоналізм.
 Указ Президента України
 від 15 березня 2002 року № 254

Декан юридичного факультету Закарпатського державного університету. Кандидат юридичних наук, доцент. Професор кафедри теорії та історії держави і права. Полковник міліції, учасник бойових дій.

Депутат трьох скликань Ужгородської міської ради (1990 р., 1998 р., 2002 р.).

Секретар Ужгородської міської ради (1998 р.).

Заступник голови Закарпатської обласної державної адміністрації (2001 р.).

Заступник голови Ужгородської міської ради (вересень 2002 р. - травень 2003 р.).

Народився 2 грудня 1946 року в с. Обертин Горodenківського району Івано-Франківської області.

З дитинства захоплювався малюванням та музикою. Після 9-ти класів середньої школи продовжив навчання у Снятинському училищі культури, по закінченні якого в 1965 р. був призваний на військову службу в м. Ужгород. Після демобілізації працював методистом районного відділу культури, згодом - художником Ужгородської взуттєвої фабрики.

У 1971-1975 рр. Трачук Петро Антонович навчався на денному відділенні Львівської середньої школи міліції. Майже 30 років (по 1998 р.) працював на різних посадах оперативно-слідчої та політико-виховної роботи в Управлінні внутрішніх справ Закарпатської області. Одночасно навчався у Вищій школі МВС України, яку закінчив у 1980 р., здобувши кваліфікацію юриста за спеціальністю "Правознавство".

Професійну службову діяльність поєднує з активною участю у громадсько-політичному житті колективу, м. Ужгорода та області.

З 1999 р. Петро Антонович за сумісництвом працює старшим викладачем юридичного факультету Закарпатського державного університету. Інтенсивно працює над підвищенням власних фахового і науково-теоретичного рівнів. Результатом стала підготовка та успішний захист у 2003 р. дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата юридичних наук в Інституті держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. У цьому ж році був обраний на посаду завідувача кафедри теорії та історії держави і права.

У 2004 р. рішенням ВАК МОН України Трачуку Петру Антоновичу присвоєно вчене звання доцента і в цьому ж році обрано деканом юридичного факультету Закарпатського університету.

П.А. Трачук - автор понад 70 наукових праць, у т. ч. чотирьох авторських та однієї колективної монографії, семи навчальних посібників, серед яких - і рекомендовані МОН України для використання в навчальному процесі ВНЗ України.

Трачук Петро Антонович спеціалізується у галузі теорії і практики конституційного права та місцевого самоврядування. Серед виданих останнім часом праць привертають увагу такі: "Участь громадян України у місцевому самоврядуванні", "Місцеве самоврядування України в контексті конституційних та демократичних реформ", "Державне будівництво та місцеве самоврядування", "Конституційна держава та права людини й основоположні свободи: Україна та європейський досвід", "Система місцевого самоврядування в Україні: теорія, методологія та практика".

За керівництва Петра Антоновича Трачука юридичний факультет отримав вищий - четвертий - рівень акредитації, готує бакалаврів, спеціалістів, магістрів права, кандидатів і докторів наук.

Факультетом налагоджено співробітництво з багатьма зарубіжними ВНЗ, зокрема з університетами: Дебреценським (Угорщина), Кошицьким ім. П.Й. Шафарика (Словаччина), Західночеським (м. Пльзень), ім. В. Голдшера (Румунія), м. Нью-Гемпшер (США), Міжнародною вищою школою підприємництва і права (м. Прага, Чехія). Юридичним факультетом Закарпатського університету підготовлено понад 1200 фахівців, у т. ч. більше 500 - для роботи у правоохоронних органах, органах виконавчої влади та місцевого самоврядування, відомих в Європі та світі фірм ЗАТ "Єврокар", ТОВ "Гроклін-Карпати", "Ядзакі Україна", "Генкель-Ужгород", СП "Фішер-Мукачево" тощо.

На сучасному етапі Петро Антонович Трачук спрямовує роботу колективу на покращення якості підготовки юристів, їх конкурентоздатності на національному і міжнародному ринках праці, розробку теоретичних проблем євроінтеграційних процесів.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ОДНОРАЗОВУ ВИНАГОРОДУ ЖІНКАМ, ЯКИМ ПРИСВОЄНО ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ УКРАЇНИ "МАТИ-ГЕРОЇНЯ"

З метою посилення державної підтримки багатодітних матерів, яким присвоєно почесне звання України "Мати-героїня", постановляю:

1. Заснувати з 1 січня 2008 року одноразову винагороду жінкам, яким присвоєно почесне звання України "Мати-героїня" (далі - винагорода).

2. Установити, що винагорода виплачується всім жінкам, яким присвоєно почесне звання України "Мати-героїня" відповідно до Закону України "Про державні нагороди України", у десятикратному розмірі прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб.

3. Кабінету Міністрів України:
розробити та затвердити порядок виплати одноразової винагороди жінкам, яким присвоєно почесне звання України "Мати-героїня";

передбачити під час доопрацювання проекту Закону України "Про Державний бюджет України на 2008 рік" та в проектах закону про Державний бюджет України на наступні роки кошти для фінансування видатків, пов'язаних із виплатою винагороди.

Президент України

В. ЮЩЕНКО

25 грудня 2007 року
№ 1254/2007

МАКСІМОВА
Наталія Борисівна

МАЛИШ
Галина Семенівна

МАМЧИК
Любов Миронівна

МАРИНЕНКО
Лідія Платонівна

МАРТИНЮК
Таїса Іванівна

МАСЛОВА
Наталія Миколаївна

МЕЛЕДІНА
Ольга Григорівна

МЕЛЬНИК
Наталія Васиївна

МЕЛЬНИЧЕНКО
Валентина Васиївна

МЕРКУЛОВА
Галина Миколаївна

МИДЛОВЕЦЬ
Ольга Миколаївна

МИТНИК
Антоніна Іванівна

МИХАЙЛУК
Валентина Володимирівна

МІРОШНИЧЕНКО
Наталія Іванівна

МІХЕЄВА
Любов Кирилівна

МІЩЕНА
Галина Андріївна

МОКРИЦЬКА
Валентина Григорівна

МОМОНТ
Віра Пилипівна

МОРДАС
Галина Сергіївна

МОРДАС
Марія Мартинівна

МОСКАЛЬОВА
Наталія Юхимівна

МОСТОВА
Надія Михайлівна

МУЗИЧУК
Ірина Володимирівна

МЮЛЛЕР
Ольга Миколаївна

НАГАЙНИК
Ніна Павлівна

НАЗАРЕНКО
Марія Петрівна

НАЗАРЧУК
Тамара Овсїївна

НАКОНЕЧНА
Віра Кирилівна

мати п'яти дітей,
м. Первомайськ, Луганська область

мати п'яти дітей,
с. Степанівка Тельпизького району, Вінницька область

мати п'яти дітей,
с. Берестівка Володимирецького району, Рівненська область

мати восьми дітей,
с. Тарасівка Куп'яньського району, Харківська область

мати дванадцяти дітей,
с. Бронцзя Камінь-Каширського району, Волинська область

мати шести дітей,
с. Миколаївка Васильківського району, Дніпропетровська область

мати п'яти дітей, м. Черкаси

мати п'яти дітей,
смт Катеринопіль, Черкаська область

мати одинадцяти дітей, с. Петропавлівська Борщагівка
Києво-Святошинського району, Київська область

мати десяти дітей,
м. Маріуполь, Донецька область

мати п'яти дітей,
с. Тишки Лубенського району, Полтавська область

мати семи дітей,
м. Богород-Дистровський, Одеська область

мати восьми дітей,
смт Браїлів Жмеринського району, Вінницька область

мати шести дітей,
с. Озеретине Олександрівського району, Донецька область

мати десяти дітей,
с. Степангород Володимирецького району, Рівненська область

мати семи дітей,
смт Володимирець, Рівненська область

мати п'яти дітей,
м. Христинівка, Черкаська область

мати п'яти дітей, м. Севастополь

мати семи дітей, с. Великий Жолудськ
Володимирецького району, Рівненська область

мати шести дітей, с. Великий
Жолудськ Володимирецького району, Рівненська область

мати п'яти дітей, м. Севастополь

мати шести дітей,
смт Срібне, Чернігівська область

мати семи дітей, м. Рівне

мати п'яти дітей, м. Полтава

мати шести дітей,
м. Кременчук, Полтавська область

мати десяти дітей,
с. Булгаївка Кременського району, Луганська область

мати десяти дітей,
с. Карпівка Ківерцівського району, Волинська область

мати дев'яти дітей,
с. Степангород Володимирецького району, Рівненська область

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

НАКОНЕЧНА
Ніна Антонівна

НАЛИВАЙКО
Тетяна Миколаївна

НЕСТЕРЕЦЬ
Наталія Володимирівна

НОРКУЛОВА
Світлана Володимирівна

ОВСІЙЧУК
Ольга Костянтинівна

ОВЧАРЕНКО
Марія Олександрівна

ОПЕВИЧ
Галина Антонівна

ОПЕВИЧ
Галина Ілліївна

ОПЕВИЧ
Катерина Карпівна

ОПЕВИЧ
Марія Миколаївна

ОПЕВИЧ
Ніна Степанівна

ОЛІЙНИК
Валентина Яківна

ОЛЬХОВЕЦЬ
Тамара Іларіонівна

ОМЕЛЬЧАК
Лариса Григорівна

ОНИСЬКІВ
Юлія Степанівна

ОРЕШКІНИЙ
Надія Анатоліївна

ОХОТА
Віра Петрівна

ПАВЛОВИЧ
Надія Павлівна

ПАВЛУСЬ
Віра Яківна

ПАНАЦУК
Людмила Олександрівна

ПАНЕВНИК
Тетяна Лукашівна

ПАНТЕЛЕЄВА
Катерина Михайлівна

ПАПРОЦЬКА
Галина Трохимівна

ПАПУШОЙ
Галина Іванівна

ПАРЕЙКО
Галина Миколаївна

ПАШКЕВИЧ
Надія Федорівна

ПЕТРОВЕЦЬ
Надія Степанівна

ПЕЧЕНЮК
Антоніна Миколаївна

мати семи дітей,
с. Степангород Володимирецького району, Рівненська область

мати десяти дітей,
с. Іскрене Шполянського району, Черкаська область

мати десяти дітей,
с. Щербинівка, Донецька область

мати десяти дітей, м. Одеса

мати одинадцяти дітей
с. Житні Гори Рокитнівського району, Київська область

мати п'яти дітей,
с. Велика Рудка Диканського району, Полтавська область

мати восьми дітей,
с. Дроздів Рокитнівського району, Рівненська область

мати семи дітей,
с. Дроздів Рокитнівського району, Рівненська область

мати восьми дітей,
с. Дроздів Рокитнівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,
с. Дроздів Рокитнівського району, Рівненська область

мати шести дітей,
с. Дроздів Рокитнівського району, Рівненська область

мати семи дітей, м. Київ

мати десяти дітей,
с. П'ятигори Здолубинського району, Рівненська область

мати п'яти дітей, м. Запоріжжя

мати п'ятнадцяти дітей,
с. Ласківці Теребовлянського району, Тернопільська область

мати дев'яти дітей,
м. Артемівськ, Луганська область

мати десяти дітей,
с. Тоболи Камінь-Каширського району, Волинська область

мати дев'яти дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати одинадцяти дітей,
с. Жуки Полтавського району, Полтавська область

мати восьми дітей, м. Рівне

мати дев'яти дітей,
смт Володимирець, Рівненська область

мати дев'яти дітей,
смт Володимирець, Рівненська область

мати восьми дітей,
с. Башуки Кременецького району, Тернопільська область

мати п'яти дітей,
с. Орлівка Тельпизького району, Вінницька область

мати семи дітей, с. Великий Жолудськ
Володимирецького району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Дроздів Рокитнівського району, Рівненська область

мати восьми дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати шести дітей,
с. Семенівка Баршівського району, Київська область

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

Укаа Президента України
від 11 грудня 2006 року № 1063

2007 рік

АДАМОВИЧ
Тетяна Василівна

АКУЛЕНКО
Ганна Парфирівна

АЛЕКСАНДРОВА
Ольга Олександрівна

АЛЕКСАНДРОВА
Тамара Семенівна

АЛЯДІНОВА
Таміла Меньязівна

АНДРІЄЦЬ
Ганна Авеліана

АНДРІЄЦЬ
Ольга Володимирівна

АНДРОЩУК
Галина Володимирівна

АНДРОЩУК
Ганна Леонілівна

АНДРОЩУК
Лідія Пилипівна

АНДРУСЬ
Галина Михайлівна

АНТОНЕЦЬ
Литоніна Павлівна

АНТОНЮК
Жанна Володимирівна

АНТОНЮК
Олена Веніамінівна

АРТЕМУК
Віра Михайлівна

БАБЕНКО
Тетяна Іванівна

БАБІЙ
Ліна Іванівна

БАБІЙ
Надія Вікторівна

БАВІНА
Валентина Георгіївна

БАВЧЕНКО
Ніна Федорівна

БАГЛАЙ
Марія Петрівна

БАГЛАЙ
Надія Валеріївна

БАДРАК
Олександра Василівна

БАКАЙ
Ольга Йосипівна

БАЛАНОВИЧ
Валентина Іванівна

БАЛАШОВА
Пелагея Іванівна

БАРАШ
Лідія Володимирівна

БАСОВЕЦЬ
Надія Іванівна

мати восьми дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати восьми дітей, м. Херсон

мати шести дітей,
с. Журавка Шполянського району, Черкаська область

мати п'яти дітей,
с. Удубне Білгород-Дністровського району, Одеська область

мати п'яти дітей,
смт Новоолексівка Генічеського району, Херсонська область

мати восьми дітей,
м. Мерера Харківського району, Харківська область

мати восьми дітей,
м. Мерера Харківського району, Харківська область

мати дев'яти дітей,
м. Березне, Рівненська область

мати семи дітей,
с. Зіриє Березнівського району, Рівненська область

мати восьми дітей,
м. Хмільник, Вінницька область

мати одинадцяти дітей,
с. Видерта Камінь-Каширського району, Волинська область

мати шести дітей,
с. Богуні Березнівського району, Рівненська область

мати восьми дітей,
м. Вільногірськ, Дніпропетровська область

мати одинадцяти дітей, м. Київ

мати десяти дітей,
м. Ковель, Волинська область

мати семи дітей,
с. Петро-Давидівка Диканського району, Полтавська область

мати восьми дітей,
с. Лани Галицького району, Івано-Франківська область

мати восьми дітей, м. Тернопіль

мати п'яти дітей,
с. Розвалі Великоновосілівського району, Донецька область

мати п'яти дітей,
с. Студена Піщанського району, Вінницька область

мати дев'яти дітей,
с. Хоми Збаразького району, Тернопільська область

мати восьми дітей,
м. Костопа, Рівненська область

мати шести дітей,
с. Шостакове Катеринопільського району, Черкаська область

мати десяти дітей,
с. Попівці Бродівського району, Львівська область

мати десяти дітей,
с. Березове Рокитнівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей, смт Теплик, Вінницька область

мати восьми дітей, м. Луцьк

мати семи дітей,
с. Чемер Козелецького району, Чернігівська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

БАЧУРИНА
Світлана Миколаївна

БЕБ'ЯК
Ніна Кузьмівна

БЕВЗ
Лідія В'ячеславівна

БЕЛИНСЬКА
Ірина Мирославівна

БЕНЗА
Василина Семенівна

БЕНЗА
Надія Василівна

БЕРЕЗОВСЬКА
Лариса Володимирівна

БЕРКИТА
Любов Степанівна

БЕЛЄВЦЕВА
Тетяна Петрівна

БИЧОК
Людмила Петрівна

БІБЕН
Вікторія Юріївна

БІЛІК
Ніна Григорівна

БІЛІНСЬКА
Надія Іванівна

БІЛЧЕНКО
Тетяна Михайлівна

БІЛОЦЬКА
Людмила Степанівна

БІЛЯВСЬКА
Наталія Андріївна

БЛИНДЮК
Ольга Олександрівна

БЛИЩИК
Федора Семенівна

БОБУ
Людмила Павлівна

БОБОЛОВИЧ
Любов Григорівна

БОБРИК
Антоніна Василівна

БОБРОВНИК
Ліна Григорівна

БОБА
Олена Іванівна

БОГАЧ
Тетяна Михайлівна

БОГДАН
Ганна Іванівна

БОГДАН
Ірина Адамівна

БОГДАСАР
Маїса Серафимівна

БОГОМОЛ
Варвара Дмитрівна

мати п'яти дітей,
смт Макарів, Київська область

мати п'яти дітей,
с. Богуні Березнівського району, Рівненська область

мати шести дітей,
м. Хмільник, Вінницька область

мати п'яти дітей,
м. Свердловськ, Луганська область

мати десяти дітей,
с. Мульчичі Володимирецького району, Рівненська область

мати семи дітей,
с. Мульчичі Володимирецького району, Рівненська область

мати п'яти дітей, м. Одеса

мати семи дітей,
с. Івачів Горішній Тернопільського району, Тернопільська область

мати п'яти дітей, м. Харків

мати семи дітей, с. Мервин
Оратівського району, Вінницька область

мати чотирнадцяти дітей, м. Мукачеве, Закарпатська область

мати семи дітей,
с. Стрітівка Кагарлицького району, Київська область

мати шести дітей,
с. Зіриє Березнівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,
м. Біла Церква, Київська область

мати восьми дітей,
м. Мерера Харківського району, Харківська область

мати шести дітей,
м. Умань, Черкаська область

мати чотирнадцяти дітей,
смт Біликів Романівського району, Житомирська область

мати одинадцяти дітей,
смт Володимирець, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Жоравка Яготинського району, Київська область

мати п'яти дітей, Рівненська область

мати п'яти дітей, с. Старий Олексинець
Кременецького району, Тернопільська область

мати п'яти дітей,
смт Любеч Ріпкинського району, Чернігівська область

мати десяти дітей,
м. Чутув, Харківська область

мати десяти дітей, м. Одеса

мати восьми дітей,
с. Григоро-Іванівка Ніжинського району, Чернігівська область

мати десяти дітей,
с. Кідри Володимирецького району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
м. Маріуполь, Донецька область

мати шести дітей,
с. Грунь Охтирського району, Сумська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ГЛАМАЗДА
Леся Віталіївна

ГЛАМАЗДА
Руслана Миколаївна

ГЛАЙНЬСЬКА
Раїса Павлівна

ГЛАУМ
Марія Мирославівна

ГЛУХАРЄВА
Олена Юріївна

ГЛЯПА
Лідія Матвіївна

ГНАТЮК
Яввіга Тадеушівна

ГНЕЗДОВА
Людімила Олександрівна

ГНІДЕЦЬ
Стефанія Андріївна

ГОГОЛЬ
Людімила Іванівна

ГОДУН
Тамара Петрівна

ГОЗДА
Ольга Іванівна

ГОЛИНСЬКА
Галина Йосипівна

ГОЛУБ
Ліана Анашівна

ГОЛУБ
Любов Дмитрівна

ГОЛУБОВА
Галина Панасівна

ГОЛЬОНКО
Наталія Володимирівна

ГОНТАР
Ольга Степанівна

ГОНЧАРУК
Тасія Володимирівна

ГОНЧАРУК
Тетяна Михайлівна

ГОРАЙСЬКА
Любов Василівна

ГОРБАТЮК
Антоніна Володимирівна

ГОРДІЙ
Людімила Володимирівна

ГОРДІЙЧУК
Олександра Романівна

ГОРНІЙ
Ганна Михайлівна

ГОРПИНЮК
Раїса Петрівна

ГОРЮК
Ніна Василівна

ГРЕБІНЕВИЧ
Галина Савронівна

мати чотирнадцяти дітей,
с. Карпівка Ківерцівського району, Волинська область

мати тринадцяти дітей,
с. Башляки Ківерцівського району, Волинська область

мати п'яти дітей, м. Тернопіль

мати одинадцяти дітей,
с. Вікторів Галицького району, Івано-Франківська область

мати тринадцяти дітей,
м. Шахтарськ, Донецька область

мати п'яти дітей,
с. Филанкове Чутівського району, Полтавська область

мати шести дітей, м. Житомир

мати п'яти дітей, м. Харків

мати дев'яти дітей,
с. П'яче Жовківського району, Львівська область

мати дванадцяти дітей,
с. Зірне Березнівського району, Рівненська область

мати дев'яти дітей,
м. Новоград-Волинський, Житомирська область

мати п'ятнадцяти дітей,
с. Заріччя Іршавського району, Закарпатська область

мати шести дітей,
с. Голінь Калузького району, Івано-Франківська область

мати дванадцяти дітей,
с. Томилівка Білоцерківського району, Київська область

мати семи дітей,
м. Апостолове, Дніпропетровська область

мати восьми дітей,
м. Вилкове Кілійського району, Одеська область

мати дев'яти дітей,
с. Дмитрівка Каховського району, Херсонська область

мати семи дітей,
с. Безруки Дергачівського району, Харківська область

мати шести дітей,
с. Велика Рудка Диканського району, Полтавська область

мати восьми дітей,
с. Довгівка Софіївського району, Дніпропетровська область

мати семи дітей, м. Тернопіль

мати шести дітей, м. Одеса

мати шести дітей,
с. Наріжжя Семенівського району, Полтавська область

мати одинадцяти дітей,
смт Рафалівка Володимирецького району, Рівненська область

мати десяти дітей, с. Білошицька Слобода
Корюківського району, Чернігівська область

мати десяти дітей,
с. Рованці Луцького району, Волинська область

мати десяти дітей,
с. Спас Вижицького району, Чернівецька область

мати семи дітей,
с. Вежиця Рокитнівського району, Рівненська область

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ГРЕБІНЕЦЬ
Валентина Іванівна

ГРЕЗЛЮК
Ауріка Іванівна

ГРИГОРЕНКО
Любов Олексіївна

ГРИГОРЄВА
Лілія Іванівна

ГРИГОРЧУК
Валентина Іванівна

ГРИНЧУК
Парасковія Федорівна

ГРИЦАЙ
Ганна Миколаївна

ГРИЦЕНКО
Віра Володимирівна

ГРИЦЮК
Надія Самійлівна

ГРИЧЕНЮК
Надія Миколаївна

ГРИШИНА
Ольга Олексіївна

ГРИШКО
Ганна Юхимівна

ГРИЩУК
Алла Миколаївна

ГРИЩУК
Галина Євстафівна

ГРОМИК
Марія Семенівна

ГУБЕНКО
Світлана Олександрівна

ГУДЗУЛ
Галина Степанівна

ГУДИМЕНКО
Людімила Іванівна

ГУЛЬКО
Тетяна Петрівна

ГУМЕНЮК
Олена Іванівна

ГУРАВСЬКА
Галина Іванівна

ГУРСЬКА
Світлана Олександрівна

ГУРТОВА
Тетяна Анатоліївна

ГУСАК
Галина Юхимівна

ГУСЕВА
Наталія Тимофіївна

ДАВИДЕНКО
Лідія Василівна

ДАВИДОВА
Наталія Андріївна

ДАНИЛЄВСЬКА
Ірина Валеріївна

мати п'яти дітей,
с. Зірне Березнівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,
с. Магала Новоселицького району, Чернівецька область

мати п'яти дітей, м. Біла Церква, Київська область

мати дев'яти дітей,
с. Пришиб Балаклійського району, Харківська область

мати восьми дітей,
с. Карпівка Рокитнівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Нова Кам'янка Жовківського району, Львівська область

мати п'яти дітей,
с. Карпівка Чуднівського району, Житомирська область

мати дев'яти дітей,
с. Мала Солтанівка Василівського району, Київська область

мати п'яти дітей,
с. Ягубець Христинівського району, Черкаська область

мати семи дітей,
с. Снявня Рокитнівського району, Київська область

мати семи дітей,
с. Яблуневе Оржицького району, Полтавська область

мати п'яти дітей,
с. Острівці Володимирецького району, Рівненська область

мати семи дітей, м. Дніпропетровськ

мати десяти дітей, с. Зірне Березнівського району,
Рівненська область

мати дев'яти дітей, м. Луцьк, Волинська область

мати семи дітей, м. Севастополь

мати семи дітей, с. Іваше-Пусте Борщівського району,
Тернопільська область

мати семи дітей,
с. Вербівка Кам'яньського району, Черкаська область

мати шести дітей,
с. Лука-Барська Барського району, Вінницька область

мати шести дітей,
м. Біла Церква, Київська область

мати шести дітей,
с. Кривичунка Жашківського району, Черкаська область

мати тринадцяти дітей, м. Харків

мати дванадцяти дітей,
м. Червонопартизанськ, Луганська область

мати десяти дітей,
м. Жмеринка, Вінницька область

мати одинадцяти дітей,
с. Нефідівка Великобуралузького району, Харківська область

мати десяти дітей, м. Дніпропетровськ

мати шести дітей, м. Одеса

мати восьми дітей,
м. Ялта, Автономна Республіка Крим

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДАНИЛЬЧЕНКО
Тетяна Миколаївна

мати шести дітей,
м. Лубни, Полтавська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДАНИЛЮК
Олена Афанасіївна

мати п'яти дітей, смт Великі Коровиці
Чуднівського району, Житомирська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДАНИЛЮК
Тетяна Дмитрівна

мати шести дітей, м. Київ

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДАЦЕНКО
Валентина Василівна

мати п'яти дітей,
с. Глодос Новоукраїнського району, Кіровоградська область

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ДАЦЬКИЙ
Любов Тигівна

мати дванадцяти дітей,
с. Полова Володимирецького району, Рівненська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДАЦЬКИЙ
Христина Павлівна

мати п'яти дітей,
с. Берестівка Володимирецького району, Рівненська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДЕМИДЮК
Лідія Миколаївна

мати п'яти дітей,
м. Бобровиці, Чернігівська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДЕМЧУК
Валентина Станіславівна

мати п'яти дітей,
м. Костопаї, Рівненська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДЕМ'ЯНЕНКО
Лідія Максимівна

мати п'яти дітей, м. Харків

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДЕМ'ЯНОВА
Галина Вікторівна

мати десяти дітей,
с. Журавлівка Барського району, Вінницька область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДЕНИСЮК
Анастасія Григорівна

мати семи дітей,
с. Мульчичі Володимирецького району, Рівненська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДЕНИСЮК
Роза Григорівна

мати дванадцяти дітей, м. Луцьк

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДЕНИЩИЦЬ
Текла Панасівна

мати семи дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДЕРКАЧ
Валентина Василівна

мати шести дітей,
м. Костопаї, Рівненська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДЕРЛЮК
Світлана Степанівна

мати десяти дітей,
с. Кукли Маневичького району, Волинська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДЕХТЯРУК
Катерина Іванівна

мати п'яти дітей, м. Київ

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ДЗЕГАРНИЦЬКА
Ганна Францівна

мати семи дітей, м. Дніпропетровськ

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДЗЕНІК
Євдокія Миколаївна

мати дев'яти дітей,
с. Черче Камінь-Каширського району, Волинська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДЗЮБА
Віра Яківна

мати десяти дітей,
м. Хардизьк, Донецька область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДИБКОВА
Галина Іванівна

багатодітна мати, заступник голови
та відповідальний секретар громадської організації
"Союз багатодітних сімей" Подільського району міста Києва

Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

ДИВУЛЬСЬКА
Олександра Миколаївна

мати п'яти дітей,
с. Річниця Зарічненського району, Рівненська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДИМЧУК
Наталія Михайлівна

мати десяти дітей,
с. Кацьків Іхмільського району, Вінницька область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДИРІВ
Любов Миколаївна

мати восьми дітей,
с. Суходіл Рожнятівського району, Івано-Франківська область

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ДИФОРТ
Ганна Федотівна

мати дванадцяти дітей,
с. Дроздиш Рокитнівського району, Рівненська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДДИШИНА
Галина Тимофіївна

мати шести дітей, м. Хмельницький

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДИМІТРОВА
Надія Петрівна

мати шести дітей,
с. Богущі Березніського району, Рівненська область

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ДИМОВА
Олена Іванівна

мати дев'яти дітей,
с. Хомацьке Арцизького району, Одеська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДИМИТРЕНКО
Валентина Григорівна

мати п'яти дітей,
смт Горностаївка, Херсонська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДИМИТРИШЕНА
Любов Василівна

мати п'яти дітей,
с. Велика Гомільша Зміївського району, Харківська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДИМИТРІЄВА
Любов Василівна

мати семи дітей,
м. Старокостинтинів, Хмельницька область

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ДИМИТРІЄВА
Наталія Павлівна

мати дев'яти дітей,
м. Олександрівськ, Луганська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДОБРЯНСЬКА
Тамара Володимирівна

мати восьми дітей,
с. Губинк Гайсинського району, Вінницька область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДОВГАЛЬ
Віра Андріївна

мати п'яти дітей,
смт Рокитне, Рівненська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДОВГУША
Людмила Іванівна

мати семи дітей,
с. Орлівка Новгород-Сіверського району, Чернігівська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДОЛЖЕНЧУК
Марія Макарівна

мати восьми дітей,
с. Борове Зарічненського району, Рівненська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДОЛНСЬКА
Марія Володимирівна

мати шести дітей,
с. Старе Село Жовківського району, Львівська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДОМАШЕНКО
Віра Анатоліївна

мати шести дітей,
м. Носівка, Чернігівська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДОНІЙ
Тетяна Лівівна

мати п'яти дітей,
с. Чонгар Генічеського району, Херсонська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДОНЧЕНКО
Ганна Панасівна

мати п'яти дітей,
м. Лебедин, Сумська область

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ДРАГАНЧУК
Людмила Василівна

мати одинадцяти дітей,
с. Громівка Новотроїцького району, Херсонська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДРОБИТ
Любов Василівна

мати дванадцяти дітей,
с. Виховні Кам'янка-Бузького району, Львівська область

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ДРОБУШ
Світлана Ісаївна

мати одинадцяти дітей,
с. Глине Рокитнівського району, Рівненська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДУБРОВЕЦЬ
Наталія Василівна

мати десяти дітей,
с. Колище Олевського району, Житомирська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДУДАРЕНКО
Тетяна Андріївна

мати одинадцяти дітей,
м. Красногір'я Марійського району, Донецька область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДУДКІНА
Валентина Адамівна

мати тринадцяти дітей,
м. Луцьк, Волинська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДУДКІНА
Галина Іванівна

мати п'яти дітей, м. Донецьк

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДУДКА
Валентина Йосипівна

мати тринадцяти дітей,
с. Рухотин Хотинського району, Чернівецька область

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ДУДКА
Любов Павлівна

мати дев'яти дітей, м. Харків

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ДУМАНСЬКА
Марія Василівна

мати п'яти дітей, м. Хмельницький

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДУМБРАВА
Олена Яківна

мати шести дітей,
с. Кам'янець Арцизького району, Одеська область

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ДУРЦЬКА
Орися Василівна

мати шести дітей,
с. Погорілівка Заставнянського району, Чернівецька область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДУЧЕНКО
Надія Миколаївна

мати дев'яти дітей,
с. Тишів Малинського району, Житомирська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДУЧЕНКО
Надія Степанівна

мати шести дітей,
с. Барвінки Малинського району, Житомирська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДУШЕНЬКО
Галина Олександрівна

мати п'яти дітей, м. Тернопіль

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ДЯКОВА
Наталія Степанівна

мати семи дітей,
с. Кідри Володимирецького району, Рівненська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ДЯЧЕНКО
Галина Олександрівна

мати семи дітей,
с. Хомутець Бруснівського району, Житомирська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ПЕТРОВЕЦЬ
Тетяна Кирилівна

ПЕТРОВА
Лариса Михайлівна

ПЕТРОВА
Людмила Геннадівна

ПЕТРОВСЬКА
Катерина Степанівна

ПЕТРУШОВА
Тетяна Петрівна

ПІВОВАРЧУК
Ганна Андріївна

ПИЛИПАКА
Надія Денисівна

ПИЛИПЕНКО
Стефанія Степанівна

ПИЛЯВЕЦЬ
Лариса Володимирівна

ПИЛЯВЕЦЬ
Наталія Леонідівна

ПИШНЯК
Василина Іванівна

ПИШНЯК
Галина Панасівна

ПИШНЯК
Євдокія Панасівна

ПИШНЯК
Любов Миколаївна

ПИШНЯК
Марія Матвіївна

ПИШНЯК
Марта Степанівна

ПИШНЯК
Надія Антонівна

ПИШНЯК
Надія Миколаївна

ПИШНЯК
Ніна Артезівна

ПИШНЯК
Тетяна Вікторівна

ПІВЕНЬ
Людмила Леонідівна

ПІДДУБНА
Валентина Андріївна

ПІЛПАКА
Валентина Іванівна

ПІТНИК
Любов Миколаївна

ПІЩАН
Марія Архивівна

ПЛАКСА
Валентина Іванівна

ПЛАЮСНОВА
Зона Володимирівна

ПЛЯСУН
Світлана Микитівна

мати п'яти дітей,
с. Везиця Рокитнівського району, Рівненська область

мати дванадцять дітей,
м. Жмеринка, Вінницька область

мати семи дітей,
м. Старокостянтинів, Хмельницька область

мати десяти дітей,
смт Олика Ківерцівського району, Волинська область

мати одинадцять дітей,
м. Краснодон, Луганська область

мати шести дітей, с. Великий Чернятин
Старокостянтинівського району, Хмельницька область

мати шести дітей,
с. Зірне Березівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей, м. Полтава

мати одинадцять дітей,
смт Даричанка району, Дніпропетровська область

Хмельницька область

мати шести дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати одинадцять дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати семи дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати шести дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати шести дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати дев'ять дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати шести дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати дванадцять дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати восьми дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей, м. Донецьк

мати семи дітей,
с. Кодня Житомирського району, Житомирська область

мати шести дітей,
с. Зірне Березівського району, Рівненська область

мати семи дітей,
с. Погорілівка Заставнявського району, Чернівецька область

мати семи дітей,
с. Шостакове Катеринопільського району, Черкаська область

мати шести дітей,
смт Горностаївка, Херсонська область

мати шести дітей,
м. Васильків, Київська область

мати дев'ять дітей,
с. Черче Камінь-Каширського району, Волинська область

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ПОДМОГИЛЬНА
Валентина Миколаївна

ПОЛАТАЙКО
Марія Василівна

ПОЛИВКА
Галина Володимирівна

ПОЛІВКО
Анастасія Антонівна

ПОЛТАВЕЦЬ
Надія Карпівна

ПОЛУЕКТОВА
Галина Олександрівна

ПОЛУПАН
Ольга Давидівна

ПОЛЯК
Марія Іванівна

ПОЛЯК
Надія Василівна

ПОНОМАРЕНКО
Ольга Леонідівна

ПОПОВИЧ
Віра Степанівна

ПОПОВИЧ
Марія Миколаївна

ПОПОВИЧ
Надія Михайлівна

ПОРТНА
Зінаїда Дмитрівна

ПОРТЯНОВА
Лариса Миколаївна

ПОТАПЕНКО
Любов Матвіївна

ПРАВДЮК
Ніна Архивівна

ПРАЧ
Єва Іванівна

ПРЕВОР
Ніна Миколаївна

ПРИЛІПКО
Ніна Дмитрівна

ПРИМАК
Валентина Антонівна

ПРИМИЧ
Галина Іванівна

ПРИСЯЖНОК
Ганна Володимирівна

ПРИХОДЬКО
Валентина Василівна

ПРИХОДЬКО
Катерина Іванівна

ПРОНЕВИЧ
Варвара Андріївна

ПРОТОПОПОВА
Людмила Петрівна

ПРОХОР
Тетяна Адамівна

мати шести дітей,
с. Павлівка Свердловського району, Луганська область

мати семи дітей, с. Вербівське
Васильківського району, Дніпропетровська область

мати шести дітей, м. Тернопіль

мати п'яти дітей,
с. Задюжжє Зарічненського району, Рівненська область

мати шести дітей,
с. Грунь Охтирського району, Сумська область

мати п'яти дітей,
с. Лівинці Кельменецького району, Чернівецька область

мати десяти дітей,
м. Старокостянтинів, Хмельницька область

мати десяти дітей, с. Великий Раковець
Іршавського району, Закарпатська область

мати восьми дітей,
с. Тихових Зарічненського району, Рівненська область

мати семи дітей, м. Черкаси

мати дванадцять дітей,
с. Привоєзжє Рогатинського району, Івано-Франківська область

мати тринадцять дітей,
с. Росопш Свалявського району, Закарпатська область

мати десяти дітей,
с. Поляна Свалявського району, Закарпатська область

мати п'яти дітей,
м. Дзержинськ, Донецька область

мати семи дітей,
с. Іванівка Слобідського району, Донецька область

мати п'яти дітей, м. Київ

мати п'яти дітей, голова ради ветеранів Великої Вітчизняної
війни та праці Біленьківської сільської ради, Запорізька область

мати десяти дітей,
с. Добре Камінь-Каширського району, Волинська область

мати семи дітей,
с. Лісове Барського району, Вінницька область

мати п'яти дітей, м. Київ

мати п'яти дітей,
с. Віврівка Ємільчинського району, Житомирська область

мати восьми дітей, м. Київ

мати восьми дітей,
смт Рокитне, Рівненська область

мати восьми дітей,
трудівниця блокадного Ленінграда, Херсонська область

мати семи дітей,
м. Свердловськ, Луганська область

мати п'яти дітей,
с. Нобель Зарічненського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
м. Умань, Черкаська область

мати дев'ять дітей,
м. Костопіль, Рівненська область

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ПРОХОРОВИЧ
Лідія Васиївна

ПРОЦІК
Олеся Петрівна

ПРЯДКА
Віра Дмитрівна

ПУГАЧ
Катерина Адамівна

ПУГАЧ
Тетяна Михайлівна

ПУНТА
Олена Іванівна

ПУСТОВИТ
Ольга Іванівна

ПУШКАРЬ
Ірина Петрівна

П'ЯТКІВСЬКА
Кароліна Онуфріївна

РАБУЩИЦЬ
Марія Миколаївна

РАДИСЮК
Леоніда Федорівна

РАДИСЮК
Тетяна Оксентівна

РАДІОН
Валентина Стахівна

РАДЧИШИНА
Розалія Миколаївна

РАДЧУК
Софія Савіна

РАДЬКО
Ольга Михайлівна

РАСТВОРОВА
Лідія Аркадіївна

РАСУЛОВА
Любов Станіславівна

РАЧКОВСЬКА
Ірина Петрівна

РАЯНОВА
Галина Іванівна

РЕЗАНОВИЧ
Ганна Никифорівна

РЕКУТЕНКО
Надія Миколаївна

РЕПЕЦЬКА
Ганна Семенівна

РИЖКО
Світлана Миколаївна

РИЖКОВА
Наталія Іванівна

РИМАР
Людімила Іллівна

РИЦЬКА
Марія Миколаївна

РІЗНИК
Валентина Григорівна

мати шести дітей,
с. Кутин Зарічненського району, Рівненська область

мати восьми дітей,
с. Ворокомле Камінь-Каширського району, Волинська область

мати шести дітей,
м. Красногорівка Мар'їнського району, Донецька область

мати одинадцяти дітей,
с. Сосівка Камінь-Каширського району, Волинська область

мати семи дітей,
с. Бронидя Камінь-Каширського району, Волинська область

мати одинадцяти дітей,
с. Мамалига Новоселицького району, Чернівецька область

мати семи дітей,
с. Стрїтївка Кагарлицького району, Київська область

мати десяти дітей, с. Миколаївка
Петропавлівського району, Дніпропетровська область

мати восьми дітей,
м. Галич, Івано-Франківська область

мати восьми дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,
м. Березне, Рівненська область

мати дванадцяти дітей,
с. Городище Березнівського району, Рівненська область

мати тринадцяти дітей,
с. Карпівка Ківерцівського району, Волинська область

мати шести дітей, селище Роздори
Смелянівського району, Дніпропетровська область

мати п'яти дітей,
м. Чучев Володимирецького району, Рівненська область

мати семи дітей,
с. Врємія Великоновосілівського району, Донецька область

мати дванадцяти дітей, м. Тернопіль

мати десяти дітей,
сміт Білозерка, Херсонська область

мати шести дітей,
с. Друхів Березнівського району, Рівненська область

мати шести дітей,
м. Свердловськ, Луганська область

мати п'яти дітей,
с. Дроздинь Рокитнівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
м. Мерєфа Харківського району, Харківська область

мати п'яти дітей,
с. Любш Зарічненського району, Рівненська область

мати семи дітей, м. Хмельницький

мати п'яти дітей, м. Київ

мати семи дітей,
с. Круглик Хотинського району, Чернівецька область

мати десяти дітей,
м. Дніпродзержинськ, Дніпропетровська область

мати дев'яти дітей, м. Дніпропетровськ

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

РОГУЛЬЧИК
Валентина Наумівна

РОГУЛЬЧИК
Ганна Степанівна

РОДИНКО
Ганна Іванівна

РОЖКО
Марія Іванівна

РОЙКО
Галина Володимирівна

РОЙКО
Лідія Олександрівна

РОМАН
Віра Васиївна

РОМАНИШИН
Надія Йосипівна

РОРАТ
Олександра Іванівна

РОСЬ
Любов Іванівна

РУБАН
Дар'я Федорівна

РУБЕЛЬ
Оксана Васиївна

РУДАК
Надія Федорівна

РУДЕНКО
Світлана Михайлівна

РУДЗЕЙ
Валентина Мечиславівна

РУДНИЦЬКА
Надія Сергіївна

РУДЬКО
Світлана Володимирівна

РУМЕНКО
Ганна Афанасіївна

РУРАК
Тетяна Геннадіївна

РУС
Марія Петрівна

РУСНАК
Ярослава Іларіонівна

РЯБОВА
Ольга Васиївна

РЯБУЩИЦЬ
Ганна Іванівна

РЯБУЩИЦЬ
Любов Михайлівна

САБЕЛЬНИКОВА
Валентина Борисівна

САВАНЧУК
Надія Кузьмівна

САВАНЧУК
Тетяна Сергіївна

САВЕНКО
Пелагея Сергіївна

мати десяти дітей,
с. Дубо Рокитнівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,
с. Глине Рокитнівського району, Рівненська область

мати восьми дітей,
сміт Горностайка, Херсонська область

мати восьми дітей,
с. Красноволя Маневецького району, Волинська область

мати тринадцяти дітей,
сміт Шумань Ківерцівського району, Волинська область

мати десяти дітей,
с. Карпівка Ківерцівського району, Волинська область

мати п'яти дітей, м. Полтава

мати шести дітей, м. Тернопіль

мати семи дітей, м. Львів

мати шести дітей,
с. П'ятигірці Лубенського району, Полтавська область

мати п'яти дітей,
с. Грунь Охтирського району, Сумська область

мати п'яти дітей,
м. Носівка, Чернігівська область

мати п'яти дітей, с. Старий Олексинець
Кременецького району, Тернопільська область

мати семи дітей, м. Одеса

мати п'яти дітей,
с. Карпівці Чуднівського району, Житомирська область

мати дванадцяти дітей,
м. Новоград-Волинський, Житомирська область

мати дванадцяти дітей,
м. Долина, Івано-Франківська область

мати п'яти дітей,
м. Червонопартизанськ, Луганська область

мати п'яти дітей, м. Запоріжжя

мати п'яти дітей,
с. Ленківці Кельменецького району, Чернівецька область

мати семи дітей,
с. Звенижин Заставнівського району, Чернівецька область

мати семи дітей, м. Київ

мати п'яти дітей,
с. Глине Рокитнівського району, Рівненська область

мати семи дітей,
с. Глине Рокитнівського району, Рівненська область

мати семи дітей,
м. Мерєфа Харківського району, Харківська область

мати п'яти дітей,
с. Тишиця Березнівського району, Рівненська область

мати дев'яти дітей,
с. Богущі Березнівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
м. Червонопартизанськ, Луганська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

САВЧЕНКО
Віра Павлівна

САВЧЕНКО
Тетяна Іванівна

САВЧУК
Валентина Олександрівна

САВЧУК
Марія Семенівна

САГАН
Любов Степанівна

САД
Світлана Макарівна

САЖНЕВА
Людмила Олександрівна

САЛОГУБ
Ганна Миколаївна

САЛФЕТНИКОВА
Катерина Василівна

САМОПОЛЕНКО
Світлана Іванівна

САМЧУК
Орися Миколаївна

САФАНЮК
Ганна Федорівна

САФОНЮК
Людмила Вікторівна

СВИРИДОВИЧ
Марія Гнатівна

СВІРЖЕВСЬКА
Любов Сергіївна

СЕПТМАНБЕТОВА
Галина Володимирівна

СЕЛЮК
Валентина Володимирівна

СЕМЕНЕНКО
Любов Іванівна

СЕМЕНЧУК
Антоніна Василівна

СЕМЕНЧУК
Ольга Олександрівна

СЕМЕНЮК
Любов Богданівна

СЕМЕНЯКА
Ніна Миколаївна

СЕМЕШКО
Лідія Василівна

СЕРЕДИЧ
Марія Іванівна

СЕРЕДА
Любов Миколаївна

СЕРЕДЮК
Марія Степанівна

СИДОРЕЦЬ
Галина Василівна

СИДОРЧУК
Ніна Лук'янівна

мати п'яти дітей,
с. Прогрес Кобеляцького району, Полтавська область

мати шести дітей,
м. Маріуполь, Донецька область

мати п'яти дітей,
с. Тишиця Березнівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,
смт Думань Ківерцівського району, Волинська область

мати десяти дітей,
с. Пузьмо Шацького району, Волинська область

мати десяти дітей,
с. Воронки Володимирецького району, Рівненська область

мати п'яти дітей, м. Луганськ

мати одинадцяти дітей,
с. Карпалівка Лубенського району, Полтавська область

мати п'яти дітей,
м. Балаклія, Харківська область

мати п'яти дітей,
м. Вільногірськ, Дніпропетровська область

мати п'яти дітей,
с. Степанівка Здолбунівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,
с. Биківці Шумського району, Тернопільська область

мати одинадцяти дітей,
с. Мінківці Андрушівського району, Житомирська область

мати дев'яти дітей,
с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,
с. Гута Ратнівського району, Волинська область

мати п'яти дітей,
с. Радянське Бердичівського району, Житомирська область

мати шести дітей, м. Житомир

мати восьми дітей,
смт Тошківка, Луганська область

мати дев'яти дітей, м. Хмельницький

мати десяти дітей,
м. Здолбунів, Рівненська область

мати шести дітей,
м. Трусканеве, Львівська область

мати десяти дітей,
с. Дубно Рокитнівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
смт Горностаївка, Херсонська область

мати шести дітей,
с. Лебедівка Сахновщинського району, Харківська область

мати десяти дітей, с. Жовтанці
Кам'янка-Бузького району, Львівська область

мати десяти дітей,
с. Дивин Брусилівського району, Житомирська область

мати семи дітей,
м. Біла Церква, Київська область

мати десяти дітей,
с. Бронця Камінь-Каширського району, Волинська область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

СИДОРЧУК
Ольга Денисівна

СИЗОНОВА
Вікторія Іванівна

СИМОНОВИЧ
Ірина Євгенівна

СИНІЦЯ
Ніна Миколаївна

СИНЮК
Ніна Петрівна

СИРОІД
Лідія Дмитрівна

СИРОТЕНКО
Ірина Вікторівна

СИЧОВА
Любов Іванівна

СИВАЄВА
Тетяна Федорівна

СІДАК
Олена Павлівна

СІДАЦЬКА
Надія Самоїлівна

СІКІДІН
Роза Михайлівна

СІЛЬЧУК
Тетяна Іванівна

СІРА
Оксана Василівна

СІРЧЕНКО
Галина Іванівна

СКВОРЦОВА
Ольга Михайлівна

СКІБА
Тетяна Миколаївна

СКІБА-КОСЬОРОВСЬКА
Галина Олександрівна

СКОРУК
Валентина Михайлівна

СКУЛІНЕЦЬ
Світлана Федорівна

СЛАВИНСЬКА
Галина Олександрівна

СЛАЄПА
Ольга Франківна

СЛІНЬКО
Катерина Стефанівна

СЛОБОДЯН
Вероніка Михайлівна

СЛОБОДЯНИЮК
Галина Вікторівна

СЛОБОЖЕНЮК
Галина Григорівна

СЛОТА
Надія Михайлівна

СМАЛЬ
Катерина Семенівна

мати п'яти дітей,
с. Тиховик Зарічненського району, Рівненська область

мати десяти дітей, м. Донецьк

мати семи дітей, м. Київ

мати одинадцяти дітей,
м. Маріуполь, Донецька область

мати десяти дітей,
м. Луцьк, Волинська область

мати п'яти дітей,
с. Грунь Охтирського району, Сумська область

мати п'яти дітей,
с. Федорівка Запорізького району, Запорізька область

мати п'яти дітей, м. Севастополь

мати восьми дітей,
м. Вилкове Кілійського району, Одеська область

мати дев'яти дітей, м. Одеса

мати шести дітей,
с. Гравове Кодимського району, Одеська область

мати десяти дітей,
с. Кідри Володимирецького району, Рівненська область

мати одинадцяти дітей, с. Мельники-Річницькі
Ратнівського району, Волинська область

Указ семи дітей,
с. Радуми Бараїївського району, Житомирська область

мати десяти дітей, с. Аджамка
Кіровоградського району, Кіровоградська область

мати п'яти дітей,
м. Бобровиця, Чернігівська область

мати семи дітей,
смт Каланчак, Херсонська область

мати п'яти дітей, м. Львів

мати п'яти дітей,
м. Свердловськ, Луганська область

мати шістнадцяти дітей,
с. Березинця Маневичького району, Волинська область

мати семи дітей,
м. Костопіль, Рівненська область

мати шести дітей,
смт Чечельник, Вінницька область

мати п'яти дітей,
м. Свердловськ, Луганська область

мати десяти дітей,
с. Жуків Таушанського району, Івано-Франківська область

мати шести дітей,
с. Хороша Липовецького району, Вінницька область

мати восьми дітей,
с. Топори Ізяславського району, Хмельницька область

мати чотирнадцяти дітей,
с. Високе Монастирського району, Тернопільська область

мати дев'яти дітей,
с. Степанівка Здолбунівського району, Рівненська область

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

СМИК
Світлана Романівна

СМИК
Тетяна Іванівна

СМИКОВА
Галина Володимирівна

СМІТЮХ
Тамара Миколаївна

СНІГУР
Валентина Іванівна

СНІЖКО
Любов Никонівна

СНІСАРЕНКО
Галина Петрівна

СОЙМА
Василіна Іванівна

СОЛОДОВНИК
Галина Юріївна

СОЛОМЕНКО
Валентина Михайлівна

СОЛОШЕНКО
Марія Улянівна

СОПІНА
Тетяна Олександрівна

СОРОКА
Оксана Михайлівна

СОСНОВСЬКА
Раїса Петрівна

СТАВЕНСЬКА
Ганна Федорівна

СТАДНИК
Катерина Іванівна

СТАДНИК
Ростислава Володимирівна

СТАНЬКО
Ольга Михайлівна

СТАРОДУБ
Антоніна Сергіївна

СТАРЧУК
Орися Василівна

СТАХНЮК
Галина Анаїївна

СТАШЕНКО
Галина Василівна

СТЕЛЬМАЦЬУК
Людмила Михайлівна

СТЕРЕНЧУК
Уляна Іванівна

СТОЙКОВА
Аурелія Пафрільівна

СТРИЛЕЦЬКА
Леся Максимівна

СТРУГОВА
Ніна Іванівна

СТРУК
Наталія Іванівна

мати дев'яти дітей,
с. Порозове Рівненського району, Рівненська область

мати дев'яти дітей,
смт Томашгород Рокитнівського району, Рівненська область

мати дев'яти дітей,
с. Кременчук, Полтавська область

мати дванадцяти дітей,
м. Камінь-Каширський, Волинська область

мати одинадцяти дітей, м. Хмельницький

мати восьми дітей,
с. Сопачів Володимирецького району, Рівненська область

мати семи дітей,
с. Нове Місто Тиврівського району, Вінницька область

мати десяти дітей,
с. Красна Тячівського району, Закарпатська область

мати п'яти дітей,
смт Чечельник, Вінницька область

мати восьми дітей,
с. Червона Гірка Макарівського району, Київська область

мати шести дітей, м. Київ

мати десяти дітей, м. Харків

мати восьми дітей,
с. Радча Тисменицького району, Івано-Франківська область

мати шести дітей,
м. Біла Церква, Київська область

мати восьми дітей,
с. Дубриничі Перечинського району, Закарпатська область

мати п'яти дітей,
м. Липовець, Вінницька область

мати п'яти дітей, м. Хмельницький

мати п'яти дітей,
с. Байківці Тернопільського району, Тернопільська область

мати шести дітей,
с. Удич Тельнівського району, Вінницька область

мати семи дітей,
с. Вербіці Заставнянського району, Чернівецька область

мати восьми дітей,
м. Костопіль, Рівненська область

мати п'яти дітей, с. Журавка Шполянського району, Черкаська область

мати п'яти дітей,
м. Костопіль, Рівненська область

мати дванадцяти дітей,
с. Добре Камінь-Каширського району, Волинська область

мати десяти дітей,
м. Теплодар, Одеська область

мати дев'яти дітей, м. Хмельницький

мати п'яти дітей, м. Київ

мати десяти дітей,
м. Камінь-Каширський, Волинська область

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

СТРУК
Світлана Василівна

СТУКАЛО
Олена Василівна

СТУКАЛО
Тамара Кузьмівна

СУПРОВИЧ
Надія Семенівна

СУПРУНЮК
Віра Михайлівна

СУПРУНЮК
Марія Павлівна

СУРЖИК
Ганна Василівна

СУРМАЙ
Любов Василівна

СУС
Ніна Василівна

СУСОЛ
Тетяна Михайлівна

СУХАРА
Христина Іванівна

СУХІН
Оксана Миколаївна

СУХОВІНСЬКА
Діна Дем'янівна

СУХОРЕБРА
Ніна Іванівна

СУХОРУКОВА
Галина Анатоліївна

СУЧЕВАН
Олена Костянтинівна

СУЩЕНКО
Наталія Федорівна

СУСЮКАЛОВА
Надія Михайлівна

СЯТИНА
Лілія Степанівна

ТАНАТАРОВА
Олена Леонідівна

ТАРАН
Надія Іванівна

ТАРАН
Тамара Василівна

ТАРАНОВА
Світлана Вікторівна

ТАРАСЮК
Євгенія Луківна

ТАРАСЮК
Марія Петрівна

ТАРАСЮК
Ольга Адамівна

ТЕЙМУРОВА
Лілія Мірза-Киз

ТЕЛІШКО
Марія Степанівна

мати тринадцяти дітей, с. Острівець
Городенківського району, Івано-Франківська область

мати одинадцяти дітей, м. Чернігів

мати чотирнадцяти дітей, м. Чернігів

мати дванадцяти дітей,
с. Ярівка Хотинського району, Чернівецька область

мати одинадцяти дітей, с. Мельники-Річучки
Ратнівського району, Волинська область

мати п'яти дітей, с. Машук
Зарічненського району, Рівненська область

мати семи дітей,
с. Дроздів Рокитнівського району, Рівненська область

мати семи дітей,
с. Чепіль Балакалійського району, Харківська область

мати десяти дітей,
м. Камінь-Каширський, Волинська область

мати восьми дітей,
с. Берізки Чечельницького району, Вінницька область

мати одинадцяти дітей,
с. Кричово Тячівського району, Закарпатська область

мати восьми дітей, с. Темірівці
Галицького району, Івано-Франківська область

мати семи дітей,
м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим

мати семи дітей,
с. Париски Попільнянського району, Житомирська область

мати семи дітей,
м. Мерефа Харківського району, Харківська область

мати десяти дітей,
с. Черлена Новоселицького району, Чернівецька область

мати шести дітей, м. Київ

мати шести дітей, м. Харків

мати дев'яти дітей,
с. Рубанівка Великопетирського району, Херсонська область

мати шести дітей, м. Харків

мати шести дітей,
с. Прогрес Козелецького району, Чернігівська область

мати п'яти дітей, с. Ладжизинські
Хутори Гайсинського району, Вінницька область

мати п'яти дітей, смт Краснопавлівка
Лозівського району, Харківська область

мати п'яти дітей,
с. Тишція Березівського району, Рівненська область

мати дванадцяти дітей,
с. Карпилівка Ківерцівського району, Волинська область

мати одинадцяти дітей,
с. Видлерта Камінь-Каширського району, Волинська область

мати восьми дітей, м. Дніпропетровськ

мати шести дітей, м. Тернопіль

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ТЕРЕБОВИЙ
Ольга Іванівна

ТЕРЕЩЕНКО
Ніна Агенствіна

ТЕРНИНКО
Магдалина Степанівна

ТЕРПЕЛЮК
Надія Геннадівна

ТИМОЩЕНКО
Ніна Петрівна

ТИРОУС
Ганна Дмитрівна

ТИХОНЧУК
Галина Іванівна

ТИЩЕНКО
Надія Василівна

ТИЩУК
Марія Михайлівна

ТІЛЬНА
Світлана Іванівна

ТКАЧ
Людмила Расулінна

ТКАЧЕНКО
Тетяна Петрівна

ТКАЧЕНКО
Юлія Йосипівна

ТКАЧУК
Євгенія Іванівна

ТКАЧУК
Ольга Макарівна

ТОКАР
Катерина Іванівна

ТОКАРЧУК
Людмила Григорівна

ТОКАРЧУК
Ольга Іванівна

ТОЛОЧНА
Ольга Іванівна

ТРАВЯНОВА
Тетяна Леонідівна

ТРЕМБОВЕЦЬКА
Марія Євдокимівна

ТРОКОЗ
Валентина Андріївна

ТРОЯНЧУК
Анастасія Федорівна

ТРУШ
Ганна Михайлівна

ТУКАЛО
Тетяна Володимирівна

ТУРЧИК
Галина Сергіївна

ТЯГУН
Ірина Миколаївна

ТЯГУН
Надія Фоміна

мати п'яти дітей,
м. Бровари, Київська область

мати восьми дітей,
м. Мерефа Харківського району, Харківська область

мати дванадцяти дітей,
с. Фанчикове Виноградівського району, Закарпатська область

мати десяти дітей, м. Луцьк

мати семи дітей,
с. Кулажичі Броварського району, Київська область

мати дванадцяти дітей, с. Жукотин
Коломийського району, Івано-Франківська область

мати восьми дітей,
с. Зірне Березівського району, Рівненська область

багатодітна мати, робітниця Національної медичної академії
післядипломної освіти імені П.А. Шупика, м. Київ

мати десяти дітей, с. Мельники-Ричицькі
Ратнівського району, Волинська область

мати одинадцяти дітей,
м. Обухів, Київська область

мати семи дітей, м. Одеса

мати п'яти дітей,
м. Греське, Луганська область

мати п'яти дітей, Київська область

мати шести дітей, м. Вінниця

мати п'яти дітей,
с. Заозір'я Зарічненського району, Рівненська область

мати шести дітей,
с. Кинашів Тульчинського району, Вінницька область

мати дев'яти дітей,
с. Черче Камінь-Каширського району, Волинська область

мати п'яти дітей,
с. Заозір'я Зарічненського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Новоукраїнка Чорнобайського району, Черкаська область

мати шести дітей, м. Київ

мати п'яти дітей,
с. Степанівка Теплицького району, Вінницька область

мати шести дітей, м. Житомир

мати п'яти дітей, м. Житомир

мати восьми дітей,
с. Гітче Жовківського району, Львівська область

мати десяти дітей,
м. Кіровськ, Луганська область

мати десяти дітей,
с. Кідри Володимирецького району, Рівненська область

мати восьми дітей,
м. Чугув, Харківська область

мати десяти дітей,
м. Чугув, Харківська область

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 11 червня 2007 року № 521

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

УТРИНЧУК
Ганна Дмитрівна

УДОД
Ніна Іванівна

УДОДИК
Надія Василівна

УДОДШИН
Ольга Феодосіївна

УДОДШИНА
Ніна Євстафіївна

УСАТОВА
Наталія Вікторівна

УСЕНКО
Людмила Миколаївна

ФАРИНА
Сніжмита Інатівна

ФАТЕНКО
Наталія Вікторівна

ФАЦЕВСЬКА
Ольга Іванівна

ФЕДОРЕНКО
Євгенія Михайлівна

ФЕДОРЕНКО
Знаїда Петрівна

ФЕДОРІШИН
Марія Романівна

ФЕДОРОВА
Любов Іванівна

ФЕДОРЧУК
Неоніла Володимирівна

ФЕДЮК
Катерина Іванівна

ФЕНЬ
Людмила Михайлівна

ФЕСІЄНКО
Тетяна Вікторівна

ФЕЩЕНКО
Надія Арсеніївна

ФИЛЕНКО
Віра Василівна

ФИЛПЕНКО
Надія Максимівна

ФІЦАЙ
Марія Миколаївна

ФОМІНА
Валентина Василівна

ФРІДРІХ
Ольга Артемівна

ФУЛЬОН
Лідія Йосипівна

ФУРСОВА
Надія Гаврилівна

ФУРСОВА
Надія Олексіївна

ХАРЕНКО
Людмила Іванівна

мати одинадцяти дітей, с. Нижній Вербіж
Коломийського району, Івано-Франківська область

мати п'яти дітей,
с. Тишиця Березівського району, Рівненська область

мати одинадцяти дітей,
с. Поляни Березівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Тишиця Березівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Тишиця Березівського району, Рівненська область

мати дванадцяти дітей,
с. Надія Роздільнянського району, Одеська область

мати одинадцяти дітей, смт Червоногригорівка
Нікопольського району, Дніпропетровська область

мати п'яти дітей,
с. Заводівка Горностаївського району, Херсонська область

мати семи дітей,
м. Сміла, Черкаська область

мати восьми дітей,
смт Чернівці, Вінницька область

мати шести дітей,
м. Свердловськ, Луганська область

мати п'яти дітей,
с. Телешине Кам'янського району, Черкаська область

мати шести дітей,
с. Грабич Коломийського району, Івано-Франківська область

мати семи дітей,
м. Маріуполь, Донецька область

мати десяти дітей, м. Луцьк

мати шести дітей, с. Гітче Жовківського району,
Львівська область

мати тринадцяти дітей, с. Карпівка
Ківерцівського району, Волинська область

мати восьми дітей,
с. Лука-Барська Барського району, Вінницька область

мати восьми дітей,
м. Біла Церква, Київська область

мати шести дітей,
с. Филанкове Чутівського району, Полтавська область

мати п'яти дітей,
с. Цісалива Липовецького району, Вінницька область

мати дев'яти дітей,
с. Кірове Корсунь-Шевченківського району, Черкаська область

мати п'яти дітей, с.сидце Чаплине
Васильківського району, Дніпропетровська область

мати восьми дітей,
с. Задожжє Зарічненського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Князівка Березівського району, Рівненська область

мати семи дітей,
м. Мерефа Харківського району, Харківська область

мати десяти дітей,
м. Мерефа Харківського району, Харківська область

мати одинадцяти дітей,
с. Балаклія Смілянського району, Черкаська область

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

ХАРКОВЕЦЬ
Тетяна Михайлівна

ХАРЧЕНКО
Тетяна Яківна

ХАФІЗОВА
Олена Гельманівна

ХВАЛЬ
Тетяна Іванівна

ХВАЛЬКО
Лілія Михайлівна

ХЕРСОНЮК
Людмила Анатоліївна

ХИЛЬЧУК
Любов Віталіївна

ХОВАЙЛО
Наталія Григорівна

ХОДАКЕВИЧ
Ганна Іванівна

ХОДАКІВСЬКА
Діна Михайлівна

ХОДАКІВСЬКА
Тетяна Федорівна

ХОМИЧ
Віра Петрівна

ХОМИЧ
Галина Михайлівна

ХОМИЧ
Галина Омелянівна

ХОМИЧ
Любов Василівна

ХОМИЧ
Марія Михайлівна

ХОМИЧ
Ніна Василівна

ХОМИЧ
Софія Григорівна

ХОМИЧ
Софія Іванівна

ХОМІ
Світлана Віталіївна

ХОМЯК
Ганна Степанівна

ЦАЙДЕР
Ганна Михайлівна

ЦАНЬКО
Софія Василівна

ЦАРИК
Олександра Іванівна

ЦЕЛИП
Надія Іванівна

ЦИБУЛЬКО
Галина Миколаївна

ЦИГАНЕНКО
Світлана Іванівна

мати шести дітей,
с. Зячківка Христинівського району, Черкаська область

мати дев'яти дітей, м. Дніпропетровськ

мати шести дітей,
с. Молочне Сакського району, Автономна Республіка Крим

мати п'яти дітей, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Мадушка Березнівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Дідумка Бершадського району, Вінницька область

мати десяти дітей,
с. Мадушка Березнівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,
смт Думань Ківерцівського району, Волинська область

мати п'яти дітей,
с. Дубно Рокитнівського району, Рівненська область

мати одинадцять дітей, с. Горцик
Коростенського району, Житомирська область

мати п'яти дітей, м. Київ

мати восьми дітей,
с. Березове Рокитнівського району, Рівненська область

мати дев'яти дітей,
с. Березове Рокитнівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,
смт Шарівка Богодухівського району, Харківська область

мати восьми дітей,
с. Березове Рокитнівського району, Рівненська область

мати восьми дітей,
с. Галине Рокитнівського району, Рівненська область

мати шести дітей,
с. Березове Рокитнівського району, Рівненська область

мати дев'яти дітей,
с. Березове Рокитнівського району, Рівненська область

мати шести дітей,
с. Березове Рокитнівського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Березове Рокитнівського району, Рівненська область

мати семи дітей,
м. Хмельницький

мати шести дітей,
смт Горнистаївка, Херсонська область

мати десяти дітей,
с. Виписки Перемишлянського району, Львівська область

мати чотирнадцять дітей,
м. Свалява, Закарпатська область

мати семи дітей,
с. Вороняки Золочівського району, Львівська область

мати десяти дітей,
с. Вишневе Софіївського району, Дніпропетровська область

мати одинадцять дітей,
смт Глевах Васильківського району, Київська область

мати шести дітей,
с. Яблунове Оржидького району, Полтавська область

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

ЦИМБАЛІСТА
Віра Федонівна

ЦИМБРОВИЧ
Людмила Андріївна

ЦНИК
Олександра Петрівна

ЦЩЕЙ
Галина Володимирівна

ЧАБАНЦОВА
Любов Іванівна

ЧАЛА
Ніна Олександрівна

ЧАУС
Меланія Ізотівна

ЧЕДОЛУМА
Зинаїда Ілліна

ЧЕКАН
Юлія Георгіївна

ЧЕКМАРЬОВА
Валентина Василівна

ЧЕКРИЖОВА
Людмила Віцентіївна

ЧЕЛЕНЮК
Олена Михайлівна

ЧЕЛЕНЯК
Олена Василівна

ЧЕПА
Дарія Григорівна

ЧЕПУРКО
Антоніна Іванівна

ЧЕРЕВАЧ
Євгенія Тимофіївна

ЧЕРЕВАЧ
Євгенія Федорівна

ЧЕРЕВАЧ
Катерина Олексіївна

ЧЕРЕВАЧ
Надія Степанівна

ЧЕРЕДНИЧЕНКО
Марія Федотівна

ЧЕРЕПОВИЧ
Ганна Михайлівна

ЧЕРНОМОР
Олена Григорівна

ЧЕРНЯКОВИЧ
Єна Миколаївна

ЧЕХІВСЬКА
Ольга Миколаївна

ЧЕХОВСЬКА
Тетяна Олексіївна

ЧИХІЧІНА
Іліна Матвіївна

ЧИЧКАН
Наталія Григорівна

ЧМУНЕВИЧ
Віра Ілліна

мати п'яти дітей, м. Тернопіль

мати п'яти дітей,
с. Волиця Андрушівського району, Житомирська область

мати п'яти дітей, м. Тернопіль

мати дванадцять дітей, м. Виноградів, Закарпатська область

мати п'яти дітей,
с. Хиночі Володимирецького району, Рівненська область

мати дев'яти дітей,
м. Мерефа Харківського району, Харківська область

мати п'яти дітей,
с. Заводівка Горнистаївського району, Херсонська область

мати шести дітей,
с. Баламутівка Заставнівського району, Чернівецька область

мати п'яти дітей, с. Марзалівка
Білогород-Дністровського району, Одеська область

мати семи дітей,
с. Прямобалка Арцизького району, Одеська область

мати п'яти дітей, м. Київ

мати десяти дітей,
с. Терново Тавчівського району, Закарпатська область

мати одинадцять дітей,
с. Сасове Тячівського району, Закарпатська область

мати п'ятнадцять дітей,
с. Піски Бродівського району, Львівська область

мати п'яти дітей,
м. Новий Буг, Миколаївська область

мати дванадцять дітей,
с. Рудка Володимирецького району, Рівненська область

мати одинадцять дітей, с. Більська
Воля Володимирецького району, Рівненська область

мати десяти дітей, с. Більська Воля
Володимирецького району, Рівненська область

мати дев'яти дітей,
смт Рафалівка Володимирецького району, Рівненська область

мати шести дітей,
с. Липки Макаріївського району, Київська область

мати п'яти дітей,
с. Задовже Зарічненського району, Рівненська область

мати дванадцять дітей,
с. Маяки Білійського району, Одеська область

мати п'яти дітей,
с. Заозір'я Зарічненського району, Рівненська область

мати п'яти дітей,
с. Сальниця Хмельницького району, Вінницька область

мати дев'яти дітей,
м. Бровари, Київська область

мати семи дітей,
с. Прудянка Дергачівського району, Харківська область

мати п'яти дітей,
с. Заводівка Горнистаївського району, Херсонська область

мати дев'яти дітей,
с. Вєжичка Рокитнівського району, Рівненська область

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Укаа Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Укаа Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Укаа Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

ЧМУТ Любов Адамівна	мати п'яти дітей, с. Бопулі Березівського району, Рівненська область	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386	ШЛЬОМИЧ Єлазвета Васиївна	мати семи дітей, с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ЧОПИК Ганна Степанівна	мати семи дітей, с. Іване-Пусте Борщівського району, Тернопільська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ШЛЬОМИЧ Марія Миколаївна	мати п'яти дітей, с. Старе Село Рокитнівського району, Рівненська область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ЧУДИНОВИЧ Любов Пилипівна	мати п'яти дітей, с. Річиди Зарічненського району, Рівненська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ШМАТЧЕНКО Лариса Петрівна	мати дев'яти дітей, с. Дубовики Васильківського району, Дніпропетровська область	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386
ЧУЄВА Тетяна Миколаївна	мати п'яти дітей, м. Донецьк	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386	ШМИГА Марія Ісаївна	мати десяти дітей, с. Бишляк Володимирецького району, Рівненська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846
ЧУМАК Валентина Іванівна	мати шести дітей, с. Маразлівка Білогород-Дністровського району, Одеська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ШОБЕЙ Марія Миколаївна	мати десяти дітей, с. Терново Тачівського району, Закарпатська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846
ЧУМАК Лариса Володимирівна	мати п'яти дітей, м. Харків	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386	ШОВГЕНЮК Василина Василиївна	мати дев'яти дітей, с. Чорний Потік Надвіриньського району, Івано-Франківська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846
ЧУРИЛОВИЧ Лідія Іванівна	мати п'яти дітей, с. Дроздинь Рокитнівського району, Рівненська область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161	ШОЛОТЮК Лідія Панасівна	мати двадцять дітей, с. Карпильківка Ківерцівського району, Волинська область	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386
ШАГАРОВА Любов Володимирівна	мати тринадцять дітей, м. Львів	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161	ШОСТАК Ніна Дмитрівна	мати дев'ять дітей, м. Виници	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846
ШАПАРЕНКО Валентина Борисівна	мати шести дітей, с. Фрунзіївка Решетилівського району, Полтавська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ШПАКОВСЬКА Антоніна Іванівна	мати п'яти дітей, с. Привітківка Зарічненського району, Рівненська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846
ШАТИЛО Олена Васиївна	мати п'яти дітей, с. Оленівка Козельщинського району, Полтавська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ШТЕЦЬ Людмила Леонідівна	мати семи дітей, смт Володимирівка Волинського району, Донецька область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ШВАЧКО Ольга Миколаївна	мати дванадцять дітей, с. Крехів Козелецького району, Чернігівська область	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386	ШУКРУТА Надія Степанівна	мати шести дітей, с. Зазор'я Зарічненського району, Рівненська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846
ШВЕЦЬ Любов Іванівна	мати п'яти дітей, с. Біла Тернопільського району, Тернопільська область	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386	ШУЛЬГА Антоніна Васиївна	мати десяти дітей, с. Глинці Рокитнівського району, Рівненська область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ШВИРИД Галина Михайлівна	мати семи дітей, с. Довговоля Володимирецького району, Рівненська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ШУСТ Марія Іванівна	мати п'яти дітей, м. Тернопіль	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ШЕВЧЕНКО Світлана Борисівна	мати семи дітей, м. Луганськ	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ЩЕРБАНЬ Світлана Володимирівна	мати шести дітей, м. Севастополь	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ШЕВЧУК Любов Васиївна	мати п'яти дітей, м. Ланівці, Тернопільська область	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386	ЩИГОЛЬ Тетяна Володимирівна	мати п'яти дітей, с. Мале Старосілля Смілянського району, Черкаська область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ШЕВЧУК Марія Михайлівна	мати шести дітей, с. Голінь Калузького району, Івано-Франківська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ЮДНА Світлана Андріївна	мати восьми дітей, селище Нижнє (м. Первомайськ), Луганська область	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386
ШЕПЕТЬКО Валентина Тимофіївна	мати восьми дітей, м. Дергачі, Харківська область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161	ЮЩЕНКО Катерина Луківна	мати п'яти дітей, м. Бердиськ, Запорізька область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ШЕРСТЮК Ганна Васиївна	мати п'яти дітей, м. Харків	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161	ЮЗВАК Світлана Олександрівна	мати десяти дітей, с. Роздольє Каховського району, Херсонська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846
ШИЛО Наталья Володимирівна	мати шести дітей, м. Кременчук, Полтавська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ЮРЕСКУЛ Євгенія Захарівна	мати десяти дітей, м. Білогород-Дністровський, Одеська область	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386
ШИШИК Любов Адамівна	мати десяти дітей, смт Маневичі, Волинська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ЮРИМ Ноїна Максимівна	мати шести дітей, м. Костопає, Рівненська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846
ШИЯН Ганна Васиївна	мати восьми дітей, с. Медивка Галицького району, Івано-Франківська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ЮРКОВЕЦЬ Ніна Степанівна	мати шести дітей, с. Глинці Рокитнівського району, Рівненська область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ШКАБРІЙ Зірка Григорівна	мати десяти дітей, с. Нові Скоморохи Галицького району, Івано-Франківська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ЮРКОВЕЦЬ Тамара Миколаївна	мати десяти дітей, с. Глинці Рокитнівського району, Рівненська область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ШКАРОВСЬКА Тетяна Іванівна	мати одинадцять дітей, м. Полтава	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ЮРЧЕНКО Надія Андріївна	мати шести дітей, смт Корнин Попільнянського району, Житомирська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846
ШКАРПЕНКО Анастасія Корніївна	мати п'яти дітей, с. Грунь Охтирського району, Сумська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ЮХИМЕЦЬ Людмила Васиївна	мати п'яти дітей, м. Виници	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ШКІНДЕР Марія Максимівна	мати п'яти дітей, с. Чучеве Володимирецького району, Рівненська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ЯБЛОНСЬКА Знаїда Васиївна	мати шести дітей, м. Севастополь	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386
ШКІНДЕР Ніна Севостіянівна	мати восьми дітей, с. Малий Жолудськ Володимирецького району, Рівненська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846	ЯКИМЕЧКО Марія Михайлівна	мати дев'яти дітей, с. Кінашів Галицького району, Івано-Франківська область	Укаа Президента України від 10 вересня 2007 року № 846
ШКІНДЕР Олександра Петрівна	мати п'яти дітей, с. Великий Жолудськ Володимирецького району, Рівненська область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161	ЯКИМІВ Любов Романівна	мати шести дітей, с. Руда Рогатинського району, Івано-Франківська область	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161
ШКОЛЬНА Любов Адамівна	мати шести дітей, м. Київ	Укаа Президента України від 28 лютого 2007 року № 161	ЯКОБЕЦЬ Самфіра Троянівна	мати дванадцять дітей, с. Магала Новоселицького району, Чернівецька область	Укаа Президента України від 7 травня 2007 року № 386

ЯКОВЧУК

Надія Михайлівна

ЯКУБИНСЬКА

Людмила Іванівна

ЯНУЛЬ

Марія Андріївна

ЯРЕМЧУК

Любов Григорівна

ЯРМОЛЕНКО

Тамара Федорівна

ЯРМОЛА

Тамара Валентинівна

ЯСКЕВИЧ

Ганна Григорівна

ЯСКОВЕЦЬ

Галина Василівна

ЯСКОВЕЦЬ

Галина Карпівна

ЯСКОВЕЦЬ

Надія Демидівна

ЯСКОВЕЦЬ

Наталія Миколаївна

ЯСКОВЕЦЬ

Тамара Ксенофонтівна

ЯСТРЕМБОВИЧ

Надія Михайлівна

ЯЦЕНКО

Валентина Миколаївна

ЯЦІШИН

Світлана Данилівна

ЯЦІВІЙ

Людмила Володимирівна

ЯЦЮК

Раїса Іванівна

мати п'яти дітей, м. Харків

мати п'яти дітей,

с. Березове Рокитнівського району, Рівненська область

мати одинадцяти дітей,

смт Цумань Ківерцівського району, Волинська область

мати восьми дітей,

м. Ізяслав, Хмельницька область

мати одинадцяти дітей,

м. Біла Церква, Київська область

мати п'яти дітей,

с. Туровець Житомирського району, Житомирська область

мати шести дітей,

с. Дроздів Рокитнівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,

с. Тишиця Березнівського району, Рівненська область

мати шести дітей,

с. Богущі Березнівського району, Рівненська область

мати шістнадцяти дітей,

с. Поляни Березнівського району, Рівненська область

мати десяти дітей,

с. Богущі Березнівського району, Рівненська область

мати восьми дітей,

с. Поляни Березнівського району, Рівненська область

мати шести дітей,

с. Дівочки Черняхівського району, Житомирська область

мати восьми дітей, с. Старомайорське

Великоновосітківського району, Донецька область

мати п'яти дітей,

с. Голинь Калуського району, Івано-Франківська область

мати одинадцяти дітей,

с. Сергіївка Волочеського району, Хмельницька область

мати шести дітей, с. Сквородки

Старокостянтинівського району, Хмельницька область

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 7 травня 2007 року № 386

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

Указ Президента України
від 10 вересня 2007 року № 846

БУБЛЯСЬ ЛЮДМИЛА ОЛЕКСАНДРІВНА

**Присвоєно почесне звання
"Мати-героїня"**

**за материнську самовідданість,
народження та зразкове виховання дітей у сім'ї,
забезпечення умов для всебічного їх розвитку.**

**Указ Президента України
від 15 лютого 2008 року № 126**

Приблизно двірник на ЖБК "Автомат - 3".

Народилася 8 лютого 1959 року в с. Козари Носівського району Чернігівської області в сім'ї колгоспників. У 1974 р. закінчила 8 класів середньої школи, в 1977 р. - Київське ПТУ № 6, за фахом - палітурник художнього переплетення. Сім років працювала на фабриці "Друкована реклама" за фахом.

З народженням доньок довелося змінити місце роботи, щоб вивільнити для їх виховання більше часу.

Людмила Олександрівна - активний член громадської організації "Союз багатодітних сімей" Подільського району м. Києва. Уважна до потреб оточуючих, вона завжди знаходить час для виконання різних доручень координаційної ради Союзу багатодітних сімей.

Комунікабельна, щира, має позитивний досвід багатодітної матері, охоче ділиться набутими знаннями з молодими матерями, має заслужений авторитет серед членів спілки, вчительського та батьківського колективу в школі, дитячому садочку.

Заміжня. Чоловік Бублясь Іван Миколайович (1955 р. н.) має середню спеціальну та незакінчену вищу освіти (ПТУ №4 та КІБІ). Працював токарем, будівельником, нині очолює ЖБК "Автомат - 3".

Виховують дітей у любові до Господа, до оточуючих людей, особливо до тих, хто потребує допомоги. Люблять порядок, систематично займаються озелененням території навколо свого будинку. В цьому їм активно допомагають діти. Вони разом із батьками саджають плодови і декоративні дерева, а потім доглядають за ними.

Сім'я має батьківський будиночок в селі, гарний садок, город. Вільний час присвячує відпочинку та роботі на землі. Це приносить задоволення і є суттєвою підтримкою бюджету сім'ї.

Кожен з дітей має свою діляночку для експериментів на землі, особливо люблять це заняття молодші діти.

Діти обожнюють фізичну культуру, у чому їх активно підтримує мати, розуміючи, що без фізичного загартування досягти гармонійного розвитку дитини неможливо.

Людмила Олександрівна народила шестеро дітей і виховала їх разом з Іваном Миколайовичем.

Наталія (1984 р. н.) після закінчення СШ № 271 м. Києва здобула вищу освіту в Національному педагогічному університеті ім. М.П. Драгоманова. Нині працює в бібліотеці ім. О.С. Грибоєдова. За високі показники у навчанні рекомендована до аспірантури, куди має намір вступити восени 2008 року. Має музичну середню освіту.

Олена (1986 р. н.) здобула середню спеціальну освіту в швейному училищі № 49. Працює закрійником в ательє, а за сумісництвом - домашній модельєр та швея: одягає всю родину.

Дар'я (1994 р. н.) навчається у 8 класі ЗОШ № 8 м. Києва та музичній школі № 31 по класу фортепіано. Художня натура, добре малює. Брала участь у художніх виставках, музичних конкурсах, де показала хороші результати. Цікавиться біологією.

Іван (1997 р. н.) навчається в школі-інтернаті № 6 у логопедичному класі. Дуже любить читати і заохочує до цього молодших братиків.

Олександр (1998 р. н.) та Володимир (2000 р. н.) вчать відповідно в 4-му та 1-му класах ЗОШ № 8 м. Києва. Люблять точні науки, особливо математику, хороші помічники вдома по господарству.

Валентина Веренко

Родина Бублясь

ДИБКОВА ГАЛИНА ІВАНІВНА

Присвоєно почесне звання
"Мати-героїня"
за материнську самовідданість,
народження та зразкове виховання дітей у сім'ї,
забезпечення умов для всебічного їх розвитку.
Указ Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Медаль материнства II ступеня (1986 р.)

Неодноразово нагороджувалася Подяками та Почесними грамотами районної та міської держадміністрацій.

Народилася 28 січня 1949 року в м. Мозир Гомельської області у родині вчителів. Дитинство пройшло в м. Глухів Сумської області, де в 1966 р. одночасно закінчила із золотою медаллю СШ №2 та музичну школу. У 1971 р. здобула вищу освіту у Київському державному університеті ім. Т.Г. Шевченка. Після закінчення закладу три роки працювала вчителем хімії, математики та креслення в с. Мотижин Макарівського району та м. Васильків Київської області. З 1975 р. по 2002 р. працювала у ІЗНХ НАН України, пройшовши шлях від інженера до провідного інженера-технолога. Автор понад 15 наукових статей у галузі електроніки. Ветеран праці. Народилася, напевне, під знаком громадської роботи, бо ще зі шкільної партії і студентської лави постійно мала, окрім основного заняття, ще й додаткове - староста класу, секретар шкільної комсомольської організації, член профспілки курсу і староста у студентській капелі "Дніпро", голова профспілки вчителів у школі й у відділі ІЗНХ, член батьківських комітетів у дитячих садочках та школах, де вчилися діти.

Уже маючи 5 дітей, у 1991 р. стала однією із засновників громадської організації "Союз багатодітних сімей" Подільського району м. Києва. Багато років посіпє є відповідальним секретарем та заступником голови організації.

Разом з онуками і чоловіком залюбки займається дачними справами, милується квітами і пташками.

Чоловік Дибков Василь Іванович (1948 р. н.) - доктор хімічних наук, автор понад 100 наукових праць, серед яких широко відомі 4 монографії. Вміє працювати і головою, і руками - паралельно з обмірковуванням високотемпературних фізико-хімічних процесів твердого тіла виправно майструє разом із синами кухонні меблі чи ремонтує пральну машину. Отримавши батьківські та материнські уроки, сини не бояться ні молотка, ні сантехнічного ключа, вміють вони і борщ зварити, й сорочку випрати. Навколо будинку родини Дибкових виросло понад 100 дерев, дбайливо посаджених і доглянутих її членами.

Всі 5 синів мають вищу освіту: Михайло (1971 р. н.) закінчив біологічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, працює науковим співробітником в ІМБіГ НАН України, кандидат біологічних наук. Одружений, має доньку і сина.

Олександр (1976 р. н.) закінчив з відзнакою магістратуру біологічного факультету Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка та Київську медичну академію післядипломної освіти. За міжнародною програмою PhD успішно закінчив навчання у Геттінгенському університеті (Німеччина), підготував дисертацію і захистив звання доктора. Працює науковим співробітником у Макс-Планк-Інституті м. Геттінген (Німеччина). Одружений, має сина 9 років.

Іван (1977 р. н.) закінчив НТТУ "КПІ", працює завідувачем репродуктору в газеті "Хрещатик". Одружений, має дві доньки семи та двох років.

Олексій (1981 р. н.) закінчив магістратуру факультету кібернетики Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка, працює начальником відділу інформаційно-технічного забезпечення Департаменту державного екологічного моніторингу в Міністерстві охорони навколишнього природного середовища України. Одружений, має п'яторічного сина.

Віталій (1983 р. н.) закінчив НТТУ "КПІ", працює провідним спеціалістом у ТОВ "УКР Сервіс". Одружений.

Валентина Верченко

Галина Іванівна з дітьми та онуками

КОЛОТ МАРІЯ ДМИТРІВНА

Присвоєно почесне звання
"Мати-героїня"
за материнську самовідданість,
народження та зразкове виховання дітей у сім'ї,
забезпечення умов для всебічного їх розвитку.
Указ Президента України
від 28 лютого 2007 року № 161

Заступник директора з адміністративно-громадської роботи у ЗОШ № 93 м. Києва. Одна із засновників Союзу багатодітних сімей Подільського району м. Києва, постійний член Координаційної ради. Протягом перебування в організації неодноразово обиралася головою багатодітних сімей 6-го мікрорайону, головою та заступником голови Союзу багатодітних сімей, в.о. бухгалтера.

За успіхи у громадській роботі та активну життєву позицію неодноразово нагороджувалася подяками голів районної та міської держадміністрацій.

Народилася 22 травня 1952 року в с. Болячів Коростинського району Житомирської області у сім'ї колгоспників. У 1968 р., після закінчення Болячівської неповної середньої школи, вступила до технікуму легкої промисловості (м. Київ). Під час навчання почала працювати на 37-му заводі діловомо-друкаркою. У 1974 р. закінчила технікум, здобувши фах плановика-економіста. Під час роботи на заводі зустріла свого майбутнього чоловіка Колота Володимир Олексійовича.

Марія Дмитрівна має повагу і авторитет серед багатодітних родин Подільського району міста Києва, батьків та вчителів навчальних закладів, де вчать її діти.

Разом з чоловіком виховали 7 дітей.

Вихованню й освіті дітей Марія Дмитрівна приділяє велику увагу. Усі діти чемні, виховані у повазі до людей, вміють і люблять працювати.

Великою заслугою матері є те, що вона, всупереч фінансовим труднощам родини, зуміла створити всі умови для різнобічного і гармонійного розвитку своїх дітей.

Семен (1979 р. н.) після закінчення дев'яти класів СШ № 271 вступив до ліцею ім. Богуня. Здобувши середню освіту, вступив до Харківського військового університету й у 2005 р. отримав диплом спеціаліста із захисту навколишнього середовища. Повернувся до Києва, працював 2 роки за фахом. Нині працює менеджером. Одружений, має доньку 2007 р. н.

Юлія (1981 р. н.) має вищу педагогічну освіту (Національний педагогічний університет ім. М.П. Драгоманова), здобуває другу вищу освіту, студентка V курсу Київського лінгвістичного інституту іноземних мов. Захоплюється бално-

спортивними танцями. Навчалася на курсах з даної спеціальності, одержала сертифікат викладача танців. Працює викладачем німецької мови у ЗОШ № 114 та викладачем танців у ЗОШ № 93.

Степан (1982 р. н.) після закінчення 9 класів ЗОШ № 271 вчився у технікумі радіоелектроніки, вищу освіту здобув у Київському політехнічному інституті. Другу спеціальність здобув у Бізнес-Інституті при КПІ. Має диплом спеціаліста, працює фінансовим менеджером. Одружений, має доньку 2007 р. н.

Дмитро (1988 р. н.) - студент III курсу Київського національного університету культури і мистецтв. Захоплюється співом, спортивно-балетними танцями.

Катерина (1990 р. н.) після закінчення 11 класів ЗОШ № 271 вступила до Київського міського педагогічного університету ім. Б.Д. Грінченка, студентка I курсу. Успішно закінчила музичну школу № 2 ім. М.І. Вериківського по класу народних інструментів. Брала участь у музичних конкурсах, де виборувала призиви місця.

Петро (1991 р. н.) навчається в 11-му класі ЗОШ № 271. Має нахил до точних наук, добре засвоїв інформатику, оволодів роботою на комп'ютері.

Анна (1996 р. н.) навчається у 5-му класі ЗОШ № 271 та в музичній школі.

Валентина Верченко

Діти Марії Дмитрівни

МАЛАМУРА МАРІЯ ІВАНІВНА

Присвоєно почесне звання
"Мати-героїня"

за материнську самовіданість,
народження та зразкове виховання дітей у сім'ї,
забезпечення умов для всебічного їх розвитку.

Указ Президента України
від 15 лютого 2008 року № 126

Техпрацівник у водопровідному департаменті ВАТ "АК "Київводоканал".

Народилася 16 лютого 1960 року в с. Пеньківка Липинського району Вінницької області в сім'ї колгоспників. Після закінчення школи здобула в 1979 р. середню технічну освіту у Вінницькому будівельному технікумі.

Трудовий шлях розпочала в Київському науково-дослідному інституті "Укргіпрорісільгосп", де працювала по 1998 р. на посаді техника-технолога.

Доки народжувалися і підросали діти, змушена була змінювати сферу трудової діяльності, оскільки основну увагу приділяла вихованню дітей. Стояла на обліку в службі зайнятості. Потім три роки працювала технічним працівником у ЗСПШ № 175 м. Києва.

З 2005 р. Марія Іванівна працює техпрацівником у водопровідному департаменті ВАТ "АК "Київ-водоканал".

Заміжня. Чоловік Маламура Микола Васильович (1958 р. н.) працює слюсарем у ВАТ "АК "Київводоканал".

Марія Іванівна активна у різних життєвих ситуаціях. Вона є постійним членом батьківського комітету у школі, беззмовна у громадській суспільно-корисній роботі. Жінка має заслужений авторитет у сім'ї, школі, де вчилися і продовжують вчитися її діти, серед членів громадської організації "Союз багатодітних сімей". Вона має нестримне бажання всім допомогти, поділитися своєю мудрістю і зіграти душевним теплом.

Багатодітна мати вміло й успішно займається вихованням своїх дітей. Спокійна, врівноважена, на власному прикладі вчить дітей бути доброзичливими, уважними до проблем членів своєї родини, товаришів, оточуючих. Діти, як у більшості великих родин, мають постійні певні обов'язки, до яких ставляться відповідально і з розумінням їх необхідності. Це дуже допомагає їм і поза сім'єю бути свідомими громадянами, яких поважають і люблять у колективі. Турбуючись про здоров'я дітей, мати приділяє необхідну увагу і їх фізичному вихованню та загартовуванню. За успіхи у громадській роботі та зразкове виховання дітей Марія Іванівна нагороджена Подякою голови Київської міської державної адміністрації.

Подружжя виховує дітей у християнському дусі: в любові до Бога, до людей, до творчої праці. Марія Іванівна вірить, що молитва до Господа здатна захищати від негараздів, приносить спокій у душу та злагоду в сім'ю, а найсвітліший храм має бути, передовсім, у душі кожного.

Марія Іванівна народила 7 дітей і разом з чоловіком Миколою Васильовичем виховала їх.

Олексій (1982 р. н.) закінчив Індустріальний технікум, працює за спеціальністю.

Світлана (1983 р. н.) після закінчення середньої школи одержала вищу освіту в КНУБА, працює інженером-технологом в аналітичному відділі Головної диспетчерської ВАТ "АК "Київводоканал".

Микола (1985 р. н.) та Роман (1988 р. н.) після успішного закінчення середньої школи обрали один і той же вищий навчальний заклад, навчаються відповідно на V та III курсах Київського національного авіаційного університету.

Трое молодших дітей: Юрій (1990 р. н.), Марія (1993 р. н.) та Вікторія (1999 р. н.) навчаються в ЗОШ № 63 м. Києва в 11-му, 9-му та 3-му класах відповідно. Марія любить малювати, вже 7 років навчається у школі мистецтв на художньому факультеті. Вікторія відвідує уроки музики по класу фортепіано.

Валентина Верченко

Родина Марії Іванівни

НАЦІОНАЛЬНА ПРЕМІЯ УКРАЇНИ

ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ДЕЯКІ ПИТАННЯ КОМІТЕТУ З НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

(Із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 272/2006 (272/2006) від 30.03.2006)

1. Затвердити Положення про Комітет з Національної премії України імені Тараса Шевченка (додається).
2. Затвердити Положення про Національну премію України імені Тараса Шевченка (додається).
3. Затвердити персональний склад Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка (додається). (Стаття 4 втратила чинність щодо умов оплати праці голови Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка та його заступника, виходячи з умов забезпечення керівника державного комітету та його заступника на підставі Указу Президента № 272/2006 (272/2006) від 30.03.2006)
4. Кабінету Міністрів України вирішити в установленому порядку питання щодо умов оплати праці, матеріального та соціально-побутового забезпечення голови Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка та його заступника, виходячи з умов відповідного забезпечення керівника державного комітету та його заступника.
5. Визнати такими, що втратили чинність:
  - Указ Президента України від 29 листопада 1996 року № 1146 (1146/96) "Питання Комітету із Державних премій України імені Тараса Шевченка";
  - статтю 2 Указу Президента України від 27 вересня 1999 року № 1228 (1228/99) "Про Національну премію України імені Тараса Шевченка";
  - Указ Президента України від 10 жовтня 2001 року № 950 (950/2001) "Питання Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка";
  - Указ Президента України від 27 травня 2003 року № 442 (442/2003) "Про внесення змін до складу Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка";
  - статтю 1 Указу Президента України від 8 березня 2005 року № 452 (452/2005) "Про Національну премію України імені Тараса Шевченка";
  - пункт 2 статті 1 Указу Президента України від 19 травня 2005 року № 824 (824/2005) "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Президента України".

Президент України

В. ЮЩЕНКО

м. Київ,
14 листопада 2005 року
№ 1599/2005

ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОМІТЕТ З НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 14 листопада 2005 року № 1599/2005

1. Комітет з Національної премії України імені Тараса Шевченка (далі - Комітет) є спеціальним органом, що підпорядковується Президентові України і утворений для попереднього розгляду питань щодо кандидатур на присудження Національної премії України імені Тараса Шевченка (далі - Національна премія).
2. Комітет у своїй діяльності керується Конституцією (254к/96-ВР) і законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України та цим Положенням.
3. Комітет для здійснення покладених на нього функцій:
  - постійно відстежує літературні і мистецькі процеси в Україні та за її межами, аналізує їх, визначає найяскравіші, найвидатніші духовні надбання вітчизняної культури;
  - приймає твори і роботи, представлені на здобуття Національної премії, згідно з установленим порядком їх висунення; розглядає, обговорює, оцінює твори і роботи, представлені на здобуття Національної премії;
  - приймає шляхом таємного голосування рішення щодо кандидатур на присудження Національної премії;
  - розробляє пропозиції щодо зразка Диплома та Почесного знака лауреата Національної премії, вносить відповідні пропозиції Комісії державних нагород та геральдики;
  - організовує щорічне вручення Дипломів, Почесних знаків лауреатам Національної премії;
  - виплачує лауреатам Національної премії її грошову частину;
  - сприяє популяризації творів лауреатів Національної премії.
4. Комітет має право:
  - утворювати експертні комісії з визнаних фахівців у галузі літератури, культури і мистецтва;
  - залучати до письмового рецензування творів і робіт, представлених на здобуття Національної премії, визнаних фахівців у галузі літератури, культури і мистецтва, оплата праці яких здійснюється відповідно до законодавства України;
  - відраджати членів Комітету та рецензентів для ознайомлення з театральними виставами, концертними програмами, творами образотворчого та монументального мистецтва.
5. Комітет утворюється у складі голови, заступника голови та членів Комітету.
  - Голова Комітету призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України.
  - Голова та його заступники працюють у Комітеті, як правило, на постійній основі, інші члени Комітету працюють на громадських засадах. (Пункт 5 в редакції Указу Президента № 178/2007 (178/2007) від 05.03.2007)
  - Склад Комітету формується за поданням голови Комітету з числа високопрофесійних, авторитетних, відомих в Україні літераторів і митців, культурологів, літературознавців і мистецтвознавців.
  - Персональний склад Комітету затверджується Указом Президента України строком на п'ять років. Протягом цього строку може проводитися часткова ротація Комітету.
  - Якщо на здобуття Національної премії висунуто роботу члена Комітету, він протягом обговорення кандидатур та присудження премії не бере участі в роботі Комітету.
6. Основною формою роботи Комітету є засідання, які проводить голова Комітету, а в разі його відсутності - заступник голови Комітету.
  - Засідання Комітету вважається правомочним у разі присутності на ньому не менше 2/3 його складу.
  - Рішення Комітету оформляється протоколом, який підписує голова Комітету, а в разі його відсутності - заступник голови Комітету.
7. Для здійснення організаційного та іншого забезпечення діяльності Комітету утворюється секретаріат у кількості восьми осіб. Керівником секретаріату є заступник голови Комітету.
  - Голова Комітету затверджує структуру секретаріату, а також формує в установленому порядку кошторис видатків на його утримання.
8. Комітет здійснює в установленому порядку редакційно-видавничу, інформаційно-просвітницьку діяльність, формує серію видань "Бібліотека Шевченківського Комітету".
9. Комітет є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Державного казначейства України, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

Глава Секретаріату
Президента України

О. РИБАЧУК

ПОЛОЖЕННЯ ПРО НАЦІОНАЛЬНУ ПРЕМІЮ УКРАЇНИ імені ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 14 листопада 2005 року № 1599/2005

1. Національна премія України імені Тараса Шевченка (далі - Національна премія) є найбільш престижною творчою відзнакою в галузі літератури і мистецтва, публіцистики і журналістики за вагомий внесок у розвиток культури.

2. Національна премія встановлюється для нагородження громадян за найвидатніші твори літератури і мистецтва, публіцистики і журналістики, які є вершинами духовним надбанням Українського народу, утверджують високі гуманістичні ідеали, збагачують історичну пам'ять народу, його національну свідомість і самобутність, спрямовані на державотворення і демократизацію українського суспільства.

Присудження Національної премії провадиться Указом Президента України.

3. Щорічно встановлюється до десяти Національних премій.

4. На здобуття Національної премії представляються нові оригінальні твори і роботи, опубліковані (оприлюднені) у завершеному вигляді протягом останніх п'яти років, але не пізніше як за півроку до їх висунення на здобуття Національної премії.

5. Твори і роботи на здобуття Національної премії представляють Міністерство культури і туризму України, Національна академія наук України, Академія мистецтв України, творчі спілки, літературно-мистецькі об'єднання.

Представлення на здобуття Національної премії погоджується з автором чи колективом авторів.

6. Розгляд, обговорення та оцінка творів і робіт, представлених на здобуття Національної премії, проводиться Комітетом з Національної премії України імені Тараса Шевченка (далі - Комітет) у три конкурсні тури:

перший тур - попередній відбір творів і робіт та допущення їх до другого туру конкурсу шляхом обговорення та відкритого голосування;

другий тур - допущення творів і робіт до третього туру конкурсу шляхом таємного голосування; публікація в газеті "Урядовий кур'єр" списку творів і робіт, допущених до третього туру; аналіз матеріалів преси, відгуків та пропозицій, підготовка, в разі необхідності, експертних висновків;

третій тур - підсумкове обговорення творів і робіт, прийняття шляхом таємного голосування рішення щодо кандидатур на присудження Національної премії і внесення на розгляд Президентові України відповідних пропозицій.

Рішення Комітету про допущення творів і робіт до другого та третього турів конкурсу приймається простою більшістю голосів, а рішення щодо кандидатур на присудження Національної премії - не менш як 3/4 голосів присутніх на засіданні членів Комітету.

7. Повторно, але не більше двох разів, можуть висуватися на здобуття Національної премії твори і роботи, які в конкурсному відборі були допущені до участі у третьому турі.

8. Твори і роботи на здобуття Національної премії наступного року приймаються Комітетом з 1 серпня до 1 листопада поточного року.

9. Колектив авторів твору, висунутий на здобуття Національної премії, не може становити більше трьох осіб, колектив виконавців - більше п'яти учасників. До колективу претендентів не допускається включення осіб, які виконували адміністративні, організаторські чи консультативні функції.

10. Національною премією можуть бути нагороджені громадяни України, іноземці та особи без громадянства.

11. Національна премія присуджується авторові чи виконавцеві один раз за життя.

12. Особам, удостоєним Національної премії, присвоюється звання лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка і вручаються Диплом та Почесний знак лауреата.

13. Лауреатам Національної премії Комітетом виплачується грошова частина премії. Розмір Національної премії визначається кожного року Указом Президента України за пропозицією Комітету.

У разі відзначення Національною премією колективу авторів твору чи колективу виконавців усім лауреатам видаються Дипломи і Почесні знаки, а грошова частина премії ділиться між ними порівну.

14. Указ Президента України про присудження Національної премії публікується до 9 березня в газеті "Урядовий кур'єр", оприлюднюється по радіо і телебаченню.

15. Дипломи і Почесні знаки лауреатам Національної премії вручає Президент України 9 березня під час урочистого відзначення дня народження Тараса Шевченка в Національній опері України.

Глава Секретаріату
Президента України

О. РИБАЧУК

Почесний знак
лауреата Національної премії України
імені Тараса Шевченка

СКЛАД КОМІТЕТУ З НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ імені ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 14 листопада 2005 року № 1599/2005

ЛУБКІВСЬКИЙ Роман Мар'янович МАТЮС Марія Василівна БІЙМА Олег Іванович БОКОТЕЙ Андрій Андрійович БРЮХОВЕЦЬКИЙ В'ячеслав Степанович ВОЗНИЦЬКИЙ Борис Григорович ГЕРАСИМ'ЮК Василь Дмитрович ДРАЧ Іван Федорович ЖУЛИНСЬКИЙ Микола Григорович КАДИРОВА Лариса Миколаївна МАРЧУК Іван Степанович МОВЧАН Павло Михайлович ПАЛКІН В'ячеслав Сергійович РИМАРУК Ігор Миколайович СЛАБОШПИЦЬКИЙ Михайло Федотович СТАНКОВИЧ Євген Федорович ФЕДОРУК Олександр Касянович ХОСТИКОЄВ Анатолій Георгійович ЯКУБОВ Февзі Якубович	письменник, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, голова Комітету письмениця, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, заступник голови Комітету кінорежисер, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка художник, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка культуролог, президент Національного університету "Києво-Могилянська академія" мистецтвознавець, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, Герой України поет, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка поет, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка літературознавець, академік НАН України, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка актриса, голова правління благодійної організації "Шевченківський фонд - XXI століття" художник, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка поет, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка диригент, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка поет, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка письменник, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка композитор, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка мистецтвознавець актор, режисер, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка ректор Кримського державного інженерно-педагогічного університету, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, Герой України.
--	---

Глава Секретаріату
Президента України

О. РИБАЧУК

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ПРИСУДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ імені ТАРАСА ШЕВЧЕНКА 2007 РОКУ

На підставі подання Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка постановляю:

1. Присудити Національну премію України імені Тараса Шевченка 2007 року:

ГОБДИЧУ Миколі Миколайовичу, художньому керівникові академічного камерного хору "Київ" - за мистецьку програму "Тисяча років української духовної музики"

ЛАПСЬКОМУ Євстахію Васильовичу, поетові, громадянину Республіки Польща - за книги віршів "Себе: розшукую?!", "Обабіч: істини?!"

МЕЛЬНИКУ Михайлу Васильовичу, режисерові, акторові - за виставу "Гріх" Дніпропетровського Українського театру одного актора "Крик"

ОСТАФІЙЧУКУ Івану Васильовичу, художникові - за цикли художніх робіт "Моя Україна", "Подорож до Батурина", "Бойківська сага"

ПЛАКСІЮ Борису Івановичу, художникові - за цикли живописних робіт "Творці незалежності", "Агонія зала"

СТУСУ Дмитру Васильовичу, літературознавцеві - за книгу "Василь Стус: життя як творчість"

ТУРКОНЯКУ Раймонду Павловичу, богослову, громадянину Сполучених Штатів Америки - за переклад Острозької Біблії сучасною українською мовою

ФЕДЮКУ Тарасу Олексійовичу, поетові - за книгу віршів "Обличчя пустелі"

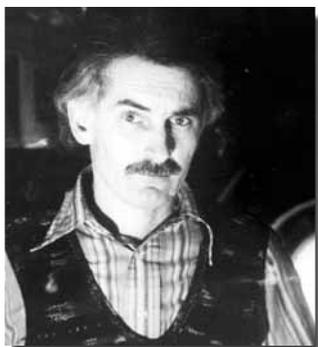
ЧЕБИКІНУ Андрію Володимировичу, художникові - за цикли художніх робіт "Кримські мотиви", "Жіночі образи", "Зів'яле листя"

2. Установити на 2007 рік розмір Національної премії України імені Тараса Шевченка сто тридцять тисяч гривень кожна.

Президент України

В. ЮЦЕНКО

м. Київ,
від 5 березня 2007 року
№ 181

ОСТАФІЙЧУК ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ

Присуджено Національну премію України
імені Тараса Шевченка

за серії графічних і живописних циклів:
"Моя Україна", "Коло", "Камінь", "Час", "Париж",
"Подорож до Батурина", "Бойківська сага".

Указ Президента України
від 5 березня 2007 року № 181

Видатний художник.

Народився 28 липня 1940 року в с. Тростянець Снятинського району Івано-Франківської області.

Навчався у Вищичкомучилищі прикладного мистецтва, у Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва (нині Львівська академія мистецтв). З 1966 р. його твори експонуються на виставках в Україні та за кордоном - у Франції, Німеччині, Бельгії, Італії. Митець був відзначений кількома нагородами, серед яких - золота медаль IX Бієнале графічного мистецтва у м. Брно (1980 р., Чехословаччина).

За час проживання за кордоном у 1987-1992 рр. (спочатку у Югославії, згодом у Канаді) важливими у творчій біографії митця були персональні виставки в Едмонтоні, Оттаві, Монреалі, Торонто, Клівленді, Рочестері, Лос-Анджелесі, Чикаго, Нью-Йорку, Детройті.

І живописні твори, і графічні аркуші митця відзначаються широтою та майстерністю охоплення мистецьких явищ, неординарним і яскравим інтерпретуванням як подій чи явищ життя, так і різних його проявів у багатстві їх поєднань. Волею автора, силою його уяви, асоціації вони еволюціонують, розвиваються, набуваючи нових рис та ознак. В них гармонійно співіснують певні символи і загальні поняття, наявне і бажане, буденне і піднесене над щоденною суєтністю. По-суті, перетворюючи дійсність, І. Остафійчук береже відтворення її, трансформуючи реальність своїх почуттів, думок, візій у мистецькі виміри. Його твори наповнюються тонким психологізмом, духовною наснаженістю, образною довершеністю.

У своїх живописних творах (на полотні чи на склі - "Скрипалька", "Біла джерела", "Кавовий квартет", "Степові трави") І. Остафійчук реалізує прагнення по-своєму звернутися до суттєвих питань буття. Тут він витворює концептуально важливі системи, шукає такі образно-змістові форми, які здатні виразити духовні устремління сучасника і одночасно підтвердити його зв'язок з традиціями попередніх поколінь, минувшиною з її атмосферою романтичного піднесення, особливо таїною. В таких випадках помітно, що світ митця у своїй суті стає близьким поезії і музиці з їх культом прекрасного, якщо не даного як абсолют, то

рукотворного, такого, що з'являється волею людини. Тоді на полотні трепетно і проникливо звучить мелодія кольору.

Прості прояви життя, їх сенс і вартісність для кожної людини стали для І. Остафійчука не лише предметом творчого дослідження, але й основою естетичного переживання, художнього сприйняття. В силу опрацювання набутого матеріалу, звернення до близьких йому джерел національних стилевих форм цікавий світ народних образів з їх життям, містифікаціями народжується у монотоніях ("Блискавка", "Жінка з грибами"). Тут риси стилізації, декоративності чисто зовнішні, які присутні в композиції, пластичні, колористичні, ще, може, більшою мірою проявляються у духовному ладі, виробленій власній мистецькій поезії та мові.

У творах І. Остафійчука тема або ідея часто розкривається не стільки у вибраній ситуації, скільки в індивідуальному її баченні, особистому сприйнятті. Ця важлива в праці митця тенденція простежується і в останніх творах, зокрема тих, що виконані в техніці акварелі ("Перун", "Червона рута", "Гриби і квіти", "Між хмарами"). На аркушах з'являється повна життєвих соків палітра, енергійна напрута переливів колористичної гами, ретельно відібрані об'єкти зображень набувають ознак небуденності, незвичайності. Художник талановито розкриває і підкреслює їх істинний чар і сенс, добираючись при цьому живості і змінності ритму зображення, експресивної виразності образу.

У колі однодумців

Орден

Трудового Червоного прапора (1971 р.).

Дружби народів (1981 р.).

Заслужений артист Української РСР (1968 р.).

Кіноактор, сценарист, режисер.

Нагороджений Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР, медаллю "За доблесний труд".

Народився 15 червня 1941 року в с. Чорторія на Буковині. У 1957 р. закінчив Чернівецьке музичне училище, в 1961 р. - театр-студію при Чернівецькому музично-драматичному театрі ім. О. Кобилянської. У 1961-1965 рр. навчався у КДІТМ ім. І. Карпенка-Карого.

Глибина і різноплановість таланту І. Миколайчука виявилися і в ролі сценариста: у співдружності з Б. Дзюбою, Б. Івченко, Ю. Ілленком, Р. Балаєм, В. Земляком, В. Коротичем він написав сценарії "Камінна душа", "Білий птах з чорною ознакою", "По той бік ночі", "Відлюдько", "Під сузір'ям Близнюків", "Вавилон-XX".

Глибинна основа таланту актора полягає у тих витоках, звідки прийшов актор на широкий екран: його рідна земля, його пісенна Буковина, та особлива духовна культура, що нерозривно пов'язана з природою, побутом і традиціями національних святині, що давали сили, снаги І. Миколайчуку досягти таких висот. Усі ролі його були створені "з матеріалу власної душі". А душа Івана Миколайчука співала. Мабуть, символічною є легенда, яку переповідав сам І. Миколайчук, що поштовок до вибору професії була випадково почута мелодія "Суліко".

Нова сторінка у творчості І. Миколайчука почалася з фільму "Білий птах з чорною ознакою" (1971 р.), Миколайчук-актор виступав і як Миколайчук-сценарист. На Міжнародному кінофестивалі фільм удостоєний Золотого призу.

Постійні пошуки привели І. Миколайчука до філософського кіно. У 1979 р. Іван Миколайчук вплив давно мрію зняв власний фільм "Вавилон-XX" за сценарієм, написаним у співтворстві з автором роману В. Земляком, який став вибухом в українському кінематографі. Миколайчук-актор зіграв роль філософа Фабіана. Кінофільм "Вавилон-XX" нагороджено Головним призом республіканського кіно

МИКОЛАЙЧУК ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ (1941-1987)

Присуджено Державну премію УРСР
імені Тараса Шевченка

за створення різнопланових національних образів
у фільмах "Сон", "Тіні забутих предків", "Бур'ян",
"Комісари", "Білий птах з чорною ознакою",
"Вавилон-XX", "Така пізня, така тепла осінь"
ЦК Компартії України та Радою Міністрів УРСР,
1988 рік.

фестивалю "Молодість-1979", дипломом журі і призом Всесоюзного тижня огляду робіт молодих кінематографістів у 1979 р., призом "За кращу режисуру" на Всесоюзному фестивалі.

У 1981 р. Іван Миколайчук спільно з В. Коротичем написав сценарій "По той бік ночі", за яким зняв кінофільм "Така пізня, така тепла осінь", склавши власну данину і вдячність Буковині.

Всі фільми (а їх було 34), 9 сценаріїв, 2 режисерські роботи стали золотим фондом українського кінематографа: "Сон" (1964 р.), "Тіні забутих предків" (1964 р.), "Бур'ян" (1967 р.), "Анничка" (1969 р.), "Камінний хрест" (1968 р.), "Камінна душа" (1969 р.), "Комісари" (1970 р.), "Захар Беркут" (1972 р.), "Тривожний місяць вересень" (1977 р.) та ін.

З серпня 1987 р. Івана Миколайчука не стало. Кажуть, того року на стави його рідної Чорторії прилетіли лебеді. Люди назвали їх Івановими.

До 50-річчя з дня народження І. Миколайчука у 1991 р. відбувся перший Всеукраїнський кінофестиваль: 8-14 листопада - у Києві, 16-19 листопада - в Чернівцях. У цьому ж році його іменем названі вулиці в селах Чорторія, Брусиця, містках Кіцмань, Чернівці. Відбудовано родину садибу-музей.

Ірина Подоляк

Кадр із фільму "Тіні забутих предків" (1964 р.)

**ДЕРЖАВНА ПРЕМІЯ УКРАЇНИ
В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ**

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПИТАННЯ КОМІТЕТУ З ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

(Із змінами, внесеними згідно з Указами Президента
№ 17/2003 (17/2003) від 14.01.2003
№ 314/2006 (314/2006) від 19.04.2006
№ 571/2006 (571/2006) від 23.06.2006
№ 1179/2007 (1179/2007) від 04.12.2007)

З метою піднесення ролі і престижу Державної премії України в галузі науки і техніки, дальшого розвитку науково-технічного та інтелектуального потенціалу та з урахуванням змін, що відбулися в суспільстві, постановляю:

1. Затвердити Положення про Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки (додається).
2. Затвердити Положення про Державні премії України в галузі науки і техніки (додається).
(Стаття 3 втратила чинність на підставі Указу Президента № 314/2006 (314/2006) від 19.04.2006)
4. Кабінету Міністрів України:
включити Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки до переліку головних розпорядників коштів Державного бюджету України в межах повноважень, визначених Положенням про Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки;
привести у місячний строк свої рішення у відповідність із цим Указом.
5. Визнати такими, що втратили чинність:
Указ Президента України від 28 березня 1995 року № 263 (263/95) "Питання Комітету по Державних преміях України в галузі науки і техніки";
Указ Президента України від 4 березня 1997 року № 203 (203/97) "Про персональний склад Комітету по Державних преміях України в галузі науки і техніки";
пункт 31 Змін, що вносяться до актів Президента України, затверджених Указом Президента України від 27 січня 1999 року № 70 (70/99).

Президент України

м. Київ,
14 червня 2000 року
№ 800/2000

Л. КУЧМА

ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОМІТЕТ З ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 14 червня 2000 року № 800/2000

(У тексті Положення слова "секція", "секції"
в усіх відмінках замінено відповідно словами
"спеціалізована секція", "спеціалізовані секції"
у відповідному відмінку
згідно з Указом Президента № 571/2006 (571/2006) від 23.06.2006)

1. Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки (далі - Комітет) є спеціальним органом, що підпорядковується Президенту України і утворений для попереднього розгляду питань щодо кандидатур на присудження Державних премій України в галузі науки і техніки (далі - Державні премії), щорічних премій Президента України для молодих вчених, призначення стипендій Президента України, Кабінету Міністрів України для молодих вчених. (Пункт 1 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 17/2003 (17/2003) від 14.01.2003)
2. Комітет у своїй діяльності керується Конституцією (254к/96-ВР) і законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України та цим Положенням.
3. Комітет відповідно до мети його діяльності:
  - 1) приймає та попередньо розглядає роботи, висунуті на здобуття Державних премій, матеріали щодо присудження щорічних премій Президента України для молодих вчених, а також матеріали щодо призначення стипендій Президента України, Кабінету Міністрів України для молодих вчених, здійснює контроль за додержанням установленого порядку їх висунення; (Підпункт 1 пункту 3 в редакції Указу Президента № 17/2003 (17/2003) від 14.01.2003)
  - 2) відбирає роботи для участі в конкурсі на здобуття Державних премій, публікує у пресі їх список із зазначенням авторів;
  - 3) організовує громадське обговорення конкурсних робіт, проводить їх усебічний розгляд;
  - 4) надсилає для експертного розгляду роботи, висунуті на здобуття Державних премій, до Національної академії наук України, Академії медичних наук України, Української академії аграрних наук, Академії педагогічних наук України, Академії правових наук України, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, наукових, творчих та інших організацій, вищих навчальних закладів України III-IV рівнів акредитації, здійснює контроль за додержанням установленого порядку експертного розгляду робіт, висунутих на здобуття Державних премій;
  - 5) аналізує матеріали обговорення, надіслані зауваження та пропозиції, приймає рішення щодо кандидатур на присудження Державних премій і подає його на розгляд Президенту України; (Підпункт 5 пункту 3 в редакції Указу Президента № 571/2006 (571/2006) від 23.06.2006)
  - 6) встановлює порядок розгляду матеріалів на здобуття щорічних премій Президента України для молодих вчених за видатні досягнення у галузі гуманітарних, природничих і технічних наук, приймає рішення про присудження цих премій і подає його на затвердження Президенту України; (Підпункт 6 пункту 3 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 17/2003 (17/2003) від 14.01.2003)
  - 7) розробляє порядок розгляду матеріалів на призначення стипендій Президента України та стипендій Кабінету Міністрів України для молодих вчених і приймає відповідні рішення;
  - 8) організовує вручення в урочистій обстановці Дипломів і нагрудних знаків лауреатів Державних премій, а також свідоцтв і почесних знаків лауреатів щорічної премії Президента України для молодих вчених; (Підпункт 8 пункту 3 в редакції Указу Президента № 571/2006 (571/2006) від 23.06.2006)
  - 9) виплачує лауреатам Державних премій та щорічних премій Президента України для молодих вчених грошову частину зазначених премій; (Підпункт 9 пункту 3 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 17/2003 (17/2003) від 14.01.2003)
  - 10) сприяє поширенню творчого досвіду і досягнень лауреатів Державних премій та щорічних премій Президента України для молодих вчених через засоби масової інформації; (Підпункт 10 пункту 3 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 17/2003 (17/2003) від 14.01.2003)
  - 11) виплачує стипендії Президента України, Кабінету Міністрів України для молодих вчених.
4. Комітет має право:
  - 1) утворювати спеціалізовані секції та експертні комісії з окремих галузей науки і техніки для попереднього розгляду робіт, висунутих на здобуття Державних премій, визначати порядок їх роботи;

2) визначати порядок рецензування і експертного розгляду робіт, висунутих на здобуття Державних премій, залучати до їх рецензування та експертного розгляду вчених та спеціалістів, оплата праці яких здійснюється відповідно до законодавства України;

3) відряджати членів Комітету, членів його спеціалізованих секцій, експертів або експертні комісії та працівників секретаріату Комітету для ознайомлення з результатами робіт, висунутих на здобуття Державних премій. Витрати, пов'язані з відрядженням зазначених осіб, проводяться відповідно до встановленого кошторису.

5. Комітет утворюється у складі голови, заступників голови та членів Комітету, які, як правило, працюють на громадських засадах.

Комітет очолює голова, якого призначає Президент України. Голова Комітету має заступників, яких за його поданням призначає Президент України.

До складу Комітету входять видатні вчені та провідні спеціалісти Національної академії наук України, Академії медичних наук України, Української академії аграрних наук, Академії педагогічних наук України, Академії правових наук України, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, наукових та інших організацій, вищих навчальних закладів України III-IV рівнів акредитації, громадських організацій.

Склад Комітету затверджує Президент України строком на п'ять років.

Роботою Комітету керує президія Комітету у складі одинадцяти осіб на чолі з головою Комітету.

Персональний склад президії Комітету затверджує голова Комітету.

6. Основною формою роботи Комітету є засідання, які проводяться в міру потреби.

Засідання Комітету вважається правомочним в разі присутності на ньому не менш як 2/3 його складу.

Рішення Комітету про допущення робіт до конкурсу на здобуття Державних премій і про кандидатури на присудження Державних премій приймаються таємним голосуванням.

Для допущення до конкурсу роботи мають набрати більшість голосів, а для присудження Державних премій - не менш як 3/4 голосів присутніх на засіданні членів Комітету. У разі коли кількість робіт, які набрали необхідне для преміювання число голосів, перевищує кількість Державних премій, премійованими вважаються ті роботи, які отримали переважну більшість голосів членів Комітету.

Якщо на здобуття Державної премії висунуто роботу члена Комітету (члена спеціалізованої секції), він протягом відповідного поточного року не бере участі в роботі Комітету (спеціалізованої секції).

7. Діяльність Комітету забезпечується його Секретаріатом, який очолює учений секретар.

Учений секретар є одночасно заступником голови Комітету.

Працівники Секретаріату призначаються на посади та звільняються з посад ученим секретарем за погодженням з головою Комітету.

Гранична чисельність працівників Секретаріату Комітету встановлюється Кабінетом Міністрів України. Структуру Секретаріату затверджує голова Комітету.

Штатний розпис, кошторис видатків на утримання Секретаріату Комітету затверджує голова Комітету за погодженням з Міністерством фінансів України.

8. Фінансування діяльності Комітету здійснюється за рахунок Державного бюджету України.

Комітет у межах своїх повноважень є головним розпорядником коштів Державного бюджету України.

9. Комітет є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Державного казначейства України, печатку із зображенням Державного герба України та своїм найменуванням.

(Пункт 9 в редакції Указу Президента № 571/2006 (571/2006) від 23.06.2006)

Глава Адміністрації
Президента України

В. ЛИТВИН

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ДЕРЖАВНІ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 14 червня 2000 року № 800/2000

1. Державна премія України в галузі науки і техніки (далі - Державна премія) присуджується:

за видатні наукові дослідження, які сприяють дальшому розвитку гуманітарних, природничих і технічних наук, позитивно впливають на суспільний прогрес і утверджують високий авторитет вітчизняної науки у світі (у тому числі дослідження теми Голодомору 1932-1933 років в Україні); (Абзац другий пункту 1 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 1179/2007 (1179/2007) від 04.12.2007)

за розроблення та впровадження нової техніки, матеріалів і технологій, нових способів і методів лікування та профілактики захворювань, що відповідають рівню світових досягнень;

за роботи, які становлять значний внесок у вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища та забезпечення екологічної безпеки;

за створення підручників для середніх загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладів, що відповідають сучасним вимогам і сприяють ефективному опануванню знань, істотно впливають на поліпшення підготовки майбутніх спеціалістів.

Присудження Державної премії провадиться указом Президента України. (Пункт 1 доповнено абзацом згідно з Указом Президента № 571/2006 (571/2006) від 23.06.2006)

2. На здобуття Державної премії можуть висуватися наукові роботи та підручники, опубліковані у завершеному вигляді не менш як за рік до їх висунення, а також освоєні у виробництві роботи в галузі техніки, матеріалів, технологій.

3. Присуджується щорічно двадцять Державних премій, у тому числі:

до п'ятнадцяти - за роботи, які мають відповідний дозвіл для публікації у засобах масової інформації;

до трьох - за роботи, що становлять державну таємницю;

до двох - за підручники.

Розмір Державної премії визначається кожного року Президентом України.

4. Висунення робіт на здобуття Державної премії провадиться установами Національної академії наук України, Академії медичних наук України, Української академії аграрних наук, Академії педагогічних наук України, Академії правових наук України, керівними органами громадських наукових та науково-технічних організацій, колегіями міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, науково-технічними та вченими радами наукових організацій, вищих навчальних закладів із забезпеченням широкої гласності.

Висунення підручників на здобуття Державної премії провадиться колегією Міністерства освіти і науки України.

5. Колектив претендентів, робота якого висувається на здобуття Державної премії, не може перевищувати десяти осіб і має включати тих, які були безпосередніми учасниками виконання роботи і творчий внесок яких є найбільш визначним.

Відбір кандидатів до складу колективу претендентів, робота якого висувається на здобуття Державної премії, провадиться за місцем їх роботи шляхом таємного голосування.

Не допускається включення до колективу претендентів осіб, які виконували лише адміністративні, консультативні чи організаторські функції.

До складу колективу претендентів, робота якого висувається на здобуття Державної премії, не включаються особи, удостоєні за цю роботу державної нагороди України, включені у поточному році до колективу претендентів за іншу роботу, висунуту на здобуття Державної премії.

Іноземці та особи без громадянства можуть бути включені до колективу претендентів, робота якого висувається на здобуття Державної премії.

Державна премія може присуджуватися, як виняток, посмертно.

Державна премія присуджується авторові один раз за життя. (Абзац сьомий пункту 5 в редакції Указу Президента № 571/2006 (571/2006) від 23.06.2006)

6. Роботи, висунуті на здобуття Державної премії, приймаються Комітетом з Державних премій України в галузі науки і техніки (далі - Комітет) щорічно до 1 квітня.

Порядок висунення робіт та оформлення документів визначається Комітетом.

Повторно, але не більше двох разів, можуть висуватися на здобуття Державної премії роботи, які раніше були допущені до участі в конкурсі.

(Пункт 6 доповнено абзацом згідно з Указом Президента № 571/2006 (571/2006) від 23.06.2006)

7. Роботи, висунуті на здобуття Державної премії, попередньо розглядаються на засіданнях спеціалізованих секцій, а потім - на засіданні Комітету і за наслідками таємного голосування відбираються для участі в конкурсі на здобуття Державної премії.

8. Для широкого ознайомлення громадськості з роботами, відібраними для участі в конкурсі на здобуття Державної премії, список їх із зазначенням колективів претендентів публікується у липні поточного року в газетах "Голос України", "Урядовий кур'єр" та інших друкованих засобах масової інформації.

9. Роботи, допущені до конкурсу, обговорюються на нарадах, наукових конференціях, засіданнях науково-технічних і вчених рад, у громадських наукових та науково-технічних організаціях. Засоби масової інформації сприяють висвітленню обговорення конкурсних робіт.

Матеріали обговорення, зауваження та пропозиції надсилаються до Комітету, приймаються ним для розгляду до 1 жовтня поточного року і беруться до уваги під час прийняття рішення про присудження Державної премії.

Обговорення у Комітеті робіт, колективів претендентів проходить в обстановці творчої дискусії, високої вимогливості та принциповості, з ґрунтовним аналізом достовірності одержаних результатів та визначенням відповідності робіт установленим вимогам.

10. Спеціалізовані секції Комітету розглядають надіслані в ході громадського обговорення матеріали і вносять на засідання Комітету рекомендації щодо присудження Державної премії.

Рішення щодо кандидатур на присудження Державної премії приймається членами Комітету шляхом таємного голосування і подається в установленому порядку на розгляд Президентові України. (Абзац другий пункту 10 в редакції Указу Президента № 571/2006 (571/2006) від 23.06.2006)

Указ Президента України про присудження Державних премій оприлюднюється у засобах масової інформації до 1 грудня поточного року - річниці референдуму про незалежність України.

11. Особам, удостоєним Державної премії, присвоюється звання "Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки", в урочистій обстановці вручаються Диплом і нагрудний знак лауреата встановлених зразків. Опис Диплома і нагрудного знака лауреата Державної премії затверджує Президент України.

У разі присудження Державної премії колективу осіб грошова її частина ділиться між ними порівну.

(Пункт 11 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 571/2006 (571/2006) від 23.06.2006)

12. Диплом і нагрудний знак лауреата Державної премії, який помер або якого нагороджено помертвом, залишаються в його сім'ї як пам'ять. Невиплачена грошова частина Державної премії переходить у спадщину в установленому порядку. (Пункт 12 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 571/2006 (571/2006) від 23.06.2006)

Глава Адміністрації
Президента України

В. ЛИТВИН

(Склад Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки втратив чинність на підставі Указу Президента № 314/2006 (314/2006) від 19.04.2006)

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПИТАННЯ КОМІТЕТУ З ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

З метою забезпечення діяльності Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки постановляю:

1. Затвердити склад Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки (додається).

У зв'язку з цим визнати такою, що втратила чинність, статтю 3 Указу Президента України від 14 червня 2000 року № 800 "Питання Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки".

2. Голові Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки Б. Патону подати у місячний строк пропозиції щодо внесення змін до Положення про Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки та Положення про Державні премії України в галузі науки і техніки, спрямовані на удосконалення роботи Комітету та процедури присудження Державної премії.

Президент України

В. ЮЦЕНКО

м. Київ,
19 квітня 2006 року
№ 314/2006

СКЛАД КОМІТЕТУ З ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 19 квітня 2006 року № 314/2003

ПАТОН

Борис Євгенович
КРЕМЕНЬ
Василь Григорович
НІКОЛАЄНКО
Станіслав Миколайович
СТОГНІЙ
Вадим Сергійович

президент Національної академії наук України, голова Комітету
президент Академії педагогічних наук України, академік Національної академії наук України,
заступник голови Комітету

Міністр освіти і науки України, заступник голови Комітету

заступник голови - учений секретар Комітету

члени Комітету:

АНДРОНАТІ

Сергій Андрійович
БАГРОВ
Микола Васильович
БАЖЕНОВ
Віктор Андрійович
БАР'ЯХТАР
Віктор Григорович
БИЧКОВ
Сергій Андрійович
БОБИР
Микола Іванович
БОЙКО
Володимир Семенович
БОЛОТСЬКИХ
Микола Степанович
БОНДАР
Григорій Васильович
БОНДАРЕНКО
Борис Іванович
БОРИСОВСЬКИЙ
Володимир Захарович
БУЛАТ
Анатолій Федорович
ВАКАРЧУК
Іван Олександрович
ВОЗІАНОВ
Олександр Федорович
ВОРОНА
Валерій Михайлович
ГЕЄЦЬ
Валерій Михайлович
ГОЖИК
Петро Феодосійович
ГОНЧАРУК
Владислав Володимирович

голова Південного наукового центру НАН України,
академік Національної академії наук України
ректор Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського,
член-кореспондент Національної академії наук України

перший проректор Київського національного університету будівництва і архітектури

директор Інституту магнетизму НАН України, академік Національної академії наук України

головний інженер Авіаційного науково-технічного комплексу імені О.К. Антонова
директор Механіко-машинобудівного інституту Національного технічного університету України
"Київський політехнічний інститут"
голова правління - генеральний директор відкритого акціонерного товариства
"Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча"

ректор Харківського державного технічного університету будівництва та архітектури

генеральний директор Донецького обласного протипухлинного центру

директор Інституту газу НАН України, член-кореспондент Національної академії наук України

президент Спілки будівельників України
директор Інституту геотехнічної механіки НАН України,
академік Національної академії наук України

ректор Львівського національного університету імені Івана Франка

президент Академії медичних наук України, академік Національної академії наук України
директор Інституту соціології НАН України,
член-кореспондент Національної академії наук України
директор Інституту економічного прогнозування НАН України,
академік Національної академії наук України
директор Інституту геологічних наук НАН України,
член-кореспондент Національної академії наук України
директор Інституту колоїдної хімії та хімії води імені А.В. Думанського НАН України,
академік Національної академії наук України

ГОРБУЛІН

Володимир Павлович
ГРОДЗИНСЬКИЙ
Дмитро Михайлович
ГУБЕРСЬКИЙ
Леонід Васильович
ДАНИЛИШИН
Богдан Михайлович
ДЗЮБА
Іван Михайлович
ДОВГІЙ
Станіслав Олексійович
ДОВГОПОЛИЙ
Анатолій Степанович
ДОЛІНСЬКИЙ
Анатолій Андрійович
ЄЛЬСЬКА
Ганна Валентинівна
ЄРЕМСЄВ
Валерій Миколайович
ЖУЛИНСЬКИЙ
Микола Григорович
ЗГУРОВСЬКИЙ
Михайло Захарович
ЗУБЕЦЬ
Михайло Васильович
КНИШОВ
Геннадій Васильович
КОВАЛЕНКО
Володимир Миколайович
КОМСАРЕНКО
Сергій Васильович
КОНДРАТЕНКО
Петро Васильович
КОНЮХОВ
Станіслав Миколайович
КОСТРИЦЬКИЙ
Валерій Всеволодович
КРИВОВ
Георгій Олексійович
КРИВЦІВ
Володимир Станіславович
КРИЖАНІВСЬКИЙ
Євстахій Іванович
КРИШТАЛЬ
Олег Олександрович
КУЛИК
Михайло Миколайович
КУХАР
Валерій Павлович
ЛИТВИНЕНКО
Леонід Миколайович
ЛІБАНОВА
Елла Марленівна
ЛОКТЄВ
Вадим Михайлович

директор Інституту проблем національної безпеки,
академік Національної академії наук України
директор Інституту клітинної біології і генетичної інженерії НАН України,
академік Національної академії наук України
директор Інституту міжнародних відносин Київського національного університету
імені Тараса Шевченка, академік Національної академії наук України
голова Ради по вивченню продуктивних сил України НАН України,
член-кореспондент Національної академії наук України

радник Президії НАН України, академік Національної академії наук України
директор Інституту телекомунікацій і глобального інформаційного простору НАН України,
член-кореспондент Національної академії наук України

віце-президент Всеукраїнського Акціонерного Банку
директор Інституту технічної теплофізики НАН України,
академік Національної академії наук України
директор Інституту молекулярної біології і генетики НАН України,
академік Національної академії наук України
генеральний директор Океанологічного центру НАН України,
академік Національної академії наук України
директор Інституту літератури імені Т.Г. Шевченка НАН України,
академік Національної академії наук України
ректор Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут",
академік Національної академії наук України

президент Української академії аграрних наук
директор Інституту серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова АМН України,
член-кореспондент Національної академії наук України

директор Інституту кардіології імені академіка М.Д. Стражеска АМН України
директор Інституту біохімії імені О.В. Палладіна НАН України,
академік Національної академії наук України

директор Інституту садівництва УААН
генеральний конструктор - генеральний директор Державного конструкторського бюро
"Південне" імені М.К. Янгеля, академік Національної академії наук України

проректор з наукової роботи Київського національного університету технологій і дизайну
голова правління відкритого акціонерного товариства "Український науково-дослідний інститут
авіаційної технології"
ректор Національного аерокосмічного університету імені М.Є. Жуковського
"Харківський авіаційний інститут"

ректор Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу
заступник директора Інституту фізіології імені О.О. Богомольця НАН України,
академік Національної академії наук України
директор Інституту загальної енергетики НАН України,
академік Національної академії наук України
директор Інституту біоорганічної хімії і нафтохімії НАН України,
академік Національної академії наук України
директор Радіоастрономічного інституту НАН України,
академік Національної академії наук України
заступник директора Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України,
член-кореспондент Національної академії наук України
академік-секретар Відділення фізики і астрономії НАН України,
академік Національної академії наук України

ЛУКОВСЬКИЙ
Іван Олександрович
МАЧУЛАН
Володимир Федорович
МЕЛЬНИЧУК
Дмитро Олександрович
МИТРОПОЛЬСЬКИЙ
Юрій Олександрович
МОВЧАН
Борис Олександрович
МОРГУН
Володимир Васильович
МОРОЗОВ
Анатолій Олександрович
МОСКАЛЕНКО
Віталій Федорович
МУРАВЧЕНКО
Федір Михайлович
НАЙДЕК
Володимир Леонітович
НАУМОВЕЦЬ
Антон Григорович
НЕКЛАЮДОВ
Іван Матвійович

НОВІКОВ
Микола Васильович
ОНИЩЕНКО
Олександр Семенович
ОНИПКО
Олександр Федорович
ПАВЛЕНКО
Анатолій Федорович
ПАЛАГІН
Олександр Васильович
ПАНАСЮК
Володимир Васильович
ПІВНЯК
Геннадій Григорович
ПОПОВ
Анатолій Федорович
ПОПОВИЧ
Мирослав Володимирович
ПОХОДЕНКО
Віталій Дмитрович
ПОХОДНЯ
Ігор Костянтинівич
САМОЙЛЕНКО
Анатолій Михайлович
СЕМИНОЖЕНКО
Володимир Петрович

СЕРГІЄНКО
Іван Васильович
СКЛЯРЕНКО
Віталій Григорович

завідувач відділу Інституту математики НАН України,
академік Національної академії наук України
директор Інституту фізики напівпровідників імені В.Є. Лашкарьова НАН України, Голова
Вищої атестаційної комісії України, член-кореспондент Національної академії наук України
ректор Національного аграрного університету, академік Національної академії наук України

почесний директор Інституту математики НАН України,
академік Національної академії наук України
директор Міжнародного центру електронно-променевої технології Інституту електроварування
імені Є.О. Патона НАН України, академік Національної академії наук України
директор Інституту фізіології рослин і генетики НАН України,
академік Національної академії наук України
президент Всеукраїнської громадської організації "Академія технологічних наук",
член-кореспондент Національної академії наук України

ректор Національного медичного університету імені О.О. Богомольця
директор Державного підприємства "Запорізьке машинобудівне конструкторське бюро
"Прогрес" імені академіка О.Г. Івченка", член-кореспондент Національної академії наук України
директор Фізико-технічного інституту металів і сплавів НАН України,
академік Національної академії наук України
віце-президент Національної академії наук України,
академік Національної академії наук України
академік-секретар Відділення ядерної фізики та енергетики НАН України,
генеральний директор Національного наукового центру "Харківський фізико-технічний інститут",
академік Національної академії наук України
директор Інституту надтвердих матеріалів імені В.М. Бакуля НАН України,
академік Національної академії наук України
генеральний директор Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського НАН України,
академік Національної академії наук України

президент Всеукраїнської громадської організації "Українська академія наук"
ректор Київського національного економічного університету
заступник директора Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України,
член-кореспондент Національної академії наук України
директор Фізико-механічного інституту імені Г.В. Карпенка НАН України,
академік Національної академії наук України
ректор Національного гірничого університету України,
академік Національної академії наук України
директор Інституту фізико-органічної хімії і вуглехімії імені Л.М. Литвиненка НАН України,
академік Національної академії наук України
директор Інституту філософії імені Г.С. Сковороди НАН України,
академік Національної академії наук України
віце-президент Національної академії наук України директор Інституту фізичної хімії
імені Л.В. Писаржевського НАН України, академік Національної академії наук України
академік-секретар Відділення фізико-технічних проблем матеріалознавства НАН України,
академік Національної академії наук України

академік-секретар Відділення математики НАН України, директор Інституту математики
НАН України, академік Національної академії наук України
голова Північно-східного наукового центру НАН України, генеральний директор Науково-
технологічного комплексу "Інститут монокристалів" НАН України,
академік Національної академії наук України
академік-секретар Відділення інформатики НАН України, генеральний директор Інституту
кібернетики імені В.М. Глушкова, академік Національної академії наук України
академік-секретар Відділення літератури, мови та мистецтвознавства НАН України,
директор Інституту мовознавства імені О.О. Потєбні НАН України,
академік Національної академії наук України

СКОПЕНКО
Віктор Васильович
СКРИПНИК
Ганна Аркадіївна
СМИТИНА
Валентин Андрійович
СМОЛІЙ
Валерій Андрійович
СНЕЖКІН
Юрій Федорович
СТОГНІЙ
Борис Сергійович
ТАЦІЙ
Василь Якович
ТОЛОЧКО
Петро Петрович
ТРЕТЯК
Олег Васильович
ФІРСТОВ
Сергій Олександрович
ЧЕХУН
Василь Федорович
ШАПАР
Аркадій Григорович
ШЕВЧЕНКО
Володимир Павлович
ШЕСТОПАЛОВ
В'ячеслав Михайлович
ШПАК
Анатолій Петрович
ЯКИМЕНКО
Юрій Іванович
ЯКОВЕНКО
Володимир Мефодійович
ЯЦКІВ
Ярослав Степанович

Глава Секретаріату
Президента України

ректор Київського національного університету імені Тараса Шевченка,
академік Національної академії наук України
директор Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології імені М.Т. Рильського
НАН України, член-кореспондент Національної академії наук України

ректор Одеського національного університету імені І.І. Мечнікова
директор Інституту історії України НАН України,
академік Національної академії наук України
заступник директора Інституту технічної теплофізики НАН України,
член-кореспондент Національної академії наук України
академік-секретар Відділення фізико-технічних проблем енергетики НАН України,
академік Національної академії наук України
президент Академії правових наук України, ректор Національної юридичної академії України
імені Ярослава Мудрого, академік Національної академії наук України

директор Інституту археології НАН України, академік Національної академії наук України

перший проректор Київського національного університету імені Тараса Шевченка
заступник директора Інституту проблем матеріалознавства імені І.М. Францевича
НАН України, член-кореспондент Національної академії наук України
директор Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології НАН України,
член-кореспондент Національної академії наук України
директор Інституту проблем природокористування та екології НАН України,
член-кореспондент Національної академії наук України

ректор Донецького національного університету, академік Національної академії наук України
академік-секретар Відділення наук про Землю НАН України,
академік Національної академії наук України
перший віце-президент Національної академії наук України, директор Інституту металознавства
імені Г.В. Курдюмова НАН України, академік Національної академії наук України
перший проректор Національного технічного університету України "Київський політехнічний
інститут", член-кореспондент Національної академії наук України
директор Інституту радіофізики і електроніки НАН України,
академік Національної академії наук України
голова Українського міжнародного комітету з питань науки і культури НАН України,
директор Головної астрономічної обсерваторії НАН України,
академік Національної академії наук України.

О. РИБАЧУК

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІНИ ДО УКАЗУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВІД 19 КВІТНЯ 2006 РОКУ № 314

На часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 19 квітня 2006 року № 314 "Питання Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки" унести до складу Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки ЛИТВИНА Володимира Михайловича - віце-президента Національної академії наук України, академіка Національної академії наук України.

Президент України
м. Київ,
22 травня 2006 року
№ 422/2005

В. ЮЩЕНКО

ОПИС НАГРУДНОГО ЗНАКА ЛАУРЕАТА ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 23 червня 2006 року № 571/2006

Нагрудний знак лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки (далі - нагрудний знак) виготовляється з позолоченого томпаку і має форму круглої медалі діаметром 25 мм.

На лицьовому боці зображено розгорнуту книгу на фоні шестерні, над якою вміщено стилізоване зображення атома. По колу зображення обрамлено вінком з колосками пшениці.

Всі зображення рельєфні. Медаль має бортик.

На зворотному боці медалі розміщено зображення Знака Княжої Держави Володимира Великого, під яким - напис "Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки" і вигравірувано порядковий номер нагрудного знака.

За допомогою кільця з вушком медаль з'єднується з колодкою, яка має форму прямокутної металевої пластинки висотою 15 мм і шириною 25 мм. Верхня і нижня частини колодки мають прорізи, через які поверхню колодки обтягнуто шовковою муаровою стрічкою зі смужками синього та жовтого кольорів.

На зворотному боці колодки є застібка для прикріплення нагрудного знака до одягу.

Глава Секретаріату
Президента України

О. РИБАЧУК

Нагрудний знак
лауреата Державної премії України
в галузі науки і техніки

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ПРИСУДЖЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ 2006 РОКУ

На підставі подання Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки постановляю:

1. Присудити Державні премії України в галузі науки і техніки 2006 року:

- за "Атлас української мови": У 3-х т.: Т.1. Полісся, Середня Наддніпрянщина і суміжні землі. - К.: Наукова думка, 1984; Т.2. Волинь, Наддніпрянщина, Закарпаття і суміжні землі. - К.: Наукова думка, 1988; Т.3. Слобожанщина, Донеччина, Нижня Наддніпрянщина, Причорномор'я і суміжні землі. - К.: Наукова думка, 2001:

ВАРЧЕНКУ Івану Олексійовичу - кандидатів філологічних наук (помертно)

ГРИГОРЧУК Лідії Михайлівні - докторів філологічних наук, колишньому старшому науковому співробітнику Інституту українознавства імені І. Крип'якевича НАН України

ЖИЛКУ Федоту Трохимовичу - докторів філологічних наук (помертно)

ЗАКРЕВСЬКИЙ Ярославі Василівні - докторів філологічних наук (помертно)

ЗАЛЕСЬКОМУ Антону Миколайовичу - кандидатів філологічних наук (помертно)

МАРЧУК Ніні Йосипівні - кандидатів філологічних наук (помертно)

МАТВІЯСУ Івану Григоровичу - докторів філологічних наук, провідному науковому співробітнику Інституту української мови НАН України

НАЗАРОВІЙ Тетяні Вікторівні - кандидатів філологічних наук (помертно)

ПРИЛИПКО Надії Павлівні - кандидатів філологічних наук, колишньому старшому науковому співробітнику Інституту української мови НАН України;

- за розробку фізичних основ підвищення ефективності і завадозахищеності радіолокаційних систем надвисокої частоти діапазону та їх реалізація при створенні сучасних радіолокаційних комплексів:

КОНОНОВИЧУ Віктору Яковичу - кандидатів технічних наук, начальників відділення казенного підприємства "Науково-виробничий комплекс "Іскра"

КУЛЄМІНУ Геннадію Петровичу - докторів технічних наук (помертно)

ЛАШКУ Леоніду Олексійовичу - начальників відділу казенного підприємства "Науково-виробничий комплекс "Іскра"

МАЮ Ігорю Дмитровичу - кандидатів технічних наук, начальників відділу казенного підприємства "Науково-виробничий комплекс "Іскра"

МОКЕЄВУ Юрію Геннадійовичу - кандидатів технічних наук, генеральному директору товариства з обмеженою відповідальністю "Український центр інновацій та технологій"

НОВИКОВУ Олексію Прокоповичу - начальників відділення казенного підприємства "Науково-виробничий комплекс "Іскра"

ПРЕСНЯКУ Ігорю Степановичу - директорів казенного підприємства "Науково-виробничий комплекс "Іскра"

РАЗСКАЗОВСЬКОМУ Вадиму Борисовичу - докторів технічних наук, старшому науковому співробітнику Інституту радіофізики та електроніки імені О.Я. Усикова НАН України

ТРАЛІНУ В'ячеславу Федоровичу - заступників директора казенного підприємства "Науково-виробничий комплекс "Іскра"

ФІЛЕНКУ Сергію Івановичу - начальників сектору казенного підприємства "Науково-виробничий комплекс "Іскра";

- за розробку приладів та систем контролю, організацію їх промислового виробництва та впровадження нових технологій радіаційної безпеки:

БАБЕНКУ Віталію Вікторовичу - помертно

БЕРЛІЗОВУ Андрію Миколайовичу - кандидатів фізико-математичних наук, заступників керівника Центру екологічних проблем атомної енергетики Інституту ядерних досліджень НАН України

ГЕКТІНУ Олександрю Вульфівичу - докторів фізико-математичних наук, заступників директора Інституту сцинтиляційних матеріалів НАН України

КАЗИМИРОВУ Олександрю Сергійовичу - генеральному директору товариства з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "АтомКомплексПрилад"

ЛЮБІНСЬКОМУ Вадиму Рувиновичу - завідувачу відділу Інституту сцинтиляційних матеріалів НАН України

НЕКРАСОВУ Василю Володимировичу - кандидатів технічних наук, завідувачу лабораторії Інституту сцинтиляційних матеріалів НАН України

РИБАЛКІНУ Леоніду Михайловичу - проректорів недержавного освітнього закладу "Універсальний інститут інноваційних технологій", Російська Федерація

РУДИКУ Олександрю Фадійовичу - провідному інженеру Інституту ядерних досліджень НАН України;

- за розробку і впровадження високоефективних технологій видобування та постачання газу для підвищення енергетичної безпеки держави:

ГОНЧАРУКУ Миколі Івановичу - кандидатів технічних наук, начальників департаменту Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України"

ГРУДЗУ Володимирі Ярославичу - докторів технічних наук, завідувачу кафедри Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу

КОЗЛОВУ Анатолію Валентиновичу - кандидатів технічних наук, директорів дирекції державного акціонерного товариства "Чорноморнафтогаз"

КОНДРАТУ Роману Михайловичу - докторів технічних наук, завідувачу кафедри Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу

КРИЖАНІВСЬКОМУ Євстахію Івановичу - докторів технічних наук, ректорів Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу

МИСЛЮКУ Михайлу Андрійовичу - докторові технічних наук, професорові Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу

РАЗУМНОМУ Юрію Тимофійовичу - докторові технічних наук, професорові Національного гірничого університету

РИБЧИЧУ Іллі Йосиповичу - кандидатів технічних наук, головному радникові голови правління Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України"

ФИКУ Іллі Михайловичу - докторові технічних наук, заступникові директора філії "Український науково-дослідний інститут природних газів";

- за розробку і впровадження засобів неруйнівного контролю і технологій технічної діагностики машинобудівного і нафтогазового обладнання тривалої експлуатації;

ДЕВІНУ Леоніду Миколайовичу - докторові технічних наук, провідному науковому співробітникові Інституту надтвердих матеріалів імені В.М. Бакула НАН України

ЗІНЧАКУ Ярославу Михайловичу - кандидатів технічних наук, заступникові директора Науково-дослідного інституту нафтогазових технологій Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу

КАРПАШУ Олегу Михайловичу - докторові технічних наук, проректорові Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу

КРИНИЧНОМУ Петру Яковичу - головному спеціалістові товариства з обмеженою відповідальністю "Науково-виробнича фірма "Зонд"

КУРИЛЯКУ Дозиславу Богдановичу - докторові фізико-математичних наук, старшому науковому співробітникові Фізико-механічного інституту імені Г.В. Карпенка НАН України

НЕДОСЕЦІ Анатолію Яковичу - докторові технічних наук, завідувачу відділу Інституту електрозварювання імені Є.О. Патона НАН України

ПІВТОРАКУ Вячеславу Автономовичу - кандидатів фізико-математичних наук, провідному науковому співробітникові Інституту електрозварювання імені Є.О. Патона НАН України

ТРОЇЦЬКОМУ Володимирі Олександровичу - докторові технічних наук, завідувачу відділу Інституту електрозварювання імені Є.О. Патона НАН України;

- за створення та впровадження прогресивних технологій і ефективного обладнання для отримання нових функціональних оздоровчих харчових продуктів:

ГАЛЬЧИНЕЦЬКІЙ Юлії Лазарівні - кандидатів технічних наук, директорів товариства з обмеженою відповідальністю "Науково-виробниче підприємство "Кріас-1"

МАКСИМЕНКУ Георгію Івановичу - директорів приватної фірми "Фіпар"

МАЛЕЦЬКІЙ Кірі Дмитрівні - докторові технічних наук, провідному науковому співробітникові Інституту технічної теплофізики НАН України

ПАВЛЮК Раїсі Юрївні - докторові технічних наук, завідувачу кафедри Харківського державного університету харчування та торгівлі

ПОГАРСЬКІЙ Вікторії Вадимівні - кандидатів технічних наук, доцентів Харківського державного університету харчування та торгівлі

СИМОНОВІЙ-ПУШКАР Ларисі Іванівні - докторові медичних наук, завідувачу лабораторії Інституту медичної радіології імені С.П. Григор'єва

СІМАХІНІЙ Галіні Олександрівні - докторові технічних наук, завідувачу кафедри Національного університету харчових технологій

СНЕЖКІНУ Юрію Федоровичу - члену-кореспондентів Національної академії наук України, заступникові директора Інституту технічної теплофізики НАН України

СОКОЛОВІЙ Лорі Михайлівні - кандидатів технічних наук, доцентів Харківського державного університету харчування та торгівлі

ЧЕРЕВКУ Олександрі Івановичу - докторові технічних наук, ректорові Харківського державного університету харчування та торгівлі;

- за розробку теорії та практичне впровадження нетрадиційного процесу — прокатка-розділяння:

БАБЕНКУ Михайлу Антоновичу - начальникові департаменту товариства з обмеженою відповідальністю "Евортон"

ГУБАЙДУЛІНУ Вячеславу Фуатовичу - кандидатів технічних наук, заступникові проректора Донецького національного технічного університету

ЖУЧКОВУ Сергію Михайловичу - докторові технічних наук, заступникові директора Інституту чорної металургії імені З.І. Некрасова НАН України

КЕКУХУ Анатолію Володимировичу - кандидатів технічних наук, начальникові управління відкритого акціонерного товариства "Міттал Стіл Кривий Ріг"

КОРЕНЮ Андрію Олександровичу - начальникові відділення Науково-виробничого товариства з обмеженою відповідальністю "Донікс"

КУКУЮ Давиду Пенхусовичу - кандидатів технічних наук, технічному директорів Науково-виробничого товариства з обмеженою відповідальністю "Донікс"

МАНШИЛІНУ Олександрі Гейнійовичу - кандидатів технічних наук, генеральному директорів Науково-виробничого товариства з обмеженою відповідальністю "Донікс"

НЕЧЕПОРЕНКУ Володимирі Андрійовичу - кандидатів технічних наук, голові правління закритого акціонерного товариства "Маківський металургійний завод"

ШУЛЬГІНУ Григорію Митрофановичу - докторові технічних наук (помертньо);

- за наукову розробку, організацію та впровадження системи санаторно-курортного оздоровлення і лікування вагітних в Україні;

ВЛАДИМИРОВУ Олександрі Аркадійовичу - докторові медичних наук, головному лікарю клінічного санаторію "Жовтень"

ГОЙДИ Ніні Григорівні - докторові медичних наук, проректорів Київської медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика

ГОЛОТІ Владиславу Яковичу - докторові медичних наук, завідувачу кафедри Національного медичного університету імені О.О. Богомольця

ДАШКЕВИЧ Валентині Євдокимівні - докторові медичних наук, керівниці відділення Інституту педіатрії, акушерства та гінекології

ЖАРКІХ Анатолію Васильовичу - кандидату медичних наук, завідувачу кафедри Запорізького державного медичного університету

ЛОБОДІ Михайлу Васильовичу - докторові медичних наук, президентові Всеукраїнської асоціації фізіотерапевтів і курортологів

ЛУК'ЯНОВІЙ Ірині Сергіївні - докторові медичних наук, завідувачу відділення Інституту педіатрії, акушерства та гінекології

СТЕПАНКІВСЬКІЙ Галині Костянтинівні - члену-кореспондентові Національної академії наук України, професорові Національного медичного університету імені О.О. Богомольця

ТОФАН Наталі Іванівні - докторові медичних наук, завідувачу відділення клінічного санаторію "Жовтень";

- за розробку новітніх електронно-променевих зварювальних установок на основі модельно-орієнтованого управління;

ГАЛУШЦІ Віктору Васильовичу - провідному інженерові-електроніку Інституту електрозварювання імені Є.О. Патона НАН України

ГУМОВСЬКОМУ Василю Валентиновичу - провідному інженерові Інституту електрозварювання імені Є.О. Патона НАН України

КАЗИМИРУ Володимиру Вікторовичу - докторові технічних наук, провідному науковому співробітнику Інституту проблем математичних машин і систем НАН України

ЛИТВИНОВУ Віталію Васильовичу - докторові технічних наук, завідувачу відділу Інституту проблем математичних машин і систем НАН України

МІРОШНИЧЕНКУ Андрію Вікторовичу - молодшому науковому співробітнику Інституту проблем математичних машин і систем НАН України

НАЗАРЕНКУ Олегу Кузьмовичу - члену-кореспондентові Національної академії наук України, завідувачу відділу Інституту електрозварювання імені Є.О. Патона НАН України

НЕСТЕРЕНКОВУ Володимиру Михайловичу - докторові технічних наук, заступникові завідувача відділу Інституту електрозварювання імені Є.О. Патона НАН України;

- за комплекс ресурсо- і енергозберігаючих геотехнологій видобутку та переробки мінеральної сировини, технічних засобів їх моніторингу із системою управління і оптимізації гірничорудних виробництв;

АЗАРЯНУ Альберту Арамаїсовичу - докторові технічних наук, завідувачу лабораторії Міністерства промислової політики України при Криворізькому технічному університеті

КАПЛЕНКУ Юрію Петровичу - докторові технічних наук, завідувачу кафедри Криворізького технічного університету

КАРАМАНИЦІЮ Федору Івановичу - голові правління відкритого акціонерного товариства "Криворізький залізорудний комбінат"

КОЛОСОВУ Валерію Олександровичу - докторові технічних наук, генеральному директорові асоціації "Укррудпром"

МОРКУНУ Володимиру Станіславовичу - докторові технічних наук, начальникові науково-дослідної частини Криворізького технічного університету

ПЛОВУ Петру Івановичу - докторові технічних наук, першому проректорові Національного гірничого університету

СИДОРЕНКУ Віктору Дмитровичу - докторові технічних наук, проректорові Криворізького технічного університету

ТЕМЧЕНКУ Анатолію Георгійовичу - докторові технічних наук, ректорові Криворізького технічного університету;

- за ефекти спонтанного порушення симетрії і фазові переходи у фізиці елементарних частинок та фізиці конденсованого стану;

ГУСИНІНУ Валерію Павловичу - докторові фізико-математичних наук, головному науковому співробітнику Інституту теоретичної фізики імені М.М. Боголюбова НАН України

КРІВЕ Іллі Валентиновичу - докторові фізико-математичних наук, провідному науковому співробітнику Фізико-технічного інституту низьких температур імені Б.І. Веркіна НАН України

МІРАНСЬКОМУ Володимиру Адольфовичу - докторові фізико-математичних наук, провідному науковому співробітнику Інституту теоретичної фізики імені М.М. Боголюбова НАН України

ОМЕЛ'ЯНЧУКУ Олександрові Миколайовичу - докторові фізико-математичних наук, завідувачу відділу Фізико-технічного інституту низьких температур імені Б.І. Веркіна НАН України

СИТЕНКУ Юрію Олександровичу - докторові фізико-математичних наук, завідувачу відділу Інституту теоретичної фізики імені М.М. Боголюбова НАН України

ФОМІНУ Петру Івановичу - члену-кореспондентові Національної академії наук України, завідувачу відділу Інституту теоретичної фізики імені М.М. Боголюбова НАН України

ШЕВЧЕНКУ Сергію Івановичу - докторові фізико-математичних наук, провідному науковому співробітнику Фізико-технічного інституту низьких температур імені Б.І. Веркіна НАН України;

- за створення новітньої газопаротурбінної технології «Водолай», її обладнання та впровадження в енергетичну галузь країни для радикального зменшення споживання палива та забруднення навколишнього середовища;

БОНДІНУ Юрію Миколайовичу - генеральному директорові державного підприємства "Науково-виробничий комплекс газотурбобудування "Зоря". "Машпроект"

ІСАКОВУ Борису Володимировичу - першому заступникові генерального директора державного підприємства "Науково-виробничий комплекс газотурбобудування "Зоря". "Машпроект"

ЩЕНКУ В'ячеславу Олексійовичу - технічному директорові закритого акціонерного товариства "Струм" державної корпорації "Укрмонтажспецбуд"

КОЛОМЄЄВУ Валентину Миколайовичу - колишньому першому заступникові голови Ради директорів дочірньої компанії "Укртрансгаз" Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України"

КРИВУЦІ Вілю Андрійовичу - колишньому провідному інженеру-конструкторові державного підприємства "Науково-виробничий комплекс газотурбобудування "Зоря"- "Машпроект"

КРУШНЕВИЧУ Тадеушу Казиміровичу - кандидатів технічних наук, провідному науковому співробітникові Інституту газу НАН України

КСЕНДЗЮКУ Миколі Васильовичу - начальникові відділу дочірньої компанії "Укртрансгаз" Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України"

МАРТИНЮКУ Володимирі Мефодійовичу - заступникові начальника газокомпресорної станції "Ставицанська" дочірньої компанії "Укртрансгаз" Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України"

РОМАНОВУ Віктору Івановичу - докторові технічних наук, провідному конструкторові державного підприємства "Науково-виробничий комплекс газотурбобудування "Зоря" - "Машпроект"

УВАРИЧЕВУ Олександрі Миколайовичу - технічному директорові підприємства "Енергопроект";

- за геохімію техногенезу: токсичні елементи в навколишньому природному середовищі України:

ДОЛІНУ Віктору Володимировичу - докторові геологічних наук, завідувачу відділу Інституту геохімії навколишнього середовища НАН України та МНС України

ЄМЕЛЬЯНОВУ Володимирі Олександровичу - докторові геолого-мінералогічних наук, першому заступникові головного вченого секретаря Національної академії наук України

ЖОВИНСЬКОМУ Едуарду Яковичу - члену-кореспондентові Національної академії наук України, заступникові директора Інституту геохімії, мінералогії та рудоутворення НАН України

КОМОВУ Ігорю Леонтійовичу - докторові геолого-мінералогічних наук, провідному науковому співробітникові Інституту геохімії навколишнього середовища НАН України та МНС України

КУРАЄВІЙ Ірині Володимирівні - докторові геологічних наук, завідувачу відділу Інституту геохімії, мінералогії та рудоутворення НАН України

ОРЛОВУ Олександрі Олександровичу - кандидатів біологічних наук, науковому співробітникові Інституту геохімії навколишнього середовища НАН України та МНС України

САМЧУКУ Анатолію Івановичу - докторові хімічних наук, головному науковому співробітникові Інституту геохімії, мінералогії та рудоутворення НАН України

ШРАМЕНКУ Івану Федоровичу - кандидатів геолого-мінералогічних наук, ученому секретареві Інституту геохімії навколишнього середовища НАН України та МНС України;

- за підручники: "Кримінальне право України: Загальна частина". - К.: Юрінком Інтер; Х.: Право, 2001. - 416 с.; "Кримінальне право України: Загальна частина". - 2-е вид., перероб. і доп. - К.: Юрінком Інтер, 2004. - 480 с.; "Кримінальне право України: Особлива частина". - К.: Юрінком Інтер; Х.: Право, 2001. - 496 с.; "Кримінальне право України: Особлива частина". - 2-е вид., перероб. і доп. - К.: Юрінком Інтер, 2004. - 544 с.;

БАЖАНОВУ Марку Ігоровичу - докторові юридичних наук (помертно)

БАУЛІНУ Юрію Васильовичу - докторові юридичних наук, директорові Інституту вивчення проблем злочинності

БОРИСОВУ В'ячеславу Івановичу - докторові юридичних наук, професорові Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого

КРИВОЧЕНКО Людмилі Миколаївні - кандидатів юридичних наук, професорові Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого

ЛОМАКУ Володимирі Андрійовичу - кандидатів юридичних наук, професорові Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого

ПАНОВУ Миколі Івановичу - докторові юридичних наук, проректорові Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого

СТАШИСУ Володимирі Володимировичу - професорові, першому проректорові Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого

ТИХОМУ Володимирі Павловичу - докторові юридичних наук, завідувачу лабораторії Інституту вивчення проблем злочинності;

- за підручник "Історія економічних учень". - К.: Знання, 2004. - 1300 с.;

БАЗИЛЕВИЧУ Віктору Дмитровичу - докторові економічних наук, завідувачу кафедри Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ВЕРНИГОРІ Людмилі Володимирівні - кандидатів економічних наук, доцентів Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ГАЙДАЙ Тетяні Вікторівні - кандидатів економічних наук, доцентів Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ГРАЖЕВСЬКІЙ Надії Іванівні - кандидатів економічних наук, доцентів Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ЛЕОНЕНКУ Петру Михайловичу - докторові економічних наук, першому проректорові Українського державного університету економіки і фінансів

МАСЛОВУ Анатолію Олександровичу - кандидатів економічних наук, доцентів Київського національного університету імені Тараса Шевченка

НЕСТЕРЕНКО Олені Петрівні - кандидатів економічних наук, доцентів Київського національного університету імені Тараса Шевченка

2. Установити на 2006 рік розмір Державної премії України в галузі науки і техніки сто двадцять п'ять тисяч гривень кожна.

Президент України

В. ЮЩЕНКО

**м. Київ,
20 грудня 2006 року
№ 1103**

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ПРИСУДЖЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ 2007 РОКУ

На підставі подання Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки постановляю:

1. Присудити Державні премії України в галузі науки і техніки 2007 року:

- за цикл робіт "Фізичні основи, розробка, створення та використання в радіаційній фізиці потужних і надпотужних прискорювачів іонів і плазми":

ГАРКУШІ Ігорю Євгенійовичу - докторові фізико-математичних наук, заступникові директора Інституту фізики плазми Національного наукового центру "Харківський фізико-технічний інститут" НАН України

ГОНЧАРОВУ Олексію Антонівичу - докторові фізико-математичних наук, провідному науковому співробітникові Інституту фізики НАН України

ЗЕЛЕНСЬКОМУ Віктору Федотовичу - академікові Національної академії наук України, головному науковому співробітникові Національного наукового центру "Харківський фізико-технічний інститут" НАН України

КАРАСЮ В'ячеславу Ігнатовичу - докторові фізико-математичних наук, начальникові лабораторії Національного наукового центру "Харківський фізико-технічний інститут" НАН України

КОРНІЛОВУ Євгенію Олександровичу - докторові фізико-математичних наук, начальникові відділу Національного наукового центру "Харківський фізико-технічний інститут" НАН України

НЕКЛЮДОВУ Івану Матвійовичу - академікові Національної академії наук України, генеральному директорові Національного наукового центру "Харківський фізико-технічний інститут" НАН України

СОЛОШЕНКУ Ігорю Олександровичу - члену-кореспондентові Національної академії наук України (померло)

СОЛЯКОВУ Дмитру Геннадійовичу - кандидатові фізико-математичних наук, старшому науковому співробітникові Національного наукового центру "Харківський фізико-технічний інститут" НАН України

ТЕРЕШИНУ Володимирі Івановичу - докторові фізико-математичних наук, директорові Інституту фізики плазми Національного наукового центру "Харківський фізико-технічний інститут" НАН України

ЧЕБОТАРЬОВУ Володимирі Володимировичу - кандидатові фізико-математичних наук, старшому науковому співробітникові Національного наукового центру "Харківський фізико-технічний інститут" НАН України;

- за розробку технології отримання церулоплазміну та дослідження його біологічних і фармакологічних властивостей:

БЕРДИНСЬКИХ Ніні Костянтинівні - докторові медичних наук, провідному науковому співробітникові Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології імені Р.Є. Кавецького НАН України

ВОЛОЩЕНКУ Юрію Васильовичу - кандидатові медичних наук

ДІДЕНКО Наталі Юріївні - заступникові голови правління закритого акціонерного товариства "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"

КУРИЦЬКУ Костянтину Васильовичу - голові правління закритого акціонерного товариства "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"

ЛЯЛЮШКО Надії Максимівні - кандидатові біологічних наук, старшому науковому співробітникові Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології імені Р.Є. Кавецького НАН України

ПІВНЮК Валентині Михайлівні - кандидатові медичних наук, завідувачу лабораторії Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології імені Р.Є. Кавецького НАН України

РЯДСЬКІЙ Ларисі Семенівні - радникові голови правління закритого акціонерного товариства "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"

СКРИННИКУ Максиму Михайловичу - технологові закритого акціонерного товариства "Трудовий колектив Київського підприємства по виробництву бактерійних препаратів "Біофарма"

ЧЕХУНУ Василю Федоровичу - академікові Національної академії наук України, директорові Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології імені Р.Є. Кавецького НАН України

ШЛЯХОВЕНКУ Володимирі Олексійовичу - докторові медичних наук, завідувачу відділу Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології імені Р.Є. Кавецького НАН України;

- за цикл наукових праць "Продуктивність, біорізноманіття та екологічна безпека екосистем Чорного моря й перспективних для України регіонів Світового океану":

ГАЄВСЬКІЙ Альбіні Вігольдівні - докторові біологічних наук, завідувачу відділу Інституту біології південних морів імені О.О. Ковалевського НАН України

ЄГОРОВУ Віктору Миколайовичу - члену-кореспондентові Національної академії наук України, завідувачу відділу Інституту біології південних морів імені О.О. Ковалевського НАН України

ЗАЦІ Віктору Євгенівичу - члену-кореспондентові Національної академії наук України, провідному науковому співробітникові Інституту біології південних морів імені О.О. Ковалевського НАН України

МИРОНОВУ Олегу Глібовичу - докторові біологічних наук, завідувачу відділу Інституту біології південних морів імені О.О. Ковалевського НАН України

МОНЧЕНКУ Владиславу Івановичу - академікові Національної академії наук України, головному науковому співробітникові Інституту зоології імені І.І. Шмальгаузена НАН України

ПОЛІКАРПОВУ Геннадію Григоровичу - академікові Національної академії наук України, головному науковому співробітникові Інституту біології південних морів імені О.О. Ковалевського НАН України

САМИШЕВУ Ернесту Зайнуліновичу - докторові біологічних наук, завідувачу відділу Інституту біології південних морів імені О.О. Ковалевського НАН України

ТОКАРЕВУ Юрію Миколайовичу - докторові біологічних наук, завідувачу відділу Інституту біології південних морів імені О.О. Ковалевського НАН України

ФІНЕНКУ Зосиму Зосимовичу - докторові біологічних наук, завідувачу відділу Інституту біології південних морів імені О.О. Ковалевського НАН України

ШУЛЬМАНУ Георгію Євгеновичу - члену-кореспондентові Національної академії наук України, завідувачу відділу Інституту біології південних морів імені О.О. Ковалевського НАН України;

- за визначення механізмів радіоіндукованих онкогематологічних та онкологічних ефектів Чорнобильської катастрофи, розробку і впровадження новітніх технологій медичного захисту постраждалих:

БАЗИЦІ Дмитрію Анатолійовичу - докторові медичних наук, першому заступникові генерального директора Наукового центру радіаційної медицини

БЕБЕШКУ Володимирі Григоровичу - докторові медичних наук, генеральному директорові Наукового центру радіаційної медицини

БОГДАНОВІЙ Тетяні Іванівні - докторові біологічних наук, завідувачу лабораторії Інституту ендокринології та обміну речовин імені В.П. Комісаренка

БРУСЛОВІЙ Катерині Михайлівні - докторові медичних наук, завідувачу відділення Наукового центру радіаційної медицини

ЕПШТЕЙНУ Овсію Володимировичу - докторові медичних наук (помертно);

ОМЕЛЬЯНЦЮ Миколі Івановичу - докторові медичних наук, провідному науковому співробітникові Наукового центру радіаційної медицини

РОМАНЕНКО Аліні Михайлівні - члену-кореспондентові Національної академії наук України, завідувачу лабораторії Інституту урології

ТРОНЬКУ Миколі Дмитровичу - члену-кореспондентові Національної академії наук України, директорові Інституту ендокринології та обміну речовин імені В.П. Комісаренка;

- за цикл робіт "Наукові основи, розроблення та впровадження конкурентоздатних ресурсозберігаючих технологій волокнистих матеріалів та виробів":

БЕРЕЗНЕНКУ Миколі Петровичу - докторові технічних наук, професорові Київського національного університету технологій та дизайну

ГЛУБШУ Петру Андрійовичу - докторові технічних наук, професорові Київського національного університету технологій та дизайну

ІРКЛЕЮ Валерію Михайловичу - докторові технічних наук, професорові Київського національного університету технологій та дизайну

КЕРНЕРУ Сергію Мойсейовичу - кандидатові технічних наук, генеральному директорові закритого акціонерного товариства "Возко"

КЛЕЙНЕРУ Юрію Яковичу - кандидатові технічних наук, доцентові Київського національного університету технологій та дизайну

ОМЕЛЬЧЕНКУ Василю Дмитровичу - кандидатові технічних наук, професорові Київського національного університету технологій та дизайну

РЕЗАНОВІЙ Наталії Михайлівні - кандидатові технічних наук, старшому науковому співробітникові Київського національного університету технологій та дизайну

РОМАНКЕВИЧУ Олегу Володимировичу - докторові хімічних наук, завідувачу кафедри Київського національного університету технологій та дизайну

ТУРЧАНЕНКУ Юрію Тимофійовичу - пенсіонерові

ЦЕБРЕНКО Марії Василівні - докторові хімічних наук, професорові Київського національного університету технологій та дизайну;

- за цикл робіт "Зображення алгебраїчних структур і матричні задачі в лінійних та гільбертових просторах":

БОНДАРЕНКУ Віталію Михайловичу - докторові фізико-математичних наук, провідному науковому співробітникові Інституту математики НАН України

ДРОЗДУ Юрію Анатолійовичу - докторові фізико-математичних наук, завідувачу відділу Інституту математики НАН України

КИРИЧЕНКУ Володимирі Васильовичу - докторові фізико-математичних наук, професорові Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ЛЮБАШЕНКУ Володимирі Васильовичу - докторові фізико-математичних наук, провідному науковому співробітникові Інституту математики НАН України

ОСТРОВСЬКОМУ Василю Львовичу - докторові фізико-математичних наук, провідному науковому співробітникові Інституту математики НАН України

РОЙТЕРУ Андрію Володимировичу - докторові фізико-математичних наук (помертно)

САМОЙЛЕНКУ Юрію Стефановичу - члену-кореспондентові Національної академії наук України, завідувачу відділу Інституту математики НАН України

СЕРГЕЙЧУКУ Володимирі Васильовичу - докторові фізико-математичних наук, провідному науковому співробітникові Інституту математики НАН України;

- за цикл наукових праць "Супрамолекулярні координаційні сполуки":

ДОМАСЕВИЧУ Костянтину Валентиновичу - докторові хімічних наук, провідному науковому співробітникові Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ЗАЙЦЕВУ Володимирі Миколайовичу - докторові хімічних наук, завідувачу кафедри Київського національного університету імені Тараса Шевченка

МИСЬКІВУ Мар'яну Григоровичу - докторові хімічних наук, професорові Львівського національного університету імені Івана Франка

ПАВЛІЦЬКУ Віталію Валентиновичу - докторові хімічних наук, заступникові директора Інституту фізичної хімії імені Л.В. Писаржевського НАН України

ТРОХИМЧУКУ Анатолію Костянтинівичу - докторові хімічних наук, провідному науковому співробітникові Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ФРИЦЬКОМУ Ігорю Олеговичу - докторові хімічних наук, завідувачу кафедри Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ХОЛІНУ Юрію Валентиновичу - докторові хімічних наук, проректорові Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна

ШУЛЬГІНУ Віктору Федоровичу - докторові хімічних наук, завідувачу кафедри Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського;

- за створення, освоєння виробництва та широке впровадження нових конкурентоспроможних на світовому ринку плавучих композитних споруд вітчизняної конструкції;

БАРАШИКОВУ Арнольду Яковичу - докторові технічних наук, завідувачу кафедри Київського національного університету будівництва і архітектури

ЄВДОЩУКУ Дмитру Віталійовичу - генеральному директорові товариства з обмеженою відповідальністю "Нові інноваційні технології"

ЄРМАКОВУ Дмитру Владиславовичу - заступникові директора Херсонського державного заводу "Палада"

КОННОВУ Володимиру Миколайовичу - головному конструкторові Центрального конструкторського бюро "Ізмурд"

КРИВОШЕІНУ Вілену Семеновичу - помічникові директора Херсонського державного заводу "Палада"

РАШКОВСЬКОМУ Олександрові Сауловичу - докторові технічних наук, завідувачу кафедри Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

РОМАНОВСЬКОМУ Георгію Федоровичу - докторові технічних наук, ректорові Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

СЛУЦЬКОМУ Миколі Георгійовичу - кандидатові технічних наук, директорові Херсонського державного заводу "Палада"

ТОДОРАШКУ Георгію Тимофійовичу - начальникові відділу товариства з обмеженою відповідальністю "Нові інноваційні технології"

ТОКАРІО Олександрові Григоровичу - директорові Центрального конструкторського бюро "Ізмурд";

- за розробку і впровадження високоефективних технологій отримання напівпровідникових кристалічних матеріалів групи АІІ ВVІ та виробів на їх основі для приладобудування;

ГАЛКІНУ Сергію Миколайовичу - кандидатові технічних наук, виконуючому обов'язки завідувача відділу Інституту сцинтиляційних матеріалів НАН України

ГАЛЬЧИНЕЦЬКОМУ Леоніду Павловичу - кандидатові фізико-математичних наук, провідному науковому співробітникові Інституту сцинтиляційних матеріалів НАН України

ЗАГОРУЙКУ Юрію Анатолійовичу - докторові технічних наук, провідному науковому співробітникові Інституту монокристалів НАН України

КОМАРУ Віталію Корнійовичу - докторові технічних наук, завідувачу відділу Інституту монокристалів НАН України

КОСМІНІ Мирону Богдановичу - кандидатові технічних наук, заступникові директора Інституту монокристалів НАН України

МЕЛЬНИЧУКУ Степану Васильовичу - докторові фізико-математичних наук, ректорові Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

СІЛНУ Віталію Івановичу - провідному інженерові Інституту сцинтиляційних матеріалів НАН України

СТАРЖИНСЬКОМУ Миколі Григоровичу - докторові технічних наук, провідному науковому співробітникові Інституту сцинтиляційних матеріалів НАН України

ТОЛМАЧОВУ Олександрові Володимировичу - члену-кореспондентові Національної академії наук України, заступникові директора Інституту монокристалів НАН України

ТОМАШКИКУ Василю Миколайовичу - докторові хімічних наук, вченому секретареві Інституту фізики напівпровідників імені В.Є. Лашкарьова;

- за розробку наукових засад та створення комплексу енерго- і ресурсозберігаючих технологій та обладнання для одержання залізорудної сировини, що забезпечує високу ефективність виробництва металів;

БОНДАРЕНКУ Борису Івановичу - академікові Національної академії наук України, директорові Інституту газу НАН України

ВАНЮКОВИЙ Наталі Дмитрівні - докторові технічних наук, професорові Національної металургійної академії України

ВУЛИХУ Анатолію Юрійовичу - кандидатові технічних наук, голові правління відкритого акціонерного товариства "Дніпропетровський металургійний завод імені Комінтерну"

ІВАЩЕНКУ Валерію Петровичу - докторові технічних наук, першому проректорові Національної металургійної академії України

КОВРИГІНУ Сергію Олександровичу - керівникові інвестиційних програм відкритого акціонерного товариства "Томаківський завод керамзитового гравію"

КРИКУНОВУ Борису Петровичу - кандидатові технічних наук, головному інженерові філії "Металургійний комплекс" закритого акціонерного товариства "Донецьксталь" - металургійний завод

МОВЧАНУ Володимиру Петровичу - докторові технічних наук, голові спостережної ради Державної акціонерної холдингової компанії "Чорноморський суднобудівний завод"

ТРОЯНСЬКОМУ Олександрові Анатолійовичу - кандидатові технічних наук, першому проректорові Донецького національного технічного університету

УЧИТЕЛЮ Олександрові Давидовичу - докторові технічних наук, проректорові Національної металургійної академії України

ШУРХАЛУ Володимиру Якимовичу - докторові технічних наук, пенсіонерові;

- за цикл наукових праць "Оцінка та шляхи оптимізації стану геологічного середовища Криворізького залізрудного басейну в умовах реструктуризації гірничодобувної галузі";

АКСЬОМУ Сергію Дмитровичу - кандидатові географічних наук, старшому науковому співробітникові Інституту геологічних наук НАН України

БАГРІО Ігорю Дмитровичу - кандидатові геологічних наук, завідувачу відділу Інституту геологічних наук НАН України

БЛОКОПИТОВИЙ Ніні Андріївни - кандидатів геолого-мінералогічних наук, провідному науковому співробітникові Дніпропетровського відділення Українського державного геологорозвідувального інституту

ЗНАМЕНСЬКІЙ Тамарі Олексіївни - кандидатів геолого-мінералогічних наук, старшому науковому співробітникові Інституту геологічних наук НАН України

КОЖЕМЯКІНУ Валерію Павловичу - молодшому науковому співробітникові Інституту геологічних наук НАН України

КУЗЬМЕНКУ Олександрю Борисовичу - головному геологу гірничозбагачувального комплексу відкритого акціонерного товариства "АрселорМіттал Кривий Ріг"

ПАЛІО Володимирі Михайловичу - кандидатів геолого-мінералогічних наук, провідному науковому співробітникові Інституту геологічних наук НАН України

ПОЧТАРЕНКУ Віктору Івановичу - старшому науковому співробітникові науково-інженерного центру радіогеолого-екологічних полігонних досліджень при Президії НАН України

ПРОСЕНКО Світлані Олегівни - старшому науковому співробітникові Дніпропетровського відділення Українського державного геологорозвідувального інституту

ЩУАПЕНКО Тетяні Федорівни - молодшому науковому співробітникові Інституту геологічних наук НАН України;

- за створення і впровадження комплексу вітчизняних технологій, технічних засобів, бурових інструментів та новітніх матеріалів для підвищення ефективності бурових робіт, спрямованих на збільшення видобутку нафти і газу в Україні;

БОНДАРЕНКУ Миколі Олександровичу - кандидатів технічних наук, завідувачу центру Інституту надтвердих матеріалів імені В.М. Бакуля НАН України

ВЕКЕРИКУ Василю Івановичу - докторів технічних наук, завідувачу кафедри Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу

ГАВРИЛОВУ Ярославу Сергійовичу - кандидатів технічних наук, директорів закритого акціонерного товариства "Науково-дослідне і конструкторське бюро бурового інструменту"

ГАРГІНУ Владиславу Герасимовичу - кандидатів технічних наук, старшому науковому співробітникові Інституту надтвердих матеріалів імені В.М. Бакуля НАН України

ДРАГАНЧУК Оксані Теодорівни - докторів технічних наук, начальників управління Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України"

ДУБЛЕНИЧУ Юрію Васильовичу - кандидатів технічних наук, директорів закритого акціонерного товариства "Науково-дослідне і конструкторське бюро бурового інструменту"

КУНЦЯКУ Ярославу Васильовичу - кандидатів технічних наук, генеральному директорів закритого акціонерного товариства "Науково-дослідне і конструкторське бюро бурового інструменту"

МАЙСТРЕНКУ Анатолію Львовичу - члену-кореспондентів Національної академії наук України, завідувачу відділу Інституту надтвердих матеріалів імені В.М. Бакуля НАН України

ЯВОРСЬКОМУ Михайлу Миколайовичу - кандидатів технічних наук, головному інженерів дочірньої компанії "Укргазвидобування" Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України"

ЯРЕМІЙЧУКУ Роману Семеновичу - докторів технічних наук, завідувачу кафедри Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу;

- за розробку та впровадження в серійне виробництво вітчизняної високовольтної кабельно-провідникової продукції на напругу до 110 кВ, що забезпечує підвищення надійності та безпеки систем електропостачання;

АНТОНЦЮ Юрію Панасовичу - кандидатів технічних наук, головному спеціалістові закритого акціонерного товариства "Завод "Південкабель"

ВАСИЛЕЦЬ Людмилі Григорівни - кандидатів технічних наук, головному спеціалістові закритого акціонерного товариства "Завод "Південкабель"

ГРИМУДУ Григорію Івановичу - кандидатів технічних наук, першому заступникові директора державного підприємства "Національна енергетична компанія "Укренерго"

ЖАРКІНУ Андрію Федоровичу - докторів технічних наук, заступникові директора Інституту електродинаміки НАН України

ЗОЛОТАРЬОВУ Володимирі Михайловичу - кандидатів технічних наук, генеральному директорів закритого акціонерного товариства "Завод "Південкабель"

КАРПУШЕНКУ Василю Петровичу - кандидатів економічних наук, головному інженерів закритого акціонерного товариства "Завод "Південкабель"

КРИВЕНКУ Олександрю Федоровичу - провідному спеціалістові закритого акціонерного товариства "Завод "Південкабель"

КУЧЕРЯВІЙ Ірині Миколаївни - кандидатів технічних наук, старшому науковому співробітникові Інституту електродинаміки НАН України

ПОДОЛЬЦЕВУ Олександрю Дмитровичу - докторів технічних наук, провідному науковому співробітникові Інституту електродинаміки НАН України;

- за цикл наукових праць "Інформаційна технологія та технічні засоби безконтактної діагностики в медицині, біології і техніці";

ВОЙТОВИЧУ Ігорю Даниловичу - члену-кореспондентів Національної академії наук України, завідувачу відділу Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України

КОЗЛОВСЬКОМУ Віктору Івановичу - кандидатів медичних наук, старшому науковому співробітникові Національного наукового центру "Інститут кардіології імені академіка М.Д. Стражеска"

ЛУБЯНОВІЙ Інні Парфирівни - кандидатів медичних наук, провідному науковому співробітникові Інституту медицини праці

МІНОВУ Юрію Дмитровичу - кандидатів технічних наук, старшому науковому співробітникові Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України

НЕДАЙВОДІ Ігорю Володимировичу - науковому співробітникові Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України

ПАРХОМЕНКУ Олександрю Миколайовичу - докторів медичних наук, завідувачу відділу Національного наукового центру "Інститут кардіології імені академіка М.Д. Стражеска"

ПРІМІНУ Михайлу Андрійовичу - докторів технічних наук, провідному науковому співробітникові Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України

СОСНИЦЬКОМУ Володимирі Миколайовичу - кандидату технічних наук, провідному науковому співробітнику Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України

СТАДНІОКУ Леоніду Антоновичу - докторові медичних наук, завідувачу кафедри Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика;

СУТКОВОМУ Павлу Гнатівичу - кандидату технічних наук, старшому науковому співробітнику Інституту кібернетики імені В.М. Глушкова НАН України;

- за підручник "Медична біологія". - Вінниця: НОВА КНИГА, 2004. - 656 с.: іл.:

БАЖОРІ Юрію Івановичу - докторові медичних наук, проректорові Одеського державного медичного університету

БРАГІНУ Шамілю Борисовичу - кандидату медичних наук, завідувачу кафедри Донецького державного медичного університету імені М. Горького.

ВОРОБЦЮ Зіновію Дмитровичу - докторові біологічних наук, завідувачу кафедри Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького

ЖЕГУНОВУ Геннадію Федоровичу - докторові біологічних наук, завідувачу кафедри Харківської державної зооветеринарної академії

КОСТИЛЬОВУ Олександрі Васильовичу - кандидату біологічних наук, доценту Національного медичного університету імені О.О. Богомольця

ПІСКУН Раїсі Петрівні - докторові біологічних наук, завідувачу кафедри Вінницького національного медичного університету імені М.І. Пирогова

ПІШАКУ Василю Павловичу - докторові медичних наук, ректорові Буковинського державного медичного університету

РОМАНЕНКУ Олександрі Вікторівні - докторові біологічних наук, завідувачу кафедри Національного медичного університету імені О.О. Богомольця

2. Установити на 2007 рік розмір Державної премії України в галузі техніки сто двадцять п'ять тисяч гривень кожна.

Президент України

**м. Київ,
10 грудня 2007 року
№ 1191**

В. ЮЩЕНКО

ВЕЛИЧКО БОРИС ФЕДОРОВИЧ

**Присуджено Державну премію України
в галузі науки і техніки**

**за електрометалургійний марганцевий комплекс України:
наукові та проектно-конструкторські розробки, освоєння
унікальних електропечей, впровадження нових енерго-
і ресурсозберігаючих технологій виробництва феросплавів,
підвищення конкурентоспроможності продукції та вирішення
екологічних завдань.**

Указ Президента України від 17 листопада 1998 року № 1256

*Почесне звання
"Заслужений працівник промисловості України"
(2007 р.)
Звання
"Герой Соціалістичної Праці" (1991 р.)
Ордени
Леніна (1991 р.)
Трудового Червоного прапора (1971 р.)
Ювілейна медаль
"За доблесну працю. На відзначення 100-річчя
від дня народження В.І. Леніна" (1970 р.)
Почесна грамота
Президії Верховної Ради УРСР (1976 р.)
Державна премія Української РСР
у галузі науки і техніки (1988 р.)
Премія Ради Міністрів СРСР (1991 р.)*

Академік Академії інженерних наук.

Почесний громадянин м. Нікополя.

Народився 19 червня 1931 р. в с. Волчезрівка Лисичанського району Ворошиловградської (нині Луганської) області.

Закінчив Московський інститут сталі та сплавів за спеціальністю "Електрометалургія сталі та феросплавів" (1954 р.).

Здобувши вищу освіту, працював на Челябінському електрометалургійному комбінаті майстром, диспетчером, старшим диспетчером (1954-1962 рр.). У 1962 р. Борис Федорович Величко був переведений на Запорізький завод феросплавів, де працював майстром плавильного цеху № 1, заступником і начальником цеху № 4.

За рішенням Головопедстали Міністерства чорної металургії СРСР у 1967 р. Б.Ф. Величко переведений на Нікопольський завод феросплавів, де пропрацював тридцять два роки: начальником цеху № 2 (1967-1975 рр.), головним інженером (1975-1987 рр.), директором заводу (1987-1994 рр.), головою правління (1994-1995 рр.), заступником голови правління (1995-1999 рр.).

Борис Федорович Величко зробив вагомий внесок у розвиток вітчизняного феросплавного виробництва, є одним із провідних спеціалістів у галузі електротермії феросплавів, має 124 авторських свідоцтва та 7 патентів України, 85 наукових публікацій. Його розробки широко використовуються на феросплавних підприємствах України, близького та далекого зарубіжжя. Основні науково-технічні розробки Б.Ф. Величка ввійшли до книги "Металургія марганцю України" (1996 р.).

Протягом дванадцяти років Борис Федорович обирався депутатом Нікопольської міської ради, йому присвоєно звання "Почесний громадянин м. Нікополя".

Центр м. Нікополя

Б.Ф. Величко з будівельником Нікопольського заводу феросплавів, двічі Героєм Соціалістичної Праці І.Д. Ганчевим

ТКАЧЕНКО АНАТОЛІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

Присуджено Державну премію України
в галузі науки і техніки
за створення інформаційно-навігаційних комплексів
для рухомих транспортних об'єктів.
Указ Президента України
від 9 грудня 2005 року № 1727

Директор державного підприємства "Служба міжнародних автомобільних перевезень". Доктор наук з державного управління.

Нагороджений знаком "Почесний автотранспортник" Державного департаменту автомобільного транспорту України (2000 р.), знаком "Почесний працівник транспорту України" (2006 р.).

Народився 3 травня 1960 року.

У 1982 р. закінчив Київський автомобільно-дорожній інститут.

Розпочав трудову діяльність у 1982 р. молодшим спеціалістом ДержавтотрансНДПроекту Міністерства автомобільного транспорту УРСР.

З 1984 р. по 2001 р. працював у Міністерстві автомобільного транспорту УРСР, Міністерстві транспорту та зв'язку України, де пройшов трудовий шлях від старшого інженера, начальника відділу зовнішньоекономічних зв'язків до заступника генерального директора УДП "Укрінтер-автосервіс".

З 30 листопада 2005 р. обіймає посаду директора Державного підприємства "Служба міжнародних автомобільних перевезень".

Державне підприємство "Служба міжнародних автомобільних перевезень" підпорядковане Міністерству транспорту та зв'язку України, діє у правовому полі відповідно

до Закону України "Про автомобільний транспорт" і виконує у сфері автомобільних перевезень такі функції:

- забезпечення контролю за виконанням перевізниками вимог міжнародних договорів України з питань міжнародних автомобільних перевезень;

- забезпечення контролю технічного, санітарного та екологічного стану транспортних засобів, обліку та перевірки транспортно-експедиторської документації і ліцензій на здійснення міжнародних перевезень;

- перевірка вагових і габаритних параметрів транспортних засобів;

- забезпечення контролю та оформлення дозвільних документів на міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом;

- автоматизація систем управління;

- підвищення кваліфікації;

- проведення конференцій, семінарів, виставок.

До складу СМАП входять шість територіальних відділень, які забезпечують відповідну роботу на всіх пропускних пунктах держкордону. Підприємство на сьогодні є прибутковим (дохід за 2007 р. склав 68,6 млн грн, до Державного бюджету та обов'язкових платежів усіх рівнів, внесків до державних цільових фондів та інших обов'язкових платежів сплачено 24,3 млн грн).

ДЕРЖАВНА ПРЕМІЯ УКРАЇНИ

В ГАЛУЗІ АРХІТЕКТУРИ

Організація проведення засідання КТС СНД

Міжнародний автомобільний пункт пропуску "Сокиряни"

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПИТАННЯ КОМІТЕТУ ІЗ ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ АРХІТЕКТУРИ

(Із змінами, внесеними згідно з Указами Президента
№ 888/98 (888/98) від 19.08.98
№ 271/2002 (271/2002) від 20.03.2002
№ 1335/2004 (1335/2004) від 02.11.2004)

З метою сприяння дальшому розвитку архітектури і містобудування та заохочення творчої праці архітекторів постановляю:

1. Державну премію України по архітектурі надає іменувати - Державна премія України в галузі архітектури.
2. Утворити при Президентові України Комітет із Державної премії України в галузі архітектури (далі - Комітет). Затвердити персональний склад Комітету (додається).
3. Призначити Головою Комітету ШПАРУ Ігоря Петровича. (Стаття 3 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 271/2002 (271/2002) від 20.03.2002)
4. Затвердити Положення про Комітет із Державної премії України в галузі архітектури, Положення про Державну премію України в галузі архітектури, опис Диплома лауреата Державної премії України в галузі архітектури (додаються). (Стаття 4 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 1335/2004 (1335/2004) від 02.11.2004)
5. Рекомендувати підприємствам, установам і організаціям, у яких працюють члени Комітету, створювати умови, необхідні для їхньої участі у роботі Комітету.
6. Кабінету Міністрів України привести у двомісячний строк свої рішення у відповідність із цим Указом.

Президент України

м. Київ,
31 жовтня 1996 року
№ 1017/96

Л. КУЧМА

СКЛАД КОМІТЕТУ ІЗ ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ АРХІТЕКТУРИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 31 жовтня 1996 року № 1017/96

ШПАРА
Ігор Петрович

народний архітектор України, двічі лауреат Державної премії України в галузі архітектури, професор Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, президент Національної спілки архітекторів України, голова Комітету

ГЛАДИШ
Костянтин Клавдійович
БЛОКОНЬ
Юрій Миколайович
ГЛАЗИРІН
Володимир Львович
ГУСАКОВ
Володимир Миколайович
ДЬОМІН
Микола Мефодійович

архітектор, заступник голови Комітету
заслужений архітектор України, лауреат Державної премії України в галузі архітектури, директор Українського державного інституту проектування міст
заслужений архітектор України, головний архітектор міста Одеси, професор Архітектурного інституту Одеської державної академії будівництва і архітектури
заслужений архітектор України, лауреат Державної премії України в галузі архітектури, радник Прем'єр-міністра України
заслужений архітектор України, лауреат Державної премії України в галузі архітектури, директор Державного науково-дослідного інституту теорії та історії архітектури і містобудування, завідувач кафедри Київського національного університету будівництва і архітектури

ЕКОНОМОВ
Анатолій Олександрович
ЄЖОВ
Валентин Іванович
ЖЕЖЕРІН
Вадим Борисович

начальник управління містобудівної політики Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України
народний архітектор України, лауреат Державної премії України в галузі архітектури, завідувач кафедри Київського національного університету будівництва і архітектури
заслужений архітектор України, двічі лауреат Державної премії України в галузі архітектури, голова правління Київської організації Національної спілки архітекторів України, начальник архітектурно-конструкторської майстерні відкритого акціонерного товариства "Київпроект"

КРАВЧЕНКО
Володимир Григорович
КУЧЕРУК
Микола Максимович

заслужений архітектор України, Міністр архітектури та будівельної політики Автономної Республіки Крим
заслужений будівельник України, начальник управління охорони та реставрації пам'яток містобудування і архітектури Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України

ЛЕВЧУК
Микола Антонович
ЛЕЛЕКА
Олег Дмитрович
МОГИТИЧ
Іван Романович
МОЙСЕЄНКО
Зоя Василівна
МУЛЯР
Леонід Харитонович

заслужений архітектор України, начальник архітектурно-планувальної майстерні відкритого акціонерного товариства "Київпроект"

головний архітектор інституту "Медінвестпроект"
народний архітектор України, директор Українського регіонального спеціалізованого науково-реставраційного проектного інституту "Укрзахідпроектреставрація"
заслужений архітектор України, професор Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури

ОЛІЙНИК
Іван Михайлович
ОТЧЕНАШКО
Віталій Федорович
ПРИСЯЖНЮК
Василь Федорович
РОМАНЧИКОВ
Віктор Іванович
СТУКАЛОВ
Олег Костянтинович

заслужений архітектор України, начальник управління архітектурно-будівельних систем та інженерного обладнання будинків і споруд Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України

заслужений архітектор України, лауреат Державної премії України в галузі архітектури, головний архітектор Львівської області
заслужений архітектор України, головний архітектор Українського спеціального науково-реставраційного проектного інституту "Укрпроектреставрація"

заслужений архітектор України, лауреат Державної премії України в галузі архітектури, заступник Голови Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України
начальник архітектурно-конструкторської майстерні Державного територіального інституту по проектуванню об'єктів житлово-цивільного будівництва "Донецькпроект"

заслужений архітектор України, головний архітектор проектів відкритого акціонерного товариства "Український зональний науково-дослідний і проектний інститут по цивільному будівництву"

УРУСОВ

Георгій Олександрович
ФОМІН
Ігор Олександрович
ХОРХОТ
Георгій Олександрович

народний архітектор України
заслужений архітектор України, лауреат Державної премії України в галузі архітектури,
завідувач кафедри Київського національного університету будівництва і архітектури
заслужений архітектор України, головний архітектор проектів відкритого акціонерного
товариства "Український зональний науково-дослідний і проектний інститут по цивільному
будівництву"

ХУДЯКОВ

Юрій Федорович
ЦВЕТКОВ
Анатолій Васильович
ЧИЖЕВСЬКИЙ
Олександр Павлович
ЧУБАРОВ
Едуард Петрович
ШИРЯЄВ
Віктор Григорович
ШКОДОВСЬКИЙ
Юрій Михайлович
ШТОЛЬКО
Валентин Григорович

заслужений архітектор України, віце-президент Національної спілки архітекторів України
заслужений архітектор України, заступник директора акціонерного товариства закритого типу
"Діпроцивільпромбуд"
заслужений архітектор України, директор Українського державного науково-дослідного
і проектного інституту цивільного сільського будівництва
заслужений архітектор України, заступник голови правління Дніпропетровської обласної
організації Національної спілки архітекторів України
заслужений архітектор України, начальник майстерні Державного науково-дослідного
і проектного інституту містобудування
заслужений архітектор України, лауреат Державної премії України в галузі архітектури,
головний архітектор Харківської області
народний архітектор України, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка,
лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, головний архітектор відкритого
акціонерного товариства "Український зональний науково-дослідний і проектний інститут по
цивільному будівництву".

(Склад в редакції Указу Президента № 271/2002 (271/2002) від 20.03.2002)

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОМІТЕТ ІЗ ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ АРХІТЕКТУРИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 31 жовтня 1996 року № 1017/96

1. Комітет із Державної премії України в галузі архітектури (далі - Комітет) є спеціальним органом, що підпорядковується Президенту України, утвореним для попереднього розгляду питань щодо кандидатур на присудження Державної премії України в галузі архітектури (далі - Державна премія).

2. Комітет у своїй діяльності керується Конституцією (254к/96-ВР) і законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України та цим Положенням.

3. Комітет для виконання покладених на нього завдань:

веде роботу з виявлення творів архітектури, що гідні висунення на здобуття Державної премії;
приймає та попередньо розглядає твори, висунуті на здобуття Державної премії, здійснює контроль за додержанням
установленого порядку їх висунення;

відбирає твори для участі в конкурсі на здобуття Державної премії, публікує у пресі їх перелік із зазначенням складу претендентів;

організовує виставки та громадське обговорення творів, висунутих на здобуття Державної премії, проводить їх
всесторонній розгляд, готує матеріали для засобів масової інформації;

організовує роботу виїзних комісій з членів Комітету та експертний розгляд творів, висунутих на здобуття Державної премії;

аналізує матеріали обговорення, надіслані зауваження та пропозиції, приймає рішення щодо кандидатур на
присудження Державної премії і подає його на затвердження Комісії державних нагород та геральдики;

забезпечує організацію вручення в урочистій обстановці Почесних знаків і Дипломів лауреатам Державної премії
та виплату грошової частини премії;

аналізує та узагальнює творчий досвід і досягнення лауреатів Державної премії, організовує тематичні виставки
та огляди, сприяє висвітленню цього досвіду в засобах масової інформації.

4. Комітет має право:

утворювати комісії та експертні групи для попереднього розгляду творів, висунутих на здобуття Державної премії;
залучати до рецензування і експертного розгляду творів, висунутих на здобуття Державної премії, вчених
та спеціалістів, оплата праці яких здійснюється відповідно до законодавства України. Порядок рецензування та
експертного розгляду творів визначається президією Комітету;

відряджати членів Комітету, експертів або експертні комісії, працівників Секретаріату Комітету для ознайомлення
з творами, висунутими на здобуття Державної премії. Витрати, пов'язані з відрядженням зазначених осіб, здійснюються
відповідно до затвердженого кошторису.

5. Комітет утворюється у складі голови, заступника голови та членів Комітету.

Склад Комітету формується за поданням голови Комітету з числа найбільш авторитетних, відомих
та висококваліфікованих архітекторів - представників проектних та наукових організацій, вищих навчальних закладів,
органів виконавчої влади, професійних творчих спілок та громадських організацій.

Персональний склад Комітету затверджує Президент України.

Роботою Комітету керує президія Комітету у складі одинадцяти осіб на чолі з головою Комітету.

Персональний склад президії Комітету затверджує голова Комітету.

6. Основною формою роботи Комітету є засідання, які проводяться в міру потреби.

Засідання Комітету вважається правомочним у разі присутності на ньому не менш як 2/3 його складу.

Рішення Комітету про допущення творів до конкурсу на здобуття Державної премії і про кандидатури на
присудження Державної премії приймаються шляхом таємного голосування.

Для допущення до конкурсу твори мають набрати більшість голосів, а для присудження Державної премії - не менш
як 3/4 голосів присутніх на засіданні членів Комітету. В разі коли кількість творів, що набрали необхідне для
преміювання число голосів, перевищує кількість Державних премій, премійованими вважаються ті твори, які отримали
переважну більшість голосів членів Комітету.

Член Комітету, твір якого висунуто на здобуття Державної премії, не бере участі в роботі Комітету протягом
відповідного поточного року.

7. При Комітеті утворюється постійно діючий орган - Секретаріат, який очолює заступник голови Комітету.

Гранична чисельність працівників Секретаріату Комітету встановлюється Кабінетом Міністрів України. Структуру Секретаріату затверджує голова Комітету.

Штатний розпис, кошторис видатків на утримання Секретаріату Комітету затверджує голова Комітету за погодженням з Міністерством фінансів України.

8. Фінансування діяльності Комітету здійснюється за рахунок Державного бюджету України.

9. Комітет є юридичною особою, має самостійний баланс, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

(Положення в редакції Указу Президента № 271/2002 (271/2002) від 20.03.2002)

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ДЕРЖАВНУ ПРЕМІЮ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ АРХІТЕКТУРИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 31 жовтня 1996 року № 1017/96

1. Державна премія України в галузі архітектури (далі - Державна премія) є державною нагородою України, яка присуджується за створення видатних житлово-цивільних та промислових архітектурних комплексів, будівель і споруд; роботи в галузі містобудування, ландшафтної архітектури, упорядженості міст і селищ, реставрації пам'яток архітектури і містобудування; наукові праці з теорії та історії архітектури (далі - твори), що мають важливе значення для дальшого розвитку вітчизняної архітектури і містобудування та здобули широке громадське визнання.

(Пункт 1 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 1335/2004 (1335/2004) від 02.11.2004)

2. На здобуття Державної премії можуть висуватися твори, завершені (здані в експлуатацію або опубліковані) не менш як за рік до строку висування.

3. Щорічно присуджується п'ять Державних премій. Розмір Державної премії визначається кожного року Президентом України.

(Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 888/98 від 19.08.98)

4. Висування творів на здобуття Державної премії провадиться міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування, місцевими організаціями Спілки архітекторів України, іншими громадськими організаціями, проектними і науково-дослідними інститутами та підприємствами, установами і організаціями. Висування відбувається на засіданнях колегій, президій, секретаріатів правлінь, художніх, учених чи науково-технічних рад, на зборах трудових колективів з обов'язковим визначенням творчого внеску кожного кандидата на здобуття Державної премії, за участю громадськості та з дотриманням гласності.

5. Колектив претендентів, який висувається на здобуття Державної премії, не може перевищувати 8 осіб. До його складу, крім архітекторів, можуть бути включені інженери, художники чи інші фахівці, чий творчий внесок був найбільшим.

До колективу претендентів, який висувається на здобуття Державної премії, можуть бути включені громадяни іноземних держав, а також особи без громадянства.

Не допускається включення до колективу претендентів осіб, які:

виконували адміністративні, консультативні чи організаторські функції за посадою;

удостоєні за цю роботу державної нагороди;

включені у поточному році до складу колективу претендентів за іншу роботу, висувану на здобуття Державної премії.

За нові визначні досягнення лауреатам Державної премії може бути повторно присуджена Державна премія, але не раніше, ніж через п'ять років після попередньої.

Державна премія може присуджуватися, як виняток, посмертно.

6. Твори, висувані на здобуття Державної премії, приймаються Комітетом із Державної премії України в галузі архітектури щорічно до 1 листопада.

Порядок висування творів і оформлення документів та матеріалів, а також порядок роботи з організації розгляду творів і присудження Державної премії визначаються президією Комітету.

7. Твори, висувані на здобуття Державної премії, розглядаються Комітетом і допускаються до участі в конкурсі на здобуття Державної премії.

Для широкого ознайомлення громадськості з допущеними до участі в конкурсі творами їх список із зазначенням складу колективів претендентів та організацій, що їх висунули, публікується у лотому поточного року в газетах "Голос України", "Урядовий кур'єр" та інших друкованих засобах масової інформації.

8. Твори, допущені до участі в конкурсі на здобуття Державної премії, обговорюються на зборах громадськості, у трудових і навчальних колективах, на засіданнях науково-технічних, учених і художніх рад, у творчих та інших громадських організаціях. Засоби масової інформації сприяють висвітленню обговорення конкурсних робіт.

Матеріали обговорення, рецензії, зауваження і пропозиції надсилаються до Комітету, який приймає їх до розгляду до 1 квітня, і враховуються під час прийняття рішення про присудження Державної премії.

9. Рішення про присудження Державної премії приймається членами Комітету таємним голосуванням і набирає чинності після його затвердження Президентом України. Указ Президента України про присудження Державної премії публікується в газетах "Голос України", "Урядовий кур'єр" та інших друкованих засобах масової інформації до Дня архітектури України - 1 липня.

10. Особа, удостоєна Державної премії, є лауреатом Державної премії України в галузі архітектури.

Лауреату в урочистій обстановці вручаються Диплом лауреата Державної премії України в галузі архітектури, нагрудний знак до Державної премії України в галузі архітектури та мініатора нагрудного знака.

Описи Диплома лауреата Державної премії України в галузі архітектури та нагрудного знака до Державної премії України в галузі архітектури затверджує Президент України.

Нагрудний знак до Державної премії України в галузі архітектури або мініатюру нагрудного знака носять з правого боку грудей.

(Пункт 10 в редакції Указу Президента № 1335/2004 (1335/2004) від 02.11.2004)

11. У разі втрати (псування) нагрудного знака чи Диплома лауреата Державної премії дублікати не видаються, крім випадків, коли нагороджений не міг запобігти втраті (псуванню) нагрудного знака чи Диплома. Дублікати нагрудного знака чи Диплома лауреата Державної премії видаються Комітетом із Державної премії України в галузі архітектури за кошти нагородженого або безплатно.

(Пункт 11 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 1335/2004 (1335/2004) від 02.11.2004)

12. Грошова частина Державної премії колективу лауреатів ділиться між ними порівну.

13. Диплом і нагрудний знак померлого або нагородженого посмертно лауреата Державної премії залишаються або передаються його сім'ї як пам'ять. Невиплачена грошова частина Державної премії переходить у спадщину в порядку, установленому законодавством.

(Пункт 13 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 1335/2004 (1335/2004) від 02.11.2004)

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

ОПИС ДИПЛОМА ЛАУРЕАТА ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ АРХІТЕКТУРИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 31 жовтня 1996 року № 1017/96

Диплом лауреата Державної премії України в галузі архітектури (далі - Диплом) складається з обкладинки і вкладного листка.

Обкладинка Диплома має форму прямокутника розміром 315x112 мм, складеного в один згин по коротшій стороні. На лицьовому боці обкладинки - тиснені золотом зображення Державного Герба України й напис "Диплом лауреата Державної премії України в галузі архітектури".

Обкладинка виготовляється з твердого картону, зовні обтягнутого вишневого кольору опойковою шкірою з фланелевою підкладкою. Всередині обкладинки, у місці її згину, вкладний листок закріплено муаровою стрічкою, яка символізує кольори Державного Прапора України (дві рівновеликі смуги синього і жовтого кольорів).

Вкладний листок виготовляється з високоякісного крейдованого паперу і має форму прямокутника розміром 305x107 мм, складеного в один згин по коротшій стороні.

На першій (лицьовій) сторінці вкладного листка - тиснені золотом зображення Державного Герба України і напис "Диплом лауреата Державної премії України в галузі архітектури".

На другій сторінці друкується текст: "Лауреату Державної премії України в галузі архітектури", прізвище, ім'я та по батькові лауреата, за що і яким Указом Президента України присуджено премію.

На третій сторінці вкладного листка друкується виписка з Указу Президента України про присудження Державної премії України в галузі архітектури, яка у разі потреби може переходити на четверту сторінку.

Диплом лауреата Державної премії України в галузі архітектури скріплюється підписом Голови Комітету із Державних премій України в галузі архітектури і печаткою Комітету.

Диплом і нагрудний знак до Державної премії України в галузі архітектури мають один номер. (Абзац дев'ятий в редакції Указу Президента № 1335/2004 (1335/2004) від 02.11.2004)

Глава Адміністрації
Президента України

Д. ТАБАЧНИК

(Опис Почесного знака лауреата Державної премії України в галузі архітектури втратив чинність на підставі Указу Президента № 1335/2004 (1335/2004) від 02.11.2004)

ОПИС НАГРУДНОГО ЗНАКА ДО ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ АРХІТЕКТУРИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 2 листопада 2004 року № 1335/2004

Нагрудний знак до Державної премії України в галузі архітектури виготовляється з позолоченого томпаку і має форму круглої медалі діаметром 32 мм.

На лицьовому боці у центральній частині медалі у крузі зображено фрагмент капітелі колони і лаврову гілку, над якими по колу напис "Державна премія України в галузі архітектури". Медаль обрамлено бортиком. На зворотному боці нагрудного знака у верхній частині вміщено зображення малого Державного Герба України, у нижній - викарбувано порядковий номер знака.

За допомогою кільця з вушком медаль з'єднується з фігурною колодкою, обтягнутою шовковою муаровою стрічкою з двома рівновеликими горизонтальними смужками синього та жовтого кольорів. Висота колодки - 23 мм, ширина - 28 мм. Розмір стрічки - 13x22 мм. На зворотному боці колодки є застібка для прикріплення нагрудного знака до одягу.

Мініатюра нагрудного знака до Державної премії України в галузі архітектури виготовляється з позолоченого томпаку і являє собою зменшене зображення фрагмента капітелі колони з лавровою гілкою. Розмір мініатюри: 15x15 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

В. МЕДВЕДЧУК

*Нагрудний знак
лауреата Державної премії України
в галузі архітектури*

**УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
ПРО ПРИСУДЖЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ
УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ АРХІТЕКТУРИ 2007 РОКУ**

На підставі подання Комітету з Державної премії України в галузі архітектури постановляю:

1. Присудити Державні премії України в галузі архітектури 2007 року:

ТИМОФІЄНКУ Володимиру Івановичу - мистецтвознавцеві, керівникові авторського колективу, ВЕЧЕРСЬКОМУ Віктору Васильовичу, ГОДОВАНЮК Олені Марківні, КІЛЕСО Сергію Костянтинівичу, КРИЖИЦЬКОМУ Сергію Дмитровичу, МОЙСЕЄНКО Золі Василівні, ТРЕГУБОВИЙ Тетяні Олександрівні - архітекторам, ШТОЛЬКУ Валентину Григоровичу - архітекторів-художників - за фундаментальне видання "Історія Української архітектури".

БАБИЧУ Юрію Івановичу, РЕЙТЕРОВИЧУ Юрію Григоровичу - архітекторам, ДОЛГОВУ Євгену Борисовичу - інженерів-будівельників, СУСЛОВУ Івану Миколайовичу - генеральному директорів товариства з обмеженою відповідальністю "АПК "Сквира" - за архітектуру храмового комплексу з ландшафтним парком у с. Буках Сквирського району Київської області.

ДОЛЬНИКУ Олександр Теодоровичу - архітекторів, керівників авторського колективу, ПІСЧАНОМУ Сергію Анатолійовичу, БОГМАНОВУ Валентину Ханнановичу - архітекторам, ПРОКУРАТОВУ Юрію Олександровичу - інженерів-будівельників, КАГАНОВСЬКОМУ Олександр Борисовичу - президентів товариства з обмеженою відповідальністю "Перспектива Інвестмент" - за архітектуру житлового комплексу "Башти" у містобудівному ансамблі "Крутогорний" у м. Дніпропетровську.

МОГИТИЧУ Івану Романовичу - архітекторів (померло), ГАЙДИ Миколі Павловичу, ГОРНИЦЬКИЙ Лідії Орестівні, НАКОПАЛУ Володимиру Йосифовичу, ПОЛІЩУКУ Андрію Сергійовичу - архітекторам, БЛІХАРСЬКОМУ Зіновію Ярославовичу, СТОНЖІЦІ Євгену Маріановичу - інженерам-будівельникам - за реставрацію та пристосування пам'ятки архітектури XIV-XVIII століть житлового будинку № 2 на площі Ринок у м. Львові.

ЖУКУ Олексію Федоровичу, ГЛАДКОВУ Михайлу Федоровичу, ТРЕГУБЕНКУ Геннадію Михайловичу, ПАНОВИЙ Ользі Петрівні - архітекторам, ХІРНОМУ Костянтину Васильовичу - інженерів, МАЛЧЕНКУ Сергію Костянтинівичу - інженерів-будівельників, ПРИЦЕПІ Івану Кузьмичу - проєкторів Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого - за архітектуру культурно-просвітнього центру Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого з актовим залом на 1300 місць в м. Харкові по вул. Пушкінській, 88.

2. Установити на 2007 рік розмір Державної премії України в галузі архітектури п'ятдесят тисяч гривень кожна.

Президент України

В. ЮЩЕНКО

м. Київ,
27 червня 2007 року
№ 573

**ДЕРЖАВНА ПРЕМІЯ УКРАЇНИ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА**

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВА ПРО ДЕРЖАВНУ ПРЕМІЮ УКРАЇНИ ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА

(Із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ № 903 (903-96-п) від 02.08.96
№ 2 (2-99-п) від 04.01.99
№ 1287 (1287-99-п) від 19.07.99
Розпорядженням КМ
№ 395-р (395-2005-р) від 14.09.2005
Постановою КМ
№ 147 (147-2006-п) від 15.02.2006)

На виконання Указу Президента України від 10 вересня 1994 р. № 511 (511/94) "Про заходи щодо відзначення 100-річчя від дня народження Олександра Довженка" Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити Положення про Державну премію України імені Олександра Довженка (додається).
2. Утворити Комітет з Державної премії України імені Олександра Довженка. Затвердити Положення про Комітет і персональний склад Комітету (додаються).
Дозволити голові Комітету з Державної премії України імені Олександра Довженка вносити у разі потреби зміни до його складу. (Пункт 2 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ № 147 (147-2006-п) від 15.02.2006)
3. Міністерству фінансів передбачати з 1995 року кошти на виплату Державної премії України імені Олександра Довженка.

Прем'єр-міністр України

В. МАСОЛ

Міністр Кабінету Міністрів України

В. ПУСТОВОЙТЕНКО

Інд. 28

м. Київ,
12 грудня 1994 року
№ 833

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ДЕРЖАВНУ ПРЕМІЮ УКРАЇНИ ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 1994 р. № 833

Державна премія України імені Олександра Довженка (далі - премія) присуджується за видатний внесок у розвиток українського кіномистецтва щорічно до 10 вересня.

Премія, що носить ім'я видатного українського кінорежисера і письменника Олександра Довженка, може бути присуджена як окремим представникам кінематографічних професій, так і творчим колективам. Колектив, який висувається на здобуття премії, не може перевищувати 5 чоловік і повинен включати лише тих авторів, чий творчий внесок був найбільш визначний.

2. Премія може бути присуджена громадянам України, громадянам інших держав та особам без громадянства.

3. Щороку присуджується лише одна премія.

4. Твори, раніше відзначені (висунуті на здобуття) Державною премією України імені Т. Шевченка, на здобуття Державної премії України імені Олександра Довженка не висуваються. Одна і та ж кандидатура не може одночасно висуватися на здобуття Державної премії України імені Олександра Довженка по двох і більше творах.

Повторно премія може бути присуджена митцеві за наявності нових визначних досягнень у галузі кіномистецтва, але не раніш як через п'ять років після попереднього присудження.

5. Подання творів на здобуття премії здійснюється Міністерством культури, творчими спілками, кіно-, теле-, відеостудіями, мистецькими закладами та науковими установами, громадськими організаціями, редакціями газет і журналів.

6. Твори, висунуті на здобуття премії, подаються до Комітету з Державної премії України імені Олександра Довженка разом з листом, підписаним керівником організації, яка висунула твір. У листі зазначаються: автор (автори), назва твору, час і місце його завершення, час оприлюднення, загальна оцінка твору (творчості автора) та мотивація висунення на здобуття премії.

До листа додається:

довідка про життя і творчість осіб, висунутих на здобуття премії, у довільній формі;

завірений протокол засідання, на якому було прийняте рішення про висунення твору (автора) на здобуття премії; відгуки преси.

7. Твори, висунуті на здобуття премії, приймаються Комітетом з Державної премії України імені Олександра Довженка щороку до 1 червня. Перелік цих творів публікується в пресі не пізніш як за два місяці до дня присудження премії.

8. Премія присуджується Указом Президента України за поданням Комітету з Державної премії України імені Олександра Довженка.

9. Особі, якій присуджується Державна премія України імені Олександра Довженка, вручається диплом, нагрудний знак із зображенням Олександра Довженка, а також грошова премія, розмір якої щорічно визначається Президентом України. (Абзац перший пункту 9 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 2 (2-99-п) від 04.01.99)

У разі коли премія присуджена кільком особам, кожен лауреат отримує диплом і нагрудний знак, а грошова частина ділиться між ними порівну.

10. Диплом і нагрудний знак померлого лауреата премії залишаються або передаються його сім'ї як пам'ять. Невиплачена грошова частина премії переходить у спадщину в порядку, встановленому цивільним законодавством.

ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОМІТЕТ З ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ імені ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 1994 року № 833

1. Комітет з Державної премії України імені Олександра Довженка (далі - Комітет) здійснює свою діяльність на громадських засадах з метою визначення кращих творів у галузі кіномистецтва і формується з авторитетних діячів української культури, майстрів кіно, письменників, кінознавців. До складу Комітету входять 11 чоловік. Персональний склад Комітету затверджується Кабінетом Міністрів України і здійснює свою діяльність протягом чотирьох років. Перебування у складі Комітету не може перевищувати восьми років.

2. Комітет відповідно до мети його діяльності:
приймає та попередньо розглядає твори, висунуті на здобуття Державної премії України імені Олександра Довженка, публікує в пресі список прийнятих творів із зазначенням авторів та організацій, що їх висунули;
відбирає кращі твори для участі в конкурсі на здобуття премії;
вносить до 15 серпня Президенту України пропозицію про присудження премії;
оформляє дипломи і нагрудні знаки лауреата премії та організовує їх урочисте вручення (форму і опис диплома і нагрудного знака затверджує Комітет з Державної премії України імені Олександра Довженка).

3. Засідання Комітету вважається правомочним за наявності не менше 2/3 його складу. Рішення Комітету про допущення творів до конкурсу та про присудження Державної премії України імені Олександра Довженка приймаються таємним голосуванням.

Для допущення до конкурсу твір повинен набрати більшість голосів членів Комітету, а для присудження премії - не менше 3/4 голосів членів Комітету.

Якщо на здобуття Державної премії України імені Олександра Довженка висунуто твір члена Комітету, автор не бере участі в голосуванні.

4. Комітет визначає твори (авторів), допущені до участі в конкурсі, на своєму засіданні до 10 червня.

5. Організаційно-технічне забезпечення роботи Комітету здійснюється Мінкультури.

СКЛАД КОМІТЕТУ З ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ імені ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 12 грудня 1994 року № 833

Голова Національної спілки кінематографістів ІЛЛЕНКО Михайло Герасимович БОРДЕНЮК Сергій Григорович БРЮХОВЕЦЬКА Лариса Іванівна БУКОВСЬКИЙ Сергій Анатолійович МОВЧАН Павло Михайлович ЖОЛДАК Богдан Олексійович МУРАТОВА Кіра Георгіївна КОВАЛЬ Олександр Іванович САНІН Олександр Геннадійович СЕРДЮК Олександр Олександрович	голова Комітету кінорежисер, заслужений діяч мистецтв України, секретар Національної спілки кінематографістів, член-кореспондент Академії мистецтв (заступник голови Комітету) кінооператор, заслужений діяч мистецтв України, член Національної спілки кінематографістів кінокритик, головний редактор журналу "Кіно-Театр", кандидат мистецтвознавства, доцент, член Національної спілки кінематографістів кінорежисер, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка письменник, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, народний депутат України, голова Всеукраїнського товариства "Просвіта" імені Тараса Шевченка письменник, кінодраматург, член Національної спілки кінематографістів кінорежисер, академік Академії мистецтв, народна артистка України, лауреат Державної премії України імені Олександра Довженка кінорежисер, кінооператор, народний артист України, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, член-кореспондент Академії мистецтв кінорежисер, лауреат Державної премії України імені Олександра Довженка актор, заслужений артист України, член Національної спілки кінематографістів
---	--

(Склад Комітету із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 903 (903-96-п) від 02.08.96; в редакції Постанови КМ № 1287 (1287-99-п) від 19.07.99; в редакції Розпорядження КМ № 395-р (395-2005-р) від 14.09.2005; із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 147 (147-2006-п) від 15.02.2006)

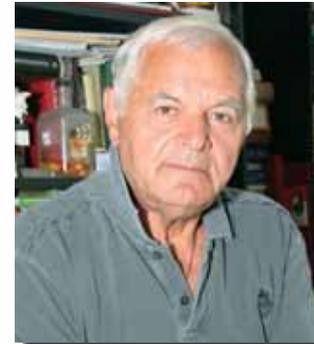

*Нагрудний знак
лауреата Державної премії України
імені Олександра Довженка*

**УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
ПРО ПРИСУДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ УКРАЇНИ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА 2007 РОКУ**

**ІЛЛЕНКО
ЮРІЙ ГЕРАСИМОВИЧ**

**Присуджено Державну премію України
імені Олександра Довженка
за видатний внесок
у розвиток вітчизняного кіномистецтва.
Указ Президента України
від 3 листопада 2005 року № 1534**

*Почесне звання
"Народний артист України" (1987 р.)
Національна премія України імені Тараса Шевченка
(1991 р.)*

Кінорежисер, кінооператор, сценарист. Академік Академії мистецтв України.

Має Почесну відзнаку Президента України (1996 р.).

За вагомий внесок у розвиток світового кіномистецтва Ю.Г. Ілленко нагороджений "Медаллю Миру" (ЮНЕСКО).

Народився 18 липня 1936 року в м. Черкаси.

У 1960 р. закінчив операторський факультет ВДІКУ (майстерня О. Гальперіна).

У 1960-1963 рр. працював оператором на Ялтинській кіностудії.

З 1963 р. - оператор, режисер Київської кіностудії ім. О. Довженка.

Знявся у фільмі "Вулиця Ньютона, будинок 1" (1963 р.).

Написав понад 20 сценаріїв і лібрето балетів, за якими створено 12 фільмів і два балети - "Ольга" в Національному академічному театрі опери та балету України ім. Т.Г. Шевченка й "Агонія" ("Прометей") у Белградському театрі опери та балету.

Видав книгу "Парадигма кіно", що представила принципово новий вид тексту - своєрідний фільм у форматі книги.

У 2003 р. зареєстрував у США українсько-американський навчальний заклад - "IIFS" (Illenko's international film school) - Міжнародну фільмову школу Юрія Ілленка.

Як художник-живописець мав дві персональні виставки: у Києві (1968 р.) та Відні (1992 р.).

На сьогодні Ю.Г. Ілленко написав лібрето до опери "Страшна помста". Після постановки опери буде знято художній повнометражний фільм, виробництво якого включено до Програми виробництва фільмів за державним замовленням.

Написав книгу "Послання до Апостола Петра".

Фільмографія Юрія Герасимовича Ілленка: "Прощайте, голуби!" (1960 р.); "Деся є син!" (1962 р.); "Тіні

забутих предків" (1964 р., премія ФІПРЕССІ за операторську роботу на МКФ Мар-дель-Плата (Аргентина, 1965 р.), спеціальна премія творчому колективу за талановитий пошук і новаторство на ВКФ (м. Київ, 1966 р.); "Криниця для спраглих" (1965 р., відновлений у 1987 р.); "Вечір на Івана" за мотивами повістей М. Гоголя та української народної казки (1968 р.); "З нудьги" за однойменним оповіданням М. Горького (1968 р.); "Білий птах з чорною ознакою" (1970 р., золота медаль на Московському МКФ (1971 р.), премія "Срібні сирени" на МКФ у Сорренто (Італія, 1972 р.); "Наперекір усьому" (1972 р.); "Мрії та жити" (1974 р.); "Свято печеної картоплі" (1976 р.); "Смужка нескорених диких квітів" за мотивами повісті О. Гончара "Бригантина" (1979 р., спеціальний диплом журі на КФ дитячих і юнацьких фільмів (м. Івано-Франківськ, 1981 р.); "Лісова пісня" (1980 р.), "Мавка" за драмою-феєрією Лесі Українки, спеціальний приз "За послідовні пошуки забражальних засобів кіно" на ВКФ (м. Вільнюс, Литва, 1981 р.); "Легенда про княгиню Ольгу" за мотивами літописних і народних легенд періоду Київської Русі (1983 р., Почесний приз Києва Ю. Ілленку на ВКФ (м. Київ, 1984 р.); "Миргород та його мешканці" за мотивами творів М. Гоголя (1983 р.); "Солом'яні дзвони" за мотивами творів Є. Гуцала (1987 р.), приз Ю. Ілленку за великий особистий внесок у розвиток українського кіномистецтва на РКФ (м. Дніпропетровськ, 1988 р.); "Лебедине озеро", "Зона" (1989 р., премія ФІПРЕССІ, премія молоді кінопреси "Ескор" на Каннському МКФ (Франція, 1990 р.), приз за операторську роботу на МКФ "Кінотавр" (м. Сочі, 1991 р.), приз за кращу операторську роботу на МКФ "Золотий Вітязь" (м. Новий Сад, Югославія, 1993 р.); "Останній бункер" (1991 р.); "Аве Марія" (1999 р.); "Молитва за гетьмана Мазепу" (2001 р., приз за кращий зарубіжний фільм "Золота рибка" на IV Фестивалі українського кіно у рамках XXIX МКФ "Інське кіноліто" (Польща, 2002 р.).

Ірина Подольня

На підставі подання Комітету з Державної премії України імені Олександра Довженка постановляю:
1. Присудити Державну премію України імені Олександра Довженка 2007 року кінорежисерові, актору, сценаристу, заслуженому діячу мистецтв України, члену-кореспонденту Академії мистецтв України ІЛЛЕНКУ Михайлу Герасимовичу - за видатний внесок у розвиток українського кінематографа.
2. Установити на 2007 рік розмір Державної премії України імені Олександра Довженка сто тисяч гривень.

Президент України

**м. Київ,
23 серпня 2007 року
№ 768**

В. ЮЩЕНКО

ВІДЗНАКА
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ -
МЕДАЛЬ
"ЗА ПРАЦЮ І ЗВИТЯГУ"

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ВІДЗНАКУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛЬ "ЗА ПРАЦЮ І ЗВИТЯГУ"

З метою відзначення громадян за багаторічну сумлінну працю, зразкове виконання службових обов'язків та з нагоди 10-ї річниці незалежності України постановляю:

1. Встановити відзнаку Президента України - медаль "За працю і звитягу".
2. Затвердити Положення про відзнаку Президента України - медаль "За працю і звитягу" (додається).
3. Затвердити Опис відзнаки Президента України - медалі "За працю і звитягу" (додається).
4. Кабінету Міністрів України здійснити фінансове і матеріальне забезпечення виготовлення відзнаки Президента України - медалі "За працю і звитягу" і посвідчень до неї.

Президент України

м. Київ,
16 травня 2001 року
№ 310/2001

Л. КУЧМА

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВІДЗНАКУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛЬ "ЗА ПРАЦЮ І ЗВИТЯГУ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 16 травня 2001 року № 310/2001

1. Відзнакою Президента України - медаллю "За працю і звитягу" (далі - медаль "За працю і звитягу") нагороджуються громадяни України за вагомий особистий внесок у розвиток економічної, науково-технічної, соціально-культурної, військової, державної, громадської та інших сфер діяльності, багаторічну сумлінну працю, зразкове виконання службових обов'язків.
2. Медаллю "За працю і звитягу" можуть бути нагороджені іноземці та особи без громадянства.
3. Нагородження медаллю "За працю і звитягу" здійснюється Указом Президента України.
4. Нагородження медаллю "За працю і звитягу" посмертно не проводиться.
5. Подання про нагородження медаллю "За працю і звитягу" вносять на ім'я Президента України Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Генеральна прокуратура України, Конституційний Суд України, Верховний Суд України, Вищий арбітражний суд України, Верховна Рада та Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, а також Комісія державних нагород та геральдики при Президентові України, центральні органи творчих спілок, товариств, об'єднань громадян.
6. До подання додається нагородний лист установленого зразка.
7. Клопотання про нагородження медаллю "За працю і звитягу" порушується колективами підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та господарювання перед відповідним органом або організацією вищого рівня. Висунення кандидатур здійснюється гласно, як правило, в трудовому колективі, де працює особа, яку представляють до нагородження.
8. Клопотання про нагородження медаллю "За працю і звитягу", що порушується центральним органом творчої спілки, товариства, об'єднання громадян, органом місцевого самоврядування, до їх внесення Президентові України має бути попередньо погоджено з відповідними центральними органами виконавчої влади, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.
9. Клопотання про нагородження медаллю "За працю і звитягу":
  - керівників міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України, голів обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій вноситься Кабінетом Міністрів України;
  - військовослужбовців, працівників Збройних Сил України та інших військових формувань, працівників органів внутрішніх справ, митної служби і податкової міліції вноситься відповідними центральними органами виконавчої влади; іноземців та осіб без громадянства вноситься Міністерством закордонних справ України.
10. Медаль "За працю і звитягу" вручає Президент України, за його дорученням - Голова Верховної Ради України, його заступники, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, міністри, керівники інших центральних органів виконавчої влади, Голова Конституційного Суду України, Голова Верховного Суду України, Голова Вищого арбітражного суду України, Генеральний прокурор України, послані України в іноземних державах, Голова Верховної Ради та Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голови обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, Голова Комісії державних нагород та геральдики при Президентові України.
11. Нагородженому медаллю "За працю і звитягу" вручається медаль і посвідчення до неї.
12. Медаль "За працю і звитягу" носить з лівого боку грудей і за наявності державних нагород України розміщують після медалі "Захиснику Вітчизни".
13. У разі втрати (псування) медалі "За працю і звитягу" нагородженому може бути видано дублікат нагороди або посвідчення про нагородження нею лише за умови, що нагороджений не міг заповістити втраті (псуванню).

Глава Адміністрації
Президента України

В. ЛИТВИН

ОПИС ВІДЗНАКИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛІ "ЗА ПРАЦЮ І ЗВИТЯГУ"

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 16 травня 2001 року № 310/2001

Відзнака Президента України - медаль "За працю і звитягу" виготовляється зі срібла і має форму кола діаметром 32 мм. На лицьовому боці медалі у центрі - малий Державний Герб України в обрамленні декоративного вінка з колосків пшениці та дубового листа. Поле щита малого Державного Герба України залите синьою емаллю.

На зворотному боці медалі - напис у чотири рядки "За працю і звитягу". Всі зображення і напис рельєфні. Медаль має випуклий бортик.

За допомогою кільця з вушком медаль з'єднується з прямокутною колодкою, обтягнутою стрічкою. Нижня частина колодки декоративна, фігурна. Розмір колодки: довжина - 45 мм, ширина - 28 мм. На зворотному боці колодки - застібка для прикріплення медалі до одягу.

Стрічка медалі "За працю і звитягу" шовкова муарова зі смужками зеленого і малинового кольорів (по 10 мм) та синьою і жовтою смужками (по 2 мм) з боків.

Планка медалі "За працю і звитягу" являє собою прямокутну металеву пластинку, обтягнуту стрічкою. Розмір планки: довжина - 24 мм, ширина - 12 мм.

Глава Адміністрації
Президента України

В. ЛИТВИН

Медаль
"За працю і звитягу"

НАГОРОДЖЕНІ МЕДАЛЮ "ЗА ПРАЦЮ І ЗВИТЯГУ"

2006 рік

АЛЕКСАНДРОВ
Іван Пантелейович
АПАРШИН
Іван Михайлович
БОГДАШОВ
Микола Петрович
БОНДАРУК
Ольга Миколаївна
БОРОДАВКО
Анатолій Михайлович
ВАРЧЕНКО
Тетяна Іванівна
ВАСИЛЕНКО
Сергій Олександрович
ВЕРХОВОД
Михайло Федорович
ВРАДІЙ
Микола Борисович
ГАВРИЛЕНКО
Олександр Дмитрович
ГАЛКІН
Володимир Тимофійович
ГЕРАЩЕНКО
Олег Васильович
ГОНЧАРУК
Петро Адольфович
ГОРА
Анатолій Дмитрович
ГОРШКОВСЬКИЙ
Виктор Михайлович
ГРАНЬКО
Валентина Петрівна
ГУРА
Григорій Федорович
ДЕГТЯРЕНКО
Неелі Олександрівна
ДЕМЧУК
Людмила Дмитрівна
ДЖУЛАЙ
Виктор Григорович
ЄВСЮКОВ
Олександр Петрович
ЄЛІСЕЄВ
Анатолій Петрович

голова Новоархангельської районної ради,
Кіровоградська область
працівник Збройних сил України

водій автобазу Кіровоградської обласної ради

Рівненський сільський голова, Волинська область

машиніст екскаватора державного підприємства
"Криворізька теплотривал", Дніпропетровська область

начальник відділу Департаменту зовнішньоекономічного
співробітництва Міністерства аграрної політики України

начальник турбогенераторного виробництва державного
підприємства заводу "Електроважмаш", м.Харків

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1981–2001 роках,
Київська область

комбайнер товариства "Агротех"
Добровеличківського району, Кіровоградська область

котельник акціонерного товариства "Сумське машинобудівне
науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"

замісник начальника реакторного цеху 4-го блоку Державного
спеціалізованого підприємства Чорнобильської АЕС у 1986–1989 роках,
Київська область

голова ради громадської організації "Союз Чорнобиль України"
Дніпропетровської області

перший заступник Бердянського міського голови,
Запорізька область

заступник директора Державного спеціалізованого підприємства
"Чорнобильська АЕС", Київська область

Щастинський міський голова, Луганська область

автоматик акціонерного товариства "Сумське машинобудівне
науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"

електромонтер Ташицької ГАЕС, Миколаївська область

свердлувальник акціонерного товариства "Сумське
машинобудівне науково-виробниче об'єднання
імені М.В. Фрунзе"

головний спеціаліст головного управління праці
та соціального захисту населення Херсонської обласної
державної адміністрації

заступник начальника загону державної пожежної охорони
міста Кривого Рогу Головного управління МНС України
в Дніпропетровській області, підполковника внутрішньої служби

начальник Управління МНС України,
полковника внутрішньої служби

старший виконавець робіт Будівельно-монтажного
поїзда № 392 Південно-Західної залізниці,
Вінницька область

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1024

Указа Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указа Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указа Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1095

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указа Президента України
від 7 грудня 2006 року № 1045

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 7 грудня 2006 року № 1045

Указа Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1095

Указа Президента України
від 7 грудня 2006 року № 1045

Указа Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

ІВАНОВ
Валентин Васильович

КАЛАУС
Володимир Олександрович

КАРПУК
Тихон Іванович

КОШОВА
Галина Іванівна

КУДРИЦЬКА
Ольга Василівна

ЛІТОВСЬКИХ
Катерина Василівна

ЛУКІНОВ
Виктор Петрович

ЛУФЕРЕНКО
Сергій Васильович

МАРТИНЮК
Петро Степанович

МІРОШНИЧЕНКО
Вадим Вадимович

МОРЖІВСЬКИЙ
Борис Борисович

МОСІЙЧУК
Василь Петрович

НАШИР
Володимир Калістратович

ОСАДЧИЙ
Володимир Миколайович

ОСТРОГОЛОВА
Галина Миколаївна

ПЕЛЕСЦАНКО
Олександр Петрович

ПЕТЕЙ
Юдіта Оттівна

ПІВЧЕНКО
Володимир Григорович

ПОРФІР'ЄВ
Петро Степанович

РЯБЕЦЬ
Петро Олександрович

РЯБУШКІНА
Ганна Федорівна

САМОЙЛЕНКО
Миколай Миколайович

СИЧУК
Лідія Адамівна

СИНЕЛЬНИК
Людмила Михайлівна

СОБКОВ
Альберт Іванович

СТРЕЙС
Василь Петрович

СТЕШЕНКО
Елла Олександрівна

ТАРАСОВА
Зоя Степанівна

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1977–2002 роках,
Київська область

словар акціонерного товариства
"Первомайськдизельмаш", Миколаївська область

полковник внутрішньої служби у відставці, м.Київ

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1978–1997 роках,
Київська область"

секретар Малинської міської ради, Житомирська область

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1980–1999 роках,
Київська область

машиніст-обхідник Хмельницької АЕС

начальник відділу відокремленого підрозділу "Атоменергобуд",
Миколаївська область

голова Володимирецької районної ради, Рівненська область

голова Харківської обласної спілки інвалідів Афганістана

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1986–1994 роках,
Київська область

машиніст-обхідник Рівненської АЕС

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1982–2001 роках,
Київська область

словар акціонерного товариства "Сумське машинобудівне
науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"

дочка приватного сільськогосподарського підприємства
"Розвазьке" Острозького району, Рівненська область

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1977–2001 роках,
Київська область

депутат Закарпатської обласної ради

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1977–2001 роках,
Київська область

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1979–1992 роках,
Київська область"

Прибиський сільський голова, Чернігівська область

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1977–1998 роках,
Київська область

пенсіонер, працівник Чорнобильської АЕС у 1977–2001 роках,
Київська область

водій, м. Рівне

головний бухгалтер

Сатанівський селищний голова, Хмельницька область

Авангардський селищний голова, Одеська область

завідувач відділу

завідуюча Радсвідським центром праці та соціального
захисту населення управління Миколаївської районної
державної адміністрації Миколаївської області

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1095

Указа Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1095

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 1 грудня 2006 року № 1016

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1095

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 7 грудня 2006 року № 1045

Указа Президента України
від 15 листопада 2006 року № 965

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 070

Указа Президента України
від 20 листопада 2006 року № 984

Указа Президента України
від 14 листопада 2006 року № 960

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 14 листопада 2006 року № 960

Указа Президента України
від 2 листопада 2006 року № 930

ТАТАРЧУК
Микола Іванович директор центру післядипломної освіти,
кандидат економічних наук

ТІТОВ
Георгій Іванович начальник зміни хімічного цеху Державного
спеціалізованого підприємства "Чорнобильська АЕС", Київська область

ТРОХИМЧУК
Володимир Степанович заступник директора підприємства
"Пожежний захист", м.Житомир

ФАЛЬЧИКОВ
Олександр Борисович заступник головного інженера - директора Каскаду
ГЕС-ГАЕС Южно-Української АЕС, Миколаївська область

ФЕДОРОВСЬКИЙ
Станіслав Карпович Старченківський сільський голова, Донецька область

ФЛЮНДРА
Георгій Васильович Коровийський сільський голова, Чернівецька область

ХРИПІНОВ
Володимир Федорович голова Кримського республіканського об'єднання
інвалідних організацій Всеукраїнської організації інвалідів
"Союз організацій інвалідів України"

ЦІВГУН
Володимир Петрович спеціаліст управління праці та соціального захисту населення
Гайсинського району Вінницької області

ШВИДКА
Лариса Миколаївна електромонтер Криворізьких електричних мереж, Дніпропетровська область

ШТИЛЬОВ
Олександр Іванович машиніст бульдозера акціонерного товариства "Юженергобуд",
Миколаївська область

ЩЕРБАК
Петро Михайлович котельник акціонерного товариства "Сумське машинобудівне
науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"

ЮХАЧОВ
Віталій Володимирович працівник Збройних сил України

ЯКОВЛІВ
Володимир Олександрович горючий феросплавних печей акціонерного товариства
"Стахановський завод феросплавів", Луганська область

Указа Президента України
від 14 листопада 2006 року № 960

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1095

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 6 грудня 2006 року № 1040

Указа Президента України
від 1 грудня 2006 року № 1016

Указа Президента України
від 13 грудня 2006 року № 1070

Указа Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1095

Указа Президента України
від 18 грудня 2006 року № 1095

Указа Президента України
від 7 грудня 2006 року № 1045

Указа Президента України
від 4 грудня 2006 року № 1024

Указа Президента України
від 28 листопада 2006 року № 1004

2007 рік

АБРАМЧУК
Микола Іванович Білгородський сільський голова, Київська область

АЗАРЕНКОВ
Володимир Миколайович прохідник структурного підрозділу "Шахта імені
К.А. Рум'янцева" державного підприємства "Артемвугілля",
Донецька область

АЗІН
Володимир Олександрович інструктор Київського обласного центру "Інваспорт"

АЛЕКСЕЄВ
Андрій Павлович бригадир колії Фастівської дистанції колії
Південно-Західної залізниці, Київська область

АНДРІЄНКО
Володимир Андрійович завідувач відділу Секретаріату

АНДРІЯНОВ
Василь Олександрович слюсар-ремонтник акціонерного товариства
"Полтавський автоагрегатний завод"

АНДРІЯШНИК
Зінаїда Сергіївна коректор

АРЕХОВА
Галина Михайлівна модельщик цеху № 530 філії "Харківський завод
транспортного машинобудування" державного підприємства
"Завод імені В.О. Малишева"

АРЖУХАНОВ
Юрій Гельманович газорізальник акціонерного товариства
"Сервдольський машинобудівний завод", Луганська область

БАБИЧ
Тетяна Олександрівна заступник начальника управління

БАЛТА
Лідія Іванівна доярка агропромислового комплексу "Несвоя",
Новоселицький район

БАРАБАШ
Микола Пилипович коваль на молотах і пресах акціонерного товариства
"Маріупольський термічний завод ВАТ "Азовсталь",
Донецька область

БАШЛАЙ
Андрій Олександрович чемпіон з футболу, м. Київ

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030

Указа Президента України
від 12 листопада 2007 року № 1087

Указа Президента України
від 17 вересня 2007 року № 888

Указа Президента України
від 11 квітня 2007 року № 289

Указа Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України
від 20 березня 2007 року № 221

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

БЕРБЕНЕЦЬ
Сергій Миколайович член наглядової ради акціонерного товариства "Реноме",
м. Рівне

БЕРГАРТ
Ігор Володимирович голова товариства - генеральний директор акціонерного
товариства "Херсонський обрембудтрест"

БЕЛКОВ
Борис Олександрович голова ради директорів товариства "Бориспіль Агро Трейд"

БЕЛКА
Лідія Максимівна начальник управління праці та соціального захисту
населення Нижньосірогозької районної державної
адміністрації, Херсонська область

БЕЛОВА
Галина Олександрівна член правління Всеукраїнської громадської організації
інвалідів "Допомога інвалідам Чорнобиля", м. Київ

БЕЛЯКОВ
Олексій Борисович старший слідчий Генеральної прокуратури України

БЕЛЯКОВ
Олексій Васильович тракторист філії "Чернігівська дорожня-експлуатаційна
дільниця" дочірнього підприємства "Чернігівський облгавтодор"

БІДНА
Галина Василівна завідувач сектору Секретаріату Кабінету Міністрів України

БІЛІЙ
Анатолій Іванович вогнетривник цеху ремонту металургійних печей
акціонерного товариства "Запорізький металургійний
комбінат "Запоріжсталь"

БІЛОНОЖКО
Павло Францович машиніст екскаватора філії "Житомирська
дорожня-будівельна дільниця" дочірнього підприємства
"Житомирський облгавтодор"

БІЛОШАПКА
Василь Вікторович завідувач фондами Олександрівського районного
краєзнавчого музею

БІСІК
Володимир Андрійович Стрижівський сільський голова, Житомирська область

БОБРОВА
Людмила Володимирівна Верхньотирецький селищний голова, Донецька область

БОГМА
Володимир Якович півочий Казенного підприємства "Запорізький
титано-магнієвий комбінат"

БОГУСЛАВСЬКА
Наталія Василівна статистик відділу статистики в місті Сімферополі
Головного управління статистики
в Автономній Республіці Крим

БОЙКО
Дмитро Вікторович чемпіон з фехтування, м. Хмельницький

БОЙКО
Дмитро Олексійович голова фермерського господарства Д. Бойка
Новоархангельського району, Кіровоградська область

БОЛОТЕНЮК
Володимир Дмитрович обприсувальник кабелів та проводів акціонерного
товариства "Одескабель"

БОНДАРЕНКО
Олександр Миколайович механік теплохода "Капітан Ілюшкін" акціонерного
товариства "Українське Дунайське пароплавання",
м. Ізмаїл, Одеська область

БОЧКУР
Роман Романович чемпіон з футболу, м. Івано-Франківськ

БУЛИГА
Галина Олександрівна доярка приватного підприємства "Фортуна", Ізяснянський район

БУНІЧ
Микола Андрійович авіатехнік

БУРАЛЧЕНКО
Галина Володимирівна гальванік

БУРЯК
Володимир Якович директор Володимирського сільського будинку культури,
Томашівський район

БУХТА
Олександр Миколайович горючий доменного цеху акціонерного товариства
"Макіївський металургійний завод", Донецька область

ВАКУЛА
Анатолій Васильович Павликівський сільський голова, Сумська область

Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 133

Указа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031

Указа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1164

Указа Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162

Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 134

Указа Президента України
від 27 червня 2007 року № 565

Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України
від 9 липня 2007 року № 609

Указа Президента України
від 19 квітня 2007 року № 319

Указа Президента України
від 21 лютого 2007 року № 132

Указа Президента України
від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183

ВАКУЛЯК
Олег Леонітович
вальцювальник товстостілового цеху акціонерного товариства "Металургійний комбінат "Азовсталь", Донецька область

ВАСИЛЕНКО
Віктор Миколайович
пресувальник вогнетривкого цеху № 2 акціонерного товариства "Великонадольський вогнетривкий комбінат", Донецька область

ВАСИЛЬЧУК
Сергій Миколайович
заступник Рівненського міського голови

ВАСІНА
Надія Андріївна
чемпіонка з художньої гімнастики, м. Київ

ВАЩЕНКО
Володимир Андрійович
слюсар акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

ВЕЛИСЮК
Олександр Юхимович
бригадир формувальників акціонерного товариства "Лудський домобудівельний комбінат", Волинська область

ВИСОЧАНСЬКИЙ
Анатолій Франкович
заступник Голови

ВЛАДІМІРОВИЧ
Валентин Петрович
інженер-конструктор

ВОЙНАРОВСЬКИЙ
Роман Васильович
чемпіон з футболу, Автономна Республіка Крим

ВОЛОЩЕНКО
Марія В'ячеславівна
чемпіонка зі стрибків у воду, м. Луганськ

ВОЛЧАНІЦЯ
Микола Онисимович
електрослюсар Рівненської АЕС

ВОРОБІЙОВ
Олег Станіславович
керівник організаційного комітету офіційної делегації

ВОРОБІЙОВ
Олександр Сергійович
чемпіон зі спортивної гімнастики, м. Луганськ

ВОРОЖБИТ
Григорій Федорович
машиніст автомобільного крана Гідинієвського газопереробного заводу акціонерного товариства "Укрнафта"

ВОРОНОВ
Володимир Іванович
слюсар акціонерного товариства "Херсонгаз"

ГАРМАТЕНКО
Олександр Миколайович
вибійник відособленого підрозділу "Шахтоуправління "Волинське" державного підприємства "Горезантрацит", Донецька область

ГАЧКЕВИЧ
Андрій Миколайович
аспірант Львівського державного університету фізичної культури

ГЕРАСИМЧУК
Раїса Іванівна
старший літературний працівник

ГЕРАСИМЮК
Олег Вікторович
чемпіон з футболу, м. Київ

ГОРГОБІАНІ
Гела Вазяйович
гірник відокремленого підрозділу "Шахта "Холодна балка" державного підприємства "Макіїввугілля", Донецька область

ГЛУХИХ
Ганна Юріївна
тренер збірної команди України з лижних перегонів серед інвалідів, м. Київ

ГНІТЕЦЬКА
Галина Григорівна
заступник начальника управління Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики, м. Київ

ГОЛІВС
Іван Михайлович
пресувальник товариства "Силікатобетон", м. Суми

ГОЛОВКОВ
Володимир Миколайович
машиніст ковсового цеху акціонерного товариства "Макіївкокс", Донецька область

ГОЛЬЦОВ
Віталій Володимирович
художній керівник Чернігівського обласного дитячого (аулькового) театру імені О.П. Довженка

ГОМАНОВСЬКА
Світлана Марківна
радник Постійного представництва України при Відділенні ООН та інших міжнародних організаціях у Женеві

ГОМАНЮК
Миколай Федорович
слюсар-ремонтник товариства "Інік-Юг", м. Одеса

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України від 19 квітня 2007 року № 326

Указа Президента України від 6 серпня 2007 року № 690

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1225

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 4 вересня 2007 року № 820

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 12 жовтня 2007 року № 964

Указа Президента України від 30 березня 2007 року № 256

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 8 жовтня 2007 року № 949

Указа Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України від 20 березня 2007 року № 225

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226

Указа Президента України від 19 вересня 2007 року № 897

ГОНЧАРУК
Юрій Георгійович

ГОРДІЄНКО
Олексій Гаврилович

ГОРДЬ
Ігор Володимирович

ГОРОДЕЦЬКИЙ
Віталій Валерійович

ГОСТЬЄВ
Вадим В'ячеславович

ГРЕБІНСЬКИЙ
Ігор Михайлович

ГРІБОВА
Олена Іванівна

ГРИВА
Анатолій Миколайович

ГУЖВА
Микола Васильович

ГУМЕНСЬКИЙ
Володимир Григорович

ГУНДАРЧУК
Володимир Федорович

ГУНЧЕНКО
Дмитро Віталійович

ГУРГУЛА
Володимир Богданович

ГУРЕЄВ
Олексій Онуфрійович

ГУСЕВ
Сергій Леонідович

ГУЦОЛ
Наталія Василівна

ДАБІЖА
Ганна Броїславівна

ДАВИГОРА
Василь Михайлович

ДАВИДОВ
Денис Олегович

ДАНИЛАКО
Валентин Михайлович

ДАНИЛЧЯК
Микола Федорович

ДАНЮК
Михайло Євсійович

ДЕМИДЮК
Сергій Олександрович

ДЕМЧИК
Олександр Іванович

ДЕМЬОХІН
Олександр Іванович

ДЕМ'ЯНЕНКО
Федір Васильович

ДЕМ'ЯНЕНКО
Ганна Миколаївна

начальник територіального управління державної судової адміністрації в Чернівецькій області

свердлувальник державного підприємства "Електроважмаш", м. Харків

чемпіон з футболу, м. Дніпропетровськ

електромонтер акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

чемпіон з футболу, м. Одеса

чемпіон з футболу, м. Івано-Франківськ

завідувач молочнотоварної ферми приватного підприємства "Лан" Сватівського району, Луганська область

помічник секретаря Ради Українського козацтва при Президентіві України, м. Київ

токарь акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"

Борзнянський міський голова, Чернігівська область

начальник відділу Васильківської районної державної адміністрації

чемпіон з футболу, м. Дніпропетровськ

член Івано-Франківської обласної організації Української спілки ветеранів Афганістана, начальник територіального управління державної судової адміністрації в Івано-Франківській області

заступник голови Уманського міського благодійного фонду "Союз Чорнобиль", Черкаська область

монтажник з монтажу сталеких та залізобетонних конструкцій акціонерного товариства "Будівельно-монтажна фірма "Азовстальбуд", Луганська область

доярка товариства "Агрофірма "Маяк" Котелевського району, Полтавська область

працівник Білоцерківського психоневрологічного інтернату, Київська область

директор Бобринецького сільськогосподарського технікуму імені В. Портика

головний інспектор Харківської митниці

начальник - старший механік плавучої судової майстерні Державного підприємства "Одеський морський торговельний порт"

формувальник акціонерного товариства "Турбоатом", м. Харків

токарь акціонерного товариства "Пресмаш", м. Одеса

чемпіон з легкої атлетики, м. Київ

бетоняр акціонерного товариства "Будівельно-монтажна фірма "Азовстальбуд", Луганська область

механізатор сільськогосподарського приватно-орендного підприємства "Ксена", Ніжинський район

полковник інсар Батуринського козацького полку, Чернігівська область

вчений секретар, кандидат біологічних наук

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 12 жовтня 2007 року № 964

Указа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указа Президента України від 13 вересня 2007 року № 861

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 14 лютого 2007 року № 110

Указа Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указа Президента України від 21 листопада 2007 року № 1132

Указа Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указа Президента України від 1 листопада 2007 року № 1031

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 551

Указа Президента України від 27 червня 2007 року № 565

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 134

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 21 листопада 2007 року № 1132

Указа Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962

Указа Президента України від 12 жовтня 2007 року № 964

Указа Президента України від 28 вересня 2007 року № 929

ДЕНИСЕНКО Володимир Ілліч
ДЕРЮПНА Лідія Іванівна
ДЕМИДОВ Леонід Володимирович
ДИМ Валерій Володимирович
ДДОРА Петро Григорійович
ДІХТЯРЕНКО Микола Данилович
ДМИТРЕНКО Олег Миколайович
ДОРОХІН Микола Петрович
ДОЦЕНКО Олександр Іванович
ДРАГУН Олександр Васильович
ДРИЖЕНКО Олександр Володимирович
ДЬЯКОВ Володимир Олександрович
ДЯДЮРА Віктор Іванович
ДЯТЛОВ Борис Васильович
ЕМЕЛЬЯНОВ Юрій Миколайович
ЄФИМОВИЧ Андрій Миколайович
ЄФРЕМОВА Антоніна Олександрівна
ЖАДАН Віктор Григорович
ЖЛОВІНСЬКИЙ Сергій Вікторович
ЗАБЕЛІН Валерій Олексійович
ЗАВГОРОДНЯ Ольга Леонідівна
ЗАПОРІЖАН Андрій Юрійович
ЗАХАРОВ Володимир Ілліч
ЗАХАРОВА Наталія Павлівна
ЗАХАРЧЕНКО Володимир Іванович
ЗАХЛІВНЯК Олександр Петрович
ЗГОБА Дар'я Ярославівна

слюсар-ремонтник акціонерного товариства "Ачевський коксохімічний завод", Луганська область
головний державний податковий ревізор - інспектор відділу Кременчуцької об'єднаної державної податкової інспекції Полтавської області
начальник цеху акціонерного товариства "Електромаш", м. Херсон
чемпіон з плавання, м. Київ
заступник начальника цеху структурної одиниці "Луганська ТЕС" товариства "Східенерго"
директор департаменту Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України
директор сільськогосподарського товариства "Батьківщина", Срібнянський район
слюсар акціонерного товариства "Завод "Дніпропрес", м. Дніпропетровськ
командир взводу Шебелінського загону дочірнього підприємства "Воєнізована аварійно-рятувальна (газоритувальна) служба "ЛІКВО", м. Харків
розвивальник сталі акціонерного товариства "Донецьксталь - металургійний завод"
водій Адміністративного департаменту Міністерства закордонних справ України
начальник Торезького енергоуправління державного підприємства "Укренергоугілля", Донецька область
оглядач-ремонтник вагонів вагонного депо Помічна Одеської залізниці, Кіровоградська область
директор дочірнього підприємства "Луганський облгавтодор"
Балабинський селищний голова, Запорізька область
головний інспектор Енергетичної регіональної митниці, м. Київ
чемпіонка з легкої атлетики, м. Донецьк
слідчий відділу прокуратури Черкаської області
гірник відокремленого підрозділу "Шахта "1/3 Новогродиська" державного підприємства "Селдівугілля", Донецька область
підручний сталевар державного підприємства "Завод "Електроважмаш", м. Харків
чемпіонка з легкої атлетики, м. Чернівці
чемпіон з футболу, Київська область
старший оператор установки каталітичного риформінгу
начальник відділу прокуратури Луганської області
електрозварник акціонерного товариства "Укрелектроапарат", м. Хмельницький
Бабинський сільський голова, Чернівецька область
чемпіонка зі спортивної гімнастики, м. Івано-Франківськ

Укаа Президента України від 9 липня 2007 року № 612
Укаа Президента України від 2 липня 2007 року № 583
Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909
Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715
Укаа Президента України від 12 жовтня 2007 року № 968
Укаа Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962
Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909
Укаа Президента України від 4 вересня 2007 року № 820
Укаа Президента України від 2 липня 2007 року № 582
Укаа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226
Укаа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1225
Укаа Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030
Укаа Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002
Укаа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 551
Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826
Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
Укаа Президента України від 9 липня 2007 року № 612
Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826
Укаа Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1009
Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1164
Укаа Президента України від 17 вересня 2007 року № 887
Укаа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183
Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

ЗІБРОВА Тетяна Іванівна
ЗЛАТОВ Микола Радіонович
ЗОРИНА Ірина Олександрівна
ЗУБЧЕНКО Вікторія Володимирівна
ІВАНОВА Катерина Вікторівна
ІВАНЕЦЬ Роман Вікторович
ІВАХ Андрій Андрійович
ІВІНСЬКИЙ Віталій Антонович
ІКОННИКОВ Володимир Юрійович
ІСАЄВ Андрій Ігорович
КАЛЬЧЕНКО Олександр Вікторович
КАРАСЬ Валентина Миколаївна
КАРМАНЮК Антоніна Олексіївна
КАРПЕНКО Алла Анатоліївна
КАШИН Петро Іванович
КАШПУРЕНКО Сергій Адамович
КВАША Петро Миколайович
КВАШУК Олександр Олексійович
КИРИЛОВ Віктор Іванович
КИРИЛЮК Віктор Володимирович
КИРИЧКО Олексій Григорович
КИСІЛЬ Валерій Іванович
КІРЖАЄВ Сергій Миколайович
КІЯНОВСЬКА Валентина Валеріївна
КНИШ Валентин Степанович
КОБЕЛЬКОВ Олег Валентинович
КОВАЛЬСЬКИЙ Леонід Іванович

старший контрольний майстер центральної заводської лабораторії акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"
головний агроном селянського фермерського господарства "Балкани" Саратського району
головний державний інспектор, м. Полтава
чемпіонка з художньої гімнастики, м. Київ
начальник відділу Національного комітету спорту інвалідів України, м. Київ
вальвовальник акціонерного товариства "Донецький металопрокатний завод"
старший прокурор Головного управління Генеральної прокуратури України
завідувач відділу Секретаріату
чемпіон з футболу, м. Івано-Франківськ
чемпіон зі спортивної гімнастики, м. Луганськ
газорізальник акціонерного товариства "Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання імені М.В. Фрунзе"
Кучинський сільський голова, Цюрьський район
завідувач відділу Секретаріату Комісії - головного бухгалтера
апаратник цеху акціонерного товариства "Сумхімпром"
слюсар товариства "Керченський стрілочний завод"
завідувач сектору Секретаріату
авіатехнік
наладчик машин і автоматичних ліній
гірник структурного підрозділу "Шахта імені Героїв космосу" акціонерного товариства "Павлоградугілля", Дніпропетровська область
монтажник з монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій товариства "Проектно-будівельне підприємство "Азовінтекс", Донецька область
слідчий відділу прокуратури Одеської області
верстатник акціонерного товариства "Завод "Дніпропрес", м. Дніпропетровськ
випусковий редактор
слідчий Дніпропетровського міського управління УМВС України в Дніпропетровській області
Михайлоцький сільський голова, Хмельницька область
начальник відділу Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики, м. Київ
налагоджувальник друкарського цеху Банкнотної фабрики Банкнотно-монетного двору Національного банку України

Укаа Президента України від 9 липня 2007 року № 612
Укаа Президента України від 21 лютого 2007 року № 134
Укаа Президента України від 26 квітня 2007 року № 356
Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826
Укаа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163
Укаа Президента України від 9 липня 2007 року № 612
Укаа Президента України від 22 червня 2007 року № 549
Укаа Президента України від 12 листопада 2007 року № 1087
Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826
Укаа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826
Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909
Укаа Президента України від 11 жовтня 2007 року № 962
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718
Укаа Президента України від 2 березня 2007 року № 163
Укаа Президента України від 30 січня 2007 року № 37
Укаа Президента України від 12 листопада 2007 року № 1087
Укаа Президента України від 9 липня 2007 року № 609
Укаа Президента України від 19 квітня 2007 року № 319
Укаа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764
Укаа Президента України від 21 листопада 2007 року № 1132
Укаа Президента України від 3 жовтня 2007 року № 946
Укаа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909
Укаа Президента України від 23 листопада 2007 року № 1138
Укаа Президента України від 5 листопада 2007 року № 1061
Укаа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183
Укаа Президента України від 8 жовтня 2007 року № 949
Укаа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

КОВАЛЬЧУК Ірина Євгенівна
чемпіонка з художньої гімнастики, м. Київ

КОВАЛЬЧУК Віталій Артемович
водій акціонерного товариства "Шахтоуправління "Донбас", Донецька область

КОВБАСЕНКО Володимир Іванович
заступник керівника управління - завідувач відділу Апарату Ради національної безпеки і оборони України

КОВРОВ Сергій Анатолійович
прохідник відокремленого підрозділу "Шахта "Новодонецька" державного підприємства "Добропіллявугілля", Донецька область

КОЖОХІНА Іліна Андріївна
чемпіонка з художньої гімнастики, м. Дніпропетровськ

КОЗАК Богдан Карлович
помічник командира взводу державної воєнізованої гірничорятувальної служби, Львівська область

КОЗАК Василь Серафимович
начальник Львівського обласного виробничого управління водного господарства

КОЗАЧЕНКО Ігор Миколайович
начальник відділу Департаменту Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, м. Київ

КОЛБАСЮК Любов Михайлівна
шліфувальник

КОЛЕСНИК Микола Іванович
головний інженер підприємства "Сервісцентр Олімп" Національного комітету спорту інвалідів України, Автономна Республіка Крим

КОМІРЕНКО Максим Сергійович
чемпіон зі стрільби кульовою, м. Черкаси

КОНДАУРОВА Поліна Володимирівна
чемпіонка з художньої гімнастики, м. Київ

КОНИК Ярослав Маркіянович
начальник відокремленого підрозділу "Рівненська дирекція залізничних перевезень" - заступник начальника державного територіально-галузевого об'єднання "Львівська залізниця"

КОРОСТИЛЬОВА Юлія Сергіївна
чемпіонка зі стрільби кульовою, м. Львів

КОСТЕНКО Юрій Андрійович
начальник відділу прокуратури Полтавської області

КОСТІН Микола Федорович
віце-президент Вінницького міського благодійного фонду "Фонд розвитку муніципальних реформ"

КОСТЮК Тетяна Олександрівна
заступник прокурора Горохівського району Волинської області

КОЧЕТКОВ Василь Семенович
завідувач кафедри Луганського національного аграрного університету

КОЩИН Григорій Іванович
начальник дільниці плавильного цеху-9 акціонерного товариства "Нікопольський завод феросплавів"

КРАВЧЕНКО Валентин Ілліч
головний отаман козацького товариства "ЛуцаКий" в Луганській області

КРАВЧЕНКО Григорій Васильович
член ради Чернігівської обласної організації "Союз Чорнобиль України"

КРАВЧЕНКО Олександр Миколайович
горновий доменного цеху акціонерного товариства "Донецьксталь" - металургійний завод

КРАВЧУК Олександр Михайлович
працівник Міністерства оборони України

КРЕВСУН Юлія Юріївна
чемпіонка з легкої атлетики, м. Донецьк

КРИВЕНКО Вадим Анатолійович
гірник акціонерного товариства "Шахта "Комсомолець Донбасу", Донецька область

КРИВИЦЬКА Олена Сергіївна
чемпіонка з фехтування, м. Тернопіль

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 2 червня 2007 року № 490

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1092

Указ Президента України від 19 квітня 2007 року № 319

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1164

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 12 жовтня 2007 року № 964

Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

КРИВОРУЧКО Агринина Іларіонівна

КРИКУН Петро Миколайович

КРИЩЕНКО Раїса Іванівна

КРУТИЛКО Іван Лукич

КРЮЧКО Валерій Іванович

КРЯЧКО Іліна Іванівна

КУЗІН Дмитро Федорович

КУРГАНОВ Геннадій Васильович

КУЦЕНКО Геннадій Федорович

КУШНІРУК Анатолій Васильович

ЛАВРИК Анастасія Віталіївна

ЛАЗАРЕВА Ірина Вікторівна

ЛЕВЧЕНКО Олександр Михайлович

ЛЕВЧУК Тетяна Захарівна

ЛЕГЕЦЬКА Лідія Олександрівна

ЛЕМЕШКО Марія Василівна

ЛЕХ Болеслав Тадеушович

ЛИТОВЧЕНКО Сергій Олександрович

ЛЛЯК Олександр Пилипович

ЛІСОВЕНКО Микола Миколайович

ЛУК'ЯНЕНКО Людмила Михайлівна

ЛУК'ЯНОВ Юрій Васильович

ЛУСКАЛОВА Корнелія Євгенівна

ЛУЦЕНКО Роман Васильович

ЛОБЕРАНСЬКИЙ Михайло Іванович

ЛОЛЬКА Сергій Васильович

бригадир виноградарської бригади державного підприємства радгоспу-заводу імені Поліни Осипенко, м. Севастополь

головний спеціаліст відділу Департаменту Міністерства оборони України

головна медична сестра Чернігівської центральної районної лікарні

директор товариства "Будівельний Альянс", м. Хмельницький

Зеленоярський сільський голова, Володарський район

чемпіонка зі стрільби кульовою, м. Вінниця

монтажник будівельно-монтажного управління № 25 акціонерного товариства "Житлобуд-2", м. Харків

генеральний директор Національного центру парамілітарної та дерайонської підготовки і реабілітації інвалідів, Автономна Республіка Крим

агаомератник агаомератійної фабрики акціонерного товариства "Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліч", Донецька область

старший пожежник окремого пожежного поїзда на станції Здолбунів державного територіально-галузевого об'єднання "Львівська залізниця", м. Тернопіль

спортсмен-інструктор збірної команди України з лижних перегонів серед інвалідів, м. Київ

інженер-технолог хлібозаводу № 2 дочірнього підприємства "Цар хліб" товариства "Хлібні інвестиції", м. Севастополь

заступник Постійного Представника Президента України в Автономній Республіці Крим

директор Ульяновської неповної середньої загальноосвітньої школи

доцент кафедри Чернігівського державного технологічного університету

машиніст газоземного цеху акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

оператор верстатів з програмним керуванням державного підприємства заводу "Арсенал", м. Київ

механізатор товариства "Агрофірма "Дружба", Новомосковський район

голова організації інвалідів Центрального району міста Миколаєва Всеукраїнської організації інвалідів "Союз організації інвалідів України"

власник кореспондент газети "Урядовий кур'єр" по Донбасу, м. Донецьк

викладач Петриківської районної дитячої художньої школи

начальник обчислювального цеху акціонерного товариства "Алчевський металургійний комбінат", Луганська область

радник Посольства України в Румунії

чемпіон з футболу, м. Миколаїв

голова ради організації ветеранів села Лисогірка, Кодимський район

водій сільськогосподарського підприємства "ЮЖНИЙ", Дніпропетровська область

Указ Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182

Указ Президента України від 2 березня 2007 року № 163

Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України від 19 жовтня 2007 року № 979

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 13 вересня 2007 року № 861

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України від 10 квітня 2007 року № 287

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України від 12 жовтня 2007 року № 964

Указ Президента України від 11 липня 2007 року № 626

Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002

ЛЯСКОВСЬКА
Ольга Романівна
начальник відділу Центральної регіональної митниці, м. Київ

МАЗЕПА
Микола Миколайович
президент Харківського благодійного фонду "Ветерани міліції охорони"

МАКАР
Михайло Іванович
водій-трубопровідник філії "Магістральні нафтопроводи "Дружба" акціонерного товариства "Укртрансгаз", Львівська область

МАЛЯРЕНКО
Валерій Іванович
головний інженер акціонерного товариства "Полтаврансбуд"

МАНЬКО
Надія Леонівна
начальник управління Пенсійного фонду України в Опшорфському районі Кіровоградської області

МАРАХОВ
Микола Тимофійович
слюсар комунального теплопостачального підприємства "Алчевськтеплокомуненерго"

МАРЧУК
Вікторія Мартинівна
фельдшер Рудо-Сільської медичної амбулаторії загальної практики сімейної медицини, Київська область

МАСЛАК
Павло Олександрович
тракторист-машиніст товариства імені А.А. Фісуня Карлівського району, Полтавська область

МЕДВЕДЕВ
Віталій Михайлович
чемпіон з фехтування, м. Київ

МЕЛЕШ
Анатолій Степанович
монтер колії Красноміманської колійної машинної станції № 10 Донецької залізниці

МЕЛЬНИК
Олександр Михайлович
другий пілот

МИКИТЧЕНКО
Микола Олексійович
машиніст тепловоза локомотивного депо Люботин Південної залізниці, Харківська область

МИХАЛЬЧУК
Василь Кузьмич
начальник цеху державного підприємства Львівський державний завод "ЛОРТА"

МІСЯЙЛО
Андрій Федорович
чемпіон з футболу, м. Донецьк

МІХАЛЕВИЧ
Олександр Євсейович
машиніст орендного підприємства "Шахта імені О.Ф. Засядька", Донецька область

МІЩЕВИЧ
Олександр Миколайович
радник митної служби 3 рангу в органах митної служби

МОВЧАН
Тетяна Дмитрівна
лікар-анестезіолог Обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф

МОЛЯКЕВИЧ
Дмитро Панасович
заступник відповідального секретаря

МОНАХОВ
Антон Олександрович
чемпіон з футболу, Автономна Республіка Крим

МОСКАЛЕНКО
Ярослав Миколайович
генеральний директор акціонерного товариства "Синтез", м. Вишгород

МУСЦЯЦЯ
Василь Михайлович
інспектор організації інвалідів Центрального району міста Миколаєва "Союзу організації інвалідів України"

МУХІН
Борис Володимирович
перший заступник голови Біляніківської районної державної адміністрації, Харківська область

НАЙКО
Олег Анатолійович
капітан 1 рангу запасу

НАЛЬБАЧОВ
Андрій Іванович
нагрівальник металу рейкобалкованого цеху акціонерного товариства "Дніпровський металургійний комбінат імені Ф.Е. Дзержинського", Дніпропетровська область

НЕПША
Неля Павлівна
старший помічник прокурора Корабельного району міста Миколаєва

НИЖНИК
Любов Вікторівна
слюсар механоскладальних робіт

НОВИЦЬКИЙ
Сергій Васильович
токарь-розточувальник державного підприємства завод "Електроважани", м. Харків

НОСОК
Галина Іванівна
перший секретар Департаменту консульської служби Міністерства закордонних справ України

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 551

Указа Президента України від 12 жовтня 2007 року № 964

Указа Президента України від 4 вересня 2007 року № 820

Указа Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України від 1 листопада 2007 року № 1031

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 11 червня 2007 року № 521

Указа Президента України від 13 листопада 2007 року № 1095

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 609

Указа Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030

Указа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 5 листопада 2007 року № 1061

Указа Президента України від 30 березня 2007 року № 256

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 133

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 23 квітня 2007 року № 337

Указа Президента України від 4 грудня 2007 року № 1182

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1164

Указа Президента України від 19 квітня 2007 року № 319

Указа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226

ОГІЙЧУК
Маргарита Іванівна

ОГОЛЬЦОВ
Володимир Миколайович

ОГОЛЬ
Василь Петрович

ОЛЕКСЮК
Наталія Сергіївна

ОЛІЙНИК
Віталій Олексійович

ОМЕЛЬЯНЕНКО
Олександр Іванович

ОНИЩЕНКО
Олександр Васильович

ОРЛОВ
Віктор Миколайович

ОСАДЧУК
Олексій Остапович

ОСТРИЖНИЙ
Сергій Володимирович

ОСТРОВСЬКА
Ольга Олександрівна

ПАВЛОВ
Володимир Васильович

ПАЛАМАРЧУК
Микола Іванович

ПАРАМОНОВ
Валентин Миколайович

ПАРТАЛА
Ольга Сергіївна

ПАСІЧНИЙ
Володимир Михайлович

ПАСІЧНЯК
Василь Дмитрович

ПЕДИПЧУК
Володимир Кирилович

ПЕТРЕНКО
Петро Олександрович

ПЕТРИЧЕНКО
Сергій Миколайович

ПЕТРУШИН
Валерій Іванович

ПЕХТЕРЕВ
Микола Іванович

ПИГИДА
Наталія Сергіївна

ПИШНЯК
Аліса Григорівна

ПІЛЬГУЙ
Віктор Іванович

ПІЛЬЩИК
Ігор Володимирович

начальник відділу акціонерного товариства "Державна акціонерна компанія "Автомобільні дороги України", м. Київ

старший слідчий прокуратури Дзержинського району міста Кривого Рогу, Дніпропетровська область

тракторист-машиніст селянсько-фермерського господарства "Славія", Софіївський район

апаратниця акціонерного товариства "Славутський руберойдовий завод"

машиніст коксового цеху № 3 акціонерного товариства "Авдіївський коксохімічний завод", Донецька область

слюсар електроду акціонерного товариства "Балаклавське рудоуправління імені О.М. Горького"

директор товариства "Монолітспецбуд №2", м. Луганськ

бригадир комплексної бригади електроварників акціонерного товариства "Бахчисарайський завод "Доріндустрія"

завідувач відділу Секретаріату

монтажник з монтажу технологічного устаткування товариства "Спеціалізоване управління "Металургмонтаж - 207", Донецька область

інженер-технолог державного підприємства "Запорізьке машинобудівне конструкторське бюро "Прогрес" імені академіка О.Г. Івченка"

соліст опери

головний інженер проєктів науково-дослідного і проєктного інституту металургійної промисловості "Діпросталь", Харківська область

вибухівник акціонерного товариства "Балаклавське рудоуправління імені О.М. Горького"

чемпіонка з фехтування, м. Київ

завідувач редакції товариства "Газета "Література України", м. Київ

слюсар акціонерного товариства "Івано-Франківський локомотиворемонтний завод"

полковник запасу

бетоняр акціонерного товариства "Виробниче будівельно-монтажне об'єднання "Одесбуд"

директор дочірнього підприємства товариства "Київська міжобласна спеціальна науково-реставраційна проєктно-виробничі майстерня "Спеціальна науково-реставраційна проєктна будівельно-виробничі майстерня № 1" корпорації "Укреставрація"

головний державний гірничотехнічний інспектор, Донецька область

тракторист товариства "Агрофірма "Червонозаводське бурякогосподарство", Лохвицький район

чемпіонка з легкої атлетики, м. Київ

срібна призерка з лижних перегонів, м. Київ

начальник відділу акціонерного товариства "Павлоградугілля", Дніпропетровська область

електрослюсар Южно-Української АЕС, Миколаївська область

Указа Президента України від 24 жовтня 2007 року № 1002

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1164

Указа Президента України від 21 лютого 2007 року № 132

Указа Президента України від 17 вересня 2007 року № 887

Указа Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указа Президента України від 30 січня 2007 року № 37

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 21 листопада 2007 року № 1132

Указа Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

Указа Президента України від 20 вересня 2007 року № 908

Указа Президента України від 21 листопада 2007 року № 1132

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указа Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030

Указа Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указа Президента України від 19 вересня 2007 року № 897

Указа Президента України від 19 вересня 2007 року № 897

Указа Президента України від 26 квітня 2007 року № 356

Указа Президента України від 17 вересня 2007 року № 888

Указа Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указа Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указа Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указа Президента України від 15 грудня 2007 року № 1225

ПІЛОШЕНКО
Віталій Лаврентійович

ПІТАЛЬОВ
Віталій Миколайович

ПІТУХОВ
Сергій Валентинович

ПІХТОВНИКОВ
Юрій Олександрович

ПОГОНЮК
Василь Анатолійович

ПОДВІГНА
Світлана Олександрівна

ПОЛОНСЬКИЙ
Сергій Миколайович

ПОЛЯНЧИЧ
Марія Ярославна

ПОПКОВ
Олександр Вікторович

ПОПОВИЧ
Олексій Іванович

ПОСТОВОЙТЕНКО
Віра Павлівна

ПОТАПОВА
Людмила Георгіївна

ПРИСЯЖНИК
Володимир Іванович

ПРИХОДЬКО
Лариса Миколаївна

ПРОНЕВИЧ
Дмитро Олегович

ПРЯДКО
Ніна Іванівна

РЕВУЦЬКИЙ
Микола Анатолійович

РЕЙЗЛІНА
Олена Володимирівна

РИБАЛЬЧЕНКО
Сергій Олександрович

РІЗНИЧЕНКО
Тетяна Іванівна

РІЧКО
Володимир Станіславович

РУБЛІОВСЬКИЙ
Роман Степанович

РУДНІЦЬКИЙ
Іван Андрійович

РУСИНКА
Віталій Михайлович

САВЧУК
Марина Юрївна

САДОВИЙ
Володимир Володимирович

проректор з наукової роботи Донецького державного університету управління

молодший інспектор 1 категорії відділу Луцького слідчого ізолятора управління у Волинській області, старший прапорщик внутрішньої служби

слюсар-ремонтник акціонерного товариства "Електромаш", м. Херсон

директор стадіона "Динамо" імені В.В. Лобановського

начальник управління Секретаріату

старша медична сестра підприємства "Сервісцентр Олімп" Національного комітету спорту інвалідів України, Автономна Республіка Крим

тесляр-бетоняр дочірнього будівельно-монтажного підприємства "Хімбуд-2", м. Суми

радник податкової служби 1 рангу

головний інженер проектного інституту "Консолпроєкт", м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим

водій дочірнього підприємства "Нафтогазобслуговування" Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України", м. Київ

заступник начальника відділу управління Пенсійного фонду України в Ічківському районі Чернігівської області

провідний спеціаліст Департаменту консульської служби Міністерства закордонних справ України

отаман Волинського обласного козацького товариства "Волинська Січ Війська Запорізького"

малар дочірнього підприємства товариства акціонерного товариства "Київська міжобласна спеціальна науково-реставраційна проектно-виробнича майстерня "Спеціальна науково-реставраційна проектна будівельно-виробнич майстерня № 1" корпорації "Укрреставрація"

чемпіон з футболу, м. Київ

інженер-будівельник товариства "Агрофірма "Маяк", Котельський район

чемпіон з футболу, м. Івано-Франківськ

чемпіонка з фехтування, м. Київ

викороб акціонерного товариства "Житло-промбуд-8", м. Миколаїв

викладач Петриківської районної дитячої музичної школи

технічний директор акціонерного товариства "Криворізький залізничний комбінат", Дніпропетровська область

директор Вишгородської філії акціонерного товариства "Крафт Фулда Україна"

співробітник Міністерства оборони України

радник митної служби 3 рангу в органах митної служби

завідувач сектору Секретаріату

горновий доменного цеху акціонерного товариства "Єнакіївський металургійний завод", Донецька область

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 19 квітня 2007 року № 326

Указ Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 823

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1163

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 820

Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1031

Указ Президента України від 15 грудня 2007 року № 1226

Указ Президента України від 12 жовтня 2007 року № 964

Указ Президента України від 19 вересня 2007 року № 897

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 17 вересня 2007 року № 888

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 681

Указ Президента України від 11 липня 2007 року № 626

Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 12 листопада 2007 року № 1087

Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612

САЛАДУХА
Ольга Валеріївна

САМОЙЛЕНКО
Анатолій Олександрович

САХНО
Олександр Віталійович

СЕВАСТ'ЯНОВ
Олег Олександрович

СЕВЕРИЛОВ
Микола Григорович

СИДОРОВ
Геннадій Миколайович

СИДОРЧУК
Валерій Михайлович

СИМОНЯН
Рубік Хачатурович

СИНГАЄВСЬКИЙ
Олег Іванович

СИНЕЛЬНА
Галина Григорівна

СИТАР
Марія Сергіївна

СИТНА
Галина Яківна

СИЧЕВСЬКИЙ
Володимир Йосипович

СКЛЯР
Марія Андріївна

СКРИПНІК
Володимир Семенович

СКУДАРНОВА
Ольга Олександрівна

СЛАВНОВ
Володимир Володимирович

СМАГЛЮК
Анатолій Васильович

СМІРНОВА
Наталія Іванівна

СОКОЛОВ
Олег Володимирович

СОЛДАТЕНКОВА
Галина Олексіївна

СОРОКА
Вадим Анатолійович

СТАРГОРОДСЬКИЙ
Артем Сергійович

СТЕЛЬМАХ
Василь Миколайович

СТОГНІЙ
Олена Олександрівна

СТОЯНОВ
Юрій Борисович

чемпіонка з легкої атлетики, м. Донецьк

підприємство акціонерного товариства "Інструментальний завод" державної акціонерної холдингової компанії "Артем", м. Київ

майстер Стеблівської гідроелектростанції Зовнішньоекономічної асоціації "Новосвіт", Черкаська область

монтажник з монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій товариства "Проектно-будівельне підприємство "Азовінтекс", Донецька область

директор навчально-спортивної бази "Нивки"

прохідник відокремленого підрозділу "Шахтоуправління "Трудівське" державного підприємства "Донецька вугільна енергетична компанія"

полковник запасу

голова Миколаївської обласної громадської організації "Союз Чорнобиль України"

начальник управління Генеральної прокуратури України

Киселівський сільський голова, Херсонська область

кранівник акціонерного товариства "Гніванський завод спецазобетона", Вінницька область

намотувальник котушок

електрогазоварювальник акціонерного товариства "Запорізький виробничий алюмінієвий комбінат"

начальник дільниці дочірнього підприємства "Запоріжжялоомінбуд" акціонерного товариства "Трест "Запоріжжялоомінбуд"

складач поїздів станції Кривий Ріг Криворізької дирекції залізничних перевезень Придніпровської залізниці, Дніпропетровська область

чемпіонка з художньої гімнастики, м. Київ

генеральний директор акціонерного товариства "РУР ГРУП С.А.", Кіровоградська область

голова ради територіального об'єднання ветеранів Одеського залізничного регіону

старший інспектор Київської регіональної митниці

чемпіон з фехтування, м. Харків

радник податкової служби 2 рангу

головний інспектор Західної регіональної митниці, м. Львів

чемпіон з футболу, м. Київ

машиніст котельної установки Білгород-Дністровського дитячого будинку-інтернату

начальник сектору

майор внутрішньої служби

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 21 вересня 2007 року № 909

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1162

Указ Президента України від 21 листопада 2007 року № 1132

Указ Президента України від 4 вересня 2007 року № 823

Указ Президента України від 22 серпня 2007 року № 764

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 12 грудня 2007 року № 1207

Указ Президента України від 28 листопада 2007 року № 1164

Указ Президента України від 4 грудня 2007 року № 1183

Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030

Указ Президента України від 19 квітня 2007 року № 319

Указ Президента України від 9 липня 2007 року № 612

Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 681

Указ Президента України від 1 листопада 2007 року № 1030

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 549

Указ Президента України від 4 травня 2007 року № 379

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 551

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

Указ Президента України від 22 червня 2007 року № 551

Указ Президента України від 6 вересня 2007 року № 826

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 715

Указ Президента України від 6 серпня 2007 року № 690

Указ Президента України від 20 серпня 2007 року № 718

СУПРУН
Віктор Григорович
СШШКО
Олександр Іванович
СВЯРКО
Сергій Миколайович
ТАЛАШ
Світлана Михайлівна
ТЕМНИК
Микола Миколайович
ТИМОШЕНКО
Сергій Олександрович
ТИТАРЕНКО
Олександр Михайлович
ТКАЧЕНКО
Тетяна Олександрівна
ТКАЧОВ
Василь Якович
ТКАЧУК
Дмитро Миколайович
ТОКОВА
Лариса Миколаївна
ТОЛСТА
Людімила Геннадівна
ТОРЧУК
Олександр Миколайович
ТРЕТЯК
Олександр Васильович
ТРУТНІВ
Микола Васильович
ТЮРІН
Дмитро Вікторович
УСИЧЕНКО
Олександр Михайлович
ФІСАН
Андрій Іванович
ХАВ'ЮК
Володимир Ілліч
ХАРИТОНОВ
Олександр Євгенович
ХАРО
Оксана Гнатівна
ХАХАЛЄВА
Тетяна Іванівна
ХАЦКЕВИЧ
Тетяна Вячеславівна
ХВОРОСТ
Максим Володимирович
ХИМЕНКО
Сергій Михайлович
ХОВРЕНКО
Любов Михайлівна
ХУДОБЯК
Ігор Орестович
ЦЕМА
Іван Ілліч

токарем державного підприємства "Запорізьке машинобудівне конструкторське бюро "Прогрес" імені академіка О.Г. Івченка"
машиніст трубокладаль будівельно-монтажної фірми "Укргазпромбуд" державної компанії "Укртрансгаз", Полтавська область
заступник керівника Секретаріату
завідувач відділу Секретаріату
моторист цементувального агрегата Полтавського тапонажного управління акціонерного товариства "Укрнафта"
прохідник структурного підрозділу "Шахта "Єнакіївська" державного підприємства "Орджонікідзвугілля", Донецька область
прохідник шахтобудівельного управління № 3 акціонерного товариства "Трест "Артемшахтобуд", Донецька область
директор Кіровоградського обласного художнього музею
старший інженер акціонерного товариства "Ясинівський коксохімічний завод"
водій-експедитор товариства "Камаз-Транс-Сервіс", м. Рівне
машиніст крана акціонерного товариства "Луганський трубний завод"
начальник Львівської державної гірничотехнічної інспекції з нагляду за охороною надр та у гірничодобувній промисловості
чемпіон з фехтування, м. Хмельницький
тракторист механізованого загону № 1 товариства "Лан", Юр'ївський район
директор департаменту Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України
старший майстер цеху державного спеціалізованого підприємства "Чорнобильська АЕС", Київська область
помічник сталевара акціонерного товариства "Харківський завод "Світло шахтаря"
завідувач відділу Управління Державного управління справами
Підвищоцький сільський голова, Кіровоградська область
голова Тернопільської обласної добровільної громадської організації "Союз Чорнобиль"
начальник управління Пенсійного фонду України в Самбірському районі Львівської області
директор дитячого клубу юних техніків Будинку культури молоді "Україна", м. Першотравенськ
начальник відділу
чемпіон з фехтування, м. Харків
слюсар газопромислового управління "Полтавагазвидобування" державної компанії "Укргазвидобування"
майстер машинного доїння сільськогосподарського товариства "Віра", Геродиянської район
чемпіон з футболу, м. Івано-Франківськ
директор Каїрського психоневрологічного будинку-інтернату, Херсонська область

Указа Президента України
від 21 вересня 2007 року № 909
Указа Президента України
від 4 вересня 2007 року № 820
Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 718
Указа Президента України
від 12 листопада 2007 року № 1087
Указа Президента України
від 4 вересня 2007 року № 820
Указа Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764
Указа Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764
Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162
Указа Президента України
від 2 липня 2007 року № 582
Указа Президента України
від 24 жовтня 2007 року № 1002
Указа Президента України
від 9 липня 2007 року № 612
Указа Президента України
від 26 квітня 2007 року № 356
Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826
Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Указа Президента України
від 12 жовтня 2007 року № 968
Указа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207
Указа Президента України
від 9 липня 2007 року № 612
Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162
Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183
Указа Президента України
від 12 грудня 2007 року № 1207
Указа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1031
Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 690
Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826
Указа Президента України
від 4 вересня 2007 року № 820
Указа Президента України
від 11 жовтня 2007 року № 962
Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826
Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1163

ЦИБА
Анатолій Васильович
ЦИБА
Лариса Миколаївна
ЦЮХ
Ігор Валентинович
ЧЕПЕСЮК
Іван Опарайович
ЧЕПУРНА
Наталія Юрївна
ЧЕРКАШИН
Олексій Абрамович
ЧОРНА
Наталія Василівна
ЧУПІН
Володимир Іванович
ЧУХРІЙ
Валентина Степанівна
ЧУЧИНА
Марія Федорівна
ШАБАНОВА
Ірина Олексіївна
ШАКАЛ
Василь Кирилович
ШАЛАУНОВ
Ігор Євгенович
ШАПОВАЛ
Станіслав Іларіонович
ШАПОВАЛОВА
Інга Олексіївна
ШАПОШНИКОВ
Олександр Петрович
ШАПРАН
Андрій Михайлович
ШЕВЧЕНКО
Юрій Миколайович
ШЕВЧУК
Андрій Володимирович
ШИДЛОВСЬКА
Надія Василівна
ШКОДИН
Петро Лук'янович
ШКУРЕНКО
Вадим Андрійович
ШМАТКОВ
Вячеслав Анатолійович
ШТАНГЄВА
Ірина Миколаївна
ШТАНЬКО
Артем Анатолійович
ШПТИХ
Микола Миколайович
ШТУРБАВІН
Олег Валерійович
ШУЛЬГАЧ
Анатолій Євгенович

бригадир слюсарів-монтажників товариства "Будмонтаж-29", м. Одеса
старша медична сестра державного закладу "Клінічна поліклініка № 1" Державного управління справами, м. Київ
тренер Васильківської дитячо-юнацької спортивної школи
голова Борщівської районної ради, Тернопільська область
чемпіонка зі стрільби кульовою, м. Черкаси
головний агроном приватного сільськогосподарського підприємства "Південне", Херсонська область
старший електрик Одеської дистанції сигналізації та зв'язку Одеської залізниці
головний інспектор Департаменту організації діяльності Голови Служби
тістою хлібозаводу № 1 дочірнього підприємства "Цар хліб" товариства "Хлібні інвестиції", м. Севастополь
відповідальний секретар Кіровоградської обласної організації ветеранів України
доярка приватного сільськогосподарського підприємства "Агроформа "Привілля" Троїцького району, Луганська область
токарем Державного конструкторського бюро "Південне" імені М.К. Янгеля, м. Дніпропетровськ
оператор поста управління цеху № 2 акціонерного товариства "Алчевський металургійний комбінат"
голова селянського фермерського господарства "Сааволо"
директор автотранспортного підприємства товариства "Алан-Техно", м. Миколаїв
начальник виробничо-технічного відділу товариства "Монолітпобуд № 2", м. Луганськ
Руськополіський сільський голова, Черкаська область
прохідник шахти "Октябрська" акціонерного товариства "Криворізький залізничний комбінат", Дніпропетровська область
чемпіон з футболу, м. Севастополь
чергова Верхівцевської дистанції колії Придніпровської залізниці, Дніпропетровська область
оператор нафтоперерахувальних станцій філії "Магістральні нафтопроводи "Дружба" акціонерного товариства "Укртранснафта", Львівська область
начальник будівельної ділянки товариства "Черкаськісбубуд"
видавничий редактор
чемпіонка з легкої атлетики, м. Донецьк
чемпіон з футболу, м. Донецьк
слюсар локомотивного депо Основа Південної залізниці, м. Харків
чемпіон з фехтування, м. Хмельницький
голова Рожницької районної організації Української спілки ветеранів Афганістана, Волинська область

Указа Президента України
від 19 вересня 2007 року № 897
Указа Президента України
від 11 червня 2007 року № 523
Указа Президента України
від 13 вересня 2007 року № 861
Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183
Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826
Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162
Указа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030
Указа Президента України
від 22 червня 2007 року № 551
Указа Президента України
від 19 жовтня 2007 року № 979
Указа Президента України
від 4 травня 2007 року № 379
Указа Президента України
від 13 листопада 2007 року № 1095
Указа Президента України
від 10 квітня 2007 року № 287
Указа Президента України
від 20 серпня 2007 року № 715
Указа Президента України
від 13 вересня 2007 року № 861
Указа Президента України
від 28 листопада 2007 року № 1162
Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681
Указа Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183
Указа Президента України
від 22 серпня 2007 року № 764
Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826
Указа Президента України
від 2 березня 2007 року № 163
Указа Президента України
від 4 вересня 2007 року № 820
Указа Президента України
від 6 серпня 2007 року № 681
Указа Президента України
від 23 листопада 2007 року № 1138
Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826
Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826
Указа Президента України
від 1 листопада 2007 року № 1030
Указа Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826
Указа Президента України
від 14 лютого 2007 року № 110

ЩЕРБАК

Оксана Андріївна

чемпіонка з легкої атлетики, м. Полтава

Указ Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826**ЩЕРБАТИХ**

Ольга Костянтинівна

чемпіонка зі спортивної гімнастики, м. Луганськ

Указ Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826**ЮРКО**

Валерій Іванович

плавальник спільного підприємства "Інтерсплав",
Луганська областьУказ Президента України
від 9 липня 2007 року № 612**ЮХИМЕНКО**

Любов Василівна

директор Петриківського районного музею етнографії,
побуту та народно-прикладного мистецтваУказ Президента України
від 11 липня 2007 року № 626**ЯГОДКА**

Андрій Володимирович

чемпіон з фехтування, м. Одеса

Указ Президента України
від 6 вересня 2007 року № 826**ЯГОЛЬНИК**

Ніна Іванівна

Розспиняцький сільський голова, Луганська область

Указ Президента України
від 4 грудня 2007 року № 1183**ЯМЩИКОВА**

Марія Йосипівна

начальник виробництва хлібозаводу № 1, м. Севастополь

Указ Президента України
від 2 березня 2007 року № 163

АТРИБУТИ ДЕРЖАВНИХ НАГОРОД УКРАЇНИ

ЗВАННЯ ГЕРОЙ УКРАЇНИ

Мініатюра орденів "Золота Зірка" та Держави звання Герой України

Стрічка орденів звання Герой України

ОРДЕН "ЗА ЗАСЛУГИ"

Мініатюра знака ордену "За заслуги"

Стрічка ордену

Планка ордену

ОРДЕН СВОБОДИ

Стрічка ордену свободи

ОРДЕН КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Мініатюра знака ордену князя Ярослава Мудрого

Плечова нагородна стрічка ордену I ступеня

Планка ордену I ступеня

ОРДЕН БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

Стрічка ордену I ступеня

Планка ордену I ступеня

Планка ордену II ступеня

Планка ордену III ступеня

ОРДЕН "ЗА МУЖНІСТЬ"

Стрічка ордену II і III ступеня

Стрічка ордену IV і V ступеня

Стрічка ордену I ступеня

Планка ордену I ступеня

Планка ордену II і III ступеня

ОРДЕН КНЯГИНИ ОЛЬГИ

Планка ордена
I ступеня

Планка ордена
II ступеня

Планка ордена
III ступеня

ОРДЕН ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Планка ордена

МЕДАЛЬ "ЗА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ УКРАЇНІ"

Планка медалі

МЕДАЛЬ "ЗА БЕЗДОГАННУ СЛУЖБУ"

Планка медалі
I ступеня

Планка медалі
II ступеня

Планка медалі
III ступеня

МЕДАЛЬ "ЗАХИСНИКУ ВІТЧИЗНИ"

Планка медалі

МЕДАЛЬ "ЗА ВРЯТОВАНЕ ЖИТТЯ"

Планка медалі

ВІДЗНАКА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛЬ "ЗА ПРАЦЮ І ЗВИТЯГУ"

Планка медалі

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО НОВИЙ СКЛАД КОМІСІЇ ДЕРЖАВНИХ НАГОРОД ТА ГЕРАЛЬДИКИ

На зміну частини другої статті 3 Указу Президента України від 11 квітня 2000 року № 583 (583/2000) "Про Комісію державних нагород та геральдики" (зі змінами, внесеними Указом від 29 квітня 2005 року № 738 (738/2005) затвердити новий персональний склад Комісії державних нагород та геральдики (додається).

Президент України

В. ЮЩЕНКО

м. Київ,
2 листопада 2006 року
№ 929/2006

СКЛАД КОМІСІЇ ДЕРЖАВНИХ НАГОРОД ТА ГЕРАЛЬДИКИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 2 листопада 2006 року № 929/2006

БРЮХОВЕЦЬКИЙ В'ячеслав Степанович	президент Національного університету "Кієво-Могилянська академія", доктор філологічних наук, професор, Голова Комісії
ВАСЮНИК Іван Васильович	Перший заступник Глави Секретаріату Президента України, заступник Голови Комісії
ПЕРЕХОДА Іван Васильович	заступник Глави Секретаріату Президента України, заступник Голови Комісії
ВАКАРЧУК Іван Олександрович	ректор Львівського національного університету імені Івана Франка, доктор фізико-математичних наук, професор
ГРЕЧИЛО Андрій Богданович	голова Українського геральдичного товариства, кандидат історичних наук (за згодою)
ЗГУРОВСЬКИЙ Михайло Захарович	ректор Національного технічного університету "Київський політехнічний інститут", доктор технічних наук, професор, академік НАН України
КИРИЛЕНКО В'ячеслав Анатолійович	народний депутат України (за згодою)
КНИШОВ Геннадій Васильович	директор Інституту серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова, академік Академії медичних наук України, Герой України
ОЛІЙНИК Борис Ілліч	голова Правління Українського фонду культури (за згодою)
РЕПРИНЦЕВ Володимир Федорович	Керівник Служби забезпечення діяльності Комісії державних нагород та геральдики Секретаріату Президента України, відповідальний секретар Комісії
СКОМОРОХА Віктор Єгорович	суддя Конституційного Суду України у відставці (за згодою)
ЧУПРИНА Петро Якович	генеральний директор - художній керівник Національного академічного театру опери та балету України імені Т. Шевченка, народний артист України
ШЕВЧЕНКО Євген Ігорович	голова Національної спілки майстрів народного мистецтва України (за згодою).

Глава Секретаріату
Президента України

В. БАЛОГА

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО КОМІСІЮ ДЕРЖАВНИХ НАГОРОД ТА ГЕРАЛЬДИКИ

ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОМІСІЮ ДЕРЖАВНИХ НАГОРОД ТА ГЕРАЛЬДИКИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 11 квітня 2000 року № 583/2000

(Із змінами, внесеними згідно з Указами Президента
№ 706/2000 (706/2000) від 23.05.2000
№ 897/2000 (897/2000) від 14.07.2000
№ 585/2002 (585/2002) від 26.06.2002
№ 782/2002 (782/2002) від 29.08.2002
№ 935/2003 (935/2003) від 27.08.2003
№ 77/2005 (77/2005) від 22.01.2005
№ 738/2005 (738/2005) від 29.04.2005)

Відповідно до статті 13 Закону України "Про державні нагороди України" (1549-14) постановляю:

1. Утворити при Президентові України Комісію державних нагород та геральдики.
2. Затвердити Положення про Комісію державних нагород та геральдики (додається).
3. (Частина перша статті 3 втратила чинність на підставі Указу Президента № 77/2005 (77/2005) від 22.01.2005) Затвердити персональний склад зазначеної Комісії (додається). (Пункт 3 із змінами, внесеними згідно з Указом Президента № 585/2002 (585/2002) від 26.06.2002)
4. Ліквідувати Комісію по державних нагородах України при Президентові України.
У зв'язку з цим визнати такими, що втратили чинність:
Указ Президента України від 9 грудня 1994 року № 747 (747/94) "Про Комісію по державних нагородах України при Президентові України";
Указ Президента України від 31 травня 1996 року № 391 (391/96) "Про зміни у складі Комісії по державних нагородах України при Президентові України";
Указ Президента України від 7 лютого 1997 року № 103 (103/97) "Про внесення змін до Указу Президента України від 9 грудня 1994 року № 747";
Указ Президента України від 2 грудня 1998 року № 1322 (1322/98) "Питання Комісії по державних нагородах України при Президентові України";
Указ Президента України від 29 грудня 1998 року № 1380 (1380/98) "Про заступника Голови Комісії по державних нагородах України";
Указ Президента України від 18 грудня 1999 року № 1593 (1593/99) "Про внесення зміни до складу Комісії по державних нагородах України".

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ,
11 квітня 2000 року
№ 583/2000

1. Комісія державних нагород та геральдики (далі - Комісія) є дорадчим органом, який утворюється при Президентові України для попереднього розгляду питань, пов'язаних із нагородженням державними нагородами, президентськими відзнаками та забезпеченням єдиних підходів до розвитку геральдичної справи.

2. У своїй діяльності Комісія керується Конституцією (254к/96-ВР) і законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, а також цим Положенням.

3. Основними завданнями Комісії є: підготовка висновків щодо порушених перед Президентом України клопотань про нагородження державними нагородами і президентськими відзнаками, позбавлення державних нагород і резидентських відзнак, поновлення у правах на нагороди і відзнаки, видачу дублікатів їх і нагородних документів замість втрачених; вивчення та узагальнення практики нагородження і розвитку геральдичної справи та підготовка відповідних пропозицій Президентові України; організаційне, методичне, наукове забезпечення процесів, пов'язаних із розвитком геральдичної справи.

4. Комісія відповідно до покладених на неї завдань: здійснює попередній розгляд питань, пов'язаних з нагородженням державними нагородами та президентськими відзнаками; вивчає питання щодо підготовки та внесення у встановленому порядку законопроектів про встановлення, скасування державних нагород, питання щодо встановлення, скасування президентських відзнак, вдосконалення практики застосування законодавства про державні нагороди та вносить на розгляд Президентові України відповідні пропозиції; дає висновки щодо проектів нормативно-правових актів з питань нагородження; розглядає пропозиції, заяви та скарги, пов'язані з попереднім розглядом питань щодо нагородження; подає на розгляд Президентові України пропозиції щодо повернення нагород і документів до них особам, яких поновлено у правах на нагороди; вирішує питання про видачу дублікатів нагород і документів до них особам, які з різних причин їх втратили; здійснює експертизу ескізів державних нагород і президентських відзнак, відомчих заохочувальних відзнак; здійснює контроль за виготовленням знаків державних нагород та президентських відзнак; розглядає питання щодо передачі у встановленому порядку державних нагород на тимчасове або постійне зберігання музеям; аналізує стан розвитку геральдики в Україні; подає Президентові України відповідні висновки з питань геральдики; за дорученням Президента України розглядає пропозиції щодо запровадження символіки органів виконавчої влади, готує висновки з цих питань, здійснює геральдичну експертизу форми одягу, знаків розрізнення Збройних Сил України та інших військових формувань, передбачених законодавством України; розробляє методичні рекомендації з питань геральдики для органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування; вивчає міжнародний досвід та практику застосування законодавства іноземних держав з питань нагородження та геральдики; організовує роботу щодо видання збірників нормативно-правових актів з питань нагородження та геральдичної справи, поширення знань з історії української геральдики, фалеристики, вексилології, форменого одягу військовослужбовців тощо.

5. Комісія для виконання покладених на неї завдань має право: одержувати у встановленому порядку від органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій необхідну інформацію, матеріали і документи; залучати у встановленому порядку представників органів виконавчої влади, наукових, творчих та інших організацій для підготовки і розгляду питань, що належать до її компетенції; вносити пропозиції щодо проведення у встановленому порядку конкурсів, нарад, семінарів, конференцій з питань, які належать до її компетенції.

6. Комісія утворюється у складі Голови, якого призначає Президент України, та одинадцяти членів, що затверджуються Президентом України за поданнями голови Комісії, а також відповідального секретаря, яким за посадою є Керівник Управління державних нагород та геральдики Адміністрації Президента України.

7. Комісія здійснює свою діяльність на громадських засадах. Організаційною формою роботи Комісії є засідання, що проводиться в міру потреби. Комісія правомочна вирішувати питання, якщо на її засіданні присутні більш як половина її членів. Рішення Комісії приймаються більшістю голосів присутніх на засіданні членів і оформляються протоколом, який підписує Голова Комісії. Рішення Комісії можуть прийматися шляхом письмового опитування членів Комісії.

У разі якщо член Комісії не згоден з її рішенням або не може бути присутнім на засіданні, він може висловити свою думку з питання, що розглядається, письмово.

8. На засідання Комісії можуть запрошуватися представники державних органів, громадських організацій, трудових колективів, вчені, а також представники засобів масової інформації.

9. Про проекти указів Президента України на засіданні Комісії доповідає Керівник Управління державних нагород та геральдики Адміністрації Президента України, а в разі його відсутності - заступник Керівника Управління або працівник Управління, який готував відповідний проект указу Президента України. З інших питань, внесених на обговорення Комісії, доповідають члени Комісії, яким було доручено їх підготовку.

10. У разі відхилення клопотання про нагородження державними нагородами, президентськими відзнаками відповідні матеріали повертаються органу, організації, яка вносила подання.

11. Підготовку матеріалів на засідання Комісії та організаційне забезпечення її діяльності здійснює Управління державних нагород та геральдики Адміністрації Президента України.

Глава Адміністрації
Президента України

В. ЛИТВИН

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ПРО ПОРЯДОК ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДО НАГОРОДЖЕННЯ ТА ВРУЧЕННЯ ДЕРЖАВНИХ НАГОРОД УКРАЇНИ

З метою вдосконалення практики відзначення державними нагородами України, врегулювання питань щодо представлення до нагородження та вручення державних нагород України постановляю:

1. Затвердити Порядок представлення до нагородження та вручення державних нагород України (додається).
2. Комісії державних нагород та геральдики при Президентові України затвердити у місячний строк новий зразок бланка нагородного листа для представлення до відзначення державними нагородами України.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ,
19 лютого 2003 року
№ 138/2003

ПОРЯДОК ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДО НАГОРОДЖЕННЯ ТА ВРУЧЕННЯ ДЕРЖАВНИХ НАГОРОД УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Указом Президента України

від 19 лютого 2003 року № 138/2003

1. Цей Порядок установлює загальні правила представлення до нагородження та вручення державних нагород України.

2. Подання про відзначення державними нагородами вносять Президентів України Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, Конституційний Суд України, Верховний Суд України, Вищий господарський суд України, Генеральна прокуратура України, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, Комісія державних нагород та геральдики при Президентів України, а також Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, Представництво Президента України в Автономній Республіці Крим, які вносять спільне подання.

3. Висунення кандидатур до відзначення державними нагородами здійснюється гласно за місцем роботи осіб, яких представляють до нагородження, у трудових колективах підприємств, установ, організацій незалежно від типу та форми власності. клопотання про відзначення державною нагородою порушується перед відповідним органом чи організацією вищого рівня.

4. клопотання про відзначення державними нагородами, які порушуються органами місцевого самоврядування, подаються через Раду міністрів Автономної Республіки Крим, відповідні обласні, Київську та Севастопольську міські державні адміністрації.

5. клопотання про відзначення державними нагородами, які порушуються центральними органами творчих спілок, товариств, об'єднань громадян, подаються через відповідні центральні органи виконавчої влади або Раду міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київську та Севастопольську міські державні адміністрації.

6. Подання про відзначення державними нагородами: керівників міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим, голів обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій вносяться Кабінетом Міністрів України; іноземців та осіб без громадянства вносяться Міністерством закордонних справ України.

7. Подання про відзначення державними нагородами, що вносяться: Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим і Представництвом Президента України в Автономній Республіці Крим (за спільним поданням), обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями - мають бути попередньо письмово погоджені з відповідними центральними органами виконавчої влади; міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади - мають бути попередньо письмово погоджені з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, відповідними обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

8. Органи, яким надано право вносити подання про відзначення державними нагородами, надсилають на ім'я Президента України подання і нагородний лист установленого зразка, затверджений Комісією державних нагород та геральдики при Президентів України. У нагородному листі зазначаються конкретні заслуги особи, що стали підставою для порушення клопотання про відзначення її державною нагородою, та проставляється печатка підприємства, установи, організації за місцем роботи особи.

9. Подання про відзначення державними нагородами, які вносяться з нагоди державного, професійного свята, ювілею особи або ювілею підприємства, установи, організації, області, району, міста, селища, села, вносяться не пізніше як за місяць до відповідної дати. У разі представлення до відзначення державними нагородами з нагоди ювілею підприємства, установи, організації, області, району, міста, селища, села до подання додаються також архівна довідка, що підтверджує дату ювілею, та документ, в якому зазначається дата святкування відповідного заходу.

10. Особу, яку відзначено державною нагородою, може бути представлено до наступного нагородження не раніше ніж через три роки після попереднього нагородження, за винятком представлення до нагородження за виявлену особисту мужність і героїзм.

11. Документи про представлення до відзначення державними нагородами попередньо опрацьовуються в Управлінні державних нагород та геральдики Адміністрації Президента України (далі - Управління державних нагород та геральдики). У разі внесення зазначених документів із порушенням вимог, передбачених цим Положенням, вони повертаються органу, який вносить подання.

12. Особи, удостоєні державної нагороди, вручаються державна нагорода та документ, що посвідчує нагородження нею.

13. Вручення державних нагород та документів про нагородження провадиться в обстановці урочистості і широкої гласності. Перед врученням оголошується указ Президента України про нагородження.

14. Державні нагороди та документи про нагородження вручає Президент України або за його дорученням Голова Верховної Ради України, Перший заступник і заступник Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, міністри, керівники інших центральних органів виконавчої влади, Голова Адміністрації Президента України, Голова Конституційного Суду України, Голова Верховного Суду України, Голова Вищого господарського суду України, Генеральний прокурор України, послани України в іноземних державах, Голова Комісії державних нагород та геральдики при Президентів України, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, Постійний Представник Президента України в Автономній Республіці Крим, голови обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

15. Вручення державних нагород та документів про нагородження має бути проведено протягом двох місяців з дня набрання чинності указом Президента України про нагородження. Відповідальність за організацію і своєчасне вручення державних нагород та документів про нагородження покладається на орган, якому доручено провести вручення.

16. Про вручення державних нагород та документів про нагородження складається Протокол вручення державних нагород України за встановленою формою (додаток № 1), що підписується особою, яка їх вручила, та скріплюється печаткою органу, що проводив вручення. Протокол надсилається до Управління державних нагород та геральдики не пізніше як через тиждень після вручення державних нагород.

17. Контроль за своєчасним врученням державних нагород та документів про нагородження здійснюється на підставі протоколів вручення державних нагород. Відомості про вручення заносяться до облікових карток нагороджених, що зберігаються в картотеці Управління державних нагород та геральдики. В обліковій картці нагородженого робиться відмітка "вручено" та зазначається дата вручення.

18. Органи, яким було доручено провести вручення державних нагород та документів про нагородження, ведуть персональний облік осіб, яким державні нагороди та документи до них не вручено. У разі коли нагороджений через хворобу або іншу поважну причину не зміг з'явитися на вручення, державну нагороду та документ про нагородження може бути вручено вдома, в лікарні тощо, де він перебуває.

19. У разі смерті нагородженого, якому за життя державну нагороду та документ про нагородження не було вручено, або нагородження особи помертню державна нагорода та документ до неї передаються сім'ї такого нагородженого для зберігання як пам'ять. Передача державної нагороди та документа про нагородження оформляється протоколом установленого форми (додаток № 2). Протокол передачі надсилається до Управління державних нагород та геральдики.

20. У разі виявлення розбіжностей у написанні прізвища, імені, по батькові нагородженого органом, що вніс подання про відзначення державною нагородою, складається акт уточнення за встановленою формою (додаток № 3) і порушується клопотання на ім'я Голови Комісії державних нагород та геральдики при Президентів України щодо внесення відповідних змін до указу Президента України про нагородження. Акт уточнення складається на підставі запису в паспорті прізвища, імені, по батькові нагородженого. В акті уточнення зазначається причина допущеної розбіжності.

Глава Адміністрації
Президента України

В. МЕДВЕДЧУК

Додаток № 1 до Указу Президента України від 19 лютого 2003 року № 138/2003

ПРОТОКОЛ вручення державних нагород України

_____ " ____ " _____ 200__ р.
(місце вручення) (дата вручення)

Мною, _____,
(посада, прізвище та ініціали того, хто вручав)

за дорученням Президента України вручено:

Відповідно до Указу Президента України

від " ____ " _____ 200__ р. № ____

орден _____ № ____ та орденську книжку № ____
(назва ордену, ступінь)

ІВАНЕНКУ Івану Івановичу - (посада та місце роботи);

Відповідно до Указу Президента України

від " ____ " _____ 200__ р. № ____

відзнаку "Іменна вогнепальна зброя" та посвідчення № ____

ІВАНЧЕНКУ Івану Івановичу - (посада та місце роботи);

Відповідно до Указу Президента України

від " ____ " _____ 200__ р. № ____

медаль _____ № ____ та посвідчення № ____
(назва медалі, ступінь)

ІВАХНЕНКУ Івану Івановичу - (посада та місце роботи);

Відповідно до Указу Президента України

від " ____ " _____ 200__ р. № ____

посвідчення до почесного звання _____ № ____
України _____
(назва почесного звання)

та нагрудний знак

ІВАНІО Івану Івановичу - (посада та місце роботи).

_____

(місце печатки)

Додаток № 2 до Указу Президента України від 19 лютого 2003 року № 138/2003

ПРОТОКОЛ передачі державної нагороди України та документа про нагородження сім'ї нагородженого

" ____ " _____ 200__ р. мною,

_____ (посада, прізвище та ініціали того, хто проводив передачу)

передано _____ № ____
(вид державної нагороди, документа про нагородження)

померлого, нагородженого Указом Президента України від

" ____ " _____ 200__ р. № ____

_____ (прізвище, ім'я, по батькові нагородженого)

його (ї) _____ (чоловікові, дружині, синові, дочці, батькові, матері,

братові, сестрі нагородженого)

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

_____ (підпис того, хто проводив передачу)

(місце печатки)

Додаток № 3 до Указу Президента України від 19 лютого 2003 року № 138/2003

АКТ уточнення прізвища, імені, по батькові нагородженого

Указом Президента України від " ____ " _____ 200__ р. № ____

за поданням _____ (назва органу, яким внесено подання про відзначення

державною нагородою)

орденом княгині Ольги III ступеня (інший вид державної нагороди України) на г о р о д ж е н о :

Надруковано:	Має бути:
ІВАНЕНКО	ІВАНЕНКО
Марію Іванівну	Марину Іванівну
(посада та місце роботи)	(посада та місце роботи)

Розбіжність у написанні імені (прізвища, по батькові) нагородженого допущено через _____ (причина зазначеної помилки)

_____ (посада керівника органу, яким внесено подання) (підпис)

(місце печатки)

" ____ " _____ 200__ р.

ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО ПЕНСІЇ ЗА ОСОБЛИВІ ЗАСЛУГИ ПЕРЕД УКРАЇНОЮ

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2000, № 35, ст. 289)

Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 91-IV (91-15) від 11.07.2002, ВВР, 2002, № 41, ст. 293
- набирає чинності з 1 січня 2003 року
№ 421-IV (421-15) від 26.12.2002, ВВР, 2003, № 7, ст. 71
№ 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003, ВВР, 2004, № 17-18, ст. 230
№ 1383-IV (1383-15) від 11.12.2003, ВВР, 2004, № 16, ст. 233
№ 1801-IV (1801-15) від 17.06.2004, ВВР, 2004, № 43-44, ст. 493
№ 1772-IV (1772-15) від 15.06.2004, ВВР, 2004, № 37, ст. 452
№ 2264-IV (2264-15) від 16.12.2004, ВВР, 2005, № 5, ст. 122
№ 2292-IV (2292-15) від 23.12.2004, ВВР, 2005, № 6, ст. 142
№ 2381-IV (2381-15) від 20.01.2005, ВВР, 2005, № 11, ст. 199
№ 2417-IV (2417-15) від 03.02.2005, ВВР, 2005, № 13, ст. 229
№ 2658-IV (2658-15) від 16.06.2005, ВВР, 2005, № 29, ст. 382
№ 3045-IV (3045-15) від 02.11.2005, ВВР, 2006, № 4, ст. 58
№ 3108-IV (3108-15) від 17.11.2005, ВВР, 2006, № 1, ст. 18
№ 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005, ВВР, 2006, № 9, № 10-11, ст. 96
№ 3591-IV (3591-15) від 04.04.2006, ВВР, 2006, № 37, ст. 318
(Додатково див. Закон
№ 489-V (489-16) від 19.12.2006, ВВР, 2007, № 7-8, ст. 66)
Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 936-V (936-16) від 17.04.2007, ВВР, 2007, № 27, ст. 367
№ 107-VI (107-17) від 28.12.2007, ВВР, 2008, № 5-6, № 7-8, ст. 78
- зміни діють по 31 грудня 2008 року

Цей Закон передбачає встановлення громадянам, які мають значні заслуги у сфері державної, громадської або господарської діяльності, досягнення у галузі науки, культури, освіти, охорони здоров'я, фізичної культури і спорту тощо, пенсій за особливі заслуги перед Україною.

(Преамбула в редакції Закону № 91-IV (91-15) від 11.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

Стаття 1. Пенсії за особливі заслуги перед Україною (далі - пенсії за особливі заслуги) встановлюються громадянам України:

1) Героям України, Героям Радянського Союзу, Героям Соціалістичної Праці, особам, нагородженим орденом Леніна, орденом Слави трьох ступенів, орденом Трудової Слави трьох ступенів, чотирма і більше медалями "За відвагу", чотирма і більше орденами України та колишнього Союзу РСР, повним кавалером ордена "За службу Родині в Вооруженних Силах СРСР", особам, відзначеним почесним званням України, колишніх Союзу РСР та Української РСР "народний", матерям, які народили п'ятеро і більше дітей та виховали їх до шестирічного віку. При цьому враховуються діти, усиновлені в установленому законом порядку; (Пункт 1 статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 107-VI (107-17) від 28.12.2007)

2) ветеранам війни, нагородженим за бойові дії орденом, медаллю "За відвагу" або медаллю Ушакова, незалежно від часу нагородження; (Пункт 2 статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 421-IV (421-15) від 26.12.2002, в редакції Закону № 1383-IV (1383-15) від 11.12.2003, № 1772-IV (1772-15) від 15.06.2004, № 936-V (936-16) від 17.04.2007) (Установити, що у 2006 році пенсія за особливі заслуги перед Україною відповідно до пункту 2 статті 1 призначається ветеранам війни, учасникам бойових дій проти Японії у 1938, 1939 і 1945 роках (у тому числі на території Монголії), нагородженим за бойові дії орденом, медаллю "За відвагу" або медаллю Ушакова, партизанам Великої Вітчизняної війни, нагородженим медаллю "За відвагу", незалежно від часу нагородження згідно із Законом № 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005) (Установити, що у 2007 році пенсія за особливі заслуги перед Україною відповідно до пункту 2 статті 1 призначається ветеранам війни, учасникам бойових дій проти Японії у 1938, 1939 і 1945 роках (у тому числі на території Монголії), нагородженим за бойові дії орденом, медаллю "За відвагу" або медаллю Ушакова, партизанам

Великої Вітчизняної війни, нагородженим медаллю "За відвагу", незалежно від часу нагородження згідно із Законом № 489-V (489-16) від 19.12.2006)

3) видатним спортсменам - переможцям Олімпійських та Паралімпійських ігор, Всесвітніх ігор глухих, чемпіонам і рекордсменам світу та Європи; (Пункт 3 статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2264-IV (2264-15) від 16.12.2004)

4) космонавтам, які здійснили політ у космос, членам льотно-випробувальних екіпажів літаків;

5) народним депутатам України, депутатам колишніх Союзу РСР та Української РСР, членам Кабінету Міністрів України та Уряду колишньої Української РСР;

6) особам, відзначеним почесним званням України, колишніх Союзу РСР та Української РСР "заслужений", почесним званням України "Мати-героїня", державними преміями України, колишніх Союзу РСР та Української РСР, нагородженим одним із орденів України або колишнього Союзу РСР, Почесною грамотою Президії Верховної Ради Української РСР або Грамотою Президії Верховної Ради Української РСР, а також особам, яким до 1 січня 1992 року було встановлено персональні пенсії союзного чи республіканського значення; (Пункт 6 статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1383-IV (1383-15) від 11.12.2003; в редакції Закону № 2417-IV (2417-15) від 03.02.2005; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3045-IV (3045-15) від 02.11.2005)

7) депутатам - всього чотирьох і більше скликань Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад, районних, районних у містах, міських рад міст обласного значення в Україні та в колишній Українській РСР; (Пункт 7 статті 1 в редакції Закону № 421-IV (421-15) від 26.12.2002)

(Пункт 8 статті 1 виключено на підставі Закону № 107-VI (107-17) від 28.12.2007)

(Стаття 1 в редакції Закону № 91-IV (91-15) від 11.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

(Дію статті 2 відновлено в частині встановлення пенсій за особливі заслуги комісіями з встановлення пенсій за особливі заслуги перед Україною при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях згідно із Законом № 1801-IV (1801-15) від 17.06.2004) (Дію статті 2 зупинено на 2004 рік в частині встановлення пенсій за особливі заслуги комісіями з встановлення пенсій за особливі заслуги перед Україною при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях згідно із Законом № 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003) Стаття 2. Для призначення пенсій за особливі заслуги особам, зазначеним у пунктах 1, 3-5 статті 1 цього Закону, створюється Комісія з встановлення пенсій за особливі заслуги перед Україною при Кабінеті Міністрів України. Положення про яку та її склад затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Особам, зазначеним у пунктах 2, 6-8 статті 1 цього Закону, пенсії за особливі заслуги встановлюються комісіями з встановлення пенсій за особливі заслуги перед Україною при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях, положення про які та їх склад затверджуються відповідно Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Органи, що здійснюють підготовку документів для встановлення пенсій за особливі заслуги, оформлення відповідних рішень комісій з встановлення пенсій за особливі заслуги перед Україною при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях, визначаються відповідно Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Комісія з встановлення пенсій за особливі заслуги перед Україною при Кабінеті Міністрів України розглядає скарги щодо відмови у встановленні пенсій за особливі заслуги комісіями при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських державних адміністраціях, приймає стосовно них рішення, а також встановлює порядок подання і підготовки зазначеними комісіями звітів про призначенні і виплачених пенсій.

(Стаття 2 в редакції Закону № 421-IV (421-15) від 26.12.2002)

Стаття 3. За цим Законом встановлюються пенсії: за віком; по інвалідності; у разі втрати годувальника; за вислугу років. (Стаття 3 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом № 91-IV (91-15) від 11.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

Стаття 4. Пенсії за особливі заслуги встановлюються громадянам, зазначеним у статті 1 цього Закону, які мають право на пенсію за віком, по інвалідності, у разі втрати годувальника та за вислугу років відповідно до закону.

(Стаття 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 91-IV (91-15) від 11.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

Стаття 5.

Пенсія за особливі заслуги встановлюється як надбавка до розміру пенсії, на яку має право особа згідно із законом, у таких розмірах прожиткового мінімуму, визначеного для осіб, які втратили працездатність:

від 35 до 40 відсотків - особам, зазначеним у пункті 1 статті 1 цього Закону;
від 25 до 35 відсотків - особам, зазначеним у пунктах 2-5 статті 1 цього Закону;
від 20 до 25 відсотків - особам, зазначеним у пунктах 6-8 статті 1 цього Закону.

Розмір надбавки визначається відповідними комісіями, зазначеними у статті 2 цього Закону, залежно від заслуг особи. У разі, коли особа одночасно має право на надбавки, зазначені в кількох пунктах статті 1 цього Закону, призначається та надбавка, яка є більшою у максимальному розмірі. (Частина друга статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 421-IV (421-15) від 26.12.2002)

Пенсія за особливі заслуги призначається з дня звернення за встановленням пенсії, але не раніше дати набрання чинності положеннями Закону, що встановлює право на таку пенсію. Днем звернення за встановленням пенсії за особливі заслуги вважається день прийому заяви про порушення клопотання про встановлення пенсії за особливі заслуги з усіма необхідними документами. Якщо заява про встановлення пенсії за особливі заслуги надсилається поштою і при цьому подаються всі необхідні документи, то днем звернення за встановленням пенсії за особливі заслуги вважається дата, вказана на поштовому штемпелі місця відправлення заяви. У разі, коли до заяви додані не всі необхідні документи, орган, що здійснює підготовку документів для встановлення пенсії за особливі заслуги, повідомляє заявнику, які документи повинні бути подані додатково. Якщо вони будуть подані не пізніше 3 місяців з дня повідомлення про необхідність подання додаткових документів, то днем звернення за встановленням пенсії за особливі заслуги вважається день прийому або відправлення заяви про встановлення такої пенсії. (Частина третя статті 5 в редакції Закону № 421-IV (421-15) від 26.12.2002; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2381-IV (2381-15) від 20.01.2005)

У разі збільшення прожиткового мінімуму, визначеного для осіб, які втратили працездатність, органи, що виплачують пенсії, здійснюють перерахунок надбавки, виходячи із цього прожиткового мінімуму, з урахуванням встановленого відповідними комісіями, зазначеними у статті 2 цього Закону, відсотку надбавки. Перерахунок здійснюється з дати, з якої встановлений новий розмір прожиткового мінімуму. (Частина четверта статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 421-IV (421-15) від 26.12.2002) (Стаття 5 в редакції Закону № 91-IV (91-15) від 11.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

Стаття 6. У разі смерті особи, яка мала право на пенсію за особливі заслуги відповідно до статті 1 цього Закону, непрацездатні члени сім'ї померлого, зазначені в статті 36 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" (1058-15), мають право на встановлення надбавки до пенсії у таких розмірах: за наявності одного непрацездатного члена сім'ї - 70 відсотків, двох і більше - 90 відсотків надбавки до пенсії померлого годувальника або надбавки до пенсії, що могла бути йому встановлена. (Частина перша статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3108-IV (3108-15) від 17.11.2005)

У разі смерті військовослужбовця, особи начальницького або рядового складу органів внутрішніх справ, особи начальницького або рядового складу державної пожежної охорони, особи начальницького або рядового складу органів і підрозділів цивільного захисту, особи начальницького складу податкової міліції, особи начальницького або рядового складу Державної кримінально-виконавчої служби України, які загинули (померли) при виконанні службових обов'язків під час проходження військової служби, служби в органах внутрішніх справ, державній пожежній охороні, органах і підрозділах цивільного захисту, податкової міліції чи Державній кримінально-виконавчій службі України внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаного під час виконання цих обов'язків, і були посмертно нагороджені державними нагородами України або Комішного Союзу РСР, зазначеними у статті 1 цього Закону, непрацездатні члени сім'ї померлого, зазначені у статті 36 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" (1058-15) та статті 30 Закону України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб" (2262-12), мають право на встановлення до пенсії надбавки в таких розмірах: за наявності одного непрацездатного члена сім'ї - 70 відсотків, двох і більше - 90 відсотків розміру надбавки, передбаченого для осіб, зазначених у пункті 1 статті 1 цього Закону. (Частина друга статті 6 в редакції Закону № 2292-IV (2292-15) від 23.12.2004; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3108-IV (3108-15) від 17.11.2005; в редакції Закону № 3591-IV (3591-15) від 04.04.2006)

Надбавка встановлюється до пенсії, на яку член сім'ї померлого годувальника має право згідно із законом. При цьому застосовується порядок встановлення і збільшення надбавки, визначений статтею 5 цього Закону.

Виділення частки пенсії, що належить кожному члену сім'ї, здійснюється відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" (1058-15). (Частина четверта статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3108-IV (3108-15) від 17.11.2005) (Стаття 6 в редакції Закону № 91-IV (91-15) від 11.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

(Стаття 7 виключено на підставі Закону № 91-IV (91-15) від 11.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

Стаття 8. Клопотання про призначення пенсії за особливі заслуги порушується Президентом України, Головою Верховної Ради України, Прем'єр-міністром України, міністрами та керівниками інших центральних органів виконавчої влади, Головою Адміністрації Президента України, Керівником Апарату Верховної Ради України, Міністром Кабінету Міністрів

України, Головою Рахункової палати, Головою Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Головою Конституційного Суду України, Головою Верховного Суду України, головами вищих спеціалізованих судів України, Генеральним прокурором України, Головою Національного банку України, Головою Ради міністрів Автономної Республіки Крим, головами обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій, головами обласних, Київської і Севастопольської міських рад у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. (Частина перша статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2292-IV (2292-15) від 23.12.2004)

Клопотання про призначення пенсії за особливі заслуги особам, зазначеним у пунктах 2, 6-8 статті 1 цього Закону, порушуються особами, зазначеними у частині першій цієї статті, або головами районних, районних у містах державних адміністрацій та міськими головами міст обласного значення. (Стаття 8 доповнено частиною другою згідно із Законом № 421-IV (421-15) від 26.12.2002)

(Стаття 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 91-IV (91-15) від 11.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

Стаття 9. Клопотання про призначення пенсії за особливі заслуги подається у відповідні комісії, зазначені у статті 2 цього Закону, які розглядають його в місячний строк з дня подання документів. (Частина перша статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 421-IV (421-15) від 26.12.2002)

Рішення про встановлення пенсії за особливі заслуги або про відмову в її встановленні, прийняте відповідними комісіями, зазначеними у статті 2 цього Закону, повідомляється не пізніше 10 днів після його прийняття громадянам, які звернулися за встановленням пенсії за особливі заслуги, і посадовим особам, які порушили клопотання.

(Частина друга статті 9 в редакції Закону № 421-IV (421-15) від 26.12.2002)

Стаття 10. Питання про збільшення розміру пенсії за особливі заслуги у разі виявлення нових даних про заслуги особи розглядається відповідними комісіями, зазначеними у статті 2 цього Закону, за клопотанням посадових осіб, зазначених у статті 8 цього Закону.

(Стаття 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 421-IV (421-15) від 26.12.2002)

Стаття 11. У разі вчинення пенсіонером умисного злочину або виявлення помилкових чи неправдивих даних, на підставі яких було призначено пенсію за особливі заслуги, рішенням відповідних комісій, зазначених у статті 2 цього Закону, пенсіонер позбавляється призначеної пенсії. Сума пенсії, виплачена пенсіонеру надміру внаслідок зловживань з його боку, стягується у порядку, встановленому законом.

(Стаття 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 421-IV (421-15) від 26.12.2002)

Стаття 12. Пенсії за особливі заслуги виплачуються за місцем проживання пенсіонера в порядку, визначеному законодавством України.

Стаття 13. Нараховані суми пенсії за особливі заслуги, які з тих чи інших причин своєчасно не були одержані пенсіонером, виплачуються за минулий час, але не більш як за 3 роки, що передували зверненню за їх одержанням.

Суми пенсії, не одержані пенсіонером своєчасно з вини органу, що призначає або виплачує пенсію, виплачуються за минулий час без обмеження будь-яким строком.

Стаття 14. Особам, які одержують пенсію за особливі заслуги і проживають у будинках-інтернатах для громадян похилого віку та інвалідів, пенсія за особливі заслуги виплачується в повному обсязі.

(Стаття 14 в редакції Закону № 2381-IV (2381-15) від 20.01.2005)

Стаття 15. Різниця між сумою пенсії за особливі заслуги та розміром пенсії, на яку має право особа згідно із законом, фінансується за рахунок коштів Державного бюджету України, і ці видатки включаються до переліку захищених статей видатків Державного бюджету України.

Стаття 16. Рішення органу, що призначає пенсію за особливі заслуги, може бути оскаржене у судовому порядку.

Стаття 16-1. Посадові особи, винні в порушенні цього Закону, та громадяни у разі подання неправдивих відомостей для призначення та виплати пенсії за особливі заслуги, несуть відповідальність згідно із законом.

(Закон доповнено статтею 16-1 згідно із Законом № 91-IV (91-15) від 11.07.2002 - набирає чинності з 1 січня 2003 року)

Ласоченко	Литовубова Віра Миколаївна	619	Літвінова Антоніна Федорівна	620	Лускалова Корнелія Євгенівна	725	Макаренко Віктор Петрович	550	Мандюк Олег Семенович	144	Марченко Антоніна Іванівна	516	Мельник Ганна Нестерівна	622
Володимир Михайлович	Липова Валентина Іванівна	619	Літовських Катерина Василівна	717	Луференко Сергій Васильович	717	Макаренко Герман Георгійович	425	Манас		Марченко Валентин Віталійович	416	Мельник Ганна Петрівна	622
Лашин Віктор Федорович	Липшев Петро Дмитрович	574	Ліпшев Петро Іванович	399	Луцк Надія Василівна	620	Макаренко Ніна Василівна	497	Матвій Володимирович	326, 327	Марченко Валентин Борисівна	446	Мельник Ігор Антонович	435
Лашко Леонід Олександрович	Лішко Дмитро Іванович	619	Лішко Тетяна Іванівна	619	Луценко Наталя Степанівна	424	Макарівченко		Матвій Марія Іванівна	621	Марченко Валентина Миколаївна	621	Мельник	
Лебедєв Олександр Іванович	Ліповець Ніна Володимирівна	530	Ліповець Ніна Володимирівна	530	Луценко Роман Васильович	725	Юрій Володимирович	248	Матвій Олексій Трохимович	220	Марченко Валентина Сергіївна	279	Костянтин Олександрович	248
Лебедєва Олександра Юрівна	Лисенко Віктор Павлович	513	Лішенко Надія Олексіївна	620	Луценко Юрій Віталійович	66	Макаров		Матвій Олександр Тейлорич	673	Марченко		Мельник Любов Іванівна	622
Лебедєва Раїса Сергіївна	Лисенко Віра Сидорівна	619	Лобачевська Надія Віталіївна	620	Луцький		Олександр Володимирович	470	Матвій Марія Павлівна	621	Матвей Валерій Веніамінович (посмертно)	239	Мельник Марія Михайлівна	622
Лебедівський	Лисенко Володимир Васильович	575	Лобачова Наталя Василівна	435	Лучковський		Макарова Олімпіада Демідівна	620	Матвій Марикола Тимофійович	726	Марченко Василь Михайлович	145	Мельник Міколай Іванович	538
Віктор Оселянович	Лисенко Микола Григорович	125	Лоба Віктор Іванович	620	Лучковський		Маринов Володимира Федотівна	620	Марченко Валентина Тихонівна	621	Марченко Володимир Іванович	145	Мельник	
Лебедівченко	Лисенко Оксана Іванівна	619	Лобшицева Вікторія Григорівна	459	Олександр Вікторович	144	Макараєв Надія Григорівна	435	Марчих Микола		Марченко		Міхайлів Васильович	374, 653
Валентина Павлівна	Лисенко Олександр Євгенович	421	Лобода Михайло Васильович	674	Лучний Володимир Михайлович	459	Макадурій Сергій Метонівич	435	Марчук Ольга Миколаївна	279	Володимир Олександрович	62	Мельник Михайло Спиридонович	
Лебедь Лідія Остапівна	Лисенко Олександр Миколайович	392	Лобурак Ярослав Олександрович	485	Лушніков Катерина Гнатівна	512	Маківський Петро Ілліч	475	Мар'єнко Анатолій Васильович	473	Марченко Катерина Йосипівна	392	Мельник Катерина Романівна	279
Лебідь Раїса Григорівна	Лисенко Юрій Васильович	125	Лобаза Василь Ярославич	144	Лушній Сергій Віталійович	528	Майк Тетяна Анатоліївна	459	Мариненко Албона Вікторівна	621	Марченко Катерина Романівна	279	Марчук Вікторія Мартинівна	726
Левада Олексій Савич	Лисенко Катерина Макарівна	497	Логвиненко Леонід Андрійович	451	Любаненко		Макаєв Надія Григорівна	435	Мариненко Лідія Павлонівна	594	Марченко Ніна Михайлівна	239	Марчук Наталя Степанівна	621
Левченко Галина Іванівна	Лиска Тамара Олексіївна	575	Логвиненко Олена Михайлівна	279	Володимир Васильович	681	Маківська Ганна Миколаївна	620	Маринич Валентина Петрівна	621	Марчук Галина Степанівна	726	Марчук Микола Михайлович	497
Левитська Ірина Георгіївна	Лиско Володимир Васильович	125	Логут Костянтин Васильович	528	Любезянина Ольга Зотівна	620	Маковська Наталя Василівна	485	Маринич Василіна Олексіївна	621	Марчук Микола Михайлович	497	Марченко Сергій Іванович	435
Левитська Марія Сергіївна	Лисак Володимир Іванович	143	Лозенко Олена Валентинівна	279	Люберанський Михайло Іванович	725	Маковська Ганна Миколаївна	620	Маринич Алла Романівна	621	Марчук Ніна Йосипівна	670	Марченко Сергій Іванович	435
Лешчицька Галина Павлівна	Лісний Віра Пантеліївна	379	Лозинський		Любій Михайло Дмитрович	332	Мавгочок		Маринич Лідія Романівна	621	Марчук Світлана Василівна	621	Мельник Тамара Григорівна	622
Лешчицька Лідія Василівна	Літвин Ірина Анатоліївна	279	Лозинський		Любінський Вадим Рувинович	671	Володимир Федорович	560	Маринич Марія Федотівна	621	Масельський		Мельник Тамара Олексіївна	550
Лешчицький	Літвин Любов Петрівна	497	Лозницький Андрій	80	Любинецький Юрій Вікторович	80	Володимир Анатолійович	295	Маринич Марія Федотівна	621	Олександр Степанович	26	Мельник Тетяна Василівна	622
Володимир Степанович	Літвин Микола Романович	424	Лозовський Ігор Іванович	485	Людський Григорій Іванович	537	Максименко Валентина Андріївна	620	Маринич Надія Миколаївна	621	Маслов Павло Олександрович	726	Мельник Юстїна Миколаївна	622
Лещицький Михайло Мусійович	Літвин Ніна Василівна	619	Лозовська Надія Петрівна	620	Людська Катерина Васильович	725	Максименко		Маринич Ніна Степанівна	621	Маслов Анатолій Олександрович	677	Мельников Андрій Федорович	246
Леші, Данил Михайлович	Літвин		Лозовський		Людський Володимирович	392	Володимир Миколайович	550	Маринич Тетяна Йосипівна	621	Маслова Зінаїда Дмитрівна	575	Мельников Віктор Федорович	145
Леші Сандер Мартін	Юрій Тимонович (посмертно)	239	Лозовський		Людський Володимир Григорович	512	Максименко Георгій Іванович	672	Маринич Тетяна Тимофіївна	621	Маслова Наталя Миколаївна	594	Мельников Михайло Михайлович	145
Лещіг Ілля Михайлович	Літвиненко Анатолій Андрійович	143	Локатюк Валерій Федорович	144	Ломак Володимир Андрійович	677	Максимішні		Маринич Вієвса Якович	125	Маслова Олена Миколаївна	382	Мельникович	
Лещко Ольга Петрівна	Літвиненко Валентина Іванівна	381	Ломак Юрій Васильович	485	Ломак Геннадій Іванович	248	Максимов		Маринич Мірослав Франкович	239	Маслов Олександр Васильович	125	Олександр Миколайович	248
Лешчиць Василь Михайлович	Літвиненко Микола Антонович	125	Ломак Володимир Андрійович	677	Лопата Михайло Макарович	144	Максимов Павло Дмитрович	67	Маричук Нірса Олексіївна	485	Маслов Александр Васильович	125	Мельниченко	
Лешченко Анатолій Іванович	Літвиненко		Ломакін Геннадій Іванович	248	Лопата Раймундас	125	Максимов Тамара Миколаївна	410	Марієна Галина Василівна	485	Масок Григорій Григорович	145	Валентина Василівна	594
Лешченко Борис Олександрович	Міхайло Галактіонович	143	Лопата Михайло Макарович	144	Лопухов Олександр Михайлович	96	Максимович		Марія Елзіє		Матвєєв Петро Іванович	244	Мельниченко	
Лешченко Валентина Петрівна	Літвиненко Ірина Георгіївна	381	Лопатук Михайло Макарович	144	Лопухова Світлана Олександрівна	567	Максимович		де Алмейда Сантуш Давід	125	Матвєєв Юрій Іванович	347	Міхайлів Григорович	145
Лешченко Валерій Іванович	Літвиненко-Орлова		Лосковський Михайло Васильович	144	Лопушанський		Максимович		Марієва Тамара Сергіївна	559	Матвєєв Юрій Іванович	347	Мельничук	
Лешченко Катерина Борисівна	Наталя Георгіївна	143	Лосковський Ігор Якович	485	Богдан Васильович	569	Володимир Болсалович	459	Маринич Алла Євгенівна	575	Матвієнко Володимир Іларіонович	621	Володимир Оксентович	530
Лешченко Микола Григорович	Наталя Віталій Васильович	674	Лоск Володимир Іван Петрович	497	Лопушанський Іван Петрович	497	Максімова Наталя Борисівна	594	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвієнко Любов Вікторівна	621	Мельничук Ганна Андріївна	622
Лешченко Микола Григорович	Літвиченко		Лосєвський		Лашенко Юрій Іванович	416	Малашук Ольга Романівна	726	Марковец Роман Володимирович	80	Матвієнко Марія Євдокімівна	621	Мельничук Ігор Юліанович	567
Лешченко Олександр Дмитрович	Сергій Олександрович	725	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашенко Юрій Іванович	416	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марку Ворона Валерійович	621	Матвієнко Володимир Іларіонович	621	Мельничук Катерина Іванівна	622
Лешченко Тамара Тимофіївна	Літовська Оксана Михайлівна	416	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашенко Наталя Павлівна	571	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Наталя Юрівна	622
Лешчук Тетяна Захарівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Ніна Іванівна	622
Лешук Юрій Григорович	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Петро Петрович	424
Лещасова Любов Володимирівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Степан Васильович	683
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622
Лещасова Марія Василівна	Літовський Анатолій Олександрович	485	Лосєвський Ігор Якович	485	Лашук Ростислав Петрович	560	Лашковський Михайло Вікторович	309	Марковец Марія Юхимівна	621	Матвєєв Володимир Іларіонович	621	Мельничук Тетяна Василівна	622

Знак орден "За заслуги" II ступеня	91
Знак орден "За заслуги" II ступеня (нагороджуються військовослужбовці)	92
Кавалери орден "За заслуги" II ступеня (2006 рік)	93
Кавалери орден "За заслуги" II ступеня (2007 рік)	94
Алексєєв Анатолій Дмитрович	99
Буряк Сергій Васильович	100
Гладій Михайло Васильович	102
Григоров Михайло Антонович	101
Грищенко Валентин Іванович	104
Денисенко Євген Іванович	105
Дієспєров Валерій Валентинович	106
Дума Ігор Михайлович	107
Едер Тадей Олександрович	108
Златкін Юрій Михайлович	109
Зімін Олег Петрович	110
Кадочникова Лариса Валентинівна	112
Кирилюк Микола Петрович	113
Кривошшин Олексій Мефодійович	114
Мельник Петро Володимирович	115
Омельченко Микола Григорович	116
Яловий Володимир Борисович	118
Мороз Петро Микитович	120
Знак орден "За заслуги" III ступеня	121
Знак орден "За заслуги" III ступеня (нагороджуються військовослужбовці)	122
Кавалери орден "За заслуги" III ступеня (2006 рік)	123
Кавалери орден "За заслуги" III ступеня (2007 рік)	128
Банніков Юрій Григорович	159
Белік Володимир Іванович	160
Бичков Костянтин Костянтинович	161
Бузько Юрій Іванович	162
Буряк Петро Юрійович	163
Вайсфельд Леонід Аронович	164
Волошин Петро Власович	165
Геєць Валерій Михайлович	166
Гич Михайло Миколайович	168
Головацький Михайло Михайлович	170
Голубов Олексій Григорович	171
Грищенко Володимир Ілліч	172
Гузченко Сергій Вікторович	173
Гусак Богдан Іванович	174
Добжанський Віталій Броніславович	175
Денисюк Станіслав Федорович	176
Дрофа Андрій Григорович	178
Ейсмонт Валентин Севастьянович	179
Земна Наталія (Зубицька Н.П.)	189
Коновенко Олександр Григорович	180
Корнієнко Валентин Миколайович	181
Кравців Роман Йосипович	182
Кузнєцов Юрій Борисович	184
Кухар Василь Іванович	185
Лівінський Віктор Федорович	186
Лученко Олег Олексійович	187
Мороговська Тетяна Юхимівна	188
Омельченко Олексій Петрович	190
Петровський Віталій Григорович	191
Пінчук Андрій Михайлович	192
Петрушевський Петро Григорович	194

Речидький Владислав Захарович	195
Сафурько Сергій Федорович	196
Сисюк Вадим Миколайович	197
Скіпа Михайло Іванович	198
Слободян Володимир Іванович	199
Смаль Станіслав Миколайович	200
Смнтинга Валентин Андрійович	201
Соловий Василь Пилипович	202
Соронович Лев Іванович	203
Стебліненко Віктор Миколайович	204
Федоренко Валерій Миколайович	205
Фещенко Анатолій Євгєнович	206
Ціник Петро Олексійович	207
Юр'єв Михайло Павлович	208
Юрій Сергій Ілліч	209
Юров Володимир Сергійович	210

ОРДЕН БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

Указ Президента України "Про орден Богдана Хмельницького"	212
Статут орден Богдана Хмельницького	213
Опис орден Богдана Хмельницького	214

Знак орден Богдана Хмельницького I ступеня	215
Затинайко Олександр Іванович	216

Знак орден Богдана Хмельницького II ступеня	219
Лицарі орден Богдана Хмельницького II ступеня (2006 рік)	220
Лицарі орден Богдана Хмельницького II ступеня (2007 рік)	220
Павлов Михайло Павлович	221

Знак орден Богдана Хмельницького III ступеня	223
Лицарі орден Богдана Хмельницького III ступеня (2006 рік)	224
Лицарі орден Богдана Хмельницького III ступеня (2007 рік)	224
Безкровний Дмитро Володимирович	226
Домрачев Олександр Захарович	227
Кузнєцов Юрій Олексійович	228
Шляхочук Тарас Володимирович	229

ОРДЕН "ЗА МУЖНІСТЬ"

Указ Президента України "Про встановлення відзнаки Президента України - орден "За мужність"	232
Статут відзнаки Президента України - орден "За мужність"	233
Опис відзнаки Президента України - орден "За мужність" I ступеня	235
Опис відзнаки Президента України - орден "За мужність" II ступеня	235
Опис відзнаки Президента України - орден "За мужність" III ступеня	236

Знак орден "За мужність" I ступеня	237
Зірка орден "За мужність" I ступеня	238
Кавалери орден "За мужність" I ступеня (2006 рік)	239
Кавалери орден "За мужність" I ступеня (2007 рік)	241

Знак орден "За мужність" II ступеня	243
Кавалери орден "За мужність" II ступеня (2007 рік)	244

Знак орден "За мужність" III ступеня	245
Кавалери орден "За мужність" III ступеня (2006 рік)	246
Кавалери орден "За мужність" III ступеня (2007 рік)	247
Адобаш Віктор Вікторович	251
Грачов Дмитро Олегович	252
Каліфійський Олександр Анатолійович	253
Коломієць Віктор Андрійович	254
Кушпіль Анатолій Олександрович	255

ОРДЕН КНЯГИНИ ОЛЬГИ

Указ Президента України "Про встановлення відзнаки Президента України - "Орден княгині Ольги"	258
Статут відзнаки Президента України - "Орден княгині Ольги"	259
Опис відзнаки Президента України - "Орден княгині Ольги" I ступеня	261
Опис відзнаки Президента України - "Орден княгині Ольги" II ступеня	261
Опис відзнаки Президента України - "Орден княгині Ольги" III ступеня	262

Знак орден княгині Ольги I ступеня	263
Нагороджені орденом княгині Ольги I ступеня (2007 рік)	266
Булавка Галина Іллівна	264

Знак орден княгині Ольги II ступеня	267
Нагороджені орденом княгині Ольги II ступеня (2006 рік)	268
Нагороджені орденом княгині Ольги II ступеня (2007 рік)	268
Герасименко Лілія Петрівна	269
Поплавська Неелі Володимирівна	270
Семенов Ніна Миколаївна	271

Знак орден княгині Ольги III ступеня	273
Нагороджені орденом княгині Ольги III ступеня (2006 рік)	274
Нагороджені орденом княгині Ольги III ступеня (2007 рік)	275
Гуровська Оксана Павлівна	284
Давидова Людмила Іванівна	286
Ковальчук Людмила Іванівна	285
Недашківська Раїса Степанівна	288

ОРДЕН ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Указ Президента України "Про орден Данила Галицького"	290
--	-----

Статут орден Данила Галицького	291
Опис знака орден Данила Галицького	292

Знак орден Данила Галицького	293
Знак орден Данила Галицького для військових	294
Кавалери орден Данила Галицького (2006 рік)	295
Кавалери орден Данила Галицького (2007 рік)	295
Бузало Віктор Йосипович	297
Огрнзько Володимир Володимирович	300
Сердюк Микола Дмитрович	298
Щуровський Анатолій Миколайович	301

МЕДАЛЬ "ЗА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ УКРАЇНИ"

Указ Президента України "Про відзнаку Президента України - медаль "За військову службу України"	304
Положення про відзнаку Президента України - медаль "За військову службу України"	305
Опис відзнаки Президента України - медалі "За військову службу України"	306

Медаль "За військову службу України"	307
Нагороджені медаллю "За військову службу України" (2006 рік)	308
Нагороджені медаллю "За військову службу України" (2007 рік)	308
Артемов Микола Васильович	311
Бєлковський Олександр Вікторович	312
Геєць Олег Анатолійович	313
Конарьова-Шилляєва Тетяна Миколаївна	314
Михайлютенко Олексій Васильович	315
Черненко Василь Іванович	316

МЕДАЛЬ "ЗА БЕЗДОГАННУ СЛУЖБУ"

Указ Президента України " Про відзнаку Президента України - медаль "За бездоганну службу"	318
Положення про відзнаку Президента України - медаль "За бездоганну службу"	319
Опис відзнаки Президента України - медалі "За бездоганну службу" I ступеня	320
Опис відзнаки Президента України - медалі "За бездоганну службу" II ступеня	320
Опис відзнаки Президента України - медалі "За бездоганну службу" III ступеня	321

Медаль "За бездоганну службу" I ступеня	323
Нагороджені медаллю "За бездоганну службу" I ступеня (2007 рік)	324

Медаль "За бездоганну службу" II ступеня	325
Нагороджені медаллю "За бездоганну службу" II ступеня (2006 рік)	326
Нагороджені медаллю "За бездоганну службу" II ступеня (2007 рік)	326
Манжос Анатолій Володимирович	327

Медаль "За бездоганну службу" III ступеня	329
Нагороджені медаллю "За бездоганну службу"	
III ступеня (2006 рік)	330
Нагороджені медаллю "За бездоганну службу"	
III ступеня (2007 рік)	330
Буй Сергій Романович	334
Крипак Сергій Олексійович	335
Нікулін Костянтин Олексійович	336
Собкович Сергій Іванович	337
Худицька Марта Василівна	338

МЕДАЛЬ "ЗАХИСНИКУ ВІТЧИЗНИ"

Указ Президента України	
"Про відзнаку Президента України - медаль "Захиснику Вітчизни"	340
Положення про відзнаку Президента України - медаль "Захиснику Вітчизни"	341
Опис відзнаки Президента України - медалі "Захиснику Вітчизни"	342

Медаль "Захиснику Вітчизни"	343
Нагороджені медаллю	
"Захиснику Вітчизни" (2006 рік)	344
Нагороджені медаллю	
"Захиснику Вітчизни" (2007 рік)	345
Двухшорстнов Віктор Ігорович	346
Матвієв Юрій Іванович	347
Осадчий Микола Анатолійович	348
Чорноус Олександр Іванович	349

МЕДАЛЬ "ЗА ВРЯТОВАНЕ ЖИТТЯ"

Указ Президента України	
"Про медаль "За врятоване життя"	352
Положення про медаль "За врятоване життя"	353
Малюнок медалі "За врятоване життя"	355

ВІДЗНАКА "ІМЕННА ВОГНЕПАЛЬНА ЗБРОЯ"

Указ Президента України "Про заснування відзнаки Президента України "Іменна вогнепальна зброя"	358
Положення про відзнаку Президента України "Іменна вогнепальна зброя"	359
Опис відзнаки Президента України "Іменна вогнепальна зброя"	360

Відзнака "Іменна вогнепальна зброя"	361
Нагороджені відзнакою	
"Іменна вогнепальна зброя" (2007 рік)	362

ПОЧЕСНІ ЗВАННЯ УКРАЇНИ

Указ Президента України	
"Про почесні звання України"	364
Положення про почесні звання України	365
Опис нагрудного знака до почесного звання України	371

Почесне звання "Народний артист України"	372
Народні артисти України (2006 рік)	372
Народні артисти України (2007 рік)	372

Мельник Михайло Васильович	374
Сегаля Олександр Наунович	375
Сердюк Олександр Олександрович (Леся Сердюк)	376

Почесне звання "Народний архітектор України"	377
Народні архітектори України (2007 рік)	377

Почесне звання "Народний вчитель України"	378
Народні вчителі України (2007 рік)	378

Почесне звання "Народний художник України"	379
Народні художники України (2006 рік)	379
Народні художники України (2007 рік)	379

Почесне звання "Заслужений артист України"	380
Заслужені артисти України (2006 рік)	380
Заслужені артисти України (2007 рік)	380
Ільїна Ніна Олександрівна	384
Олійник Микола Дмитрович	385
Ширяєва Олена Рудольфівна	386

Почесне звання "Заслужений архітектор України"	387
Заслужені архітектори України (2007 рік)	387
Дормидонтов Вячеслав Анатолійович	388
Плотко Олександр Семенович	389

Почесне звання "Заслужений будівельник України"	390
Заслужені будівельники України (2006 рік)	390
Заслужені будівельники України (2007 рік)	391
Гурнік Анатолій Володимирович	395
Загірняк Євген Йосипович	396
Іванюк Михайло Кирилович	397
Карвацький Володимир Ілліч	398
Кухмай Микола Іванович	400
Лішневець Петро Іванович	399
Магомедов Магомед Алівіч	402
Русін Василь Дем'янович	403
Сьомко Петро Іванович	404
Ткаченко Володимир Миколайович	405
Шевченко Олександр Іванович	406

Почесне звання "Заслужений винахідник України"	407
Заслужені винахідники України (2006 рік)	407
Заслужені винахідники України (2007 рік)	407

Почесне звання "Заслужений вчитель України"	408
Заслужені вчителі України (2006 рік)	408
Заслужені вчителі України (2007 рік)	409
Гульвіченко Лідія Антонівна	412
Пархоменко Олександр Миколайович	413
Філіпченко Тетяна Михайлівна	414

Почесне звання "Заслужений діяч мистецтв України"	415
Заслужені діячі мистецтв України (2006 рік)	415
Заслужені діячі мистецтв України (2007 рік)	415
Магар Тетяна Володимирівна	418

Откович Мирослав Петрович	419
Федорук Олександр Касьянович	420

Почесне звання "Заслужений діяч науки і техніки України"	421
Заслужені діячі науки і техніки України (2006 рік)	421
Заслужені діячі науки і техніки України (2007 рік)	422
Бабак Олег Якович	427
Бушуєв Сергій Дмитрович	428
Шаблій Олег Миколайович	429
Ясний Петро Володимирович	430

Почесне звання "Заслужений донор України"	431
Заслужені донори України (2006 рік)	431
Заслужені донори України (2007 рік)	432

Почесне звання "Заслужений економіст України"	433
Заслужені економісти України (2006 рік)	433
Заслужені економісти України (2007 рік)	434
Буряк Олександр Васильович	437
Бусленко Анатолій Володимирович	438
Зіновська Лідія Василівна	439
Єгудін Давид Айзикович	440
Кайзерман Вадим Олександрович	442
Кондратьєв Олександр Володимирович	443
Савченко Алла Іванівна	444
Черевко Олександр Володимирович	445

Почесне звання "Заслужений енергетик України"	446
Заслужені енергетики України (2006 рік)	446
Заслужені енергетики України (2007 рік)	447

Почесне звання "Заслужений журналіст України"	449
Заслужені журналісти України (2006 рік)	449
Заслужені журналісти України (2007 рік)	449
Васильчук Віктор Борисович	453
Цюпа Ніна Петрівна	454
Шевченко Віталій Федорович	455

Почесне звання "Заслужений лікар України"	456
Заслужені лікарі України (2006 рік)	456
Заслужені лікарі України (2007 рік)	457
Засипка Любов Гнатівна	463

Почесне звання "Заслужений лісівник України"	464
Заслужені лісівники України (2006 рік)	464
Заслужені лісівники України (2007 рік)	464
Воробчук Василь Дмитрович	465

Почесне звання "Заслужений майстер народної творчості України"	466
Заслужені майстри народної творчості України (2006 рік)	466
Заслужені майстри народної творчості України (2007 рік)	466
Ганжа Степан Олександрович	467
Штачук Зоя Вікторівна	468

Почесне звання "Заслужений машинобудівник України"	469
Заслужені машинобудівники України (2006 рік)	469
Заслужені машинобудівники України (2007 рік)	470
Проценко Вячеслав Олександрович	472
Титенко Володимир Андрійович	474
Донченко Анатолій Володимирович	476

Почесне звання "Заслужений металург України"	477
Заслужені металурги України (2007 рік)	477

Почесне звання "Заслужений метролог України"	479
Заслужені метрологи України (2007 рік)	479

Почесне звання "Заслужений працівник ветеринарної медицини України"	480
Заслужені працівники ветеринарної медицини України (2006 рік)	480
Заслужені працівники ветеринарної медицини України (2007 рік)	480

Почесне звання "Заслужений працівник культури України"	481
Заслужені працівники культури України (2006 рік)	481
Заслужені працівники культури України (2007 рік)	482
Ареф'єва Галина Володимирівна	489
Врублевська Валентина Борисівна	490
Слободян Петро Михайлович	491
Шевченко Людмила Михайлівна	492

Почесне звання "Заслужений працівник освіти України"	493
Заслужені працівники освіти України (2006 рік)	493
Заслужені працівники освіти України (2007 рік)	494
Корсун Ярослав Петрович	501
Олексик Хома Михайлович	502
Перевозник Анатолій Семенович	503
Оліфіров Володимир Прокопович	504
Покась Сергій Михайлович	506
Редіна Наталя Іванівна	507
Різун Володимир Володимирович	508
Скотний Валерій Григорович	509
Співаковський Олександр Володимирович	510

Почесне звання "Заслужений працівник охорони здоров'я України"	511
Заслужені працівники охорони здоров'я України (2006 рік)	511
Заслужені працівники охорони здоров'я України (2007 рік)	511

Почесне звання "Заслужений працівник промисловості України"	513
Заслужені працівники промисловості України (2006 рік)	513
Заслужені працівники промисловості України (2007 рік)	514
Жикаляк Микола Васильович	519
Зельдін Олександр Генріхович	520
Мазепа Володимир Олександрович	521

Лютий Олександр Павлович	522
Малихін Володимир Костянтинівич	524
Мордугайн Валерій Степанович	525
Пономарьов Валерій Іванович	526
Таршин Станіслав Іванович	527

Почесне звання "Заслужений працівник транспорту України"	528
Заслужені працівники транспорту України (2006 рік)	528
Заслужені працівники транспорту України (2007 рік)	528
Кокот Сергій Олександрович	531
Ситник Василь Олексійович	532
Тертишний Микола Михайлович	533

Почесне звання "Заслужений працівник сільського господарства України"	534
Заслужені працівники сільського господарства України (2006 рік)	534
Заслужені працівники сільського господарства України (2007 рік)	535
Гриценко Микола Петрович	541
Мовчан Іван Михайлович	542
Природа Віктор Іванович	543
Стражник Володимир Євгенович	544

Почесне звання "Заслужений працівник соціальної сфери України"	545
Заслужені працівники соціальної сфери України (2006 рік)	545
Заслужені працівники соціальної сфери України (2007 рік)	546
Якобінчук Василь Іванович	548

Почесне звання "Заслужений працівник сфери послуг України"	549
Заслужені працівники сфери послуг України (2006)	549
Заслужені працівники сфери послуг України (2007)	549
Воробйов Леонід Йосипович	552
Мацялко Михайло Васильович	553
Томко Тетяна Федорівна	554

Почесне звання "Заслужений працівник фармацевтики України"	555
Заслужені працівники фармацевтики України (2007 рік)	555
Дударчук Василь Васильович	556
Бігдан Антон Васильович	558

Почесне звання "Заслужений працівник фізичної культури і спорту України"	559
Заслужені працівники фізичної культури і спорту України (2006)	559
Заслужені працівники фізичної культури і спорту України (2007)	559
Глазко Галина Олексіївна	562
Михайловська Людмила Валентинівна	563

Почесне звання "Заслужений природоохоронець України"	564
Заслужені природоохоронці України (2006 рік)	564
Заслужені природоохоронці України (2007 рік)	564

Почесне звання "Заслужений раціоналізатор України"	565
Заслужені раціоналізатори України (2006 рік)	565
Заслужені раціоналізатори України (2007 рік)	565

Почесне звання "Заслужений художник України"	566
Заслужені художники України (2006 рік)	566
Заслужені художники України (2007 рік)	566

Почесне звання "Заслужений шахтар України"	568
Заслужені шахтари України (2006 рік)	568
Заслужені шахтари України (2007 рік)	568

Почесне звання "Заслужений юрист України"	571
Заслужені юристи України (2006 рік)	571
Заслужені юристи України (2007 рік)	572
Борисенко Олександр Михайлович	579
Брух Богдана Іванівна	580
Кравчук Віктор Оксентійович	581
Капацин Надія Василівна	582
Полонський Юрій Моїсейович	584
Руляков Володимир Іванович	585
Трачук Петро Антонович	586

Указ Президента України "Про одноразову винагороду жінкам, яким присвоєно почесне звання України "Мати-героїня"	587
Почесне звання "Мати-героїня"	588
Матері-героїні України (2006 рік)	588
Матері-героїні України (2007 рік)	600
Бублясь Людмила Олександрівна	643
Дибкова Галина Іванівна	644
Колот Марія Дмитрівна	645
Маламура Марія Іванівна	646

НАЦІОНАЛЬНА ПРЕМІЯ УКРАЇНИ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Указ Президента України "Про деякі питання Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка"	648
Положення про Комітет з Національної премії України імені Тараса Шевченка	649
Положення про Національну премію України імені Тараса Шевченка	650

Почесний знак Національної премії України імені Тараса Шевченка	651
Склад Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка	652
Указ Президента України "Про присудження Національної премії України імені Тараса Шевченка 2007 року"	653
Миколайчук Іван Васильович	655
Остафійчук Іван Васильович	654

ДЕРЖАВНА ПРЕМІЯ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

Указ Президента України "Питання Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки"	658
Положення про Комітет з Державних премій України в галузі науки і техніки	659
Положення про Державні премії України в галузі науки і техніки	661
Указ Президента України "Питання Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки"	663
Склад Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки	664
Указ Президента України "Про внесення зміни до Указу Президента України від 19 квітня 2006 року № 314"	667
Опис нагрудного знака лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки	668

Нагрудний знак лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки	669
Указ Президента України "Про присудження Державних премій України в галузі науки і техніки 2006 року"	670
Указ Президента України "Про присудження Державних премій України в галузі науки і техніки 2007 року"	678
Величко Борис Федорович	687
Ткаченко Анатолій Миколайович	688

ДЕРЖАВНА ПРЕМІЯ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ АРХІТЕКТУРИ

Указ Президента України "Питання Комітету із Державної премії України в галузі архітектури"	690
Склад Комітету із Державної премії України в галузі архітектури	691
Положення про Комітет із Державної премії України в галузі архітектури	693
Положення про Державну премію України в галузі архітектури	695
Опис диплома лауреата Державної премії України в галузі архітектури	697
Опис нагрудного знака до Державної премії України в галузі архітектури	698

Нагрудний знак лауреата Державної премії України в галузі архітектури	699
Указ Президента України "Про присудження Державних премій України в галузі архітектури 2007 року"	700

ДЕРЖАВНА ПРЕМІЯ УКРАЇНИ ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА

Кабінет Міністрів України	
Постанова "Про Державну премію України імені Олександра Довженка"	702

Положення про Державну премію України імені Олександра Довженка	703
Положення про Комітет з Державної премії України імені Олександра Довженка	704
Склад Комітету з Державної премії України імені Олександра Довженка	705

Нагрудний знак лауреата Державної премії України імені Олександра Довженка	707
Указ Президента України "Про присудження Державної премії України імені Олександра Довженка 2007 року"	708
Ілленко Юрій Герасимович	709

ВІДЗНАКА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ - МЕДАЛЬ "ЗА ПРАЦЮ І ЗВИТЯГУ"

Указ Президента України "Про відзнаку Президента України - медаль "За працю і звитягу"	712
Положення про відзнаку Президента України - медаль "За працю і звитягу"	713
Опис відзнаки Президента України - медалі "За працю і звитягу"	714
Медаль "За працю і звитягу"	715
Нагороджені медаллю "За працю і звитягу" (2006 рік)	716
Нагороджені медаллю "За працю і звитягу" (2007 рік)	718

АТРИБУТИ ДЕРЖАВНИХ НАГОРОД УКРАЇНИ

Атрибути державних нагород України	734
------------------------------------	-----

Указ Президента України "Про новий склад Комісії державних нагород та геральдики"	738
---	-----

Склад Комісії державних нагород та геральдики	739
Указ Президента України "Про Комісію державних нагород та геральдики"	740

Положення про Комісію державних нагород та геральдики	741
---	-----

Указ Президента України "Про порядок представлення до нагородження та вручення державних нагород України"	743
---	-----

Порядок представлення до нагородження та вручення державних нагород України	744
Закон України "Про пенсії за особливі заслуги перед Україною"	748

Іменний покажчик	753
-------------------------	-----

**ДЕРЖАВНІ НАГОРОДИ УКРАЇНИ
КАВАЛЕРИ ТА ЛАУРЕАТИ**

довідково-енциклопедичне видання

том II

Автор ідей та автор-упорядник - Вадим Болгов

Авторський дизайн та художнє оформлення - Ілля Болгов

Відповідальний за випуск - Ілля Болгов

Директор видавничого проекту - Олексій Войналович

Над виданням працювали

Валентина Верченко
Ірина Кожедуб
Олег Колпаков
Софія Кузьменко
Вікторія Мостицька
Ніна Набіулїна
Ірина Подолин
Олена Станїйчук
Оксана Шапак

Юридичне супроводження - Українська юридична група

Інтернет-супроводження

Олексій Новиченко
Тетяна Новиченко

Електронна версія книги - <http://www.who-is-who.com.ua>

Швидкісний доступ до мережі Інтернет надано компанією "АДАМАНТ"

Редакція висловлює щирю подяку Комісії державних нагород та геральдики при Президентіві України за допомогу в реалізації видавничого проекту

**ІНСТИТУТ БІОГРАФІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
УКРАЇНЬСЬКА КОНФЕДЕРАЦІЯ ЖУРНАЛІСТІВ
УКРАЇНЬСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО КРАЄЗНАВСТВА,
ГЕРАЛЬДИКИ ТА ФАЛЕРИСТИКИ**

Україна, 03056, м. Київ
вул. Борщагівська, 143-б
тел.: (044) 45-777-43 (багатоканальний)
E-mail: nagoroda@publish.org.ua
<http://www.who-is-who.com.ua>

Підписано до друку 02.06.2008 р.

Виготовлено - Київська книжково-журнальна фабрика, м. Київ, вул. Колекторна, 38/40, тел.: (044) 562-41-42

Наклад 5000 примірників

Передрук матеріалів без дозволу редакції заборонено.

Автори інформаційних матеріалів несуть повну відповідальність за наявність усіх ліцензій, дозволів, даних та посилань на документи, дотримання авторських прав і прав третіх осіб, а також достовірність інформації, що розміщена у книзі.

Назва, концепція та зміст довідника є інтелектуальною власністю авторів.